ஸ்ரீமதே ராமானுஜாயநமஃ.

பரமகாருணிகரான

திருவரங்கத்தமுதனாரருளிச்செய்த

இராமாநுசநூற்றந்தாதிமூலமும்,

இதற்கு

பெரியஜீயரருளிச்செய்த

உரையும்,

ஸ்ரீமான்வேலாயுதமுதலியாரவர்களால்

வியாக்யாநமும்;

சதாசிவம்,

கந்தாடை - திருவேங்கடாசாரியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது;

சென்னை:

மிலிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1891

ரிஜிஸ்டர்செய்தமை—

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

சென்னை திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதிவீதி 12-வது கதவிலக்கமுள்ள திருமாளிகையிலகிடைக்கும் தமிழ் ஸ்ரீ காசங்கள்

	ரூபா.	அணை.
முதலாயிரவ்யாகயாநம 3-ஸம்புட முள்ளது பைண்டுடன்	3	அ 0
ராமாநுஜதிவ்யசரிதையினணும உடையவர் வைபவம்	2	அ2 0
பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் சோத்தருளின வாதகாமாலை	1	அ2 0
திருச்சந்தவிருத்தவ்யாக்யாநம	1	அ2 0
திருமாலைவ்யாக்யாநமபைண்டுடன	1	அ 0
திருப்பலலாண்டுவ்யாகயாநம	0	அ 0
திருப்பாவை ரூ000 ப்படி, சூ000 ப்படி, ஸ்வாப தேசம பதவுரையுடன்	ரூ	அ 0
திருக்குறுங்காணைடகம், திருநெடுந்தாண்டக வ்யாகயாநம * மைமவண்ணரூறுங்குஞ்சிக குபட்டர்படியுடன	2	அ 0
திருமந்த்ரார்த்தமஅரும்பதத்துடனை பைண்டு ...	1	அ2 0
ராமாநுசநூற்றந்தாதி பெரியஜீயர உரை, பிளஸ்லோகார்யஜீயர்வ்யாகயாநத்துடனை பைண்டு	ரூ	அ 0

இங்ஙனம்

சிதம்பரம்-கந்தாடை,

☞ திருவேங்கடாசார்யர்.

[illegible]

[illegible]

திருவரங்கத்தமுதனாருளிச்செய்த

இராமானுச நூற்றந்தாதி

மூலமும்: இதற்கு,

அப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

உரையும்,

[illegible]

வ்யாக்யா கரமும்:

[illegible]

கந்தாடை - திருவேங்கடாசாரியரால்

[illegible]

[illegible]

திவ்யஸ்ரீ அச்சுக்கூடத்தில்

[illegible]

1[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

அச்சிட்டிருக்கும் தமிழ் ஸ்ரீகோசங்கள்.

ரூபா. அ. பை.

முதலாயிரவ்யாக்யாநம் 3-ஸமபுடமுள்ளது

பைண்டிடன் ... ... க அ 0

ராமாநுஜதிவ்யசரிதையென்னும உடையவர

வைபவம் ... ... உ கஉ 0

பின்பழகியபெருமாள்சார்த்துருளினவார்த்தாமாலை. க கஉ 0

திருநெடுந்தாண்டகவ்யாக்யாநமபைண்டுடன ... உ அ 0

திருச்சந்தவிருத்தவ்யாக்யாநம ... ... க கச 0

திருமாலைவ்யாக்யாநம்பைன்டுடன ... ... க அ 0

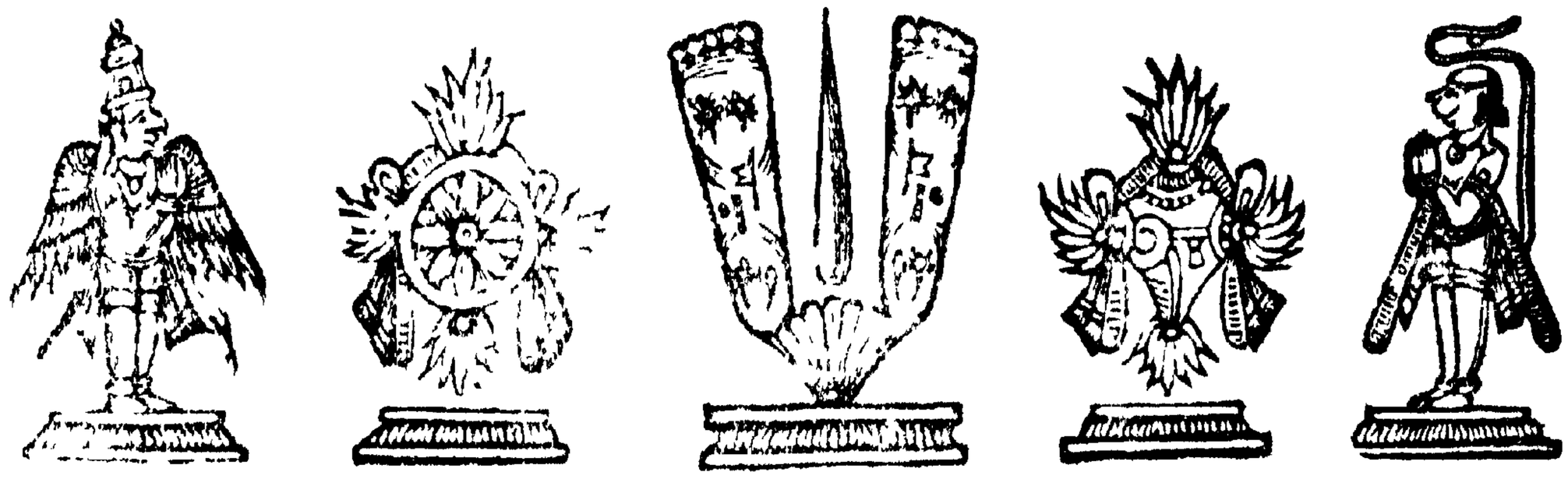
திருப்பல்லாண்டுவ்யாக்யாநம ... ... 0 அ 0

சென்னை திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வாஸந்நிதி 12-வது கதவிலக்கமுள்ள திருமாளிகையில இநத க்ரந்தங்கள கிடைக்கும

இங்ஙனம

சித்ரகூடம்-கந்தாடை,

திருவேங்கடாசார்யர்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

(கமலபெருமாளருளிச்செயற்தனியன்)

ஸ்ரீமத்பரமயோகிவிஷ்ணுசித்தாய்விகுண்டநாதம்।

யத்பாதாம்புருஹத்யானவிதூதாசேஷகல்மஷம்॥

யத்திவ்யப்ரபணம்பந்தேரம்யஜாமாதரம்முனிம்॥

ஸ்ரீமச்சேலசதயாபாதரம தீபகதயாதிகுணார்ணவம்-

யதீந்தப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முனிம

(எம்பெருமானருளிச்செயல்.)

ஸ்ரீமந்நாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுனமத்யமாம்।

அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம்॥

அஸ்மதாசாரபர்யந்தாம வந்தேகுருபரம்பராம்.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செயல்.)

யோநித்யமச்யுதபதாம்புயுக்மயுக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணிதிணாயமேனே।

அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ ராமானுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே॥

யோநித்யமச்யுதபதாம்புயுக்மயுக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணிதிணாயமேமே-
அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்யதயைகஸிந்தோ
ராமானுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே.

(மணவாளமாமுனிகளருளிச்செயல்.)

தாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்
ஸாவயவேதிலவநியமேநமதகவயாகரம்-
ஆத்யஸ்யயதிகுலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம்ப்ரணமாமிமூர்த்நா.

(பராசரபட்டரருளிச்செயல்.)

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலசேகரயோகிவாஹான்-
பக்தாங்க்ரிரேணுபரகாலயதீந்த்ரமிச்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குசமுனிம்ப்ரணதோஸ்மிநித்யம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

பிள்ளைலோகார்யஜீயரருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.—(முனிவினையகல) ப்ராக்தநகர்மநிவர்த்யர்த்தமாக அபிஜாதரான அழகியமணவாளச்சீயருடைய சிரோபூஷணமாகரிததேன், ஆகையால கர்மபலாநுபவம்பண்ணுவிகுமியமாதுகளுக்கு என்றேதுஎன்னப்ராப்தியுண்டெனகிறது.

மூ.—முன்னைவினையகலமூங்கிலதுடியமுதன்
பொன்னங்கழற்கமலபோதிரணடு - மென்னுடைய
சென்னிகணியாகச்சேர்தந்தேனெனதுலகதார்க்கு
என்னுககடவுடையேன்யான்.

வ்யா —(முனைனவினையகல) (முன்னருமாரியனுல)என்னுரிறே வாதிகேஸரி யழகியமணவாளச்சீயருடைய; அபபடியே அநாதிகாலார்ஜிதகர்மஙகள் அகனறுபோக. பாவமெல்லாமகன்று எனவிட்டுப்போக. அது எத்தாலேயென்ன; அழுதன்கால் தலைப்பட்டதாலேயெனகிறது (மூங்கில குடியமுதன இதயாதியாலே.) மூஙகிலகுடியாவது - "வேயாதங்கள்குலம" எனறுமாப்போலே இவர்க்குமூங்கிலகுடியாய்தது. அக்குலதிலேயவதரிதத அழுதனருடைய. (பொனனங்கழலகமலப்போதிரண்டும) ஸ்ப்ருஹணீயமாய அழகிதாயிருக்கிற திருவடிதாமரைப்பூவிரண்டையும. (என்னுடையசென்னிக்கணியாகச்சேர்தந்தேன) அவருடைய சென்னிக்கணி * யாமாநுசனடிப்பூ: எனனுடைய சென்னிகணி யினையாயத்து.

(சென்னிகணியாகச்சேர்த்தினேன) தலைகலங்காரமாகச் சேர்தேன. (சமமாபாதபறபுதலிலசேர்தது) எனனுமாபோலேயநகுப்ராதாநமன; இநகுகாதார்த்தனை. அதகால, தென்புலத்தார்கு-யமபுரவாஸிகளானயமகிங்கராகளுக. (எனனுககடவுடையேன) இனிஎதுகாக கர்மபலாநுபவதுகுகடேவன. கர்மக்ஷயம்பிறந்தவாறே பலாநுபவமிலலையிறே. ஆகையாலேகாமபலாநுபவமபண்ணுவிபபாகு காதகவயமிலலை. * பீதகவாடைபிரானர் பிரமகுருவாகிவந்து எனசெனனிதலத்திடரில் பாதவிலச்சினைகைக்கையாலே தென்புலகோன்பொறியையாற்றிவைதவிலச்சினை மாற்றித் தூதுவரோடியொளிததா, அதகாலே (எனனுககடவுடையேன்யான்) என்கிறது. "என்பெயவினை தென்புலதநில பொறித்தஅபபுத்தகசுமைபெறுக்கியபின) எனனககடவுதிறே. (யான் என்னுக்கடவுடையேன்) பொன்னங்கழறகமலப் போதிரண்டும் என்னுடைய சென்னிக்கு அணியாகச்சேர்த்த யானென்றபடி

(என்னுகடவுடையேன்) என்னுக்குளென்கிறகுகரம் கடைக குறைத்தலாயிருக்கிறது. கடவுடையேன் - ஏதுகுகாகப்ராப்தியுடையேனென்றபடி. அம்ர்ததத்துக்கும விஷத்துகுகும் சேர்த்தியில்லாதாபபோலே திருவரங்கத்தமுதனாதிருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையார்கும் தனபுலக்கோனடியார்க்கும் எனனசேர்த்தியுண்டு. "அரங்கமாநகருளானே - நின்ணுமங்கற்ற வாவலிப்புடைமைகண்டாய - நமன்றமர்தலைகள்மீதே-நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்றும், "அரங்கமென்றழைப்பராகில் பொறியில்வாழ்நரகமெலலாம்புலலெழுந்தொழியுமன்றே" என்றும், "నచజ్ఞానస్యసజ్ఞ-పం నచైవయమగోచరమ్। తస్మాద్రజ్ఞామహాపుణ్యాంకోసనేవేతబుద్ధిమాన్" "నశజ్ఞానస్యసఙ్కాశ0 నసైవయమకోచరమ, తస్మాత్రంక0మహాపుణ్యం0కోనసేవతపుతన్తిమాన్" எனறும், "நஷலுபாகவதாயமவிஷயம0கச்சந்தி" "நகலுபாகவதா யமவிஷய0கச்சந்தி" என்றுமசொல்லுகடவதிறை.

அ —(நயந்தருபேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று) ப்ராப்யபாஸங்களே ஹேயமெனறுபத்திபண்ணிதம்திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்கள்விஷயமாக ஸ0ஸாரஜயத்தைப்பண்ணிதகருமத்தாலே வந்தயசஸ்ஸையுடைய எமபெருமாணர்திருவடிகளிலே உத்துங்ககுணத்தையுடையதிருவரங்கத்தமுதனர், தம்முடையநிரவதிகபக்தியாலேபணிகுகும் நூற்றந்தாதியை ஒதஸம்மதினென்று மநஸ்ஸை அத்திக்கிறது

மூ.—நயந்தருபேரினபமெல்லாம்பழுதென்றுநண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுசமுனிதாளிணைமேல்
உயர்ந்தகுணத்துததிருவரங்கத்தமுதோதுங்குமன்பால்
இயமபுங்கலிததுறையநதாதியோதவிசைநெஞ்சமே.

வ்யா.—(நயந்தருபேரின்பமெல்லாம்) விஷயங்களாலேவரும் நிரவதிகஸுகங்களையெல்லாம். நயம் - விஷயம. "நாணுமைமகள்நாளனயம்" என்கிறவிடத்துக்கு - விஷயங்களை என்றிறே வ்யாக்யானம்பண்ணியருளிற்று. அஜ்ஞாபிப்ராயத்தாலே சிற்றின்பத்தைப்பேரின்பமெனகிறது. (பழுதென்று) அவற்றைஹேயமென்றுவிசாரிததுவிட்டு. (நண்ணினர்பால்) ஆச்ரயித்தவர்கள்விஷயத்திலே. (சயநதருகீர்ததியிராமாநுசன்) அவர்களுக்கு ஸ0ஸாரஜயத்தைப்பண்ணித்தருகிற எமபெருமாணர். இப்படி ஆபாஸஸுகங்களைவிட்டு ஆச்ரயித்தவர்கள் ஆழ்வாணும்அமுதனருமாய்த்து. "రామానుజార్యవిషయీకృతమ்" "రామానుజార్యవిషయీకర్తమ்" என்றும், "அக்காதலளற்றழுந்திமாயுமெனனுவியை வந்தெடுத்தான்" என்றுநிறை. "రామాదివ్యమహారమాత్మపదాశ్రితానాం రామానుజంయతిపతిమ్" "రామాది

தோஷஹரமாத்ம பதாச்ரிதாநாமராமாநுஜமயதிபதிம்" என்றும், "మదనకుఞ్జనిర్వ్యూఢతిర్వ్యాసత్రయ్యాः" "மதநகதனைர்நக்லிச்யந்தே யதீச்வரஸ்ச்ரயாः" என்னகாகடவதிறை. இதுவாய்த்துச சயந்தரு கீர்த்தி. "சயப்புகழார்" எனறுமாப்போலே.

(இராமாநுசமுனிதாளிணைமேல்) இப்படி ஆசரிதஜநஜயப்ர தான எதித்தலைநாதனிராமாநுசமுனி சரணதவயவிஷயங்களிலே வாசிக காயிகாயமாகச்செயத ப்ரபந்தத்தை அடியறிக்க ஸமமதி என்று ஸௌமநஸ்யமுணடாம்படிமநஸ்ஸையர்த்திகிறது. "ராமாநுசன சரணாவிந்தம" எனறும், "ராமாநுசனறனினைய" என்றும், "இராமாநுசனடிப்பூமனனமே" எனறுமிறே ஆதி யதயாவஸாநம அநுகரித்வயவிதையமாயிறாடாகாயத்து - இப்ப்ர பந்தந்தான.

அன்றிக்கே, "நயந்தருபேரின்பமெலலாம படுதி என்றிருண்ணி நமபால சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுசமுனி" எனறு இதனனியனரு ளிச்செயதவ ரபிப்ராயமாகவுமாம். அதாவது, நயந்தருபேரின்ப மெல்லாம படுதினறி நண்ணிநம்பால் - நனமையைப்பண்ணு மதாய நிரதிசயஸுகங்களெல்லாம, படுதினறி - ஸுகோசாரம்பறி க்கே, நண்ணிநன்பால - "தந்தைதலைதாயதாரம தநயா பெருஞ் செலவமெனறுமகுநீயெதிராச" எனகிறபடியே ஸுஸாரத் தை வெல்ல வல்லராம்படி பண்ணி அத்தாலேவநத யசஸ்ஸை யுடையவனென்றாகவுமாம். "తృణీకృతదిగ్భూచ నిఃశ్రేయసమూతయः। రామా నుజపదామ్భోజసమాశ్రయణశాలినः" "தாணீகர்தவிரிஞ்சாதி நிரகுசவிபூ தயः। ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயணசாலிநः" என்னக்கடவ தறே.

அ.—(சொல்லின்தொகைகொண்டு) இது அமுதனருளிச்செ ய்ததாதல்; அவராபிப்ராயத்தாலே அபிநிவேசமுடைய ஆஸ்திகரருளி

பிள்ளைலோகாசார்யஜீயரருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம்.

அழுதனாரருளிச்செய்ததனியன்.

மூ.—சொலலின்தொணகொண்டுனதடிப்போதுகுத்தொண்டு
செய்யும், நல்லனபோதமுழுன்னமமெல்லாமென்றன்நா
வினுளளே, அல்லும்பகலுமமருமபடிநல்கதுசமய, வெல்
லுமபாமவிராடாநுசாவிதன்விண்ணப்பமே.

ல்யா.—(சொலலின்தொணகொண்டு) இவ்வளவாகச்சொல்
லுகடவோமென்றுளங்கயாநிர்த்தசம்பண்ணி. அன்றிக்கே, சப்
தஸ்ருஷுங்களைக் கொண்டென்னவுமாம. (உனதடிப்போதுக்கு
தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளுக்கு. (தொண்டுசெய்யும்)
வாசிகைகங்கர்யமாக*இருகவிகளைபபுனையும்.(நலலனபர்)ஏத்தும்
"நல்லாபரவும" எனகிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநபக்தியுகதா
வதாமம. (உனநாமமெல்லாம) அந்தபக்திபாரவச்யதாலே ஸ்தோ
த்ரமபண்ணும் தேவரீருடைய திருநாமமெல்லாம். (என்றனநாவி
னுள்ளே) அந்தந்திருநாமங்களை அநுஸந்திகவேணுமென்றிருக்
கிற என்றனநாவினுள்ளே.

(அல்லும்பகலுமமரும்படிநல்கு) "நள்ளிருளளவும பகலும்
நானைழபபன்" என்னும்படி திவாரா த்ரவிபாகமறப் பொருந்
தியிருக்குமபடி உபகரித்தருளவேணும். (அருசமயம்வெல்லும்ப
ராம) * கூறுநாசமயங்களாறுங்குலையும்படியிற்றவலலுவது; இப்
படி (வெல்லும்பராம) வெலலுகிறமெலானவோர் சோஷ்டராணவ
ர். (இராமாநுச) நாலெழுத்தாய நாராயணநாமத்திலும் அதிக
மான திருநாமத்தையுடையவரோ. உனநாமமெலலாம என்றன
நாவினுளளே அலலுமபகலு மமரும்படிநலகு, இதென்விண்ணப்
பம் - இது எனவிஜ்ஞாபநம. தேவரீர் நாலெழுத்துடைய திரு
நாமம் எனநாவிலே அமருமபடி நல்கியருளவேணும். "ராமாநு
சன்" என்றிறே முடியவருளிசசெய்தது.

(சொலலின்தொணகொண்டு) நூற்றெட்டுப்பாட்டாகச்சொ
லலவேணுமென்று, சொல்லின்தொணையை - ஸங்கயாநிர்த்தசத்
தைத் திருவுளளதிலேகொண்டு.(உனதடிபம்போதுக்கு)"ராமாநு
சன்சரணாரவிந்தம நாமமன்னிவாழ" "ராமாநுசனடிப்பூமன்ன
வே" என்றிறே இவாராமாநுசனடிப்போதுகு வாசிகமாகத்
தொண்டுசெயதது. இப்படிதொண்டுசெய்யும நல்லன்பர்அழுத
னரிறே. (ஏத்துமுனனமம்) அவர்களாலே ஸ்துதோத்தரம்பண்ண
ப்பட்ட தேவரிர்திருநாமமான நூற்றெட்டுபபாட்டும். (என்றன்
நாவினுள்ளே அல்லும்பகலு மமரும்படிநல்கு) இந்தை திராநாந
மதுஸந்திக்கவேணுமென்கிற என்னவினுள்ளே நிவாராதரம்

அ பிள்ளைலோகார்யஜீயரருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம்.

திருநாம மமரும்படி அநுக்ரஹிக்கவேணும்.(இதென்விண்ணப்பம்) *(ఇదమ్-మమ-జ్ఞాపనమ్) "இதமமவிஜ்ஞாபநம்" "அடியேன்செய்யும விண்ணப்பமேம.) இது அமுதனர் நிர்வாஹத்தை அநுவதித்துச சொன்னபடி.

அ.—(இனியென்குறைநமக்கு எம்பெருமானர் திருநாமத்தி னல்) ஸகலவேதஸாரமான ஸாவித்ரியின் ஸாரமாய பரபந்ந காய தரியாம்படி நூற்றெடடுப்பாட்டிலும் "ராமாநுசன" என்னும் திருநாமத்தை யருளிசசெய்து உபகரிக்கையாலே தர்ஷ்டாதர்ஷ் டங்களிரண்டிலும ஒருகுறைகளு மில்லையென்று பெற்றலாபத்தை ப்பேசுகிறது.

சோமாசியாண்டானருளிச்செய்தது.

மூ.—இனியென்குறைநமகெம்பெருமானர்திருநாமத்தால் முனிதந்தநூற்றெட்டுச்சாவித்திரியென்னுநுண்பொருளை கனிதந்தசெஞ்சொல்கலித்துறையந்தாதிபாடித்தநகான புனிதன்திருவாங்கத்தமுதாகியபுண்ணியனே.

வ்யா.—(இனியென்குறைநமக்கு) ஒனறும்குறையில்லை-தர் ஷ்டத்தில் சொல்லபபுகில். "வாயமுதமபரகும-ராமாநுசனென் றுசொல்லுமின்" - அமுதன்வாயிலேயிறை அமுதமுண்டாவது. "హృద్యాన్యమృతకల్పాని మనఃప్రహ్లాసనానిచ | తామేవేక్ష్వాకునాథస్య భరతస్యకథాం కురు" "ஹர்த்யாந்யம்ர்தகலபாநிமநஃப்ரஹ்லாதநானிச | தாமேவ ஷ்வாகுநாதஸ்யபரதஸ்யகதாoகுரு;-" இவருமராமாநுசனிறே; ஆகையாலே தாஷ்டஸோகமுமுண்டு; மோக்ஷகேஹதுவாகையா லே அதர்ஷ்டஸோகமுமுண்டு; அதகாலே இனியெனகுறை யென் கிறது. (எம்பெருமானர் திருநாமதகால்) "ராமாநுசனதிருநாமம என்றிறையர்ருள்ிச்செய்தது, அந்ததிருநாமதகாலே. நம்பெருமா னனநாராயணன் நாமத்துககு ஒரு குறையுண்டு பந்ததுககு ஹேதுவாகை; எம்பெருமானர்ராமாநுசனெனனுந் திருநாமம் மோக்ஷத்துக்கே ஹேதுவாகையாலே அகுறையுமில்லை. ஏவo விதவைலக்ஷண்யதனதையுடைய திருநாமதனாலே பாடித்தந்தா னென்கிறது.

(முனிதந்த) "తస్యధ్యానాన్తస్థస్య" "தஸ்யதயாநாநதஸ்தஸ்ய" என்றும், "முனிமாபபிராமமுதலவித்தாய" என்றும், "முனியே" என்றுமிறை ஸர்ஷ்ட்யுந்முகனன ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லுவது. அப்படிப்பட்டஸ்ர்வேச்வரன்ப்ரஹ்மாவைஸ்ர்ஷ்டித்து. "వేదగర్భప్రదానతగర్భపూర్వంగాయత్రీంవేదమాతరమ్" "வேதகர்ப்ரதாநதகர்ப்பூர்வoகாயத்ரீoவே தமாதரம்" என்னும்படியான காயத்ரியையும் ப்ரணவபூர்வகமாக.

உபதேசித்தான்; அது அஷ்டோத்தரசதமாயிறே! உச்சரித்துப் போருவது, அப்படியே அநுஸந்திக்கும்படி, அதின் நுண்பொருளை - ஸூசிக்ஷமார்த்தத்தை. அந்தகாயத்திக்கும் மாதாவாயிறே ப்ராணவமிருப்பது.

அதில் அகாரத்தாலே - எம்பெருமானையும், உகாரத்தாலே - பிராட்டியையும், மகாரத்தாலே தத்சேஷபூதரான சேதநனையுமிறே சொல்லுவது. "மகாரஸ்துதயோர்தாஸ:" "மகாரஸ்துதயோராத்மா." "ஸ்ரேஷ:" "அக்ரத:" இத்யாதியாலே - அகார உகாரமகாரார்த்தங்களை சப்தார்த்தஸ்வாரஸ்யங்களோடே கூடியிறே யிருக்கிறது; இவருமராமாநுசனிறே. "ஸ்ரீமாந்ஸ்ரேஷ:" "ஓம்தயாத்மாநயுக்தித" என்ற-சப்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே பகவத்ப்ராதாந்யத்வமுண்டிறே ப்ரணவத்துக்கு; அதிறே நுணைபொருளாவது. "ராமாநுசன்" எனறிறே பாட்டுத்தோறும்பதஸ்தமாயிருப்பது. * உவ்வானவரிறே - உடையவர். தன் நாமத்திலுமதிய நாமமிறே அவன்றனக்கும் இஷ்டமாயிருப்பது.

இனித்தான, "தஸ்யிதுர்வாசேஷ்யே" "தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்" என்ற - ஆதித்யமண்டலாந்தர்வர்த்தியான நாராயணனையிறே அங்கு ப்ரதிபாதிக்கிறது; "மஹாந்தமாதித்யவர்ணம் தமஸஸ்துபாரே" "ஸய ஶ்சாயம்புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸஏகஃ" "பாஸோநதராதிதயோ ஹிரண்மயபுருஷோதர்ச்யதே" "ஐபஸ்சாயமபுருஷே யஸ்சாஸாவாதித்யே ஸஏகஃ" என்கிறபடியே - * அனைதனிலுந்நிம்வர்த்திருப்பிடம் மாயனிராமாநுசனமரும்நிறை; அதுதானிலை சிவர்த்தாய்தது இவர் வடிவிருபபது. இவருமை * ராமாநுஜதிவாகரனிறே * கடலளவாய சுடரொளியாலேயிறே அவனிருளோத்துரந்தது. இப்படியாய்தது- * சாவித்ரிதிரியென்றுமை நுணைபொருளோப்பாடித்தந்தது; ஸகலவேத ஸங்கரஹமான திருமந்தரத்தினதாதபர்யமிதே. தநீயஸ்த்வம். "நினைத்திருவிட்டெழுதுகுங் கற்றநாறும்றது முன்னடியார்க் கடிமை."

நுண்பொருளோப்பாடித்தந்த பராசாரஞ்சொல்லுகிறது (கலி தந்தசெஞ்சொலிதயாதியாலே) கலிதருணைகயாவது - மிடுக்கைத் தருணை. அன்றிகமே ஆரவாரமாதல்; அபூர்வமாதல். இப்படி, கலி யைத்தந்த-சப்தசக்தியைத்தந்த. (செஞ்சொல்) செவ்வியசொல். "செவிக்கினியசெஞ்சொல்" என்னக்கடவதிறே. (கலித்துறையங் காதிபாடித்தந்தான்) "கலித்துறை" என்கிறபாவிலேயாய்த்துப் பாடித்தந்தது. (செஞ்சொல்கலித்துறை) சாராவ்யமான கலித்து றையிலேயாய்த்து அந்தாதிபாடித்தந்தது. அந்தாதிப்பாட்டு அடியெடுத்து ஸுலபமாயிறேயிருப்பது. (பாடித்தந்தான்)

அநுபவபரீவாஹமாகப்பாடி பின்புள்ளார்க்கு முபகரித்தார்.(புனிதன்) பரிசுத்தன். பாடித்தந்தசுத்தி. அசுத்தனையும் சுத்தராக்கவல்ல சுத்தி. * போற்றும் புனிதனைப்போற்றுமவரிறே.

(திருவாங்கத்தமுதாகிய புண்ணியனே) திருவாங்கத்தமுதராகிற தார்மிகன். "ராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியன்" என்னுமாப்போலே மிக்கபுண்ணியனடியாகவந்த புண்ணியம். திருவாங்கத்தமுதாகிய புண்ணியன் - எம்பெருமானர் திருநாமத்தால் - கலித்துறையந்தாதி பாடித்தந்தான்; இனியென்குறை நமக்கு என்றுக்ரியை. "ஆஷ்டோத்தரசஹஸ்ரம்வாக்ருதமஷ்டஸமாஹ்வைஃ। லக்ஷ்மணஸ்யமனுர்ஜப்யஃமுமுக்ஷுரசதஷ்டிர்வைஃ" "அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம்வா ஜாதமஷ்டஸமாஹ்விதஃ। லக்ஷ்மணஸ்யமநுர்ஜப்யஃ முமுக்ஷுராபிதந்த்ரிதஃ" என்றும், "யோஜபேல்லக்ஷ்மணமனுஃநித்யமேகாந்தஸம்ஸ்திதஃ। முச்யதேசர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுலோகம்சகச்சதி" "யோஜபேலக்ஷ்மணமநுஃநித்யமேகாந்தஸம்ஸ்தஹிதஃ। முச்யதேஸர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுலோகம்ஸகச்சதி" என்றுமிறே ஆகஸ்த்யஸம்ஹிதையில ப்ரமாணப்ராசஸ்த்யமிருப்பது.இவரும் "லக்ஷ்மணமுனி" எனறு சொல்லப்படும் ராமாநுசனிறே.

பிள்ளைலோகார்யஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

திருவாங்கத்தமுதனாருளிசசெய்த

இராமாநுசநூற்றந்தாதி.

பெரியஜீயாருளிச்செயதவுரையினவதாரிகை.

ஸகலசாஸ்த்ரஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்தினுடைய தாத்பர்யமாய், பகவதாகஸ்மிகக்ர்பாலப்தத பரிசுத்தஜ்ஞாநரான ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தஸாராரார்த்தமாய், பரமகாருணிகரான நம்மாழ்வாருடை பரிபூர்ணகடாக்ஷபாத்ரபூதரான ஸ்ரீமதுரகவி கவிகளுடைய உக்தயநுஷ்டடாநங்களாலேப்ரகடிதமாய், ஆழ்வார்தம்மாலே நாதமுனிகளுக்கருளிசசெய்யப்பட்டதாய், அவர் தம் திருவடிகளையாச்ரயித்த யோகயவிஷயங்களுக்கு உபதேசித்தருள

பிள்ளைலோகார்யரியரருளிச்செய்த வ்யாக்யாநாவதாரிகை.

ஸ்ரீயஃபதியாய் பரமகாருணிகனான ஸர்வேச்வரன், (வைகுண்டேதுபரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோஜநார்தநஃ। உபாப்யாம்பூமிநீளாப்யாம் ஸேவிதஶ்சபரமேச்வரஃ) (வைகுண்டேதுபரே லோகே ஸ்ரியாஸார்தம்ஜகத்பதிஃ। ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பவபாகவதைஸ்ஸஹ) எனகிறபடியே நித்யவிபூதியிலே பரமபதத்திலே பரகோபகரணரையிருந்து லீலாவிபூதியில்த்ரிகுணப்ரகர்திஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜீவவர்கங்களுக்கு நிதயஸம்ஸரிகளாப்போலே இந்தஆநந்தரஸத்தையநுபவித்துவருகைக்குபோக்யதையுண்டாயிருக்கச்செயதேயும் * ஒழிகை வாழியாதநமமோடுறவறியாதே ஸம்ஸாரஸாகரத்தின் பெருக்குச்சுழியிலேயகப்பட்டு கணமாஞ்சோரப்பெறுதேயிருந்ததுக்கு பரமகாருணிகனாயிருவாகளுக்கும் அந்தவுறவையபிவிதது ஸம்ஸாரஸாகரத்தினினறும் உத்தரிப்பிகக்கடவோமெனறு நிணைப்பிட்டு கலியுகாதியிலே நம்மாழ்வானை யவதரிப்பித்து அவருககு * மயாவறமதிநலமருள,

அவரும் அந்தஸம்யஜ்ஞாகத்தாலே ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளைத்தாமநுபவித்து அதுஉள்ளடங்காமே * எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப, அதுக்குபோக்குவீடாக திவ்யப்ரபந்தங்களை நிர்மித்தும் மதுரகவியாழ்வார்தொடக்கமானவர்களுக்கு உபதேசித்து, அதுக்குஸாரமாய் தத்வஹித புருஷார்த்த யாதாத்மயாவபோதகமாய் ஸகலவேதஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரத்திலே குஹ்யதமமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட சரமோபாயத்தை

அவர்ள்தாங்களுமை இப்படியே உபதேசிக்கையாலே உபதேசபரம்பராப்ராப்தமாய், அகிலசேதநர்க்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தயாதாத்ம்யரூபேண அவச்யாபேக்ஷிதமாய், பரமரஹஸ்யமாயிருந்துள்ள சரமபர்வநிஷ்டாப்ரகாரத்தை, எம்பெருமானர், கேவலக்ருபையாலே தம்மை ஆழ்வான்திருவடிகளிலே ஆச்ரயிபடித்து தந்முகேந உபதேசித்தருளக்கேட்டு. அவ்வர்த்ததத்தை யதாதர்சநம்பண்ணி, அநவரதமை எம்பெருமானர்திருவடிகளிலே நிரதிசயவிஷ்வாஸத்துக்கொண்டு போராநின்றுள்ள பிள்ளையழுதனை, அவருடைய திவ்யகுணங்களோத் தம்முடையப்ரேமத்துகுகுட போகுவீடாகப்பேசி அநுபவிக்கவேண்டும்படியான தசைதமகுவிளைவாயும் இவ்வர்த்தஜ்ஞாநம் சேதநாசித்துல்லபமாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறதம்முடைய பரமச்ரத்தையாலும், தாமளம்பெருமானருடைய திவ்யகுணங்களைப்ரமாநுகுணமாகபம்பரகிற பாசுரங்களாலே, தத்ப்ரபாவத்தை எல்லாகும் ப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு, முன்பு ஆழ்வாதிருவடிகளுகுஅருள்யார்ஹரான ஸ்ரீமதுரகவிகள்,

---

மதுரகவியாழ்வாரொருவர்க்கு முபதேசிக, (மிகுகவிதியர்வித்தத்திறட்பொருள்நிற்சப் பாடியென்னருளிறுத்திறன்) எனறும், (தேவுமற்றறியேன) எனறும-உகதயநுஷ்டாநங்களாலே பூதரானபினபு அந்த ஸ்ரத்தவிசேஷங்களையெல்லாம தமகுபரமாசார்யரான நம்மாழ்வாரிலும் அதிசயிக்கவேண்டும்படியான தசைதமகு விளைவாயும் இவ்வர்த்தஜ்ஞாநம் சேதநாசித்துல்லபமாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறதம்முடைய பரமச்ரத்தையாலும், தாமளம்பெருமானருடைய திவ்யகுணங்களைப்ரமாநுகுணமாகபம்பரகிற பாசுரங்களாலே, தத்ப்ரபாவத்தை எல்லாகும் ப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு, முன்பு ஆழ்வாதிருவடிகளுகுஅருள்யார்ஹரான ஸ்ரீமதுரகவிகள்,

இவ்வாத்தவிசேஷங்களையெல்லாம * இருள்தருமாஞாலமாய பூலோகத்திலே ஜநங்களுகுபதேசித்தருளவேண்டுமென்கிற மஹாத்தை காதலாமலக மாகவேணுமென்ற, (பர்யுதிகபுவாஸிந்யாதிப்ரேரணாப்யுபபத்தேரஹீநாமிஶ்வரஸ்யாய மாஸித்ராமாயணஜ்ஞ இதி) (பதயுதிகமலவாஹிந்யாதிப்ரோரணத்பர்திவீதலே, அயமாமீப்ஸவாள்மேயமாஸீதாமாநுஜோமுநிம்) எனகிறபடியே ஸாதேவச்வரன் திருவநந்தாழ்வானேயெல, அவர்வந்து ஸ்ரீபெருமபூராரிலேயவதரித்து ஸகலசாஸ்த்ரப்ரவீணராய் திருகசசிரம்பூழுகமாக தேவபெருமாளறிவித்த அறிவாலேதத்வஹிதங்களையெலலாமவிசதமாகதெரிந்தும், பெரியபெருமாள்கர்பையாலே உபயவிபூதி ஸாமராஜ்யத்தை நிர்வஹிபுமென்றுசெங்கோலக்கொடுகபெற்றும், நாதயாமுநாதிஸம்ப்ரதாயபரம்பராப்ராப்தமானதத்வஹித புருஷார்தத தயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமாகிற அர்த்தவிசேஷத்தை லபித்தும், தமகு அந்தரங்கமான ஆழ்வான்முதலான முதலிகளுக்கு அவ்வர்த்தவிசேஷத்தை உபதேசித்துக்கொண்டும் வாழுகிறகாலத்திலே.

ஸ்வநிஷ்ட்டாகதநரூபேணவும் பரோபதேசரூபேணவும் உஜ்ஜீவ நார்த்தத்தை லோகத்துக்குவெளியிட்டருளினப்போலே, தாமும் ஸ்வநிஷ்ட்டாகதநரூபத்தாலும் பரோபதேசத்தாலும் அவனைப் போலேஸங்க்ரஹண பத்துப்பாட்டாக வன்றிக்கே, பரக்கக்கொண்டு ஆசார்யாபிமாநநிஷ்டர்க்குஜ்ஞாதவ்யார்த்தங்களெல்லாம் இப்ப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானார்திருவடிகளிலேப்ரேமமுடைடம்வாகளுக்கு "ஸாவித்ரிபோலே இதநித்யாநுஸந்தேயவிஷயமாகவேணும்" என்றுய்த்துப்பாட்டுத்தோறும் திருநாமத்தைவைதது நூற்றெட்டுப்பாட்டாகவருளிச்செய்தது; ஆகையாலே இதனைப்ரபந்நஸாவித்ரியென்றுய்த்து நம்முதலிகள் அருளிச்செய்வது.

அ.—முதற்பாட்டு. தம்திருவுளளதனைக்குறித்து எம்பெருமாறுடையதிருவடிகளை நாம் பொருந்திவாழும்படியாக அவருடையதிருநாமங்களைச்சொல்லுவோம்வாவென்கிறார்.

திருவரங்கதமுதனார் ஸகலசாஸ்தரபரிபூர்ணராயிருந்தும் ஸத்ஸம்பரதாயமதெரியாதேயிருக்க, எம்பெருமானார் தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்காடையாலே ஆழ்வானையிட்டு அவனைத்திருத்துவிக்க, அவரும் ஆழ்வானை யாச்ரயித்து அவர் காட்டிக்கொடுக்க எம்பெருமானாரதிருவடிகளைக்கண்டு அதிலே அத்யந்தாபிநிவிஷ்டசித்தராய ஸாவதா அநுபவம்பண்ணிகொண்டு போந்து அவ்வநுபவம் உள்ளடங்காதேபரிவாஹரூபேண, "கலித்துறை" என்கிறசந்தஸ்ஸிலே அந்தாதியாக நூற்றெட்டுப்பாட்டாய், பாட்டுதோறும எம்பெருமானார்திருநாமதனைச்சேர்த்து ப்ரபந்நிகரித்துப்போருதாராணையாலே இது பரபந்நகாயத்ரியென்று அத்யவஸிக்கப்பட்டு, நம்முதலிகளெல்லார்க்கும், (குரோர்நாமஸதாஜபேத்) என்கிறபடியே நித்யாபிஜப்யமாயிருக்கிறதாய்தது.

அ.—முதற்பாட்டு பிள்ளையமுதனர் தமக்கு ஆசார்யப்ரஸாதத்தாலே லபதகமாய மந்த்ரார்தகண்டதத்வயார்த்த யாதாத்ம்யஜ்ஞாநரூபமாய் பரமரஹஸ்யமாயிருந்துள்ள அர்த்தவிசேஷங்களை, (ஏகஸ்யாமநபுஜ்ஜீத) (ஏகஸ்ஸ்வாதுநபுஞ்ஜீத) என்கிறபடியே கிண்ணகதநிலிழிவார்க்குதுணைத்தேட்டமாமாப்போலேஎம்பெருமாறுடைய கல்யாணகுணஸாகரத்திலே யிழிவதுக்குத்துணைத்தேட்டமாய, உபயவிபூதியிலும் ஆராய்ந்தால் நித்யவிபூதியிலே யிருந்துளள நித்யஸூரிகளும முக்தரும, (ஸதாபச்யந்தி) (ஐதாபச்யந்தி) (இமாஂல்லோகாந்காமாந்நீ காமரூப்யநுஸஞ்சரந், ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே, ஹாஂவுஹாஂவு) என்கிறபடியே பரத்வத்தை முற்றூட்டாக வநுபவித்து ஸாமகாநம்பண்ணிக்கொண்டு களித்து, (நோபஜநஂஸ்மரந்நிதஂஶரீரம்)(நோபஜநஂஸ்மரந்நிதஂஶரீரம்)என்கிறபடியே-லீலாவிபூதியிலே கண்வைபாதேயிருந்தார்களாகையாலும், லீலாவிபூதியிலுள்ள

மூ.—பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடிபணிந்தவன்பல்கலையோர்
தாமன்னவந்தவிராமாநுசன்சரணரவிந்தம்
நாமனனிவாழுநெஞ்சேசொல்லுவோமவன்நாமங்களே. (க)

பதம்.	உரை.
	(ப்ரதிஷ்டிதாம்) (பக்மேஸ்திதாம) என்கிறபடியே,
பூ மன்னு	தாமரைபூவை, இருப்பிடமாகவுடைய,
மாது	பெரியபிராட்டியார், இந்தபோக்யதையைக்கண்டபின்பு அத்தைஉபேக்ஷித்து, (இறையும்-அகலகில்லேன்) என்று, [ணும்,
பொருந்திய மார்பன	நித்யவாஸம்பண்ணுந்திருமார்பையுடையவனுடைய,
புகழ்	கல்யாணகுணங்களால்,
மலிந்த	ஸம்ருத்தமாயிருந்துள்ள,
பா	திருவாய்மொழியிலே,

பதம்.	உரை.
	(கவியமுதம்நுகர்ச்சியுறுமோமுழுதும்) என்னும்படி,
மன்னு	திருவுள்ளத்திலஉடற்றத்தையுடையரான,
மாறன்	ஆழ்வாருடைய,
அடி	திருவடிகளை,
பணிந்து	ஆச்ரயித்து,
உய்ந்தவன்	உஜ்ஜீவித்தவராய்,
பல்கலை யோர்தாம	அநேகசாஸ்த்ரங்களுமதிகரித்திருக்கச்செய்தேயுமதத்வஹிதபுருஷார்த்தநிர்ணயமபண்ணவறியாதேதானொன்றிலுமொருநிலையற்றிருக்குமவர்கள்,
அவற்றினுடையயாதாத்மய வேதாந்தகாலே,	
மன்ன	ஸுப்ரதிஷ்டிதராம படியாக,
வந்த	அவதரித்த,

ஸஸாரிஜநங்களப்ராக்ர்தத்வேந அஜ்ஞராகையாலே, (ந்ஸ்ருஷ்டி ஆதேர்ந்ஸ்ருஷ்டாஸ்மிதேவ) (நந்தந்த்யுதிதஆதித்யே நாநந்த்யஸ்தமிதேவள) என்றும், (உண்டியேயுடையேயுகந்தோடுமிம்மண்டலம்) என்றும்சொல்லுகிறபடியே உண்டுடுத்து, * (புறமேபுறமேயாடி) என்கிறபடியே லீலாவிபூதியிலே சௌரிசிந்தாவிமுகராய் விஷயாந்தரங்களிலே மண்டியிருக்கையாலும, எம்பெருமானர் ஸம்பந்தமுடையஜ்ஞாநாதிகரெல்லாரும், (பாலேபோல்சீர) எனகிறபடியே பரமபோக்யமானவவருடைய கலயாணகுணங்களை யநுபவிலேது, (காலாழும்நெஞ்சழியும) இத்யாதிப்படியே அவ்வநுபவதபவித்தாழங்கால்பட்டுகுமிழ்நீருண்ணின்றுர்களாகையாலும, இந்நால்வரும் துணையல்லாதொழிகையாலே தம்முடைய ஸுகதுக்கங்களுக்கு எப்போதும் பொதுவாயிருக்கிற தம்மநஸ்ஸே துணையாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுதன்னையே ஸம்போதித்தருச்சொல்லுகிறுர்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமா நுசன் சரணரவிந் தம் நாம் மன்னிவாழு நெஞ்சே அவன்	எம்பெருமானுடைய, திருவடித் தாமரைகளி, இதுவேப்ராப்யமென்றறிந்தநாம், பொருந்திவாழும்படியாக, நெஞ்சே! அவருடைய,	நாம்மன்னனென்றது- தாங்களே வந்தாச்ரயிக்கும்படியென்றுமாம். நாம்என்றது - அநாதிகாலம் இதாவிஷயங்களின் கற்கடையிலே துவண்ட நாமென்னவுமாம். மன்னுதல் - பொருந்தலும், நிலைப்பாடும். ... (க)	

வ்யா.— (பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்) (పద్మేస్థితామ్) (பத்மேஸ்த்திதாம்) என்றும்,(மலர்மேல்மங்கை)என்றும், (అరవిన్దవాసినీ) (அரவிந்தவாஸினீ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யங்களாலே அத்யந்தபோக்யமான தாமரைப்பூவின் பரிமளந்தானே ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே அதிலேயவதரித்த பெரியபிராட்டியார் ஸ்வயம் "பத்மினி" என்கிறபேரையுடையளாய், அவ்வீட்டின்போக்யதையாலே அத்தைவிடமாட்டாதே இருப்பிடமாக அதிலேயிருந்து அதுவேநிரூபகமாகச் சொல்லப்பட்டபினபு, * ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதனென நாராயணன், தன்னை தனக்கு பத்நியாக பரிணயித்துபரிஷ்வங்கம்பண்ணவே அவன்றிரு மார்வையநுபவித்து அந்தபோகயதையிலேயீடுபட்டு நின்றபின்பு தாமரைப்பூவின் போக்யதையும் அருவருத்து ஒருக்காலும் அத்தைஸ்மரியாதே,(இறையும் - அகலகில்லேன்) என்று நித்யவாஸம் பண்ணபபடுகிற திருமார்வையுடையனென ஸர்வேச்வரனுடைய. (பூமன்னுமாது பொருந்தியமார்பன்) என்று - விசேஷ்யபூதனென ஸர்வேச்வரனுடைய நாமநிர்த்தேசம்பண்ணதே, அமுதனர் விசேஷணபூதையான பெரியபிராட்டியாமாத்ரமே யருளிச்செயதது, "அகஸ்த்யப்ராதா" என்றுப்போலே யிருக்கிறதுகாணும்; அப்படியேயிறச்சுதஸ்ம்ருதிகளிலும்,(ஸ்ரீர்ஹ்யுதேவோதேவத்வமச்நுதே) (ச்ரத்தயாதேவோதேவத்வமச்நுதே) என்றும், (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோயஸ்யஸாஜனகாத்மஜா) (அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்யஸாஜந காத்மஜா) என்றும்-இவளையிட்டு அவனுடைய அதிசயம் சொல்லப்படுகிறது. (பித்ருத்வகுணம்மாத்ர காரவேணாதிரிச்யதே) (பித்ருத்வகுணo மாதாகளாயேணதிரிச்யதே) என்று பர்த்தாவுக்கு இப்படியே ப்ரதிபத்தியுண்டாகவேண்டியிருக்குமிறே.

(புகழ்மலிந்த) * (உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதி) (திடவிசும்பெரிவளிநீர் நிலமிவைமிசை படர்பொருள்முழுவதுமாயவையவைதொறும் உடல்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்குமபரந்துளன் சுடர்மிகு சுருதியுளிவையுண்டசுரன்,)

*(நீர்தொறும்பரந்துளன் பரந்தவண்டமிதன) (லென்றுந்தெவு மூலகுமுயிரும் மற்றும்யாது மில்லாவன்று நான்முகன்றன்னெடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான்) (உலகமுண்ட பெருவாயா வுலப் பில்கீர்த்தியம்மானே,) (புனராகின்ற மாவேழுன்றெயத வொருஷி ல்வலவாவேவாபுணரேய்கின்றமாமிரண்டின்நடுவேபோன முதல் வாவேவா) (நோலாதாற்றேறுனபாதம் காணவென்று நுண்ணு ணர்வில் நீலார் கண்டதகமமானும கிறைநான்முகனுயிந்திர னும்) (செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய் நாற்றோளெந்தா யென துயிரே) (முனியேநானமுகனே முக்கண்ணபபா,) *(சூழ்ந்தகண் ணுழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலபெருமபாழியோ சூழ்ந்ததனில் பெரிய பரநனமலாச்சேதியோ! சூழ்ந்தனில் பொய்யசுடா நூநவிடப மேயோ) எனறு தலைக்கட்டுகையாலே, (உயாவற) எனறு தொட ங்கி, (உயர்ந்தே) எனறுமளவும-ஆதிமதயாவஸாநங்களிலே ஒரு படிப்பட்ட கலயாணகுணங்களால் ஏற்பட்ட.

(பா) பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை உள்ளபடி விசதமா மாவநுபவிக்கவநுபவிகக அதுஉள்ளடங்காமை, பகதிபலாதகாரத் தாலே வந்ததாணலும், (పాదబద్ధోఽరసమస్తునిలయనసన్నిధిః) (பாதபத தோகூடாஸமஸ்தகதரிலயஸமந்விதம்) எனறுமாப்போலே நாதே ஹ துகடகவத விஷயீகாரதாலே ஸாவலகூடிறபேதமாய, (கவியுரு தம்) என்றும், (தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன் னேன) என்றுமதாமேச்லாகிகுமபடியான திருவாயமொழியிலே, (மன்னு) ஸாவதாகிப்சலராயிருநதுளள (மாறன) (அரங்காவண் புகழ்மேலான்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் னறமுதலதாய் சடகோ பன் * குழல்மலியசெசானனமேவாராயிரமிதே.

(மாறன) இதுவாயத்து ப்ரதமோபாதாகமானதிருநாமம். (விநாயாயசதுபக்ருதாம்) (விநாயாயசதுஷகர்தாம்) எனறுமாப்போ லே பாவ்யகுதர்ஷஷகளை சிகூஷித்து அவர்களுடைய ஸஸாரநாச காரானவர். (மாறன) அஜ்ஞாநததுககுபாரகா. அன்றிகே, (ஸாக்ஷாந்நாதமந்மதஃ) (ஸாகூடாந்மந்மதமந்மதஃ) எனகிறவறுமபிச் சேறி ஊமத்தங்காய தினறவணப்போலே - * மின்னிடைமடவா ரில் வ்யாமுக்தனுமபடி பணணவல்லதாய் பெணபிள்ளைதனைத் தையும, * ஊனிலவாழுயிரிலே ஒரு நீராககலந்து வ்யாமுக்த னும்படி பண்ணவல்லஜ்ஞாநாதிகயதனையு முடையவராகையாலே (மாறன) எனனவுமாம. இபபடிப்பட்ட ஆழ்வாருடைய. (அடி) ஆழ்வாராபர்யந்தமல்ல இவர் தம்முடையஸ்வாமிதவாத்யவஸயம. ஆகதமக்கு திருபாதிகஸ்வாமியானவனென்னுதல். தமமைவசீகரி க்கைககு மூலமானவனென்னுதல். இப்படிப்பட்ட திருவடிகளை. (பணிந்து) ஆச்ரயித்து. (ஶ்రీమత్తదఙ్ఘ్రీయుగళం ప్రణమామిమూర్ధ్నా) (ஸ்ரீம த்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமிமூர்த்நா) என்று ஆளவந்தாரருளி ச்செய்தது. அடியிலே யிப்படி யருளிச்செய்கையாலே இப்ப்ரபந்த ம் சாமபர்வநிஷ்டர் விஷயமென்று தோற்றுகிறது.

(உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவன். இவருக்கு உஜ்ஜீவநம் அந்த பாகாதிகளாலேயன்றுகாணும், ஆழ்வார் தமமுடையதிருவடிகளை இவருக்குப்படியாகவிட்டுபபோகதாரிறை. அவ்வாழ்வார் திருவடி களைப்பணிந்தபின்பு இவர் அவைதன்னையயநுபவித்துப்போந் தார. ஆழ்வார்கமுமிவர்கமும காலவிபரகர்ஷடமாணலும், முதலி லே ஆழ்வார்நாதமுனிகளுகக உபதேசமபணணுமபோது இவரை தயாநமபண்ணி, (యస్వాపకాలేకపణాకరస్యక భావ్యదాచార్యవరస్యరూపమ్। నన్వన్యథాసహానుభావ తంకారిసూనుశ్శరణంప్రపద్యే) (யஸ்வாபகாலே கருணாகரஸ்யதவிஷ்யதாசார்யவரஸ்யரூபம - ஸந்தர்சயாமாஸ மஹாநுபாவ0 தம்காரிஸூநு0ஸரண0ப்ரபத்யே) எனகிறபடியே இவருடைய பவிஷ்யதாசாரய விகரஹததை ஸ்வப்நமுகேந நாத முனிகளுகக கொடுத்திடடபடியை யபிமாநித்து, பரகதஸ்வீகார த்தாலே அவருகக ஆசார்யரானையாலே இவரும் அவ்வாழ்வார் திருவடிகளைப்பற்றி, அவா, (உணணுருசோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெலலாம கண்ணனெமபெருமான்) எனறு அதயவ விதத பகவத்பராபாவதனை ஸ்ரீபாஷ்யமுகேந பரசாசிபபித்து, வேங்கடாசல யாதவாசலஸ்தலங்களை, (కంటిమహానాముఖే నిపతతఃప రబ్రహ్మణఃకరిశైలాంగోపయు ష్మన్నోయ మంగళం) (குமாஷ்டிகுஹாகாமுகே நி பதத:பராபரவ்மணஃ। கபகராவாசகஷ்டிணுஜயநி லக்ஷமமேணயo முநிம்) எனகிறபடியே நிரவஹிதது ஸகலதிவயதேசங்களையும் திரு கதி இதுவே உஜ்ஜீவநமாகவிருகிறவனறுபடி.

(பல்கலியோர்) ஸகலசாஸ்த்ரபாரீணராய கூரேச குருகேச கோவிந்த தாசரதிமுதலானமுதலிகளும் பரதயவஸ்தாநம்பண் ணி பரஸஙகிதபினபு எமபெருமானுதம்முடைய விஷயீகாரத் தாலே தவவிதபுருஷாரதக யாதாதம்யஜ்ஞாநத்தைபபெற்ற யாதவப்ரகாச யஜ்ஞமூர்தயாதிகளும் (தாம்மன்ன) யதாவஸ்த் திதஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ப்ரதிஷ்டிதராம்படி. மன்னுதல-பொருந்த மும், நிலைப்பாடுமை (வேத) பரமபதத்தினினறும ஸர்வேச்வரனு டைய நியமநத்தாலே யெழுநதருளின. (இராமாநுசன) இவர் சகாவர்த்திக் திருமகனை அடையநிதது ஜனித்தார்காணும்; அவன், (అభయంసర్వభూతేభ్యోమదామ్యేత వ్రతమమ) (அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) என்று ஸாவருக்கும அபயப்ரதாநம்பண் ணினருப்போலே இவரும மோக்ஷோபாயமான மந்த்ரதனை பூரிதா நம்பண்ணினருளிறை. இப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானருடைய. (சர ணாரவிந்தம்) அரவிந்தமென்கிற, மந்மதபாணம் போலேதம்மை மோஹிப்பித்தலைபாதகையாலே சரணங்களுகக அரவிந்தத்தைப் போலியாகச்சொல்லுகிறார. ஆச்ரிதருக்கு பாவநதவ போக்யதை களாலே ஏகரூபமாயிருகைகயாலே ஏகவசநப்ரயோகம் பண்ணுகி றார். (மன்னி) ஆச்ரயித்து. நிஸ்சலமாகதர்டாத்யவஸாயத்தைப் பண்ணி.

(காம்வாழ) காலெருத்தனுமே ஆச்ரயிக்க என்னுடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளெல்லாம,(ப்ரயதபாணிர்ஹரணமஹம்ப்ரபத்யே)(ஸ்வஸ்திசிந்தாத்ய்வ்யபயஸ்நோஅஸ்து) (புக்தேபோகானவிதன்ருபஸ்சேகஸ்யார்ஹகாதிஃ) என்றும்,(ருணம்பவத்ஸத்வம்)(பாசத்வாயைவகமலாரமணேர்த்திதாயத்தேமஸ்ய ஏவஹியதீன்த்ரிபவச்ருதானாம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக, (ஸக்ருதேவப்ரபன்னாய தவாஸ்மீதிசயாசதே। அபயம்ஸர்வபூதேபோ ததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) என்று அவன் சொன்னணிறை (காமமன்னி) (ராமானுஜஸ்சரணௌசரணம்ப்ரபத்யே) என்றபடி. (வாழ) (ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ) என்றபடி. (நெஞ்சே) ஒருமஹாதிதிலாபத்தால் அந்தரங்கராயிருப்பாரகுச்சொல்லுவர் லௌகிகர், அப்படியே தமக்கு அந்தரங்கமான மஹிஸ்ஸை லேவித்துத் தாம் பெற்ற பேற்றைச் சொல்லுவதாக ஸம்போதிக்கிறார்.

(சொல்லுவோமவன்நாமங்களே) நாம்ருவருங்கூடி அவர் திருநாமங்களைச் சொல்லுவோம். * வாசாதர்மமாப்நுஹி - வாசாதர்ம மவாப்நுஹி என்கிறார். ஒருக்திமாத்ரதாலே ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டுமதர்மபூதமான சரணாகதிதத்திலே அத்திருநாமந்தானே நம்மைசசேர்க்கும. ரஸ்யமான பதார்த்தம் லபித்தால், (ஏகஸ்யாஸ்வநபுஜீத) போதயந்தஃபரஸ்பரம்) என்கிறபடியேஅந்யோந்யம்ரஸித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கக கடவோமென்றபடி. (அவன்நாமங்களே) (தேவுமற்றறியேன்) என்று - அநந்யபராகக்கொண்டு அவருடையதிருநாமங்களைச் சொல்லுவோம. த்ரிவிதகாரணங்களால் இல்லையாகிலும் * நாமஸங்கீர்த்தநாம்ர்தமே யமையும். (குரோர்நாமஸதாஜபேத்) என்னக்கடவதிறே. (நெஞ்சேசொல்லுவோம) என்றது - தமகது உபகரித்த உபகாரத்தையநுஸந்தித்து சேதநஸமாதியாகச்சொல்லுகிறார். (நசேத்ராமாநுஜேத்யேஷசதுராசதுரக்ஷரீ। காமஹாஸ்தாம்ப்ரபத்யந்தே ஜந்தவோஹந்தமாத்ர்சாஃ) என்றுணிறே ஆழ்வான். (வேதமொருநான்கினுட்பொதிந்தமெய்பலபொருளும் கோதில்மதுமுதல்கூறுவதும், தீதில், சரணகதிதந்தன்னிணறவன்றாளே, அரணுகுமென்னுமது) என்று அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் அருளிச்செய்தாரிறே. (பூமகளேகான் தெனனரங்கன் பூங்கழற்குப்பாதுகமாய்த், தாமகிழ்ந்செல்வச்சடகோபர், தேமலர்தாட்கு, ஏய்ந்தினியபாதுகமாமெந்தை யிராமாநுசனே, வாய்ந்தெனது நெஞ்சமேவாழ்) என்றிறே ஜீயருமருளிச்செய்தது. (நகுரோரபரஸ்த்ரீதா) என்னக்கடவதிறே. ... ... (க)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. என்னுடையநெஞ்சானதுஸமபெருமாளுடைய சீலகுணமொழியவேலிறைன்றை நினையாதபடியாய்த்து, இது எனக்கு வஸித்திக்தபெருவிரகு ஒன்றுமறிகிறிலேனென்கிறார்.

மூ.—கள்ளார்பொழில்தென்னரங்கன்கமலப்பதங்கணெஞ்சில்
கொள்ளாமணிசரைநீங்கிகுறையல்பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாதவனபனிராமாநுசன்மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாதென்னெனஞ்சொன்றறியேனெனக்குற்றபெரியல்வே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்ளூர் பொழில் தென னரங்கன் கமலப்ப தங்கள்	மதுமிக்க, பொழிலையுடைத்தா [ய், தர்சநீயமாயிருந்து ள்ள, கோயிலிலே கண்வள ர்ந்தருளுகையா லே அததேசஸம் பந்தத்தை யிட்டு த்தம்மைநிரூபிக்க லாம்படியிருக்கிற பெரிய பெருமா ளுடைய, விகாஸாதிகளால் தாமரை போலே போக்யமான திரு வடிகளை,	குறையல் பிரான்	திருக் குறையலூரை த்திருவவதாரஸ்தல மாகவுடையராய், திவ்யப்ரபந்தநிர்மா ண முகத்தாலே லோகோபகார க ரான திருமங்கை யாழ்வாருடைய,
நெஞ்சில் கொள்ளா மனிசரை நீங்கி	தங்கள் மநஸ்ஸிலே ஒருக்காலும் வை யாத, சாஸ்த்ரவச்யமான ஜந்மத்திலே பிறந் துவைத்து நிர்ப் பாகயரா யிருக்கு மவர்களை, விட்டகன்று,	அடிக்கீழ் விள்ளாத அன்பன்	திருவடிகளின்கீழ், விட்டுநீங்காத, ஸ்நேஹத்தையுடை யராயிருந்துள்ள,
		இராமாநு சன்	எம்பெருமாளு டைய,
		மிக்கசீலம ல்லால்	நிரவதிகமான சீலகு ணத்தையொழிய,
		எனநெஞ் சு	என்னுடைய நெஞ் சானது,
		ஒன்றுஉள் ளாது	வேறொன்றையும் சி ந்திக்கிறதிலது;
		எனக்குஉற்ற பெரியல்வு	இது எனக்குவந்த பெரியவிரகு,
		ஒன்றறியே ன.	ஒன்றுமறிகிறிலே ன்.
		விள்ளுதல் விரகு	நீங்குதல். இயல்வு- ... (உ)

அ.—இரண்டாம்பாட்டு. கீழிற்பாட்டில், (நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே) என்று-தம்முடைய மநஸ்ஸோ டேகூடி உபதேசித்தவாறே மநஸ்ஸானது அவருடையசீலகுணத் திலேஆழங்கால்பட்டு, (அனந்யாச்சிந்தயந்தோமாம்) (அநந்யாஸ்சிந்தயந் தோமாம்) என்கிறபடியே அவர்திருவடிகளை அநுபவித்துக்கொ ண்டு தத்வயதிரிக்தமானவற்றை விரும்பாதேயிருந்தது, இதென்ன ஆச்சர்யமென்கிறார்.

வ்யா.—(கள்ளார்பொழில்) "மதுவிருந்தொழுகின மாமலரெல்லாம் - கொழுங்கொடிமுலையின் கொழுமலரணைவிக் கூர்ந்தது, குணதிசைமாருதமிதுவோ, எழுந்தன மலரணைப்பள்ளிகொண்டன்னமீர்பனிநனைந்த தமிருளுஞ்சிறகுதறி - யைம்பொழிலகுகின் மடலிடைக் கிறிவண்பாளைகள் நாற வைகலறைகூர்ந்ததுமாருதமிதுவோ) என்றும, (வான்றிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்) என்றும,(ஶ்ரீகிருஷ்ணஸ்யஸ சகஸ்ரநாமானாம் ஆர்ஷோயஸ்தமிதரகுநாதோனூபதிப்ரஹ்மகோஷாம்) (பூகிகண்டத்வயஸஸாரஸங்கித்த நீரோபகண்டாம் அவிரமாதஸ்திமிதச குநாநூதிதப்ரஹ்மகோஷாம) என்றும சொல்லுகிறபடியே மதுஸ்யந்தியான புஷ்பவிசேஷங்களாலே வ்யாப்தங்களான உத்யாநங்களாலே சூழப்பட்டது.

(தென்னரங்கன்) அதுகாலே தர்சநீயமான திருவரங்கமெனகு நிருபகமாமபடி நிதயவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்வாம்யுடைய திருப்பதியென்றபடி. இவ்விடத்துசகு இது முகயமான திருநாமங்காணும். (கமலப்பதங்கள்) கமலப்பதமதிர்த்தவாசகமாய-பாவநமானவென்னுதல்; ஸ0ஸாரதாபதபதனுடைய ச்ரமஹரமானவென்னுதல் பாதகமலம எனறேத முந்துறமுனனம(கமலம)என்றது - ஸர்வேச்வரன திருவடிகளை ஸேவிகுமபோது பாவநதவாதிகளுகதமுனனே போகயதையகண்டு முறறாடடாக வநுபவித்தவராகையாலே. (நெஞ்சிலகாளாமணிசனை) (పుత్రాదేహం మృత్తి రీశ్వరాయనివేదయతు। భ్రాన్యమోక్ష ప్రాప్తావాప్నోయాత్) (விகித்தாதேஹஸ0பத்திரீச்வராயநிவேதிதும - தூவமேமவகாதாப்ரஹ்மந்ஸ்தபாதாதிஸ0யுகா) (ఎవోవామాస్యోక్తి భృ ఎర్ణభిలష్టసుస్యాయు రుర్ణధారమ్। మయానుకూలేనభ్వీలం ప్రయాత్ భూవిభ్రాంతిరస్మత్తు) என்கிறபடியே அலப்யலாபமாக பகவசசரண கமலபாசரணதத்துக்கு இடருப் பிறந்த மநுஷ்யதேஹத்தைப்பெறறும திருவடிகளைநெகுஞ்சிலேகொள்ளாதே யிருகிற கர்பபநிர்பபாகயா கோஷ்டியிலநினறும், (நீங்கி) அகன்று. (ஸாதாரணாதாஸா, సకలపురాణాపిలీల్వాపిలి నాశ్రీణాకాణాదవాణీప్రహిణి హరగిరస్సాగభంనాభవ్తే। క్షీమాంతానూరిలో క్తిర్జగతిసురపతంగావాద్యూరవాన్తకాశజ్ఞాకాశడ్రాదేహ్నజతియతి ఎతాభద్రవేదీంప్రవేదీమ్) என்று ஸர்வரும் சலாகிக்கும்படி பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளை பராஜிதமாகப் பண்ணுவித்து

(குறையல்பிரான்) திருக்குறையலூரிலே யவதரித்து, திவ்யப்ரபந்தநிர்மாணத்தாலும திருவத்யயநத்துகு ஏகாதசியிலே நாருநாள் நடப்பித்தபடியாலும, அவ்விடத்திலே பெருமாருகுகாரணைகதிருமதிலை நிர்மாணமபண்ணினைவதபடியாலும், ருகரபகூடபாதிகளான குதர்ஷ்டிகளோடே தர்க்கித்து அவர்களைஜயித்து அவர்களாலே பழிகபப்பட்ட திவ்யதேசங்களை நிர்வஹித்தபடியாலும், இப்படிகளாலே உபகாரகரான திருமங்கையாழ்வாருடைய

இவ்விடத்திலே இன்னமொருயோஜனையுண்டு;-(குறையல்பிரான்) (குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா) என்கிறபடியே வேறயப்ரத்யநீகனைகோவிந்தன். கோவர்த்தநோத்தரணம் பண்ணினபோது இந்த்ரன்கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினவாறேகோகோபீஜநங்களை ரக்ஷித்த உபகாரகன். அந்த அவதாரத்திலே, பூதநா சகடயமளார்ஜுநாரிஷ்ட ப்ரலம்ப தேநுக காளியகேசிகுவலயாபீட சாணூர கௌஸல கம்ஸாதிகளைநிரஸித்து ஸ்வாச்ரிதர்களான பாண்டவர்களுக்கு தௌத்யஸாரத்யங்களைப்பண்ணி, (నష్వాహంజాతునாசம்) என்றுதொடங்கி(மாசுசः)எனறுமளவும் தத்வோபதேசம்பண்ணியும், இப்படி நிகிலமநுஜமோநயகஹாரி திவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணின உபகாரகன். இதில சரமச்லோகத்தை உபதேசிக்கை உபகாரத்திலே ப்ரதாநம. இப்படி ஒரு அர்த்தவிசேஷம தோன்றினவும் நம்மாசார்யர்கள திருமநகைமனனன்விஷயமாக அருளிசசெய்கையாலே பேச்றமே பேசுகையே அவர்களுக்கேற்றமென்று முதல்சொன்னபொருளே ஸங்கதமாகக்கடவது. (அடிக்கீழ்) திருமங்கையாழ்வாருடைய திருவடிகளின்கீழே.

(விளளாதவனபன) இவ்வாழ்வார் ப்ரதமபர்வ நிஷ்டராகையாலே, * அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானை ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டிறேயிருப்பர்; இவ்வெம்பெருமானுர் சரம பர்வதநிலே ஊற்றமுடையவராகையாலே அவ்வாழ்வாருடைய திருவடிகளின் கீழ் ஒருகாலும்விடாதே ஸகதமான பகதியை யுடையராயிருப்பர். விள்ளுதல்-நீங்குதல். அனபு-பகதி. (இராமாநுசன்)பூர்வாவதாரத்திலே ராமாநுவர்த்தநமபண்ணின வாஸனை இப்போதும் அதுவர்த்திகையாலே இதுக்கு சரமபர்வமானவிதிலே ஈடுபட்டார்காணும். (மிகசிலமல்லால்)தாம் மஹாநுபாவராயிருந்துவைத்தும் என்போலாம மந்தமதிகளோடே புரையறகலந்து பரிமாறின சிலகுணம் ஒன்றிலுமே ஈடுபட்டு, அதொழிய வேவெறன்றிலும் போகமாட்டாது. உள்ளுதல்-சிக்திததல். (என்னெஞ்சு) என்மநஸ்ஸு. என்றலே உபதேசிக்கப்பட்ட நெஞ்சு (నపుంసకమితిజ్ఞాత్వా తాపస్రక్షేషితంమునిः। తస్యతత్రైవనాసుతే) என்றும்படியாய்த்து

(ஒன்றறியேனெனககுற்றபேரியல்வே)என்னவாச்சர்யம்,இப்படி ப்ரவணமாகைக்குவிரகொன்றுமறிகிலேன்.(எனச்சு) (ఽన్యాన్య సహస్రేషు తపోజ్ఞానసమాధిభిः। నరాణాంక్షీణపాపానామ్) என்றுப்போலே பஹுஜந்மங்கள்தன்னில்தபோஜ்ஞாநஸமாதிகளைப்பண்ணவேண்டியிருக்க, அங்ஙனன்றியே, (சொல்லுவோமவன் நாமங்களே) என்று அத்யவஸாய மாத்ரம் பண்ணினபடி. எனக்கு, உற்ற-வித்தித்த. (பேரியல்வே)[నార్వాన్నిశరణస్థస్య కలాంకోటితమీమపి] ஸமஸ்தோபாயங்களைகாட்டிலும பெரியதாய் விலக்ஷணமான உபாயவிசேஷம்.

அ.—மூன்றும்பாட்டு. ப்ராக்ருதசரீரஸம்பந்தத்தை நீக்கி எம்பெருமானார திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையவர்கள் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையவர்கள் திருவடிகளிலே என்னைசேர்த்தவுபகாரத்துக்கு நெஞ்சே! உன்னை வணங்கினேனென்கிறார்.

மூ.—பேரியல்நெஞ்சேயடிபணிந்தேனுன்னைப்பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ளசுற்றமபுலர்த்திப்பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செயமையிராமாநுசமுனிக்கன்புசெய்யுஞ்
சீரியபேறுடையாரடிக்கீழென்னைச்சேர்த்ததற்கே. (ந)

பதம்.	உரை.
பேரியல் நெஞ்சே	பெரியஸ்வபாவத்தையுடைய மநஸ்ஸே,
பேய்ப்பிறவி	ஹேயஜந்மாக்களாய்,
பூரியரோடுள்ள	அஹங்காராதி தோஷதூஷிதரானவர்களோடுண்டான,
சுற்றம்புலர்த்தி	ஸம்பந்தத்தைநீக்கி,
பொருவருமசீர்	உபமாநரஹிதமான குணங்களையுடையராய்,
ஆரியன்	ஸமதிகதஸமஸ்தசாஸ்த்ராராய்,
செம்மை	ஆச்ரிதருடையகௌடில்யம்பார்த்துக்கைவிடாதே அவாகளுக்கிடாகத்தம்மையமைத்துப்

பதம்.	உரை.
	பரிமாறும் ஆர்ஜவகுணயுக்தரான,
இராமாநுசமுனிக்கு	எம்பெருமானார்விஷயத்திலே,
அன்புசெய	ப்ரேமத்தைப் பண்ணுகையாகிற,
சீரியபேறுடையார	பரமபுருஷார்தததையுடையவர்களுடைய,
அடிக்கீழ்	திருவடிகளின்கீழே,
என்னைச் சேர்த்த	என்னைச் சேர்த்த இஹாபகாரத்துக்கு,
உன்னை அடிபணிந்தேன்	உன்னை வணங்கினேன.

பேய்ப்பிறவி தீநானபிறவி. பூரியர் - பொல்லாதவர்கள். பூரி - பொல்லாங்கு. புலத்தல் - நீகல். ... ... (ந)

(ஒன்றறியேன) எதனாலே இந்தச்சொற்சொல்லிலபிதது, நான் ஒன்றுமறிகிறிலேன். * மூந்துற்றநெஞ்சே! நீயறிக்காயாகில் சொல்லிக்காணு மென்னை; (నాహంపురుషకారేణ సచాప్యస్యేనహేతునా। కేవలంస్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షేకఞ్చిత్కదాచన) என்னுமாப்போலே கிர்ஹேதுகமகாவிஸ்விதத்தெதான்றுயத்து. இயலவு—விரகு. ... (உ)

அ—மூன்றும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடைய நெஞ்சானது எம்பெருமானருடைய சீலகுணத்திலே ஈடுபட்டமாத்ரமன்றிகே இப்படியநுபவிக்கஅநுபவிக்க அபிநிவேசம்கனாபுரண்டு எனைக்கொண்டுபோய்த் ததீயருடைய திருவடிகளின்கீழே சேர்த்தது, இந்தமஹோபகாரத்துக்குத்தக்கஸமர்ப்பணம்தம்பக்கல் ஒன்றுமில்லையென்று * நெஞ்சிலுருடையகாலிலேவிழுகிறார். ( )

வ்யா.—(பெரியல்நெஞ்சே) பெரியஸ்வபாவத்தை யுடைய மநஸ்ஸே. முதலிலே எம்பெருமாளுருடைய சிலகுணத்திலேயிழி ந்து அதிலே அத்யபிநிவிஷ்டமாய் உன்னுட்டை ஸம்பந்தமே ஹேதுவாக என்னையும் கதியபர்யந்தமாக அத்யவஸிப்பித்தஸ்வ பாவத்தையுடையமநஸ்ஸேயென்கிறபடி.(பேய்ப்பிறவிப்பூரியரோ டுள்ள சுற்றம்புலர்த்தி) அஸாரவர்க்கத்திலே ஜநித்து நிஹீநமான மூடரோடுண்டான ஸம்பந்தத்தை ஸவாஸநமாகப்போக்கி. (ஆஸு ரீம்யோநிமாபந்நாம் மூடாஜந்மநிஜந்மநி| மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய தతோயாத்யதமாம்ஜ கிம்) என்றுசொல்லப்பட்ட நீசருடைய ஸம்பந்தத்தை, (அத்யப்ரபృతி ஹேலோகாः யூயம்யூயமபயம்வயம்) என்னும்படி பண்ணுவித்து. (கூழாட்பட்டு நின்றீர்களே யெங்கள் குழுவினில் புகுதலொட் டோம்) என்னும்படியே பண்ணுவித்ததென்கிறபடி. (பேய்ப்பி றவி) நீசானபிறவி. பூரியர்-பொல்லாதவர்கள். புலத்தல்-நீக்குதல்.

(பொருவருஞசீர்) (అచిన్త్యాద్భుతాక్లిష్టజ్ఞానవైరాగ్యరాశయే) என்கிற படியே உபமாநரஹிதமாகையாலே ஏவம்பூதமென்று நிரூபித்துச் சொல்ல வரிதாயிருக்கிற கல்யாணகுணங்களையுடையராய். (ஆரி யன்) ஸகலசாஸ்த்ரபாரீணராய். (యతిరాజోజగద్గురుః | తస్మిన్రామానుజా ర్యే గురుతిఃపరసంభూతినాన్యత్ర) என்கிறபடியே இவ்விபூதியிலே யிருந்து ள்ள ஸகலசேதநருக்கும் திருவேங்கடமுடையானுக்கும் ஆசார்ய ராய். (தன்னரியனுக்கு) என்ற ஆர்யபதத்தை ஆசார்யபத ஸமா நார்த்தமாக ஜீயர்பாயோகித்தருளிற்றிறே.(செம்மை)தாம்ஸங்கல் பித்தபடியே அநுஷ்டித்தும் உபதேசித்தும் இப்படிகரணத்ரயஸா ருப்யதத்தை யுடையரான. (ఆచినోతిహిశాస్త్రార్థానాచారంస్థాపయన్నితి| స్వయమాచరతేయస్తు సఆచార్యఇతిస్మృతః) என்றிறே ஆசார்யலக்ஷண மிரு க்கும்படி.

(இராமாநுசமுனிக்கு) (పుణ్యామ్భోజనికాశాయ పాపధ్వాన్తక్షయా యచ| శ్రీమన్నాథవరప్రసూభగవాన్రామానుజదివాకరః) என்னும்படியான தம்மு டைய அவதாரப்ரயோஜநத்திலே எப்போதும் மநநம்பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற எம்பெருமாளர்விஷயத்திலே. (அன்புசெய்யு ஞ்சீரியபேறுடையார்) அத்யபிநிவிஷ்ட சித்தராய் அதுதானே விலக்ஷணமென்று அத்யவஸித்திருக்கும் ஆழ்வான்முதலான கதியருடைய. (அடிக்கீழ்) திருவடிகளின்கீழே. (என்னைச்சேர்த்த தம்கே)என்னுடையசிரஸ்ஸிலே அத்திருவடிகள் பூஷணமாம்படி பூர்வகாலத்திலே சரமபர்வத்திலுடைய ப்ரபாவத்தை யறியாதே யிருக்கிறஎன்னை அமைத்துவைத்ததர்க்கே. தனக்கு நான்உபதேசி க்கவேண்டியிருக்கத தானே யெனக்கு புருஷகாரமாய் என்னைக் கொண்டுபோய் கதியருடைய ஸ்ரீபாதத்திலே சேர்த்ததர்க்கு.

இந்தமஹோபகாரத்துகருகுகான்எத்தைப்ரத்யுபகாரமாகபண்ணுவது என்று ஆராய்ந்துபார்த்தால், (மமநாதயதஸ்மிந்நோஸ்யஹம்நகிலத்விஷ் ப்ரவமாதவ। நமதஸ்வமிதிப்ரபுத்தஸ்திரத்வாகிம்னஸமர்பயாமிதே) என்றிருக்கச் செய்தே, (ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய நேஹைரபிநிஷ்க்ருதே। ப்ரதிப்ரதாநமதவா ததாத்யாச்சார்யதாத்) என்றும், (ஏஷஸர்வேஸ்வரோமேபரிபூர்ணோஹாநுபாவதः) என்றும் சொல்லுகிறபடியிலே, (அடியணிக்தேனுலகீரே) உன்னுடைய திருவடிகளிலே ஆசாயிதேன; உனகெகாரு நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன் என்றபடி. (வாசாயதீந்த்ர மநஸாபுரைவயுஷ்ம தபாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாமகுமாணாம்। கோதாதிநாதகுலகேதுமுகாப்ஜபூர்ணா பாதாநுசிந்தகரஸ்ததம்பவேயம்) என்று - பெரும்பேறுக ஜீயாப்ராப்தித்தகருளின தத்தியபராவண்யதனைதகாறுமம இவருக்கு இவருடைய மநஸ்ஸாறுதலிலே யுண்டாகிற்று. ... ... (ந)

அ.—நாலாமபாடடு. இப்படித்திருவுள்ளத்தைதகொண்டாடின வாறே இனனமுமதுாவாலைநயாலே நெஞ்சுதான நழுவ நிறகுமாகிலும் உமமுடையநிஷ்டைக்கு ஹாநிவாராதோவென்ன; எம்பெருமானார் தாமே நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரிசகப்பெறற வெனக்கு ஒருஹாநியுமவாராதெனகிறார.

ழ.—என்னைப்புவியிலொருபொருளாகமருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினைவேரறுத்தாழிமுதல்வனையே
பன்னிபபணிதகவிராமடாறுசனபரனபாதமுமெ
சென்னிதகரிகணைவதகாலெனகேகுருசனைவிலையே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஊழி	காலாபலசஷித்தலைக	மருள்சுரந்த	அவிதயாஸஞவர்த்
	லபதார்தசஙகளுக		தமாய,
	குமம,	முன்னைப்ப	அநாதியாகையாலே
முதல்வனை	காரணபூதனாஸர்	ழைவினை	மகவுமபழையதா
யே	வேசவரனையே,		யப்போருகிற காம
பன்ன	ஸாவருமவிலேகிதத		ஙகளை,
	நுஸந்திகுபடபடி,	வேரறுத்து	ஸவாஸமாகபோ
பணிதத	ஸ்ரீ பாஷ்யமு கேந		கி;
	அருள்ச்செயத,	பாதமும	தமமுடையதிருவடி
பரன்	ஸர்வோதகர்ஷடா		களையும,
	ன,	என்சென்	என தலையிலே தாங
இராமாநுசன்	எமபெருமானர்,	னித்தரிக	கும்படிவைததரு
என்னை	அவஸ்துவான வெ	வைததான	ளினறார;
	ன்னை,		ஆனபினபு,
புவியில்	லோகத்திலே,	எனக்குவ	எனக்கு ஒரு பலஹா
ஒருபொரு	ஒரு வஸ்துவாம்படி	தும்சிதை	நியமிலலை.
ளாக்கி	பண்ணி,	வில்லை	(ச)

பதம்.	உரை
ஆன்றிக்கே, (பரன்பாதமு	சென்னிதரிக்கவைத்தாவென்ன
மென்சென்னித் தரிக்கவைத்தா	வுமாம். (பரன்பாதமென்சென்னி
ன்) என்கிறவித்தைமேலே கூட்	த்தரிக்கவைத்தான்) என்றும் பா
டி-ஸர்வஸ்மாத்பரானை ஸர்வேச்	டமாம். பன்னுதல் - ஆராய்தல்.
வரனுடையதிருவடிகளையும்என்	சிதைவு-அழிவு, ... (சு)

அ.— நாலாம்பாட்டு. இப்படி மூன்றுபாட்டளவும் தம்முடைய அபிநிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லினால் இதுஸ்வகதமாகவந்தது, அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமான ஸ்வரூபத்துக்குச் சேருமோ, பரகதமாகவந்ததேயாகிலும் அதுக்குப்ரச்யுதியில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(என்னை) இதற்பூர்வகாலத்திலே (ननमेयम्) என்றிருந்தவென்னை. (असन्नेवसभवति, असद्ब्रह्मेतिवेदचेत्)என்கிறபடியே ஒருபொருளல்லாத வென்னையென்றபடி. (புவியில்) * இருள்தருமாஞாலத்திலே. (ஒருபொருளாக்கி)(अस्तिब्रह्मेतिचेद्वेद,सन्तमेनंततोविदुः) என்கிறபடியே ஒருவஸ்துவாகப்பணணி. ப்ரஹ்மவித்துக்களிலே அக்ரேஸரனாகப்பணணி யெனறபடி. (மருள்சுரந்தமுன்னைப்பழவினை) (संसारसागरंघोरमनन्तक्लेशभाजनम्) என்றும், (अविवेकघनान्धदिङ्मुखेबहुधानततमुदीर्णवर्षिणि। भगवद्भक्तभवदुर्दिनक्षये) என்றும், (संसारमरुकान्तारेदुर्व्याधिव्याघ्रीभीषणे। विषयुक्तप्रगुल्लाक्ष्ये तृष्णापादपशालिनि॥ पुत्रदारगृहक्षेत्र मृगतृष्णाम्बुपुष्कले। कृत्याकृत्यविवेकान्धं परिक्लान्तमितस्ततः॥ अजस्रंजातसन्तापमपर्याप्तार्तिभैरवम्। क्षणंक्षेमबलारोग्यं केवलंक्लेशसंश्रयम्॥ सन्तप्तंपापिदौर्दुःखैर्दुर्व्यवस्थैश्चदेहभृत्) என்றும, (अनादिकालप्रवृत्ताऽकृत्यकरणकृत्याऽकरण भगवदपचारभागवतापचाराऽसह्यापचारमूप नानाविधानाप ராதங்)என்றும சொல்லுகிறபடியே அநாத்யவிதயாகர்ம வாஸநாருசி ப்ரகர்ஷ ஸம்பந்தாதமகமாயிருந்துள்ள புண்யபாபரூபமான கர்மங்களை. (வேரறுத்து) வேர்நிடந்தால் திரியட்டும் அக்குரித்து வளர்ந்துவருமென்று ஸமூலோந்மூலநமாகச சேதித்து.

(ஊழிமுதல்வனேயே) காலாபலக்ஷயிதமான ஸர்வகார்யவர்க்கத்துக்கும்ப்ரதாநகாரணபூதனான ஸர்வேச்வரனே. (सकारणंकारणाधिपाधिपः)என்றதிறச்ருதி.(मामेकंशरणंव्रज।सर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामि) என்றும், (புறம்புண்டான பற்றுக்களையடைய வாஸனையோடே. விடுகையும், எம்பெருமானேயே தஞ்சமென்று பற்றுகையும்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே இச்சேதநருடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களெல்லாவற்றையும் விடுவித்து, (कारणन्तुध्येयः)என்கிறவனே.(முதல்வனேயே) என்கிற ஏவகாரத்தாலே - (मामेकंशरणंव्रज) (मामेवयेप्रपद्यन्ते) (तमेवचाद्यंपुरुषंप्रपद्ये) (मामेकमेवशरणमात्मानंसर्वदेहिनाम्। योहिसर्वात्मभावेन) என்கிறபடியே அக்யதையாகவ்யவச்சேதம்பண்ணினபடி.

(பன்னப்பணித்த) ஸர்வரும் விரும்பி விவேகித்தநுபவிக்கும் படி ஸ்ரீபாஷ்ய கீதாபாஷ்யமுகேந அருளிச்செய்த ஸர்வோத்க்ர்ஷ்டரான. பன்னுதல் - விவேகித்தல். (இராமாநுசன்) எம்பெருமானர். (सदाचार्यानुमोलोमन्त्रीरत्नः) என்று த்வயோபநிஷத்திலும், (यस्त्वात्तदुपदेष्टासात्तस्त्वद्गुरुतरोगुरुः)என்றும ஹாபாரதத்திலும், (गुरुमुखाच्छ्रीशंप्रपद्यात्मवान्) என்று வரதாசார்யராலும், (दत्तेऽङ्गीनिजमपिपदंदेशिकादेशिकाङ्घ्रौ) என்று வேதாந்தாசார்யராலும், (नारायणोपिविकृतिं याद्गुरोर्लप्रच्युतस्यदुर्बुद्धेः। कमलंजलादपेतं शोषयतिरविर्नपोषयते) என்றுவரதாசார்யராலும, (भगवद्भक्तिसंन्यस्यंगुरुवन्दनपूर्वकम्) என்று அபியுக்தோகதியாலும அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே சொன்னகட்டளையாலே, தம்மை ஸகலஜகத்காரணபூதனான எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆச்ரயிப்பித்த வெம்பெருமானர்.

(பரன்பாதமுமென் சென்னிக்கரிக) ஸர்வோத்கர்ஷ்டரான வெம்பெருமானர் என்னுடைய சிரஸ்ஸிலே தரிக்குமபடி தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்தை, (गुरुरेवपरंब्रह्म) என்று இவ்விஷயதிலே பரத்வப்ரதிபத்தி பண்ணினவராகையாலே (பரன்பாதம்) என்கிறார். அன்றிக்கே, (பரன்பாதமுமென்சென்னிக்கரிக) ஸர்வஸ்மாத்பரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை நான சிரஸ்ஸாலே தரிக்கும்படியென்னவுமாம். (வைத்தான்) நிர்ஹேதுகமாக பரதஸ்வீகாரமாய்த்தானேவைத்தான். இப்படிஸ்வரூபாநுரூபமானபேற்றைநான் பெறும்படி உபகரித்தானென்றபடி. (எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம் நின், செம்மா பாதபறபுதத்திலேசேர்த்தெதல்லீக, கைமமாதுன் பங் கடிக்தபிரானே, அமமாவடியேன் வேண்டுவதீதே) என்று *மயர்வற மதிநலமருளப்பெறற நம்மாழ்வாரும்பரதமபாவத்திலே அருளிசெயதாரிறே.

இப்படியானபின்பு (எனகேதும் சிதைவில்லையே) (गुरुर्नयोभिमन्येत) என்கிறபடியே பரதஸ்வீகாரபாத்ரபூதனான வெனகு ஏதேதுமொருஹாநியுண்டோ. சிதைவு - அழிவு. (यदाह्येवैषएतस्मिन् नयुश्येनात्म्येनिरुक्तेऽनिलयनेअभयंप्रतिष्ठांविन्दते। अथसोभयङ्गतोभवति) (एतंसामावावनतहति, किमसांसाधुनाकरवम्, किमुहंपापमकरवमिति) என்று வேதபுருஷன் சொன்னானிறே. (சிதைவில்லையே) ஆனையாலே எனக்கொருகுறையுமிலலையெனகிறார். இவர் அடியேபிடித்த பாட்டுக்கள்தோறும், (சரணாரவிந்தம்) என்றும், (கமலப்பதங்கள்) என்றும், (பாதம், அடி) என்றும் இடைவிடாதே வாய்விட்டுப் புலம்புகிறார். மோருள்ளதனையும்சோறேயோ, ஆகிலும்இவர் தம்முடைய காதலிருக்கும்படி ஒருக்காற்சொன்னத்தை ஒன்பதின் கால்சொல்லிக்கொண்டு போந்தாரொன்னை. .. ... (சு)

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி எம்பெருமாளுருடைய விஷயீகாரதார்ட்யத்தை யருளிசசெய்த வநந்தரம் அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லுவோமென்று மூன்பு உபக்ரமித்தபடியே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவதாக உத்யோகித்தவர், அதில் நிரவத்யமாகச்செய்கையாலே லாகூஷிணிகர்நிக்திப்பார்களேயென்று நிவ்த்யுந்முகராய், மீளவும் தாமேசித்தஸமாதாநம்பண்ணிக்கொண்டு ப்ரவ்த்தராகிறார்.

மூ.—எனக்குற்றசெல்வமிராமாநுசனென்றிணையகில்லா
மனகுற்றமாந்தர்பழிகில்புகழ்வன்மன்னியசீர்
தனகுற்றவன்பரவனதிருநாமங்கள்சாற்றுமென்பா
வினக்குற்றங்காணகில்லார்பத்தியேய்ந்தவியல்விதென்றே.

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
எனக்கு	நமக்கு,	அவன்	அவருடைய,
உற்ற	ஸ்வரூபாநு ரூபமா	திருநாமங்கள்	திருநாமங்களை,
	ன,	சாற்றும்	சொல்லா நின்று
செல்வம்	ஸம்பத்து,		ள்ள,
இராமாநுச	எமபெருமாளு டா	என	என்னுடைய,
னென்று	ன்று.	பாவினம்	சந்தஸ்ஸ மூஹத்தி
இசையகில்லா	இசையாத,		னுடைய,
மனக்குற்றம்	மநோதோஷத்தை	குற்றம்	குற்றத்தை,
	யுடைய,	காணகில்லா	காணமாட்டார்க
மாந்தர்	மநுஷ்யர்,	ர	ள்.
பழிகில்	நிநதித்தாகளாகில்		இயல்வு-ப்ரவ்த்தி. இயல்வி
புகழ்	அநுஸ்துதியா மித்	தென்றது-இயல்வையுடைய தெ	
	தனை;	ன்றபடி. "பத்தியேய்ந்த வியலி	
அவன்	அவருடைய,	து" என்று பாடமானபோது-இ	
மணியசீர்	நித்யவிபூத கல்யா	துபக்தி யோடே கூடினசொல்	
தனக்கு	ணகுணங்களுகாகு,	லென்று கொண்டு குற்றம்காண	
உற்ற	தகுதியான,	கில்லாவென்கை. பா-சந்தஸ்ஸு.	
அன்பர்	பாகவதத்தை யுடை	இனம்.-ஸமூஹம். தாழிசை, து	
	யவாகள்,	றைவிருத்தமென்று இனத்தின்	
பத்தியேய்ந்	பக்தியோடே கூடி	வகையான கலித்துறை யாகை	
த	ன,	யாலே பாவினமென்றாகவுமா	
இயல்விதெ	ப்ரவ்த்தியையுடை	ம்.	
னறு	யதென்று,		

அ.—அஞ்சாம்பாட்டு. (எனக்குற்றசெல்வம்) கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமாளுர் தம்மை நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்தாரென்று கொண்டாடினார்; இதில் - அந்தப்ரீதியாலே ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு அவருடையகுணகீர்த்தநம்பண்ண உத்யோகித்து, குத்ர்ஷ்டிகளாயிருப்பார் இதில் ஏதேனுமொரு குற்றத்தை ஆரோபித்து தூஷித்தார்களாகில் அதுவேஎனக்கு பூஷணமென்றுசொல்லாநின்றுகொண்டு,இதின்ராஸமறிந்தவர்கள் குணமாகவிரும்புவர்களென்கிறார்.

வயா.—(எனக்குற்றஞ்செல்வம்) (சரீரபாதனாவதிப்ரபுநிஷேவணாபாத நாதசிஞ்சனதனஜ்ஞயுப்ரசமதத்தனந்தத்தனம்) என்கிறபடியே அப்ராப்தமாய் அதி நீசஷ்ணமாய் அநித்யமான தநம்போலன்றிக்கே,(தனஜ்ஞயஏகர்தனந்தனம கூதகோவர்தனம் சுசாதனமபாதனம்சுமனசாம்சமாராதனம்) என்றும்,(தனஜ்ஞயஸ்ய நந்தனபூஷணம்தனம்) என்றும, (தனம்மதீயம்தவபாதபங்கஜம்) என்றும்,(அஸ்தி மேஹஸ்திசைலாக்ரேஅஸ்திவைதாமஹம்தனம்)என்றும் சொல்லப்பட்டவிஷயத்தி னுடைய சாமபர்வமாய் தக்யாதாத்ம்யபூதமாய், (குருதேவபரம்தனம்) என்று அவதாரணபரத்வப்ரதிபத்தி பூர்வகமாகவே நிஷ்கர்ஷிக்கப் பட்டதாய் எனக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமாயிருந்துள்ள ஸம்பத்து.

(இராமாநுசனென்று) (தந்தைதல்தாய் தாரம் தனையர்பெரு ஞ்செல்வமென்றனுக்கு நீயேயெதிராசா) என்கிறபடியே எம்பெரு மானாரே தந்தாமுக்கு மஹாநிதியென்று அத்யவஸித்து. (தூணீக்ருத விரிஞ்சாதினிர்ஜுக்-ஸ்வபூதயஃ) என்கிறபடியே தத்தக்யஸம்பத்துக்களே யெல்லாம் அஸத்கல்பமாக தர்ணீகரித்து, நாம் அவருடைய குண கீர்த்தநமொன்றுமே பணைகடவோமென்று கணிசித்திருக்க, (இசையகில்லா மனக்குற்றமாந்தர்)ஸம்மதிக்கமாட்டாதபடியான மநோதோஷத்தையுடைய மநுஷ்யர்கள்.

(பழிகஹில்) *இவர்கள், குணங்களை யறியமாட்டாதே தோஷ தர்க்குக்களாணையாலே, (விதாந்யாஶில்பைநைபுணம்) என்று சொல்லப் படுகிற துஸ்தர்க்கங்களாலும் ஸாஹித்யதத்தாலும் குதர்ஷ்டிகல்பந மாகிற தோஷங்களையேயறிடு நிந்திததால் (மாயயாஉபஹ்ருதஜ்ஞானாஃ) என்றும், (ஸம்மோஹமஜாஸந்தஃ) என்றும், (அஜ்ஞானேனாவ்ருதஜ்ஞாந தேனமுஹ்யந்தி ஜந்தவஃ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவர்களை அஜ்ஞராணையாலே (மாந்தர்) எனகிறார். (ஶ்ரத்தாஸ்யப்ரமாதோத்தம்தத்தாமாநுதாஹ்ருதம் । தாந கர்தவ்யமேவேதி) என்றிதே ஸ்ம்ருதியாகவோ சாண்டில்யஞ்சொலலுகிறது.

(பழிக்கில்புகழ்) (ஜ்யோதிஷ்டோமேநஸ்வர்காமோயஜேத,வாயவ்யஂஶ்வேதமாலபேத பூதிகாமஃ। ராயஸ்போஷாயஸுப்ரஜாஸ்த்வாயஸுவீர்யாய) என்று பலதகாடே வ்யாப்தங்களான காமயகர்மங்களை யிழந்தாரென்றிதே அவர் கள் பழிசொல்லுவது, அவை தன்னை ஆராய்ந்தால், (யாமிமாம புஷ்பிதாம்வாசம்ப்ரவதந்த்யவிபஶ்சிதஃ) (நாந்யதஸ்தீதிவாதினஃ) (நதுமாமபிஜாநந்தி தத்த்வேநா தஶ்சயந்தி) (கதாகதம்காமகாமாலபந்தே) என்னையாலே ஸாதகாங்காங்களின் தோஷமறியாதவர்கள்சொல்லும்பழியாகையாலே அதுவேநமக்கு ப்புகழாம். (ஸத்கர்மநிரதாஶ்சாத்ரதாஸாஜ்ஞ்யயோகஏவதஸ்ததா । நார்ஹாந்திசரணஸ்தஸ்ய கலாங்கோடிதமீமபி॥ யத்ஸ்யாஸகாமகாமேநநாஸாத்ய்நாஶநாந்தரைஃ। முமுக்ஷூணாய ஸாஜ்ஞ்யேந நயோகேநசபக்திதஃ॥ தேநதேநாப்யவேத்தந்நாஸ்யநேநைவமஹாமுநே। ப்ராப்யதேபர மம்தாம யதோநாவர்ததேபுநஃ॥ பரமாத்மாசதேநைவ ஸாத்ய்தேபுருஷோத்தமஃ)என்றும

சொல்லப்படுகிறவிஷயதனதைப் பற்றினார்க்கு, (సిద్ధిర్భవతివానేతి సంశయో ச్యుతసేవినామ்) என்னையாலே பலஸித்திபியில் கண்ணழிவுண்டாயிருக் கும், அப்படியன்றிக்கே, (నసంశయోస్తితద్భక్తపరిచర్యరతాత్మనామ్) என் கிற தனியனைபவத்தை யறியாதவர்கள் சொல்லும்பழியாகையாலே எனக்கு அதுவேபுகழாம். (ஞாநமநுட்டாநமினை நன்றுகலே யுடையனென குருவையடைந்தக்கால், மாநிலத்தீர், தேனுர்கமலத் திருமாமகள்கொழுனன், தானைவகுந்தந்தரும்)என்றும்,(உய்ய நினைவுண்டாகில் உங்குருக்கள் தம்பதத்தே, லையுமன்புதன்னை யிந்தமாநிலத்தீர், மெய்யுனைக்கேன், பையரவின்மாயன் பரமபத மூங்குளுக்காம், கையிலங்குநெல்லிக்கனி) என்றும சொல்லப்படும் விஷயத்திலேயிறே அவர்கள் பழிசொல்லுவது, அதுபுகழேயாய்த் தலைக்கட்டுமித்தனை. (న్యాసవిద్యాకనిష్ఠానాంవైష్ణవానాంమహాత్మనామ్। నీచైర్ కృతాస్తుతిర్దిన్దానిన్దాస్తుతిరితిస్మృతా) என்றும், (அலகைமுலைசுவைத்தார்க் கன்பராடிக்கனபர் நிலதமெனத்திரிவாதம்மை, உலகர்பழிதூற் றில்துதியாகும்) என்றும சொல்லக்கடவதிறே.

(அவன் மன்னியசீர்தனக்குற்றவன்பர்) (அவன்)(పాపణ్డ్రమ ముణ్డదావవహనశ్చార్వాకశైలాశనిః బౌద్ధధ్వాన్తనిరాసవాసరపతిర్జైనీభకణ్ఠీరవః। మా యావాదభుజఙ్గభఙ్గగరుడస్తైర్విద్యచూడామణిఃశ్రీరఙ్గేశజయధ్వజోవిజయతేరామానుజో యమ్మునిః) என்று ப்ரஸித்தரான எம்பெருமானுருடைய. (மன்னி யசீர்) நித்யஸித்தங்களாய் ஸ்வாபாவிகங்களாய், (ప్రత్యక్షితాముపగ తస్త్వీహరఙ్గరాజః। వశ్యస్సదాభవతితేయతిరాజతస్మాచ్ఛక్తస్వకీయజనపాపవిమోచనే త్వమ్) என்கிற ச்லோகத்திலே சொல்லப்பட்ட ஜ்ஞாநசக்திகள் தொடக்கமான கல்யாணகுணங்கள்.

(தனக்கு உற்றவன்பர்) தனக்குத்தகுதியான ப்ரேமத்தையுடை யரானமஹாத்மாக்கள். (அவன்திருநாமங்கள் சாற்றுமென்பாவினக்குற்றம்) அவர்விஷயமானபக்தி ஸந்துஷ்ணமபண்ணதத்ப்ரேரி தனுய்க்கொண்டு அவருடைய திருநாமங்கள் பத்யரூபேணஸமர்ப் பிப்பதாக என்னுலேசொல்லப்பட்ட சந்தஸ்ஸமூஹத்திலே அவத் யத்தை. அனறிகே, (அவன்திருநாமங்கள் சாற்றுமென்பாவினக் குற்றம) அவருடையதிருநாமங்களைச் சொல்லாநின்றுள்ள என் னுடைய சப்தஸமூஹத்திலே குற்றத்தையென்னவுமாம். பா-சந்தஸ்ஸு. இனம்-ஸமூஹம்.

(காணகில்லார்) வத்ஸலஸ்வபாவராகையாலேதோஷாவதார்சி களாய்ப்போருவார்கள். கில்லார் - ஸமர்த்தரல்லாதார்; மந்தமதி களானவர்கள் தந்தாமுடைய அறிவுகேட்டாலே இவன்காம்யகர் மபரித்யாகம் பண்ணினனென்றும் லக்ஷணத்தில் குறைச்சலாகச் சொன்னனென்றும் இப்படியான தோஷங்களைக் காணகில்லாவொன் றபடி. அதுக்கு மூலமேதென்ன (பத்தியேய்ந்தவியல்விதென்றே) பக்தியோடேகூடின வ்ர்த்தியையுடையதென்னவுமாம். இயல்வு-ப்ரவர்த்தி. ஏய்தல்-கூடுதல். ... ... (நு)

அ.—ஆறும்பாட்டு. "பத்தியேய்ந்த இயல்விதென்று - என் பாவினக்குற்றம்காணகில்லார்" என்றார் - கீழ்; அந்தபக்திதான் தமக்குண்டோ வென்று பார்த்தவிடத்தில் அதுவும் விஷயாநு குணமாகத்தமக்கில்லாமையாலேஸ்தோத்ரோதயுக்தானதம்மை கர்ஹிக்கிறார்.

மூ.—இயலும்பொருளுமிசையத்தொடுத்தீன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டுவாழ்த்துமிராமாநுசனிமதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளில்பத்தியில்லாதவென்பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன்அவன்றன்பெருங்கீர்த்திமொழிந்திடவே.()

பதம்.	உரை.
இயலும்	சப்தமும்,
பொருளும்	அர்த்தமும்,
இசையத் தொடுத்து	பொருந்தத தொடுத்து,
ஈன்கவிகள்	விலக்ஷணமான கவிகள்,
அன்பால்	ப்ரேமத்தாலே,
மயல்கொண்டு	அறிவழிந்து,
வாழ்த்துதும்	ஏத்தாநின்றுள்ள,
இராமாநுசனை	எம்பெருமானை,
பயிலும்	ப்ரதிபாதகத்வேந சேறிந்திருப்பதான,
கவிகளில்	கவிகளிலே,
பத்தியில் லாத	பக்தி யின்றிக்கே யிருக்கிற,
என்	என்னுடைய,
பாவிநெஞ்சால்	பாபிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே,
அவனறன்	அவருடைய,
பெருங்கீர்த்தி	திரவதிககாதத்தினை,
மொழிந்திட	பேசுவதாக,
மதியின்மையால்	அறிவுகேட்டாலே,
முயலகின்றனன்	உத்ஸாஹியாநின்றேன்.

இப்படி துச்சபரம்பர்த்தியிலேயிழிந்த மூர்க்கனான நான் இனிஎதனைச் செய்யேனெனறுகருதது. "பாவிநெஞ்சால அவனருடைய கீர்த்திமொழிந்திட" எனறு - இப்படியிருந்துள்ள மநஸ்ஸோடே கூடிக்கொண்டு அவருடைய கீர்த்தியைபேசுவதாகவென்னை. பயிலுதல-சேறிதல் முயலுதல-உத்ஸாஹித்தல.(சு)

அ.—ஆறும்பாடடு. கீழிற்பாடடிலே-மந்தமதிகளாபழிசொன்னார்களாகில் அதுவேதமக்கு பூஷணமென்றார்; இப்பாட்டிலே-என்னைப்பார்த்து, கீழ்ப்பாட்டிலே பரஸ்துதரான அஜ்ஞர்சொல்லும்பழிக்கு ஒருபடிஸமாதாநம்பண்ணிக்கொணடு போனதாம், என்னைப்பார்த்தால், ஸர்வலோகபரிக்ரஹித்தரான எம்பெருமானருடைய வைபவத்துக்குத் தகுதியாயிருந்துள்ள பக்திப்ரேமங்களிலே ஒன்றுகிலும் என்பக்கலிலேயில்லை, ஆனாலும் அவர்தம்மை ஏத்துவதாக உத்ஸாஹியாநின்றேன், எத்தனைஸாஹஸம்பண்ணத்தொடங்கினேனென்று, (மஹ்யாந மோஸ்துகநயோ நிரபத்ரபாய) என்றுப்போ

வ்யா.—(இயலும்)(சப்தமும்) பொருளும்-அர்த்தமும்.ஸமுச்சயத்தாலே-ராகமும். (இசைய) பொருந்தும்படி.(தொடுத்து)ப்ரதிபாதகத்துக்கும் ப்ரதிபாத்யத்துக்கும் ஒருகுறையில்லாதபடி ஸந்தர்ப்பித்து. (ஈன்) அவதரிப்பித்து. ப்ரபந்த நிர்மாணம்பண்ணுகிற. (கவிகள்) (వాచాయమీన్ద్ర)మనసావపుసాచయుష్మత్పాదారవిన్దయుగళం భజతాంగురూణామ్। కూరాధినాథకురుకేశముఖాద్యపుంసామ్) என்று இப்படிப்பட்டகவிகள். (ஈன்கவிகள்) விலக்ஷணமான கவிகளென்னவுமாம் (அன்பால்) ப்ரேமப்ரகர்ஷத்காலே.

(மயல்கொண்டு) அறிவழிந்து. ஜ்ஞாநவிபாககார்யமான அஜ்ஞாநம் தலையெடுத்து. (வாழ்த்தும்) (జయతిసకలవిద్యావాహినీజన్మశైలోజనిపధిపరివృత్తిశ్రాన్తవిశ్రాన్తశాఖో। నిఖిలకుమతిమాయాశర్వరీబాలసూర్యోనిగమజలధివేలాపూర్ణచన్ద్రోయతీన్ద్రః)என்றும;(வாழியெதிராசனவாழியெதிராசன்வாழியெதிராசனெனவாழ்த்துவார், வாழியெனவாழ்தது வார், வாழியெனவாழ்த்துவார் வாழியெனவாழ்தது வார்தாளிணையில் தாழ்த்துவார்விண்ணேர்தலை)என்றும், (அறுசமயச்செடியதனையடியறுத்தான்வாழியே)என்றுதொடங்கி, (அறமிகுநல்பெரும்பூதூரவதரித்தானவாழியேயழகாருமெதிராசரடியிணைகள்வாழியே)என்றும்; (சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி என்றுதொடங்கி, இனிதிருப்போடெழில் ஞாநமுததினைவாழி) என்றும், (வாழியரோ, தக்கோர்பரவுந் தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர் முககோல்பிடித்தமுனி)என்றும், இப்படி அவர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணப்படும்.

(திராமாநுசனே) எம்பெருமாணை. (மதியின்மையால்)(ஶக்ரோ யமாத்ம்யகுணலேஶவிவர்ஜிதశ్చ) எனகிறபடியே அவருடைய கல்யாணகுணைவபவத்தை யறியாணமையாலே. (பயிலும்) அடைவுகெடச்சொல்லும். (கவிகள்) கவநங்களிலே - பாட்டுகளிலே. அன்றிக்கே, பயிலுங்கவிகள்-எம்பெருமாருடைய கல்யாணகுணங்களிலேயே ஸர்வகாலமும் அநுபவியாநிற்கிற ஆழ்வான், ஆண்டான, எம்பார்தொடக்கமாநாதிறத்திலே யென்னவுமாம். (பத்தியில்லாத) ஸம்யஜ்ஞாநமில்லாவிடிலும் மூடபகதிதானே என்மநஸ்ஸிலேயுண்டோவென்னில்; அந்தபக்தியும் என்மநஸ்ஸிலேயில்லை.

(பாவிநெஞ்சால்) ஜ்ஞாநபக்த்யாதிகள் இன்றிக்கே யொழிந்தாலும் மநஸ்ஸை பரிசுத்தமாநல் க்ரமேண இவற்றையுண்டாகிக்கொள்ளலாமிறே, அந்த சுத்தியில்லாணையாலே என்மநஸ்ஸை அத்யந்தம்பாபிஷ்டமாயாய்த்திருப்பது, இப்படிப்பட்டமநஸ்ஸாலே. (அவன் றனபெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே) (அலன்றன்) (அடையார்கமலத்தலர்மகள் கேள்வன்கையாழியென்னும், படையோடு நாந்தகமும் படர்தண்டுமொண் சார்ங்கவில்லும், புடையார்புரிசங்கமு மிந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென,நிடையேயிரா மாநுசமுனியாயின விந்நிலத்தே) என்றுதம்மாலேயும்,

(ஆன்ற தமிழ்மறைகளாயிரமுமின்ற முதல்தாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்தவிதத்தாயிராமாநுசன்)என்று மற்றுள்ள ஆசார்யர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு பாவித்தானவருடைய.(பெருங்கீர்த்தி) அவருடையகீர்த்தியும் அவருக்குறுதியாகக் காணுமிருப்பது. (காశజ్ఞాశజ్ఞరాదేగ్భజతియతిపతౌభద్రవేదీంత్రవేదీమ్)(శ్రీరజ్జేశజయధ్వజోవిజయతేరామానుజోయంమునిః)(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி)(எண்டிசையுமேத்தும் மெதிராசன்) என்கிறபடியே மஹாதமானகீர்த்தியை. (மொழிந்திடவே)ஜ்ஞாநபக்திகளில்லாத வென்மநஸ்ஸிலே வாசாகைங்கர்யமாக க்ரந்தீகரித்து ஸமர்ப்பிக்கக்கடவேனென்று. (முயல்கின்றனன்) உத்ஸாஹியாகின்றேன். (திగశుచిమవినీతంనిర్దయంమానులజ్జాపరమపురుషయోగంయోగివర్యాగ్రగణ్యైఃవిధివశనకాఙ్క్షైర్ధ్యాతుమత్యన్తదూరంతపపరిజనభావం కామయేకామవృత్త) என்றுப்போலே எத்தனைஸாஹஸம் பண்ணுகின்றேனென்று ஸ்வநைச்யத்தை அநுஸந்திக்கிறராய்த்து. (கூ)

அ.—ஏழாம்பாடடு. இப்படி தம்முடைய அயோக்யதையைப்பார்த்து "நமக்கு இதுதுஸ்ஸகம்" என்று மீள நினைத்தவர், ஆழ்வான் திருவடிகளில்ஸம்பந்தமுண்டானபின்பு எனக்கு அசக்யாகசமொன்றுமில்லையென்று ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவர்த்தராகிறார்.

ரூ.—மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான்வஞ்சமூக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும்நங்கூரதாழ்வான்சரணகூடியபின்
பழியைக்கடத்துமிராமாநுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தலெனக்கினியாதும்வருதகமன்றே. (எ)

பதம்.	உரை.
மொழியை கடக்கும்	பேசசுக்கு நிலமல்லாத,
பெரும்	பெரிய,
புகழான்	புகழையுடையராய்,
வஞ்சம்	ஆத்மா பஹிராத்தை விஷப்பதாய்தனி தனியே ப்ரபல மாய்க்கொண்டுழூலையடியே நடத்துவதான,
மூக்குறும் பாம்குழியை	அபிஜநவித்யாவ்ர்த்தங்களாகிறபடுகுழியை,
கடக்கும் நம்	கடந்திருப்பாராய், நமக்குநாதரான,

பதம்.	உரை.
கூரத்தாழ்வான்	கூரத்தாழ்வானுடைய,
சரண் கூடியபின்	திருவடிகளை, ஆசரயித்தபின்பு,
பழியைக் கடத்தும்	பழிபோலே அவச்யமநுபோக்தவ்யமாகவுள்ள பாபகர்மங்களில் மக்நராகாதபடி, நிஸ்தரிப்பிக்கும்,
இராமாநுசன்	எம்பெருமாநுருடைய,
புகழ் பாடி	திவ்யகுணங்களை, ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டுபாடி,
அல்லாவழியை	ஸ்வரூபாநுரூபமல்லாதமார்க்கங்களை,

பதம.	உளை.	பதம்.	உளை.
கடத்தல்	தப்புகை,	றுபாடமானபோது - தம்முடை	
எனக்கு	எனக்கு,	யஅபி மாநாந்தர்ப்பூதனையும் இ	
	',	ப்படுகுழியில் வீழாமல் கடத்த	
யாதும்	ஒன்றும,	மவனென்னை. "எம்கூரத்தாழ்வா	
வருத்தமன்று	அருளையில்லை.	ன்" என்றும் பாடம் சொல்லுவ	
"குழியைக்கடத்தும்"	என	ர்கள்.	(எ)

அ.—ஏழாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - ஜ்ஞாநபக்த்யாத்யநு பவரூபமான தமமுடைய அயோகயனதனைய நினைத்து ப்ரபந்தா ரமபத்திலே பிற்காலித்தது, இப்பாட்டிலே – ஆழ்வான்திருவடிக ளின் ஸம்பந்தமாகிற ராஜகுலமாஹாத்மயத்தை அநுஸநதித்து, இபப்ரபந்தோத்யோகம் கடிநமல்ல, ஸுலபமாயே யிருகுமென் று அதிலே ஒருப்படுகிறார்.

வ்யா.—(மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழான்) ஒருசப்தத் தையிட்டு வாணிக்களிதாய் நிதயாபிவ்ருத்தங்களாய்க்கொண்டு பர மபதத்தளவும் பெருகிவருகிற கல்யாணகுணங்களையுடையவன். (వాచామగోచరమహాగుణదేశికాగ్ర్యకూరాధినాథ) என்னக்கடவதிறை. (வஞ் சழுக்குமும்பாம்) வஞ்சகஹேதுக்களாய் தநீயவிஷயத்திலே ஸ்வ ஸாமயபுத்திகளையும ஸ்வஸ்மிந் ஆநிகயபுத்திகளையும் பிறப்பித்து ஸ்வரூபநாசகங்களா யிருந்துள்ள அபிஜ்ஞவித்யாவ்ருத்தங்களாகிற அஹங்காரதாயமும் (முகுமும) (కృత్యాపహర్నిరవధుస్వాహమీదృశోపిక్ర ష్ణాదిసిద్ధనిఖిలాత్మగుణాగ్రేసరోయమ్। ఇత్యాదిరేణకృతినోపిమిథప్రవక్తుమద్యాపివఞ్చన పరోత్రయమిన్ద్రియాణి) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநப்ரதாரகங்களான இம்மூன்று மாகிற.

(குழியைகடத்தும) தமமுடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதனை அந்தப்படுகுழியிலே விழாதபடி தம்முடைய உபதேசசத்தாலே ததவஹிதபுருஷாரதத யாதாதமபஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்து அதில் நின்றும் கடத்துமவன். கடத்துகை - தாணடுவிக்கை. (குழியைக் கடக்கும்) எனறு பாடமானபோது இமமூன்றுமாகிற பதுகுழி யைகடந்திருகுமவனென்றபடி. (நங்கூரத்தாழ்வான்) நம்மு டையகூரதத்தாழ்வான. இவனைஉததரிப்பிகனைக்குக்காணும் அவரு டைய வவதாரம். ஆகையாலேயிறே (நங்கூரத்தாழ்வான்) என்கி றார். (கூரம்) என்கிற திவ்யதேசதத்துக்கு நிர்வாஹகரான ஸ்வாமி யுடைய திருநாமத்தைவஹித்தவர். (எங்கூரத்தாழ்வான்)என்றும் பாடஞ்சொல்லுவர்கள். (சாண்கூடியபின்) இப்படிப்பட்ட வைப வத்தையுடையரான ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை ஆச்ரயித்த பினபு. இப்படிபபட்ட ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தை நான்பெற்ற பின்பு

(பழியைக்கடத்தும்) இவ்வளவாக நாம் ஏதேனுமொருபோகடந துபோகையாலே வந்தேறியாய் லோகசுவர்ஹிதமாய தமதுடைய குணகீர்த்தநம் பண்ணுகைக்கு விரோதியான வென்னுடையபாப த்தை ஸவாஸநமாக நிவர்த்திப்பிக்கும். (இராமாநுசன) என்பெரு மானுடைய. (புகழ்பாடி) * எயந்தபெருங்கீர்த்தி இராமாநுச முனிவன்,*தமிழ்மறைகளாயிரமுமிமையோர்பாலவளர்த்தஇதத்தா யிராமாநுசன் என்னுமபடியான அவருடையகல்யாண குணங்களை இப்ப்ரபந்தமுகேந கீர்த்தநமபண்ணி. (அல்லாவழியைக்கடதல்) என்னுடைய அபதப்ரவ்ர்த்தியைத் தப்புகை. அன்றிக்கே கர்பட யாம்ய தூமாதிகளை ஆகரமிக்கையாலெனறுதல். எம்பெருமானு ருடைய திருவடிகளைகக்கிட்டி அநுபவிகைபிலென்றபடி.

(எனக்கினியாதும் வருதமன்றே) (எனகினி) இபபடிஎம பெருமானுருடைய கைங்கர்யதிலே அதிகரித்து க்ர்தாத்தலென வெனக்கு இத்தனைநாளும் சிலவுபத்ரவமுணடா யிருந்தாலும் இன்றுமுதலாக மேலுள்ளகாலமெல்லாம். (யாதும்) எந்தவிஷயத திலேயாகிலும். (வருத்தமன்றே) அஸாத்யமானதில்லை. (அல்லா வழியை) என்று - அமமாகங்கள அதிமேஹயங்களாலைகயாலே தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே இனனதென்று நிர்த்தேசிக அரு வருத்தஸாமாந்யேநவருளிச்செய்தார். (அல்லாவழியைகடதல எனக்கினியாதும் வருதமனறே) (తథాపద్వాక్ పుణ్యసాపేక్షధూయనిష్ట నగపరమంసామ్యముపైతి) என்கிறபடியே-ஸகலபாபவிமோகூஷணபூர்வக மான பரமபதத்தைப் பெறுகையிலும இவருக்கு ஒருகண்ணழி வின்றிக்கே அத்யந்தஸகலபலமாயக்காணுமிருப்பது. (வைகுந்த மாநகர் மறறதுகையதுவே) எனனகடவதிறே ... (எ)

அ.—எட்டாமபாட்டு. முதலிலே எமபெருமானர் திருநாம ங்களைச் சொல்லுவேமம்வாளனறு தம்திருவுளத்தைக் குறிதது அருளிச்செய்து, அநந்தாமதமமுடையதிருவுளம் எமபெருமா னுருடைய சீலகுணமொழிய மறறெனறுமறியாதிருக்கிறபடியைப பேசி; அநந்தாம் தமமுடைய திருவுளமதமகதுபபண்ணினை உபகாரத்தையநுஸந்தித்து அதினகாலிலேவிழுநது; அநந்தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்திறுடைய அஸ்தனைதர்யத்தைச்சொல்லி, இன்னமும உமகது நிலைதினறவாறென என்றவர்களைக்குறிதது எம்பெருமானர் தம்முடைய விஷயீகாரதார்ட்யதனதை தாசிப்பித தார், ஆகையாலே நமக்கொருஹாநியுமில்லையென்று; அநந்தாமத த்விஷயஸ்நேதாத்ரப்ரவ்ர்த்தாரானவர், லாகூஷிணிகர் நிரதிகநிலசெ ய்வதென்னனென்று நிவ்ர்த்யுநமுகாராய, மீளவுமதாம், எமபெருமா னாரளவில் பராப்யபுத்தியிலலாதாரிருதிதார்களாகில் ஸ்துதியா மித்தனை, தத்விஷயப்ரேமயுக்தர் இவருடைய ப்ரேமக்ர்தமனறே வென்று இதில் தோஷதர்சநம் பண்ணமாடடார்க ளென்று

ப்ரவ்ருத்யுந்முகராய்; அநந்தரம அந்தப்ரமந்தன்னை நிரூபித்தவி டத்தில் அதுவும தமகுவிஷயாநுரூபமாகப்போராமையாலேதம கருஸ்தோதராதிகார மில்லாமையைச்சொல்லி கேஷபித்து; அநந் தரம் ஆழ்வான் திருவடிகளில ஸம்பந்தபலத்தை யநுஸந்தித்து, இதுவுண்டானபின்பு நமகு அசக்யாஸமொன்றுமில்லையென்று ஸமாஹிதராய் நினறா-கீழ்; இனி மேலெல்லாம் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறா.

பொய்கையாழ்வாருளிச்செயத திவ்யப்ரபந்தத்தைத்தம்மு டைய திருவுளளதிலே வைத்துகொண்டிருககும பெருமையை யுடைய எமபெருமானர் எங்களுககு நாதரெனகிறார்.

மூ.—வருத்தும்புறவிருளமாற்றவெமபொய்கைப்பிரான்மறையின்
குருத்தினபொருளோயுருசெந்தமிழ்தன்னையுங்கூட்டியொன்ற
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளக்கைதத்திருவுள்ளத்தே [த்
யிருத்தமபரமனிராமாநுசனெம்மிறையவனே. ... (அ)

பதம்.	உரை.
வருத்தும்	"భిన్నప్రకాశవిషయే, భిన్నదేశినూన్యం" இத்யாதிப படியே பகவதா ஜ்ஞாநு ஸாரிகளா யிருக்கி றவஸ்துகளிலே ஸ்வதந்தர புதநி யைபபண ணுவித துஅவவிஷயமா எபாதகதவப்ரதி பதநியாலே மீசத நை வருந்தப்ப ண்ணுமதாய், பரமயக்கான ஆத் யாவும தகந்தரா த்மாவான ஈச்வர னும்போலன்றிக கே,
புறம்இரு ள்	சஷுராவிஷய மாய்க கொண்டுபுறம்பே தோற்றுகிற விபூ திபை விஷயீகரித

பதம்.	உரை.
மாறற எம்	திருக்கும் அஜ்ஞா நாந்தகாரத்தை, போக்கும்படியாக,
பொயகை ப்பிரான் மறையின குருத்தின் பொருளோயும்	பரபந்தகுலோகத்தே ச்யராய், பரமோதாரரான பொய்கையார், வேதாந்தத்திறு டைய அர்த்தத் தையும்,
செந்தமிழ் தனனையு மகூட்டி ஒனறதனி த்து அன்று	* நடைவிளங்குதமி ழான சொல்லையு ங்கூட்டி, தன்னிலே சேரும்ப டிஸம்பந்தித்து, திருவிடை கழியிலே ஸ்வேச்வரன் வ ந்து நெருக்கின போது,
எரித்ததிரு விளக்கை	"லையந்தகளியா" என்று தொடங்கி ப்ரகாசிப்பித்த திருவிளக்கை,

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
தம்திரு	தம்முடைய திருவு	பரமன்	நிரதிசயப்ரபாவரான,
ளத்தை	ள்ளத்திலே,	ராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
இருத்தும்	வைத்துக்கொண்டி	எம்	எங்களுக்கு,
	ருக்கும,	இறைவன்	நாதர் ... (அ)

அ.—எட்டாம்பாட்டு. முதலிலே எமபெருமானருடையதிரு நாமங்களைச்சொலலுவோமவாவெனறு தமதிருவுளளதைகுறித்து அருளிச்செயது, அநதரமதமமுடைய திருவுளம எமபெருமானருடைய சிலகுணத்திலே ஆழங்காலபடடு மறறொருவிஷயத்தையறியாதபடியைகண்டு ஆச்சர்யபட்டு, அநதரம தமமுடையதிருவுள்ளம் ததீயபாயந்தமாகத் தம்மைசசேர்ந்த மஹாபகாரத்துக்குத்தோற்று அதினாலிலேவிழுந்து, அநதரமஎமபெருமானர் தமமை நிரஹேதுகமாக விஷயீகரித்த ராஜகுலமாஹாதமயத்தைப்ரகடியாநினறுகொணடு தமக்கொருகுறையுமில்லையெனறு தம்முடையஸ்தைர்யதனை யருளிச்செய்து, அநதரமததவிஷயஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானவர், அதுசகு ஸஹியாதப்ரதிகூலரைநிரஸித்தாராகில செயவதனனென்று நிவாரயிதாவுமராய், மீளவும தாமே எம்பெருமானரைளவிலே ப்ராப்யபுத்தியிலலாதார் நிரஸித்தார்களாகிலும அதுவே நமக்குஸ்துதியாமதனை, தத்விஷயப்ரேமயுக்தர் இவருடைய பரிதிபோரிச்சவருத செயலனறே வென்று இதிலுமேதாஷதாசநம பண்ணமாட்டாதே இதுதனனை குணமாக நிணைப்பவனென்று ஸமாஹிதராய் ஸ்தோதரமபண்ணை ஒருப்பட்டு, அநதரம இபபடியாணலும அநதபரமதனனை நிரூபிதவிடத்தில் அது தமக்குவிஷயாநுகுணமாகப் போராமையாலும் அபபடியே விஷயாநுகுணமாகச செயலலவிதானகையாலும் தமக்கு ஸ்தோதராதிகாரமிலலையென்று செலவழி ஆக்ஷேபித்து, அநதரம்தமகுணடாய ஆழ்வானதிருவடிகளினை ஸமபந்தத்தை யநுஸந்தித்து, இது உணடானபினபு நமகு அசகயாசமொன்றுமில்லையென்று ஸமாஹிதமநஸ்காராயநிறார் - கீழ; இவ்வளவும் ஸ்தோத்ரோபோதகாதம்; இனிமேலலலாம் ஸ்தோதரமபண்ணுகிறார்.

லோகத்தாருடைய அஜ்ஞாநாநதகாரத்தை நிவர்த்திப்பித்து அவர்களுக்கு ஹேயோபாதேயவிவேகத்தையுண்டாகி உபகரிப்பதாக ஜ்ஞாநதீபத்தையெடுத்து பொய்கையாழ்வாரருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தத்தைத் தம்முடைய திருவுளளத்திலே ஸுப்ரதிஷ்டிதமாம்படிவைத்த பெருமையையுடையரான எம்பெருமானர் நமக்குநாதனாகிறார்.

வ்யா.—(வருத்துமென்றுதொடங்கி) (வருத்தும்புறவிருள் மாற்ற) வருத்தும் என்கிறது இருளுக்குவிசேஷணம். வருத்தத் தைப்பண்ணக்கடவதான இருளெனறபடி. புறவிருள்-பாஹ்யவி ஷயப்ராவண்யத்துக்குடலான அஜ்ஞாநம். அதுதான லோகத் திலே வருத்தங்களைப் பணணககடவதாயிருக்குமே நிஷித்தவிஷ யங்களிலே ஸுகதுணைவனுககு அவறறைறப்பெறுமபோதுமபெற்ற பின்பும் ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களிலும் சிலதுக்கங்களுண்டிறே;- ஒரு வேச்யாஸுகதுணைவன் அவளுககுஒருவ்யாதிப்ராப்தமாய்பரா ணஸ்ஸயம் வந்தவாறே இவள்பிழைத்தாளாகில் நான் அக்நிப்ரவே சம்பண்ணுகிறேனெனறு ஷுத்ரதேவதைகாவிலேவிழுந்து அப்ப டியே செய்தானெனறு லோகப்ரஸித்தமிறே. சிலஐஹிகபலங்க ளைகுறித்து ஷுத்ரதேவதைகளை ஆராதிக்கப்போலுல், ஆட்டை யறுத்துதானென்றும், உனதலையையறுத்துதானெனறும, செடிலா ட்டம்பண்ணச்சொல்லியும அதிகோரமான பூஜைகளை அபேக்ஷி க்க அப்படியே அவறறும் பண்ணிககொண்டுபோவானிறே; ராவ ணன் தனதலைகளையறுதது ருத்ரனை ஆராதித்தானெனறுமப்ர ஸித்தமிறே. ராஜாவுககு ஒருவன் புதாணைககொடுத்து அந்த புத்ராணை விநாசம்பண்ணி யாகமபண்ணவேணுமென்று சொல்ல அந்த ராஜாவும் அபபடியே பண்ணி அபதாநம் ப்ரஸித்தமிறே. (భస్మోద్ధూళన ఒట్టూధారణ మలలేప సురాకుమ్భస్థాపన నగ్నత్వోర్ధ్వబాహుత్వ)பஸ் மோத்தூளந ஜடாதாரண மலதேலபந ஸுராகும்பஸ்தாபந நக் நத்வோர்த்தவபாஹுத்வ தவாதிரூபமான வருத்தத்தை தர்ஷடத்தி லும், நரகாநுபவரூபமான வருத்தத்தை ஆமுஷ்மிகத்திலும் பண் ணகடவதாயிறே பாஹ்யவிஷய ப்ராவண்யதுகுடலான அஜ் ஞாநமிருப்பது.

(புறவிருள) ப்ரதயகஷமான ஆத்மாவையும் தத்கார்யமி யான ஈச்வராணையும போலனறிகமிக அவவிருவரிலுங்காடடிலும் பாஹ்யராய ப்ரகாதிவிதகராய அபரிசுத்தராய, (భీస్మాస్త్రాద్వాతిపవతే, భీష్మాదితిసూర్యః,భీ షాస్మాన్నిశ్చేస్పర్శః, మృత్యుర్ధావతిపఞ్చమః) எனறும், (ఏతౌ ద్వావిబుధశ్రేష్ఠౌ ప్రసాదక్రోధజౌస్మృతౌ। తదాదద్మితపన్థానౌ సృష్టిసంహారకారకౌ) என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸாவேச்வரரிலே ப்ராப்தமான ஜுச் வர்யதனைபபெற்றும ராஜஸதாமஸரூபத்தாலே அதனைதமறந்தும் அஹங்காரக்ரஸ்தராயபம்பாருகிற ஸாமாந்யதேவதைகளை ஷுத்ர பலங்களுகுகாக ஆராதிக்கவாறே, (దేహిమేవదామితే) என்னும்படி ஸாபேக்ஷரான வலாகளை யாசிககப்பண்ணும்அஜ்ஞாநாந்தகாரமெ ணனவுமாம். (மாற்ற) அதனைஸவாஸநமாகப போக்குகைக்காக.

(எம்பொய்கைப்பிரான்) தம்மொருவர் பொருட்டன்றிக்கே நம்முடைய ஸமபந்தி ஸமபந்திகள் பொருட்டும வந்தவரித்தா ரெனறுகாணும் இவருடைய அபிநிவேசம். (எம்பொய்கை) என் னுடையகோடியான பரபந்தஜநங்களுக்காக காஞ்சிநகரத்திலே பொய்கையென்னும்பேரையுடைத்தான புண்டரீகஸரஸ்லிலே அ வதரித்து, அதுதன்னையே நிரூபகமானதிருநாமமாகவுடையரான.

அஜ்ஞாநாந்தகார திவாத்தகமாய ப்ரதீபம்போலே சதவார்த்த ப்ரகாசகமா யிருக்கிற திவ்யபாபநதத்தை நிர்மித்து உபகரித்த உபகாரகர்

(மறையின்குருத்தின பொருளையும்)(தீபோபமே நேஹயுக்தரிப்ரபந்யேத்) என்றும், (தேநாமேநாநுகம்பார்த்தமஹமஜ்ஞாநஜந்துஷு, நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோஜ்ஞாந தீபேநபாஸ்வதா) என்றுசொல்லபடுகிற வேதாந்தார்தங்களையும். (செந்தமிழ்தன்னையும) இவருடையபாபந்தத்துக்குச் செம்மையா வது - சத்வஹித புருஷார்தங்களை அடைவேப்ரதிபாதிக்குமள வில் ஆதிமதயாவ ஸாநங்களிலே எகரூபமாயிருக்கை. (தமிழ்தன் னையும்) த்ராவிடரூபமான திவ்யப்ரபந்தங்தனையும. (கூட்டி) வேதாந்தார்த்தங்களையும் * நடைவிளங்குதமிழான சொல்லையும் தன்னிலே சேரும்படி ஸந்தர்ப்பமாகி.

(ஒன்றத்திரித்து) அவ்விரண்டையும் ஒன்றுகொன்று சேரு ம்படி ஒப்பித்து. (அனறு) திருக்கோவலூரிலே ஒருராத்ரி அந்த காரத்திலே முதலாழ்வார்கள மூவருமவந்து அதிஸங்குசிதமான வொருதிருவிடை கழியிலே ஒருவணையொருவர் அறியாமலிற்க இவர்களை ஸஞ்சலஷிகைகாக ஆயனர்வந்து மூவர்நடுவிலும் புகுந்து அவர்களைநருகினஸமயதிலே. (எரிதத்திருவிளகை) (வையந்தகளியாவர்கடலே நெய்யாகவெய்யகதிரோன்விளகாக) என்று-சதுர்த்தச புவநாத்மகமானலோகமெலலாம தகளியாகப் பண்ணியும், ஜலதத்வத்தையெல்லாம ஒருபடியாகக்கொண்டஸப் தஸமுத்ரங்களைநெய்யாகபண்ணியும, திக்ஷணகிரணனஸூர்ய னைவிளக்காகச்சேதது மலாக ஸ்திலிருக்கபதார்த்தங்களென்றும் பிரிகதிர்படாதபடி எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கும்படி யிட்டருளின திவ்யபாபநதத்தை நடபதிபதனையென்றபடி.

(தந்திருவளர்மத்தேயிருத்தும்) அத்தீபதனை ஸ்திரமாகநிற்ப தமான தம்முடையதிருவுளளதிலே ஸ்தாபிப்பதிருஷ்டையா ம்படி கிறுகதவலல. (பரமன்) (దేవమిత్యాచార్యముపాసీత) (అజ్ఞానతిమిరాన్ధస్యజ్ఞానాఞ్జనశలాకయా। చక్షురున్మీలితంయేనతస్మైసద్గురవేనమః॥ యస్మాత్పరమవిద్వాంసా తస్మాద్గురుతరోగురుః)என்றும், (అజ్ఞానధ్వాన్తరోధాపథపరిహారకణాదాత్మసామ్యావ హత్వాజ్ఞన్ప్రధ్వంసిజన్ప్రపదగరిమతయాదివ్యదృష్టిప్రభావాత్। సిమ్పత్యాహ్నాస్నియతరసత యానిత్యశేషత్వయోగాత్ ఆచార్యస్సద్భిరప్రత్యహకరణభియాదేవవత్సాధ్యపాస్యః) எனறுசொல்லப்பட்ட பெருமையையுடையரான. (இராமாநு சன்) எம்பெருமானர். (எம்மிறையவனே) எங்களுடையநாதர். ஸ்வாமியென்றபடி. (ఆచార్యదేవోభవ) (గురుదేవపరంబ్రహ్మ)(ఆచార్యస్సహరి స్సాక్షాచ్చరదూపీనసంశయః) என்னக்கடவதிறே. ... ... (அ)

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. பூசநாதாழ்வார் திருவடிகளைத் தம் திருவுள்ளத்திலே வைதநுபவிகுமெம்பெருமானர்திவ்யகுணங்களைச் சொல்லுமவர்கள், வேதத்தை ரக்ஷித்து லோகத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்குமவர்களென்கிறார்.

மூ.—இறைவனேக்காணுமிதயத்திருளெகடநோகமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றியபூதத்திருவடிதாளகனைஞ்சத்
துறையவைத்தாரருமிராமாநுசன்புகழோதுமநல்லிலா
மறையினேக்காத்திருதமண்ணகத்தேதமன்னவைப்பவரே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இறைவனே	வகுத்த சேஷியான வனே.	நெஞ்சத்து உறையவை த்து	திருவுளத்திலே, நிரந்தரவாஸம்பண் ணும்படியாகவை த்து,
காணுமெ	ஸாக்ஷாத் கரிக்கைக் குபகரணமான		
இதயத்து	ஹ்ருதயத்தைப பற் றிக்கிடக்கிற,	ஆனும	அநுபவிக்கும்,
இருள	அஜ்ஞாநாந்தகாரமா னது,	இராமாநுச ன்	எம்பெரு மானரு டைய,
கெட	நசிக்கும்படியாக,	புகழ	கல்யாண குணங்க ளை,
	“அநவேதகளியா” என்று தொடங்கி,	ஓதும	ஸதாச்சாரணம்ப ண்ணும்,
	“ஞாநச் சுடர்விளக் கேற்றினேன” என்	நலமிலா	ஸத்துக்களானவர்க ள்,
	று,		பாஹ்ய குத்ருஷ்டிக ளால் அழிககவிவா
ஞாநமெனு மது	} பரஜ்ஞாநமாகிற,		ண்ணதபடி,
நிறைவிளக கு	} பரிபூர்ண தீபத ணை,	மறையினேக் காத்து	வேதத்தை ரக் ஷி த்து,
ஏற்றிய	ப்ரகாசிப்பித்த,	இந்தமண் ணகதே	} இந்த லோகத்தி லே,
பூதம்திருவ டி	ஸ்ரீபூதத்தாழ்வாகிறஸ் வாமிகளுடைய,	மன்னவை பவரா	ஸுப்ரதிஷ்டிதமாக வைகுமவர்கள்.
தாள்கள்	திருவடிகளை,		(கூ)
ஞாநமெனு மது	} பரஜ்ஞாநமாகிற,		
நிறைவிளக கு	} பரிபூர்ண தீபத ணை,		
ஏற்றிய	ப்ரகாசிப்பித்த,		
பூதம்திருவ டி	ஸ்ரீபூதத்தாழ்வாகிறஸ் வாமிகளுடைய,		
தாள்கள்	திருவடிகளை,		

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - பொய்கையாழ்வாருடைய ஸம்பந்தத்தாலே ஸர்வோந்தரான எம்பெருமானர் தமக்கு ஸ்வாமியென்றருளிச்செய்து, இப்பாட்டிலே-ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனேக் காண்கைக்கு ஸர்வர்க்கும் உபகரணமாயிருந்துள்ள ஹ்ருத்தயமும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தாலே மோஹிதனப்

போகையாலே அத்தை நசிப்பிப்பதாக பாஞ்ஞராத்ரமாகிற பரிபூரண தீபத்தையேற்றியருளினபூதத்தாழ்வாருடைய திருவடிகளேமநஸ்ஸிலே வைத்துக்கொண்டு அநுபவிக்கிற எம்பெருமானுருடைய கல்யாணகுணங்களே யநுஸந்தித்து, ஸத்துக்களானவர்கள் இந்தலோகத்திலே ஸகலவேதங்களையும் பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளால் அழிக்கவொண்ணாதபடி ரகூஷித்து ஸுப்ரதிஷ்டிதமாக வைக்கவல்லவர்களென்கிறார.

வ்யா.—(இறைவனே)ஸர்வலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவனே. (காணும்) தாசரம்பண்ணுவதைக்கு உபகரணமான. (இதயத்து) ஹ்ருதயதனைதப்பற்றிக்கிடக்கிற. (இருள்கெட) (సర్వస్యాహంహృదిసన్నివిష్టో మత్తస్స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనఞ్చ। ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జునతిష్ఠతి) என்றும், (గుహాంప్రవిష్టావాత్మానౌహితద్దర్శనాత్) என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸர்வேச்வரனுக்கு இருப்பிடமான ஹ்ருதயஸ்தானமிதென - அவனை யறியக்கடவதானஜ்ஞானத்துக்குப்ரஸாதகத்வாரம. (హృదామనీషామన సాభిక్లప్తః) என்றும், (సనంవిదుర్వ్యాత్తాస్తేభవన్తి) எனறுசொல்லப்படுகிறஜ்ஞானத்துக்கு வாரகமாய் இவாகளுடைய பூர்வகர்ம வாஸனையாலே வந்திருப்பதொரு அஜ்ஞானமுண்டு; (జ్ఞానేనావృతంజ్ఞానం తేన ముహ్యన్తిజన్తవః) என்னக்கடவதிறே, அதுகெட. (ధిత్వేనంసంశయంకృష్ణ హృత్థనంజ్ఞానాగ్నినాత్మనః) (అహమజ్ఞానజంతమః)(నాశయామ్యాత్మభావస్థో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా) என்கிறபடியே யாதாத்மய ஜ்ஞானபாதயமான அஜ்ஞானாந்தகார மானது வாஸனைகூடே நசிக்கும்படியாக.

(ஞானமென்னும் நிறைவிளக்கு)(యథాప్రియతేస్యాత్మనోనామలక్షణాన్యేవం। యథోదపాసకరణాత్ క్రియతేనజలాన్యేవమ్) என்றுப்போலே ஜ்ஞானத்துக்கு வாரகமான அஜ்ஞானம் உடனே ப்ரசாசிக்குமிறே. இப்படிபபட்ட பாஞ்ஞராத்ரமாகிற பரிபூர்ணதீபத்தை. (జ్ఞానమత్తథాజ్ఞాన మేవాంనాశితమాత్మనః। తేషామాదిత్యవజ్జ్ఞానం ప్రకాశయతిత్వరమ్) என்றுணிறே கீதோபநிஷதாசார்யனும். (எற்றிய)(அனபெதகளியாவாவாவமேநெய்யாக, இன்புருகுசிந்தை யிடுதிரியா, நனபுருகி, ஞானச்சுடாவிளக்கேற்றினேனை நாரணற்கு) எனறு தமபுடைய பக்தியைதகளியாகப்பண்ணி, அபிநிவேசாதிசயத்தை நெய்யாக்கி, பரவதறுபவாநந்தத்தாலே உருகிகிடகிற மநஸ்ஸைத் திரியாக்கி, நாரணற்கு பாஞ்ஞராமாகிற பரிபூர்ணதீபத்தை எற்றினேனை நான்என்றுதொடங்கி தாமிட்டருளின திவ்யப்ரபந்தமாகிறபரிபூர்ணதீபத்தை ஏற்றி ஸர்வர்க்கு முபகாரமாம்படி ப்ரகாசிப்பிதத. (பூதத்திருவடிதான்கள்) பூதத்தாழ்வானென்கிற ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகள். (அந்தமிழால் நற்கலைகளாய்த்தொடுத்த வாழ்வார்கள் இந்தவுலகினிருள் நீங்கவந்துதித்த) என்றும் ஜீயாருளிச்செயதாரிறே.

சு0-பா-மன்னிய-உரையும் வியாக்யானமும். சுக

(நெருசத்துறையவைத்தாரும்)தம்முடையமநஸ்ஸிலேநிர
ந்தரவாஸம்பண்ணும்படியாகவைத்துஸர்வகாலமும் அநுபவித்து
க்கொண்டிருக்கிற. ஆருகை - யதேஷ்டவிநியோகார்ஹ மாம்படி
விநியோகங் கொள்ளுகை. (இராமாநுசன்) எம்பெருமாளுரு
டைய. (புகழோதும்) கல்யாணகுணங்களை ஸதாச்சாரணம்
பண்ணும். (நல்லோர்) (கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்) என்றரு
ளிச்செய்த நம்மாழ்வார். அவ்வாழ்வாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே
லபித்த பவிஷ்யதாசார்யவிக்ரஹதனைத் தம்முடையகாலமெல்லா
மாராயந்துகொண்டுபோந்த ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள். இவரவதரித்த
பின்பு இவருடையகல்யாணகுணங்களைகேட்டருளி விக்காராய்த்
திருப்புற்றுகருகுகிழக்காகக்கரியமாணிக்கப்பெருமாள்திருமுன்பே
இவரைக்கடாகூதித்து, (ஆழுதல்வன்) என்று ப்ரார்த்தித்தருளின
ஆளவந்தார்போல்வாரானஸத்துக்கள்.

(மறையினைக்காத்து)(விஶேத்ரூக்ரூதாத்ரூயஃ) (பிபேத்யல்பச்ருதாத்
வேதஃ)எனறும், (அர்த்தந்தமஸ்ப்ருஶாமிதஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யமுத்திர்ஹ்ருதா) என்றும்
சொல்லுகிறபடியே அல்பச்ருதரானபாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளாலே கல
ங்காதபடி வேதத்தையெல்லாம் ரக்ஷித்தது. அவர்கள்தாமொன்
னில் (யஸ்யுக்தயஸ்த்ரயீபாஹ்யா நிரஸ்தாஶ்சாக்ஷபாதஸூத்ரதாம்) என்னும்படியாகச்ரு
திபாஹ்யதர்கமாக்கின ஆழ்வான்தொடக்கமானோரும், (மறையினை)
என்றுபொதுவாகச்சொல்லுகையாலே-த்ரமிடவேதத்துக்குப்பிற்
காலத்திலே அல்பச்ருதரானகுதர்ஷ்டிகளால்அழிவுவாராதபடி அ
த்தைவ்யாகயாகமபண்ணியருளின பிள்ளான்தொடக்கமானோருமெ
ன்றபடி அவர்களைசெய்தது அவ்வளவேயன்றுகாணும் (இந்தமண்
ணகத்தேமன்னவைப்பவரே) விரோதிபூயிஷ்டமான இந்த
மஹாப்ரதிஷ்டையிலே அவ்விரண்டையும் ஸுப்ரதிஷ்டிதமாம்படி
ப்ரவர்த்திப்பித்துகொண்டு போந்தார்களென்கிறார். ... (கூ)

உரை.—அ.—பத்தாமபாட்டு. பெயாழுவார்திருவடிகளை ஸ்து
திக்கும் ஸ்வபாவரான எம்பெருமானார்விஷயத்திலே ஸ்நேஹயுக்
தர்திருவடிகளை சிரஸாவஹிக்குமவர்கள், எல்லாக்காலத்திலும்
சீரியரென்கிறார்.

மூ —மன்னியபேரிருண்மாண்டபின்கோவலுள்மாமலராள்
கன்னெடுமாயனைக்கண்டமைகாட்டுங்கமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றுமிராமாநுசற்கன்புபூண்டவர்தாள்
சென்னியிற்சூடுந்திருவுடையாரென்றுஞ்சீரியரே. (கo)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்னிய	பேர்க்கப்போகாதபடிநின்ற,	மாண்டபின்	முற்பாடரான ஆழ்வாராக ளிருவரும் ஏற்றின திருவின க்காலே நிச்சேஷமாகப்போனபின்பு,
பேரிருள்	அஜ்ஞாநமாகிறமஹாந்தகாரமானது,		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	"நீயுந் திருமகளும்' என்கிற பாட்டுப் படியே,	போற்றும்	புகழும் ஸ்வபாவரான.
கோவலுள் மாமலராள் தன்னெடும் ஆயனை	திருக்கோவலூரிலே திருமா மகளாருடனே,	இராமாநு சமுநி	எம்பெருமானார் விஷயத்தில்,
கண்டமை காட்டும் தமிழ்த்தலை வன்	க்ர்ஷ்ணவதாரத்தில் ஆச்ரித பவ்யதை யடங்கலும்தோற் றும்படி வந்து நி ன்ற ஸர்வேசவரு டைய,	அன்பு பூண்டவர் கால சென்னியில் சூடும்திரு வடியார்	ப்ரேமத்தை, தங்களுக்கு ஆபரணமாக தரிக்கும வர்களுடையதிரு வடிகளை, தங்கள்சிரஸ்ஸிலே தரிக்கும் ஸம்பத் தை யுடையவர் கள்,
	ஸாக்ஷாத்கரித்தப்ர காரத்தை, தர்சிப்பித்த,	என்றுமரி ஸர்வகாலத்திலும் சி யா ரியா.	
	தமிழுக்குத் தலைவ ரான பேயாழ்வா ருடைய,	போற்றுதல்-புகழுதல். அன்பு பூண்டவனென்றது - அன்பிலேயூ ட்சியையுடையவர்கள்; அதிலே	
பொன் அடி	ஸ்ப்ர்ஹணீயமானதி ருவடிகளை,	ஊன்றியிருக்குமவாக வென்னவு மாம்.	(க0)

வ்யா.—அ.—பத்தாம்பாட்டு கீழிரண்டுபாட்டாலும்-பொய கையாழ்வார்பூதத்தாழ்வாராகிற இருவராலேயுமெடுக்கப்பட்டபரி பூர்ணதீபமானதிவ்யப்ரபந்தங்களிரண்டாலும லோகத்திலேஒருவ ராலும் பரிஹரிக்கவொண்ணாதாம்படி வ்யாப்தமாய்நின்ற அஜ்ஞாநமாகிற மஹாந்தகாரம் நசித்தபடியை யருளிச்செய்து, இப்பாட்டிலே - அவ்வந்தகாரம் நசித்தபின்பு தாம் திருக்கோவலூரிலேவீற்றிருந்த ச்ரியப்பதியை ஸாக்ஷாத்கரித்து அந்தலாபத்தை எல்லார்க்கும் திவ் யப்ரபந்தரூபேண உபதேசிக்கும்பேயாழ்வாருடைய ஸ்ப்ர்ஹணீய மானதிருவடிகளை ஸ்துதிக்கிற எம்பெருமானார் விஷயமான ப்ரீதி யாலே பரிஷ்கரிக்கப்பட்டவர்களுடைய ஸ்ரீபாதங்களைத் தந்தாமு டையதலைமேலேதரிக்கும்ஸம்பதத்தையுடையவர்கள் ஸர்வகாலத் திலும் ஸ்ரீமான்களென்கிறார்.

வ்யா.—(மன்னியபேரிருண்மாண்டபின்) (மன்னியபேரிருள்) தத்வஜ்ஞாநேநவிநா மற்றொன்றால் போக்குகைககு அரியதாய ஆத்மாவலைப்பற்றிக்கிடக்கிற அஜ்ஞாநமாகிற மஹாந்தகாரம்.

(அபவேகஸுநாஸ்நதிஜ்ஜுகேபஹுதாஸந்தததுகிகவர்ஷிணி|பகவத்பவதுர்த்தி நே) என்று சொல்லுகிற இருளானது. (மாண்டபின்) இந்தப்பே யாழ்வாருக்குமுன்னே ஜ்ஞாநதீபத்தை யெடுத்தருளினபொய்கை யாழ்வார் பூதத்தாழ்வாராகிற இருவரையும் நசிப்பித்தபின்பு. (குசப்தஸ்தவ்யகாரஸ்யாத் ருசப்தஸ்தந்நிரோதகஃ| அந்தகாரநிரோதித்வாத் குருரித்யபிதீயதே) (குசபத்தஸ்தவ்யகாரஸ்யாத ருசப்தஸ்தந்நிரோதகஃ-அந்தகார நிரோதித்வாத்குருரித்யபிதீயதே) என்றும்படி அஜ்ஞாநத்வாந்தத் தை ஸவாஸநமாகப் போக்கினபின்பு.

(கோவலுள் மாமலராள்தன்னொடும்)(ஒண்டொடியாள் திரு மகளும் நீயுமேயிலாநிற்ப) என்றும், (அகலகில்லேனிறையுமென் றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா) (ருக்மிணீக்ர்ஷ்ணஜநநீ) (ருக்மிணீக்ர்ஷ்ண ஜநநீ) என்கிறபடியே புருஷகாரபூதையான பெரியபிராட்டியா ருடனே. (மாயனை) க்ர்ஷ்ணனையவதரித்து ஸ்வாச்ரிதரான பாண் டவர்களுக்குக் கழுத்திலே ஓலையைக்கட்டிக்கொண்டு போந்த தௌத்யமும, அர்ஜுநன் தன்காலாலே பரிக்ரிக்கப்பண்ணின ஸாரதயமுமாகிற நிஹீநக்ர்தயங்களைப் பண்ணுகையும், ஆயுதமெடே னென்று ஆயுதமெடுக்கையும, பகலே இரவாக்குகையும், கோவர்த் தநோத்தரணம் பண்ணுகையும, அர்ஜுநனே நித்யவிபூதியருகே கொண்டுபோகையும், அவனுக்கு சாமோபாயத்தை யுபதேசிக் கையுமாகிற இவ்வாச்சர்யகுணங்களையுடையனான ஸர்வேச்வரனே. (ஆயனை) ஆயனாயென்னவுமாம். கீழ்ச்சொன்ன குணசேஷ்டி தங்களையுடையனான கர்ஷ்ணனே யென்னவுமாம். (கண்டமை) அவ்வநதகாரத்தைப்போக்கின ஜ்ஞாநதீபத்தாலே தாம் ஸாக்ஷாத் கரித்து அந்தத்தாழ்ச்சிப்ரகாரத்தை யெல்லாம். (காட்டும்) (திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் திகழுமருக்கனணி நிற மும்கண்டேன், செருக்கிளரும், பொன்னாழிகண்டேன் புரிசங்கங் கைக்கண்டேன், எனனாழிவண்ணன்பாலின்று) என்றுதொடங்கி தாமிட்டருளின திவ்யப்ரபந்தத்தாலே காட்டியருளும்.

(தமிழ்த்தலைவன்) (பாலேய்தமிழார்) என்றும், (இன்கவி பாடும் பரமகவிகள்)என்றும், -* மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றநம் மாழ்வாராலே கொண்டாடப்பட்ட த்ரமிடசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரில் மூலபூதரான பெயாழ்வாருடைய. (பொன்னடிபோற்றும்)ப்ரபந்த ஜநங்களுக்கெல்லாம் ஸ்ப்ர்ஹணீயமான திருவடிகளை மங்களா சாஸநம்பண்ணுகிற சேஷத்வாநுரூபமாகவடிமைத்தொழில் செய் கைதவிர்த்து, ஸ்ப்ர்ஹணீயமாகையாலே ப்ரேமபரவசராய்க்கொ ண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணத்தொடங்கினர் காணும். போற்று தல் - புகழ்தல். (இராமாநுசற்கு) எம்பெருமானர்விஷயமான.

(அன்புபூண்டவர்தாள்) ப்ரீதியைத்தங்களுக்கு ஆபரணமாமபடி அலங்கரித்துக்கொண்ட மஹாத்மாக்களுடைய திருவடிகளை. (சென்னியில்சூடும்) தம்தாமுடைய சிரஸ்ஸிலே செவ்விப்பூவைச்சூடுவானைப்போலே தரிக்கும். (திருவுடையார்) (సతునాగవరశ్రీమాన్) (లక్ష్మణోలక్ష్మిసమ్పన్నః) (అనన్తశ్రీమాన్) (ఐశ్వర్యవాఁస్శ్రీమాన్) (లక్ష్మణశ్లక్ష్మిసమ్బన్ధః) (అనన్తశ్రీమాన్) என்கிற ஸம்பத்துக்கு ஸீமாபூமியான ஸம்பத்தையுடையவர்கள்.

(என்றும் சீரியரோ) ததீயப்ராவண்யத்தை யுடையவரானையாலே அவர்கள் காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸ்ரீமான்கள். (శ్రీమద్భగవతార్చనంభగవతఃపూజా విధేరుత్తమం శ్రీఃపాఞ్చరవమానాద్గురుతరం శ్రీవైష్ణవోల్లఙ్ఘనమ్। తీర్థాదచ్యుతపాదవాద్గురుతరం తీర్థంతదీయాఙ్ఘ్రిజం తస్మాన్నిత్యమతద్విధీభవసదా తేషాం సమారాధనే। తస్మాత్పరతరంపోక్తం తదీయారాధనంనృప। మమనుద్భక్తభక్తేషు ప్రీతిరభ్యధికాభవేత్॥ తస్మాన్మద్భక్తభక్తాశ్చ పూజనీయాఃవిశేషతః) (శ్రీమత్పాఞ్చరాత్రే భగవత్పూజావిధేరుత్తమ0 శ్రీవిష్ణోరవమానాత్ గురుతర0 శ్రీవైష్ణవోల్లఙ్ఘనం-తీర్థతదాతచ్యుతపాదజాత్గురుతర0 తీర్థ0తదీయాఙ్ఘ్రిజ0 తస్మాన్నిత్యమతద్విధీభవసదా తేషా0సమారాధనే) (తస్మాత్గురుతరంప్రోక్త0 తదీయారాధనమన్ర్పమమమద్భక్తభక్తేషుప్రీతిరభ్యధికాభవేత్-తస్మాన్మద్భక్తభక్తాశ్చ పూజనీయావిశేషతః) என்னக்கடவதிறே. (திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கவேநோற்றார்கள்) என்றுசூழ்வாரு மருளிச்செய்தாரிறே. அப்படியே, (వాచాయతీన్ద్ర) (వాசாయதీந்த்ர) எனறுதொடங்கி, (పాదానుచిన్తనపరస్యతతంభవేయమ్) (பாதாநுசிந்தநபராஸ்யதம்பவேயம்) என்று இதொன்றையுமே பாராத்திக்தருளினாரிறே ஜீயரும்.

உரை.—அ.—பதினோராம்பாட்டு. திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளை சிரஸாவஹிக்கும் எம்பெருமானுடைய தாங்களுக்கு ஆபாச்ரயமாகப்பற்றியிருக்குமவர்களுடையகார்யவைலக்ஷண்யமிந்தலோகத்தில் என்னுல்சொல்லித் தலைக்கட்டவொண்ணுதென்கிறார்.

மூ.—சீரியநான்மறைச்செம்பொருள்செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப்பாணபெருமாள்சரணம்பதுமத்
தாரியல்சென்னியிராமாநுசன்றன்னைச்சார்ந்தவர்தம்
காரியலண்மையென்னுற்சொல்லொணுதிக்கடலிடதே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சீரிய	பகவத் ஸ்வரூப ரூப குணவிபூதிகளை உள்ளபடி பாதிபாதிக்கையால் வந்த சீர்மையையுடைத்தாய,	நால் மறை செம்பொருள்	ரிகாதி பேதத்தாலே நாலுவகைப் பட்டிருந்துள்ள, வேதத்தினுடைய, ஸ்வாஸமான அர்த்தத்தை,

பதம்.	உரை.
செந்தமிழா	* நடைவிளங்கு தமிழ்
ல்அளித்த	ழ்மாலையாலேஉப
	கரித்த ருளின வ
	ராய்,
பார்இயலும்	பூமியிலேவர்த்தியா
	நின்றுள்ள,
புகழ	க்ஷாத்துணையுடைய,
பாண்பெரு	திருப்பாணழ்வார்தி
மாள்சரணம்	ருவடிகளாகிற,
பதுமத்தார்	தாமரைப் பூவாலே,
இயல்செ	அலங்கர்தமான
ன்னி	ருமுடியையுடை
	ய,
இராமாநுச	
ன்றன்னை	எம்பெருமானரை:
சார்ந்தவர்	அபாச்ரயமாகப் பற்
கம்	றியிருக்கு மவர்க
	ளுடைய
காரியவண்	அநுஷ்டாந வைல
மை	க்ஷண்யம்,
இக்கடலிட-	இந்தக்கடல் சூழ்ந்த
	பூமியில்,

பதம்.	உரை.
என்னல்செ	என்னல் சொல்லித்
ல்லொணாது	தலைக்கட்டவொ
	ண்ணாது.
இக்கடலிடத்தே - இராமாநுச	
ன்றன்னைச்சார்ந்தவர் என்றன்வ	
யித்து - பகவத்ஸமாச்ரயணத்து	
க்குங்கூட இசைவாரில்லாத இந்	
	ய எ
ல்லைநிலத்தளவும் வந்து எம்பெ	
ருமானரை ஆச்ரயிக்கப்பெற்றவ	
ர்களென்னவுமாம். பாரியல் என்	
றவிடத்தில், இயல்தல்-நடத்தல்.	
காரியல் என்றவிடத்தில், இயல்	
தல்-அலங்கரித்தல். கார்-பூ. காரி	
யம்-கர்த்யம். "காரியல்வண்மை"	
என்றுபாடமானபோது-காரிய	
டையஇயல்வையுடைத்தானஎள	
தார்யமென்கை. அதாவது-ஜல	
ஸ்தலஷிபாகம்பாராதே அதுவர்	
ஷிக்குமாப்போலே ஸர்வவிஷய	
ஸமமாக எம்பெருமானரு ருடைய	
திவ்யகுணங்களைவர்ஷிக்கை. (கக	

வ்யா.—அ.—பதிநேராமபாட்டு. இவ்வளவாக மூன்றுபாட்டா லும் முதலாழ்வார்கள்மூவருடையவும் ஸம்பந்தத்தையுடைய எம் பெருமானைக்கொண்டாடி, இப்பாட்டிலே-தமக்கு இவ்வளவான வதிகாரமுண்டாம்படி முதலடியிலேதம்மை விஷயீகரித்த பெரிய பெருமாளுடைய திருவடிகளிலே திருவவதாரமே பிடித்துஇடை விடாதே நிரவதிகப்ரவணராய், (இசைகாரர்) என்று நம்மாழ்வா ராலே கொண்டாடப்பட்ட மஹாவைபவத்தையுடையரான திரு ப்பாணழ்வார்திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதிகப்ரவணரான எம் பெருமானரை ஆச்ரயித்தவருடைய அநுஷ்டாநம் இந்தமஹா ப்ரஸிதியிலே என்னல் சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகாதென்கிறார்.

வ்யா.—(சிரியநான்மறைச்செம்பொருள்) (ஸாஹஸ்ரீரமூலாஸ ஸ) (ஸாஹஸ்ரீரம்ர்காஸதாம்) என்று ஸத்துக்களுக்கு ஸம்பத் காய், ரிக்யஜு-ஸ்ஸாமாதர்வணரூபேண நாலுவகைப்பட்டிருக்கிற

வேதங்களில்ணவத்துகளெகாண்டு,(அசாரமப்பசாரஞ்சசாரஂசாரதரமத்யஜேத் । భజేత్ సారతరంశాస్త్రీం రత్నాకరఇవామృతమ్॥అణుభ్యశ్చమహద్భ్యశ్చ శాస్త్రేభ్యోమతిమాన్నరః।సర్వతస్సారమాదద్యాత్పుష్పేభ్యఇవషట్పదః)(அஸாரமல்பஸாரஞ்ச ஸாரஂஸாரதரஂத்யஜேத் - பஜேத்ஸாரதரஂசாஸ்த்ரஂரத்நாகரஇவா ம்ர்தம் - அணுப்யஸ்சமஹத்ப்யஸ்ச சாஸ்த்ரேப்யோமதிமாந்நரः- ஸர்வதஸ்ஸாரமாதத்யாத்புஷ்பேப்யஇவஷட்பதः) என்றும், (ச்ருதிப థపరీతంక్ష్వేళకల్పంశ్రుతౌచప్రకృతి పురుషయోగ్రాహకాంశోనథ్యः। తదిహావిబుధగు ప్తామ్నత్యభీతావిస్వన్ద్యోపనిషదమ్నాభ్యేవ శుత్తమంసారమార్యాः) (ச்ருதிபதவிபரீ தஂக்ஷவேளகல்பஂச்ருதௌசப்ரக்ர்திபுருஷயோகப்ராபகாஂசோந தத்யः-தத்இஹவிபுதகுப்தஂ ம்ர்த்யுபீதாவிசிந்வந்த்யுபநிஷதம்ர்தாப த்தேருத்தமஂஸாரமார்யாः) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேயுபாதேய ஸாரதமமாயிருந்துள்ள திருமந்த்ரத்தினுடைய ப்ரக்ர்தியான ப்ர ணவத்தினுடைய அவயங்களான அகார உகார மகாரங்களுடைய அர்த்தவிசேஷங்களை.

(செந்தமிழால) (அமலனாதிபிரான) என்றும், (உவந்தவுள் னத்தனாய்) என்றும், (மந்திபாயவடவேங்கடமாமலை) எனறும் தம்முடைய ப்ரபந்தாதியான மூன்றுபாட்டுக்களுடைய முதலடி யிலே ஸாரதமாத்தவிசேஷப்ரதிபாதகங்களாயிருகையாலே ஸக லவேதஸாரமென்று ச்லாகிகப்படுகிற அவதாரணையுங்கூட்டி ஸந் தர்ப்பித்த ப்ரபந்தத்தாலே. (அளித்த) ஸாவனையும ரகூஹித்தரு ளினவராய். (பாரியலும்புகழ்) அகண்டமான பூமண்டலத்திலே வ்யாபித்த கல்யாணகுணங்களையும கீர்த்தியையுமுடையராய். இய லுதல-நடத்தல. (பாண்பெருமாள) (இசைகாரா) எனகிறபடியே தந்த்ரீலயைகளை அடைவேயறிந்து, (ఏతత్సామగాయన్నాస్తే) (ఏతత సామగాయంగాస్తే) என்றுப்போலே பெரியபெருமாளுக்கு உகப பாம்படி இனிதாகப்பாடுமவராகையாலே அதஇசையை தமககு நிரூபகமாகவுடையராய் மஹாநுபாவரான திருப்பாணழ்வாரு டைய.

(சரணம் பதுமத்தாரியல்சென்னி) (గురుపాదాంబుజంధ్యాయేత్) (குருபாதாம்புஜஂத்யாயேத்) எனறும, (భవత్పదాబ్జేన్యాలబ్ధాస్తు నిత్యమనుభూ యమమాస్యబుద్ధిः) (பவத்பதாப்ஜே ஹ்ருஷ்டாஸ்துநிதயமநுபூயமமா ஸ்யபுத்திः) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே போக்யதமமானபாதபத் மத்தாலே, கிரீடாதிசிரோபூஷணங்களாலே தந்தாமுடைய சிரஸ் ஸுக்களை அலங்கரித்துக்கொள்ளுவாணாட்போலே அலங்கரிக்கப் பட்ட உத்தமாங்கத்தையுடையராய், (இராமாநுசன்நூன்னை) இப் படிதநீயப்ராவண்யஸீமாபூமியான எம்பெருமானுனை. (சார்ந்த வர்தம்) அபாச்ரயமாகப் பற்றியிருக்குமவர்களுடைய.

(காரியவண்ணம) (समयनियतयाऽऽ ऽऽधुवृत्त्या) (ஸமயநியதயாஸா ஸாதுவ்ர்த்யா) என்கிறபடியே ஸம்ப்ரதாயவஸித்தமாகக்கொண்டு, (கர்த்தவ்யம் ஆசார்யகைங்கர்யமும், பகவத்கைங்கர்யமும்) என்று உபதேசிக்கப்பட்டஅநுஷ்டாநஸௌஷ்டவம். ஸர்வப்ரபந்நஜநங்க ளுக்கும் இதொன்றுமேகர்த்தவ்யமென்று தெரியும்படி வெளிச் செறிப்பாகப்பண்ணினவர்களாகையாலே அவர்களுடைய இப்படி ப்பட்ட ஔதார்யத்தை யென்றபடி.

(என்றுற்சொல்லொணுதிக்கடலிடத்தே) சதுஸ்ஸமுத்ரபரிவே ஷ்டிதமானபூலோகத்திலே அவர்களுடையப்ரபாவதத்தைஉள்ளபடி யறியமாட்டாத என்றுலே சொல்லிதத்தலைக்கட்டவரிதாயிருக்கும். பதுமத்தார்-தாமரைபுஷ்பம். இயல்தல்-அலங்கரித்தல்-காரியம்-க்ர் த்யம். (இக்கடலிடத்தே) என்கிறவாக்யத்தை, (இராமாநுசன்ற ன்னைச்சார்ந்தவர்தம்) என்கிறவாகயத்தோடேகூட்டி அன்வயித்த போது பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக்குங்கூட இசைவாரில்லாத * இரு ள்தருமாஞாலத்திலே அதினுடைய எல்லைநிலமான எம்பெருமா னார்திருவடிகளை ஆச்ரயிக்கப்பெற்றவர்களுடைய ப்ரபாவம் என் னல் சொல்லித்தலைக்கட்ட அரிதாயிருக்குமென்றபடி. (காரியல் வண்ணம) என்று பாடமானபோது, கார்-வர்ஷுகவலாசும்; அதி னுடைய நியலாவது-ஜலஸ்த்தல விபாகம்பாராதே ஏகரூபமாக வர்ஷிக்கை. வண்ணம-அம்மேகம்போலே ஸர்வவிஷயமாகவும் எம் பெருமானுடைய திவ்ய குணங்களை வர்ஷிகையாகிற ஔதார் யத்தையென்றபடி.

இராமாநுசன்றனைச்சார்ந்தவர்தம்காரியவண்ணம என்றது. போதாயநவ்ர்த்தியை ஸகர்த்தர்சநத்தாலே ஆதுபூர்வியாகக்ரஹித் தும், க்ர்மிகண்டன்ஸதஸ்ஸிலேசென்று குதர்க்ஷிகளை ப்ரஸங்க முகத்தாலே ஜயித்தும் நிர்வாஹகராயிருந்துள்ள ஆழ்வானும், எம்பெருமானார் மேல்நாட்டிலே திக்விஜயம்பண்ணியருளி கோயி லேறவெழுந்தருளுகிறபோது மார்க்கத்திலே ஒரு அக்ரஹாரத் திலே மாயாவாதி வித்வாங்கள அநேகம்பேர் திரண்டிருக்க அவர் களைக்கடாகூதித்து எல்லாரையும ஸ்ரீவைஷ்ணவராம்படி திருத்த வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஆண்டாளைக்கடாகூதித்து, நீர் போய் அவர்கள் ஸ்நாநம்பண்ணுகிறதுறையிலே நித்யம் ஸ்ரீபாத த்தைவிளக்கிக்கொண்டுவாரும் என்றருளிச்செய்ய; அவரும் அப் படியேபண்ண; பின்பு அத்தீர்த்தபாநத்தாலே அந்தமாயாவாதிக ளெல்லாருக்கும் தர்வாஸஸைபோய் ஆபிமுக்யம்பிறந்து எம்பெரு மானார்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்தார்களென்று குருபரம்பராப்ர பாவத்திலே சொல்லப்பட்டமுதலியாண்டானும், ஸகலவேதாந்த

ஸாரமான திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணின பிள்ளா
னும், திருவேங்கடமுடையான்விஷயமாக, (ஒழிவில்காலமெல்லா
முடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்) என்று
ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தருளின கைங்கர்யங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு
போந்து தாமாக ஒருகடாகநிர்மாணம்பண்ணுகிறபோது, திருவே
ங்கடமுடையான்தானே தம்மோடொக்க மண்தட்டைச்சுமந்து
கொண்டுவந்துஸஹாயமபண்ணும்படி அப்ரதிமப்ரபாவரான அநந்
தாழ்வானும், ஒருநாள்வளையிலே எம்பெருமானுருடைய சோஷ்
டிக்குப்போரும்படியாக கதியாராதநம்பண்ணின பருத்திகொ
ல்லையம்மாள்தேவிகள் முதலானவர்களுடைய ப்ரபாவதத்தை
பாசுரமிட்டுச சொலலலப்போமோ? * வாசாமகோசரமென்றபடி.( )

உரை.—அ.—பன்னிரண்டாமபாட்டு. திருமழிசைப் பிரா
டையதிருவடிகளுக்கு ஆவாஸமான திருவுள்ளத்தையுடைய எம்
பெருமானை யாசரயிப்பார்கொழிய ஸ்நேஹியாதவர்கட்கோ
கான் ஸ்நேஹித்திருப்பதென்கிறார.

மூ.-இடங்கொண்டகீர்த்திமழிசைகறைவனிணையடிப்போ
தடங்குமிதயத்திராமாநுசனம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டிறைஞ்சுந்திருமுனிவாகனறிக்காதல்செயயாத
திடங்கொண்டஞானியர்க்கேயடியேனன்புசெயவது வே (கஉ

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இடம்கொண்ட மறைவனை அடிப்போது அடங்கும் இராமாநுசன் அம் பொன் பாதம்	பூமியெங்கும்வ்யாப்தையான குணவத்தாப்ரதையையுடையரான, நமழிசைப்பிராணுடைய, சேர்த்தியழகையுடைத்தான, திருவடிகளாகிற செவ்விப்பூக்கள, தன்னுள்ளேயடங்கும்படியான, திருவுள்ளத்தையுடைத்தாயிருக்கிற, எம்பெருமானுருடைய, விலக்ஷணமாய், ஸர்வஸமாச்ரயணீயமான, திருவடிகளை,	என்றும் கடம்கொண்டு)றைஞ்சும்வணங்குகையாகிற திரு முநிவர்கன்றி காதல்செய்யா இடங்கொண்ட ஞானியர்களே } அடியேன் அன்புசெய்வது }	ஸாவகாலத்திலும, ஸ்வரூபபராபத்தமென்றுநினைத்து, ஸம்பத்தையுடையராய, தத்விஷயமாகநசீலராயிருக்குமவர்களுகொழிய. ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணுத, தர்டதாஜ்ஞாநயுக்தர்களோ, அடியேன் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணுவது

கடம் - கடன்; ப்ராப்தம். இடம் - இர்டம். கொள்கை - உடைத்தாகை. ... ... (கஉ)

அ.—பன்னிரண்டாம்பாட்டு. கீழ்நாலுபாட்டாலும்-ஆழ்வா ருடைய ஸம்பந்தத்தையிட்டு எம்பெருமானை அநுபவிக்கும்ப்ர காரணமாகையாலே முதலாழ்வாரோடுஸமாநகாலராய் பேயாழ்வா ருடைய ப்ரஸாதத்தாலே ததவஹிதபுருஷார்த்தயாதாத்ம்யஜ்ஞாந ரான திருமழிசையாழ்வாருடைய பரஸ்பர ஸத்ருசமான திருவடி சஹாத தமமுடைய திருவுள்ளத்திலே நிறுத்திக்கொண்ட எம் பெருமானுடைய பரமபோகயமான திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர் சளுக்கொழிய வேறொருவர்க்கு விஷயமாகாத தர்டாத்யவஸாய பாரான ஜ்ஞாநிகளுக்கு அடியேனா பக்தனாகாநின்றேனென்கிறார்.

வ்யா.—(இடங்கொண்டகீர்த்தி) பூமியெங்கும் வ்யாப்தமான குணவத்தாப்ரதையையுடைய மாஹாத்ம்யத்தை சோதிப்பதாக ருக்ரன் பார்வதிஸமேதனாய்கொண்டுவந்து அதிகமாகஸ்வாதி த்து இவருடைய ப்ரபாவத்தைக்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டுப்போ னென்றும், காளஸீகரத்திலே ஒருவ்ருதஸ்நீ சிலநாள் அநுவர் த்தநம்பண்ணினவாறே அவளுக்கு யௌவநஸ்ளாந்தர்யாதிகளைக் கொடுத்தானென்றும், அப்படியே இவ்வாழ்வாருடைய சகரத்தில் நின்றும் சஷுஸ்தோபதரவ வபோஜந தர்ஷணதிக்கேறப்போகத் தொடங்க அக்காலத்திலே அங்கேபளிகொண்டருளின எம்பெரு மானும் இவருடனேயிழந்தருளுவதாசப்புறப்பட அவரும்அதை கண்டு அவ்விடத்திலேதானேயிருக்கவேணுமென்றருளிச்செய்ய, அப்படியே அந்த எம்பெருமானும இவர்சொன்னபடிசெய்து, "சோனைவண்ணஞ்செயத பெருமான" என்று ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாயகொண்டு அதுவே நிரூபகமாமபடி யிருந்தானென் றும், சோழமண்டலத்திலே ஒரு அக்ரஹாரத்திலே இவரொழுந் தருள; வீதியிலே அத்யயநாடபண்ணுகிற சில ப்ராஹ்மணர் கள் இவரைகண்டு அதனைநிறுத்தி இவர் புறம்போசென்ற வாறே அந்தப்ராஹ்மணருகளுக்கு தரவாய தெரியாதேபோக, இதெ ன்ன என்று ஆச்சாயத்துடனே இவரைப்போயணைக்க, இவரும் சுறுப்புநல்லிலையெடுத்து உகிராலே உரிக அத்தைக்கண்டு அந்த ப்ராஹ்மணருகளுக்கு மேலதோறறிற்று என்றும் ப்ரஸித்தமிதே; இவ் வ்ர்த்தாந்தங்களையெல்லா மநுஸந்தித்து "இடங்கொண்டகீர்த்தி" என்கிறார்.

(இடங்கொண்டகீர்த்தி)(நிற்பதுமோர்வெற்பகத்து) என்கிற பாசுரப்படியே ஸர்வதிகுக்களிலும் வ்யாப்தையான கீர்த்தியை யுடையரான. (மழிசைக்கிறைவன்) திருமழிசையென்கிற திவ்ய தேசத்துக்கு ஸ்வாமியாய் அதுவே நிரூபகமாகவுடையரான திரு மழிசைப்பிரானுடைய. (இணையடிப்போது) பாழுபோக்யமாய்

பரஸ்பரஸைத்ர்சமான திருவடிகளாகிற பத்மங்கள். போது-பத்மம். (அடங்குமிதயத்து) அணுவானமநஸ்ஸிலே மஹதானஅதற்கு வடிகள் அடங்கும்படி அமைத்துக்கொளளுகிற ஹ்ருத்யப்ரதேசத்தையுடையரான. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானருடைய. (அம்பொற்பாதமென்றும்) ஸௌந்தர்யத்துக்கு கொள்சலமாகையாலே அதிவிலக்ஷணமாய ஸ்பாவநீயமாகையாலே ஸாவர்க்கும் ஸமாச்ரயணீயமாயிருக்கிற திருவடிகளை ஸர்வகாலத்திலும். (கடங்கொண்டிறைஞ்சும) (சுரபதி ஸ்துத்ய பதிசதுர்முகதாத நாம்) (குரு ரேவபரம்ப்ரஹ்ம) (நஸ்0ஸயஸ்துதத்பகதபரிசர்ய ரதாதமநாம) (குரு ரேவபர0ப்ரஹ்ம) 'என்றும,' (நீக்கமில்லாவடியார்தமடியாரடியா ரொங்கோக்கள் அவாகளுகேகுடிகளாய்ச செல்லும் நலலகோட் பாடே) என்றுமசொலலுகிறபடியே ப்ராப்யமென்று அதயவஸி த்து ஆச்ரயிகும. கடம-ப்ராப்யம். கொள்கை-அதயவஸிகை. (திருமுனிவாகளறிகசாதல்செய்யா) இப்படிப்பட்டநிரவதிகஸம் பதனதையுடையராய்கொண்டு, அதிலஉபகாரஸ்ம்ருதியாலே அத் தனதையே மநநம்பணணிகொண்டிருக்கிறஜ்ஞாநாதிகர், (ஸ்ரீமத்ஸுந்த ரஜாமாதுர நிஜபுருஷநிபூதயே। தாமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயணாலிநே।) (தர்ணீ க்ர்தவிரிஞ்சாதிநிரயகுசவீதயே:- ராமாநுஜபதாம்போஜலமாச்ர யணசாலிந.) எனறுமபடியானவாகளுகெகாழிய மறறெலலாவருக் கும் ச்ருதிஸ்ம்ருதிவிஷயமாஸ புராணங்களிலே அதிரஹஸ்யமான சரமபர்வவிஷயத்திலே பணணப்படும் ஸ்தோதரகதைப்பணணுத. (திடங்கொண்டடஞாநியாகிக) தாடாதயலளாயதனதையுடையரான ஜ்ஞாநாதிகர்க்கே. திடம-தாடம. கொளளுக உளளடதது. ஒரு நாள்வரையிலே அழுகியமணவாளர்வாலுகத்துடனேபோமபெருமா ளர் மடததருகே எழுந்தருள எமபெருமாளுரும திருவிதியிலே யெழுந்தருளி அவரைத் திருவடித்தொழுது மடததிலே யெழுந் தருள,வடுகநமபி அவரைத் திருவடித்தொழுதேத அங்கே தாமே யிருக்கையாலே அதனைக்கடாகூடாதது, "நமபெருமாளுஸ்ஸவிக க வெனகாணும்வரவிலஹ,என்ன; அவரும் தேவரீருடையபெருமாளை லேவிக்கபோலுல் அடியேணுடைய பெருமாளுகுகாயசின பால் பொங்கிப்போலுலோ எனறார்" எனறு ப்ரஸித்தமம்றே.

க்ர்மிகண்டனுபதரவத்துகாக எமபெருமாளுர் மேலநாட் டுக் கெழுந்தருளினபின்பு ஆழ்வான அந்தப்பையலுடைய ஸதஸ் ஸிலே புகுந்து அநுகூலடானகுதர்ஷ்டிகளை ஜயித்து திரும்பவும் கோயிலுகெழுந்தருளி அங்கேயிருக்கிறகாலததிலே ஒருநாள் பெரியபெருமாளை லேவிப்பதாகக் கோயிலுக்குள்ளே யெழுந் தருள, திருக்கோபுரத்வாரத்திலே யிருக்கிறராஜபடர் இவரைப்

பாரத்து,''ராமாநுஜஸம்பந்தமுடையா ரொருவனையாகிலும்கோயி லுக்குள்ளே புகவிடவேண்டா'' என்றராஜசாஸநத்தைச்சொல்வ; வேறுசிலர் அப்படியேயாகிலும் இவர் ஜ்ஞாநாதிகர், உள்ளேபு குரவ்நுங்கோளென்ன; இவரும் அவர்களுடைய உக்திப்ராத்யுத்தர ங்களைக் கேட்டருளி தம்மைப்போரவெறுத்து உடனே காலடிபிற் காலித்து, எம்பெருமாணர் ஸம்பந்தத்துக்குப்புறம்பானஜ்ஞாந திகயமும் இந்தபகவத்ஸேவையும்நமக்குவேண்டாவென்று அன்று முதலாகக்கொண்டு எமபெருமாணர் திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந் தருளுகிறபர்யந்தம பெரியபெருமாளைத் திவடித்தொழாதே யிருந் தாரென்னும் ப்ரஸித்தமிறே. இபபடிப்பட்டதார்டாத்யவஸாய யுக தரான ஜ்ஞாநாதிகருக்கென்றபடி. (அடியேனன்புசெய்வதுவே) (அடியேன) இப்படிதநியபர்யந்தமான சேஷதைகஸ்வரூபனென நான். (அன்புசெயவதுவே) ஸ்ரீரங்ஹித்ரஸக்தரணயிருப்பதென் கிறார். (వాచాయతిన్ద్రియసా వపుషాచయుష్మత్పాదారవిన్దయుగళం భజతాంగురూ ణామ్। కూరాధినాథకుయకేగముఖాద్యపుత్రాం పాదానుచిన్తపపర్స్వతతంభవేయమ్) (வாசாயதீந்த்ர மநஸாவபுஷாசயுஷ்மத் பாதாரவிந்தயுகளம் பஜ தாம்குருணம்-கூராதிநாதகுருகசழுகாத்யபுத்ராம்பாதாது சிந்தந பரஸ்ஸததம்பவேயம்) என்று இதனையே ஜீயரும் ப்ரார்த்திக் காநிறே. .. .. (கஉ)

உனை.—அ —பதின்மூனருமபாட்டு. ஸ்ரீகாண்டயடிப் பொ டியாழுவார் திருவடிகளையாழிய மற்றொன்றில ஆதரமற்றிருக்கும் எமபெருமாணர திருவடிகளே நமகுபராப்யமெனகிறார்.

ரு —செயயும்பசுந்துளபதொழிலமாலையுஞ்செந்தமிழில்
பெயயுமமறைத்தமிழுமாலையும்பேரதுசீராங்கத்
தையன்கழற்கணியுமபரன்ருளன்றியாதரியா
மெயயணிராமாநுசனாசாணைகதிவேறெனக்கே (கங)

பதம.	உனை.	பதம.	உனை
செய்யும	* மிகுகு சீாத்தொண் டாரானதம்மாலே செயயப்பட்ட தாய்,	தொழில	வகுப்புண்டாகச சமைத்த,
		மாலையும	திருமாலையும்,
பசுமதுளவ மம	தமமுடையகாஸ் பர்சத்தாலேவந்தபு துக்கணிப் பெல்லாம நிறததிலே காணலாம்படி யிருந்திரு ராயாலே,	செம்	ஸ்வார்த்த ப்ரகாசகமான,
		தமிழ	தமிழிலே,
		பெய்யும	உண்டாக்கப் பட்ட தொரு,
		மறை	வேதமென்னலான,
		தமிழமா	தமிழ்த் தொடையுட
		லையும	ர,

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
போராத சீர் அரங்கத் தரையன் கழற்கணியும்	"வீடில்சீர்" என்கி றபடியே நித்யஸி த்தமான, கல்யாணகுணங் களையுடையராய்க கொண்டு, "ஐயனேயரங்கனே" என்னும்படி பரம பதநாதன்தானற்றை நேரயினிலே சணை வளர்ந்தருளுகிற பெரி யபெருமாளுடைய. திருவடிகளுக்குச்சா த்துமவராய் நே ஷத்வ காஷ்டையி லே நிலைநிறுகையா லே,	பரன் தானன்றி சேஷத்வத்துக்குதம கதுமேற் பட்டாரி லலை யென்னும்படி யிருக்கிற ஸ்ரீநாண் டரடிப் பொடியாழ் வாருடைய திருவடி களையொழிய, ஆகரியா ணிருமபாத, மெய்யன் ஸதயசிலரான, இராமா நுசன யா, சரணே திருவடிகளை, எனக்கு எனது விநசயித்து வேறகநது ப்ராபயம். பெய்தல் - உண்டாகுதல். பிராணம-நீங்காமை. ... (கூ)

அ.—பதினமூனறுமபாட்டு. நீழ்பபாட்டிலே-திருமழிசையா ழ்வாருடைய ஸமபநதத்தையிட்டு பெரியபெருமாளுடனே சென்ற டாடி, இப்பாடடிலே தாம முநநுற முனனமம தானதிருபபா... பெரியபெருமாளதிருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய, "மற்று மோர்தெய்வமுண்டே" என்று-அவனையொழிந்த பெரியபெருமா களைவிரும்பாத பாதிவ்ரதயத்தையுடையரான ஸ்ரீநாண்டரடிப் பொடியாழவாருடைய திருவடிகளையொழிய வேறொனறிலே அந பிரமாணமற்றிருகக்ற பெரியபெருமாளுடைய திருவடிகளை எனக்கு ப்ராபய மென்கிறார்.

வ்யா.—(செய்யும பசுநதுளபத்தாழ்ில்மாலையும்) * மிகச சீர்த்தொண்டரான தம்மாலே, வைஜயநதீவநமாலையனறும, கலம்பகன்மாலையன்றும் அநுபோகத்தாகாளாலே உலகிலெங்க கும்படி ஸந்தர்ப்பிகக்பபட்டதாய தம்முடைய கரஸ்பாசததால வந்த புதுக்கணிபபெல்லாம நிறததிலே கானலாமபடியான பசு மையையுடைததான திருத்துழாயாலே வகுபபுணடாகச்சமைதத திருமாலையும். *தொடையொத்துளபமுகுடையும்பொலிநது தோன்றியதோள் தொண்டரடிப்பொடி எனறு மிவர், தம்மைத தாமே நிரூபித்துக்கொள்ளவல்லாரிறே. (செந்தமிழில்பெய்யும் மறைத்தமிழ்மாலையும்) * அருமறைகள்போலே தினைவர்ணிகாதி காரமா யிருக்கையன்றிக்கே பெண்ணுகுகும் பேதைக்கும் அணிக நிக்கலாமபடி ஸாவாதிகாரமாய அருமையாருமையோட மதர்த்தவாகயங

களாலே ப்ரமத்தை விநாசிப்பித்தும் ஸ்வார்த்தத்தை யறிவதற்கு
நரவகாஹநங்களாயு மிருக்கையன்றிகசே, ஸாதமார்த்தபரகாசக
மாய் த்ராவிடபாஷையாலே நிரமிகசப்பட்ட திருவேதமென்று நிரூ
பிக்குமபடியாயிருப்பதாய் திருமாலையென்னும பேரையுடைத்
தான தமிழ்மாலையையும். பெயதல் - உண்டாக்குதல்.

(பேராதசீராங்கதனையன) (பராஸ்ய க்தி ஜ்ஞாநபலக்ரியாச) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்)(த்யஸ்ஸர்வாஸுசக்திஷ்வபாவிகீ ஜ்ஞாநபலகரியாச) (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) (நித்ய ஸ்ஸதியோநிஷ்களங்கோநிரஞ்சநோ நிர்விகல்போநிராக்யாதச்சுத் தோதேவவேகோநாராயண:) எனறும், (நறில வண்புகழ்நாரணன்) எனறும் சொல்லுகிறபடியே வேறாயப்ரதிபடங்களாய் நித்யகளா யிருகிற கலயாணகுணங்களையுடையனாய, (ஸுதாபிதாத்) கானிவாஸ ஶ்ரீரணஸுஹ்ருத்ப:)(மாதாபிதாபராதாகிவாஸஸ்ஸராணஸ்ஸஹ்ருத்கதி:) என்றும், (பிதாஸிலோகஸ்யசராசரஸ்ய)என்றும், (பிதாத்வாசயமாதாபயம்ப:) (பிதாப்ராதாசமாதாசமாதவ:) என்றும (தாயாய்த்தந்தையாய) என்றுந சொலலுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துதவம் தோற்றும்படி கோயிலிலே கண்வளர்ந்தரு ளின பெரியபெருமாள். (ஐபதேவ யாங்கோன) என்று இவரும் தம ப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செயதாரிறே.

(அரங்கத்தையம்) அந்தஸ்தலத்தையிட்டு அவர்தம்மை திருவிகசவென்றுமபடி காட்டும இவர்தமக்கு அந்திலே ப்ராவண் யாதிசயமிருபபது. பெராணம-நிகமம அபபடிப்பட்டவருடைய (கழற்கணிபும) திருவடிகளுக்கு அலங்காரமாக ஸமர்ப்பிதத. (பரம) சேஷதவதத்துகசு தமகசுரிமற்பட்டாரில்லையென்றும படி அதிறுபட்ட சாமரவகயிலே நிர்ணையாகிற அதிகாரதனைப பெற்று உத்கர்ஷடரான ஶ்ரீவைதாண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடைய. (வைதாண்டரடிப்பொடியென்று மடியேன அளியனென்றருளி உன்னடியார்க்காட்பதிதாய்) என்று சேஷதவதனிறுபட்ட சாமானவதினை யிபபோது இவர் ப்ராதனித்தது. (தானன்றி) திருவடிகளை யொழிய. இவரசோடியான ஆழ்வார்களுடையவும் பெரியமுதலி யார்வதாடகமான ப்ரபநருடையவும் திருவடிகளையொழிய வென றபடி. (பூதரியாமெயயன்) வேறொருஸாதாரண தீஷ்டனை விரும்பாத ஸதயசீலரான. யதாதர்ஷடார்த்தவாதித்வம் ஸத்ய சீலதவம. ஸாவேச்வரனுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை தாம் அவனுக்கு பர்யங்கமாயிருக்கிற தசையிலே கண்டபடியே அவதா ரதனிலே ஶ்ரீபாஷ்யத்தை யருளிச்செய்த ஸத்யசீலானையாலே (மெய்யன்) என்கிறார.

(இராமாநுசன) எம்பெருமானுருடைய. (சரணெகதிவெற
னக்கே) திருவடிகளை என்ற அவதாரணத்தாலே - அநந்யகதித
வஞ்சொல்லிற்று. (எனக்கே) வேறொருருக்ரியாவிசேஷத்தைப பண
ணமாட்டாத அகிஞ்சநனை வடியேனுக்கு திருவடிகளே விசே
ஷித்த உபாயமும் உபேயமுமென்றபடி. (உபாயோபேயபா
வேந தத்வதஸ்ஸாவதிசிணகஃ - ஸுநிஶ்சிதாங்க்ரிபத்மாய யதிரா
ஜாயமங்களம) என்னைகடவதிறை. ... ... (கூ)

உரை.—அ —பதினாலாம்பாட்டு. ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமானு
டைய திவ்யஸூக்திகளைப் பாடுமவர்களேயெத்துமெம பெருமானர்
என்னைப்பிரியாமையாலே புருஷார்த்தலாபத்துக்காக ஸ்ம்ஸாரா
தங்களை அநுஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவமேபோகப்பெறுதிறமென்கிறது.

ழு —கதிகுப்பதறிவெங்கானமுங்கல்லுங்கடலுமலைகளு,
கொதிக்கத்தவருசெயயுங கொளைகாயற்றேனை கொலையிசாவலென
செல, பதிக்குங்கலிக்கவிபாடும பெரியவாபாதங்களேத்திக்கும
பரமனிராமாநுசனென்னைச்சோர்விலதனை (கச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொல்லிகா	ஸ்ரீகுலசேசரப் பெ	எனனை	என்னைவிட்டு நீங்கா
வலன்	ருமான,	சோவிலை	யிருக்க,
சொல்	ரத்நாகளைப் பதிக	ன்ற	தாலான,
பதிக்கும்	தாபபோலே சா	கதிக்குப்ப	பரமபதவாபத்தைப
	ஸ்தரச்சொற்களை	தறி	பற்றதவரிதது,
	ப்பதித்த,	(பொருப்பிடையே	ன்படலும
	கவிகளை,	புனலுகுளிகதும	ஐந்து
பாடும்பெரி	ப்ரீதிக்குப் போககு	நெருபபிடையே	ன்றுகவு
யவர்	விட்டுப் பாடாநி	ம)	என்கிறபடியே
	ன்றுள்ளனைபவ	வெம	அதயுக்ணமான,
	த்தை யுடையவரா	கானமூம	காடுமேடாடுமலையா
	கருடைய,	லுமதட	டு கடலோடுவாசி
பாதங்களே	திருவடிகளை ஏத்து	லும	யாற,
நிக்கும்	மவராய்,		திகதிலும,
பரமன	பாகவத விஷயபரா	எலலாம	எலலா வவயவங்க
	வண் யத்துக்கு	கக	ளும ஒகநினறு
	மேற்பட்டா ரில்		கொதிக கும்படி
	லாதபடி. யிருக்கு	தவஞ்செய	தபஸ்ஸுக்கள் பண்
	ம்,	யும்கொள	ணுயம்ஸ்வ பாவம
இராமாநு	எம்பெருமானை,	கையற்றே	போய்ப் பிறந்த
சன்		ன	ன

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.

அன்றிக்கே, (வெங்காநமும் கரு-ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள் அ கல்லும் கடலும் எலலாங்கொதிக நுபவபரீவாஹரூபமான ஸ்வே கத்தவஞ்செயயும கொளகை) எ கதிகளை ஸ்தங்களைப்பதித்து வை ன்றதுக்கு - இவனுடையதபோ த்தாபபோலே நிறைத்து வைத் கொளர்யத்தைக்கண்டு அவைதா தாய் சாஸ்த்ரரூபமா யிருந்து ணும் நினைய பரிதபிக அவ்வவ ள்ளகவிகளென்னவு மாம். கொ ஸ்தலங்களிலே தபஸ்ஸுபண்ணு ள்ளக-ஸ்வபாவம். சோர்வு - பிரி மஸ்வபாவம் என்றருளிசெய்து வு. சோர்விலன் - பிரிவிலனென வர்கள். (கொல்லிகாவலனெ சொ ல பதிகருங்கலிக்கவி) என்றது றபடி. ... ... (கச)

அ —பதினலாம்பாடடு. இவ்வெம்பெருமானர் தம்முடைய பூர்வாவதாரத்திலே தாம் ஈடுபட்ட சக்ரவர்த்திதிருமகன்விஷ யத்திலே அதிவ்யாமுசத்தான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், (ஸூ ஜே மணிகதாஇவ) (ஸுஜதோமணிகதாஇவ) என்னும்படி முகமறிந்தவர் கள் மாணிகங்களைக கொக்குமாப்போலே சாஸ்த்ரஞ்செயல் லக களைபறிதது தமருடைய திவ்யஸுசதிகளாலே நிர்மித்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அநுஸந்திக்கும் பெரியோர்களுடைய திருவடிகளை ஸ்துதிகரும எமபெருமானர் எனனே விடமாட்டார், ஆனபின்பு புருஷார்தலாபத்துக்காக துஸ்ஸகங்களான ஸாதநாந்தரங்களை அநுஷ்டிகரும் ஸ்வபாவம்போகப் பெற்றேனென்கிறார்.

வ்யா.— (கொலலிகாவலன சொல்பதிக்கும் கலிக்கவி) கொல் லிநகரென்று சொல்லபபடுகிற திருவஞ்சிக்களத்துகரு ரக்ஷக ரான ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள, சாஸ்த்ரசசொல்லுகளினுடைய தாத்பர்யவிஷயபூதங்களா யிருகிற பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளையும தத்வஹிதபுருஷார்தங்களையும, முததுகளையும ரதநங்களையும முகமறிந்துகோக்கும் விரகனைப்போலே விசத மாக ததஸ்தானங்களிலேசேர்த்து, (இருளிரியச்சுடர்மணிகள்) என்றுதொடங்கி, (நலந்திகழ்நாரண னடிக்கீழ் நண்ணுவார்) என்றுமளவாக திவ்யப்ரபந்தரூபேண வருளிச்செய்த போக்ய மானகவிகளை. காவலன் - ரக்ஷகன. (பாடுமபெரியவர்பாதங்களே) தந்தாமுடைய பரீதிக்குப போக்குவீடாகப் பாடானின்றுள்ள வைபவத்தையுடையரான நாதமுனிகள், ஆளவந்தார், பெரியநம்பி, திருமலைநமபி, திருகோட்டியூர்நம்பி, திருவரங்கப்பெருமாளரை யர், திருமாலையாண்டான்முதலான ஜ்ஞாநாதிகருடைய திருவடி களையே. (துதிகரும்பரமன்) (குருபாதாம்புஜம்த்யாயேத் குரோர்நாமஸ்தாஜ பேத்। குரோர்வ்ருத்தாம்ச்சகதயேத் குரோரன்யம்நபாவயேத்॥ அர்சனீயஶ்சவந்த்யஶ்சகீர்தனீய ஶ்சஸர்வதா) (குருபாதாம்புஜம்த்யாயேத் குரோர்நாமஸ்தாஜபேத்.

இசை இராமாநுசநூற்றந்தாதி.

க்கிரவர்த்தி. வெ. ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியர்.

குசோர்வர்த்தாஸ்சகதயேத் குரோராக்யமபாவயேத்-அர்ச்சநீயஸ்
சவந்த்யஸ்சகீர்த்தநீயஸ்சஸர்வதா) என்கிறபடியே ஸதாஸ்மரணம்
ரம்பண்ணிக்கொண்டுபோருது, அநுசபாகவதநிஷ்டைகளுமேற்பட்
டாரிலுலியென்னும்படி உச்சாஷ்டாரான. (யவரோலும்-எம்மையா
ளும்பரமர்) என்றும், (நம்மையாளிகளும பிராகளை) என்றும
*மயர்வறமதிநல் மருளப்பெற்றவரும அபபடியே யருளிச்செயதா
ரிறே. (இராமாநுசனென்னேச்சோவிலனே) (இராமாநுசன்)என்
பெருமானார. (எனமீன) பரகதஸ்வீகாரமாக அங்கீகரிகபபட்ட
வெரனே. (சோர்விலன) இனிவிடமாட்டா சோர்வு - பிரி.
சோர்விலன எனறது - பிரிகறியெனனறபடி. ஆனபினபு பராப்ய
திலே த்வரிதது பராபகாந்தரஙளிலே கண்வைசதமை ஸ்வபாவ
ைத தவிர்ததென்னவுகிறார். ப்ராபகாந்தர பரியாகதசமும
அஜ்ஞாநாசக்திகளன்று, ஸ்வரூபவிரோதமென ப்ரதாநமேறது.
"ப்ராபகாந்தரம் அஜ்ஞார்கபாயம, ந்யாஸிகளைக பயம"
என்னகடவதிறே

(கதிகுப்பதும்) பரமபுருஷார்தத்துகபு தவிரதது. (வெங்
கானமும கல்லுமகடலும)(பொருப்பிடையெனனறபடி புலனருனி
த்தும் ஐந்துமொருப்பிடையே நிறுகவும நீயெனனடா) என்றும,
(ஊனவாடவுணர்தியாகாவெளிட்டு உடலில பிரியாப்புலனை
தும நொந்து, தாம் வாடவாடத்தவருசெயயுமேவணடா) என்னபட,
(காயோநீடுகனியுணடு வீசுகடுங்காலதாகாதுமொருதாலையடைந்து
நீயோருநினறு தவருஞ்செயயுமேவணடா) எனபடி சொலலுகிறபடி
யே அதிகுரூரங்களான காடுகளிலே யிருந்தபடி பராவதாசரிகளுக்கு
வெளிதாதுமை, சிதளமான நிரதநங்களிலே அவாவறுதது. பலா
சாமிமத்படாதநிலே நிறுமறும். (எலலாம் கொநிகதத் தவருஞ்செயயுமை)
எல்லாவவயவாவங்குறுகுமொருமொசுக பரிதபிதது ஸ்ரீக்ருபபிரா
தபஸ்ஸுசோப்பண்ணுவ. (கொன்னைசயுமறிறை) ஸ்வபாவமை
போகப்பெறாறிறை. கொனனை - ஸ்வபாவமை.

அன்றிகை, (வெங்காநமும கல்லுமகடலு மெலலாகொதிக்
கத் தவருசெயயுங்கொள்ளையற்றேறை) என்றது - (ఎతాన్హ్యేవమవష్ట
భ్య స్తాత్మోల్బుద్ధయ: | ప్రభ న్త్యుత్పథదృష్టయ: పయోవాయుదగ్ధా హితా: || కామమా
శ్రిత్యమహ్మాకండమ్బమానమదాన్వితా: | మోహాద్గృహీత్వాసద్గ్రాహాన్ ప్రవర్తన్తేపచిత్ర
తా:) (ఎతాందృష్టిమవష్టభ్య నష్టాత్మానోల్పబుద్ధయ:-ప్రభ
వత్యుగ్రకర్మాణ:క్షయాయజగతోహితా: -కామమాశ్రిత్యదుష్పూ
డంబమానమదాన్వితా: - మోహాత్గృహీత్వా ఐక్రాహాగ్రాహాన్ప్రవ
ర్తన్తేశుచివ్రతా:) என்றுகீதையிலும், (బహూనీహవ్యతీతాని జన్మాని తవచార్జున
మిత్రోమహామునిః| లోభితనకోపిశశ్చైవ తపసాచాభివర్తతే॥ నహ్యస్తివృజినంకిఞ్చిత్

த்ருச்யதேசூத்ரமப்யத்தா। நதீயதேயதித்வஸ்யமனஸோயதபீப்ஸிதம்॥விநாசயேத்தத்ரைலோக்யம் தபஸாஸசராசரம்। வ்யாகுலாஸ்சதிசஸ்ஸர்வாஃ நசகிஞ்சித்ப்ரகாசதே॥ ஸாகராஃக்ஷுபிதாஸ்ஸர்வே விசீர்யந்தேசஸர்வதஃ। ப்ரகம்பதேசபிருதிவீ வாயுர்வாதிபிருசாகுலஃ॥ பாஸ்கரோநிஷ்ப்ரபஸ்சைவமஹர்ஷேஸ்தஸ்யதேஜஸா) என்று ஸ்ரீராமாயணத்திலும், (தஸ்யதூமஸ்ஸமுத்பன்னஃ ஸதூமோக்நிஸ்தபோமயஃ। திர்யகூர்த்வமதோலோகாந் ஆதபத்வ்யஸ்ருகரிதஃ। திவிஸ்தாதுமநசக்நுவந்) (தஸ்யதூமஸ்ஸமுத்பந்நஃ தூமோக்நிஸதபோமயஃ। திர்யகூர்த்வமதோலோகாந் நதபத்விஷ்வகரிதஃ। திவிஸ்தாதுமநசக்நுவந்) என்று பாகவதத்திலும் சொல்லுகிறபடியே இப்படிப்ராப்யாந்தரங்களுக்காக தபஸ்ஸுக்கஸாப்பண்ணி லோகத்துக்கெல்லாம் க்ஷோபத்தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவம் போகப்பெற்றேனென்கிறரென்னவுமாம். ... (கச)

உரை.—அ.—பதினஞ்சாம்பாட்டு. பெரியாழ்வார்திருவடிகளிலே ப்ரவணசித்தரான எம்பெருமானர் குணங்களில் அநந்யவிதனைச்சேரேன், எனக்கு என்னதாழ்வு வுண்டென்கிறார்.

மூ.—சோராதகார்தல்பெருஞ்சுழிப்பால்தொல்லைமாலையொன்றும்
பாராதவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும்பான்மையன்
பேராதவுள்ளத்திராமாநுசன்தன்பிறங்கியசீர் [ரூள்
சாராமணிசரைச்சேரேனைக்கென்னதாழ்வினியே. (கரு

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சோராத	அவ்ய பிசாரிணியாஒன்றும்பா னை.	ராது	ஏகதேசமும் கிருபியாதே,
காதல்	பக்தியினுடைய பரில்,		அநந்யராய் ரக்ஷ்ய பூதராயிருப்பார்க்கு
பெருஞ்சுழி	பெரியசுழியில் அப்பபடுகையாலே,		ஆயுரார்த்தமாக மங்களாசாஸநம் பண்ணுவானைப்போலே
தொல்லை மாலை	நித்யரூய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும்ரக்ஷகனுகையால்வந்த பெருமையையுடையவனை,	வனை பல்லாண்டென்று	அவனைக்குறித்து, பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று காலத்தைப்பெருக்கி,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காப்பிடும்	"உன்செவ்வடி செவ்வி திருக்காப்பு" என்று மங்களாசாசனம்பண்ணுகின்ற வள்ளல் இக்கையே	சாராமனிசர்	தங்களுக்கு அபாச்சாரமாகப பற்றியிராத மநுஷ்யனை
பான்மையி னதான்	தமக்கு ஸ்வபாவமாகவுடையரான பெரியாழ்வாருடைய திருவடிகளை,	னைசேரேன	ச்சேரேன;
பேராத உள்ளத்து	விட்டு நீங்காத, திருவுள்ளக்கையுடையரான,	இனி	இங்கினிவு பிறந்தபின்பு,
இராமாநுச னறனை	எம்பெருமானுடைய,	எனக்குள	எனக்கு எனனுள்ளே
பிறங்கியசீர் நிரவதிககுணங்களை,		யென்றாழ்வு	னையுண்டு.

பிறங்குதல்-பிரகாசித்தல். சோராதகாதலென்றது-அளவுகுறிதமான காதலென்னுமாம். அபிநவகாதல்-வாதுதல்; அதாவது - ளவுகோசம். சோராமை-அளவுகுறிதமாயிருக்கை. இத்தால-பரிபூரணபக்தியென்றபடி. ... (கரு)

அ.—பதினாராசாமபாடது. கீழ்ப்பாட்டிலே-குலசேசரப்பெருமாளுடைய ஸம்பந்தத்தையிட்டுத் தமமாலெகொண்டாடபபடட வெம்பெருமாளுர் தம்மைபரிக்ரஹிதத வைபவத்தைச்சொல்லி, இப்பாட்டிலே - ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தாய ஸாவரக்ஷணன ஸர்வேச்வரனஸாக்ஷாத்கரிதது அவனுடையரக்ஷகதவாதிகளிலெகண்டவையாதே ப்ரேமதசைதலியெடுதது அவனுக்கு எனவருகிறதென்னுமதிசயகணைகயாலே திருப்பலாண்டாலே மங்களாசாஸநம்பண்ணி அவனுசகுக் காபபிட்ட பெரியாழுவாருடைய திருவடிகளுக்கு ஆச்ரயமாகின திருவுள்ளதையுடையரான வெம்பெருமாருடைய கலயாணகுணங்களிலே கவுகரஸ்சகு ஆச்ரயமாகபபற்றியிராத மநுஷ்யனை நானகிட்டேன, ஆகையாலே எனகு இனி என்னகுறையுண்டென்கிறார.

வ்யா.—(சோராதகாதல) சோராதே-வாடாதே - ளவுகுசித மாகாதேயிருக்கிறபகதி. பரிபூரணபக்தியென்றபடி.(ஸுஸட்ஸ்நேஹ ஸ்வபாவ்ம் பரமாபூத்திரச்யதே) (புகர்விச்லேஷபீருதவ0 பரமாபகதிருசயதே) என்னுமபடியான பக்தியென்றபடி. அன்றிகேக, சோராதகாதல-அவ்யபிசாரிணியான பகதியென்னவுமாம். (பெருஞ்சுழிப்பால்) அவர்பட்ட சுழிதான் ளவுகுசிதமானறுகாணுமம. (பெருஞ்சுழி) பரிபூர்ணயானபக்தி சமைபுரண்டபோபாதி அதினுடைய மஹாப்ரவாஹத்தின் நடுவேபிறந்ததாகையாலே மஹாவேக கர்த்ததோடேகூடி- அதிவிஸ்தாதமாயிருகிற சுழியிலே யகபபட்டு

ஆழங்கால் படுகையாலே. (தொல்லைமாலை) (நித்யஸத்யஃ) (நித்யஸ் ஸத்ய:) என்கிறபடியே நித்யஸத்யனுமாய், (ஏகோ ஹவை நாராயணஃஆஸீத், நப்ரஹ்மா நேசாநஃ, ஸஏகாகீநரமேத) (ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத், நப்ரஹ்ம மாநேசாந:, ஸஏகாகீநரமேத) என்றும், (அபிநஷிஷ்டாக்ப்ரளயேஜந்தூநவலோக்ய ஜாத நிர்வேதஃ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே * ஸம்ஸாரமாகிற பெருங் கடலிலே விழுந்து நோய்ப்பட்டு உருமாய்ந்துகிடக்கிற இச்சேத நருக்காக நிர்வேதப்படுமபடியான வ்யாமோஹத்தை யுடைய சரியபேதினை.

(ஓன்றும்பாராதது) (ஸ்ருஷ்டாநாஞ்சஸ்ருஷ்டம்) (ஸாஸுஜேவாத்வயமஸ்ரி ஸ்ருஷ்டம்) (மஹாகளாகாரந்ச மஹாகளம்) (கவாஸுதேவாத்பரமஸ்தி மஹாகளம்) என்றும், (உயர்வறவுடன்மலிமுழுடையவன் - அயர்வறு மமரர்களதிபதி) என்றும், (நிகரிலமரர்முனிகணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடதாமனே) என்றும, (ஓன்றும தேவுமுலகுமுயிருமமற வமையாது பிலவாய்படு நாளமுகன்றடவெறிந்த தேவருலகோ நியிடைடைந்தானை) என்றும சொல்லுகிறபடியே - ஸகலஜகத் ஸ்ருஷ்டாவாய், ஸர்வஸ்வரூப ஸர்வமங்களங்களையும் கொடுக்கக் கடவநாவினை இப்புடைசளாலே ஏகதேசமும் நிரூபியாதே. தம் முடைய ப்ரேமபரவசராயகொண்டு, இவையென்றும் விசாரி யாதே-நிறுநிறி லொன்றி லுமகண்ணையாதேயென்றபடி.

(அவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்பான்மையன்தான்)லோ கதந்திலபரிமிதகாலவர்த்தியான ஸாதாரணஜநங்களுக்கு ஆயுரர்த் தமாக (ஆயுராசாஸ்தே) (ஆயுராசாஸ்தே) எனகிறபடியே தீர்க்காயுஷ் மாக்பவேத என்றுமங்களாசாஸநம்பண்ணுவாரைப்போலே அந்த ச்சரியபேதினையைக்குறித்து, (பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தா ண்டு, பல்கோடிநூறாயிரமும், மல்லாண்ட திண்டோள் மணி வண்ணனுன், செவ்வடிசெவ்விதிருக்காப்பு) (நின்வலமார்பினில் வாழ்கின்றமங்கையும்பல்லாண்டு, சுடராழியும்பல்லாண்டு, அப் பாஞ்சசன்னியமும பல்லாண்டு) என்று அபரிமிதமானகாலத்தை யுண்டாகக்கி அதுதன்னையேபெருகக்கி இப்படிப்பட்ட காலதத்வ முளளதனையும் செவ்விமாறாதே நித்யஸ்ரீயாக வாழுவேணுமெ ன்று இப்படி மங்களாசாஸநம் பணணுகையே தமக்கு ஸ்வ பாவமாகவுடையரானை பெரியாழ்வாருடையதிருவடிகளை. பான் மை - ஸ்வபாவம். தாள-திருவடிகள்.

(போராதவுள்ளத் திராமாநுசன்றன்) விட்டுநீங்காத திரு வுள்ளத்தையுடையரான எம்பெருமானுருடைய. பேருகை - நீங் குகை. (பிறங்கியசீர்) நித்யாபிவ்ர்த்தமான கல்யாணகுணங்களை.

(కుదృష్టికుహనామఖేనిపతతఁపరబ్రహ్మణఃకరగ్రహవిచక్షణోఽయతి లక్ష్మణోయంమునిః) (குத்ர்ஷ்டிகுஹநாமுகேநிபததஃபரப்ரஹ்மணஃ - கரக்ரஹவிசக்ஷணோ ஜயதி லக்ஷ்மணேயoமுனிஃ) என்கிறபடியே குத்ர்ஷ்டிகளாலே யழிக்கப்பட்ட பகவத்வைபவத்தை ஸ்ரீபாஷ்யமுகேந வெளிப்படுத்தி, இவ்வளவும் இனிமேலுள்ள காலமெல்லாமும் நித்யாபிவ்ர்த்தமாம்படி பண்ணுகையாலே இவருடைய கல்யாணகுணங்களும் நித்யாபிவ்ர்த்தமாய்க்காணுமிருப்பது. பிறங்குதல்-மிகுதி.

(சாராமனிசரை) அவற்றைத் தங்களுக்கு அபாச்ரயமாகப் பற்றியிராத மநுஷ்யரை. (నృదేహమాద్యాప్రతిభాభ్యమర్ణభమ్) (ந்ர்தேஹ மாத்யo ப்ரதிலப்யதுர்லபம்) என்கிறபடியே அதிதுர்லபமான மநுஷ்யதேஹத்தையுடையரா யிருந்தும். (పుమాంభవాబ్ధిసతరేత్ సలభ్యోనూ) (புமாந்பவாப்தியoதரேத் ஸுதுர்லபமஹா) என்னும்படி கஷ்டப்ராயரான மநுஷ்யரென்றபடி. யோக்யதையில்லாதே அகன்றுபோனார்களென்று ஆறியிருக்கப்போமோ. ச்ரவணமநநங்களுக்கு ஸாதநங்களானயுடைத்தான மநுஷ்யதேஹத்தைப்பெற்றும ஆச்ரயியாத கர்ப்பநிர்ப்பாக்யரை. (சேரேன) அபபடிப்பட்டவரை ஒருக்காலும் கிட்டாதே ஸவாஸநமாக விட்டிருந்தேன். (నాస్తిర్జన్తుఃపాకం యమ్యాకఞ్చనహరస్యమ్) (நாஸ்திஜன்துஃபாகo யம்யாகஞ்சநஹரஸ்யம்) என்கிறபடியே குடநீர்வழிதனக்கொண்டிருந்தேன். (எனக்கென்னதாழ்வினியே) இப்படியானபின்பு எம்பெருமானுடைய கர்பைக்கு விஷயபூதனான வடியேனுக்கு என்ன, தாழ்வுண்டு-என்ன அவத்யமுண்டு.(తదేనమున్నాథ్యమభాన్యశేషతఃసిద్ధేతదీయశేషత్వేసదావర్తాసన్నవస్తుహి) (ததேநமுந்நாத்யமபாந்யசேஷதஃ) என்றும், (సిద్ధేతదీయశేషత్వేసదావర్తాసన్నవస్తుహి) (ஸித்தேததீயசேஷத்வே ஸர்வாத்தாஸ் ஸம்பவந்திஹி) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஒருகுறைகளுமின்றிக்கே ஸர்வமும் கரதலாமலகமாயிருக்குமென்றபடி. ... ... (கரு)

உ-ரை.—அ.—பதினெறும்பாட்டு. இப்படி ஸ்வலாபாநுஸந்தாநத்தாலே ஹர்ஷடரானவர், எல்லாரும் தம்மைப்போலே தத்விஷயப்ரவணராகைக் குறுப்பாக பகவத்வல்லபையான ஆண்டாளுடையப்ரஸாதபாத்ரமான எம்பெருமானர் லோகத்துக்குச் செய்தவுபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—தாழ்வொன்றில்லாமறைதாழ்ந்துதலமுழுதுங்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந்தளித்தவன்காண்மினரங்கர்மெளலி
சூழ்கின்றமாலையைச்சூடிக்கொடுத்தவள்தொல்லருளால்
வாழ்கினறவள்ளலிராமாநுசனென்றும் * மாமுனியே. ()

---

* "என்னும் மாமுனி" என்று உளாயினபாடம்.

பதம்.	உரை.
அரங்கர்	பெரிய பெருமாளு
	டைய,
மௌலிசூ	திருமுடியிலே சாத்
ழ்கின்றமா	துகிற திருமாலை
லையை	யை,
சூடிக்கொ	தன்னுடைய திருக்
டுத்தவள்	குழலிலேசூடிவா
	ஸிதமாக்கிக் கொ
	டுத்த ளைபவத
	தையுடையளான
	ஆண்டாளுடைய
தொல்	ஸ்வாபாவிகமான,
அருளால்	க்ர்பையே விளைநீரா
	க,
வாழ்கின்ற	வாழாநிற்பாராய,
வள்ளல்	பரமோதாரராய்,
மாமுனியெ	முநிச்ரேஷ்டட
ன்னும்	ரான,
இராமாநு	எம்பெருமாளர்,
சன்	
	நித்யத்வா பௌரு
	ஷேயத்வப்ரயுக்த
	மாய் ப்ரத்யக்ஷா
	நி ப்ரமாணவில
	க்ஷணமாய யதா
	பூதவாதியாயிருக்
	கையாலே,

பதம்.	உரை.
ஒருதாழ்வி	ஸ்வப்ராமாண்ய
ல்லாமறை	தில் ஒருகுறைவ
	ற்றிருக்கிற வேத
	மான்து,
தாழ்ந்து	பாஹ்ய குத்ருஷ்டிக
	ளாலே அபிபூத
	மாய்க்கொண்டு நி
	ழிவுபட்டு, தீபஸ
	ங்கோசத்தில் தி
	மிரவ்யாப்தி போ
	லே,
கலழுழுதும்	பூமியெங்கும்,
கலி	கலியுகமானது,
ஆள்கின்ற	தனிககோல் செலு
நாள்	த்துகிற காலத்தி
	லே,
வந்து	அபேக்ஷா நிரபேக்ஷ
	மாகவந்து,
அளித்தவன்	அந்தவேதத்தை உ
காண்மின்	த்தரிப்பித்துலோ
	கத்தை ரக்ஷித்தரு
	ளினவர் காணுங்
	கோள்.

ஆதலால் நீங்களும் என்னை ப்போலே அவரையல்லதறியோ மென்று இருக்கையன்றே அடு ப்பதென்றுகருத்து. ... (கசு)

அ.—பதினெழும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - பெரியாழ்வார்ஸம் பந்தத்தையிட்டு எம்பெருமாளைக் கொண்டாடி, இப்பாட்டிலே அந்த ஆழ்வாருடைய பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளுடைய ஸ்வா பாவிகக்ர்பையாலே வாழ்ந்துகொண்டு பரமோதார ஸ்வபாவ ராய், அத்தாலே எல்லாருக்கும் பரமபதத்தைக் கொடுக்கைக்கு மநுரம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வெம்பெருமாளர், வேத மார்க்கமெல்லா மழிந்து பூமண்டலமெங்குமொக்க வ்யாபித்து கலியானது ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிறகாலத்திலே * விண்ணின் கலிலின்றும் மண்ணின் தலத்துதித்து எல்லாரையும் ரக்ஷித்தரு

வினை * நல்லன்பரென்று ஸாவரும தம்மைமப்போலே தத்விஷய ப்ர வணராகைக் குடலாக அவாசெய்தருளின வுபகாரத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

வ்யா.—(அரங்கர்மெனவி) கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளு கிறபெரியபெருமாள்தானே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே வடபெருங கோயிலுடையாரெனவும் திருமதனையுடையாராய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையாலே அவரை, (அரங்கர்) எனறருளிச்செய கிறார். அபேக்ஷிதப்பட்ட ஸ்வாபீஷ்டையுடைய உத்தமராகத்துகை. (நற கிரமலை) அவதாரிகாதாத்பர்யம்போலை. (நற்கவிமாது தகவள) ஸுந்தரபுருஷகாரமாய், (சார்ங்கழல்வாள) என்றுமபடியாவன தன்னுடைய திருக்குழலிலே அவதரித்த துராபிகாளன்று அத்தைவிரக கழன்று ஸ்வாபிமுகமாய்ப்போக்குமபடி கொத்தசையாய. இப்படி யாகையாலே இவளுக்கு "நற்கவிமாதனை" என்றது அதுவே திருப்பகமாய்த்து (நற்கவிமாதுத்த கூடாகக்கொண்டு) என்றபடி கூடவதிறே. (தொலைவிலாளா) (ஸ்ரீமத்பரமபதநாதஸ்ரீபாதாம்புஜ ஸமாஸ்ரயணாதிகாரிணியாயிருக்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாசார்யருடைய) (மாதுபரமபதநாதஸ்ரீபாதாம்புஜாஸ்ரயணாதிகாரிணி மர்த்யமாத்ராசார்யகடாக்ஷணகுமரி) (நிகிலபாபபூரிதஸ்ரீராகவதிவ்யமாதனை) என்றும், (அநுக்ரஹபலயோ நித்ய ஸ்ரீரநுக்ரஹம்) (ஸ்ரீகாலமேகநிதி) வந்தேதிவ்யமஹிஷ்யௌதௌ) என்றபடியே ஸகலஜகந்மாதர்தவதத்தாலே வந்த குடல்துடையையுடைத்தான வவருடைய ஸ்வாபாவிகமானகர்ணபரம்பரையாலே

(வாழ்கின்ற) அவருடைய கணபரம்பரையாலே காலுபரிவருடைய வாழ்வெல்லாம். எம்பெருமானார் பரமபதத்தில் பண்ணுமபோது ஸ்ரீரங்கநாயகியாருடைய ஸந்நிதியிலே அழகிய மணவாளனை சேர்த்தி கொடுத்திருக்கச்செய்தே, (ஸ்ரீமந்நாராயணபாதாநுரூப) (பகவந்நாராயணபதாநுரூப) என்றுதொடங்கி முந்துறமுன னம் அவள்திருவடிகளிலே ப்ரபத்தி பண்ணுமித்து ப்ரஸித்தமிறே. (வள்ளல்) இப்படி அவள்முன்னிலையாக அவளதிருவடிகளிலே ப்ரபத்திபுண்ணி தாம்பெற்ற பலத்தை இந்தலோகத்திலே எல்லா ருக்குங் கொடுத்த பரமோதாரன். (காலத்ரயேபிகரணத்ரயநிர்மாதா பாப க்ரியஸ்யஶரணம்பகவத்க்ஷமைவ। ஸாசத்வயைவஹமலாரமணேர்த்திதா யதக்ஷமஸ்ஸலவஹியதீந்தரபவதச்சரிதாநாம்) என்று இந்தஸௌ ந்தர்யத்தை ஜீயரும் அருளிச்செயதாரிறே. (என்றும மாமுனி) இப்படிபரமோதாரராகையாலேஸாவகாலதத்திலும் ஸ்வாசரிதாசா ணத்திலேதானேமநம்பண்ணிகொண்டிருகின்ற. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார்.

(தாழ்வொன்றில்லாமறை) வேதத்துகருத் தாழ்வொன்றில் லாமையாவது - பரமப்ரமாதவிப்ரலம்பாதி தர்மவிசிஷ்டத்வம், புருஷப்ரணீதத்வம, ஸ்வபராமாண்யே அந்யஸாபேக்ஷத்வம், அநித் யத்வம் தொடக்கமானவற்றில் ஒன்றிலுமறிக்க, யதா பூதவாதி யாய் அபௌருஷேயமாய் நித்யமுமாயிருக்கை. (மறைதாழ்ந்து) இப்படிப்பட்ட வேதமானது ராஷ்யாடமபரான பாஹ்யகுதிர் ஷ்டிகளாலே யாதலே, கலிதோஷத்தாலேயாதல் அபிபூதமாய்க் கொண்டு இழவுபட்டு கலியுகமானது வேதகைதஸங்கோசிப்பித்து அழித்தபடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலும் ஸ்ரீபாகவதத்திலும் விஸ் தரேண உபபாதிக்கபட்டதிறே (கலே சத்வஷ்டம் ஸர்வஸ்தாரமிஷ்வ ரம்। நார்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய ஸாபத்தோ ஹ்யதாஜநாஃ)(கலௌ ஜகத்பதி ஹவிஷ்ணு ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீசவாம, நாச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷ ண்டோபஹதாஜநாஃ) என்றும (அந்தர்ஹ்ருதப்ரஹ்மதேஷ்வநம் ஸ்தாமத்யேதுவைஷ்ண வம்। கலாவஸ்தாரிப்ரபர்ஸ்தே ஸர்ணாச்ரயநாமுநே॥ கலௌ கார்யுகஸம்ஹர்தா கர்துமிச்சந்தி யோநரஃ। ஸ்வாமிதோரிஹிதம்மாஸ்வா தஸ்தைப்ரஷ்டாகிபிஃ) (அந்தர்ஹாக்கபஹி ர்ப்ரஹ்ம ஸபாமதேயதுவைஷ்ணவம், கலௌசஷ்டாரிப்ரவர்த் தந்தேவர்ஷசாமஜநாமுதே, கலௌகார்த்தயுகதாம கர்த்துமிச் சந்தியோநரா, ஸ்வாமிதோரிஹிதம்மத்வா தஸ்மைப்ரத்விஷதே கலிஃ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிஷித்தமாக்கத்தை நடப்பித் துக்கொண்டு போருகிற கலிதோஷத்தாலே வேதமார்க்கமானது மூலையடியேயடங்கி.

(தலமுழுதுங் கலியாயினநாள்) தேபஸஸங்கோசத்தில் திமிரவயாப்திபோலே * இருள்தருமாஞாலமான பூமிக்கு கலியுக மானது தனிகதிகால் செலுமபடி ஸாம்ராஜ்யமபண்ணுகிறகாலத் திலே. தேசகாலநிஷ்டை ஸமீசீநகளாலுல் நிருத்திரக்ஷிக்கலாம, அப்படியினறிகே தேசமோ அதேகவிதாநிபூயிஷ்டமானது, காலமோ தத்வசருகு வர்த்தகமானது. (வந்து) இப்படி அநி கரூரங்களான தேசகாலங்களிலே பரமபதத்தில் நின்றும் இந்த விபூதியிலே ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளி. (அளித்தவன் காண்மின்) உதரிப்பித்து இதலோகத்தை ரக்ஷித்தவர்காணுங் கோள். எல்லாரும இவரை ரக்ஷகனென்றுதெளிந்து ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று சருத்து. (கலியுங்கெடுங்கண்டு கொண் மின்) என்னைக்கடவதிறே.... ... ... (கசு)

உரை.—அ.—பதினேழாமபாட்டு. இபபடி எம்பெருமானுஸ் செயத வுபகாரதனைக்கேட்டு தஸமாச்ரயணருசிபிறந்தவர்கள் இவ்விஷயதனை யாச்ரயிதகாலும் ஸகதுக்கநிபந்தமான கலக் கம்வரிலசெயல தென்னைனை; திருமங்கையாழ்வார் பக்கல்

ஸ்நேஹயுக்தராய் எங்கள்நாதராயிருக்குற வெம்பெருமானரை ஆச்ரயித்தவர்கள் அலைமேலிட்டாலும் கலங்காரென்கிறார்.

மூ.—முனியார்துயரங்கண்முந்திலுமின்பங்கண்மொய்த்திடினும்
கனியார்மருங்கண்ணமங்கைகின்றனக்கிலபரவும்
தனியானையைத்தண்டமிழ்செய்தநீலன்றனக்குலகில்
இனியானையெங்களிராமாநுசனைவந்தெய்தினரே. (கஎ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கலி	ஸகல சாஸ்த்ரங்க	எங்கள்	எங்களுக்கு நாதரா
	ளாலும், [லுய்,		ன,
பரவும்	ஸ்துதிக்கப் படுவா	இராமாநுச	} எம்பெருமானை,
தனியானை	அதவிதீயமான மத்	னை	
யை	தகஜம்போலே அ	வந்தெய்தி	வந்துப்ராபித்த வர்
	த்தால் வந்தசெ	னர்	கள்,
	ருக்கையுடையலை	துயரங்கள்	துக்கங்க ளானவை
	ய்க்கொண்டு,	முந்திலும	அறமஹா மிகயா
கண்ணமங்	திருக்கண்ணமங்கை		வந்தாலும்,
கைகின்ற	யிலேநின்றருளின	முனியார்	இதுவந்தே யென்
னை	வனை,		று வெறுக்கார் க
	"நின்றனக்கும் குறி		ள்;
	ப்பாகில் கற்கலாம்க	இன்பங்கள்	ஸுகங்களானவை,
	வியினபொருள்" எ	மொய்த்திடி	வகோத்யோகே ந
	ன்னும்படி,	னும்	வந்து திரண்டா
தண்	ப்ரதிபாத் யார்த்த		லும்,
	கௌரவத்தாலே	மருங்கனி	பக்வபலம் போலே
	ஸாஸ்ரிக ஸகல	யார்	மநஸ்ஸில் நினைக்
	தாபஹரமான,		கார்கள்.
தமிழ்செய்	தமிழைச் செய்தரு		
த	ளின, [வார்க்கு,		ஆனபின்பு, நீங்களும் இவ
நீலன்றனக்கு	திருமங்கை யாழ்	ற்றில்வரும்ஹர்தய	காலுஷ்யத்
உலகில்இனி	லோகத்திலே ஸ்நே	தை நினைத்து அஞ்சவேண்டா	
யானை	ஹிதரா யிருப்பா	வென்று கருத்து. முனிவு - வெ	
	ராய்,	றுப்பு. மொயத்தல்-திரளுதல் ()	

அ.—பதினேழாம்பாட்டு. கீழெல்லாம் ஆழ்வார்களுடைய லம்பந்தத்தையிட்டே எம்பெருமானைக் கொண்டாடுகிற ப்ரகரணமாகையாலே இப்படி எம்பெருமானர் செயதருளின உபகாரத்தைக்கேட்டு தத்ஸமாச்ரயண ருசிபிறந்தவர்கள் இவ்விஷயத்தை ஆச்ரயித்தாலும் ஸுகமேயிருக்கலாமென்று நிபந்தமாகக்கலக்கம்வரில

செயவதென்னென்று திருக்கண்ணமங்கையுள் நின்றருளின படித்த ராஷிவிஷயமாக திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்த திருமங்கை யாழ்வாருக்கு ப்ரியதமரான வெம்பெருமாணை ஆச்ரயித்தவர்க ளுக்கு ஸகலதுஃங்கள் வந்துமேல்விழுந்தாலும் ஹர்ஷாமர்ஷங்க ளாலே சலியார்க ளென்கிறார்.

வ்யா.—(கலிபரவும்) (ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி) (வேதாத்ராணியாவ ந்தி பதிதாநிද්විජාතිභිः। தாவந்திநாமாநிகீர்திதாநிநஸம்சயः॥ வேதோபாயணேபுண்ய ஃபாரதேபரதர்ஷப। ஆதௌமத்யேததாந்தேச விஷ்ணுஸ் ஸர்வத்ரகீயதே)என்கிறபடியே ஸகலசாஸ்த்ரங்களாலும் ஸ்துதிக்கப்படுமவனுய். (கனியாணையை) (த்யாவாபृதிவீ ஜனயந்தேவஏகः) (ஸயஶ்சாயம்புருஷே, யஶ்சாஸாவாதித்யே, ஸஏகः) (திவ்யோதேவஏகோநாராய ணः) என்கிறபடியே அத்விதீயமாய மத்தகஜமபோலே செருக்கை யுடையனுய்க்கொண்டு. (கண்ணமங்கையுள்நின்றானை) (முத்தின் திரள்கோவையைப் பத்தராவினை நிதிலத்தெழுத்தினை, யரும் பினையலனை யடியேன்மநத்தானசனை அமுதம் பொதியும் சுவைக் கரும்பினைக்கனியைச்சென்றுநாடி கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண் டேனென் ண்டேன்) என்கிறபடியே தன்னுடையபோக்யதையெல்லாரு மநுபவிக்கும்படி திருக்கண்ணமங்கையிலே யெழுந்தருளியிருக் கிற பத்தராவினை

(தண்டமிழ்செய்த) (நின்றனகருங் குறிப்பாகில் கற்கலாங்கவி யின்பொருளதானே) என்கிறபடியே அவனுடைய ஸ்வரூபரூப குண விபூதிகளாகிற ப்ரதிபாத்யார்த்த கௌரவத்தாலே தன்னை அப்யஸிததவர்களுடையஸகலதாபங்களுமாறும்படிச்ஸ ஹரமாய் த்ரமிடபாஷாரூபமாக ப்ரபந்தீகரித்தருளின. (நீலன்றனக்கு) திரு மங்கையாழ்வாருக்கு. (கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென் றுகாதலால் கலியனுணைசெயதவண்ணவொண்டமிழ்) என்று ஆழ் வார்தாமே யருளிசசெய்தாரிறே. (உலகினினியானை) இவ்விபூதி யிலே ஸமஸ்தபாகவதஜநங்களுக்கும் அதிப்ரியகரான. (பரகாலமு நாஜ்ஞயாத்ரை) (பராகாலமுகாபஜமித்ரம்) என்று ஜீயருமருளிச்செய்தா ரிறே. (எங்களிராமாநுசனை) என்னைப்போலே எல்லாரையு முத்த ரிப்பிக்கைக்காகவந்தவதரிததருளின எம்பெருமாணை. (வந்தெய் தினரோ) (ஶ்ரீமாநாவிரபூதூமௌ ராமாநுஜதிவாகரः) (ஸ்ரீமாநாவிராபூத் பூமௌராமாநுஜதிவாகரः) என்னுமபடியான ப்ரபாவத்தை யறி நதுவந்து ஸபந்திபண்ணி ஆச்ரயித்த பாக்யவாங்கள்.

(முனியார்துயரங்கள் முந்திலும்) துஃகங்களானவை * அவற மவமென்னையாயவந்து மொசிந்தாலும் இது வந்தேதென்னவ் வ்யாகுலப்படாகள். முனிவு-வெறுப்பு. (இன்பங்கள் மொயதந்தி டிலுங்கனியார்மநம்) ஸுகங்களானவை ஏகோத்யோகேந வந்து தொண்டாலும் இந்த அதிசயம நமகது வந்தேயென்றுபகவபலம போலே மநஸ்ஸிலை ஏகாகாரங்களாய. மொய்ததல் - திரளுதல (நப்ரஹ்ஷ்யேத் ப்ரியம்ப்ராப்ய நோத்விஜேத் ப்ராப்யசாப்ரியம்) (நப்ரஹ்ர்ஷ்யேத்பரி யம்ப்ராபயதிநாதயிஜகபராப்யசாப்ரியம்) என்றுநிறே கீதாசா யாரும் (ஸுகதுக்கேஸமேக்ருத்வா நலாபாலாபௌ) (மதாகதனைநாகலிச்யாக தேயதிசவா ஸம்ப்ராயா.) என்று இவ்வர்தத்தை அபியுகத்தருமரு ளிச்செயதாறிறே. ... . (கஎ)

உ-ரை.—அ.—பதினெட்டாமபாட்டு நமமாழ்வானைத திரு வுள்ளதிலே யைசனைக்கு அநுரூபமானபடியைபற்றி ஸ்ரீமதுரகவியாழ் வார்குணங்களை ஸகல ஆத்மாக்களுமு உஜ்ஜீவிக்கைகாக உபகரிக கும் எமபெருமானார எனகது ஆனதுணையென்கிறார்.

மூ.—எய்தற்கரியமறைகளாயிரமினறமிழால்
செயதற்குலகிலவருசடகோபனசிரணதையுளளெ
பெய்தற்கைசயும்பெரியவர்சினாயுயிரகளெலலாம
உய்தற்குதவுமிராமாநுசனெம்முறுதுணையே. (கஅ)

பதம.	உரை.	பதய	உரை.
எயதறகரிய	துஷ்ப்ராபங்களான	சடகோப	பாஹ்ய குதர்ஷ்டிக
மறைகளின	வேதங்களின,	ஸ்ர	ளாகிய சடாத
	பரணவமபோலே		பரதிபடராயிருக
	ருகி யிருதல		னையாலே சட
	வேதமபோலே ப		கோபனெனறுமு
	ரவியிருதல் செ		திருநாமத்தை
	யலையனறிகே,		டைய ஆழ்வானை
ஆயிரம	ஆயிரமபாட்டாகவு	சிந்தையுள	ம திருவுளளத்தி
	ம்,	ளே	லே,
இன	அதுதான் ஸமமாச	பெயதற்கி	னைக்கைகுத தகு
தமிழால்	வுமு,	னைசயும	தியா யிருந்துள்ள
	ஸதரீ பாலர்களுகது	பெரியவா	பரபாவதனை யு
	மகறகலானெ பா		டையரான ஸ்ரீம
	ஷையாலே,		துரகவிக ருனை
செயதறகு	செயதருளுனைகைக்கு,		ய
உலகிலவரு	லோகத்திலேவந் த		ந்நாமாதி குணங்க
ம	வதரித்தருளினவ ஸ்ரீ		ளை.
	ராய.		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உயிர்களெ லலாமுடை யதற்கு உதவும் இராமாநுசன்	லகலாத்மாகக ணாளும்முறது வநார்த்தமாக, உபகரித்தருளாநிற்கும, } எமபெருமாணர்,	} எனக்கு சீரியது ணை.	அதவா, சடகோபனைச் ந்தையுள்ளெ பெயதறகிணையும பெரியவரெனது - ஆழ்வாணையல் லதறியோம் எனறிருக்குமவ ரெலலாணையும சொல்லவுமாம். ()

அ —பதினெட்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஆழ்வார்களிலணைவத்துகொகாண்டு ப்ரதாநராய் ஸ்வாதிகாரமாமபடி திருவாய்மொழி யெனகிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யருளிசெயணைகுசாக அவதரித்தருளினநம்மாழ்வாருக்கு அநந்யார்ஹரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வாருடைய கல்யாணகுணங்களெ லாதமாகக்ருரும் உஜ்ஜீவிகணைக்காக உபகரித்தருளின எம்பெருமாணரெ எனகுஸ்ஹாயமெனகிறார்.

வ்யா.—(எய்தற்கரியமணைகளெ) (அநந்தாவை வேதா:)(அநந்தாணைவேதாந) எனகிறபடியெ ஸ்ருஸங்கணையிடுச செலலப்போகாதபடி. அபரிமிதங்களாய, ஸாமவாபஜ்ஞ்யங்களாகாத அதிகர்தாதிகாரங்களாய், அந்யோபமாதகவாகயங்களாலெ ஸ்வார்த்ததனதெனியும்போது, எத்தணேயணும அதிசயிதஜ்ஞாநரான வர்களுர்ரும அருணைமப்படித்தசடவணவான ஸஸ்க்ருத வேதங்களெ. (ஆயிரமின்றமிழாலெ) வர்ணதி நியநியின்றிக்கெ ருசிபிறந்தவாகளெலலாரும அதிகரிக்குமபடியாய், ஆயிரம் என்று ஒருஸங்கணையோடெ கூடியிருப்பதாய், (உயர்வற வுயர்நலம்) என்று தொடஙகி, (உயர்ந்தே) என்று மளவும - ஆதிமத்யாவஸாநங்களிலெ பகவதஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளெயும், சேதநாசேதநரூபஸ்வபாவங்களெயும், சேதநருடைய ஸஸாரபந்தமோகஹேதுக்களெயும், தந்நிவர்த்தநோபாயமான தத்விஷய ப்ரீதிரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையும், ஜகத்காரணவஸ்து நாராயணனெயென்று தேவதாவஸ்து விசேஷநிர்தாரணத்தையும், அவனுடைய ஸமஸ்தகல்யாண குணதிவ்யமஹத்வத்தையும, அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதி திவ்யஸூரி பரிசாயமாணநளிநணய்கொண்டுநின்றபடியையும், தாமநுபவித்தபடியை எலலாராலும் அநுபவிப்பிக்கைக்காக தம்முடைய நிர்ஹேதுக பரமகாருணயாலெலெனகிறணைக குறித்து உபதேசித்தபடியையும், தமமுடைய அபிநிவேசமெல்லாந் தீரும்படி அவனெப்ராபித்தபடியையும விசதமாக ப்ரதிபாதிப்பதாய், ஸ்வார்ததத்தையெல்லாம் ஸுஸ்பஷ்டமாகவும் ஸுக்ரஹமாகவும் தெரிவிக்குமதாய்,

அதவவ அத்யந்தஸ-லபமாய்,(భక్తామృతమ్)(பக்தாம்ர்தம்)(தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்) என்னும்படி அநுபோக்தாகளுக்கு அத்யந்தம் போக்யமாய * நடைவினங்குதமிழானத்தமிடபாஷையாலே திருவாயமொழியெனகிறப்ரபந்தரூபேண. (செய்தற்கு) அவதரிப்பிப்பதற்கு. ஆவிர்பாவத்தைப பண்ணுவதற்கென்றபடி.

(உலகில்) (అశుద్ధాస్తేసమస్తాస్తు దేహాద్యాకీర్త్యయానయః।) (అపరిశ్చేవమజ్ఞేమ్) (அசுத்தாஸ்தேஸமஸ்தாஸ்து தேவாதயாகீகாமயோநயः,ஆவிர்பாவதிருநக்ஷத்திரங்களம்) என்றும், (திருள்தருமாஞாலம்) என்றும், (గర్భజన్మాద్యవస్థాసు దుఃఖమశ్నన్తుసహమ్।నకిఞ్చిద్ధరణ్యేత్యా చార్వీన్ద్రియగోచరः) (கர்ப்பஜந்மாத்யவஸ்தாஸு துக்கமத்யந்தஸஹம, நகிஞ்சித்கணயனித்ய0 சராசரீந்தரியகோசரः) என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற இந்த லீலாவிபூதியிலே. (வருதுசடகோபனை) வரும் என்ற வர்த்தமாந நிர்த்தேசத்துக்கு - அவருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஸமஸ்த திவ்யதேசங்களிலும் ஸமஸ்தபரிபர்நஜநகளுடைய திருமாளிகையிலும் ஸர்வநியமமாய்க்கொண்டு ஆராதயமானையும் அவருடைய திவ்யஸுக்திகள் இதலோகத்திலே இவ்வளவும் இன்னமுள்ளகாலத்திலும் கடையாழிபோருகையும் பொருளாகக்கடவது; இப்படியவதரித்தருளினன. (சடகோபனை) சடரிபாயா - ம்வரூபஜ்ஞாநமிலலாத ஸம்ஸாரிகள். அவாஸோகநுபத்து * ஒருகாயகத்திலும் * நண்ணாதார முறுவெயிலும பருஷம பண்ணினாலென்ன பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகிற சடர்கருபரதிபடராகுணை யென்ன வுதல.

இப்படிப்பட்ட நம்மாழ்வானை.

(சிந்தையுள்ளே) தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே. (பெயர்தற்கு) தமக்கு பரதேவதையாய ஆராதயராயிருக்கும்படி வைக்கைகாகு. (இசையும்) உபயுக்தமானப்ரபாவத்தையுடைய (மேவினனவன் பொன்னடிமெய்ம்மையேதேவுமற்றறியேன்)என்றும, (மிக்கவேதியர் வேதத்திறட்பொருள நிற்கப்பாடியென்னுள நிறுத்தினன்) என்றுமிறே இவாதாமருளிசசெய்யும்படி.(பெரியவர்) "உண்டபோதொருவார்தனையும் உணணதபோதொருவார்த்தையுஞ் சொல்லுவார் பதறப்பேருண்டிறே, அவாகள் பாசுரங்கொண்டன்று இவ்வர்த்தமறுதியிடகடவது; அவாகளைச்சிரித்திருப்பாரொருவருண்டிறே; அவர் பாசுரங்கொண்டு இவ்வர்த்தமறுதியிடக்கடவோம்" என்று ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே சொல்லுகிறபடியே - (యస్మాత్తదుపదేష్టాసా తస్మాద్గురుతరోగురుः। అర్చనీయశ్చవన్ద్యశ్చ) (யஸ்மாத்தத்துபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்குருதரோகுருः। அர்சநீயஸ்சவந்த்யஸ்ச) இத்யாதிசாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட சரமபர்வநிஷ்டாராயம் கதப்ரவர்த்தகராயு மிருக்கையாகிற மஹாப்ர

பாவத்தையுடையவராகையாலே ஸர்வாதிகரான ஸ்ரீமதுரகவியாழ்வாருடைய. (சீரை)(மாறன் சடகோபன்வண்குருகூ,சோறெங்கள், வாழ்வாமென்றேத்தும மதுரகவியா ரொம்மை, யாள்வாரவரோயர ண்) என்றும்,(பாருலகில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துதித்தகாள் களிலும் உற்றதெமகென்று நெஞ்சேயோர்) என்றும் இப்படி ச்லாகிகப்பட்ட கலயாணகுணங்களை.

(உயிர்களெல்லாம்) வர்ணச்ரமகுணவ்ர்த்தாத்யுத்க்ர்ஷ்டாப க்ர்ஷ்டவிபாகமறுசியுடையரான ஸகல ஸ0ஸாரிகளுடையவும். (உய்தற்கு) உஜ்ஜீவநார்த்தமாக. இதாழிந்த உபாயங்களெல்லா ம் உஜ்ஜீவநஹேதுகளன்றென்றுகாணும் இந்தவழுதனருடைய திருவுள்ளத்திலோடுகிறது. (உதவும்) உபகரித்தருளும. எல்லா ருக்கும் மோக்ஷோபாயமான திருமந்த்ரார்தத்தை யுபதேசிக் கும்வகையிலே அர்த்தவிசேஷங்களையெல்லாம தியபாயந்தமாக அநுஸந்திக்கவேணுமென்னும மதுரகவியாழ்வாருடைய நிஷ்டை யையேகாணும் எம்பெருமானருபதேசிப்பது. (ராமாநுசனெம முறுதுணையே) இப்படிப்பட்டஎம்பெருமானார் எனகுத்தாடமான துணை. துணை-ஸஹாய பூதர். உறு-தர்டம. இதால்-பரமபதத்திலே கொண்டுபோயச்சாதகுமென்றபடி. அறிகிலீர, பெரியவா ளென் கிறபதத்துக்கு - ஆழ்வாருடைய திருவடிகளேதிருவுளத்திலே நிறுத்திகொண்டஸ்வாமிகளெலலாருமெ னறபொருளாகவு மாம. ... ... (கஅ)

உரை.—அ.—பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ஜ்ஞாநாதி பரிதவ காபர்யந்தமான அபேக்ஷிதவஸ்துக்களெல்லாமதிருவாய்மொழியே யென்று ஜகத்ப்ரஸித்தமாகநின்ற எம்பெருமானை எனகுநிரதி சயபோக்யனென்கிறார்.

மூ.—உறுபெருஞசெல்வமுந்தந்தையுந்தாயுமுயர்குருவும்
வெறிதருபூமகள்நாதனும்மாறனவிளங்கியசீர்
நெறிதருஞ்செந்தமிழ்ராணமேயென்றிந்நிலத்தோர்
அறிதரினறுவிராமாநுசனெனகாரமுதே. (கக)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறு	ஸ்வஸம்பந்தமுடை	ஜ்ஞாநபகமுமாய்ப்	
யவாகளுக்கு இன		ராப்ய ப்ராபகங்க	
ணெனறு மற		ளுமாயிருகையா	
வைகொடுக்கும		லே சிரியதாய்,	
தாய்	ஹிதகாமு	பெரும	ர்ஸவதுகமான
மாய	ப்ரியகாமு	செல்வமும்	ஸம்பத்தும்,
மாய	அஜ்ஞாத	தந்தையும்	பிதாவும்,

பதம்.	உரை.
தாயும்	மாதாவும்,
உபர்குருவும்	வைதாசாரியனும்,
வெறிதரு	பரிமளிகமான,
பூமகள்நாத	புஷ்பாக்ஷைய பிரிய
ணைய	பிடமாக வுடைய
	பெரிய பிராட்டி
	யாருக்கு வலைய
	னென வர்தோன்றுவ
	ரும,
மாறன்	ஆழ்வார்,
விளங்கிய	பாகவத் ப்ரவாதத்தா
	லே தமகுப்ரகா
	சித்த,
சீர்நெறி	பரபக்தியாதில்வைபா
சரும்	வகசனி ரூடைய
	அடைவிலேயுபக
	ரிக்குமென,

பதம்.	உரை.
செமதமிழ்	த்ராவிட வேதமா
ஆரணமே	ன திருவாய்மொ
யென்று	ழியேயென்று,
இந்நிலத்	இம்மஹாப்ருதிவியி
தோர்	லுள்ளார்,
அறிதரகின்ற	அறியுமபடிகின்ற,
இராமா நுசன	எம்பெருமானார்,
எனகுஅ	னகுநிரதிசய
ரமுது	போகமா.

அதவா. விளாகியமென்றதற்கு ம்னெறது - "பாத்திகாடைய" பிரம்" எனறுமபடி தகுகாதசெணாகவோ அ சிதத பாகவதசெணாகவோ அவ அடைவிலேயுபகரிதகுமென்ற தெனவு. (1 கூ)

அ.—பதினாலாம்பதமபாட்டு முதலிரண்டடிகளால் ஸ்வவிதபாகவதகைங்கர்யத்தையும், ஸ்வவிதபாகவதகைங்கர்யாந்தரங்களையும், வருதக சீலவிசேஷங்களையும் விரும்பிதபடியும், தமகு பாகவதசேஷித்வத்தை கண்டபோதே ஹர்ஷாதிசயமுண்டாகுமபடியும் சொல்லி அதற்கு விரோதிகளான அஜ்ஞாநாதிகளை ஸ்வரூபநாசகங்களாகச் சொல்லி அவற்றை நிவர்தியென்று ஸ்வரூபாவிர்பாவத்தை ப்ரார்தித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் எனகு நிரதிசயபோக்யமானவர்.

வ்யா —(உறவுபெருகுசிலவாழும)(உலை)(நெடுஞ்சுவர்மதிள்சூழ்ந்த) (அவிர்தகருதகருசயப்ரசமதொடுதொடர்தகருவ) (நாவிறுபடிதிய) அப்ராபதமான ஸமபதத்தைறகிக, (ஏகாந்தமஹாபுருஷ்ய ஏகாயநமஹாபுருஷ்ய ஸுஸாதனமுபாதாநமுபேயாம்மாதாநமே) (தருகாயவிரைத்தருள் தரு முதலாடிகாவர்த்தகம், ஸாஸாதகமபாதகம் ஸாமகஸாரஸமாராதகம்) என்றும, (நாஹிஸ்ரீரஸ்தாநாதாம) (ஸாஹிஸ்ரீராமாதாஸ்தாய) என றும் முக்தைசவாயத்துக்குடலாகையாலே பராப்தமாய. (பெருகும) (ஜ்ஞேயுஸ்மிருஷ்யலோகஸ்தி) (கூடிணைபுணைசாமர்தத்யலீல கம விசந்தி) என்றும, (ஒருநாயகமாயோட்ட வுலகுடனுண்டவர், கருநாய் கவர்ந்தகாலாசிறைகிய பாணியர், பெருநாநிற்காண இம மையிலே பிசணை தாங்கொன்வர்) எனறுரை சொலலுகிறபடியே அதிஸ்லபமாய் அநிதயமாயிருக்கையன்றிகே, (கொளைகருணை வற்றிலங்கி, கொழுந்துவிட்டோங்கிய) எனகிறபடியே கொள்ளகொள்ளப் பெருகிவரக்கடவதாயிருக்கிற.

(செல்வமும்) ஸம்பத்தும். * அளவியன்றவநதாதியாயிரமிறையிது. (தந்தையுமதாயும) (మాతాపిత్రుసహస్రేభ్యో వత్సలతరంశాస్త్రమ్) (மாதாபிதர்ஸஹஸ்ரேப்யோவத்ஸலதரஂசாஸ்த்ரம்) என்று-ஸகல ஜகோஜ்ஜீவநப்ரவ்ருத்தமாயிறை வேதகவஸாமாநய விசிஷ்டவேதம் எல்லாரும் விரும்புவது. அப்படியே (ద్రావిడవేదసాగరమ్) (த்ராவிடவேதஸாகரம) என இத்தைவேதமாகநிதர்சிக்கையாலே ஸகலஜகோஜ்ஜீவநைகபரவ்ருத்தமாகையாலும, (భక్తామృతంవిశ్వజనానుమోదనమ్) (பக்தாமாதஂவிச்வஜநாநுமோதநம்) என்றும, (தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொனமாலைகள சொனனேன்) என்றுமசொல்லுகிறபடியே ப்ரியதனதையே நடததகவடவதாகையாலும, திருவாய்மொழியிலே (வீடுமின்முற்றவும) என்று தொடஙகி, (கண்ணன்கழலிணை) என்றுமளவும் ஆதயநதத்திலே ஹிதத்தையேபோதிக்கையாலே ஹிததனை நடததகவடவதாகையாலும் தாயுந்தன்தையுமாயிருககுமென்றபடி.

(உயாகுருவும்)(పుత్రాబన్ధూసఖీగురూ - సర్వార్థంశ్చసంత్యజ్య) (புத்ரான் பந்தூந்ஸகிந்குரூந் - ஸர்வார்தாஂஶ்சஸஂத்யஜ்ய) என்றுத்யாஜ்யகோடியிலே பரிகணிககப்பட்ட குருவன்றிககே, (అప్రకరస్థాపి)(அப்ரகரஸ்தாபி) என்கிறபடியே உபயவிபூதியிலும இச்சேதநனுக்கு உபாதேயதமனைய, * பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கி அஞ்ஞாதஜ்ஞாபகம்பண்ணின ஸதாசார்யனும். இவ்வுபகாராதிகயததாலேகாணும் இவன் பரிதயாஜ்யனகாதே யொழிந்தது. உயர்த்தியையுடையனெனதும், சேதநருடைய அஜ்ஞாநகாரத்தை நிவர்த்திப்பிததவனையாலே (குரு) என்கிறார். (అన్ధకారనిరోధిత్వాత్ గురురిత్యభిధీయతే) (அந்தகாரநிரோதித்வாத்குருரிதயபிதீயதே) என்னகடவதிறே.

(வெறிதருபூமகளகாதனும) வெறி-பரிமளம். இந்தபதம் புஷ்பத்துக்கு விசேஷணமாய-பரிமளமான புஷ்பத்தைப் பிறபிடமாக வுடையளான பெரியபிராட்டியாருக்கு, (பூமகளார்கணிகதேகள்வன) என்றபடியே வல்லபனனை ஸர்வேச்வரனென்றபடி. அன்றிககே (வெறிதருபூமகள்) வெறியென்கிறபதம் பிராட்டிககு விசேஷணமாய, (ఎన్ఱ వ్వార్తామ్) (என்ற வ்வார்தாம்) என்கிறபடியே திவ்யகந்த பரதமான திருமேனியையுடைய பெரியபிராட்டியாரென்னவுமாம. அனறிககே (வெறிதருபூமகள் நாதனும) வெறியென்கிறபதம ஈச்வரனுக்கு விசேஷணமாய,(సర్వగన్ధః)(ஸர்வகந்தः) என்கிறபடியே திவ்யபரிமளஸ்வரூபனன ஸ்ரீயஃபதி யென்னுஞ்சொல்லவுமாம.

இவ்வபிநிவேசமெல்லாம இவருக்குளவ்விஷயத்தைப்பற்றுவென்றுல் (மாறன்விளங்கியசீர்நறிதருஞ்செந்தமிழாணேமெயென்று)

(மாறன்) நம்மாழ்வாருடைய பிதாவானகாரியாலே ஸமர்ப்பிக்கப் பட்ட திருநாமமாய்த்து - இது. இப்படிப்பட்ட நமமாழ்வாருக்கு. (விளங்கிய) ப்ரகாசித்த. ஸாவேச்வரன் தன்முடைய நிர்ஹேதுக க்ர்ணையாலே உபயவிபூதிவ்ர்த்தாந்தங்களையெலலாம் அடைவே யறியலாம்படி * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நமமாழ்வாருக்கு. (ஏவம்நித்யாத்மபூகாதாஸீஸட கோபஸ்ப்ரணேஷ்யதி)என்கிறபடியே நித்யாபௌருஷேயமாயிருக் கிறவிது அவாதம்மாலேயுண்டாக்கப்பட்டதென்று,தோற்றம்-ப்ர காசித்ததென்றபடி. ஆகையாலேயிறே (விளங்கிய) என்றருளிச செய்கிறார். (சீர்நெறிதரும்) பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி ஸ்ரீ யையெல்லாம் எல்லாருமறியும்படி ஸாத்மிகக ஸாத்மிக்க அநுபவிப் பிக்குமதாய். நெறி-ஒழுக்கம். அதாகிறது-ஸாத்மிக்க என்றபடி.

அன்றிக்கே, (மாறன்விளங்கியசீர்நெறிதரும்) ஆழ்வார், பகவத்ப்ரஸாதத்தாலேதமக்குப்ரகாசித்த பரபக்த்யாதி ஸ்வபாவங் களினுடைய அடைவிலே உபகரித்தருளினவென்று யோஜிக்கவு மாம். அங்ஙனன்றிக்கே, (சீர்நெறிதரும்) (ஆகஸ்யோபகவாக்ஸாக்ஷாத தஸ்யவ்யா வ்யாகரணம்வ்யதாத் । சந்தஸ்ஸாஸ்த்ராநுஸாரேண ஸ்வர்த்தாநாமபிலக்ஷணம்॥ உக்தமந்யைஸ்ததாசாஸ்ய த்ராமிடஸ்யமஹாமுநேः। ஸஸ்க்ர்தஸ்யயதாஸந்தி பாட்யபந்தஸ்யஸர்வதः॥ லக்ஷணாநிததா ஸந்தித்ராமிடஸ்யாபிபூதலே) (அகஸ்த்யோபகவாக்ஸாக்ஷாத தஸ்யவ்யா கரணம்வ்யதாத் । சந்தஸ்ஸாஸ்த்ராநுஸாரேண ஸ்வர்த்தாநாமபி லக்ஷணம் ॥ உக்தமந்யைஸ்ததாசாஸ்ய த்ராமிடஸ்யமஹாமுநேः। ஸஸ்க்ர்தஸ்யயதாஸந்தி பாட்யபந்தஸ்யஸர்வதः॥ லக்ஷணாநிததா ஸந்தித்ராமிடஸ்யாபிபூதலே) எனகையாலே - எழுத்து, அசை, சீர், பந்தம், அடி, தொடை, நிரை, பா என்று சொல்லபடுகிற ப்ரபந்தலக்ஷணமேபதமா யிருக்குமென்னவுமாம். (சீர்) எனகிற விது - எழுத்து அசைதொடகமானவற்றுக்கு உபலக்ஷணமாகக கடவது. நெறி-ஒழுகமம. அதாவது-ஸ்வபாவமாய - லக்ஷணமென் றபடி. தருகை-உடைததாகை.

(செந்தமிழாரணமேயென்று) ஆதிமத்யாவஸாநங்களிலே ஏக ரூபமாய் த்ராமிடபாஷாரூபமானஉபநிஷத்தேயென்று அவதாரண த்தாலே - அந்யயோகவ்யவச்சேதமபண்ணுகிறது. இதுகாலுமம எம்பெருமானருடைய ப்ரதிபத்தி. எமபெருமானர் தமக்கு ஐச வர்யாதி பரதேவதாபர்யந்தமான புருஷார்தங்களெல்லாம திரு வாய்மொழியேயன்றி வேறெருண்ணை அதயவஸிதத்தாலென்றபடி (இந்நீணிலத்தோரறிகாகின்ற) இவ்வர்த்தத்தை விஸ்தீர்ணமாக இந்த ப்ர்திவியிலேயுள்ள சேதநர்க்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமபண்ணு னைக்கு நின்றருளின.

அன்றிக்கே, இவ்வர்த்தத்தை மஹாப்ரதிபத்தி லுள்ளாரெல்லாரும் அறியும்படி நின்றருளின வென்னவுமாம். (ஏதத்ப்ரதீதம்மம) (ஏதத்வ்ரதமம) என்கிறபடியே பத்தகங்கணராயிருக்கிற வென்றபடி. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். (எனக்காரமுதே) அடியேனுக்கு அபர்யாப்தாம்ர்தம்; - நிரதிசயபோக்யமென்றபடி. (உகந்)

உரை.—அ.—இருபதாம்பாட்டு. நாதமுனிகளைத் தம்திருவுள்ளத்திலே அபிநிவேசித்தநுபவிக்கும் எம்பெருமானார் எனக்கு பரமதநமென்கிறார்.

மூ.—ஆரப்பொழில்தென்குருகைப்பிரானமுதத்திருவாய்
ஈரத்தமிழினிசையுணர்ந்தோர்கட்கினியவாதம்
சீரைப்பயின்றுய்யுஞ்சிலங்கொள்நாதமுனியைநெஞ்சால்
வாரிப்பருகுமிராமாநுசனென்றன்மாநிதியே. (உ0)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆரப்பொழில்	சந்தநச் சோலைகளை யுடைத்தாய,	உய்யுமசில ங்கொள்	தன்ஸத்தைபெறுநிற்கும் ஸ்வபாவத்தையுண்டையரான,
தென்	தர்சநீயமான,	நாதமுனி யை	நாதமுனிகளை,
குருகைப்பிரான்	திருநகரிக்கு நாதபூதரான ஆழவாருடைய,		பெருவிடாயர்மடுவிலே புகுந்துவாரிப்பருகுமாப்போலே,
அமுதம் திருவாய	பரம போக்யமான, திருப்பவளத்தில் பிறந்த,	நெஞ்சால்	தம்திருவுள்ளத்தாலே,
ஈரம்	ஈரப்பாட்டையுடைத்தான,	வாரிப்பரு கும்	அபிநிவிஷ்டராய்க்கொண்டு அநுபவிக்கும்,
தமிழினிசை	திருவாய மொழியினிசையை,	இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
உணர்ந்தோர்கட்கு	அறிந்தவர்களுக்கு,	என்றன்மா நிதி	எனக்கு அக்ஷயமான நிதி.
இனியவர்தம்	ஸ்நிக்ததாராயிருகவுமவர்களுடைய,	ஆரம்—சந்தநம்.	(உ0)
சீரை	குணங்களிலே,		
பயின்று	செறிந்து,		

வ்யா.—அ.—இருபத்தோராம்பாட்டு. தர்சநீயமான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான நம்மாழ்வாருடைய அம்ருதமய திவ்யரூபமாயிருந்துள்ள திருவாய்மொழியை ஸாரஸமாக அப்யஸிக்கவல்லவர்திறத்திலே அதிப்ரவணராயிருக்குமவர்களுடைய கல்யாணகுணங்களிலே ஸக்தராய் உஜ்ஜீவிக்கும் ஸ்வபாவத்தையுடையரான ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளை தம்முடையமநஸ்ஸாலே யநுபவிக்கும் எம்பெருமானர் அடியேனுக்கு மஹாநிதியாயிருப்பரென்கிறார்.

வ்யா.—(ஆரப்பொழில்தென்குருகை) திருத்தாம்ரபர்ணீதீர மாகையாலும் - நீர்வாசியாலும் நித்யாபிவ்ருத்தங்களான சந்தநச் சோலையாலே சூழப்பட்டு தாசநீயமான திருக்குருகூர்க்கு. ஆரம்-சந்தநம். (பிரான்) ஸர்வருக்கும் ஸேவ்யமாம்படி உபகாரகர். (குயில்கின்றூல் பொழில்சூழ்குருகூர்நம்பி) என்று ஸ்ரீமதுரகவி யாழ்வாருளிச்செய்தாரிறே. (குருகைப்பிரான்) திருக்குருகை யிலே யவதரித்து ஸகலஜநங்களுக்கும் திருவாய்மொழி முகத்தா லும், நாதமுநிகளுக்கு ஸகலார்த்தங்களையு முபதேசித்து ஸம்ப்ர தாயத்தை நடத்தினபடியாலும் உபகாரக ரென்றபடி. (அமுதத் திருவாயீரத் தமிழின) இப்படிப்பட்ட நம்மாழ்வாருடைய, (தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்)என்கிற படியே பரமபோக்யமாய்க் கொண்டு திருப்பவளத்தில பிறந்த தாய், ஸ்வநிஷ்டரான சேதநருடைய ஸகலாபமல்லாம ஆறும்படியாக ரஸபரிபாட்டையுடைததாய, த்ரமிடபாஷாரூபமான திருவாய்மொழியினுடைய. (இசை) சாஸ்த்ர. ராகாதி லக்ஷணங்க ளோடேகூடி. (உணர்ந்தோர்கடகு) அப்யஸித்து பின்னையும ஆவ ர்த்தியண்ணி அதிலேபூர்ணஜ்ஞாநமுடையவராகளுக்கு. ஸ்ரீமந்மது ரகவிகள், திருமங்கையாழ்வாமுதலானவர்களுக்கென்றபடி.

(இனியவர்) அவர்களுக்கு அத்யந்தம் ப்ரியதமராய் ஸ்ரீமந் நாதமுநிகளுக்குக்கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை உபதேசித்தருளின ஸ்ரீபராங்குசனம்பி. (இனியவர்தம சீரைபபயின்று) அவாகளு டைய கல்யாணகுணங்களை ஸாவகாலமு மநுஸந்தித்து அவர் செய்தருளின உபகாரத்தை விஸ்மரியாதே கர்தஜ்ஞராய்கொ ண்டு. பயிலுதல்-அநுஸந்திக்கை. (உயயும்) அவ்வளவாச இவரு க்கு உஜ்ஜீவநமிலலை, அந்தமதுரகவியாழ்வாருடைய ஸம்ப்ரதாய ஸ்தரான ஸ்ரீபராங்குசனம்பி உபதேசிதத வநந்தரம் அவர்பக கலிலே சர்தஜ்ஞராயப்போந்தபிறபு காணும் இவர் உஜ்ஜீவிதது (சிலநாள்சென்றபினனை) இப்படி உஜ்ஜீவநமேஸ்வபாவமாக வுடையரான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள். ஸ்ரீரங்கநாதருடையதிருநாமத் தை வஹித்து ஆழ்வார் தமகளு உபதேசிததவர்த்தங்களை அடை வே ஸர்வதாமநநம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் யென்றபடி.

(நெஞ்சால் வாரிபபருகும்) ஸமாநகாலமாநல் காயிகமாகத் தழுவி முழுசிப் பரிமாறி யநுபவிப்பர்காணும். அதயந்தகாலவ்ய வதாநமா யிருக்கையாலே அந்தஸ்ரீமந்நாதமுநிகளை நெஞ்சாலே யள்ளிக்கொண்டு பிறிகதிர்ப்படாதபடி விக்ரஹகுணங்களோடே கூட வநுபவிக்கிற. பருகுகை - அநுபவிக்கை. (இராமாநுசன்)

எம்பெருமானர். (என்றன்மாநிதியே) லோகத்தா ரெல்லாருக்கு மாக அவதரித்தாராகிலும் அழுதரூருடைய அத்யவஸாயம் தம க்கேயாகவவதரித்தாரென்றுகாணும். (என்றன்மாநிதி) அடியே னுடைய மஹாநிதி. நவநிதியான தங்களுக்கும்தைதம்நிதியப்ளயத் திலும் அழிவுண்டு, அப்படி யன்றிக்கே அவற்றைக்காட்டில் வில க்ஷணமாய் அப்ராக்ருதமான நிதியென்கிறார். யாவதாத்மபாவியாக உஜ்ஜீவந ஹேதுவாயிருக்கும் நிதியென்றபடி. (அத்ரபரத்ரசாபி நித்ய0 யதீயசரணௌசரண0மதீயம்) (அத்ரபரதரசாபிநித்ய0 யதீயசரணௌ ஶரண0மதீயம்)என்றருளிச்செய்தாரிறே ஆளவந்தாரும். (உ0)

உரை.—அ.—இருபத்தோராம்பாட்டு. ஆளவந்தாருடைய திருவடிகளாகிற ப்ராப்யலாபத்தைப்பெற்றுடைய எமபெருமானர் என்னை ரக்ஷித்தருளினார், ஆகையால் க்ருத்ரருடைய வாசல்களி லேநின்று அவர்கள்ஔதார்யாதிகளைச்சொல்லி ஸ்துதியே னென்கிறார்.

மூ.—நிதியைபொழியுமுகிலென்றுநீசர்தம்வாசலைபற்றித
துதிகறுலகிலதுவளகின்றிலேனினிதூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவனையமுனைத்துறைவனிணையடியாங்
கதிபெற்றுடையவிராமாநுசனென்னைகாத்தனனே. (உக

பதம்.	உரை.
தூய்நெறி சேர்	பரிசுத்தாநுஷ்டாந யுக்தரானயதிகளு கு,
எதி கட்கு	
இறைவன்	நாதரான,
யமுனைத்துறைவன்	ஆளவந்தாருடைய,
இணையடியாம் கதிபெற்றுடைய	பரஸ்பராஸத்ருசமான திருவடிகளாகிற ப்ராப்யத்தைப் பெற்றுடையராயிருக்கும்,
இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
என்னைக்காத்தனன்	என்னைரக்ஷித்தருளினார்;
இனி	ஆனபின்பு,
நிதியைப்பொழியும்முகிலென்று	நிதியைவர்ஷியாநிற்கும் மேகமென்று,

பதம்.	உரை.
	அவர்களுடைய ஔதார்ய குணத்துக்குறுப்பான,
துதிசற்று	ஸ்தோத்ரங்களைக்கற்று,
உலகில்	லோகத்திலே,
நீசர்தம்	அஹங்காராதி துராஷிதானதண்ணியர்களுடைய,
வாசல்பற்றி	வாசலைப்பற்றிநின்று என்னுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவர்களுடைய அவஸரம் பார்த்து,
துவள்கின்றிலேன்	துவளக்கடவேனல்லேன்.

தூய்நெறிசேர் எதிகட்கிறைவன் என்கிறவிது ஆளவந்தார்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். நெறி-ஒழுக்கம். கதி-கதி; அதாவது-ப்ராப்யம். (உக)

அ.—இருபத்தோராமபாட்டு. இவ்வளவும்- ஆழ்வாருடை யவும ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடையவும ஸமபந்தத்தையிட்டு எம்பெ ருமானுடைய வைபவத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு வந்து, இதி லே - சரமபர்வநிஷ்டடொலலார்கருமஸ்வாமியான ஆளவந்தா ருடைய திருவடிகளை உபாயோபேயமாகப்பற்றின எமபெருமானர் என்னுமிவரகஷித்தருளினபின்பு இனிநீசரான மநுஷ்யரைஸ்துதித்து க்லேசபபடேனென்கிறார்.

வ்யா.—(தூய்நெறிசேர்) (శ్రుతిపథపరీతత్వేళకల్పంశ్రుతౌచప్రకృతిపు రుషయోగప్రాపకాంశోనతథ్యః) (శ్రుతిపథవిపరీతం0 వేళకల్ప0శ్రు తెளசப்ரகர்தி புருஷயோகப்ராபகா0 சோநதத்யः)என்கிறபடியே அபரிசுத்தமாயிருககிற உபாயாந்தரங்களுக்கும * பராபகாந்தரபரி கயாகததுக்கும் அஜ்ஞாநர சகதிகளன்று ஸ்வரூபவிரோதமே பரதாந ஹேதுவென்றும், மநுராபிருதாரிச்ரமான சாதகுமபமயிகு ம்பகத தீர்த்தஸலிலம்போலே அஹங்கார மிச்ரமான உபாயாந்தர மென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற அவத்யங்களொன்றுமிலறிகமே அத யந்தபாரதந்த்ர்ய ஸ்வரூபாநுரூபமாய, அதிலும பகதமோக்ஷங்க ளிரண்டுககும் பொதுவான ரசவிஸேப பற்றுகை யலறிகமே மோக்ஷகஹேதுவானஸதாசாரயப்ணப்பற்றி, அதிலும அஹங்கார காபபமானதானபறறுமபற்றுகையனறிகமே காபாமாத்ரபராஸநா சாயரான ஆளவந்தாதமமாலே பரகதமாக ஸ்வீகரிகபபட்ட தாகையாலே அதயநத பரிசுததமான ஆசார்யாபி மாநதலிலே யொதுங்கி வர்த்திகிற. தூயமை-பரிசுததி. நெறி-உபாயம.

(எதிகட்கு) (ఐహికాముష్మికస్వాగతిష్టా రద్రుతిः) (ஐஹிகாமுஷ் மிக0 ஸர்வ0கதிரஷ்டாக்ஷரப்ரத.) என்றும, (మాతాపితాయువతయస్తనయాఃభూతిస్సర్వమ్ ஸ்தநயாஃபூதிஸ்ஸர்வம்) (மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம) என்றுஞ் சொலலுகிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரே தங் களுக்கு ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களெல்லாம எனறுகொண்டு மேகபிர துகளையொழிய மற்றொன்றைவிரும்பாத சாதகம்போலே தநிய விஷயங்களை விரும்பாதபடி தங்தாழுடைய மநஸ்ஸை நியமித்துப் போருகிற பெரியநம்பி, திருமலைநமபி, திருகோட்டியூர்நம்பி, திருவரங்கப் பெருமாளரையர, திருமாலையாண்டான, திருகசசி நம்பி, மாறனேரிநம்பிமுதலானவர்களுக்கு (இறைவன) ஸ்வாமி யானவர்.

(யழுனைத்துறைவன்) யமுநாதீரத்திலே யெழுந்தருளியிருந் நாதமுநிகளுக்கு உத்தேச்யராய் காட்டுமன்னாரகோயிலிலே யெழுந்தருளி யிருந்த ஸ்வாமிகளுடையதிருநாமத்தை வஹித்த ஆளவந்தாருடைய. (இணையடியாம்) பாவநத்வபோக்யத்வங்க

ளாலே பரஸ்பரஸத்ர்சமான திருவடிகளாகிற. (கதிபெற்று) உபா யத்தை லபிகது. உபாயோபேயங்களாகப் பற்றியென்றபடி. கதி-கதி. அதாவது-பராப்யமும், ப்ராபகமும். அத்தாலே-லோகதில் ப்ரபந்நஜநங்களுகுகொல்லாம் ஸ்வாமியாயிருக்கிற. (இராமாநு சன்) எம்பெருமாளா. (என்னைக்காத்தனனே!) லோகத்திலே ஜ்ஞா நாதிகர்களை ரக்ஷித்தது ஆச்சாயமாயிராது, பரதிகூலரையிருக்கிற வென்னை அநுகூலராகி ரக்ஷித்தான; இதென்ன அகடிதகடநாஸா மர்தயமென்று விதபராகிறார். தாயதநிசேர் யதிகட்கிறைவரா யமுனைத்துறைவனிணையடியாங் கதிபெற்றுடைய என்கிறது - எம் பெருமாளுருக்கு விசேஷணமாகவுமாம்.

(இனி) அவர்க்கு அடியேன் ரக்ஷயபூதரையவிட்டபின்பு. (இனி) மேலுளளகாலமெலலாம். (நீசர்தமவாசலபற்றி) (యంక్ష్వి ప్పురుషాధమ కిపయాన్ మమేమల్పార్థదమ్) (యంకర్తుచితపురుషాதమంకதிப యகராமேச மல்பாதந்தம) எனகிறபடியே அதமராகா தூஷித ராய நிஹீநரா யிருக்கிறவர்களுடைய, (యదీశ్వరా ద్వాఽహ్యవర్ధిష్ణు యరాస్కాయోచితోయష్ణుఃకి)(துரீசவரதவாபதவிர்த்திகாதுராஸி காயாசிதாயமருசலிக) எனகிறபடியே நரகப்ராயமானவாசலை ஆச்ரயித்து.

(நிதினையப்பொழியும்முகிலென்று) லோகதிலே மேகம ஜல த்தைவாஷ்கதுமித்தலை, இந்த தாதாவாலை நவநிதியையும ஒரு க்காலே வர்ஷிக்கும காளமேகமா யிருதாலென்னல. (துதிகற்று) (சொன்னல் விரோதமிதாகிலும சொல்லுவன கேண்மினீரே, என னுவினைகவி யாலெனிருவாகுமும கொடுகிலென) எனகிற * தாம ஜ்ஞுஸமயத்தையும லங்கிது வாய்வந்தபடியெலலாம் ஸ்தோத் ரம்பண்ணி. மறநெருநுவாசொனன மிதயாஸ்தோத்ரங்களை அப யவஸித்து முன்னேசொல்லி யென்றுதல (உலகில) இப்படியிரு க்த * இருள்தருமாஞாலதிலே. (துவளகினறிலென) அவர்க ளுடைய அவஸரமாராதது என்னுடையரக்ஷணத்துக்காகமேலசப் படகடவேனல்லேன. துவருணை - வாடுனை (గురుపాదాబ్జం ధ్యాయేత్ గురోర్నామసదాజపేత్ । గురోర్వార్తాశ్చ థమేత్ గురోరన్యంనభావయేత్) (குருபாதாமபுஜ0 த்யாயேத குரோர்நாமஸதாஜபேத। குரோர்வா ர்த்தாஸ்சகதயேதகுரோரந்யநபாவயேத்)எனகிறபடியே யிருகக கடவேனென்று கருத்து. ... ... (உக)

உரை.—அ —இருபத்திரண்டாமபாட்டு. முன்பு தனைநெடு, எதிரிட்ட தேவஜாதி, பின்பு தன்னைவபவத்தையறிந்து ஸ்தோத்ரம் பண்ண அவர்களுக்காக வாணன் அபராதத்தைப் பொறுத்த ஸர்வேசவரனேயத்துமளமபெருமாளா எனக்கு ஆபத்தந மென் கிறார்.

மூ.—கார்த்திகையானுங்சரிமுகத்தானுங்கனலும்முக்கண்
மூர்த்தியும்மோடியும்வெப்பும்முதுகிட்டுமூவுலகும்
பூத்தவனெனையென்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுத்த
தோத்தனையேத்துமிராமாநுசனென்றன்சேமவைப்பே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
கார்த்திகை யானும	கர்த்திகாநக்ஷத்ரஸம் பந்தத்தாலே கார்த்திகேய னென்று சொலலப் படுகிற ஸுப்ரஹ்மண்யனும,	பூதனையென் றும	என்று மூன்றுவை கைபபட்டிருக்கிற இந்த அண்டகடாஹத்திலே யுண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸம்ஹரிக்கைக்காக உனதுடையதிருநாபீகமலத்திலே ஜநிப்பிக்கப்பட்ட வனென்றும, அவனுடையஜநகனாகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு அவனுகுமுன்னே முண்டனாயிருக்கிற பிரமனுக்கு ஆயுஸ்ஸையும் ஜ்ஞாநத்தையும் கொடுத்து ஸர்வஸ்ருஷ்டிகளையும் படைக்கைக்காக பரமபுருஷனுடைய ஆயுதத்தையும் ஸ்ரீகரத்தையும் கொடுத்து நியமநஞ்செய்து அந்த ஸ்ருஷ்டிகாரியத்தை நடத்துவானென்றும,
கரிமுகத்தானும்	கஜமுகனாகணபதியும,		
கனலும்	அவர்களுக்குஸஹாயமாயிருந்த அக்நியும,		
முக்கண்மூர்த்தியும	த்ரிநேத்ரயுகதமாநவடிவையுடையருத்ரனும,		
மோடியும	தாக்ஷையும,		
வெப்பும	ஜ்வரமும்,		
முதுகிட்டு	"முண்டனென்றும்பகவல் வெப்புமோமாயங்கியோடிட" என்கிறபடியே புறங்காட்டி. யோடி, "க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணமஹாபாஹோ ஜாநேத்வாம் புராணம் ஷோத்தமம்" கர்ஷ்ணகர்ஷ்ணமஹாபாஹோ ஜாநேத்வாம் புருஷோத்தமம்" எனகிறபடியே ஸர்வேச்வரனென்று றறிந்ததபின்பு,		
மூவுலகும்	க்ர்த்தகம் அகர்த்தகம க்ர்த்தகாக்ர்த்தகம	இராமாநுசன்	எமபெருமானார்,
		எனறன்சே மவைப்பு	எனக்குஹிதத்துக்குத்துணையாகசேமிதது வைத்ததநம்.

அ.—இருபத்திரண்டாம்பாட்டு. பாணனெனகிற மஹாஸுரன் கோரதபஸ்ஸாலே ருத்ரனை வசீகரித்து அவனைத் தன்வாசலிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத்திலே, அவன் தன் பெண்பிள்

ளாயான உஷாநிமித்தமாக அநிருத்தாழ்வானை நிரோதிக்க க்ர்ஷ்
ணன் இவ்வ்ருத்தாந்தத்தைக்கேட்டு அவன்மேலேபடையெடுத்து
வர ருத்ரனும் ஸபரிகரனுய்க்கொண்டுவந்து எதிரிட்டு க்ர்ஷ்ண
னோடே கோரயுத்தம்பண்ணி பலாயிதனனபின்பு, தன்னை உள்ள
படி யறிந்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணினவாறே, அப்போது ருத்ரனும்
தலான தேவஜாதிக்காக பாணனுடைய ஆர்த்ராபராதத்தைப்
பொறுத்த க்ர்ஷ்ணனைஸ்துதிக்கும் எம்பெருமானார் எனக்கு மஹா
நிதேஷபூதனெனகிறார்.

வ்யா.—(கார்த்திகையணுமித்யாதி)ப்ரஹ்லாதனுடையபௌத்
ரனுய் மஹாபலியுடைய புத்ரனான பாணனென்கிற மஹாஸுரன்
கோரமானதபஸ்ஸுக்களாலே ருத்ரனை ப்ரஸந்நனுகி வசீகரித்
துக்கொண்டு நீ என்வாசலிலேயிருந்து ஸகலலோகஜயத்தையும்
பண்ணித்தரவேணுமென்று அர்த்திதனவாறே ருத்ரனும், அப்படி
யே டார்யாபுத்ராதி ஸஹிதனுய்வந்து தலையில்பூ வாடாதபடி உன்
னைக்காக்கிறேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி அவனுடையவாசலிலே
யிருக்கிறகாலத்திலே, அவனுடைய கந்யகையானஉஷா ரூப
லாவண்யாதிகளாலே அப்ரதிமையாயிருக்கையாலே அவளுக்கு
க்ரீடார்த்தமாக ஒருஸௌதத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க; அவளும்
பஹுபரிசாரிகாஸ்தரீகளோடே அந்த ஸௌதத்திலேவிஹரியா
நினறுகொண்டு தனக்குத்தகுதியானவாகஸ்தேதும்பருவம்வந்த
வாறே ஒருமாயாப்பிறவியான தோழியை யழைத்து, பூலோகத்தி
லேயிருக்கிறராஜகுமாரரெல்லாரையும் ஒருசித்ரபடத்திலே எழுதி
க்கொண்டுவரவேணுமென்றுசொல்ல, அவளும் அப்படியே எழுதிக்
கொண்டு அவள்கையிலேகொடுக்க, அவள் எல்லாரையும்பார்த்து
அவர்களிலே த்வாரகாநகரவாஸியாய் க்ர்ஷ்ணனுக்குப் பேரனுய்
ப்ரத்யும்நனுடைய குமாரனான அநிருத்தாழ்வானைப்பார்த்து, அவ
னையவரிக்கவேணுமென்னும அதிவ்யாமோஹத்தாலே அந்தத்
தோழியைப்ரார்தித்தபடி, அவளும் அஸுரஜாதியிலேபிறந்த மாயா
விநியாகையாலே த்வாரகையிலுள்ளா ரெல்லாரையும் வஞ்சித்
து அநிருந்தாழ்வானை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து அந்தஸௌதத்தி
லேவைக்க, உஷையும் அநிருத்தாழ்வானும் அந்யோந்யம் ஸம்ஸ
த்துக்கொண்டு காந்தர்வவிவாஹத்தாலே ஒருவனையொருவர் வரி
த்து போகபராயிருக்க, பாணனும அச்செய்திகேளித்து குடிலசித்
தனுய் அநிருத்தாழ்வானைப் பிடித்து நிரோதிக்க; இவ்வ்ருத்தாந்
ததை நாரதனைகேட்டருளி வாணன்மேலே சீறி ஸபரிகரனுய்ப்
படையெடுத்துவர, அவனை வாசலிலேயிருந்த ருத்ரன எதிரிட்டுத்
தோற்று ஸ்துதிபண்ணினனென்று இந்த வ்ருத்தாந்தங்களெல்
லாம் பாகவதஹரிவம்சாதிகளிலே ப்ரஸித்தமிறே; அந்ததோழு
கே இப்பாட்டையருளிச்செய்கிறார்.

(கார்த்திகையாணும்) ருத்ராபுத்ராணுய்க் கர்ததிகாகணேத்ரத்திலே ஜலத்திலே ஜனித்த ஷண்முகணும். (கரிமுகத்தாணும்)ருத்ரன் தக்ஷ யாகத்வ0ஸம்பண்ணினபோது அங்கே யிருந்தவர்கள் இவணுடைய சிரஸ்ஸை சேதித்தவாறே தேவஜாதியெல்லாம் திரண்டுவந்து ஒரு ஆனையினுடையதலையை யறுத்துகொண்டுவந்து இவன் கழுததின்மேலே சோக்க அன்றுதொடங்கி கஜாநநனென்று பேரவஹித்த ருத்ரகணபதியும். (கனலும் முககண்மூர்த்தியும்) லோகஸ0ஹாரம்பண்ணுகிற ஸ0வர்ததகாலாக்நிபோலே ப்ரஜ்வலிதமான மூன்றுகண்களையுடையநாமததாலே விரூபாக்ஷனென்று பேசப்படுகிற ருத்ரணும. அனறிக்கே, கனலும என்று-அவர்களுக்கு ஸஹாயமான அக்நியைச் சொல்லவுமாம். (மோடியும) தர்கையும். (வெப்பும) யுத்தபரிகரமாய எதிரிப்படைக்கு ஸந்தாபகரமான ஜ்வராதிதேவதையும். இத்தனை'ஸாதநங்களுடனே வந்து யுத்தம்பண்ணி க்ர்ஷ்ணனுடைய பாணபாதத்துக்கு ஸஹிக்கமாட்டாதே. (முதுகிட்டு) (முண்டனை நீறணமக்கள் வெபபுமோடியநுகியோடிட) என்கிறபடியே விமுகராய்ப் புறங்காட்டியோடி. அபபோது அவணுடைய பாத்வத்தையறிந்து.

(மூவுலகும்பூத்தவனேயென்று)(కతిబ్రహ్మాణోనాసు ఈశోహంసర్వదేహినామ్। అనాన్తవద్దైసమ్భాతో తస్మాత్కోరవనామవాన్) (கதிதிப்ரஹ்மனோநாம ஈசோஹ0ஸாவதேஹிநா0। ஆவாந்தவாநுசஸமபூதௌ தஸ்மாதகேசவநாமவாந்) எனறும், (ఏతౌద్వావిబుధశ్రేష్ఠౌప్రసాదక్రోధజౌస్మృతౌ। తదాపర్మితఽస్మాన్ సృష్టిసంహారకారకా) (ஏதௌதவாவிபுதஶ்ரேஷ்டௌப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்ம்ர்தௌ। ததாதாசிதபந்தாநௌஸ்ர்ஷ்டிஸ0ஹாரகாரகௌ) என்றும், (வாணோபலரும முனிவரும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய், தாணோ பெருநீர் தன்னுளளே தோற்றி யதனுடகண்வளரும்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக காரணஜலதத்திலொரு பவணன ஆலந்தளிரினமேலே பள்ளிகொண்டு அவனுடைய திருநாபீகமலத்திலே சதுராநுகனதோடக்கமான ஸகலஜகத்துக்களினுடையவும் உத்பதிகாரணமாயிருப்பதொரு தாமரைப்பூவை விகஸிபபித்த ஜகத்காரணபூதனவனென்று.

(போற்றிட) தங்களுக்கு மவனுக்குமுணடான பிதாபுத்ராதி ஸம்பநதங்களை ஸ்மரிப்பியாதினறுகொண்டு ஸ்தோதரமபண்ண. போற்றுதல்-புகழுதல். (కృష్ణకృష్ణమహాబాహో జానేత్వాంపురుషోత్తమమ్) (க்ர்ஷ்ணக்ர்ஷ்ண மஹாபாஹோ ஜாநேத்வா0 புருஷோத்தமம) என்றுனிறே ருத்ரன். (కృష్ణేతిమఙ్గళంనామ యస్యవాచిప్రవర్తతే। భస్మీభవన్తి రాజేన్ద్రమహాపాతకకోటయః) (க்ருஷ்ணேதிமங்கள0நாம யஸ்யவாசிப்ர

வர்த்தகே। பல்மீபவந்திராஜேந்த்ர மஹாபாதககோடயஃ.)[க்ருஷ்ண-க்ர்ஷ்ணை] தான் தீரக்கழியச்செய்த அபராதத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தாத்தமாக திருநாமஸங்கீர்த்தநம பண்ணுகிறான்காணும். (ப்ராயஶ்சித்தான்யஶேஷாணி தபஃகர்மாத்மகானிவை। யாநிதேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம்) (ப்ராயச்சித்தான்யஶேஷாணி தபஃகர்மாத்மகானிவை। யாநிதேஷாமஶேஷாணாம் க்ருஷ்ணாநுஸ்மரணம்பரம்) என்னக்கடவதிறே.[க்ருஷ்ண-க்ர்ஷ்ணை](க்ருஷிர்பூவாசகஶ்ஶப்தோணஶ்சநிர்வ்ருதிவாசகஃ। தயோரைக்யம்பரப்ரஹ்மக்ருஷ்ணஇத்யபிதீயதே) (க்ர்ஷிர்பூவாசகஶ்ஶப்தோ ணஶ்சநிர்வ்ருதிவாசகஃ। தயோரைக்யம்பரப்ரஹ்மக்ர்ஷ்ணஇத்யபிதீயதே)என்னும்படி உபயவிபூத்யாத்மகனாய், (ஜகச்சஃ)(ஜகச்சஸஃ) என்று-தத்ரூபமஹாப்ர்திஷியானவனே.

[மஹாபாஹோ-மஹாபாஹோ] பூர்வகாலத்திலே தேவர்களும் ரிஷிகளும், (அஶுத்தாஸ்தேஸமஸ்தாஸ்துதேவாத்யாஃகர்மயோநயஃ) (அசுத்தாஸ்தேஸமஸ்தாஸ்து தேவாத்யாஃகர்மயோநயஃ) என்றும், (அவித்யாந்தர்க்கதாஸ்ஸர்வே) (அவித்யாந்தர்க்கதாஸ்ஸர்வே)என்றும், (நமேஃதுஸ்ஸுரகணாஃப்ரபவந்நமஹர்ஷயஃ) (நமேவிதுஸ்ஸுரகணாஃ ப்ரபவந்நமஹர்ஷயஃ) என்றும சொல்லப்பட்ட ப்ரக்ர்தாணைகயாலே ஹரிஹரர்க ளிருவருடையவும் பலாபலங்களை யறிவதற்காக விச்வகர்மாவை யழைத்து இரண்டுதநுஸ்ஸுக்களைப் பண்ணச்சொல்ல அவனும் அப்படியே பண்ணிக்கொடுக்க, அவர்கள் அந்த தநுஸ்ஸுக்களையெடுத்து இருவர்கையிலுங்கொடுத்து யுத்தம்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அப்படியே இருவரும் யுத்தம்பண்ணுகிறபோது விஷ்ணுவிடைய சரவேகத்தை ருத்ரன ஸஹிகமாட்டாதே மிகவும் அவஸந்நனாய் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை அபிபூதமாய் ஸத்வம்தலையெடுத்தவாறே, அப்போது அவனை "ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்றறிந்து ஸ்தோத்ரமபண்ணினனென்று ப்ரஸித்தமிறே; அப்படியே இப்போதும் தமோத்ரேகத்தாலே யுதத்தம்பண்ணி அவனுலேயடிபட்டு பின்பு ஸதவமதலையெடுக்க பூர்வகாலத்தில் அபதாநத்தை ஸ்மரித்து அவனுடைய பாஹாபலத்தை யறிந்தவனுகையாலே (மஹாபாஹோ - மஹாபாஹோ) என்று ஸம்போதிக்கிறான்.

[ஜ்ஞே-ஜாநே] இவ்வளவும் தேவரீர்கொடுத்த அதிகாரத்தாலே யுத்தம்பண்ணி அடிபட்டபின்பு ஸத்வம்தலையெடுத்தத் தெளிந்தேன். (ஸத்வாத்ஸஞ்சாயதேஜ்ஞாநம்) (ஸத்வாத்ஸஞ்சாயதேஜ்ஞாநம்) என்றதிறே.தெளிந்தபடியெங்ஙனேயென்னில் [த்வாஃபுருஷோத்தமம்-த்வாஃபுருஷோத்தமம்] [த்வாம்-த்வாம்] வஸுதேவகுமாராய் ஆச்ரிதஸுலபரான தேவரீரை. [புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமம்] (அஶோஸ்மிலோகேவேதேசப்ரதிதஃபுருஷோத்தமஃ। யோமாமேவமஸம்மூடோஜாநாதிபுருஷோத்த

மம்) (அதோஸ்மிலோகேவேதேச ப்ரதிதஃபுருஷோத்தமஃ। யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜாநாதிபுருஷோத்தமம்) என்று தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே பரமபுருஷனென்று இப்போது தெளிந்தே னென்று. (போற்றிட) இப்படிகுணநிஷ்டகுணபிதாநம் பண்ணி ஸ்துதிக்க.

(வாணன்பிழைபொறுத்த) இந்த ஸ்தோத்ரத்தாலே ப்ரஸந்நரு ய் அநிருத்தாழ்வானை நிரோதித்து மஹாபராதமபண்ணின வாணனுடைய மஹாபராதத்தை க்ஷமித்த. (தீர்த்தனே) ஒருவன் சில அபராதங்களைப்பண்ணினால் அவை அநுபவ ப்ராயச்சித்தங்க ளாலே போக்கவேணுமிறே; இவன் அப்படியன்றிக்கே ஒருவனை ஸ்தோத்ரமாத்ரத்தாலே அவனுடைய பாபங்களையெல்லாமபொடி பண்ணினபாவநனே. பதிதபாவநனே. (ஏத்தும) இந்தபரபாவத் தையிட்டு ஸ்துதிக்கிற. (ஏத்தும்)என்கிற வர்த்தமாநநிர்த்தேசத் தாலே - ஸ்ரீபாஷ்யகீதாபாஷ்யாதிகளாலே - ஸாவகாலத்திலும லோகத்திலேஅவனுடைய ப்ரபாவத்தை ஸ்தாபிகிறவனென்ற படி.(இராமாநுசன்) எம்பெருமானர்.(என்றனதேசமளைப்பே)என க்குயாவதாத்மபாவியாய்உஜ்ஜீவிகும்படி சேமித்துவைத்த ஆபத தாநமென்றதாய்த்து. வைப்பு - நிதேஷபம். . . ... (உஉ)

உரை.—அ.—இருபத்துமூன்றுமபாட்டு. நிரதிசயபோக்யமான ப்ரேமயுக்தர் பரமதநமாகத தங்களெதிரிலே வைத்துவைசாண் டிருக்கும் விஷயத்தை, பாபிஷ்டனானான ஹேயமான மநஸ் ஸிலேவைத்து ஏதநாநினறேன், இது அவ்விஷயதநிறுடைய குணத்துக்கு என்னுமெனகிறார.

மூ.—வைப்பாயவான்பொருளென்றுநல்லன்பர்மநதகதே
எப்போதும்வைக்குமிராமாநுசனையிருநிலத்திலே
ஒப்பாரிலாதவருவினையேன்வஞ்சநெஞ்சிலைவத்து [சே.
முப்போதும்வாழ்த்துவனென்னுமிதுவலமெமொயபுகழுக

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
வைபபாய	''வைத்தமாநிதி'' என	''நிரதிக போக்ய	''நிரதிசய போக்ய
	னனுமாப்போலே	செபபுக குளனே	செபபுக குளனே
	ஆபத் ஸகூஹகமாக	வைப்பாயை	போலே,
வான்பொரு	வைக்கப்பட்ட,	மநத்தகதே	மநஸ்ஸுகுள்ளே,
ளென்று	அகூஹயமானதநமெ	எப்போது	நிவாராத்ரவிபாகமற
நலலன்பர்	னறு	ம்வைக	ஸர்வகாலத்திலு
	நிர்த்தோஷாராய ப்	கும்	மவைக்கு
	போமயுக்தராயிரு		யமான,
	க்குமவர்கள்,		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமாநு சனை	எம்பெருமானை,	வஞ்சகெ ஞ்சில்லை த்து,	க்ரிமயுக்தமானம நஸ்வியிலே வைத் து,
இருநிலத்தில்	மஹாப்ரிதியில்,	மூப்போதும்	ச்ரிஸந்த்யமும்,
ஓபபாரிலா க	பாபம்பண்ணினவர் களில் இவனைப் போல் ஒருபாபிக படி,	வாழ்த்துவன்	ஏத்தாநின்றேன்,
அருவினை யேன	பாபிஷ்டனையிருக்கிற நான,	அவன்	அவருடைய,
நிஸ்நேஹனை	யிருக்க ஸ்நேஹிக ளைப்போலேபாவி த்து, "உன்னையும்	மொய்புக ழகு	ச்லாக்யமான புகழு க்கு,
		என்னும்	என்னய்வியையுமோ.

வசிக்கும் கள்ளமனறவ்டத்தில, நனமை அன நம்" எனகிறபடி புக்கு விசேஷணமாய்-அநந்யப்ர யேஸர்வஜ்ஞனையு யோஜநதயாவிலக்ஷணபக்தி யெ ம்மருட்டவற்ரின, ன்னவுமாம். மொய்-அழகு. உசு

அ.—இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு. பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் வைத்தநிதியென்னுமாப்போலே தங்களுக்கு ஆபத்ரக்ஷகமாகவைக் கப்பட்ட அக்ஷயபரமதநமென்றுகொண்டு தங்களுடைய திருவு ள்ளத்திலே ஸர்வகாலமும் வைக்கும் விஷயமானவெம்பெருமா னுரை அதிபாபிஷ்டனனவென்னுடைய மநஸ்வியிலேவைத்துக் கொண்டு அவருடைய கல்யாணகுணங்களை ஸ்துதிக்கத்தொடங் கினேன், மஹாப்ரபாவமுடையவவருடைய கல்யாணகுணங்க ளுக்கு இதுனனயுமோவென்று பரிதபிக்கிறார்.

வ்யா.—(வைப்பாயவான்பொருளென்று) சேமித்த மஹா நதமென்று. நிக்ஷேபித்துவைத்த பரமதநமென்று. வான்-பெரு மை. (ஷ்ணுச்ஷேஷிதீய-க்ஷுபகுணநிலயோவிக்ரஹஶ்ரீசதாரி ஶ்ரீமாந்ராமானுஜா ர்யஸ்பதகமலயுகளயுகம்பாநிரமயந்தீயம்) (விஷ்ணுப்ரீஷேஷிதீயப்ரூப குணஶீலயோ விக்ரஹப்ரீஸடாரிப் ரீமாந்ராமாநுஜார்யஸ்பத கமலயுகளபாதிரமயநதீயம்) என்று சொல்லப்படுகிறபடியே பத கமலதனை, (஧நம்மதீயம்) (தநமதீயம்) என்றருளிச்செய்கை யாலே அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானரை பரமதநமாக நிரூபித் தென்றபடி. (குருரேவ-பரம்஧நம்) (குருரேவபரதநம்) என்னக்கடவ தில்லை. இப்படி யாவதாத்மபாவி உஜ்ஜீவநஹேதுவான பரமத நமென்று அத்யவஸித்திருக்கிற.

(நல்லன்பர்) ஜ்ஞாநாதிகராய் அவர்திருவடிகளிலே ப்ரீதியுக்தரானவர்கள். நல்லன்பர்என்கிறவிடத்தில், நன்மை அன்புக்கு விசேஷணமாய் அநந்யப்ரயோஜநதயா விலக்ஷணையான பகதியையுடையவரெனனவுமாம். அவர்களாகிறார்-ஆழ்வான், பிள்ளான், எம்பார், ஆண்டான், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸரமுதலானவர்கள். (மநத்தகத்தே - வான்பொருளென்று) வானெனறு - விபுவாசகமாய், (గురుర్వపరంబ్రహ్మ) (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம) எனறுசாலலப்பட்ட மஹாதநமென்றுகொண்டு அத்தை வெளிச்செறிப்பாகவைத்தால் ஸாதகமாயிருக்குமென்று அறியாதபடி நிரவயவமானமநஸ்ஸினுளளே. (நல்லன்பர் மநத்தகத்தே) (స్తోత్రరత్నమిదమార్యస్తం ஆசார்யஸ்துதிஸமுசிதே) (ஸ்தோதாரத்நமிதமார்யஸ்தம் ஆசாயஸ்துதிஸமபுசிடே) என்று-அநர்கமானரத்நம் கிடைத்தால்செப்பிலேவைத்துக கெண்டிருபபாரைபபோலே இந்த லோகவிலக்ஷணமானமஹாதநத்தைத் தநகளுடையநெஞ்சினுள்ளே.

(எப்போதும்வைக்கும்) பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாக காலத்திலும்வைக்கும். பூதகாலத்திலே நமமாழ்வார், (கலியுங்கெடுமகண்டுகொண்மின் - பொலிக பொலிக பொலிக) எனறு இவரைமங்களாசாஸநம் பண்ணநிற்கையாலும, ஆளவநதார், இவருடையப்ரபாவத்தைக்கேட்டருளிப் பெருமாள கோயிலுகெழுந்தருளிகரியமாணிக்கப் பெருமாள் ஸந்நிதியிலே இருந்து இவரை மங்களாசாஸநம் பண்ணிஞராகையாலும, ஸ்ரீமநநாதமுனிகள, ஆழ்வார்ஸம்ப்ரதாயத்தாலே இவருடைய விகாஹந்தைப்பெறறுஸர்வகாலமும் ஆராதித்துகொண்டு போந்தாராகையாலும், (நல்லன்பர்மநத்தகத்தே எப்போதும்வைகுமே) என்னத்தட்டில்லையிறே.

(வைக்கும்) சேர்த்துவைக்கும். (ఉజ్జహ్రేవిమానాన్యాహ్వయామసి நீஷிணம்) (ஜகமஹ்ரீவிமாநாநிஹ்ர்தயாநி மநீஷிணம்) எனனகடவதிறே. கிரணஙகளாலே தப்தமுரய்க்கொண்டு ரவிமண்டலத்திலேவர்த்திக்கும், காமமேமேமுமான பர்வதாகரத்திலே ஜடாதாரணம்பண்ணிநின்றும், ஜலதத்வத்திலே ஸர்வதாவஹிதத்தும் இப்படிஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணினஸர்வேச்வரனுக்கு ஜ்ஞாநிகளுடையஹ்ர்தயகமலவாஸம் ஸாத்யமென்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லுகையாலே இது பகவத்பராமரஸமும். (యస్యదేవేపరాభక్తి ర్యథాదేవే తథాగురౌ) (யஸ்யதேவேபராபகதிர்யதாதேவே ததாகுரௌ) என்றும், (దేవమివాచార్యముపాసీత) (தேவமிவாசார்யமுபாஸீத) என்றும், (దేవవత్సర్వదుపాస్యః) (தேவவத்ஸ்யாதுபாஸ்யः) என்றும் சொல்லுகையாலே இருவருக்கும் ஒக்குமிறே. (இராமாநுசனை) எம்பெருமாஸை.

(இருநிலத்தில்) அதிஷிஸ்தர்ைதயான இந்த பூமியிலே. (ஒப்பாரிலாத) என்ைனப்போலே பாபிஷ்டனுகிலும்கிைடப்பதேரிலவன்று ஆராய்ந்தால் எனக்குத் தல்யரான பாபிஷ்டர் இந்தலோகத்திலே கிைடயாைமயாலே ஸதர்சரில்லாத. ஒப்பார்-ஸதர்சர். (அருவினேயென) ப்ராயஸ்சித்தாதிகளாலே நிவர்த்திப்பிக்க வரிதாய், (அவச்யமநுபோக்தவ்யங்க்ருதங்கர்மசுபாசுபம்) (அவச்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதங்கர்மசுபாசுபம்) என்கிறபடியே அநுபவைகநாச்யமான பாபத்ைதப் பண்ணின நான. (நத்க்ரோணிக்ருதான்யனேனரயைர்நாலம்புநர்கவ்பிதைரபாபாநாமிதிமத்க்ருதேததநிகாந்கர்த்தும் ப்ரவர்த்தேதத்வயி। தேபோப்யப்யதிகாநிதான்யஹமபிக்ஷாத்ரிகரோமிக்ஷணாத்) (நத்விராணிக்தான்யநேநரயைர்நாலம்புநர்கல் பிைதர்பாபாநாமிதிமத்க்ருதேதநிகாந்கர்த்தும் ப்ரவர்த்தேதத்வயி। தேப்யோப்யப்யதிகாநிதான்யஹமபிக்ஷாத்ரிகரோமிக்ஷணாத்) என்றும், (அஹமஸ்யஸகாதிசக்ரவர்த்தி) (அஹமஸ்ம்யபராதசக்ரவர்த்தி) என்றும், (யாவச்சயச்சமரிதம்ஸகலஸ்யஜந்தோஃ தாவச்சதத்தகதிகஞ்சமமாஸ்திஸத்யம்) (பூர்ைவஸ்ஸ்வைநச்யமநுஸம் ஹிதமார்யவர்ையர் மாமேவவீக்ஷ்ய மஹதாநந்தகஸ்திதேஷாம்॥ ைநச்யநத்விதநா சடரிபோமமஸத்ய மேவமத்தபோராகமவிநாயதஆவிராஸ்தி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தபாபிஷ்டனான வென்னுைடய.

(வஞ்சநெஞ்சில்ைவத்து) நான் அப்படியானாலும் என்மநஸ்ஸுநிர்மலமோ,எனதேரட்ைட ஸம்பந்தம்பெற்றதாைகயாலென க்குமுன்ைன பாபகர்மங்களிலே ப்ரவர்த்திக்குமாய்த்து. (பந்தாயவிஷயாஸங்கி) என்னும்படியே - பாஹ்யவிஷய ப்ரவணமாய், எலலாைரயும்மோசம்போக்கக்கடவதாய், ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீருங்கூட நல்லவனென்றுதிருவுள்ளத்திலே கொண்டாடும்படியான வஞ்சநத்ைதயுைடய மநஸ்ஸிலைவத்து.(வ்ருத்யாபஹர்நரவபுஸ்த்வஹமீக்ருஶோபி சுத்யாதிஸித்தநிகிலாத்மகுணாத்ரயோயம்। இத்யாதரேண க்ருதிநோபிமிதப்ரவக்துமதயாபிவஞ்சபரோத்ரயதீந்த்ரவத்தே) (வ்ர்த்யாபஹர்நரவபுஸ்த்வஹமீத்ர்சோபி சுத்யாதிஸித்தநிகிலாத்ம குணைச்ரயோயம், இத்யாதரேண க்ருதிநோபிமிதப்ரவக்துமத்யாபிவஞ்சந பரோத்ர யதீந்த்ரவர்த்தே) என்று ஜீயரு மநுஸந்தித்தாரிறை. (முப்போதும் வாழ்த்துவன்) ஸர்வகாலத்திலும், (அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான் வாழியே - அழகாருமெதிராசரடியிணைகள்வாழி யே) (எதிராசன்வாழியெதிராசன்வாழி)என்றுகொண்டு மங்களாசாஸநம் பண்ணினரிறேஜீயரும்; ஸக்ர்த்ப்ராஷ்டனுக்கு ப்ராயச்சித்

தம் லகுவாயிருக்கும், அபபடியன்றிக்கே இதுவேயாத்தாயாக இந்த அக்ர்த்யத்தைப் பண்ணுகின்றேன்.

(என்னுமிதுவனன்மொய்புகழ்க்கே) (அவன்) (ஸந்தப்ரதமம் రూపం ద్వితీయంలక్ష్మణస్తథా। బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌరామానుజస్మృతః)(అనంతః ప్రథమంరూపం తస్యితీయంలక్ష్మణస్తథా । బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌరామానుజస్మృతః) என்று ப்ரஹ்மநாரதீயத்திலும், (சேஷோ சைன்யநாதோவா க்ரீஷ்ணச்ரேஷ்டாத்வைகேः। విశాఖ్యయమసాప్రాహ్యైయతాబాయిష్ణుకమ్) (శమితోదయశఙ్కారాది గర్వస్వబలాదుద్ధృతయూథదర్ప్రకాశः। ఆదరోపిశేవాగ్రజేరపార్థాననురామాఽవరజస్యపేషభూయः) (శేషోవాణైనంయనాథోవా శ్రీపతిర్వేత్తిసాత్వికైः। విధర్కయాయమహాప్రాజ్ఞైరు, యథాజాయమనుకలం) (సమితోదయసఙ్కర్షణస్వబలాదుద్ధృత యూథదర్ప ప్రకాశः। అవరోపితవాన్హలాగ్రేపరభాగంకమలామలాఽవరజస్యస్ఫుటశోభయం) என்று அபியுகதராலும் ப்ரதிபாதிக்கபட்ட அப்ரதிமப்ரபாவரான எம்பெருமானுடைய, (மொய்புகழ்க்கு) க்ருஷ்ணச்லாக்யமான ப்ரபாவத்துக்கு. மொய்-அழகு. அன்றிக்கே, அளவுக்கியமான ப்ரபாவத்துக்கென்றுமாம். (இதுவென்னுமிது) இது என்னுய்விடுமோ. இப்படிப்பட்ட மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவிது அவருடைய வைபவத்துக்கு என்றுபோதாதென்கைக்காட்டுமோ வென்றபடி. (நினைந்துணைந்துள்கணைந்துருகி இமைப்பொழுதாலும் முனிவரும், புனைந்த கண்ணீர்சாந்தமபுகையொடுநிவேதனைகளும், பின்னந்த வெல்லாப்பொருளுகட்டுமவிதத்தாய் முதலில் சிந்தையாலும், மனஞ்செய்ஞாநத்தனபெருமை மாசூழ்தோமாயோனே) என்றுப்போலே தலைக்கட்டுகையாலே எதுகினைபோஹஸம பண்ணுகிறேனென்று அநுதபிகிறார். (திగశుచిమనీతార్థచింతాయాముద్భవపులక యోహంమోగివర్యాగ్రగణ్యైः। విధిశివసనకాద్యైర్ధ్యానగమ్యాంఘ్రిపంకేరుహయుగళ కామయేకామవృత్తం.) (దిగశుచిమవిదం నిత్యమామలప్రజ్ఞం పరమపురుషయోహంయోగివర్యాగ్రగణ్యైः। విధిశివసనకాద్యైర్ధ్యానగమ్యాంఘ్రిపద్మయుగళ కామయేకామవృత్తం.) என்று அளவந்தாரும் இப்படியே அநுஸந்திததருளினரிறே. ... (உக)

உரை.—அ.—இருபத்துநாலாமபாடடு. "ஒப்பாரிலாதவரு வினையேன்" என்றீர், இப்படியிருக்கிறவுமக்கு இவ்விஷயத்தை மூப்போதும்வாழ்த்துகை கூடினபடியென்னென்ன; தாம்முன்புகின்றநிலையையும் இன்றுதமக்கு இவ்வுத்கர்ஷம் வந்தவழியையும் சொல்லுகிறார்.

மூ.—மொய்த்தவெந்தீவினையால் பல்லுடல்தொறும்மூத்தகணல், எய்த்தொழிந்தேன்முனைநாள்கவ்வல்லாமின்றுகண்டுயர்ந்தேன், பொய்த்தவம்போற்றும்புலச்சமயங்கள்நிலத்தவியக், கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசனென்னுங்கார்தன்னையே. ... ... (உ சா)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மொயத்த	தேன்கூண்டைமொய்த்தாப் போலே ஆதமாவை மொய்த்துக்கொண்டிருப்பதாய், அநுபவவிநாச்யமாதல், ப்ராயஶ்சித்தவிநாச்யமாதலசையாதது,	போறறும்	நோக்கிக் கொண்டு போரும்,
வெமதி	அதிக்ரூரமான,	புலச்சமயங்ள	நீசமயங்கள்,
வினையால	காமத்தாலே,	நிலத்தவிய	விளக்குப பிண்ம் போலே நசிக்கும் படியாக,
பலவுடல் தொறும்	அநேக சரீரங்கள்தோறும,	ஸைத்த	நிரஸித்த,
மூத்து	ஜராவஸ்தையாகவஸித்து,	மெய்ஞ்ஞா நத்து	யதார்ஜ்ஞான யுக்தரான,
அதனல்	அத்தாலே,	இராமாநுச னெனனும் கார்தனனை	எம்பெருமானா ரென்கிற பரமோதாரனை,
எய்த்தொதா ழிந்தேன்	அவஸந்நனாய் விடுகிறேன்;	கண்டு	தம்முடைய ஔதார்யத்தாலே காட்டுகண்டு,
முனைநாள் கவ்வல்லாமல்	அநாதியானகாலமெல்லாம,	இன்றுயர் வினறு நம்தன்	உதக்ர்ஷ்டனென்னை.
பொய	அனைவதிகங்களானகையாலே அயதார்த்தங்களாயிருக்கும்,		
தவம்	விஷயவிரகதி, பரத்வஸாதிவ்யாதி, ஸதகுரு ஸேவாதி களான தபஸ்ஸுக்களை,		
நின்றசீர்	அவஸந்நனாய் விடுகிறேனென்கிற இது,		
அருளினால்	அநாதியானகாலமெல்லாம,		
கண்டுகொண்டு	அனைவதிகங்களானகையாலே அயதார்த்தங்களாயிருக்கும்,		
உய்ந்தேன்	விஷயவிரகதி, பரத்வஸாதிவ்யாதி, ஸதகுரு ஸேவாதி களான தபஸ்ஸுக்களை,		

“மொயத்தவெந்தீவினையார் பல்லுடல்” என்று பாடமான போது - திரண்ட க்ரூரகர்மங்களாலே நிறைந்துள்ள அநேக தேஹங்களென்னை. மொய்த்தல் - திரளுதல். கைத்தல் - கடிதல். கார்தன்னை யென்றது - முற்றுவமை. ... ... (உ சா)

அ.—இருபதாவதுகாலாமபாட்டு. கீழ்பபாட்டிலே-மஹாப்ரபாவரான எமபெருமானாரை என்னுடைய வஞ்சகமான மநஸ்ஸிலேவைத்து ஸ்துதியாதினமேறை னென்று நிர்வேதிப்பட்டார்; இப்பாட்டிலே - இப்படிப்பட்ட வுமகு ஸ்தோகாம்பண்ணுகைக்குத்தான்

அதிகாரமுண்டோவென்ன; தென்கூண்டை ஈமொய்த்துக்கிடக்கு மாப்போலே ஆத்மாவைச்சுற்றிகொண்டிருக்கிற கோரமான பாபகர்மங்களாலே அநாதிகாலந்தொடங்கி நாநாவித தேஹபரிக்ரஹம் பண்ணிகர்ப்பஜந்மாத்யவஸ்தாஸப்தகத்தாலேயிவ்வளவும் நசித்துப்போந்தென, சாஸ்த்ரவிஹிதமான தபஸ்ஸுகளைப் பண்ணும் நீசஸமயநிஷ்டட்டரெல்லாம பகரும்படி ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளைப் பண்ணும் யதார்த்தஜ்ஞாநத்தையுடையரான எம்பெருமானார் என்னுடைய காளமேகமாநார், அவரைகண்டு உதகர்ஷ்டனேனென், ஆகையாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறேனென்கிறார்.

வ்யா.—(மொய்த்த) அநாதிகாலமேதொடங்கி என்னாலே பண்ணப்பட்ட பாபங்களெல்லாம என்னுக்மாவை மொயதத்துக்கிடக்குமே. மொய்த்தல் - நிரளுதல். தணடகாரண்யத்திலே சகரவர்த்திதிருமகனை கரதூஷணதிபதிளலாயிரம ராக்ஷஸாகள் மொசிந்தாப்போலேகாணும் இவனைமொசிந்தபடி. (ஆவிதுணைகைகவைவர்குணமக்குஞ் சிற்றின்பம், பாவியேனைப் பலிகாட்டிப் படுப்பாயோ) எனறு கலேசிகுமபடி சூழநதுகொண்டிருகிற. (வெம்) அநுகூலமாகவும் அநுபயமாகவும மொசிகுதல் ஒருபாஷைஹிக்கலாம், அப்படியனறிகே அதிகருரமான. (தீவினையால்) புண்யபாபங்களிரண்டுமன்று நானைசெய்தது, எலலாம பாபமேயாய்த்து. அன்றிக்கே, சிறிதுபுண்யங்களுணடானாலும அதுவும ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமாயத் தலைகட்டுகையாலே இவரபிப்ராயதாலே தீவினையாமிறே. (அத்வாத்ம்ஹீத்ஸ்ருஷ்டம்) (அகபாதகபிதல்தலம) என்று- புண்யங்களெலலாம் பாதகசபதத்தாலே சொலலப்பட்டதிறே. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலும அப்படியே,(அஷ்ட) (அநக)என்கிற ஸ்ரீராமாயணச்லோகபதத்துகு தீயபர்ந்தமடறகே யிருகிற ராமபக்தியும் அகமென்றுமதனை ஈட்டுகாரும நிரூபிசசெய்தாரிறே.

(மொய்த்தவெந்தீவினையால) ராவணபலநத்திலே பிராட்டியைச்சுற்றிலும வலோததுகளெகாணடு, "தறற, பச" எனறு கோரபாஷணங்களைப்பண்ணும ஏகாக்ஷி ஏககாணிமுதலான ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளைப்போலே சூழ்ந்துகொண்டு தபநவேறதுகளானஎனறு டையபாபங்களாலே தப்தனெனவென்றபடி. (பலதடலமிதாறும) தேவதிர்யங்மநுஷ்ய ஸ்தாவரரூபமான நாநாவித சரீரங்களைதோறும். சரீரஸம்பந்தமடியாகவிறே பாபங்களைப்பண்ணுவது. (மூத்து)அவ்வவசரீரங்களிலே ஜராவதியாகவவிந்து. இதுகர்ப்பவாஸஜந்மாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம் (வேதநூல்பிராயம்நூறு மனிசர் தாம்புகுவதோலும், பாதியுமுறங்கிப்போகும் தின்றதிப்பதினையாண்டு பேதைபாலகனதாகும பிணி பசி மூப்புத்துனபம்) என்ற

* மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவரும் அருளிச்செய்தாரிறை.
(గర్భజన్మాద్యవస్థాసు దుఃఖమత్యన్తమస్సహమ్। నశ్ఛిద్రణయన్నిత్యం చరామీన్ద్రియగో
చరః॥ ఏవఁవిషయతృష్ణాయ నశేగస్యజరామమ। తదోభగకరణాన్నాథ్ధ శైథిల్యంకురుతే
భృశమ్) (கர்ப்பஜந்மாத்யவஸ்தாஸு துக்கமத்யந்தது:ஸ்ஸஹம்।
நஶ்஛ித்ரணந்நித்யஞ்சராமீந்த்ரியகோசர:॥ ஏவஞ்விஷயத்ருஷ்ணை
யசகஸ்யஜராமம। ததபோககரணநாஞ்ச சைதில்யங்குருதேப்ர்
சம) என்று அபியுக்தரும சொன்னர்களிறை. (జరాజర్ఝరదేహన్నశ్ఛిథిలా
వయవసన్ధిపుటాక్, పచలచ్ఛీర్ణదశనోవస్నాయుదరయూవృతః॥ దూరప్రణష్టనయనో వ్యో
మాన్తర్గతతారకః। నానావివరనిర్యాతలోమపుఞ్జశ్చ్యుతప్రుః॥ ప్రకటీభూతసర్వాస్థిభగ్న
పృష్ఠకాస్థిసంహతిః। ఉత్సన్నపరార్ధత్వాత్ లాలాహారోల్పచేష్టితః॥ కృచ్ఛ్రాచ్చంక్రమణో
త్థానశయనాసనచేష్టితః। షణ్ణిభవచోశ్రోత్రనేత్రఃనివల్లాలావిలాననః॥ అనాయాసైనమ
న్యైశ్చ కనష్టైర్వరణోన్ముఖః। లక్ష్మణేప్యసుభూతానాం విస్మర్తాభిభవస్తునామ్॥ సకృమచ్చరితే
వాక్యే నముద్భాతమహాగ్రసుః। నసలాసమహాయాస సముద్భాతప్రజాగరః॥ అనేనోత్థా
పయతేన్యేన తథాసంపెశ్యతోఽపి। భృత్యాబత్పుత్రచారాణా మవమానపరిష్కృతః॥ ప్రక్షీ
ణాఖిలశౌచాది విహారాహారసన్పృహాః। హాస్యరిపరిజనస్యాపి నిర్విణ్ణాశేషబాన్ధవః॥
ఆనుభూతమివాన్యస్మిన్ జన్యన్యాన్ధ్యవిచేష్టితః। సంస్మరన్యావదీప్సితనిశ్వసత్యతితాపితః॥
ఏవహాదీనిదుఃఖాని జరాయూనుగుహాయవై) என்று ஸ்ரீபராசரப்ரஹ்மரிஷி
சொன்னபடியும் ஜராயையநுபவித்தது.

(அதஞ்ஞலையதஞ்தாழிந்தேன்) இப்படி சரீரம் ஜீர்ணமானவா
றெ மரிதத்துப்போரொன். (அஸ్ధిదేహావసాదేచ దుఃఖముత్కాన్తిసమ్భవమ్।
క్షణేక్షణేదేహినాన్నాన్తి యామ్యోపిడ్రూపకర్షణమ్॥ యాతనాదేహసమ్బన్ధం యామ్యపా
శైశ్చ కృష్ణయ। ఉగ్రమార్గగతస్తేన యమస్యాపురమన్తికమ్॥ తస్మాయోగపరాయాత యా
వన్నాశ్నోసహాస్రశః। క్రుచ్ఛ్రాస్వస్థాచ్యవమాయేహం తత్ప్రవేశభయాకులః॥ పునశ్చగర్భజ
న్మాది క్లేశంకర్మనిర్మితమ్। మయాహ్యచిన్త్యముచ్చైస్తా కరపతేజలచన్ద్రివత్) (அத
ந்தஹாவாஸொநசதுர்க முதக்ராந்தி ஸமபவம்। க்ர்ச்ச்ரேணதே
ஹாந்நிஷ்கராந்தியாம்யகிங்கராநாசகம்॥ யாதகாதேஹஸம்பந்த0
யாம்ய பாஸைஸ்சகர்ஷணம। உக்ரமார்க்ககதக்லேச0 யமஸ்யபுர
தஸ்தந்நிமம॥ தந்நியோகவசாயாதயாதகாப்சஸஹஸ்ரச। க்ரு
தவாஸ்மாத்வாசதூரியஹ0 తతప్రవేశభయాకులః॥ పునశ్చగర్భ
వాస్మాత్వాహ్ం ప్రవేశకర్మనిర్మితమ్। మహాన్విచిన్త్యముచ్చైస్తా కరపతేజలచన్ద్రివత్) (அத
ந்தஹாவாஸொநசதுர்க முதக்ராந்தி ஸமபவம். க்ர்ச்ச்ரேணதே
ஹாந்நிஷ்கராந்தியாம்யகிங்கராநாசகம்॥ யாதகாதேஹஸம்பந்த0
யாம்ய பாஸைஸ்சகர்ஷணம। உக்ரமார்க்ககதக்லேச0 யமஸ்யபுர
தஸ்தந்நிமம॥ தந்நியோகவசாயாதயாதகாப்சஸஹஸ்ரச। க்ரு
தவாஸ்மாத்வாசதூரியஹ0 తతప్రవేశభయాకులః॥ పునశ్చగర్భజ
న్మాది క్లేశం

(போற்றும்) (அசாஸ்த்ரவிஹிதம்கோரம் தப்யந்தேயேதபோஜனாஃ। யஜந்தேநாமயஜ்ஞைஸ்தே தம்பாவிதிபூர்வகம்॥ கர்ஶயந்தஃஶரீராணி பூதக்ராமமசேதனம்। மாஞ்சைவாந்தஃஶரீரஸ்தம் தாந்வித்த்யாஸுரநிஶ்சயான்) என்கிறபடியே அசாஸ்த்ரீயங்களாய், அயதாபூதங்களான விஷயவிராக்தி பாஹ்யஸாதிவர்த்தி குருஸேவாதிகளான தபஸ்ஸுகளை ஆசரித்துகொண்டு போரும். இவர்கள்தான் வெளிக்கு *செங்கலபொடிகூறைவெண்பல் தவத்தவர்போலேகாணுமிருப்பது.

(புலச்சமயங்கள்) நிசஸமயங்கள். சைவ மாயாவாத சாக்தய காணபத்ய சார்வாக பௌத்தாதிஸமயங்கள். (நிலதகவிய) பூலோகத்திலே பஸ்பமாம்படி. (ஹ்ருத்பத்மஸிம்ஹாஸனநிஸீத ஹயக்ரீவஸோஷ்ம்ணி ஹோம குப்தப்ரத்யூஹஸ்ருஷ்டிஃ) (திக்நாதாபந்தஜைத்ரத்வஜபடவஸனஸ்தாயிநிர்பூத தத்தப்தாஸ்தோயதூலஸ்தபகவிகமனவ்யக்தஸத்வர்திநீகா) (ஶமிதோபயஶத்ருராதிகர்வஃ) (காதாதாகாகதானாம்) (ஸமிதேதாதயசங்கராதிகர்வஃ) (காதாதாகாகதானாம்) இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே - அவையெல்லாம் இந்த பூலோகத்திலே அவியும்படி. யஜ்ஞமூர்த்தி, யாதவப்ரகாசன் முதலானரை சிக்ஷித்து அநுகூலராகப்பண்ணியும், நிருநாராயணபுரத்திலே பௌத்தரை நிரஸித்தும், அவற்றை பஸ்மஸாத்தாம்படி பண்ணாயருளினவனென்று ஸர்வலோகபரஸித்தமிறே. (கைத்த) ஸ்ரீபாஷ்ய கீதாபாஷ்ய வேதார்த்தஸங்கராதிகளை யருளிச்செயது வையாகரணம்பண்ணியருளின. அனந்தரகே, கைத்தல்-அவற்றை விளக்குதப்பிணம்போலே நசிக்கும்படியாக நிரஸித்தத வென்னவுமாம்.

(மெய்ஞ்ஞானத்து) யதாவஸ்திதாத்மவிஷயிகஜ்ஞாநயுக்தரான. (இராமாநுசன்) எமபெருமானார். (என்னுங்காதலனே) இவராகிறமேகத்தை. வேதமாககபரதிஷ்டாபநம பண்ணி ஸர்வலோகத்தையும் ரக்ஷித்தது ஒருஔதார்யமாக நினைத்திலர், ஆததராபராதியானகாகாஸுரனை சகாவர்தித்திருமகன் ரக்ஷித்தாப்போலே அப்படிப்பட்ட தம்மையும ரக்ஷிதருளினபடியாலே ஔலஸ்தலயிமாகமற வர்ஷிக்கும் வர்ஷுகவலாஹகமபோலே யிருந்தாரென்று சலாகிகிறார். கார்தன்னையே எனறது-முற்றுவமை. கணேடு - இப்படிப்பட்ட பரமோதாரரைக்கண்டு கோயிலிலே ஸேவிக்கத. ஆழ்வான்புருஷகாரமாக ஆச்ரயிததென்றபடி. அவர்விஜ்ஞாபநீகரித்தபின்பு, உயர்ந்தேன் - உத்க்ருஷ்டனானேன் என்றதாயிற்று. அத்தாலே-ஸ்தோத்ரம்பண்ணத் தொடங்கினேன் என்றுகருத்து. ... ... (உசா)

உரை.—அ.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. எம்பெருமானுர் தம் பக்கல்பண்ணின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து அத்தாலே அவர் திருமுகத்தைப்பார்த்து தேவரீருடைய க்ர்பாஸ்வபாவம் இந்த லோகத்தில் ஆர்தானறிவாரொன்கிறார்.

மூ.—காரேய்கருணையிராமாநுசாவிக்கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவர்நின்னருளின்தன்மையல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடம்நான்வந்துநீயென்னையுற்றபிறுன்
சீரேயுயிர்க்குயிராயடியேற்கின்றுதித்திக்குமே. (உரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காரேய	ஜலஸ்தலவிபாகம் பாராதே வர்ஷிக கும் மேகம்போ லே ஸர்வவிஷய மாகஉபகரிக்கும்,	உன்சீரே	தேவரீருடைய கல் யாணகுணங்களே,
		-யிர்ககுயி ராய்	ஆத்மாவுக்கு தாரக மாய்.
		அடியேற்கு	அடியேனுக்கு.
கருணை	க்ர்பையையுடைய,	இன்றுதித்	இன்றுராவியா
இராமாநுச	உடையவரே,	திக்கும்	நின்று;
அல்லலுக்கு	துக்கத்துக்கு,	நின்	தேவரீருடைய,
நேரேஉறை	நேரே ஆவாஸபூமி	அருளின்த	க்ர்பையின்ஸ்வ பா
விடம்நான்	யாயிருப்பாலெரு வனநான:	ன்மை	வத்தை,
		இக்கடலிட	இக்கடல் சூழ்ந்த பூ
என்னை	இப்படி யிருக்கி ற வென்னை,	ல்	மியில்,
		ஆர்அறிபவர்	ஆர்தான்அறிவார்.
நீவந்து	தேவரீர்தாமேவந்து,	காரேய் கருணைஎன்றது-கா	
உற்றபின்	ப்ராபித் தருளினபி	ரேய்ந்தகருணையென்றபடி. ஏய்	
	ன்பு, *	கை-ஒப்பு.	(உ(

வ்யா.—அ.—இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. மேகம்போலே ஸர்வ விஷயமாக உபகரிக்கும்க்ர்பையையுடைய எம்பெருமானுரே!, சது ஸ்ஸமுத்ரபரிவேஷ்டிதமான இந்த பூப்ரதேசத்திலே தேவரீருடையக்ர்பாஸ்வபாவத்தைத்தெளிந்தவராய்,ஸகலதுஃகங்களுக்கும் ஸாக்ஷாதாகாரமான வென்னை தேவரீரே யெழுந்தருளி யங்கீகரித்தபின்பு, தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்கள் என்னுடைய ப்ராணனுக்கு ப்ராணனைய் அடியேனுக்கு ரஸியாகின்றதென்று எம் பெருமானுர் திருமுகத்தைப்பார்த்து நேர்கொடுநேரே விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

வ்யா.—(காரேய்கருணை) ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷாக வலாஹகம்போலே. * அநாலோசிதவிசேஷா லோகசரண்யமான க்ர்பை.(సిద్ధేతదీయశేషత్వే సర్వార్థాస్సమ్భవన్తిహి)(ஹிக்தேததீயசேஷத்வே

ஸர்வார்த்தாஸ்ஸமபவந்திஹி) என்னக்கடவதிறே. காள் - மேகம். ஏய்ணை-ஒப்பு. இப்படிப்பட்ட க்ர்ணபையையுடைய. (இராமாநுசா) எம்பெருமானரே. (இக்கடலிடதில்) சதுஸ்ஸமுத்ர பரிவேஷ்டிதமான இந்த * இருள்தருமாஞாலத்திலே. (நின்னருளினால) பரதுஷ்காலஸஹிஷ்ணுத்வ நிராகிர்ஷத்வாதிலகூணங்களோடே கூடியிறே க்ர்ணபையிருப்பது, அப்படிப்பட்ட கர்ணைககு.

(நின்னருளின்) என்று - ஆசாரயப்ராப்ல்யத்தாலேவந்த வெளிச்சிறிபபு ஸ்வர்ணத்துககு பரிமளமவந்தாப்போலேகாணுமிருப்பது. (தன்மை) இபபடிப்பட்ட காபாஸ்வபாவதனை (ஆசோயறிபவா) தெளிந்தவாதாள ஆர். நீதயவிடாதயிருந்தவர்களாகில், (ஸசாஸ்த்ரநிஷ்டை) (ஸதாடசயநிஷ்டை) எனறுமட, (ஸ்ரீமான்) (விப்ராஸ:) எனறும், (ஜாஸ்ரீமான்) (ஜாகாவாளன்) எனறாம-னார வஜ்ரகுண்டலயவராணைகயாலே ஆரியகுடுமபவாகபிறநதனன; (யோ நிஷ்ஸ்ப்ரமாதானா தஸ்ய-ஜாகரிதா யமி) (யாநிசாஸர்வபூதாநாம் தஸ்யாம் ஜாகர்திஸம்யமீ) என்றப்படி அத்ரதாநமாக விழிப்பிருமபூலோகத்திலிருந்தவர் தெரிகிலனென்றபடி.

(அல்லலறுக்கு) (ஸம்ஸாரதாபஹரணாய ஜகத்ரயஸ்ரஷ்டுரஸ்ய) (காப்பஜங்மாத்யவஸ்தாஸு துகிகமதயந்தஸ்யஸஹமே) எனபாமபடி யான துகிகங்களறுகக (நேராயுறைறவிடமதான) ஸாகஷாத பரவாஸுதேவனாயிருப்பாரெருவன்றான (சரணமபநதகளுகட வநத துகிகங்களெல்லாம தஸ்ஸம்பந்தத்தாலே எனகரு ப்ராபதமாகுமல சிறிது லகுவாயிருக்கும்; அப்படியன்றிகே, ஸாகஷாத எனகரு வந்ததாகையாலே அவற்றுக்கெல்லாம நான்தட்டமான ஆச்ரயமாயிருந்தே னென்றபடி. (வந்துநீ) (நீ-வந்து) தேவரீர பரதுஷ்டாஸுரஸஹிஷ்ணுவாகையாலே ஸ்ரீகஜேந்ராழ்வாறனுடைய ஆர்த்தநாதத்தைக கேட்டவாறே ஸர்வேச்வரன் அனாகுலிதத தஸ்தூலிய வந்தாப்போலே பரமபதத்தினினறும் இவ்வளவாகவெழுந்தருளி (எனனை) துகிகாச்ரயமான வென்னை. (உற்றபின்) (ஸ்வயாபி ப்ருகாநந்நிதாநீ மநுத்தமம்பாத்ரமிதம்தயாயா:) (த்வயாபிலப்தம்பகவந்நிதாநீம துதத மம்பாத்ரமிதம்தயாயா:) என்றப்போலே அலப்யலாபமாக எனனைப்பெற்றபின்பு.

(உன்சீரே) தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்களை. (ஸ்ரீமான் மாகரோமஹாகு) (குணாமாகரோமஹாந்) என்றப்போலே சீர் என்னுமபடியான வாதஸல்ய ஸௌசில்யாதிகுணங்களை. (உயிர்க்குயிராய்) ஆத்மாவுக்கு தாரகமாய். லோகத்தில் எல்லார்க்கும் தந்தாமுடைய ப்ராணன் ஜீவநஹேதுவாயிருக்கும, இங்கு அப்படியன்றிகே இவருடையப்ராணனுக்குப்ராணனுய்ககாணும் அவருடைய

சீரிருப்பது. (அடியேற்கு) சேஷபூதனெனக்கு. (இன்று) (ரஸம்ஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி) (ரஸஹ்யேவாயம்லப்த்வாநந்தீபவதி) (ஸோஶ்நுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ) (ஸோசநுதேஸர்வான்காமான்ஸஹ)என்றுஞ் சொலலப்படுகிற ப்ரஹ்மத்தினுடைய கல்யாணகுணமார்தாறுபவரும, (அடியார்கள்குழாங்களோ - உடன்கூடுவதெனறுகொலோ) எனறுதியரோடேகூடிப்பண்ணுகடவேனெனறுப்ரார்த்திதத்படி தலைக்கட்டுவது பரமபதத்திலேயா யிருக்கும்; அப்படியன்றிகே எனகுஇது இநத பதததசையிலேதானே. (தித்திக்குமே) ரஸ்யமாய ஆநதாவஹமா யிருக்குமென்றதாய்த்து. *தேறும் பாலும் கன்னலு மமுதமாகித் தித்திக்தாப்போலேயாயத்தென்றபடி. (அண்ணிக்கு மமுதாறுமென்னுவுக்கே) என்னக்கடவதிறே. ... ... (உரு)

உரை.—அ.—இருபத்தாறுமபாட்டு. எம்பெருமானர் விஷயீகரித்தருளின பின்பு அவருடைய குணங்களை தமக்கு தாரக போஷக போக்யங்களாய்தலெனனுர் - கீழ்; அவ்வளவன்றிக்கே அவர்திருவாடகளுக்கு அகங்யார்ஹராயிருக்கும் மஹாப்ரபாவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடைய பூர்வாவஸ்த்தைகளில் ஓரொன்றே என்னை எழுதிகவிகாள்ளாகின்றதென்கிறர்.

மூ.—இகநற்றகோத்தியிராமாநுசனென்செய்வினையாம்
மெயகுற்றமகீகிவினங்கியமேகத்தைமேவும்நல்லோர்
எக்குற்றவாளனெதுபிறப்பேதியல்வாக்கின்றே
ரகுற்றமப்பிறபபவியல்வேநம்மையாட்கொள்ளுமே.()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
என்செய்வி னையாம்	"விஷந்துபாபக்ருத்யாம்" (தவிஷந்தபோபக் ருத்யாம்) என்கிற படியே பிறராதாய் அசல்பிளந்து ஏதிக்குஉற்ற றிடவந்த தன்றிக் கே என்னுலெசெ ய்யப்பட்ட வினை யாகிற,	மெய்க்குற்ற மகீக்கி	நிலகின்றதோஷத் தைப்போக்கி, இவன் விரோதினையும் ப்போக்கப் பெற்
		)ராமாநுச	} எம்பெருமானரை
		ஜன	"ராமாநுஜபதாச்சாயா" (ராமாநுஜ பதச்
			சாயையும் என்னும் ப்ரீதியாலே,
			தாம்உஜ்வலரான ப
			ரமோதாரராய்,
			திக்குகள்தோறும்வ்
			யாப்தையான,
			குணவத்தா ப்ரதை
			யையுடையராயிரு

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	சாயா) என்கிறப டியேபாதச் சாயா திகள் அபர்த்தக்வி த்தமாம்படி பொ ருந்தியிருக்கும்,		இவ்வளவான ப்ர திபத்தி பிறந்தாலி றே ஸ்ரீவைஷ்ணை வர்கள்பக்கல ஸ ஜாதியப்ரதி பத்தி குலைததாவது.
நல்லோர்	விலக்ஷணரானவர் கள்.		
எக்குற்றவா ளர்	யாதொரு குற்றத் தை யுடையராக வும்,		அதவா, அவர்கள்விஷய த்தில் அதிமாத்ரப்ரவணரான நம மை என்னவுமாம். அனறிகே,
எதுபிறப்பு	யாதொரு ஜாதித் தையுடைய ராக வும்,		எகுற்றவாளா எது பிறப்பேதி யலவாகினறேர் என்றது- 'அ ஹங்கார ஹேதுவான ஜன்மவர்த தஜ ஞாநங்கள் ஹேயம்' என்கிற
ஏதியல்வாக	யாதொருவ்ருத்தத் தையுடைய ராக வும்,		ஜ்ஞாநம்பிறநத பினபு, அநதவ் கதஜ்ஞாநகளாலுண்டானஸ்வ நிகாவத்தை யநுஸந்தித்து நி ன்றநிலையாய், அவ்வவஸ்வ பாவ
நின்றேர்	மூன்புநின்றார்கள்,		நுசமே என்னுனபுதிக்கொள்ளா
அக்குற்றம்	அந்தக்குறறமும்,		நின்றதென்கிறேர் என்னவுமாம்,
அப்பிறப்பு	அந்தப்பிறபபும்,		மெயபாவது-நிலைநிற்குமது. இது
அவ்வியல்வே வநம்மை	அந்தஇயல்வுமே (சிறுமாமனிசர்) எ		நிலைநிற்கையாவது-அநுபவவிரா
ன்னலாம்படி	ம		ச்யமாதல், பராயச்சிததவிரோசய
ஹாப்ரபாவரான			மாதலன்றிகே யிருக்கை. என்
			செய்வினையாம் மெய்கருற்றம் நீ
ஜன்மாதிகளை	பரி		க்கி என்றது-மதகர்தகாமமடியா
க்ரஹித்தது	தாத		கவுண்டான தேஹஸம்பந்த ப்ர
ர்சரானதம்போல்			யுக்தாஹங்காராதி தோஷங்க
வாரும்	இவ்விஷ		ளைப் போகதியென்னவுமாம். அ
யஸமாசர	யணர்		ப்போதைக்கு விநையாம என்ற
ஹா	என்றுமத		து-வினையாலே யுண்டானவென்
தை	தர்சிப்பிக்கை		றபடி. ஜன்மவ்ர்த்தங்களோடஸ
க்காகளன்று	நினை		ஹபடிக்கையாலே, எக்குற்றவா
த்திருக்கிறதம்மை,			ளர் என்கிறவிடத்தில், குற்றமெ
ஆள்கொள்	அநுஸந்திக்குந்தோ		ன்றது-ஞ்ஞாநத்தில் குறையாகக்
ளும்	றும் எழுதிக்கொ		கடவது இயல்வு-வ்ர்த்தம். (உசு)
	ள்ளா நின்றது		

வ்யா.—அ.—இருபத்தாறும்பாட்டு. மேகம்போலே உதாரரான எம்பெருமனர் தம்மை விஷயீகரித்தபின்பு அவருடைய கல்யாணகுணங்கள் தமகு தாரகமாயிருந்தபடியைக் கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லி, இப்பாட்டிலே - அவர்க்கு அநந்யார்ஹராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடைய ஜந்மவ்ர்த்தாதிகளில் ஓரான்றே அடியேனை யெழுதிகொள்ளாகின்ற தென்கிறார்.

வ்யா.—(என்செய்வினையாம்) (த்விஷந்தம்பாபக்ர்த்யாம்) (த்விஷந்தம்பாபக்ர்த்யாம்) என்கிறபடியே அசல்பிளந்து எறிடவந்ததன்றிக்கே என்னாலே செய்யப்பட்ட அக்ர்த்யகாணைதிரூபமாய் ப்ராயச்சித்தாதிகளாலே நிவாத்தியாதே, (నాభుక్తంక్షీయతెకర్మ కల్పకోటిశతైరపి) (நாபுக்தகம்க்ஷியதேதகர்மகல்பகோடிசதைரபி) என்னும்படியாலகர்மமாகிற. (மெயக்குற்றம்)நிலைனிறதோஷம். (వాచానుగోచరమహాగుణదేశికాగ్ర్య కూరాధినాథకథితాఖిలనైచ్యపాత్రమ్। ఏషోహమేవనపునర్జగతీదృశం) (வாசாமகோசரமஹாகுணதேசிகாக்ர்ய கூராதிநாதகதிதாகிலனைச்யபாத்ரம்। ஏஷோஹமேவநபுநர்ஜகதித்ர்ஶ) என்றும், (ప్రూర్వైస్వనైచ్యనుసంహిత మార్యవర్యైర్నామేవపీన్యమహతాన్నతపస్తితెపామ్। నైచ్యన్నిన్వదం మమశరిపోనుమసత్యమేవమత్తఃపరోనమలినోయతఆవిరస్తి॥ యావచ్చయచ్చదురితంసకలస్యజన్తోఃతావచ్చతత్తధికృష్ణమమాస్తిసత్యమ్) (பூர்வைஸ்ஸ்வனைச்ய மநுஸம்ஹிதமார்யவர்யைராமாமேவவீர்ய்யமஹதாந்நதபஸ்திதேஷாம்। நைச்யந்நிந்வதம் மமசரிபோனுமஸத்யமேவ மத்தஃபரோநமலினோ யதஆவிரஸ்தி॥ யாவச்சயச்சதுரிதம்ஸகலஸ்யஜந்தோஃ தாவச்சதத்தததிகம்சமமாஸ்திஸத்யம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப்ரத்யயம்பண்ணிச் சொல்லுகிறார். மெய்யாவது - நிலைநிற்குமது. இது நிலைநிற்ணையாவது - அநுபவவிநாச்யமாதல், ப்ராயச்சித்தவிநாச்யமாதலன்றிக்கே யிருக்கை. இப்படிப்பட்ட பாபத்தை நீகி. (வாழ்மைறிகடலோமாருதமோதியகமோ, காணைவொருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்) என்கிறபடியே போனவிடம் தெரியாதபடி. ஸவாஸநமாகப் போகி. (விளங்கிய) அத்தாலே அத்யுஜ்வலமான. இவன் விரோதியைப் போக்கபெற்றோமே யென்னும் ப்ரீதியாலெகாறும் அவாதாம உஜ்வலரானது. (மேகத்தை) வர்ஷுகவலாஹகமபோலே பரமோதாரராய மேகத்தை என்மது - முற்றுவமை.

(திக்குற்றகீர்த்தி) (எய்ந்தபெருங்கீர்த்தி) என்கிறபடியேஅவ்டநிக்கிலும் வ்யாபித்திருக்கிற குணவத்தா ப்ரதையையுடையரான. (இராமாநுசனை) எம்பெருமானை. (மேவும்) (மேவினேனவன்பொன்னடிமெயம்மையே) என்கிறபடியே (రామానుజస్యచరణౌశరణమ్)(ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம்) என்னும்படி-அவரு

டைய திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் அத்ய வஸிக்கிறது. (நல்லோர்) (நன்மையால்மிக்க ஞானமறையா ளர்கள்) என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜநரான மஹாத்மாக்கள். அன்றிக்கே (மேவும்நல்லோர்) (ராமாநுஜதயாபாத்ரா) (ராமாநுஜ பதச்சாயா) என்கிறபடியே பாதச்சாயாதிகளைப்போலே அபார்த்த மாம்படி பொருந்தியிருக்கும விலக்ஷணரானவாகளென் னவுமாம்.

(எக்குறைவாளர் எதுபிறப்பேதியல்வாகுன்றோ) அந்த மஹாத்மாக்கள் ஆச்ரயணபூர்வகாலத்தில் யாதொரு த்ருஷ்டி கோசமாகிற குற்றத்தையுடையராகவும, யாதொரு உபாயத்தோ பக்ர்ஷ்டஜாதியையுடையராகவும, யாதொரு ருசிதாரயத்தோ டாகமாகிற வ்ர்த்தியையுடையராகவும நின்றாரிலை. தர்ஸ-த்ருஷ்டி ஞானகோசம். இயல்வு - வ்ருத்தம். அவாகரஞ்டையது. (அவரும்மவ பிறப்பவ்வியல்வே) (இவையெல்லாம அவயவாரம்ப ப்ருதயன பூர்வபாவிகளாகையாலும, அநுசரிதத்தோடே தாதிய ணத்தைப் பண்ணினர்களாகையாலும், (பாரமயினர) என லாம்படி மஹாப்ரபாவரான இவர்சரணடைய பூர்வவ்ருத்தவைஸ்ரத்ய விசேஷங்களான வினவே.

(நம்மையாட்கொள்ளுமே) இப்படியும பரதுக்கூலியாடை ந்த நயமையும், காஸ்யாதாய கரயவிகரயாதாரமபடி பண்ணி கொள்ளக்கடவன். அன்றிக்கே, (நயமையாட் கொளவல்லே) இப படி மஹாப்ரபாவரான இவாகள் நிகர்ஷடாயத்தை பரி வஹித்தது தாத்பர்யரான நம்போலவாரும இப்படியாயிரு ஹனென்று மிடதனை தர்சிப்பிக்கைகாகவாக வென்னவுமாம். கிற நம்மை யறுஸ்திக்ருத்தாலும் எனுதிக்கொள்ளுகை வென் னவுமாம். (துரசாரோபிநரஸ்ய ஸ்ருத்வோபாஸீ... | நமோ ஸ்தவே சேவம ஸ்ரத்தயாசரணம்யதி॥ நிர்தோஷம்தஸ்ய ந்தம் ப்ரஹ்ம...) (காரசர ரோபிஸர்வாதி க்ர்தக்ரோகாலுதிகம்பரா | ஸ்ரவணாத்மயதாத்ம தாகம ச்ரத்தயாசரணம்யதி॥ நிரகரோதாதோவிதத்துதாஜாதம் ப்ரபாவாதபர மாதமந்) எனகிற வசநம இவ்விடதது ஓர் பரமாணம்.

அப்போது, ஆதிதேவசப்ததாதாலே - ப்ரதமாசாரயனென ரு தோற்றிணலும் அந்த ஸாவேசவரமின சேஷியன்றபடி யிலே உபதேசித்து உபகரித்த வராகையாலே, ஆதிதேவசபத தமும் - எம்பெருமாணைச் சொல்லுமென்னக குறையில்லை. அன்றிக்கே எம்பெருமாணருக்கு அநயார்ஹரான மஹாத்மாக் கள் எந்தவர்ணமுடையராணலும், எந்த வ்ருத்த முடையராண லும், எந்தஸ்வபாவமுடையராணலும் அந்தந்தவர்ண வ்ருத்தஸ்வ

பாவங்களே நமக்குஉத்தேச்யமா யிருக்குமென்னவுமாம். அந்த மஹாத்மாகள் எந்தவர்ணத்திலே ஜனித்தாலும் ப்ரக்ருஸம்பந்தாயத்தமாய்க்கொண்டு அதுககு அநுரூபங்களான ஸ்வபாவவ்ர்த்தங்களுண்டாயிருக்குமிறே.

குற்றங்களிலேயேயாகிலும் மணிதர்ப்பணதிஸ்வச்சத்ரவ்யங்களிலே எதிரிருந்த பதார்தத்தங்களெல்லாம் தோற்றுமாப்போலே நிர்மலரான அவாகளைகொண்டு தந்தாமுடைய ஸ்வபாவ வ்ர்த்தங்களை அவர்கள்பக்கலிலே ஏறிட்டுகொண்டு அஜ்ஞராய்ப்ரமித்திருப்பாரிறே சிலர், அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவ வ்ர்த்தங்களேயாகிலும் நமக்குஉத்தேச்யமெனலுதல்; அங்ஙனுமன்றிக்கே, அவர்களுக்கு சரீரஸம்பந்தத்தாலே ப்ராமாதிகமாய்க்கொண்டு சிலகுற்றங்களுண்டாயிருந்தாலும், (పద్మపత్రమివామ్భసా) (பத்மபத்ரமிவாம்பஸா) என்கிறபடியே அவற்றோடு அவர்கள் ஓட்டற்றிறே யிருபபது. அப்படியேயாலும் அவர்களுக்கு அவையும் உண்டாகையாலே நம்மை உத்தரிபபிகைக்கு அவையேபோரும்; இப்படியே எம்பெருமானுர்கது அநந்யார்ஹராயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் குறையுண்டாலுலும் அவர்கள் நமக்கு ஆச்ரயணீயரென்று கருத்து.

(యస్మిన్మేచ్ఛేపినర్తే -తస్మైదేయంతతో గ్రాహ్యంసచపూజ్యోయథాహ్యహమ్)
(యస్మిన்மலேச்சேபிவர்ததே-தஸ்மைதேயo ததோக்ராஹ்யoஸ
சபூஜ்யோயதாஹ்யஹம்) என்று ம்லேச்சனுலும்பகதனுகில் என்னைப்போலேபூஜ்யன, அவன்பக்கல் ஜ்ஞாநோபதேசமகொள்ளலாமென்றுனிறே (అపిచేత్సుదురాచారోభజతేమామనన్యభాక్। సాధురేవసమన్తవ్యస్స
వ్యగ్వ్యవసితోహిసః) (அபிசேதஸுதுராசாரோபஜதேமாமநந்யபாக்।
யாதுரேவஸமந்தவ்யஸ்ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹிஸः.) [மாம் மாம்]
திருத்தேர்த்தட்டிலே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணநின்றுகொண்டு கீதாசார்யனை வென்னை அநந்யப்ரயோஜநனுய் பஜித்தானுகில் அவன் எப்படிப்பட்ட குற்றத்தையுடையவனுகிலும். [సాధురేవసమన్తవ్యः - யாதுரேவஸமந்தவ்யः] என்றுனிறே. இத்தால - அவர்சுருடைய ப்ராமாதிகமான ஸ்வபாவ வ்ர்த்தங்களெல்லாம் அகிஞ்சித்காரம், ஆச்ரயப்ராபல்யமே ப்ரதானமாக அவர்கள் பூஜ்யரென்றபடி. (తస్మాద్దుష్కృతభాక్తాశ్చపూజనీయావిశేషతః)
(தஸ்மாத்துஷ்கருதபாக்தாஸ்ச பூஜநீயாவிசேஷதः) என்றுனிறே (பயிலும் திருவுடையார் யவரோலு மவர்கண்டீர் பயிலும் பிறபபிடைதோறெம்மையாளும் பரமரே) (நம்மையளிக்கும்பிராக்களே) (எந்தொழுகுலந்தாங்களே) (படியாதுமில் குழவிப்படி யெந்தைபிரான்றனக்கு அடியாராடியார் தம்மடியாராடியார்

தமக்கடியாரடியார் தம்மடியாரடியோங்களே) (சிறுமாமனிசரா யென்னையாண்டாரிங்கேதிரியவே) (தமர்கள்தமாகள்தமர்களாம சதிரோவாய்க்கதமியேற்கே) (அவர்களுக்கே குடிகளாய்ச்செல்லும கல்லகோட்பாடே) என்று இவ்வாக்கத்தை பத்தும பத்தாக நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தாரிறை. (ప్రత్యుఛాత్మనాథానాం సైసాంన్త్యం ములాదికమ్) (ప్రత్యగాత్మతాదమగాతాగం0ణగుషా0సిత్తయం0గులాధికమ) என்றுனிறை-ஸ்ரீபராத்வாஜமஹாமுனியும்.

இனி, (அக்குற்றம்) என்றதுக்கு ப்ராமாதிகமாய வந்ததன் றிக்கே ஆச்ரயணாநந்தரபாவி புத்திபூர்வாகபராமாய் அாதகஞ் சொல்லில, (தீபூர்வோத்தபாப்ம நானுதனாத்) (தீபூர்வோதகரபாப்மகா மஜ்ஞகாத்) எனறும், (புண்யத்துக்கு அஞ்சுகிறவன பாபதனைப பண்ணனிறை) என்றுரு சொலலுணையாலே இவர்களுகது அது புத்திபூர்வகமாகவர வழியில்லை, (ஜாதேபி) எனகிறபடியே ப்ரக ர்திஸமபந்தத்தாலே புதத்திபூர்வகமாக பரஸகதமாணலும, (எ னடியாரதுசெய்யார் செய்தாரேலநன்றுசெயதா)எனறுரு சொல லப்படுகிற பகவதபிஸந்திவிசேஷத்தாலும, (వాత్స్యల్యజలదే) (வாத்ஸ ல்யஜலதே) என்கிறபடியே அவன்ஸ்வாச்ரிதருடைய குற்றதனை போக்யமாககொள்ளும ஸ்வபாவணையாலும, (இறையும-அகலகில்லேன்)என்று-அவனைப்பிரியாதே நிகயாநபாயின்பாயிரு கிறபெரியபிராட்டியாருடைய புருஷகாரபலததாலும குறறதனை அவளாலேபொறுப்பிததுக்கொளளத்தட்டிலலை, ஒருநாசமிமாதர தாலே நசிக்கக்கடவதானபாவத்தை.

(సర్వపాపేభ్యోమోక్ష ఇత్యామి) (ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷ இத்ய யாமி) என்று கீதாசார்யனும, (తదైవమస్మాకమభూన్నాశేషతః) (தனைவ முஷ்ணாக்யசுபாந்யசேஷதஃ) என்று ஆளவந்தாரும, ஸாவசபத தாஉசேஷபாதனஸாமாநாதிகரண்யேநவந்தபாபத்தை நிர்த்தேசி கையாலே அந்த சப்தங்களிலே புதத்தி பூர்வாதகராகமும அந்தர்ப்பவிகுமிறை. ஸர்வேச்வரன் இவனுடையகுற்றத்தை அபேக்ஷித்தாணுகிலும் அவனுக்குஒருகுற்றமடையாதபடி ப்ரபந் நனும் ஸாவதாநமாயிருக்கவேணும, இப்படிபபட்ட ப்ரபாவம் அவர்கள் பக்கல் உண்டாயிருக்கையாலே அத்தையிட்டு அவர் களை அநாதரியாதே அவர்கள் எனக்கு சேஷிகள்என்று அத்ய வஸிக்கவேணுமென்றதாய்த்து. இவ்வளவான ப்ரதிபத்திபிறகதா விறை இவனுக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்பக்கலிலே ஸஜாதீயதாப்ரதி பத்தி குலைந்ததாவது. ... ... (உஎ)

உரை.—அ.—(இருபத்தேழாம்பாட்டு.) இப்படி இவர்தமக்கு அநந்யார்ஹராணவிலே ஊன்றினவாறே எம்பெருமானர் இவர்

நெஞ்சுக்கு தம்மை ஸர்வகாலமும் விஷயமாக்கிக்கொடுக்க, பாபி ஷ்டனான என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின விது தேவரீர்ப்ரபா வத்துக்கு அவத்யமன்றே வென்று என்னெஞ்சுதளரா நின்ற தென்கிறார்.

மூ.—கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கிக்கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன் வள்ளல்தனத்திலுல்வல்வினேயென்மநம்நீபுகுந்தாய்; வெள்ளைச்சுடர்விடுமுன்பெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று தள்ளுற்றிரங்குமிராமாநுசாவென்தனிநெஞ்சமே. (உ எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமாநுசா	உடையவரே,	வவிஷ்டன்	சண்டாள
கொள்ள	வேண்டுவார்க்குவே	ச்சேணியிலே	புகுந்தாப்போலே
ண்டுவதெல்லாம்		புகுந்தவிது,	
கொள்ளலாம்படி			
குறைவுஅற்றிலங்கி	கொடுக்கப்பெற்றுல	வெள்ளை	பரிசுத்தமாய்,
	உஜ்வலமாய்,	சுடர்விடும்	விளங்காநின்றுள்ள,
கொழுந்து	மேன்மேலும் இள	உன்பெரு	தேவரீருடைய நிர
விட்டு	கிப்பதிதது,	மேன்மை	வதிகப்ரபாவத்து
ஓங்கிய	வளர்ந்திருபபதான,	கு	க்கு,
உன்வள்ள	தேவரீருடையஔள	இழுக்கிதென	அவத்யமென்று,
ல்தனத்தி	ர்யத்தாலே,	று	
லை		தனி	ஒருதுணையின்றிக்
வல்வினை	மறாபாபியான வெ		கே தனிப்பட்டிரு
யென	ன்றுடைய,		க்கிற,
மனம்	மநஸ்ஸிலே	என்நெஞ்சம்	என்நெஞ்சானது,
நீபுகுந்தாய்	தேவரீருடையபெரு		தள்ளுற்று தளர்ந்து,
	மைபாராதேவந்து	இரங்கும்	ஈடுபடாநின்றது.
	புகுந்தருளினீற்று;		தள்ளுதல்-தளர்தல். இரக்
			கம்-ஈடுபாடு. ... (உ எ)

வ்யா.—அ.—இருபதுதேழாமபாட்டு. இப்படி இவர் தமக்கு அநநயார்ஹர்பக்கலிலே ப்ரதிபத்திபண்ணினவாறே எம்பெருமா னர் இவருடைய நெஞ்சு, குற்றமே ஸ்வகாலமும் விஷயமாக்கிக் கொடுக்க பாபிஷ்டனான என்னெஞ்சிலே புகுந்தருளின விது தேவரீருடைய ப்ரபாவத்துக்கு அவத்யமன்றே வென்று என் னெஞ்சு தளராநின்ற தென்கிறார்.

வ்யா.—(கொள்ளக்குறைவற்று) வேண்டுவார் வேண்டுவதெ ல்லாம் கொண்டாலும், ஒருகுறைவின்றிக்கே - குறைப்பட்டிரா தே, மறாமேருவாணலும் நிதயவாஸம் பண்ணத்தொடங்கினல்

நாளுக்கு நாள் குறைப்பட்டு அழிந்து போமிறே; இங்கு அப்படியன்றிக்கே புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்கள் பருகினாலும ஸமுத்ராஜலம் குறைப்பட்டிராதே நிஶ்சலமாய் பூர்ணமாயிருக்குமாப் போலே யிருந்தது. (இலங்கி) இந்தப்ரபாவத்தாலே (ஆவிர்ப்பூதராமாநுஜதிவாகரः) (ஆவிராபூத்ராமாநுஜதிவாகரः) என்றுப்போலே அத்யுஜ்வலமாய். (கொழுந்துவிட்டோங்கிய) ஸமுத்ரத்துகும் இவருடையவள்ளல்தனத்துக்கும் ஒருவாசியுண்டு; - அது அதிகம்பீரமாய்ப் பொருந்தி இருந்தபடியே யிருகும்; இந்த வள்ளலாலை லோகத்திலே இவருடைய க்ர்பாவிஷய பூதமல்லாரும் வாங்கிக் கொண்டுபோந்தால அதுவேஹேதுவாக ப்ரகாசித்து பல்லவிதது பரமபதபர்யந்தமாகப் படராநிற்கும்; இப்படி ஓங்கிவளராநிற்க

(உன்வளள்தனதத்திறலை) இவாதாம தமமுடைய அவதாரதசையேபிடிதது எல்லாருக்கும பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை, (அறியாதனவறிவித்து) எனகிறபடியே விசதமாகத் தெளியும்படி உபதேசிதது, இபபடி பண்ணினேனேமெயன்று ஆறியிருகையன்றிக்கே ஸர்வரும ஸ்ரேயஸாலமும அநுஸந்திதது உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸ்ரீபாஷ்யகீதாபாஷ்யாதி ப்ரபந்தங்களைப பண்ணியருளி உபகரிததாரிறே. க்ரந்தகரணதத்தை (வள்ளல) என்பானேன் வெனனில்; (यत्त्वेनयश्चिदचिदीश्वरतत्स्वभाव भोगापवर्गसुपपादयतीतिरम्यः। तन्नो यतीन्द्रमिमितपुराणरत्नम्) (தத்வேநயஸ்சித சிதீசவரதத்ஸ்வபாவ போகாபவர்க்கதத்துபாயசதீருதாரः। ஸநதர்சயனதிரமிமீதபுராண ரத்நம) என்று ஆளவந்தாரும்அருளிச்செய்தாரிறே

(உன்வள்ளல்தனத்திறலை) லோகதத்திலே கர்ண சிபி மாந்தாதிகள் வதான்யராய் அநேகமபேருண்டு, அவர்கள்ஸகாசத்திலே பாத்ரஜனஅர்த்திவந்தால் அர்த்தங்களைக் கொடுப்பாகளென்றுப்ரஸித்தமாயிருககும, அப்படியன்று தேவரீருடைய வள்ளல்தனம்; - அர்த்திதவநிரபேக்ஷமாக பாத்ராபாத்ரங்களைப் பாராதே ஆகிஞ்சன்யாநந்யகதிதவங்களேபற்றுசாகளகொண்டு பரமபுருஷார்த்தத்தையே கொடுகக்கடவதாயிருககும; இபபடிப்பட்ட தேவரீருடைய ஔதார்யத்தாலே. வள்ளலுடைய மாஹாதம்யம சொன்னீரோ, இது உமக்குத் தெளிந்தபடி யெனனென்ன; நான் புறமபே எங்கேயாகிலும் சென்று கர்ண கர்ணியாய்க்கேட்டுத தெளிந்தேனே இது ஸ்வபாவத்தால் வந்ததனறே வென்கிறார.

(வல்வினையேன்மனம) நன்மையென்று பேரிடலாலதொரு நீமையுமின்றிக்கே யொழிந்தாலும, (திருவடி தன்நாமம் மறநதுமபுறந்தொழாமாந்தர்) என்கிறபடியே தடஸ்தனையிருந்தேனே. நான் அறியும்படியே மஹாகோரமான பாபங்களைப்பண்ணினேன், இப்படி பாபிஷ்டனென வென்நுடையமநஸ்ஸிலே. (உன்னை

விஷயாஸக்தி) (பந்தாயவிஷயாஸங்கி) என்னப்பட்ட மநஸ்ஸிலே. (நீபுகுந்தாய்) உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்யத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட தேவரீர் புகுந்தீர், உம்மை என்மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாக்கியே நிறுத்தினீரென்றபடி. இத்தைப்பார்த்தால் அத்யந்த பாபிஷ்டனான நான எங்கே, (ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகமணிமண்டப மார்க்கதாயீ) என்னும்படியான அப்ரதிமப்ரபாவதனையுடைய தேவரீர எங்கே, இதுசொராச்சேர்த்தியன்றே. சண்டாளவாடிகைக்குள்ளே வஸிஷ்டன் புகுந்தாப்போலே இது அதிஸாஹஸ ப்ரவ்ர்த்தியாயிருக்குமென்றபடி. (ஜாமாநுசா) எம்பெருமானரே.

(வெள்ளைச்சுடர்) லோகோபகாரமாய் ச்ரமஹரமான சந்த்ர தேஜஸ்ஸுகும் ஒருகளங்கமுண்டு, அப்ராகர்தமாய் பகவத்கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே வந்ததாணகயாலே தேவரீருடைய தேஜஸ்ஸு அபபடிப்பட்டதன்றே, (அடியார்களெனை யாள்படித்தவிமலன்) என்கிறபடியே ஆழ்வாணையிட்டு என்னை திருத்துவித்து அவருக்கு சேஷபூதனும்படி க்ர்பைபண்ணி யருளுகையாலே அதிநிர்மலமாயிருகுமென்றபடி. இப்படிபபட்ட தேவரீருடைய பராபிபவநஸாமாத்யமாகிற தேஜஸ்ஸை. (விடும்) லோகத்திலே மாமபழமிருக்கிற தோட்பை கொள்ளையாகவிடுமே காமிகளைப்போலே. (ச்வஸிதாவதூதபரவாதிவைபவா) (ச்வஹிதாவதூதபரவாதிவைபவா) எனறு கொண்டாடும்படி ஸ்வாசரிதருகத முற்றூட்டாகக்கொடுத்தருளுகிற. (உன்பெருமேன்மைக்கிழுகதென்று) *நிகமஜலதிவேலா-நிகமஜலதிவேலா பூர்ணசந்த்ராகையாலே எல்லாருக்கு மொக்கபவ்யராயிருகும் தேவரீருடைய மஹத்தான அப்ரதிமவைபவத்துக்கு அவதயமெனறுகொணடு.

(இழுக்கிதென்று) பிராட்டி தன்னுடைய க்ர்பையை வெளியிடுகைகாக ராவணபவநத்திலே புகுந்தால் அது லோகத்தாருக்கும் ஈச்வரனுகும் அஸஹ்யமாயிருந்தாப்போலே அவரும் இவர்தம்முடைய திருவுளத்திலே புகுந்து நின்றால் அது அவருடைய மேன்மைகு அஸஹ்யமாய் அதுக்கு அவத்யத்தைவினைகுமென்றுகாணும் இவருடைய அத்யவஸாயம். (என் தனிநெஞ்சமே) மநஸ்ஸிலே ஒருக்லேசமுண்டானவாறே தனக்குஆப்தராயிருப்பாரோடே சொன்னல் செய்தது சாமகமாயிருக்கும், அதுக்கு நமக்கு ஒருஸஹாயபூதருண்டோ. இப்படி பயப்படுகைககு தன்போலவாரொருவரும் இல்லாமையாலே அத்விதீயமான மநஸ்ஸென்னவுமாம். இந்தப்ரகாரமான மநஸ்ஸானது. (தள்ளாடும்) நிரங்கும்) தளர்ந்து ஈடுபடாநின்ற தென்று போரநிர்வேதப்படுகிறாய்த்து. தள்ளாதல் - தளரும்புதல். இரக்கம் - ஈடுபாடு.

(என்தனிநெஞ்சமே) இத்தனைநாளும் தான் பண்ணின ப்ராதி கூல்யத்துக்கு தன்னுடு ஸத்சரிலஜியென்றிருக்கிற என்னுடைய மநஸ்ஸென்னவுமாம். ... ...(உஎ)

உரை.—அ.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. (மநஸ்பூர்வோவாகுத்தர:) என்னும மநஸ்ஸுக்கு அநந்தரமான வாக்குக்கு அவர்விஷயத்திலுண்டான பராவண்யத்தைக்கண்டு ப்ரீதராகிறார்.

மூ.—நெஞ்சில்கறைகொண்டகஞ்சனைக்காய்ந்தநிமலன்நங்கள்
பஞ்சிச்திருவடிபின்னைதன்காதலன்பாதமந்ண்ணி
வஞ்சர்க்கரியவிராமாநுசன்புகழன்றியென்வாய
கொஞ்சிப்பரவுகில்லாதென்னவாழ்வியல்கூடியதே(உஅ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நெஞ்சில்	"தீயபுந்திக்கஞ்சனை மேல் சினமுடையனை" எனுமறபடியே வ்ரதத்திலே,	புகழன்றி என்வாய	குணங்களேயாழிய, எனக்குடைய வாக்கானது,
கறைகொண்ட கஞ்சனை காய்ந்த நிமலன் நங்கள்	சீற்றத்தையுடையனை, கம்ஸனை, சிறை, [ய், ஹேயப்ரத்ய நீகனை ஆச்ரித ஜநாபிமானியாய்,	கொஞ்சிப் பரவுகில் லாது	முகத்தலைபமாகக் கொண்டு உடையவடிவை கூடவுதாது;
பஞ்சி	"பஞ்சியமெல்லடிபபின்னை" எனுமறபடியே பஞ்சு போலேம்ருதுவான, [ளான,	இன்றுகூ டியதுவா ழுவு,	இனிறு எனகுத்ய கூடின தொருவா வு,
திருவடி பின்னைத் தன் காதலன் பாதம் நண்ணு வஞ்சர்க்கு அரிய	திருவடிகளை யுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு, [டைய, ஸ்நிக்தநீலவர்ண திருவடிகளை, ஆச்ரயியாத, [கு, ஆத்மாபஹாரிகளுக ஸுதர்லபரான,	இருந்தபடியென.	
இராமாநுசன்	எம்பெருமானுடைய.		

"நிமலன்" என்றது - "நாம்தாநவாநாஞ்ச காயாஸ்ரவிதேஜஸாம்" (தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்) எனுமிடபோதுவான ஸம்பந்தமும கடகஸ்செய்தே ஆசரித விரோதியெனுமாகாரத்தாலே அவனிரண்டு கணகயால் வந்த நைர்மல்யத்தைச்சொல்லுகிறது. கறை-கறுப்பாய்-சீற்றத்தைசசொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, கறையென்று - தோஷமாய், மநஸ்ஸிலே தோஷத்தையுடையவனென்னவுமாம். பஞ்சு-பஞ்சு கொஞ்சுதல்-அநுநேகியாகச் சொலலுதல். (ஈ)

வ்யா.—அ.—இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-மநஸ்வியுடைய ஸமர்த்தியைச்சொல்லி, இதிலே - வாக்குக்குள்ள ஸம்ர்த்தியைச்சொல்ல ஒருப்பட்டு, துர்ப்புத்தியான கoஸனை ஸoஹரித்து, அதிகோமளமான ஸ்ரீபாதங்களையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்நேஹியான க்ருஷ்ணனுடையஸ்ரீபாதங்களை ஆச்ரயித்த ஆதமாபஹாரிகளுக்கு அகோசரரான எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களையொழிய வேறொருவிஷயத்தை என் வாக்கானது ஸ்துதிகமாட்டாது, ஆகையாலே இப்போது எனக்கொரு அலப்பலாபமசேர்ந்ததென்று விக்தராகிறார்.

வ்யா.—(நெஞ்சில்கறைகொண்ட கஞ்சனை) கoஸன் அசரீரிவாணிசொன்ன வார்த்தையைக கேட்டவன்றுதொடங்கி மநஸ்ஸிலே க்ரோதத்தை வைத்துகொண்டிருந்தான், அந்தக்ரோதமானது தமதிகார்யமென்கையாலே அத்தைக்கழுப்பாக வருளிசெய்கிறார். (தீயபுந்திக்கஞ்சனுன்மேலசினமுடையன்) எனகிறபடியே துர்மந்த்ரத்திலே சீற்றத்தையுடையனான கoஸனை (కంసస్తోద్విగ్నమనాది ప్రాహాసర్వాన్ మహాసురాన్ । ప్రలన్బకేశిప్రముఖా నాహూయాసురపుఙ్గవాన్। హే ప్రలన్బబకాహూ కేశిధేనుకపూతనే। అరిష్టాద్యాస్తథాచాన్యే శ్రూయతాం వచనంమమ ॥ మాంహన్తుమవైర్యస్మాన్ కృతడింభమరాత్మభిః । మద్వీర్యతాపితావీరో శ్వేతాంగణయూవ్యహామ్॥కిమిన్ద్రేణాల్పవీర్యేణ కింహరేణైకచారిణా। సురక్షితావాపిక్షంస ఛిద్రేష్వసురఘాతినా) என்றுதொடங்கி, (అమరేషుమమావజ్ఞా జాయతేదైత్యపుఙ్గవాః। హాస్యంమేజాయతేవీరాఃదేవయత్నపరేష్వపి॥తథాపిఖలుదుష్టానాంతేనామభ్యుధిగమయా। ఉపకారాయదైత్రేన్ద్రా యతనీయంసురాత్మనామ్) என்று சொல்லிக்கொண்டுபோருகிறது, (ఉత్పన్నశ్చాపిమేమృత్యుర్భూతపూర్వస్సవైకిల। ఇత్యేతదారికాప్రాహ దేవకీగర్భసంభవా॥ తస్మాద్బాలేషుచపరో యత్నఃకార్యోమహీతలే। యత్రోద్రిక్తంబలంబాలే నసూన్త్యదిప్రయత్నతః) என்று இவ்விர்த்தாந்தம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே பராகசசெசாலலப்பட்டதிறே.

(కాయ్యన్త)(ఉత్క్షిప్తాత్యుగ్రహస్తంమఇత్యంకంసంజగ్రాహవేగతః। కేశేష్వాకృష్యతంగళిత్కిరీటమవనీతలే॥ కంసంసంపాతయామాస తస్యోరసిపపాతచ। అశేషజగదాధారగురుణాపతతోపరి। కృష్ణేనత్యాజితప్రాణా నుగ్రసేనాత్మజోనృపః) (ఉత్ప్లుత్యారుహ్యతంమఞ్చంకంసంజగ్రాహవేగతః। కేశేషుచాకృష్యవికలత్కిరీటమవనీతలే॥ కంసంసంపాతయామాస తస్యోరసిపపాతచ। క్రష్ణేనత్యాజితప్రాణా నుగ్రసేనాత్మజోనృపః) என்கிறபடியே ஸoஹரித்த. (நிமலன்) கல்மஷரஹிதன். முன்னே ஒருமலமிருந்து அத்தைப் போக்கிக்கொண்டபடியன்று, நைஸர்க்கிகமானநைர்மல்யத்தையுடையவன். ஹேயப்ரதிபடனென்றபடி. அன்றிக்கே, கoஸனைக்கொல்லுமளவும் மாதாபிதாக்களைச் சிறையிலேயிருக்கக்கேட்டுப் பொறுத்திருந்த தொருமலமுண்டு, அவனைக்கொன்று

மாதாபிதாக்கூளைச் சிறையில் நின்றும் விடுவித்தபின்பு நிர்மலனை னென்னவுமாம். (தந்தைகாலில் விலங்கறவந்து தோன்றியதோன்மல்) என்னக்கடவதுமிறை. அங்ஙனுமன்றிகே, (அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்தவிமலன்) என்கிறபடியே - தமமை எமபெருமானர் திருவடிகளிலே அநந்யார்ஹராம்படி பண்ணினவனை யாலே (நிமலன்) என்கிறாராகவுமாம்.

(நங்கள்பஞ்சித்திருவடி பினைதன்காதலன்) (நங்கள்பஞ்சித் திருவடி) (பஞ்சியமெல்லடிபபினை) என்கிறபடியே - பஞ்சு போலே ஸுகுமாரமான திருவடிகளையுடையளான. அன்றிகே, அத்யந்த புஷ்பஹராஸ ஸுகுமாரியானகையாலே கடிநமான பூமி யிலே திருவடிகளைவைத்தால வாடுமென்று நினைத்து, பஞ்சுமெல அடியையிட்டுத் திரியுமபடியான திருவடிகளையுடையா ளெனனவு மாம. (பினைதன) இப்படிப்பட்ட ளௌகுமார்யத்தையுடைய ளான நபபினைபபிராட்டிககு. (பினைதன்காதலன்) எனபோல வாலொல்லாருடையவும் ஈசவராதிகரஹரேஹேதுவான அபராதங்களை அவனுகலபொறுப்பித்து நம்மை ஆசரயிபபிசகைக்காக அவனுடே அதிகாவதாரங்களைப பண்ணினளாகையாலே நமக்காயே யிருக் கிறளென்று நினைத்து, (நங்கள்) எனகிறார. ஆக, ஆச்ரிதரகூரணா த்தமாக வவதரிதது அதிலௌகுமார்யத்தை யுடையளான நப் பின்னைப்பிராடடிதனக்கு ஸ்நிகததமனவென்றபடி.

ஸ்ரீஜநகாஜன், தன்பூமியிலுள்ளஇடையர்களெல்லாம்தலைவனாய் கும்பனெனனலும் பேரையுடையனனவன், இடையர்கோஷ்டியி லேவழுவாஷபங்கள் அஸுராவேசத்தாலே மஹாபலஷீயவதது க்களாய்க்கொண்டு, இருந்த ராஜ்யங்களையெலலாம பாதிகக தொடங்கினவாறே, அவன் கும்பனையழைத்து பயபபடுதத; அவ னும் நப்பின்னைப்பிராட்டியென்று எனக்கு ஒருபெணபிளளை யுண்டு, இந்த வ்ர்ஷபங்களை ஸஹரித்தவனுககு இந்தப்பெண் பிள்ளையைக் கொடுக்கக்கடவேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினேன் என்ன; ஸ்ரீக்ர்ஷ்ணனுக்கும கும்பன் மாதுலனகையாலே இந்த வ்ர்த்தாந்தத்தைக்கேட்டு சடாகென அங்கேசென்று நப்பின்னைப் பிராட்டியைப் பார்த்து அவளதிறததிலே அதிவ்யாமுக்தனைய்க் கொண்டு அவளோட்டை ஸஸ்லேஷத்துககு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸப்ததவ்ர்ஷபங்களையும் ஒருக்காலே �ளட்டியாகத தழுவ ஸஹரித்தானென்று புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான இந்த அபதாநத தைக்கொண்டு, (காதலன்) என்று அருளிச்செய்கிறார். (தளவேழ் முறுவல் பின்னைக்காய்வல்லானுயர்தலைவனுய் இனவேறழுந்தழு வியவெந்தாய்) என்று நம்மாழ்வாரும் அருளிச்செய்தாரிறே. இப் படிப்பட்ட க்ர்ஷ்ணனுடைய.

(பாதம் நண்ணுவஞ்சர்க்கு) திருவடிகளை ஆச்ரயியாத வஞ்சகருக்கு.(యోన్యథాసన్తమాత్మాన మన్యథాప్రతిపద్యతే। కింతేననకృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా) (யோன்யதாஸந்தமாத்மாந மன்யதாப்ரதிபத்யதே। கி0 தேநநக்ர்த0பாப0சோரேணாத்மாபஹாரிணே)என்கிறபடியே "த்வ0மே" என்றால், "அஹ0மே" என்றும்படியான ஆத்மாபஹாரிகளுக்கு.(సహాంయష్కృతినోమూఢాఃప్రపద్యన్తేనరాధమాఃమాయయాఽపహృతజ్ఞానాఃఆసురీంయోనిమాశ్రితాఃు) (நமா0துஷ்க்ர்திநோமூடாஃ ப்ரபத்யந்தேநராதமாஃ மாயயாபஹ்ர்தஜ்ஞாநாஃ ஆஸுரீ0யோநிமாச்ரிதாஃ) என்றபடி நிகிதாசார்யனும்; அப்படிப்பட்ட வஞ்சகருக்கு.

(அரியவிராமாநுசன்) ஆச்ரயிக்கைக்கு கடிதராய் ஸுதுர்லபரான எம்பெருமானுருடைய.(புகழன்றி) கீழ்ப்பாட்டிலே வஞ்சகமான என்மநஸ்ஸிலே என்னுடையதோஷத்தைப்பாராதே அதுவேபோக்யமாக அங்கீகரித்துப புகுந்துநிற்க அத்தாலே ப்ராகாசிதங்களான வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணங்களையொழிய.(என்வாய்) இத்தனைநாளும் ப்ரதிகூலனுய்ப்போந்த வென்னுடைய வாக்கானது. (கொஞ்சிப்பரவகில்லாது) அந்யவிஷயஸ்தோத்ரத்துக்கு ஸங்கோசித்தது; அத்தைஸ்தோத்ரம்பண்ணமாட்டாது. மூக்கித்தஜல்ப்பமாய்க்கொண்டு அறிவுகெடமாட்டாது. கொஞ்சுதல் - {அபூர்ணேந்த்ரியாகசசெர்ல்லுதல். (என்னவாழ்வின்றுகூடியதே) இப்போது இந்த ஸம்ர்த்தி நமக்குச்சேர்ந்ததுகண்டீரோ, இதுபெறுப்பேறென்றுவித்தராகிறார். இராமாநுசன்புகழன்றி என்னையாலே - பகவத்குணங்களையும்ஸ்தோத்ரம்பண்ணமாட்டாதென்று தம்முடையசரமநிஷ்டையை வெளியிட்டருளினதொன்றுதாய்த்து. ... ... (உஅ)

உரை —அ.—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமானுர் திவ்யகுணங்களை உளளபடி அறிந்திருக்குமவர்கள்திரளை என்கண்கள்கண்டு களிக்கும்படி கூட்டக்கடவ ஸுக்ர்தம் என்றுகூடுமோ வென்கிறார்.

மூ.—கூட்டும்விதியென்றுகூடுங்கொலோதென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும்வேதப்பசுந்தமிழ்தன்னைத்தன்பத்தியென்னும்
வீட்டின்கண்ணைவைத்தவிராமாநுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள்தன்னையென்னுட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திடவே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தென்	தர்சநீயமான,	பாட்டு	பாட்டென்று கொ
குருகைப்	திருநகரிக்கு நாதரா	என்னும்	ண்டுப்ரஸித்தமா
பிரான்	ன ஆழ்வா ருடை		ய்,
	ய,	வேதம்	வேதரூபமாய்,

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பசுந்தமிழ் தன்னை	செந்தமிழா யிருக்கி றதிருவாய்மொழி யை,	விதி என்று கூடு ங்கொலோ	அவருடையக்ர்பை, என்று கூடவற் றே.
தன்பத்தி யென்னு ம்	} தம்முடைய பக தியாகிற,		-ஸுகர்த்தம். இவர் தமக் கு பேறுகுகடியான ஸுகர்தமா க நினைத்திருப்பது அதகலியில் கர்பனையயிறே. * இராமாநுசன் புகழ் மெய்யுணர்ந்தோரிட்டகா ளதன்னை தக்காலதறிலை காரு நிற்கச்செய்தே இங்ஙன சொல்லு வானென்னனினை; காணகிற நிலன்று இவாக்கு இடமபோது அ பேனகூ, கண்டால் கண்கள அ விக்ர்தமா யிருகுகை யன்றிகே னபமெய்துகை. இனபமபடபோ மம. அதுக்கடியானபரிமம எம் பெருமானருளாலே விளையவே ணுமிறே; அத்தாலே சொலலு நிறுா. "உன் தொண்டா கட் கே அன்புற் றிருகுமபடி எ னையாசகியங்கான் படுத்து" என் றிறேமேலும் இவர்ப்ரார்த்தனை.
விட்டின்க ணணைவத த	} வாஸஸ்த்தாநத்தி திலே வைத்த,		
)ராமாநு சன்	எமபெரு மாணு ருடைய,		
புகழ் மெய்	கல்யாண யதாவாக,		
உணர்ந் தோர்	அறிந்திருக்குமவர்க ளுடைய		
சட்டங்க	ஸழுஹுங்கள் தன்		
என் நாட் டங்கள்	னை, என்னுடையத்ர்ஷ்டி களானவை கண்		
ஞ்	",		
இன்பம்	ஸுகத்தை,		
யெய்திட	ப்ராபிக்கும்படியாக,		
கூடலும்	என்றுகூடியும் இப் பேற்றை நமக்குச் சேர்விப்பதான,		ஷ்டி. ... ... (உகூ)

வ்யா.—அ.—இருபதொன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-தம்முடையவாக்கானது எம்பெருமாளுருடைய கல்யாணகுணங்களுக்கு அநந்யார்ஹமாய்விட்டதென்று அந்தஸம்தத்தினைச் சொல்லி, அவ்வளவிலே சுவறிப்போகாதே மேல்மேல் பெருகிவருகிற அபிநிவேசாதிசயத்தாலே, இப்பாட்டில் - தர்சநீயமான திருக்குருகைக்கு நிர்வாஹுகராய் திருவாய்மொழி முகத்தாலே தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை ஸர்வருக்கும் உபகரித்தருளினநம்மாழ்வாருடைய திவ்யஸூகதிமயமானவேதமாகிற செந்தமிழ்தன்னை தம்முடைய பக்தியாகிற கோயிலிலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டிருக்கிற எம்பெருமாளுருடைய கல்யாணகுணங்களை உள்ளபடி தெளிந்திருக்கும் ஜ்ஞாநாதிகர்களுடைய நிரள்களை என்கண்கள் கண்டு அநுபவித்துக்களிக்கும்படி சேரகுகாலான பாக்யம்

எப்போது லபிக்குமோவென்றுததீயபர்ந்தமான ப்ரீதியைப்ரகர்த்திக்தருளுகிறார்.

வ்யா.—(தென்குருகைப்பிரான்)(தென்) தர்சநீயமானவென்னுதல்; தெற்குதிக்கிலேயிருக்கிறவென்னுதல். (குருகை) பரமபதத்தைச சேர்க்கு மூரென்னுதல்; பரமபதத்தோடே ஸமமானவைபவத்தையுடைய ஊரென்னுதல். (பிரான்) இப்படிப்பட்டதிருநகரியிலே அவதரித்து லோகத்தாரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி தத்வஹித புருஷார்த்த தத்யாதாத்ம்யங்களை திவ்யப்ரபந்தமுகேந உபகரித்த நம்மாழ்வாருடைய அன்றிகசே, அவ்வூரிலே அவதரிச்சையாலே எல்லாருக்கும் அவர்உத்தேச்யராயிருக்கிறவழியாலே அவ்வூருக்கு உபகாரகமென்னவுமாம். (பாட்டென்னும் வேதப் பசுந்தமிழ்தன்னை) (அவாவற்று வீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன) என்றும், (தமிழ்மறைகளாயிரமும்ஈன்றமுதல் தாய்ச்சடகோபன்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தென்குருகைப்பிரானருளிச்செய்த பாட்டெனறு ப்ரஸித்தமாய்ஸாமவேதரூபமாய் செந்தமிழாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை.

(தன்பததியென்னும்) அத்தைவிஸ்மரித்தால்ஒருக்ஷணம் ஒருகல்பம்போலேயிருக்கும்படி பண்ணுகடவதான பரமபக்தியாகிறவதுவும். (தன்பததி) எல்லாருடையபக்தியைப்போலன்றிக்கே பகவதஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை உள்ளபடியறிந்த எம்பெருமானுடைய ப்ரேமம அவருடைய ஜ்ஞாநவைசத்யத்துக்குத் தகுதியாயிருக்குமிறே, இப்படிப்பட்ட பக்தியாகிற. (வீட்டின்கண் வைத்த) கண் - ஸப்தமி. வீடு - ஆவாஸஸ்தாநம். அநர்க்கமாணரத்நத்தைச் செப்பிலே வைத்துகொண்டிருபபாரைப்போலே தம்முடைய பக்தியாகிற மஹாஸௌதத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிற. (ராமாநுசன்புகழ்) திருவாய்மொழியை ஸதாகாலகேஷபம பண்ணியும, அந்தரங்கர்க்கு ஸார்த்தமாக அத்தைஉபதேசித்தும், அந்தப பாசுரங்களைக்கொண்டு சாரீரகஸூத்ரங்களுக்கு வ்யாக்யாநம் பண்ணியும், பிள்ளானையிட்டு அதுக்குவ்யாகயாநம் பண்ணுவித்தும் இப்படிப்பட்டவைபவத்தையுடையரானஎம்பெருமானுடைய கலயாணகுணங்களை.

(மெய்யுணர்ந்தோர்) மெய்யாகத் தெளிந்துகொண்டிருக்கிறபெரியோராகளுடைய. (ஈட்டங்கள்தனை) (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸத்தமாக்ர்யா பீதைச்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதைः। அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தைராஸ்தேதிரங்கஶயநிஸார்வபௌமः) (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸத்த சத்யாபீடைஸ்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ் ஸமேதைः। அந்யைரநந்தைரபிவிஷ்ணுபக்தைராஸ்தேதிரங்கஶயநிஸார்வபௌமः) என்கிறபடியே - ஸப்தசதிலக்ஷ்யாதரான யதிகளும், ஆழ்வான் முதலான முதலிகளும், எகாங்கிகளும், அநந்யாதரான

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், ஆண்டாள்முதலான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்த்ரீகளுமாய்க்கொண்டு திரளாயிருந்துள்ள ததீயருடைய திரள்களை.
ஈட்டம் - திரள்.

(என்நாட்டங்கள்) ஸமாச்ரயணபர்யந்தம் ஈஷணத்ரயத்தையே பற்றி ஸுகிக்க நினைத்திருக்கிற என்னுடைய தர்ஷடிகள். நாட்டம். தர்ஷடி. (கண்டு) கண்ணாரகண்டு ஸேவித்து. (இன்பமெய்திடவே) பண்ணினபின்பு, பூர்வகாலத்திலே தேஹஸம்பந்திகளாய்க்கொண்டு வருகிற ஸுகதுக்கங்களைக காற்கடைகொண்டு இந்த ஜ்ஞாநாதிகருடைய திரள்களைக்கண்டு ஆநந்தத்தைப் பெறும்படி. (கூட்டும் விதி என்றுகூடுங்கொலோ) சேர்க்கும் பாக்யம் எப்போது லபிக்கவல்லதோ. விதி-ஸுகர்தம. இவர் தமக்குப்பேற்றுக்கடியான ஸுகர்தமாக நினைத்திருபபது அத்தலையில் கர்பையையிறே.

இராமாநுசன்புகழ் மெய்யுணர்ந்தோரீட்டங்கள்தன்னை தத காலத்தில்காணநிற்கச்செய்தேதனிங்குமேசொல் லுவாயெனவென்னெனினில்; காண்கிறதிலன்று இபபோது இவருக்கு அபேக்ஷை, கண்டால் கண்கள் விகர்தமாகையன்றிக்கே, இனபமெயதுகப்ரேமம், அதுக்கடியானப்ரேமம் எமபெருமானருளாலேவிளைய வேணுமிறே, அத்தாலே சொல்லுகிறார். அன்றிக்கே, மெய்யுணர்வாவது - அஸங்குசிதஜ்ஞாநம். அது ஒருதேச விசேஷத்திலே சேர்ந்தபின்பு வாக்கடவதாகையாலே அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞாநவைசத்யத்தையுடையாரானவர்களுடைய நிரவ இங்கேகணடு பரிபூர்ணாநுபவமபண்ணும்படியாக இபபேறறை நமக்குச் சேர்விப்பதாக அவருடைய க்ருபை எகாலத்துக் கூடவல்லதோ என்பதாம். அத்திரள்கள் இவருக்கு ஸதாஸேவ்யங்களாயிருந்தாலும நித்யாபூர்வங்களாயே யிருக்குங்காலும். (உன்தொண்டாகருக கே அன்புற்றிருக்கும்படி யென்னை யாகியங்காள் பதித்தே) என்றிறே மேலும் இவருடைய ப்ரார்த்தனை. ... ... (உக)

உரை.—அ.—மூப்பதாம்பாட்டு. இப்படி இவாப்ராதநிஷ்ட இத்தைக்கேட்டவர்கள, இவ்வளவேயோ உமகது, இனி பரமபதப்ராப்திமுதலானவையும் அபேக்ஷிதங்களனறோவென்ன; எமபெருமானர் எனனை அடிமைகொண்டருளபபெற்றபினபு ஸுகாஸுகமானமோக்ஷமவாது லபித்திக்கிலென, துககாவஹமான நரகம் வந்து சூழிலென் என்கிறார்.

மூ.—இன்பந்தருபெருவீடுவந்தெய்திலெனெண்ணிறந்த
துன்பந்தருநிரயமபலசூழிலென்தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்கிறையவன்மாயனெனமொழிந்த
அன்பனகரிராமாநுசனெனையாண்டனனே. (உ0)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொல்உலகில் மன் பல யிர்கட்கு இறையவன் மாயனனன மொழிந்த அன்பன் அருகன்	ப்ரவாஹரூபேண பழையதாய்ப் போருகிறஜகத்திலே, நித்யராய், அஸங்க்யாதரான, ஆத்மாக்களுக்கு, சேஷியாயானவன், ஸ்வரூபகுணங்களால் ஆச்சர்யபூதனே ஸர்வேச்வரனென்று, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செயத, ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே பரமாசார்யராய, இப்படி ஸ்நேஹரூபமாக உபதேசிக்குமதாழிய, கயாதிலாபாதிகளில் விருப்பதற்குக் கடியான பாபஸமூஹத்தை நிவர்த்திக்கிறபடியிருக்கிற,	இராமானுசன் என்னை ஆண்டனன் இன்பம்தரு பெருவீடு வந்தெய்தி லென எண்ணிறந்ததுன்பமதரு நிரயம்பல சூழிலென	} எம்பெருமானார், என்னை யடிமைகொண்டருளினார்; ஆனபினபு, ஆநந்தாவஹமாய், ஆத்மாநுபவமாத்ரமான பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமான மோக்ஷமானது, வந்து லபிக்கிலை } அஸங்கயேயதுக்காவஹமான, நரகங்கள் பலவும்வந்து, தப்பவொண்ணாதபடிவஸிதருகிறானென்; இவற்றை ஒன்றுகாணாதிரே னென்றபடி.. (கூ0)

வ்யா.—அ.—மூப்பதாம்பாட்டு.கீழ்ப்பாட்டிலே-எம்பெருமானுடைய கலயாணகுணவைபவத்தை உள்ளபடியறியும் பெரியோர்களுடைய நிரஸனக்கண்டு ஆநந்தத்தைப் பெறுவிக்குமதான பாக்யம் உண்டாவதெப்போதோவென்று இவர் அபிநிவேசிக்க, இத்தைக் கண்டவர்கள் உம்முடைய அபேக்ஷை இவ்வளவேயோ,பின்னையு முண்டோவென்ன; அநாதியான ஸம்ஸார ஸாகரத்திலே பரமிதருத்திரிகிற ஜந்துக்களுக்கெலலாம் ஸ்வாமியாய் ஆச்சர்யகுண சேஷ்டிதங்களையுடையனான ஸர்வேசவரனென்று ஸ்ரீபாஷ்யாதிமுகேந அருளிச்செய்து, ப்ரயோஜநாந்தர கந்தாஸஹிதமான ப்ரீதியோடே உபகரித்தருளும் எம்பெருமானர் அடியேனை அடிமைகொண்டருளினர், இனி ஆநந்தாவஹமான பதம்வந்து ப்ராபித்தாலென், அஸங்கயாதங்களான அரிசங்கள்வந்து ப்ராபித்தா

லென், இவற்றை ஒன்றாக நினைக்கிறேனென்று தம்முடைய அத்யவஸாயதார்ட்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(தொல்லுலகில்மன்பல்லுயிர்க்கட்கு) (ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரேஸ்மிந்நநாதிகர்மபிஃ) (ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரேஸ்மிந் ப்ராம்யமாணஸ்வகர்மபிஃ) என்கிறபடியே - அவித்யாகர்மவாஸனாரூபி ப்ரகாதி ஸம்பந்தமுடைய ஸம்ஸாரத்திலே நித்யராய அலங்க்யாதராய்க கொண்டு வர்த்திக்கிற ஆத்மாக்களுக்கு. (இறையவனை) (யஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டன்ஸர்வேஷாம்பூதானாமந்தரஃ, யஃஸர்வேபூதானாமந்தரஃ, யஃஸர்வேஷாம்பூதானஃஸந்தி, யஸ்யஸர்வேபூதாத்மனீம், யஸ்ஸர்வேஷாம்பூதானாமந்தரோமமயஃ, ஸஜீவாத்மாஅந்தர்யாம்யமृதஃ) (ஸர்வைஸ்தைர்தேவாபலிமாவஹாந்தி) (பீஷாஸ்மாத்வாதஃபவதே, பீஷோதேதிஸூர்யஃ, பீஷாஸ்மாதக்நிஶ்சேந்த்ரஶ்ச, ம்ர்த்யுர்தாவதிபஞ்சமஇதி) (அந்தாப்பவநிஶ்சதஸர்வ ஏவ்யாப்யநாராயண ஸ்தித்தஃ) என்று இத்யாதிகளில் சொலலப்படுகிறபடியே வகுதத சேஷியானவன்.

(மாயனென) தாவிகாம நர்வி ஹாதிரூபேணவிப்பாவ ஜடாயுமோகூஷ்ப்ரதாந ஸேதுபந்தஉயோதயாவாஹி த்ர்குண குல்மலதாதி முகதிபராபண கோவர்த்தநோததாரணாதி ஆஶ்சாய சேஷ்டிதங்களை யுடையவனை ஸர்வேச்வரனென்று. (மொழிந்த அனபன்) ஶ்ரீபாஷ்யாதிமுகேந லோகததாகெல்லாமருள்ச்செய்தும் உபதேசிததும் போந்த பரமப்ரீதியையுடையவன். (அநகன) இந்த உக்த்யுபதேசங்களிலே சில கயாதிலாபபூனைகளை அபேக்ஷித்திருந்தால் அது அஸமாய்ததலேக கட்டுமை, அபபடியானமிகம், ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க கொன்டு அவற்றைறப் பணனையருளிறுமானை யாலே (அநகன்) என்று அருளிச்செய்கிறார். (இராமாநுசன) எம்பெருமானார். (என்னை) அதிகாரமில்லாத வென்னை. இவ்வளவும ப்ரதிகூலித்துப்போந்த வென்னை. (தொண்டனேன) பரகத ஸ்வீகாரமாக என்னை யாளாநின்றார் ஆதமாநுகூலதாஸ்யத்திலே அந்வயிப்பித்து உஜ்ஜீவிகசும்படி என்னை யடிமைகொண்டருளினார். இப்படிப்பட்டபுருஷார்த்தகாஷ்டையைபபெற்றபின்பு.

(இன்பந்தருபெருவீடு வந்தெய்திலென்) (அமृதைஷ்யஸேதுஃ) (ரஸோவைஸஃ, ரஸம்ஹ்யேவாயம் லப்த்வானந்தீபவதி) (அமர்தஸ்யையஷஸேதுஃ) (ஸேஷைஷஸஃ, ஸஹ்யேவாயலப்த்வாநந்தீபவதி) என்றபடி

(నిరస్తాశేష యాహ్లాదసుఖభావైకలక్షణా) (நிரஸ்தாகிசயாஹ்லாதனாக காவைக்லக்ஷணை) என்றும், (நலமந்தமில்லதோர்நாடு) என்றும் (அந்தமில் பேரின்பம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆநந்தாவஹமாய் ஆத்மாநுபவமபோலே பரிமிதமாயிருகையன்றிக்கே பரம புருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷமானது இங்கேவந்து மேல்விழுந்தாலென், அதனை ஸுகமாகக் கணிசித்திருக்கிறதிலை.

(எண்ணிறந்தபின்பம்) ஸங்க்யைக்கு நிலமல்லாத துகிகம். (యామ్యకిఙ్కరపాశాది గ్రహణండణ్డతాడనమ్। యమస్యదర్శనశ్చోగ్ర ముగ్రమూర్ధ్నిలోకనమ్॥ కరమ్భవాలుకాపఞ్జ్యా యన్త్రశస్త్రాసిభీషణైః। ప్రత్యేకనరకేయాశ్చ యాతనా ద్విజమస్సహాః॥ క్రకచైర్విదార్యమాణానాం మూషాయాఞ్చాపిదహ్యతామ్। కుఠారైశ్ఛిద్యమానానాం భూమౌచాపినిఖన్యతామ్॥ శూలేష్వారోప్యమాణానాం వ్యాఘ్రివక్త్రైర్విదారణైః ప్రవేశ్యతామ్। గృధ్రైర్విస్వభ్యమాణానాం ద్వీపిభిశ్చోపభుజ్యతామ్॥ క్వాథ్యతాంతైలమధ్యేచ క్షిప్యతాంక్షారకర్దమే। ఉచ్చాన్నిపాత్యమానానాం క్షిప్యతాంక్షేపయన్త్రకైః॥ నరకేయానిదుఃఖాని పాపహేతూద్భవానిచ। ప్రాప్యన్తేనారకైర్వ్యక్తేసాంసఙ్ఖ్యానవిద్యతే) (யாம்சகிங்கராபாசாதி க்ரஹணண்டதாடநம்। யமஸ்யதர்சநஞ் சோக்ர முக்ரமார்க்க விலோகநம்॥ கரம்பவாலு காவஹ்ரியந்த்ர சஸ்த்ராதி பீஷணைः। ப்ரத்யேகநரகேயாஸ்சயாதநாத் விகதுஸ்ஸஹாः॥ க்ரகசைர்பாட்யமாநாநாம் மூஷாயாஞ்சாபிதஹ்யதாம்। குடாரைர்க்ருத்யமாநாநாம் பூமௌசாபிநிகந்யதாம்॥ சூலாரோப்ய மாணாநாம் வ்யாக்ரவக்த்ரைர்ப்ரவேச்யதாம்। க்ருத்ரைஸ்ஸம்பக்ஷ்ய மாணாநாம் த்வீபிபிர்ப்சோபபுஜ்யதாம்॥ க்வாத்யதாம்தைலமத்யேச க்ஷேத்யதாம்க்ஷாரகர்த்தமே। உச்சாந்நிபாத்யமாநாநாம்க்ஷிப்யதாம் கோஷபயந்த்ரகைः॥ நரகேயாநிதுஃகாநிபாபஹேதூத்ப்பவாநிச। ப்ராப்யந்தே நாரகோர்விபாதேஷாம்ஸங்க்யா நவித்யதே) என்னும் படியான துஃகங்களை.

(தருநிரயம்பலசூழிலென்) கொடுக்கும் நரகங்கள் ஒன்றும் சேஷியாதபடிவந்து வளைத்துக்கொண்டாலுமென். இப்படிப்பட்ட நரகங்களை ஒருதுஃகமாக நினைத்திருக்கிறதிலையென்று தம்முடையதர்டாதயவஸாயத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து. (த்ருஷ்ட்வேதி நிரஜுக்ரேஷ்வபூதயः। ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயணசாலிநः)(தர்ஷ்டேக் ர்தவிரிஞ்சாதி நிரங்குசவிபூதயः। ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ர யணசாலிநः) என்று எம்பாரருளிச்செய்தாரிறே. ... (கo)

உரை.—அ.—மூப்பத்தோராம்பாட்டு. அநாதிகாலம் அஸங்க்யாதமான யோநிகள்தோறும் தட்டித்திரிந்தநாம் இன்று நிர்ஹேதுகமாக எம்பெருமானைச்சேரப்பெற்றோமென்னும் ப்ரீதி ப்ராகர்ஷத்தாலே திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—ஆண்டுகள்தாள்திங்களாயிநிகழ்காலமெல்லாமனமே, ஈண்டு
பல்யோநிகள்தோறுழல்வோமினிமேற்றொண்ணின்றியே
காண்டகுதேளண்ணல்தென்னத்தியூர்சுழலிணைக்கீழ்ப்
பூண்டவன்பாளனிராமாநுசனைப் பொருந்தினமே. (கூக)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மநமே	பந்தமோகூநங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாயிருக்கையாலே இரண்டுதனையிலும் கூடநிற்கிறநெஞ்சே,	காண்தகு தேள்	காணத்தகுதியாயிருக்குள்ள, திருத்தேள்களையுடையாராகையாலே ரூபகுணதகாமஉத்தேச்யராய்,
நாளாய்	திநமாய்,		
திங்களாய்	மாஸமாய்,		
ஆண்டுகளாய்	ஸ்வத்ஸரங்களாய்க்கொண்டு,	அண்ணல்	நமகுவருத்தசுவிகளாய்,
நிகழ்கால மெல்லாம்	வர்த்தியாநின்றுள்ளகாலமெல்லாம், தேவாதி பேதத்தாலும் அவாந்தர பேதத்தாலும பரிகணிக்கவொண்ணாதபடி,	தென் அத்தியூர்	தர்சநீயமான, திருவத்தியூரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே அவ்வூரைத் தமக்கு நிரூபகமாகவுடைய பேரருளாளப் பெருமாளுடைய,
ஈண்டு பல யோநிகள் தோறு உழல்வோம்	திரண்டு, பலவகைபபட்ட, யோநிகள் தோறும், ஒருகால் நுழைந்தவிடத்தே ஒன்பதின் காலநுழைந்ததுகாம,	இணை கழற்கீழ் பூண்ட அன்பாளன்	பரஸ்பரஸாத்ருசமான திருவடிகளின்கீழ், பிணிபடுண்ட, ஸ்நேஹாதிசயமுடையரான.
ன்றுமோர் எண்ணின்றியே	இன்று ஒரு நினைவின்றிக்கேயிருக்கச் செய்தே,	இராமாநுசன் பொருந்தினம்	எம்பெருமானாரை, சேர்ந்துகொண்டு நிற்கப் பெற்றோம்.

நிசழ்தல்-வர்த்திதல். ஈண்டுதல-திரளுதல் யோநி-ஜாதி. ()

வ்யா.—அ.—மூப்பத்தோராம்பாட்டு. லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஒருநிதி லபித்தால் தன்னுடைய அந்தரங்கனுக்குச் சொலலுமாப்போலே, இவரும் தம்முடைய பந்தமோகூநங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸை ஸம்போதித்து கலாமுஹூர்த்தாதிரூபமாய்க்கொண்டு வர்த்திக்குங்காலமெல்லாம் தேவாதிதேவஹங்

கள்தோறும் ஸஞ்சரித்து இவ்வளவும் போந்தோம், இப்போது ஒருஸாதநமின்றிகே ஸுந்தரபாஹுவாய் தமக்கு உபகாரகரான போருளாளன் திருவடிகளின் கீழ அங்குத்தைக்கு ஒரு ஆபரணம்போலே யிருக்துள்ள ப்ரேமதனையுடையரான எம்பெருமானைசசேர்ந்துகொண்டு நிற்கபபெற்றோம கண்டாயே! என்று சொல்லி வ்யாக்டராகிறார.

வ்யா.—(ஆண்டுகள்தாள்திங்களாய் நிகழ்காலமெல்லாம்) (కలా మహూర్తాదికాస్తాశ్చాహూరాత్రాశ్చసర్వశః, అర్ధమానామాసాఋతవస్సంవత్సరశ్చ కల్పతామ్) (கலாமுஹூர்தாதகாதிவ்யாக்ட்டாப்சா ரோஹாராத்ராஸ்ச ஸர்வஸ:, அர்த்தமாஸாமாஸாரிதவத் ஸம்வத்ஸரப்சகல்பதாம்)என்றும், (నిమేషోమాన షోయోసా మాత్రామాత్రప్రమాణతః। త్రైగట్యాప శ్చికాస్తాత్రింశత్తాకలాస్స్మృతాః॥ నాడికాతుప్రమాణేనకలాదశచపఞ్చచ। నాడి ద్వాభ్యామహద్వాభ్యం ముహూర్తోస్వాజసత్తమ॥ అహోరాత్రస్యముహూర్తాస్తు త్రింశన్నా సస్తుతైస్తథా। మాసైర్ద్వాదశభిర్వర్ష మహోరాత్రమ్తుతద్విదు) (நிமேஷோமாநுஷோ யோஸௌ மாதராமாத்ரப்ரமாணத:। த்ரைகாஷ்டாதசபிர்காஷ்ட் டாத்ரிம்சத்காஷ்ட்டாகலாஸ்ம்ருதா:॥ நாடிகாதுபரமாணேனகலா தஸசபஞ்சச। நாடிகாப்யாமஹத்வாப்யாம் முஹூர்தோதாதவிஜஸ தம॥ அஹோராத்ரஸ்யமுஹூர்தாம்ஸ்து தரிம்சன்மாஸஸ்துதைர்தா தா। மாஸைர்தவாதசபிர்வர்ஷ மஹோராத்ரம்துதத்திவி) என்றும் சொல்லப்படுகிற ஸாஸ்த்ரகாலமும். ஆண்டுகள - வத்ஸராங்கள. கள்-திரம். திங்கள - மாஸம. திகழ்தல் - வ்யக்தித்தல்.

(ண்டு பல்யோநிகள்தோறுழலேவாம்) தேவமநுஷ்யாதி ஜாதிகள் ஏய்வெவானறிவிலதாமென அதேகமதேகமாக அவாந்தரஜாதி களுள்ளும், அவையெல்லாவற்றிலும் ஒருக்கால புகுந்தத்திலே ஒன் டுபலகால் புகுந்து, (மாறி மாறிப் பலபிறப்பும்பிறந்து) என்கிற படியே அநாதிகாலமேபிழத்து ஸஞ்சரித்துபபோந்தோம். ண்ண துதல் - த்ரிணுகல. யோநி - ஜாதி. உழலுகை - தட்டித்திரிகை. (மநுமே)பர்த்தமோகூநகளிரண்டுகும்பொதுவாய் அறிவுக்கு ப்ர ஸாதவாரமானநீ அறிந்தபடியென்று அந்தரங்கமானமநஸ்ஸை ஸம் போதித்தருளிச்செய்கிறார. (ఏవమ్ంస్మృతిమర్త్యే చామ్యుపాణేస్వకర్మభిః। జీవే మనిఖాలే) (ஏவமேவம்ஸ்ம்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராமயமாணேஸ்வகர்மபிஃ- ஜீவேதுதிகாகுலே) என்றபடியே இவ்வளவும் ஸஞ்சரித்துப் போந்தோம.

(இன்று) இப்போது. (ஒண்ணின்றியே) நான் ஒன்றை யெண்ணிக்கொண்டிராதே யிருக்க. எம்பெருமானர்திருவடிகளி லே நான் ஒரு ஸைதந்யகார்யத்தையும பண்ணாதேயிருக்க. (கான் டகூதோளண்ணலை) (ఆయతాశ్చేసువృత్తాశ్చ బాహవస్తపరిఘోపమాః। సర్వ

భూషణభూషార్హాః)(ஆயதாம்சஸுவ்ர்த்தாம்சபாஹவஉபரிகோபமாஸர்வபூஷணபூஷார்ஹாஃ) என்கிறபடியே யிருந்துள்ள திருத தோள்களையுடையராய் விந்தியாடவியில்நின்றும காஞ்சிபுரதத்துக் குத் துணையாகவந்து, (అహమేవపరంతత్త్వమ్)(அஹமேவபரமதத்வம்) என்று திருக்கச்சிநம்பிமுகமாக உபதேசித்தத உபகாரகரைய.

(தென்னத்தியூர்) தர்சநீயமாய, (నగరేషుకాஞ்சீ) (நகரேஷுகாஞ்சீ) என்னப்பட்ட காஞ்சிநகரத்திலே, (శ్రీహస్తిశైల శిఖరోజ్వలపారిజాతమ్) (ஸ்ரீஹஸ்திசைல சிகரோஜ்வல பாரிஜாதம்) என்று காமமயருளிச்செய்யுமபடி ஹஸ்திகிரியிலேயெழுந்தருளியிருந்து வருத்தசேஷியான பேரருளாளப் பெருமாளுடைய. (சரவிணைகழ) பாவநத்வ போக்யத்வங்களுக்கு பரம்பரைதர்சமான திருவடிகளின்கீழே. (பூண்டவன்பாளன்)சிரோபூஷணமானதிருவபிஷேகத்தை அலங்கரிக்குமவர்களைப்போலே கமமாலை அலங்கரிகப்பட்ட பக்திப்ரகர்ஷத்தையுடையரான. (இராமாநுசன்) எம பெருமாணை. (பொருந்தினமே) (உன்னடிகீழமர்ந்து புகுந்தேனே) என்றும், (రామానుజపదచ్ఛాయా) (ராமாநுஜ பதச்சாயா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பொருந்தி விட்டோமகணடாயே! வென்று தாம்பெற்ற வாழ்வுதத ஹர்ஷிதராகசொண்டு நின்றாராய்த்து. ... ...(கூக)

உரை.— அ.— மூப்பதிரண்டாம்பாட்டு. "இராமாநுசன்ப பொருந்தினம்" என்று இவர்ஹர்ஷிடராகிற இத்தைதகணடவர்கள், நாங்களும் இவ்விஷயதனை லபிககப் பாரக்குமளவில் எங்களுக்கு உம்மைப்போலே ஆசமகுணங்க ளொன்றுமில்லையேயென்ன;எம்பெருமாணைச்சேருமவர்களுககு ஆத்மகுணதிகளெல்லாம் தன்னடையேவந்துசேருமெனகிறார்

மூ.—பொருந்தியதேசும்பொறையுந்திறலுமடகழ்தலை
திருந்தியஞாகமுஞ்செல்வமுஞ்சேருஞ்செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தைவண்ணமயிலுல்வநதெடுத்தளித்த
அருந்தவனெங்களிராமாநுசனையடைபவாகதே. (கூஉ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செறு	அபிபவியாநின்றுள	வணணமயி	தம்முடைய ஔதா
	ள,	லுல்வந்	ாயத்தாலே வந
கலியால்	கலிதோஷத்தாலே,	தை	து,
வருந்திய	தூஷிகப்பட்ட,	எடுத்து	நிமகநோத்தாரணம் ப
ஞாலத்தை	பூமியை,		ண்ணி,
	இத்தலையில் அர்த்தி	அளித்த	ரகஷித்தவராய்,
	த்வாதி நிரபேகஷ	அரும்	ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த
	மாக,		ராகையாலே,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	"தஸ்மாந்ந ஸ்ரேஷ்டோ லோகேஷு கஸ்சன நாராயணாத் அதிரிக்தமாஹுஃ" (தஸ்மாந்நாராயணாத் பரோ மே ஷோ0தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) என்கிறபடியே ஸர்வ தபஸ்ஸுகளிலும் மேலாய்க்கொண்டு துர்லபமாயிருக்கிற,		தத்வஹித புருஷார் த்தங்களை விஷய மாக வுடைத்தா கையாலும் அவை தன்னை யதாவஸ் த்திதமாக தர்சிக் கையாலுமவிலக்ஷ ணமாய்,
		திருந்திய ஞானமும	கட்டளைப் பட்டிருந் துள்ள ஜ்ஞானமும,
		செல்வமும	தத்கார்யமான பக் திரூப ஸம்பத்தும், "ஸ்ரீர்கு:" (ரதிர்மதிஃ) இத்யாதி ச்லோகத்தின் படியே பிராட்டிகடா க்ஷலக்ஷ்யமாமவர் களுக்கு அவைதா னே வந்து மேல் விழும் என்றுப் போலே இங்கும்
		மும	
		சேருமவர்கள்	அபேக் ஷிபாதிருக்க, தானேவந்து சேரு மென்றபடி.
		சேருமவர்களுக்கு	பொருந்துதல் - சேருதல். அதாவது- ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் தேசு-மதிப்பு. ... ... (கூ2)
சரணாகதி	சரணாகதி ரூபதபஸ் ஸையுடையராய,		
எங்கள் இராமாநுசனை	எங்களுக்குத்தம்மை முற்றூட்டாகத் தந்த எம்பெருமானாரை,		
அடைபவர்களுக்கு	சேருமவர்களுக்கு		
பொருந்தியதேசும்	ஸ்வரூபாநுரூபமான மதிப்பும,		
பொறையும்	வ்யஸநஸுஹ்ருத்களில் அவை ஸாதாரணமான வேறுபாடு		
நிறையும	ஜ்ஞாநசக்தியாதிரூபமான பராபிபவ ஸாமாதகயும்,		
புகழும்	குணவத்தாப்ரதையும,		

வ்யா — அ — மூப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. (இராமாநுசனைப் பொருந்தினமே!) என்ற இவர்ஹர்ஷ்டராகிற இதைக் கண்டவர்கள் நாங்களும் இவ்விஷயத்தை லபிக்கப்பார்க்குமளவில் எங்களுக்கு உம்மைப்போலே ஆத்மகுணங்களொன்றுமில்லையேயென்ன; எம்பெருமானாரைச் சேருமவர்களுக்கு ஆத்மகுணங்கள் முதலானவையெல்லாம் தன்னடையேவந்துசேருமென்கிறார்.

வ்யா.—(செறுகலியால் வருந்தியஞாலத்தை) (க்லேஸ்ஸ்யரூபம்மே ச்ரேயஸ்யதினாத்மோத்தமிச்சஸி। தந்மே போதஸமாநேந வர்த்தயேயந்மஹாமுநே॥ வர்ணாச்ரமாசா

రవతీ ప్రవర్తిన్నకలౌనృణామ్ । ననామయజ్ఞుర్భగవత్ప్రసాదనే హేతుకీ ॥ వివాహో
నకలౌధర్మ్యా న్నశిష్యగురుస స్థితిః । వదాప్యస్యాక్రమోనైవ వహ్నిదేవాత్తకర్మమః)
(కలిబస్ఖలరూపంణమత్రేయయతివరాచరోత్తుమచ్చవలి। తంగిపోతులు
మాలైకవాత్తకేయమ్మలాముదిర॥వర్ణాశ్రమాచారవతిప్రవాత్తిర్
గకలిలనర్ణం। రుసామయజ్ఞారిగతర్మవిశేషపరాగరేవ్రకగి। విపరా
లోహాగకలిలతర్మపరం గశిష్యకుర్వణంబ్రవీతి। గతామపత్యసర
మోణనవవహ్నిత్రికవాత్తమకరాట) ఎనబ్రుచెరాటగుకి, (ఎవ్వరిక్రి
భర్తారం విత్తహీనంధాత్రీయం। భర్తుర్దివ్యేనలో పత్తినాసేవయోషితామ్॥ స్త్రీ
యదికలోపమ్యక్తిసై బ్రహ్మలో న్యసః। నానాక్షిభయప్రాయాఁ గాంధర్వ
కాతరా॥ భోషమ్యక్తిరాసాదాసీనాఁ ఏష్టయః। ఇత్యాభోంలోనాన్న పెదతాంగ
ప్రాజనమ్॥ కనిమ్యక్తిలోప్రాప్తే నపైర్ధ్యాదిరాంలోయాఁ। సాపర్ణాం ప్రాణాంగ్
మాత్రేయిమ్యన్యనరాంబ్రతాఁ॥ఆ దాయదాహిపాఁ ధ్ర్ , ధిక్ప్రాయ ,ఁ। ఇతాపెద
వేస్వాధ్రి నపమేయాఁ ద్రై) (బ్రిథయకాయాగ్రిపాతాలాఁ) ఎత్తుగ్రి
ల్తనియఁ। బ్రాహ్మతపవిష్యతిచలైన విశ్వతవాదేవయోవిశ్వాపల్
గియఁకలైనపవిష్యతుల్ స్నవిశ్వనియాలనిఁ తుల్బ్రాహ్మ। ఆశాయా
ఖ్యపయ్ప్రాయాఁ ప్రజాశ్చుఁ పాపయశ్వాతయా। ॥ పవిష్యతుల్ తనాలవా
శాశాలశత్రుంగాట్టియఁ। ఆల్శాశాలోపాగ్రిఁ తాశాశాలగ్రి గ్రిపయాగ్రిత్రిత్తు
గ్రిఁ। కగిష్యతుల్తగ్రిపాఁ గాఁబాఁప్రపత్తి గశణపత్తుగ్రిపాఁ తగ్రిపాఁ। పాశ
ణ్ణంబ్రహ్మణవ్రాహ్మవ్రాహ్మణ్యయ్యాత్తయలాల్యాతా॥ యాశాయాశాలాఁ
పాశాణ్ణ వ్రాతుగ్రిణాపత్తి ఁగ్రియశాశ్చుయ్తి। నాతాశాతాశాశాలాఁ గ్రిపాశాలాఁ
గ్రిపాశాలాఁ గ్రిపాశాలాఁ తాశాలాఁ గ్రిపాశాలాఁ గ్రిపాశాలాఁ గ్రిపాశాలాఁ
ణ్ణ తరుమారులమాలా పూలోకత్తిలయిరుతపిచతరుణాయెనటపటి.

(ఖణ్ణమయిరులె) (పర్ణగ్రిమాంపష్ణిపాహాపేపాంపాఁ। తర్ణ
పర్ణభమస్యవైకుణ్ణపియఁన్నఁ) (తుల్లిపాయమారుషోతిపతిహాతిహ
గాంశాణపగుర్ణ। తతారాపితులపంమర్యణవైశుణ్ణపరియతాచగ
ం)ఎన్నుంపడిక్రూరమాత్యతాలెతిలయిలఅపెణక్షయిన
ర్తిక్తెయిరుక్క, తప్పుటైయ పరతుకాలవర్తిక్రూత్వలక్షణాప్ర
మూలమాన ఔతార్యతాలెవత్తు పాపపతతిలిన్రుట్క్ర్పామా
త్రపాలిక్రపాయిక్కొణ్ణిరుతతిలాతతిలియెపుత్తరుళ్. (పుణ్య
మోభపకాసాయ మాపిగ్వాస్త యాగ్రిఁ। ప్రేమ నాపి భూదాభ్యాపకా రాగ్రిఁ ఒపిఁ
కరః) (పుణ్యాయంపోజయిగ్రిఁలాయ పాపతవాత్తక్షయాయచ । శ్రీమాధవ
విరాభూత్పూమెళ రామానుజదివాకరఁ) ఎనెనకుడవత్తిరు. (వెలిత్తత
యరుళ్చెయ్వర్) ఎన్కిరుపడియే తిర్హేహతుకమాకవత్తరుళి.

(ఎడుత్తనిత్త) (సాక్షాన్నారాయణోదేవఃకృత్వామర్త్యమయీంతనూమ్। మ
గ్నాసద్భక్తలోకాక్ష కారుణ్యాచ్ఛస్రపాణినా)(ఐతిక్షాత్రాయణిల్రుత్తవుం
క్ర్త్వామార్త్యమయీంతనూం। మత్రారుక్షాదిక్షిలాతాత్ర

சாஸ்த்ரபாணிநா) என்கிறபடியே லோகத்தாரெல்லாரையும் அர்
த்தித்வநிரபேக்ஷமாக ஸ்ஸாரத்தில்நின்றும் உத்தரிப்பித்து ரக்ஷி
த்தவராய, திருகோட்டியூர்நம்பி குஹ்யதமமாக உபதேசித்துப்
போந்த சரமச்லோகார்த்ததனை எல்லார்க்கும் பூரிதாநம்பண்ணி
யும், ஸ்ரீரங்கராயரார்முன்னிலையாக அழகிய மணவாளன் திரு
வடிகளிலே ப்ரபத்திபண்ணியும ரக்ஷித்தருளினரொன்று ப்ரஸித்த
மற்றே.

(அநுக்தவன்) (தஸ்மாந்ந்யஸமேஷாந்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) (தஸ்மாத்
க்யாஸ்ஸ்ம்ருதிஷ்வபி தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) என்றும், (ஸத்கர்மநிரதாஶ்சித்தா
ஸாஷ்டிர்வர்ஷஸஹஸ்ரகம்। தாவந்தி தைரணஸ்த்யக்லாந்தகோடிதமீமபி॥ யத்கிஞ்சி
ந்நாமஸாஷ்டிப்யஸ்தபோபிர்பரிகல்பிதம்। தத்ஸர்வம்விஷ்ணுபக்திப்யோ
தத்தமக்ஷய்யமாநந்தாய கல்பதே॥ மமுக்ஷுர்கோநயேத்தாவத்ஸர்வாந்யோக்ஷாந்ஸமாஹிதஃ॥
ந்யஸ்யேதத்த்ரிதயம்தஸ்மிந்நாஸ்தேநைவமஹாமுநே) (ஸத்கர்மநிரதாஶ்சித்தா ஸ்ஸாத்க்ய
யோகவிதஸ்ததா। நாராயணாந்திகாரண்யஸ்தஸ்ய கலாம்கோடிதமீமபி॥
யத்யேகசாயகாமேந நஸாதயத்ஸாதநாந்தரைஃ। மூடாத்மாநயோஜேந்நசபக்திதம்॥
தேநதேநாப்யதேதத்தத்ந்யாஸைரவமஹாமுநே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தபஸ்ஸுக்க
ளெல்லாவற்றிலும்வைத்துக்கொண்டு உத்தமமான தபஸ்ஸாய்
வ்யவஸாயிகளுக்கு தூலடாமாய், (ப்ரத்யேகந்ந்யஸ்ய மேகல்ப கோடிஸஹஸ்ரேணபிஸா
தநஸ்ய ஸித்திர்ந ஜாயதே) (பரபதோபாயம் நமேகல்பகோடிஸஹஸ்ரேண ஸித்
ஸாதநமஸ்மத்விமர்வாந்) என்று தம்மாலே நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்ட
சரணாகதிரூப தபஸ்ஸையுடையராய.

(எங்களை) எங்களுடைய ஸ்வாமியான. எங்களுக்குத் தம்மை
முன்னாட்டாகக்கொடுத்தருளின வென்னுதல். ஞாலத்தையெடுத்
தருளினகை ஒருப்பாடுமாய் தம்மை யெடுத்தருளுகைக்கே வந்தா
ரென்னுகையும இவரபிஸந்தி. அனந்தரமே, (விநாயசதுஷ்கார்தம்)
(விதாயாயசதுஷ்காரதம்) என்று பஹ்வ்ருசாகத்தாலே சொல்லி
அநேகம்பேரை ஸம்ஹரித்தாலும் ஹிரண்யராவணகம்ஸாதிகளை
ப்ரதயவதாரத்திலும் ப்ரதாநரா யிருக்குமாப்போலே, லோகத்
தாரை யெலலாம உத்தரிபிக்கவேணுமென்று அவதரித்தாராகி
லும் தம்மையொருவரையும் உத்தரிப்பிக்கவேணுமென்று அவ
தரித்தாராகாமையும இவர்நினைத்திருப்பது. (இராமாநுசனை) இப்
படிப்பட்ட எம்பெருமானாரை. (அனடபவர்க்கே) ஸமாச்ரயணம்
பண்ணினவர்களுக்கே. (க்ஷேமஸ்யவஹாயதீந்த்ரபவச்சரிதாநாம்) (க்ஷேமஸ்ய
ஸவஹாயதீந்த்ரபவச்சரிதாநாம) என்னக்கடவதிறே.

(பொருந்தியதேசும்) ஸ்வரூபத்துக்குத் தகுதியான பராபி
பவ ஸாமர்த்தியமும். ஸாஸ்வதீபண்டாரத்திலிருந்த மாயாவாதி
யையும், திருநாராயணபுரத்திலிருந்த பௌத்தனையும், யாதவ
ப்ரகாஶனையும்,

ப்ரகாசன், யஜ்ஞமூர்த்திதொடக்கமானவனையும் ப்ரஸங்கமுகத்தா லேஅபிபவித்தவருடைய மதிப்புக்குப்போலியான மதிப்பென்ற படி. பொருந்துதல - சேருதல். அதாவது - ஸ்வரூபாநுரூபத்வம். தேசு - மதிப்பு. (பொறையும்) எத்தனை வ்யஸநஸஹங்கள்வந்து மேல்விழுந்தாலும் அநவஸாதாநுத்தர்ஷங்களுக்குடலாய், (யதி தைர்யமதாபத்ஸு தீயகுமா) (விபதிதைர்யமதாபத்ஸு தீயகுமா) என்றும் படியான குணமாகுணமும்.

(நிறலும்) பகவதபாகவதாசார்யவிஷயங்களில், (ஸ்ரீ கரிஷ்யாமி) (அவஶ்யமவமகரிஷ்யாமி) என்றிருப்போலே ஸகலவித கைங்கர்யங்களையும் பண்ணித் தலைகட்டுகைக்குறுப்பான மநோ பலமும். (புகழும்) சமதமாத்யாதமகுணமென்றதால்; ஸாலக்ராம ப்யாப்தையான தீர்த்தமென்னுதல். (கலந்திருந்தியலுலகு) சேதநராயிருப்பார்கெல்லாம ஸாதாரணமாயிருப்பதொரு முண்டு - ஜ்ஞாநிகாருஷ்யுசவிஷயங்களில் அநுகூலமாயும ப்ரதி கூலமாயுமிருக்கிற விஷயங்களையும அவற்றுக்கு ஸாதகமாயிருக்கு மவற்றை அறிவிப்பிக்கைக்காகவாய், அப்படியறிகிற, ஸதாசார்ய ஸமாச்ரயணம்பண்ணி குருகுலவாஸாதிகளால் அவற்றை முகமலர்த்தியுண்டாகவி அவற்றில உபத்ரவிக்கப்பட்ட தசவித புருஷார்த்த தத்யாதாத்ம்ய ஜ்ஞாநமும. (ஸ்ரீமத்பிரஸாத வயா। உபதே.ஸ்ரீமஜ்ஜாஸந்தஸ்வாமிநாம்) (ஸ்ரீமத்ப்ரஸாதாப்ரச்ச்சாதிதாத்ம சாஸ்த்ர) (தசவிதபுருஷார்தோபாதேய பரிப்ராசிதாசார்யா। உபதேசஜ்ஞாந ஜ்ஞாநிருஸ்தகவதாசிக.) (யதாசிரபரிபாலிதயச) என்றும, (வ்ருத்தாநுவ்ருத்தி) (ஸதத்ருஷ்டமிதிப்ரோக்தம்) என்றும, (செயலநலருகுதிருவுள்ளப் பலவின் கொள்வான) என்றும சொல்லுகிறபடியே - ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே கட்டவிழ்ப்பட்டவஸ்துஜ்ஞாநமும. (செலவுமும)(ஸ்ரீமந்நி வ்ருத்தாஸத்ம) (ஸ்ரீமந்நிரீரமர்தாஸதாம) என்றும் சொல்லுகிற வேதவேதாந்த பாரகத்வமாகிற ஸ்ரீயும. (ஸ்ரீமந்நி நிவஸ்ப ஸ்நஃ) (லக்ஷ்மிநிவாலக்ஷ்மிஸம்பந்நஃ) என்கிற கைங்கர்யஸ்ரீயுமென்னுதல்; (நலலபதத்தாலமனவாழ்வர் கொண்ட பெண்டிமகள்) என்கிறபடியே ஐஹிகஸ்ரீயுமென்னுதல். இவையெல்லாம் அநுகூலமஹமிகையாவந்து தன்னைடையே சேருமென்ன முதாயத்து. ( )

உரை.—அ.—முப்பத்துமூன்றும்பாட்டு. அஸ்த்ரபூஷணத் யாயத்தில் சொல்லுகிறபடியே மருஸ்தக்வாதிகளுக்கு அபிமானிக ளாயிருக்கிற திருவாழ்முதலான திவ்யாயுதங்களினுடைய ப்ரஸா தத்தாலே இந்தரியஜயாதிகள் உண்டாகவேண்டியிருக்க எம்பெரு மானரை ஆச்ரயிக்கவே இவையெல்லாமுண்டாமென்கிற

என்கொண்டென்ன; அந்தஸ்ரீபஞ்சாயுதங்களும்லோகரக்ஷணார்த்த மாக எம்பெருமானர் பககலிலே யாயினவென்கிறார். அதவா, அவையெல்லாம லோகரக்ஷணார்த்தமாக எம்பெரும்மானாராய்வந்து திருவவதரித்தவென்னவுமாம்.

மூ.—அடையார்கமலத்தலர்மகள்கேள்வன்கையாழியென்னும் படையோடுநாந்தகமும்படர்தண்டுமொண்சார்ங்கவில்லு புடையார்புரிசங்கமும்திருவாழியும்பூதலங்காப்பதற்கென் றிடையேயிராமாநுசமுனியாயினவிந்நிலதலே. (கூகூ)

பதம்.	உரை.
அடையார் கமலத்த லர்மகள் கேள்வன்	இலைநெருக்கத்தை யுடைத்தான தாமரையிருப்பையுடைய பூவைஜந்மபவநமாகவுடையளாகிய பிராட்டிக்கு, வல்லபனாகவுடைய,
கை	திருக்கையிலே வர்த்திப்பதாய, "சக்ஷுர்ரூபமத்யந்த ஜகேனாந்தரிதானிலம்! சக்ரஸ்வரூபஞ்சமனோ ஹரத்வேஷ்டிதம்" (சலஞ்வரூபமத்யற்கஜவேகாந்தரிதாநிலம், சகரஸ்வரூபஞ்சமனோஹரத்வேஷ்டிதம்) என்கிறபடியே மநஸ்தத்வாபிமாநியாயிருக்கிற,
ஆழினென்றும் படையோடு	திருவாழி யென்றுப்ரஸித்தமான, திவ்யாயுதத்தோடே, "விஜ்ஞாநமத்யந்தநிர்மலம்!

பதம்.	உரை.
	விஜ்ஞாநமத்யந்தஜ்ஞாநம்" (விபர்த்தியச் சாஸ்திரத்தையுச்யுதோதக்யந்த நிர்மலம்! விஜ்ஞாநமத்யந்தஜ்ஞாநம்) என்கிறபடியே புத்தியபிமாநியாய்,
நாந்தகமும்	ஜ்ஞாநாதி மாநியான திருவாளரும், "புத்திர்ஜ்ஞாநேகதாரூபேணமாதவே" (புத்திரபவாஸ்தேக்காருபேண மாதவே) என்கிறபடியே புத்தியபிமாநியாய்,
படர் தண்டும்	ரக்ஷணத்திலே வேர்க்கிருக்கும்,
	ஸ்ரீகதையும், "பூதாதிமிந்த்ரியாதிஞ்சத்வாஹாரமீச்வரः! விபர்த்திர்ஜ்ஞாநேகதாரூபேணஷார்ஜ்ஜவேசஸ்திதம்" (பூதாதிமிந்த்ரியாதிஞ்சத்வாஹாரமீச்வரः! விபர்த்திர்ஜ்ஞாநேகதாரூபேணசார்ங்கரூபேண ச

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ஸ்த்திதம்)என்ன படியே இந்திய காரணமான ஸாத் விசாஹங்காராதி மாநியாயிருக்கிற,	இராமாநுச முனி இடையே யாயின	எம்பெருமானார் பகலிலே ஆயின.
ஒண் சார்ங்கவில் லும்	விலக்ஷணமான, ஸ்ரீசார்ங்க மென்னும் திருநாமத்தை யுடைய திருவில்லும்,		இவர்பகலிலே ஒளையாவது-இவர்நினைவைக் கடாக்ஷித்து நின்று இவர் அதிகரித்த காரியத்துக்கு ஸஹகாரிகளை. அடையாகமலமென்று தொடங்கி, புடையார் புரிசங்கமும் திருப்பூதமும் ஸாரபதாதிகளை-இவற்றை- இராமாநுசமுனி-இடையே-நின்று-இவர் என்று அந்வயம்
புடையூர் புரி	பூதகாரணமான தாமஸாஹங்காராதி மாநியாய் மிகமு ழங்கு கைக்குறுப் பாம்படி, புடைபெருத்து,		மறைபடவந்தித்து, புடையாகமலமென்று தொடங்கி, புடையார் புரிசங்கமும் திருப்பூதமும் ஸாரபதாதிகளை-இவற்றை- இராமாநுசமுனி-இடையே-நின்று-இவர் என்று அந்வயம்
சங்கமும் இந்தப்பூத லம் காப்பதற் கென்று	தர்சநீயமான ஸங்கி வேசத்தையுடைய, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும், } இந்தபூதலத்தை,		ணிணிராயது. அடை- பணை- ஆயுதம். பாஞ்சஜ- புதல்.... (கூ)
இந்நிலத் தே	ரக்ஷிக்கைக்காக வென்று எனறு, } இந்தபூதலத்திலே,		

வ்யா.—அ.—முப்பதத்துழுனருமபாட்டு ங்கியிருக்கிற தாமரைப்பூவிலே யவதரித்த பொய்யாடாடிழாவாகு வல்லபனான ஸர்வேச்வரனுடைய திருகைகளிலே வந்தவிபரி திஷ்டையாயிருக்கிற திருவாழியாழ்வானும், அவனுக்கு ஒருபோ லையாயிருக்கிறஸ்ரீநந்தகமென்னும் பேரையுடைத்தான கடகபூ மம், ஆச்ரிதரக்ஷணதத்தில் பொறுப்பையுடைத்தான ஸ்ரீகௌமோ தகியென்னும் பேரையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும், கலிதோஷாதி பூதமாய்க் காணப்படுகிற இந்தலோகத்தை ரக்ஷிப்பதாகவே எம் பெருமானார் அதிகரித்த கார்யத்துக்கு ஸஹகாரிகளாயக்கொண்டு அவர்பக்கலிலேயாய்த்தென்கிறார். அன்றிகே, பாஞ்சாயுதங்களுமே எம்பெருமானாராய் வந்து திருவவதரித்தனவென்கிற மாத்ரையு

வ்யா.— (அடையார்கமலத்தலர்மகள்கேள்வன்) காமனை தான் * கம்பீராம்பஸ்ஸமூத்பூதமானஸ்,செவ்வி நாற்றம் குளிர்த்தி முதலான குணங்களெல்லாம் மிகுந்து இலைகொருக்கத்தையுடைத் தாயிருக்குமிறை.;அப்படிப்பட்ட காமனைப்பூவினுடைய பரிமளந் தான் ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே இதிலேறுபட்டுவிட்டமாட்டா தேதிருவவதரித்த பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான ஸ்ரீபரவா ஸுதேவனுடைய. அடை-இலை.(கையாழியென்னும்படையோடு) திருக்கையிலே நிரந்தரமாகவிருந்துள்ள திருவாழியென்கிற ஆயுத விசேஷத்தோடே. (చలస్వరూపమత్యన్త జవేనాన్తరితానిలమ్। చక్రస్వరూపఞ్చమ నోధత్తేవిష్ణుకరస్థితమ్) (சலஸ்வரூபமத்யந்த ஜவேநாந்தரிதாநிலம்। சக்ரஸ்வரூபஞ்சமஹோ தத்தேவிஷ்ணுகரஸ்திதம்) என்று அஸ்த்ரபூஷணத்யாயத்தில் சொல்லுகிறபடியே மநஸ்தத்வாபிமா நியாய்கமபீரஸ்வபாவனைதிருவாழியாழ்வானேடே ஒருகோவை யாகக் கணிசிகைப்படவென்றபடி. விரோதிகளாலே ஆச்சிதர் கலிவுபட்டு ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானைப்போலே கூப்பிட அக்கூப்பீடு கேட்டு ஆயுதம்வரக்கொள்ளில் பணிப்படுமென்று எப்போதும் ஆசிலேகையையைவத்துக்கொண்டே யிருக்கிறான்காணும். படை-ஆயுதம்.

(நாந்தகமும்) (బిభర్తియచ్చాసిరత్న మచ్యుతోత్యన్తనిర్మలమ్। విద్యామయన్తు తద్జ్ఞాన మవిద్యాచర్మసంస్థితమ్)(பிபர்த்தியச்சாஸிரத்ந மச்யுதோத்யந்தநிர் மலம்।வித்யாமயந்துதத்ஜ்ஞாநமவித்யாசர்மஸம்ஸ்தி தம்)என்கிற படியே ஜ்ஞானாபிமானியாய் நந்தகமென்னும் பேரையுடைத்தான திருவாளும். (படர்தண்டும்) (బుద్ధిరప్యస్తేగదారూపేణమాధవే) (புத்தி ரப்யாஸ்தே கதாரூபேணமாதவே) என்கிறபடியே புத்தியபிமா நியாய் ஆச்ரிதவிரோதிகளானப்ரதிபக்ஷத்தை சிக்ஷிக்கும்போது அதிவிபுலமாய்க்தோன்றும் ஸ்ரீகதையும். படர்தல்-விபுலத்வம்.

(ஒண்சார்ங்கவில்லும் புடையார்புரிசங்கமும்) (భూతాదిమిన్ద్రి యాదిశ్చ వైకారమిశ్వరః। బిభర్తిశార్ఙ్గరూపేణ శార్ఙ్గరూపేణచస్థితమ్) (பூதா திமிந்த்ரியாதிஶ்சவைகாரமீச்வரः। பிபர்த்தி சார்ங்கரூபேண சார்ங்கரூபேணசஸ்தி தம்) என்கிறபடியே இந்த்ரியகாரணமான ஸாத்விகாஹங்காராபிமானியாய் அத்யந்த விலக்ஷணமாய் சார்ங்க மென்னும் பேரையுடைத்தான திருவில்லும். பூதகாரணமான தாமஸாஹங்காராபிமானியாய், மிகவும் முழங்குகைக்குறுப்பாம் படி புடைபெருத்து கர்சநீயமான ஸ்வஸ்தாநத்தை யுடைய வலம்புரியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். ஒண்மை-அழகு.புடை-இடம். புரி-வலம்புரி. அதாவது-தக்ஷிணாவர்த்தம்.

(இந்தப்பூதலங் காப்பதற்கென்று) பரிதர்ச்யமாநமாய் கீழ்ன் பாட்டில்போலே கலிஸாராஜயம்பண்ணி வேதமார்க்கத்தை மூலையடியேநடத்திக்கொண்டுபோருகிற * இருள்தருமாஞாலத்தை ரக்ஷிக்கைக்காகவென்று. (இடையே) மத்யேவந்து (இந்நிலத்தே) நித்யஸூரிகளான இவர்கள் அதயந்த ஹேயமாய் அருவருகுமபடியான இந்தலோகத்திலே.(இராமாநுச முனியாயின) எம்பெருமானார்தாம் மநஸம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற இந்தஜகத்ரக்ஷணகார்யத்துக்கு தாங்கள் ஸஹகரிக்கைகாகாக இவர்பக்கலிலே ஆயின. எம்பெருமானார்க்குக் கையாளாயிருந்தனவென்றபடி. அன்றிகே, இந்தலோகத்தை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸ்ரீபருசாயுதங்களும் தாங்களே வந்து இந்தலோகத்திலே எம்பெருமானாராய் அவதரித்தனவெனனவுமாம். (ప్రథయ్య విమతేషుతీవ్రభావం ప్రభురస్తత్పరిరక్షణేయతీన్ద్రః। అనృతక్రుతిపన్నయన్నయత్వైగ్వ్యవృధేపఞ్చభిరాయుధైర్యుగాదేః) (ప్రతయన్విమతధ్వాన్తధీక్షణపావం ప్రపురాణమత్ పరిరక్షణేయతీన్ద్రం। అప్రతిప్రతిపన్నయన్మయత్వైర్వవ్రేపఞ్చభిరాయుధైర్మురారేః.) என்று இவ்வர்த்தத்தை அபியுக்தரும அருளிச்செயதாரிறே. ... (கூகூ)

உரை.—அ.—(முப்பத்துநாலாம்பாட்டு) கலிதோஷாதி பூதமான ஜகத்தை ரக்ஷித்தமையைசசொலலி, இவரை ஆச்ரயிபபார்க்கு ஆத்மகுணநிகள் தானேவந்து சேருமென்று மத்தையும, இவருடைய ஆத்மகுணத்பாதகதவஹேதுவான ஸ்வரூபயதாதம்யத்தையு மருளிச்செய்தார்-கீழிரண்டுபாடடாலே; இப்பாடடில் - இபபடிகாலதோஷதனதைப் போக்கி லோகத்தை ரக்ஷிதத்வளவிலும எம்பெருமானர்குணங்கள் பரகாசிதததில்லை, என்கர்மதனதக கழித்தபின்பு வைலகூண்யத்தை கரிதததெனகிறார.

மூ —நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும்நீசக்கலியைநிகினைப்பரிய
பலத்தைச்செறுத்துமபிறங்கியதில்லியைபெயவினைத
புலத்தில்பொறித்தவப்புத்தகச்சும்மைபொறுக்கியின் (ன்
நலத்தைபபொறுத்திராமாநுசனறன்நயப்புகழே. (கூ-ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமாநு	எம்பெருமானாருடைய,	நீசக்கலியை	} ஹேயமானகலியை,
நயம்	ஸ்ப்ர்ஹணீயமான,	நிகினைப்பரிய	மநஸ்ஸாலே பரிசசேதிக்க அரிதாயிருந்துள்ள,
புகழ்	குணஜாதம்,		
நிலத்தை	லோகத்தை,		
செறுத்து	அபிபவித்து,	பலத்தை	பலத்தை,
உண்ணும்	ஹிம்ஸியாநின்றுள்ள,		தேஜஸ்ஸுகாசத்தில் நிமிரும் போலே

பதம்.	உனா.
அப்புத்தக சுசும்மை } பொறுக்கி யபின் }	அந்தபுஸ்தக பாரத்தை, தஹித்தபின்பு,
நலத்தை	ஔஜ்வல்ய ரூபமாபொறுத்தது னைலக்ஷண்யத்தை தரித்தது.

பிறங்குதல் - ப்ரகாசித்தல். தென்புலம்-யமபுரம். சும்மை-சுமை. பொறுக்குதல் - தஹித்தல். நயம்-விருப்பம். ... (கூசு)

பதம்.	உனா.
செறுத்தும்	அபிபூதமாம்படி பண்ணின வளவிலு
பிறங்கிய திலலை }	ப்ரகாசித்ததிலலை;
என்	என்னுலே,
பெய்	உண்டாக்கப்பட்ட,
வினை	பாபங்களை,
தெனபுல த்திலை }	யமலோகத்திலே,
பொறித்த	எழுதிவைத்த,

வ்யா.—அ.—மூப்பதது நாலாமபாட்டு. கீழிரண்டுபாட்டிலே-கலியினுடையக்ரௌர்யத்தாலே க்லேசப்பட்ட லோகத்தைரக்ஷித்தளம்பெருமானரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு ஸ்வரூபாநு ரூபமான ஸம்பதத்துக்கள் தன்னடையே வந்துசேருமென்றும், அவர்தாம் அந்தரக்ஷணத்துக்குறுப்பான வைபவத்தையுடையவரென்றும் ப்ரதிபாதித்து, இப்பாட்டிலே- அப்படிப்பட்டரக்ஷணத்தாலே எம்பெருமானருடையப்ரபாவம்ப்ரகாசித்ததில்லை, என்னுடைய ஆஸுரகார்த்யங்களை யமலோகத்திலே யெழுதிவைத்த புஸ்தகபாரத்தையெல்லாம் தஹித்தபின்புகாணுமவருடைய கல்யாணகுணவைபவத்துக்கு ஒருப்ரகாசம் லபித்ததென்கிறார்.

வ்யா.—(நிலம்) தர்மார்த்தகாமமோக்ஷ புருஷார்த்தங்களுக்கெல்லாம் விளைநிலமான மஹாப்ருதிவி. க்ருதத்ரேதாத்வாபாரதியுகங்களிலே, (சாதுர்வர்ண்யமயாஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகசஃ) (சாதுர்வர்ண்யமயாஸ்ருஷ்டம்குணகர்மவிபாகசஃ) என்று சொல்லப்படுகிறதக்ருதர்மர்யாதைகளிலே நடத்தி, (நிராமயோஹ்யரோகஶ்ச துர்விக்ருபயவர்ஜிதஃ நபுத்ரமரணம்கிஞ்சி த்ரக்ஷ்யந்திபுருஷாஃக்வசித் ॥ நார்யஶ்சாவிதவாநித்யம் பவிஷ்யந்திபதிவ்ரதாஃ। நசாக்நிஜம்பயம்கிஞ்சி ந்நாப்ஸுமஜ்ஜந்திஜந்தவஃ ॥ நவாதஜம்பயம்கிஞ்சித் நதஸ்கரபயம்தத்தா। நகராணிசராஷ்ட்ராணி தனதான்யயுதானிச ॥ நித்யம்ப்ரமுதிதாஸ்ஸர்வே யதாகிருதயுகேததா) என்கிறபடியே ஸகலகாலமாகபகவதாஜ்ஞாபரிபாலநமபண்ணிகொண்டுபோருகிற பூமியென்றபடி.

(நிலத்தை) அந்தபூமியிலே வர்த்திக்கிற சேதநரை. (செறுத்து) அந்த மர்யாதையையெல்லாம் மூலையடியே நடத்திக்கொண்டு பூர்வகாலத்துக்கு விபரீதமாக எல்லாரையும் துர்க்காகுலராம்படிபண்ணி. (உண்ணுறும்) லோகத்தாரை யெல்லாம் ஸ்வவசமாக்கிக்கொண்டு ஸாராஜ்யம்பண்ணி நிற்கிற. கலிதான் லோக

த்தை அழித்த ப்ரகாரத்தை கீழில் பாட்டுக்களிலே பரக்கச்சொன் னேம். (நீசக்கலியை) மநுஷ்யரிலே சண்டாளரைப்போலேகா ணும் யுகங்களிலே அதிநிஷ்டூரமான கலியுகமும். (நீசக்கலியை) நீசமான கலியுகத்திலுண்டாய. (நிஜப்பரியபலதனை) (அப்ராப்யமநஸாஸஹ) (அப்ராப்யமநஸாஸஹ) என்னுமாப்போலே எத்தனை யும் தாழுடையார்க்கும் அந்தயுகத்திலுண்டாய க்ரௌர்யம் தட் டாதபடி வர்த்திப்போ மென்றுநினைத்திருக்கவு மரிதாயிருக்கிற பலத்தை. மநஸ்ஸால் பரிச்சேதிக்கவரிதா யிருக்கிற பலத்தை யென்றபடி.(மஹாபல:) (மஹாபல:) என்றுசொலலப்படுகிற ஸாலே ச்வரனுடைய பலத்தை பரிச்சேதிக்கிலும இதிலுண்டாயபலதனை பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதுகாணும்.

(செறுத்தும்) பாஸ்கரன்உதித்து அந்தகாரதனை ஸவாஸநமா கப்போக்கிறப்போலே கலிதோஷத்தைநிவர்த்திப்பிததவளவி லும (பொலிக பொலிக பொலிக போயிறறு வல்லுயிராசசாபம, கலியும கரகமும நைந்த நமனுகக்கிங்கி யாதொன்றுமிலலை, கலியுங கெடுங கண்டுகொண்மின்) என்று * மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவருட இவருடைய அவதாரத்தைக கொண்டாடினரிறே.(ஸ்வஸ்மைமஸ்மிதிக்ப பாசஹஸ்தவதியமகில தஸ்யகர்ணமூலே। பரிஹராமதுஸாதுதகப்ரபாத ஸ்தவதியமகில தஸ்யகர்ணமூலே। பரிஹராமதுஸாதுதகப்ரபாத க் ப்ரபுரஹமந்யங்ர்ணோகவைஷ்ணவாநாம) (பவசரணமிதீயநத்தி யேலைத்யஜபடதூரதரேணதாருபாபாக) (நகலுபாசலதாயம வீஷ யோகச்சந்தி) என்கிறபடியே இவரவதரித்து எலலாரையும ப்ரபத நிமார்க்கத்திலே நடபபித்து பாகவதராகப்பணினி, (கலிதயசன கடக்கப்பாய்ந்து நாவலிடடுழிதருகினறோரும நமனமாதலிகள மீதே) என்கிற ப்ரகாரத்திலே கலியிலுண்டாய வெடாயமதட்டா தபடி லோகத்தையெல்லாம ரக்ஷித்தவளவிலுமென்றபடி.

(இராமாநுசன்றனகயபபுகழே) எமபெருமானுருடைய ஸ்ப ர்ஹணீயமான கல்யாணகுணங்கள. நயம - விருபபம. (பிறங்கிய தில்லை) ப்ரகாசிததிலலை. பினனை எத்தாலே பரகாசிதத தென றால் (என்பெய்வினை) அநாதிகாலமே தொடங்கி இவ்வள வாக, (தேப்யோப்யதிகாதிதாக்யஹமபிக்ஷுத்ரதிகரோமிக்ஷணாத்) (தேப்யோ ப்யதிகாதிதாக்யஹமபிக்ஷுத்ரதிகரோமிக்ஷணாத்) என்றும, (யாவ ச்சயச்சம்யரிதம்ஸகலஸ்யஜந்தோ: தாவச்சதத்ததிகஞ்சமமாஸ்திஸத்யம்) (யாவசசயச் சதுரிதம்ஸகலஸ்யஜந்தோ:தாவச்சதத்ததிகஞ்சமமாஸ்திஸத்யம) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹேயோபாதேயவிவேக சூன்யனான

வென்னுலே உண்டாக்கப்பட்ட அசுத்யகரணமும் க்ருத்யாகரண மும் தொடக்கமான பாபங்களை. பெய்கை-உண்டாக்குகை.

(தென்புலத்தில்) தக்ஷிணதிக்கிலேபாதகஸ்தலமாய்க்கொண் டிருக்கிறயமலோகத்திலே. தென்புலம் - யமபுரம். பொறித்த - சித் ரகுப்தனுலே எழுதப்பட்ட.(அப்புத்தகச்சும்மை) அந்தபுஸ்தக பாரங்களை. சும்மை-பாரம். இத்தால் - பகவதபசாரபாகவதாபசா ராஸஹ்யாபசாரரூபமாய், ஸஞ்சிதப்ராரப்தாகாமிரூபமாயிருக்கிற கர்மங்களுடைய அபரிமிதத்வத்தைச்சொல்லிற்றுயத்து.(பொறுக் கியபின்) அந்தபாபங்களெல்லாவற்றையும் பிறிகதிர் படாதபடி தஹித்தபின்பு. பெறுக்குதல் - தஹித்தல். (நலத்தைப் பொறுத்த து) (పాపధ్వాన్తక్షయాయచ । శ్రీమూనాపిరభూద్భూమా రామానుజదివాకరః) (பா பத்வாந்தக்ஷயாயச। ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகரஃ) என்கிறபடியே ப்ரகாசத்தைப்பெற்றது அப்போதென்றபடி.(கூ0)

உரை.—அ.—முப்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. எம்பெருமானர் உம் மளவில் செய்தவிஷயீகாரத்தைப் பார்த்து கர்மமெல்லாம் கழிந்த தென்றீராகிலும் ப்ரக்ருதியோடே யிருக்கையாலே இன்னமும் அனவவந்து ஆக்ரமிக்கிலோவென்ன; இனி அவற்றுக்குவந்து என்னை யடருகைக்கு வழியில்லையென்கிறார்.

மூ—நயவேனெருதெய்வம்நானிலத்தேசிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக்கவிபோற்றிசெய்யேன்பொன்னரங்கமென்னி
மயலேபெருகுமிராமாநுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள் [ல்
அயனேனருவினையென்னையெவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே.(கூநு)

பதம்.	உரை.
ஒருதெய்வம் நயவேன் நானிலத்தே சிலமானிடத்தை புயலேயென கவிபோற்றிசெய்யேன்	புறம்பொரு தெய்வத்தை, விரும்பேன்; இந்தலோகத்திலே, சிலக்ஷுத்ர மநுஷ்யரை, புயலேயென்று, அவர்களுடையஒளதார்யத்துக்குமேகத்தையொப்பாக கவிகள்சொல்லிஸ்துதியேன்;
பொன் அரங்கமென்னில் மயல்பெருகும் இராமாநுசன் மன்னு மா மலர் தாள் அயனேன் அருவினை	ஸ்ப்ருஹணீயமான, கோயில்என்னும்ப்ரஸங்கத்திலே, *காதல் மையல் அபிவ்ருத்தமாகாநிற்கும்; எம்பெருமானருடைய, பரமபூஜ்யமாய், போக்யமான, திருவடிகளை, விஸ்மரியேன்; ஆதலால், அபுருஷார்தமான,

பதம்.	உரை.
வினை	கர்மங்கள்,
எவ்வாறு	எவ்வழியாலே,
எனனை இன்று அடர்ப்பது	என்னை இன்று அடர்ப்பது.

அப்ராபத தேவதா ப்ராவண்யமும், அநேவ்ய ஸேவையும் அப்ராப்த விஷயஸ்மர்தியுமாயத்து கர்மமடருகைககு வழி; இவையொன்றும எனககில்லாடையால் கர்மத்துககு என்னை ஒருவதி

பதம்.	உரை.
ழியாலும் அடர்ககப் போகாதென்று கருத்து	கவிபோற்றிசெய யென்னனறிது-சவிசெயயென், போற்றிசெயயென எனறுரைத்தது யொழிக்சவுமாம. அபேபாதைக்கு, கவிசயனையாவது-அவர்களுக சவிபாதுகை; ம்பரமுமனையாவது-மகவலமாக முறை. தயவெனறது-விருமபினன னறபடி. புயல-மேகம். மயல-பராக அயரவு-மறபபு. ... (கூடி)

வ்யா.—அ.—முடபத்தருசாமபாட்டு. மெயபெருமாருடைமை கிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரித்தருளின ராஜரூலமாவாதையதாலே களித்து அநாதியான காமங்களென்னை பாதிகாமாட்டாமதனறோ, நீர்ப்பர்க்கிலம்பரதத்தோடே யிருகிறகாலமெலலாம், (நாநுத்தியே ரு) (நாபுக்தஓஷீவதேதகர்ம) எனகிறாபோலே யன்றே விருப்பமென்ன; தேவதாந்தரபராமம அநேவ்யஸேவை தொடக்கமான விருத்தகாமங்களை அதுவுடதாகபோற அநாதிகர்மமமேலறுகைககு அலகாசமுளளது, அதற்கு நலலானகமாக விடடேன், எமபெருமானர் திருவடிகளே நிலைகாண் புயல்மேனியரே மனியாதேவர்தநிதமதன்; இப்படியானபினபுநருகாமங்களாலென வந்துபாதிகைககு வழியிலலையெனகிறர.

வ்யா.—(கயமேவமெருருதெய்வம்) எமபெருமானை யொழிய மற்றொருவரை பரதேவதையென்றுஆதரிபபாரிலலை யென்றது - விரும்பேனென்றபடி. (நா நாபந்தாபினந்தயாமி நாந்ய ஸ்வாமினஶ்ரணோபஸசாஶ்ரயாமி முக்த்வாத்ஸ்வீயசரணாம்புஜம் ப்ரமபதம் ஶ்ரீரங்கி வாஸபுருஷோத்தமேஹிதாந்யம்) (காந்யம்வைகாமிகபஜாமிகதஸ்தயாமி காமயம்ஸமாமிகச்ருணேமிகசாச்ரயாமி । முகதயாதலயதீயசரணயுகமாதரோண ஶ்ரீ ஶ்ரீனிவாஸபுருஷோத்தமம்தைவதாந்யம்) என்றும், (நின்றவாதிப்பிரான்நிற்க மறறெதத்தெயவம்காடுதிரே) (மற்றெறுதெய்வம் விளம்புதிரே) என்றரு சொல்லுகிறபடியே ப்ரதமபால பர்யந்தாத்யவஸாயமின்றிக்கே,(சுரோரஸ்யம்நஶ்யாவயேத்) (ஶ்ரோரஸ்யம நபாவயேத்) (தேவுமற்றறியேன்) என்கிறபடியே எம்பெருமானரை பரதேவதையாக அத்யவஸித்திருகதேனென்றபடி. (உன்னை யொழிய வொரு தெய்வம்மற் றறியா, மன்னு புகழ் சேர் வடிகம்பி, தன்னிலையை, என்றனக்கு நீகந்தெநிராசா வெங்கரனும், உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து)என்று இது கன்னை

ஜீயரும் ப்ரார்த்தித்தருளினரிறே. (తృణీకృతవిరిఞ్చాది నిరఙ్కుశైవభూతయః! రామానుజపదా మ్భోజ సమాశ్రయణశాలినః) (தர்ணீக்ர்தவிரிஞ்சாதிநிராங்குசவிபூதயः । ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயணசாலிநः) என்னக்கடவதிறே.

(நானிலத்தேசிலமானிடத்தைப் புயலேயெனக் கவிபோற்றி செய்யேன்) (என்னுளின்கவியாலெருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்) (மானிடம்பாட வந்தகவியேனல்லேன்) என்றும், (శ్లోణీకోణశతాంశపాలనకలామర్వాప్త గర్వానలక్షుభ్యత్క్షుద్రనరేన్ద్రచాటుర చనాధన్యాన్నమన్యామహే) యంகஶ்லோத்துருபாதமுங்கதிபயக்ராமேயமல்பார்த்தம் (ధరాణీకోణ சதாంச பாலநம ஹாதுர்வாரகர்வாத லக்ஷ்ம்ப்யக்ஷுத்ரநரேந்த்ரசாடுரசநாதந்யாந்நமந்யாமஹே। யంகிంచித்புருஷாதமంகதி பயக்ராமே சமல்பார்த்தம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே சதுஸ்ஸமுத்ரபரிவேஷ்டிதையான மஹாப்ர்திவியிலே ஒருக்ஷ்ரனைகுறித்து ஜலஸ்தலவிபாகமற ஸர்வவிஷயத்திலும் வர்ஷிக்கும் வர்ஷ்ஹகவலாஹகம்போலே யிருப்பாரெருவனென்று அவனுடைய ஔதார்யத்தைக கவிபாடிப்ரபந்திகரித்தும் வாசா ஸ்துதித்தும் இப்படி அப்ராப்த்தரை ஸேவியேன். புயல்-மேகம். போற்றுதல்-புகழ்தல். அன்றிக்கே, தாம் சரமபர்வநிஷ்டாராகையாலே ஸர்வேச்வரனும் கூடதேவதாந்தரத்தோடொக்க அநாதரிக்கக் கணிசித்து, (శ్రీవేఙ్కటాద్రిశిఖరాలయకాళమేఘమ్) (ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசிகராலய காளமேகம்) என்று அவரைப்போலே ஸ்துதியாதே, (தேவுமற்றறியேன்) (குரோరన్యనசாவయేత్) (குரோராந்யంநபாவயேத்) என்கிறபடியே இருக்கக்கடவே னென்னவுமாம்.

இப்படிஇவ்வளவுமதேவதாந்தரங்களும்நீசமநுஷ்யரும்அப்ராப்தராகையாலே அவர்களை நிரஸ்கரித்தும், ப்ராப்த விஷயனான ஸர்வேச்வரன் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே பந்தமோக்ஷங்க ளிரண்டுக்கும் பொறுப்பானவனென்னும் ஸ்சயத்தாலே அவனை அநாதரித்தும், ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம்பண்ணினீர், ஆனாலும் சிறிது ஆநுகூல்யாசரணமென்று பேரிடலாவதொரு வ்யாஜம் உம்மிடத்திலேயுண்டோவென்ன உண்டென்கிறார்; அதென்னென்ன (பொன்னரங்கமென்னிலமையலே பெருகுமிராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாளயரோன்) (பொன்னரங்கமென்னில் மயலேபெருகும்) வாணும் மண்ணும் நிறையப் புகுந்தீண்டிவணங்குநல்தேனும் பாலுங்கலந்தன்னவர்சேர் தென்னரங்கமே) என்கிறபடியே தத்விஷயமான பக்தி ததீய பர்யந்தமாய், திருவரங்கமென்று யாத்ர்ச்சிகமாகச் சொன்னாலும் தத்பக்திபாரவச்யத்தாலே காதல்மையல் மேன்மேலனப் பெருகி வாராநிற்கும். மையல் - ப்ராந்தி. (இராமாநுசன்)

இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானுருடைய. (மன்னுமாமலர்த்தாள்) இவருடைய திருவடிகளுக்கும், (மன்னுமாமலர்) என்று - நித்யமாய் மஹத்தாய் விகஸிதமான புஷ்பத்தைப்போலியாக வருளிச் செய்தது, லோகத்தில் ஸாதாரண புஷ்பத்தையெடுத்துச் சொல்லிற்றன்று, லோகத்தில் புஷ்பத்துக்கு விகாஸம் செவ்வி குளிர்த்தி காற்றந் தொடக்கமானவை ஒருகாலவிசேஷத்திலே யுண்டாய ஒருகாலவிசேஷத்திலே யில்லாதே யொழியுமிறே, அப்படியன்றிக கே யாவதாத்மபாவியாய்க்கொண்டிருப்பதாய், விகாஸமுமபரிமளமும் மாறாதே மேன்மேலும் பெருகிவருமபடி அவதரையுடைய தாய லோகத்தானையெல்லாம் ஸ்வவைசமாகக்கொள்ளுகைகடான மஹத்வதனை யுடைத்தானதொரு புஷ்பங்கிடைதலால் அத்தை அவர்திருவடிகளு ஒருபடிபோலியாகச்சொல்லலாமென்றபடி. (அயரான்) (சுருபாதாம்புஜத்யாயேத்) (த்யாயேத்ஜபேத்தமேதபகதயா) என்கிறபடியே அத்திருவடிகளை ஸ்வதாத்யாநமபண்ணிக்கொண்டு விண்மரியேன். அயர்வு - மறப்பு. (மநாதவந்தோஹபவந்திலோகேதநாத்மதாரதிநி ஸமாரபந்தே) என்கிறபடியே என்னுடைய பாத்தையெலலாம எம்பெருமானுர் பரித்தபின்பு நிாபபரனுயிருக்கிறனென்றபடி சாதகது. ஆனபின்பு (அருவினையெனஹன யெவ்வாறின்றடாப்பதுதேவ) (அருவினை) அநுபவப்ராயசித்தங்களாலும் போகவொரிதாய அநாதிகாலமே தொடங்கி பண்ணப்பட்ட புண்யபாபரூபகர்மங்கள்வந்து. (என்னை)(மயத்ரசபோக்தவ்யம் ஸுகாவாதுகிகமேவா ஸ்ரீ பத்ம்வா பலாத்ரஜ்வா பக்ஷவலபலாத்தேவேகநீயதே) என்கிறபடியே - இத்தனாகாலும் ஸ்வஸ்வபலங்களை யநுபவிப்பித்து ஸ்ரீஸாரத்திலே மூட்டினாலும் இப்போது எம்பெருமானுடைய ஸமபந்தமாகிற ராஜகுலமாஹாத்ம்ய முடைய என்னை. (இனறு) இபபோது.(எவ்வாறடர்ப்பது) எந்த உபாயத்தாலே பாதிப்பது. (வாளரி மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ, காளரவொருங்கிற்றுக கண்டிலமால்) என்கிறபடியே - லி0ஹத்தைக்கண்ட கூஷ்ணத்ரமாகாரனை ப்போலே கண்டு ஓடிப்போகிற கர்மங்களுக்கு, (சும்மெனுதை கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தனவே) என்கிறபடியே இருசெவியறியாதபடி போகவேண்டியிருக்கையொழிய என்னை பாதிக்கவழியில்லையென்றதாய்த்து. (நயலேன் பிறர்பொருளை) என்கிற பாட்டிலே இவ்வர்த்தத்தை ப்ரதமபர்வநிஷ்டரும் அருளிச்செயதாரிறே. ... ... (கூடு)

உரை.—அ.—மூப்பத்தாறும்பாட்டு. (இராமாநுசன் மன்னு மாமலர்த்தாளயரோன்) என்றீர், நாங்களும் அவனை ஆச்ரயிக்கும் படி அவர்தம்முடைய ஸ்வபாவமிருக்கும்படி சொல்லீரென்ன; அத்தை யருளிச்செய்கிறீர்.

மூ.—அடல்கொண்டேநமிய ரருயிர்காதனன் ரூரணச்சொல், கடல்கொண்டவொண்பொருள் கண்டளிப்பப்பின்னுங் காசினியோர், இடர்கன்வீழ்ந்திடத்தாழுமவ்வொண் பொருள்கொண்டவாபின, படருங்குணனெம்மிராமாநு சனமன்படியிதுவே. (கூசு)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
அடல்கொ	விரோதிநிரஸநசக்தி	ஒண்பொ	விலக்ஷணமான அர்
ண்ட	யையுடைதான,	ருள்	த்தங்களை,
நேமியன்	திருவாழியையுடை	கண்டு	கர்சிதது,
அருயிர்	யயனை, ஸகலாதமாக் கருத		ஸகல சேதநோஜ்ஜீ
	கும்,		வநார்த்தமாக,
நாதன்	சேஷியானவனை,	அளிப்ப	ரீகிதாழுகேந உபக
	* ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய		ரிதகருள,
	ரூபஸ்வரூபியாகுலநா	பின்னுமெ	பினையும,
	யி - அஸ்தாநஸ்	காசினி	} பூமியி லுள்ளவர்
	நேஹகாருண்யதர்	யோர்	} கள்,
	மதர்மஜ்ஞியாகுலண	இடர்கன்	ஸஸாரதுக்கத்தி
	யங்கொண்டு,	வீழ்ந்திட	லே,
அன்று	அர்ஜுநன்சோகாவி	தாழும்	அழுந்திக் கறைப்ப
	ஷ்டனனவன்று,		தாழும்,
	அவனை வ்யாஜீகரித	மூன்பு	ஸ்ரீவேச்வர
	தது பெருங்கடலி		னருளிச்செய்த அ
	லே மறைந்துகி		ந்த விலக்ஷணமா
	டக்கும் பெருவி		ன அர்த்தத்தைக்
	லையனன ரத்நங்		கொண்டு,
	கள்போலே,	இது	கைக்கொள்ளு
ரூணச்	} வேதசப்தமாகிற		மளவும்,
சொல்		அவர்	அவர்களை,
கடல்	ஸமுத்ரத்துக் குள்	பின்படரு	பின்தொடராநின்ற
	ளே,	ம்குணன்	குணத்தை யுடை
கொண்ட	ஒருவர்க்குந்தெரியாத	எம்	த்தாயிருப்பாராய்,
	படி மறைந்துகி		எங்களுக்குத்தம்
	டக்கிற,		மைமுற்றூட்டாக
			த்தந்த,

பதம்.	உரை.
இராமாநு சன்றன் படியிது	எம்பெரு மாளு ருடைய, ஸ்வபாவம் இது.

"ஆருயிர்நாத னென்றுணர்ச்சொல் கடல்கொண்ட வொண்பொருள்கண்டளிப்ப" என்றபடமானபோது - அடல்கொண்ட கேமியனை ஸர்வேச்வரன் றானே ஆத்மாக்களுக்கு சேஷியென்று கொண்டு வேதத்தில் மறைந்துகிடக்கிற அர்த்தத்தை தாசித்து ஸ்ரீகீதாமுகே அருளிச்செய்ய என்ற பொருளாகக்கடவது. அடல் - மிடுக்கு. காகினி - பூமி. இடரினசகண் என்றது - இடரினிடத்திலே யென்னை. படி - ஸ்வபாவம். ... ... (கூ)

வ்யா.—அ.—மூப்பதாறுபபாடு. (இராமாநுசனை மனத்துமலர்த்தாளயரோன்) எனறீர, ராகுகறும அனை ஆரயிசப்பாக்கிறேரும், அவருடையஸ்வபாவமிருந்தபடி சொல்லிதாகானோனை கேட்க; பாதிபகைத்துக்கு பயங்கரனெனதிருவாய்மொழியாழ்வாரை ஒருபுகமாகவுடையனுயஸகலாதமாகளுகுகும ஸகலாதமாகளுகுகும ஸகலாமத்யத்திலே பந்துஸ்நேஹதாலே அரனுயுதாகமவாதகனைவன்று கடலிலேயழுந்தின தனைப்படுகிடக்கிற ரகஷகனைக்கொண்டுவந்து உபகரிப்பானைப்போலே வேதாகதளுழுதாகதிலே குப்பதங்களாய ச்லாகயங்களாலை அதகாகஷோ ஸ்ரீபராசரஸ்த்ரமுகேந உபகரித்தருளினபின்புபு இதகளிகாலை ஸ்ரீபலைஜநங்கள் அவளாதகதாலே கிடகக; அதக கதாகாபயாதமசாஸ்தரதனை வயாகயாதபண்ணி ப்ரபோதசனைசகு அதக லைனகிகஜநங்களை ஸ்ரீபதரிகாச்ரமாதளவும பிரவிதாடாதபடியா குணமுடையபேர் இலலைகிடாளனை துகொணடு நிபபடியிருதது எம்பெருமாளுடைய ஸ்வபாவமிதுவென்று, அருளிசசெயகிறது.

வ்யா — (அடலமிகாண்டகேமியனை) மிடுமையனையயிலை ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை பாதிகசமுதலியும, அவனுதாயபபாரதமாயகொண்டு பரிகூஷிதனை பாதுகாகவந்த ப்ரஹ்மாஸ்தபடும குடகமான ஆசரிதனிமோதிசனுசகு அதியந்தபயங்காமாக ஆகாதகனையுடையனுய், (வடிவாரசோதிவலதது நிறையுமகடமாழ்) எனகிற திருவாழியாழ்வானைப்ரதாநாயுதமாகவுடையனுய. அடல்-மிடுக்கு. (ஆருயிர்நாதன்) (పతంపశ్వన్యాత్తేశ్వరుడు)(దేవామృతశ్వస్యేశానః) (பதும விச்வஸ்யாதமேச்வரம்)(உதாமர்தகலஸ்யேசாந) என்றும். (அயர் வறுமமரர்களதிபதி) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸகலாதமாகளுகுகும நாதனுய். (నాథుయోచ్ఛాయామ్) (నాథ్యాచ్ఞాయాం) என்னகையாலே ஸகலார்தங்களையும்யாசிக்கப்படுமவனுய்,(పుంసోవహూనాం యోవిద్ధాతికామాన్) (రోగాపహరిణేవైద్యోయోవిదాతికామాన) என்கிறபடியே ஸமஸ்தபாகஷார்தகளையும

(அன்று) (தத்ரதாவத்பாண்டவானாம்குரூணாஞ்சயுத்தேப்ரார்த்தேசப்தகாத், புரு ஷோத்தமஸ்சேச்வரோஜகதுபக்ருதிமர்த்யஃ, பார்த்தரதிநமாத்மானஞ்சாரதிம்சர்வலோகஸா ரதிகரகார) என்கிறபடியே-குருபாண்டவர்கள் யுத்தஸந்நத்தரான வளவிலே, (பித்ருஷ்டபிதாமஹாத் மாதுலாச்வசுராத்ப்ராத்ருத் புத்ராத் பௌத்ராத் ஸகீம்ஸ்ததா) (பித்ரீநதபிதாமஹான், மாதுலாந்ச்வசுரான்ப்ராத் ரீந் புத்ரான் பௌத்ரான் ஸகீம்ஸ்ததா) இத்யாதியாலே சொல்லப் படுகிற பந்துவர்க்கத்தையெல்லாம் உபயஸேனையிலும் அர்ஜுநன் பார்த்து, (மேஸாமர்தேகாஜ்ஞ்ஜலநோராஜ்யம்போகாஸுகாநிச । தஇமேவஸ்திதாயுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வாதநானிச॥ஆசார்யாஃபிதரஃபுத்ராஃ। ஏதான்நஹந்துமிச்சாமிக்நதோபிமதுஸூதந) (யேஷாமர்தேகாங்க்ஷிதமோராஜ்யம்போகாஸ்ஸுகாநிச, தஇமேவஸ்தித்வாயுத்தேப்ராணாஸ்த்யக்த்வாதநாநிச॥ ஆசார்யாஃபி தராஃபுத்ராஃ।ஏதாந்நஹந்துமிச்சாமிக்நதோபிமதுஸூதந) என்று பந்துஸ்நேஹத்தாலே தர்மத்திலே ஆதாமபுத்தியைப்பண்ணி, (ஃஸ்ருத்யஸரத்ஷ்டாசஸம்மோகஸமாபந்நமாநஸஃ) (விஸ்ருஜ்யஸசரம்சாபம் சோகஸம் விக்நமாநஸஃ) என்று சோகித்து யுத்தாந்நிவ்ர்த்தநனவன்று.

(ஆரணச்சொல்கடல்கொண்டவொண்பொருள்கண்டளிப்ப) ஸமுத்ரமத்யத்திலே, மறைத்துகிடக்கிற - தறைப்பட்டுக்கிட க்கிற மஹாரத்நங்களை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து உபகரிப்பாரைப் போலே கடல்போலே கம்பீரமாயிருந்துள்ள வேதாந்தவாக் யங்களிலே, (தாவாந்சர்வேஷுவேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்யவிஜாநதஃ) (தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்யவிஜாநதஃ) என்னும்படியாய் ரஹஸ் யதமமாய், (தமேவம்வித்வாநம்ருதஇஹபவதி) (தமேவம்விதித்வாஉதிம்ருத்யுமேதி) (அந ந்தோப்ரஹ்ம) (பதிம்விச்வஸ்யாத்மேச்வரம்) என்றும்சொல்லப்படுகிற விலக்ஷணார்த் தங்களை அடைவே கடாக்ஷித்து கீதாசாஸ்த்ரமுகேநஉபதேசித்து ராக்ஷிதகருள.

அன்றிகண்கே,(அன்று)(கார்ப்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃபச்சாமித்வாதர்மஸ ம்மூஷசேதாஃ। யச்ச்ரேயஸ்யான்நிச்சிதம்ப்ரூஹிதந்மேசிஷ்யஸ்தேஹம்சாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்) (கார்ப்பண்யதோஷோ பஹதஸ்வபாவஃ ப்ரச்சாமித்வாதர்மஸம்மூ டசேதாஃ। யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிச்சிதம்ப்ரூஹிதந்மே சிஷ்யஸ்தேஹம் சாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்) என்று அர்ஜுநன் உபஸத்திபண்ணின வாறே அவனுக்கு மோக்ஷோபாயமாக கர்மயோகத்தையும்ஜ்ஞாந யோகத்தையும், பக்தியோகத்தையும், அவதாரஹஸ்யத்தையும், புருஷோத்தமவித்யை தொடக்கமானவற்றையும் உபதேசிக்க, அவையெல்லாம் துஸ்ஸகங்களென்றும் ஸப்ரமாதங்களென்றும் விளம்ப்ய பலப்ரதங்களென்றும் ஸ்வரூபவிரோதிகளென்றும்நினை த்து அர்ஜுநன் சோகாவிஷ்டனானவன்று. (ஆரணச்சொல்கடல் கொண்டவொண்பொருள்கண்டளிப்ப) வேதாந்தவாக்யங்களாகிற

ஸமூத்தாத்திலே, (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாந்தபஸாமணிரிக்ஷ்வாஹுஃ) (வேதாந்த ஜ்ஞானஸுநிஶ்சிதார்தா ஸந்ந்யாஸயோகாத்யதயஶுத்தஸத்த்வாஃ, தே ப்ரஹ்மலோகேதுபராந்தகாலே பராம்ருதாத் பரிமுச்யந்திஸர்வே) (நஶர்ணாப்ரஜாயேரந்நாத்மகேத்யாத்மகே நைக்ஷோண்யமுத்தமம்வா நஶுஃ)(தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ) (ரிவதாங்க ஷிஜ்ஞாநஸுநிஶ்சிதார்த்தாஸ் ஸந்ந்யாஸயோகாத்யதயஶுத்தஸத்வாஃ) தேப்ரஹ்மலோகேதுபராந்தகாலே பராம்ருதாத்பரிமுச்யந்திஸர்வே) (நகர்மலேநப்ரஜயாதநேந த்யாகேநைகேஅம்ருத்வமாநஶுஃ) இத்யாதிகளாலே சூஸ்பதமமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற விலக்ஷணார்த்தங்களெல்லாம் கண்டுகொடு, (ஸந்ந்யாஸமஸ்துட்) (மஹாபலமதபகதத்) என்றும, (ந்ருட் ரூடஸ்ய) (ஸர்வதா மாஸ்பரித்யக்ய) என்றும இவைகளிலாதரத்தாலே ஸகலசேதநாடையவும் உத்தீவநாதாதமாக ஆஜ்ஞாரூப்யாதேஹப்ரபத்யுபதேசம் பண்ணி லோகத்தையெல்லாமடிமைகொண்டானவுமாம.

(பின்னும்) பிற்காலமான கலியுகத்திலேயும. (காசிவாஸியாஸ்) பூலோகத்திலேயிருந்துள்ள சேதநரெல்லாரும காசினி-பூமி. (இடரின்கண்வீழாதிட) ஸ்ரீபகவத்விஷயத்திலேவிழுந்து அழுந்துதலைப் படுத்திடுகை. த்வாபரத்தில் ஆஜ்ஞாரூபேணவந்தாடப்பட்டான், இந்தக்கலிகாலத்திலே ஒருலோகமாகைகாரணமிடப்பட்டது, இந்தவைதக்கண்டுபொறுகைமாட்டாதமுனைடையாலையால், (தாமம்வ்வொண்பொருளைசொண்டு)எம்பெருமாரும அநுசலாகயமாயகிதாசாஸ்த்ரதத்துவத்யாகயாகமபண்ணியருள அநுஷ்டிதானம். அன்றிக்கே,திருக்கோட்டியூர்நம்பியைபபற்றினவளவிலே அவர்ஸ்ரீபாதத்திலே பரமரஹஸ்யமெல்லாம் அவரருபத்தபடியிறே சாஸ்த்ரார்த்தத்தைக கொண்டென்றுமாம. (அவர்பட்டபடி) நாம்ருஷி ன்) ஸ்ரீபதரிகாச்ரமமிறுக இதத பூலோகத்திலுள்ள சேதநரையெல்லாம போதிதத்துப பின்னைதொடாந்துவந்தடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வத்தைப் போகயகைகடவதானை கர்பாருணத்தைத்துடைபபாயிற.

அநுஜனைறிக்க, (பின்னுமெ - தாமறுமெ அம்பொன்பொருள்கொண்டு)பின்னுமெ,தாமுமெ,என்றிரண்டுபதத்தாலுமசாபாக்ஷமே ப்ரயோகித்தது - அந்தவாபரகாலமெ புணயபரிமாணமாயது, அதிகாரி ஜ்ஞாநாதிகளுனஅநுஜனை, உபதேஷ்டாபரமப்ரஹ்மமூதனுனவன் ஆகையாலே அதுஅரிதன்று; இதகலிகாலமெ பாபப்ராசுரமானது, அதிகாரிகள் தோஷதூயிஷ்டரான ஸர்வவர்ணதரங்களும், ஆகையாலே இவர் லோகதனதையெல்லாம் ரக்ஷித்ததுவேயரிதென்னுமிடம்தோற்றுகைக்காக.

(தாமும்) எம்பெருமாரும். (அம்பொன்பொருள்கொண்டு) திருக்கோட்டியூர்நம்பிபகலிலே பதினெட்டுதரமம

எழுந்தருளினவளவிலே அவரும சூழாவுகொண்டு குஹ்யதமமென்று நியமித்து சாமசலோகார்த்தத்தை உபதேசித்தவாறே, அந்தச்லோகார்த்ததைக கொண்டு, (அவர்பின்படருங்குணன்) காசினியிலுள்ள ஜநங்களை அநிகாராநதிகார விபாகமற தாமேவந்து தொடர்ந்து அந்த சாமச்லோகார்த்தத்தை பூரிதாகமாகக்கொடுத்த க்ர்பாவாத்ஸல்யௌதார்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய. (எமபிராமாநுசன்றன) இப்படிப்பட்ட கல்யாணகுணமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை நமக்கு முறைமாட்டாகக்கொடுத்தருளின எம்பெருமாணாரதம்முடைய. (படியிதுவே) ஸ்வபாவமிதுவே. படி-ஸ்வபாவம். (ஸ்வாநஸ்யஸஹிமா) (ஏகாவாகஸ்யமஹிமா) என்கிறபடியேயாய்கது. ... ... (கூசு)

உரை.—அ.—(மூபபதேழாம்பாட்டு.) இபபடியிருக்கிற இவர்தம்மை, நீர்தாம அறிந்துபற்றினபடி யென்னென்ன; நானறிந்துபற்றினேனல்லேன, அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடையவர்களே உத்தேச்யரென்றிருகுமவர்கள் என்னையும் அங்குதைக்கு சேஷமாகிறாகளென்கிறா.

மூ —படிகொண்டகீர்த்தியிராமாயணமென்றும்பத்திவெள்ளம
குடிகொண்டகோயிலிராமாநுசன்குணங்கூறுமன்பர்
கடிகொண்டமாமலாததாளகலந்துள்ளங்கனியும்நல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகமதென்னையுமாளவர்க்காக்கினரே ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
படிகொண்ட கீர்த்தி	பூமியடங்கலுங்கொண்டருகுகும, கீர்த்தியையுடைத்தான,	அன்பர் கடிகொண்ட மா மலர் தாள் உள்ளமகலந்து கனியும் நல்லோர்	ப்ரேமயுக்தருடைய, பரிமளத்தையுடைத்தாய், ச்லாக்யமாய், போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளிலே, நெஞ்சகலந்து, ஸ்நேஹித்திருக்கும் விலக்ஷணரானவர்கள்,
இராமாயணமென்றும்பத்திவெள்ளம	ஸ்ரீராமாயணமாகிறபக்திஸாகரம்,		
குடிகொண்ட கோயில்	நிதயவாஸம்பண்ணுமிடமாகி, திவ்யஸ்தாநமாயிருக்கிற,		இவ்வாத்ம வஸ்துவும் அங்குத்தைக்கு சேஷமென்றேவென்றுகொண்டு,
இராமாநுசன் குணங்கூறுமன்பர்	எம்பெருமாணருடைய, குணங்களைப் பேசாநின்றுள்ள,	அடிகண்டு	இதினுடைய அடியை கர்ஷித்து,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
உகந்து கொண்டு	அந்த ஸம்பந்தமே தேஹதவா கவிரும்பி அங்கீகரித்து,	ஆகையாலே நானறிந்து இவ்விஷயத்தைப் பற்றினேனல்லேன, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் சாக்கச்சேர்ந்தேனித்தனையென்று க	
என்னையும்	தங்களைப்போலே என்னையும்,		
அவர்க்கு ஆளாகிக் கொள்ளும்	அவர்க்கு சேஷமாம்படி பண்ணிக்கொள்ளுகை.	ருத்து. ஸ்ரீராமாயணத்தை பக்தி ஸாகரமென்றது - நிரவதிகபகதி ஜநகதவத்தாலே. கடி-மணம். ( )	

வ்யா.—அ.—முப்பதேழாம்பாட்டு. இந்தப்படி ஆச்ரயணை னைகார்யா பாதகங்களான க்ர்பாதிகுணங்களை நிரறிந்தபின் பிறே ஆச்ரயித்தது, உமக்கு இப்படிதெளிவுபிறந்தது எனனை னறு கேட்டவர்களைக்குறித்தது, முதலிலே நானறிந்து ஆச்ரயிதே னல்லேன், எமபெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களை யறிந்து அநுபவிக்கும் ப்ரியதமருடைய திருவடிகளிலே அவகாஹித் தநுபவிக்கும் ரஸஜ்ஞர் தங்களுடைய பரஸமாத்தபைக ப்ர யோஜநதையாலே என்னைப்போர்க்கு அங்குதனைக்கு ஆளாக்கி அநந்யார்ஹராம்படி பண்ணினார்கள், அதனாலே நானுகதே னென்கிறார்.

வ்யா.—(படிகொண்டகீர்த்தி) (మాలీగీతసమ్భూతా రామసాగరగా మినీ। పునాతిభువనంపుణ్యా రామాయణమహానదీ ॥ శ్లోకవాలసమాకీర్ణం సర్గకల్లోలస ఙ్కులమ్ । కాణ్డగ్రాహామహామినం వన్దేరామాయణార్ణవమ్॥ శ్రుత్వేదంనామకథానాడు కోనయాతిపరాఙ్గతిమ్ । ఇదంపవిత్రంపాపఘ్నం పుణ్యంవేదైశ్చసమ్మితమ్) என்றும், (శతకోటిప్రవిస్తరమ్) (சதகோடிப்ரவிஸ்தரம) என்றும, (వేదప్రాచేతసా దాసీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా) (வேதப்ராசேதஸாதா வீத்ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பூலோகதனையெல் லாம் வ்யாபித்திருக்கிறகீர்த்தியை யுடைத்தான. (படிகொண்ட) என்றவிது உபலக்ஷணம்; ஸத்யலோகத்தில் நின்றும ப்ரஹ்மா வும் தாத்சரான நாரதபகவானும் பூலோகத்திலேவந்து வால்மீகி யைக்குறித்து நியமித்தும் உபதேசித்தும் போருகையாலே இதி னுடைய கீர்த்தி ஊர்த்வலோகங்களிலுமிறே ப்ரஸித்தமா யிருப்பது.

(రామాయణమన్నుం పத్తివెள్ళం)(కావ్యంరామాయణంకృత్స్నం సీతాయాశ్చరితంమహత్) (காவ்யஂராமாயணஂக்ர்ஸ்நஂஸீதாயாஸ்சரிதஂ மஹத்) என்றிருந்தாலும், (యస్యైతేషస్యతద్ధనమ్) (யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம்) என்கிறகட்டளையிலே அவனுடைய ஸம்பத்தெல்லாம் சேஷியானவனதாகையாலே ராமவிஷயமா யிருக்குமென்று சொல்லத்தட்டில்லையிறே. தாத்சமான ராமாயணமென்கிற கரா

கூ எ-பா-படிகொண்ட-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூ ஞ்

புரண்ட பக்திரஸத்தை. இதிலே பாதிபாத்யமாயிருக்குள்ள ஆர்த்தத்தையே பக்திரஸமென்று சொலலவேண்டியிருக்க இதுதன்னை, (பக்திவெள்ளம) என்றது-(తద్గుణసారత్వాత్తుతద్వ్యపదేశః) (தத்குணஸாரஸ்யாதது தத்வ்யபதேசஃ) என்றுபோலே அதுககு உத்பாதகமாகையாலே.(ఏకైకమపరంప్రోక్తమనుపాపకనాశనమ్)(ஏகைகமகூரம்ப்ரோக்தம்மஹாபாதகநாசநம) எனற ப்ரகாரத்திலே அர்த்தபர்யந்தம் போகவேண்டாதே சப்தராஹித்தானே ரஹிதமிருககுமென்னுதல்.

இப்படிப்பட்ட பக்திதான் அங்கே யாச்ரயிதமிருக்கும் நாங்கள் அத்தைப்பெறுகைக்கென்னெனறால் (குடிகொண்ட கோயிலிராமாநுசன) எமபெருமானரே ஒருகோயிலாக அவர்திருவுள்ளத்தை ஒருகூணமும பிரியாதே இவ்விடமே குடியாக நிதய வாஸமபண்ணியிருந்தது. [இருப்பிடமவைகுந்தம்வேங்கடம மாலிருஞ்சோலையெனனுமபொருப்பிடம்மாயனுக்கென்பர்நல்லோர்] எதத்ப்ரதிபாதயனன பரமபுருஷனுக்கு அவையெல்லாம் கோயிலகளாமாப்போலே தத்ப்ரதிபாதகமான ஸ்ரீராமாயணமென்கிற பக்தி ப்ரவாஹத்துக்கு இவரும் ஒருகோயிலாகக்காணும் மிருப்பது (இராமாநுசன) அநதராமாவதாரத்திலே திவ்யதமபதிகள்விஷயமாக ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையுமபண்ணி வயிற்றைப பெருகின பக்தியினுடைய ரஸமறிந்தவரிறே எம்பெருமானாயவதரித்தது.

(குணம்) அவருடையகலயாணகுணங்கள. (கூறுமன்பர்) இந்தலோகத்தா லெல்லாகரும உபதேசிக்கும் ப்ரேமயுக்தர். (மூர்த்ன்யஸ்யாஞ்ஜலிமுபகதா சேஷராமுக்தி ஹேதும், ஸோயம்ராமானுஜமுனிஃ) என்கிறபடியே, (நலியுமநரகமுமைநய்ந்த நமதுகஙகியாதொன்றுமில்லை, கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின) என்றுசலாகித்த நமமாழ்வாரும, அவர் கொடுதத பவிஷ்யதாசார்யவிகரஹதனதையேஆராதித்துககொண்டு போந்தஸ்ரீமந்நாதகமுனிகளும,(ஆமுதல்வனிவன்) என்றுப்ரதிபத்திபண்ணின ஆளவந்தாருமெனறபடி. (கடிகொண்டமாமலர்த்தாள்) அவர்களுடைய பரிமள ப்ரசுரமாய் விலக்ஷணமாய் பரமபோக்யமான திருவடிகளிலே. கடி - பரிமளம். மா - மஹத்வம். யாவதாத்ம பாவியாக அநுபவித்தாலும சாமபர்வநிஷ்டர்க்குக் குறைப்பட்டிராதே; மேன்மேலும் பெருமையுடைத்தாயிறேயிருப்பது. (மலர்) லோகத்தில்புஷ்பமபோலே ஒருக்கால் விகஸிதமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வதாவிகாஸத்தோடே யிருக்குமென்றபடி. (அத்ரபரத்ரசாபிநித்யం யதீயசரணௌசரணமதீயம்) (அத்ரபரத்ரசாபிநித்யம் யதீயசரணௌசரணமதீயம்) என்னக்கடவதிறே. (தான்) (யானிசாஸர்வபூதானாம தஸ்யாம்ஜாகர்திஸம்யமி) (யாநிசாஸர்வபூதாநாம்தஸ்யாம்ஜாகர்த்திஸம்யமி) என்னும்படியிருக்கிற அவர்களுடைய திருத்தாள்களிலே. (கலந்துள்ளம்) திருவுள்ளங்கலந்து.

(கனியும்நல்லோர்)பக்வபலம்போலே ரவித்திருக்கும்ஸம்யஜ்ஞா தத்தையுடையரானவர்கள்; - கூடத்தாழ்வானென்றபடி.

(அடிகண்டுகொண்டுகந்து) இவ்வாத்மவஸ்து அங்குத்தைக்கு சேஷமானதன்றே வென்று கொண்டு இதிலுடைய படியை தர்சித்து அந்தஸம்பந்தமே ஹேதுவாக விரும்பி அங்கீசரித்து. ஒரு ராஜபுத்ரன் வழிதப்பிப்போய ஒருவேடன்கர்ஹத்திலே சேர்ந்திருக்க அந்தப்ராகாரத்தை யறிந்திருக்கும் தார்மிகரானசிலர், இருவருடையவும் ஸம்பந்தத்தையறிவிபபித்து இருதலையையும சேர்க்குமாப்போலே. (என்னையுமாளவர்க்காக்கினரோ) (எனையும்) அவருக்குத் தம்மைப்போலே என்னையும் எமபெருமானர்க்கு. சக்ரவர்த்திதிருமகன் பக்கலிலே ப்ரேமயுக்தரானவிரனறு (அவர்கு) என்ற தச்சப்தத்தாலே தோற்றுகிறது. ஆள் ஆகினர் - அங்குத்தைக்கு ப்ராப்தமான ஆகாரத்தோடே கூட்டிமுறாகள். சேஷபூதனம்படி பண்ணினரர்களென்றபடி. ஆனையாலே நான்வருத்தவிஷய மென்றறிந்து ஆச்ரயித்தேனல்லேன், எனக்குபுருஷகார பூதரான ஆழ்வான் ஆச்ரயிப்பிக்க ஆச்ரயிததே என்னறதாய்த்து. (கூஎ)

உரை —அ.—(முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு) இப்படி ஸ்ரீனைத்தனவர்கள் சேர்ந்தகும்போதும் அத்வேஷாதிகள்வேணுனையாலே தத்ப்ரவர்த்தகனென ரச்வரனிறை இப்பேற்றுக்கடியென்று நினைத்து, (ஸாஹ்ஷாந்நாராயணோதேவ:) (ஸாக்ஷாந்நாராயணனேதேவர்) இத்யாதிப்படியே எம்பெருமானர்தமமை ரச்வரரூகப்ரதிபத்திபண்ணி, (இன்றென்னைப்பொருளாக்கி) என்கிறபாடடிலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தாப்போலே இவரும் அருளிச்செய்கிறார். அன்றிக்கே, இவர்களை முன்னிட்டுத் தம்மை அங்கீகரித்தருளினர் எமபெருமானாகையாலே இவர் திருமுகத்தைப்பார்த்து இதனைநாள் இவ்வுரிலேதான் வர்த்திக்கச்செய்தே என்னை அங்கீகரியா திருகைகக்கும் இப்போது அங்கீகரிக்கைகக்கும் ஹேதுவென்னெனறு கேட்கிறாகவுமாம்,

மூ.—ஆக்கியடிமைநிலைப்பித்தனையென்னையின்றவமே
போக்கிப்புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்புபுண்ணியர்தம்
வாக்கில்பிரியாவிராமாநுசர்நின்னருளின்வண்ணம்
நோக்கில்தெரிவரிதாலுரையாயிந்தநுண்பொருளே.(கூஅ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னை	அநாதிகாலம் "ஈச்வரோஹம்" என்றிருந்தவென்னை,	ஆக்கி	சேஷத்வத்துக்கு இணையும்படியாக்கி,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அடிமை	அதுதனனேதியசேஷ தவகாஷ்டடையள வும்செலுத்தி,	வாக்கில்பிரி யா இரா மாநுசா	பாக்யாதிகருடை ய, வாகருக்கு நித்யவி ஷயமா யிருக்கும வரோ,
நிலைப்பித் தனை	ஸ்த்திதிப்பித் தரு ளினீர்;	நின்	தேவரீருடைய,
இன்று	இன்று இபபடிசெய யலாயிருக்கச் செ ய்தே,	அருளின்வ ண்ணம்	} க்ர்பாப்ரகாரம்,
முன்பு அவமே போக்கி	பூர்வகாலமெல்லாம வ்யாதமே, போக்கி,	நோக்கில் தெரிவரிது	தாசிக்குமனவில், துர்ஜ்ஞேயமா யிரா கினறது;
புறத்திட டது	பாஹ்ய விஷயங்களி லே தள்ளிவிட்டு வைத்தது,	இந்தஅண் பொருள	இதஸலக்ஷமார்த்த தை,
என்பொரு ளா	} என்னைபிரிக்காதா	உரையாய்	தேவரீராதாமே யரு ளிச்செய்யவேணு
புண்ணிய தம	தேவரீரைஉள்ளபடி யறிகைக் கீடான	மெ.	
		தெரிவரிதுஎன்றது-விவேகிக் க அரிதென்றபடி. ...(நஅ)	

வயா.—அ.—மூப்பத்தெடடாம்பாட்டு. இப்படி ஆழ்வானை யிட்டு அடியேனத நிருத்திச்சோத்து சேஷத்வத்துக்கு இசைவிப் பித்து தயாதாதம்யஸீமாபூமியான சரமபர்வத்திலே அத்யபிநி விஷ்டனும்படி பண்ணியருளின தேவரீர், இதுக்கு முற்காலமெல் லாம அந்தரஸத்தை அடியேனுக்கு அநுபவிப்பியாதே வ்யர்த்தமே விஷயாந்தரங்களிலேவைத்ததுக்கு மூலமேது, பாக்யவாந்களு டைய வாகதிலே இடைவிடாதே ஸர்வகாலமும் ஸ்துதிக்கப்படும் எம்பெருமானரே!, தேவரீருடைய காபாப்ரகாரம்உள்ளபடியறியப் பார்த்தால எத்தனேதரமுடையார்க்கும் அரிதாயிருக்கும், தேவ ரீரே இந்த ஸுலக்ஷமாததத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்று நேரேகேட்கிறார்.

வ்யா.—(என்னை) அநாதிகாலமேதொடங்கி சிலநாள் தேஹா மே ஆத்மாவென்று ப்ரமித்த அஜ்ஞாநத்தாலும், பின்பு தேஹா திரிக்தமாய்க்கொண்டுஒரு ஆத்மவஸ்துஇருக்கிறதென்று அறிந்தா லும், (ஈச்வரோஹமஹம்போகீ ஸித்தோஹம்பலவாந்ஸுகீ) (ஈச்வரோஹமஹம் போகீஸித்தோஹம்பலவாந்ஸுகீ)என்னும்படியான அந்யதாஜ்ஞா நத்தாலும், பின்பு காமநாதிகாரத்திலே விழுந்து, (காமைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞா நாஃ ப்ரபத்யந்தேந்யதேவதாஃ) (காமைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞாநாஃ ப்ரபத்யந்தே

ந்யதேவதாஃ) என்னும்படியான விபரீதஜ்ஞாநத்தாலும் நிரிந்து அஸத்கல்பனைப்பண்ணிப் போந்த வடியேனை (இன்று) இப்போது.

(ஆக்கி) அப்படிப்பட்டவற்றையெல்லாம் விடுவித்து, முதலிலே, (நாணுமூனக்குப் பழவடியேன்) என்னும்படி பகவச்சேஷத்வத்திலே அந்வயிப்பித்து. (அடிமைநிலைப்பித்தனை) பின்பு (அடியார்க்கென்னையாள்படுத்தவிமலன்) (உன்னடியார்களாடபடுத்தாய்) என்னும்படி ஸர்வேச்வரன் உபகரித்தாப்போலே, (ముమరేపపరంబ్రహ్మ) (ఆచార్యస్సహరిస్సాక్షాత్ చరమోపీనసంశయః) (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம) (ஆசார்யஸ்ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரமோபீநஸம்சயஃ) என்னுமபடியான தேவரீர், அடியேனை சேஷத்வகாஷ்டாரூபமான தநீயசேஷத்வத்திலே நிலைநிறுத்தினீர். (முன்பு) பூர்வகாலத்திலே. (அவமேபோக்கி) வ்யர்த்தமாகப்பொகட்டு. (புறத்திட்டது) அப்ராபதவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாகப்பண்ணினது. (என்பொருளா) என்ன ப்ரயோஜநம். மூலமேது என்றுகேட்க;-(మగ్నానుద్ధరలేలోకాత్) (மக்நாநுத்தரதேலோகாத்) என்கிறபடியே ஸர்வரையும் உத்தரிப்பிக்கைக்காக அவதரித்த நீரும் ஸர்வேச்வரனைப்போலே என்னை உம்முடைய க்ரீடைக்கு இவ்வளவும் விஷயமாகநினைவத்தீரே என்ன; இவ்வளவும் உமக்கதிகாரமில்லாமையாலே அப்படிவைத்தேனென்ன;

* அதிகாரமுண்டேலாங்காரிரங்காரோ, அதிகாரமில்லாதார்க்கன்றே வெதிராசாரீயிரங்கவேண்டுவது; ஆனாலும் இப்போது நீர் இரங்கவேண்டுவது எந்த அதிகாரத்தைப் பார்த்தென்று முன்புதம்மை, (அவமேபுறத்திட்டதென்பொருளா) எனனும்படியைப் பிடிக்கிறார்காணும். (இன்றென்னைப்பொருளாகநி) என்கிறபாட்டிடிலே ஆழ்வாரும் அவன்மடியைப்பிடிததாரிறே. நம்முடைய க்ரீபையாலே இன்று உமமை இபபடிபண்ணினேனென்றாகில் அந்தக்ர்பையினுடைய ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லவேணுமென்கிறார் (புண்ணியர்தம்) * மயர்வறுமதிநலம் பெறுகைக்குடலான பகவந்நிர்ஹேதுகக்ர்பையானபாக்யத்தையுடையவர்கள் (வாகஸில்பிரியா) அவர்களுடைய திருவாயிலே இடைவிடாதேயிருகிற. (పూర్వేమూర్ధ్నయస్యాన్వయముపగతాదేశికాఃஃ) (பூர்வேமூர்த்நாயஸ்யாஸ்வயமுபகதாதேசிகாஃ) என்னும்படியான நம்மாழ்வாமுதலானவர்கள், (பொலிகபொலிக) என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணினார்களிறே.

அன்றிக்கே, (గురోర్నామసదాజపేత్, గురోర్వార్తాశ్చకథయేత్) (குரோர்நாமஸதாஜபேத், குரோர்வார்த்தாஶ்சகதயேத்) என்றிருக்கையாலே, (నిత్యంయతీన్ద్రతవదివ్యవపుస్మృతౌమేసక్తంమనోభవతునాగ్గుణకీర్తనే ష్వా, కృత్యేచదాస్యకరణేతుకరద్వయస్యవృత్యన్తరే) (நித்யம்யதீந்த்ரதவதிவ்யவபுஸ்ம்ருதௌமேஸக்தம்மநோபவதுநாக்குணகீர்தநே ஷ்வா, க்ருத்யேச்சதாஸ்யகரணேதுகரத்வயஸ்யவ்ருத்யந்தரே) (நித்யம்யதீந்த்ர தவதிவ்ய

வபுஸ்ம்ர்தெளமேஸக்தமமோபவதுவாக்குணகீர்த்தநஸைஸ்க்ர் த்யஞ்சதாஸ்காரணை கரத்வயஸ்யவ்ர்த்யந்தரே) என்கிறபடி யே ப்ரார்த்திக்தருளும்; (வாசாயதீந்த்ரமநஸா வபுஷாசயுஷ்மத் பாதாரவிந்தயுகளம்பஜதாம்குரூ ணாம்! கூராதிநாதகுருகேசமுகாத்யபுஸாம்) எனனும்படி ஆழ் வான் பிள்ளான் தொடக்கமான பாகயவாக்கருடைய திருவுள் ளத்தாலே ஸர்வதாஅநுஸந்தாநம் பண்ணப்படுகிற.

(இராமாநுசா) எம்பெருமாணோ. (நின்னருளின்வண்ணம்)பந் தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும்பொதுவான அவரருடையக்ர்பைபோ லன்றிஏற மோக்ஷக்கிஹதுவான தேவரிருடையக்ர்பை. வண்ண ம்-அதிருடைய ப்ரகாரம்-ஸ்வபாவமென்றபடி. (நோக்கில்) அத் தைதன்ருகதர்சித்தால். அறியாமெவருமென்றுபாரித்தால், தெரியவ ரிது-அறிகைக்கு கடிதமாயிருகும. இத்தனைகாருமபலியாதேபோ ய் இனறு நிர்ஹேதுகமாக பலித்த ப்ரகாரமெ ன்னென்று விசாரித் தால் அந்தப்ரகார மின்னதென்று விவேகிக்கஅரிதாயிருக்குமென் றபடி.. ஆல் - ஆஸ்சர்யம. எகாகாரமான தேவரிருடைய க்ர்பை என்னளவிலே மாத்ரம் ஆகாரதலயத்தை பரிதததோவென்று ஆச்சர்யப்படுகிறார்காணும். அனறிகமே, ஆல்-இனறுநிர்ஹேதுக மாக பலித்தகர்பை முடிந்காலதிலே பலியாதே, (போரவைத்தாய் புறமெ) (அம்பசாரங்களைவ சுவைத்தகன்றெழிந்தேன்) என்று ஆழ்வார் நிர்வஹிப்பட்டாப்போலே இந்த அநுபவத்தை இழந்து விஷயப்ரவணராய்ப்போனை என்று இழந்தகாலநினைத்து நிர் வேதப்படுகிறார். (உரையாயிந்தபூண்பொருளை) இந்தஸ்லோக் மார்த்தத்தை, உபயவிபூதிவ்யதிரிக்தத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தவ ராகையாலே தேவரீர் அறிந்தருளுமே, ஆகையாலே தேவரீரே யருளிசெயயவேணும் என்றதாயத்து. ... ... (கூஅ)

உரை —அ.—(மூப்பத்தொன்பதாம்பாட்டு.) இப்படிகேட்ட விடத்திலும் ஒரு மறுமாற்றம் அருளிச்செய்யக் காணுமையாலே அத்தைவிட்டு, செய்தவுபகாரங்களை யநுஸந்தித்து ப்ரீதியாலே தம்திருவுள்ளத்தைப்பார்த்து, நமக்கு எம்பெருமானர் செய்யும் ரணகூகள் வேறுசிலர் செய்யுமளவோவென்கிறார்.

மூ.—பொருளும்புதல்வருமபூமியும்பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டிலைக்கும் நமக்குநெஞ்சேமற்றுளார்தாமோ
இருள்கொண்டவெந்துயர்மாற்றித்தன்னீரில்பெரும்புகழே
தெருளுந்தெருள்தந்திராமாநுசன்செய்யுஞ்சேமங்களே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொருளும்	அர்த்தமும்,	புகழே	கல்யாணகுணங்களை யே.
புதல்வரும்	புத்ரர்களும்,		
பூமியும்	க்ஷேத்ரமும்,	தெருளும்	அறியும்படியான,
பூங்குழலா ருமென்றே	தாரங்களு மென்று இவற்றையே விரும்பி,	தெருளதந்தது	அறிவைத்தந்து,
		இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்,
மருள்கொண்டு	அறிவுகெட்டு,	செய்யும் சேமங்கள்	செய்யும்ரக்ஷைகள்
இளைக்கும் நமக்கு கா	அஜ்ஞாநயுக்தமா னை,	நெஞ்சே	நெஞ்சே,
		மற்றுளார் தாமோ	மற்றுண்டானவர்கள்செய்யுமளவோ.

பூங்குழல்-அழகியகுழல். பூவெம்துயர்க்ரூரதுக்கங்களை நீக்கவையுடைத்தான குழலென்னவுமாம் மருள்-அறிவுகேடு. கூடுமம்-ரக்ஷை. தாம்-ஒப்பு. மற்றுளார்தாமோவென்றது-மற்றுளாரொப்பாமோவென்றபடி. ... (கூகு)

வ்யா.—அ.— மூப்பதனதான்பதாமபாட்டு. (உளையாயிந்தநுண்பொருளே) என்றுஇவர் சேர்கொடுசேர்ந்னறு கேட்டவிடத்திலும் எம்பெருமானார் ஒருமறுமாற்றமருளிச்செயயக் காணமையாலே அத்தைவிட்டு, அவாசெய்தவுபகாரங்களை அநுஸந்தித்து அவற்றைத் தம்மருகேயிருக்கிறபாகவதரோடுசொல்லவொருப்பட்டவாறே, இவ்வளவும் இவர்தாம் அவர்களைகுறித்து எம்பெருமானருடைய கல்யாணகுணவைபவத்தை ப்ரஸங்கிதகாராகையாலே அவர்களும் அந்த குணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டு விததராய் இவர் சொல்லுமத்தைக் கேட்கவும்மாட்டாதே பரவசராயிருக்க, தம்முடையதிருவுள்ளத்தை ஸம்போதித்து, புத்ர தார காஹ க்ஷேத்ராதியப்ராப்தவிஷயங்களிலேமண்டி நிஹீநராயபோந்த நமக்கு அஜ்ஞாநத்துக்குடலான துக்கத்தைப்போகதி, நித்யமாய் நிரவதிகமாயிருக்கிற தம்முடைய கலயாணகுணஜாதமெல்லாம்தெளியும்படியான அறிவைக்கொடுத்தருளின எமபெருமானர்செய்தரக்ஷணங்கள் பின்னை ஒருவராலே செய்யப்போமோவென்கிறார்.

வ்யா.—(பொருளும் புதல்வருமென்றுதொடங்கி) (நெஞ்சே) கீழில் பாட்டுக்களிலேநமக்கு எமபெருமானர்க்ர்பையாலேப்ராப்தமானஸம்ர்த்தியையும் அவருடைய கல்யாணகுணவைபவத்தையும் ஸமீபவர்த்திகளானபாகவதர்களோடுசொல்லிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, அவர்கள் அவற்றில் வித்தராய் பரவசராய் ஒரு

மதுமாற்றமாகிலும அருளிச்செய்யமாட்டாதே யிருந்தவாறே தம் மூடைய நெஞ்சைப்பார்த்து தாம்பெற்றபலபாம்பணையை யருளிச் செய்கிறார்.(பொருளும்) ஸமஸ்தபுருஷார்த்தஸாதநமாய் ஸ்வஜாதங் களோடேகூடி யாவஜ்ஜீவம் ஸுகிக்கைக்குறுப்பாயிருந்துள்ளதந கநகவஸ்துவாஹநாதிஸகலபதார்த்தங்களும்.(புதல்வரும)(புத்ரோத்ப த்திர்நாராயணாத்பரம்ஸுகமஸ்திகிமோஃ) (புத்ரோத்பத்தி விநாஸாப்யாநந்த ரஸாகதுரிகையோஃ) என்கிறபடியே இனி இதுக்கவ்வருகே ஒருஸு கமில்லைஎன்னலாமபடி நிரவதிகஸுகரூபனையும், கரணஉபாடவத சையிலேபோஷகனையும், (புந்நாம்நோநரகாத்த்ராயேத) (புந்நாம்நோ நரகாத்த்ராயேத)என்கிறபடியே அதிர்ஷ்டோபகாரகனையுமிருந்துள்ள புத்ரனும. (பூமியும்) சலஸ்வபாவங்களான வஸ்துகளைப்போலன் றிக்கே ஸ்திதாவரமாகையாலே புத்ரபௌத்ராதிபர்யந்தமாக ஜீவ நஹேதுவான க்ஷேத்ரமும் (பூங்குழலாரும) பரிமளப்ரசுரங்க ளான புஷ்பங்களாலே பரிஷ்கரிக்கப்பட்ட கபரீபநதங்களை யுடையளாய், (பார்யாஸம்மோநாஸ்திஸரீரஸமோமணே) (பார்யாஸமோ நாஸ்தி சரீரதோஷிணே) என்று ச்லாகிக்கப்பட்ட நல்லதாரமும.

(எனதேறமருள்கொண்டிலைக்கும்) (க்ஷேத்ராணிமித்ராணிதநானிநாத புத்ராந்நதாராதிபரோஜநஸ்ய । ஸ்வர்காபவர்கஸ்ரவணாத்ஸ்ருதேர்ஜ்ஞ!ந்தி ஸர்வேப்ரதிகூ லமூபாஃ) (க்ஷேத்ராணிமித்ராணிதநானிநாதபுத்ராஸ்சதாராஃ பஸு வோகர்ஹாணி । தவதபாதபத்ம ப்ரவணத்மவ்ராத் தேர்ப்பவந்தி ஸர்வேப்ரதிகூலருபா.) என்று சொல்லப்படுகிற ஆகாரத்தை மற ந்து இவை தாரக போஷக போக்யங்களென்று இவற்றிலே ஸக்த னாய்ப்ரமித்து, அதத அஜ்ஞாநத்திலே துவகக்குண்டு அவஸந்த ராய்ப் போந்த நமக்கு. (தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளை மகளென்றும் நோயே பட்டெடாழிந்தேன்)என்றும்,(புத்ரதாரக்ருஹ க்ஷேத்ர மிக்ருதிஸ்வாப்ஸுபுஷ்கலே । க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகாந்தா பரிபாந்தமிதஸ்ததஃ) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

(இருள்கொண்டவெந்துயர் மாற்றி) (அவிவேகமநாத்யதிஸ்வுபஹுதா ஸந்ததமஃகிலவர்ஷிணி । ப்ருகவ்ப்ருவதர்ஸிதபதஸ்கலிதம்) (அவிவேககநாந்தகிங் முகேபஹுதாஸந்தத துஃகவர்ஷிணி।பகவம்பவதர்த்திதேபதஸ்க லிதம்) என்கிறபடியே அஜ்ஞாநமூலமாய்க்ரூரமா யிருக்கிற துஃக ந்தை ஸ்வாஸஸமாக நிவர்த்திப்பித்து. (தன்னீறில் பெரும்புகழ்) ஸ்வாபாவிகமாய் அவதியின்றிக்கே மேன்மேலும் பெருகிவரு கிறயஹத்தான உம்முடையகல்யாணகுணஜாதத்தை. (தெருளும் தெருள்தந்து) தெளியும்படியான ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்து. (இரா மாநுசன் செய்யும் சேமங்களே) இப்படி எம்பெருமானார்

செய்தருளும்? கூடணங்கள். (மற்றுளார்தாமோ) எத்தனை தாழு டையாரானும் செய்யச்சக்தரோ. (அறியாதனவறிவித்தத்தாதீசெ ய்தன அடியேனறியேனே) என்றுப்போலே சாமபர்வமான எம் பெருமானர்பக்கலிலே க்ர்தஜ்ஞராயருளிச்செய்கிறார்.

(மற்றுளார்தாமோ) கழுத்திலே ஏலக்கட்டிக்கொண்டு திரிந்தும், ஸாதயம்பண்ணியும், பதினெட்டத்யாயம் கிதையையுப தேசித்தும், (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி) (ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷ யிஷ்யாமி) என்றும, (அபயம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) (அப யம்ஸர்வபூதேப்யோததாம்யேதத்வ்ரதம்மம) என்றும் அநேகப்ர காரமாக * படாதனபட்டும ஒருவனையாகிலும் ஸர்வேச்வரன்ரக்ஷி த்தானல்லன, (நாராயணேசுஹ்ருல்லோக குரௌவத்ஸ்நேஹோமானமரியமவாஸஸனா தஸீதாம் । ராமானுஜேபுமிஸ்நேஹகலோபிஸ்து ஸ்நாதிவ்யபரஸ்பூர்நஹிவேத்தி பேதம்) (நாராயணேமஹ திலோககுராவுதந்தே கோமாநுஷச்ரியமவாப ஸாததீதாம் । ராமாநுஜே புவிமிதேஸகலோபிஜந்துஸ் ஸஸார திவ்யபதயோர்நஹிவேத்திபேதம்) எனகிறபடியே நெஞ்சே! கண் டாயே? எம்பெருமானர் நமக்குப்பண்ணின உபகார பரம்பரை வாசாமகோசரமாயத்து. (தெனனரங்கர்தமகாமோ தெவியர்கட் காமோ சேனையர்கோன் முதலான சூரியர்சட்காமோ, மன்னிய சீர்மாறனருள் மாரிதனகாமோ மற்றுமுள்ளதெசிகர்கள் தங்க ளுக்குமாமோ, எனதுடைய பிழைபொறுக்கயாவருக்கு முடி யும்எதிராசாவுனக்கனறியாரெருவர்ககாகேன்) என்று இவ்வர்த் தத்தை ஜீயரும நுஸந்தித்தருளிஞரிதே. .. ... (கூகூ)

உரை.—அ.—நாற்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமானர் தமக்குச் செய்த வுபகாரங்களை யருளிச்செய்தார் - கீழிறபாட்டில்; இப்பாட் டில் - லோகத்துக்குச்செயத உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து விக்த ராகிறார்.

மூ.—சேமநல்வீடும்பொருளுந்தருமமுஞ்சீரியநல்
காமமுமென்றிவைநானகெனபார்நான்கிறைகண்ணனுக்
ஆமதுகாமமறம்பொருள்வீடிதற்கென்றுரைத்தான் [கே
வாமநன்சீலனிராமாநுசனிந்தமண்மிசையே. (கo)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வாமநன் சீலன்	இத்தலையில் அர்த்தி த்வாதி நிரபேக்ஷ மாகத் தாமெலவர் நுஉபகரிக்கைக்கு ஸ்ரீவாமநநல்யதி லான,	இராமாநு சன்	} எம்பெருமானர், “தர்மார்த்த காமமோக்ஷாக்யாஃ புருஷார்த்தாஉதாஹ்ருதாஃ” (தர்மார்த்தகாமமோ க்ஷாக்யாஃ புருஷார்த்

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
	த்தாஃஉதாஹர்தாஃ) என்கிறபடியே,		தி பாபகூயதேஹ துவாகையாலும்,
சேமம்	கூமருபமாய்,		அர்த்தம் தாதாதி
நல்	விலகூணமா யிருக் துள்ள,		முகத்தாலே அதுக் கு உபகார மாகை
வீடும்	மோகூமும்,		யாலும், மோகூ
பொருளும்	அர்த்தமும,		ம கதபிவர்த் தி
தருமமும்	தர்மமும்,		ஹேதுவாகையா
சிரிய	இவைபோலே அகு		லும,
	கதயா புருஷார்த இதற்கு	இவைமூன்றும் காம	
	தமா யிருகையை என்று	சப்தவாச்ய மான	
	னறிக்கே ஸ்வயம	பகவத்ஸ0ச்சே ல	
	புருஷார்த தமா	ஷத்துக்கு சேஷ	
	கையாலே சிரிய	மாயிருக்கு மத்த	
	தாய்,	ஹேயனறு,	
கல்	விலகூணமா யிருக் துள்ள.	இக்தமண் மிசை	} இக்தபூமியிலே,
காமமுமெ	காமமு மென்றுகொ	உரைகதா	} அருளிச் செய்தார்
ன்று	ண்டு,		அபேகூதாநிரபேகூ
இவைகா	இவைகாலும் புரு		மாக இவ்வர்த்தத்
ன்கு	ஷார்த்தமாக,		தை இப்படி உப
என்பர்	ப்ராமாணிகர் சொல		கரித்தருளுவதே!
	லுவாகள;		என்று கருத்து.
நான்கிறு	} இவைகாலிலும்,		
ம			
காமம்	காமமாவது,		
கண்ணனு	ஸர்வேச்வரன் விஷ		
ம	யத்தி.லே உண்		
து	டாமது;		
அறம்	தர்மமும்.		
பொருள்	அர்தமும்,		
வீடு	மோகூமுமாகிற இ		
	வற்றில,		
	தர்மமாவது, "தர்ஜ்ஞ		
	பாபமபநுததி" (தர்		
	மேணபாப மபநு		
	என்கிறபடி		
	யே எதத் விரோ		

"வாமநன்சிரா" என்றுபா டமானபோது-பூர்வோக்தப்ரக்ர் யையாலே புருஷார்தததை நிர் ணயித்து, இப்புருஷார்த்தத்தை லபிக்க வேண்டுமிடத்தில் வருந் தவேண்டுவதில்லை, எளிதாகப் பெறலாமென்று மிடத்தை தர்சி ப்பிக்கைகாகஇத்தலையில் அபே கூதாநிரபேகூமாகவந்து கலக்கு மவன் காணுங்கோளென்று ஸ்ரீ வாமநனுடைய ஸ்வபாவத்தைய ருளிச்செய்தாரென்கை இதிலுங் காட்டில் பூர்வயோஜனைக்கு சப்த ஸ்வாரஸ்யமும் அர்த்தகௌரவ மும் உண்டு. ... ... (சு0)

வ்யா.—அ.—நாற்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமானார் தம்மை ரக்ஷித்தபடியைச்சொல்லி ஹர்ஷடராய்க்கொண்டு போந்து, இதிலே - அர்த்திதவதிரேகேணமாக ஸ்ரீவாமநாவதாரத்திலே, (தாள்பரப்பிமண்டாவியவீசனே) என்கிறபடியே ஸர்வருடையவும் சிரஸ்ஸுக்களிலே ஸ்ரீபாதத்தைவைத்து உபகரித்தாப்போலே, இவரும் அதிகாராநதிகாரவிபாகமற எல்லார்க்கும் ஸ்வரூபாநுரூபமான அர்த்தத்தைஉபகரித்தாரென்றுவிததாகிறார்.

வ்யா.—(சேமநல்வீடும்) மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமதாய்,(தமஸஃபரஸ்தாத்) (தமஸஃபராஸ்தாத்) என்கிறபடியே அப்ராக்ர்தமாய், *அயோத்க்யை என்றும்*அபராஜிதை என்றும்சொல்லப்படுகிறபரமபதமும்.(பொருளும்)அதுகைங்கமாகவாதல், பரம்பரையாஸாதநமாகவாதல், ஸாதநாநுஷ்டாநத்துக்குடலாகவாதல் விதிக்கப்படுகிற ந்யாயார்ஜிததநமும்.(தருமமும்) நித்யநைமித்திகாதிரூபமாய் ஆராதநரூபமாய வர்ணாச்ரம விஹிதமாயிருக்கிற தாமமும். (சீரியநற்காமமும்)சாஸ்தரங்களிலே ச்லாகிக்கப்பட்டதாய் போகயமாய் விஹிதமாய் ஸ்வயம்புருஷார்த்தமான காமமும.

(என்றிவைநான்கென்பர்)ஏவம்விதரூபேணநாலுவகைப்பட்டிருக்கும் புருஷார்த்தமென்று தர்மசாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகரான வ்யாஸபராசராதிகள் சொலலுவர்கள். (த்ரயாணாமபவர்கோக்ஷாக்யாஃபுருஷார்த்தாஃஉதாஹ்ருதாஃ)(தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாக்யாஃ புருஷார்த்தாஃஉதாஹ்ருதாஃ) என்னக்கடவதிறே. இந்நாலிலும் தர்மார்த்தகாமங்கள்மூன்றும மப்ராச்ர்தங்களுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபங்களுமாய் இஸ்ஸரீரதேதாடே அநுபவிக்கப்படுமவையாயிருக்கும்; துரீயபுருஷார்த்தமான மோக்ஷம் சேதநனுக்கு ப்ராக்ர்திவிமோசநாநந்தரம் இவனதேஹராந்தரத்தை பரிக்ரஹித்துதேசவிசேஷத்திலே சென்றநுபவிக்குமது அப்ராக்ர்தமாயிருக்கும்; இதுஸாதாரணபரனுக்கும் ஸ்வப்ரயோஜநமாயிருக்கும்; ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய அதிகாரிக்கு இவையெல்லாம் மாறுடியிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில; சேதநன அசித்வத்பாதந்த்ரனய் தனக்கென்று ஒருப்ரயோஜநமுமின்றிகே பேறிழவுகள் ஸ்வாமியானவனுக்கே என்று அத்யவஸித்தவநுகையாலேயென்றபடி.

(நான்கினும்) நாலிலுமென்றபடி. புருஷார்த்தமானநாலிலும் வைத்துக்கொண்டு. (கண்ணனுக்கேயாம்துகாமம்) (நகாமகலுஷம் சித்தமமலேபாதயோஸ்திதம் । காமயேத்வைஷ்ணவத்வாந்து ஸர்வஜந்மஸுகேவலம்) என்றும், (நதேவலோகாக்ரமணம்நாமரத்வமஹம்வ்ருணே। ஐச்வர்யம்வாபிலோகாநாம் காமயேநத்வயாவிநா) என்றும், (காமக்ரோதாந்ருணாம்லோகே நிரயஸைவகாரணம் । ஹரிம்ஸமேத்யதாவேவ முக்தைர்கோவிந்தரத்வேஷாம்) என்றும், (ப்ரியோஹிஜ்ஞாநிநோத்யர்த்த மஹம்ஸசமம

ப்ரியஃ) என்றும, (யாஃப்ரீதரஹவேகாநாம விஷயேஷ்வபாயிநீ! த்வாமநுஸ்மரதஸ்ஸா மேஹ்ருதயாந்நாபஸர்பது) என்றும், (ஸ்வாமித்வம்ப்ரார்த்நாஞ்ச) என்றும்சொல் லுகிறபடியே வகுத்தசேஷியாய் ஸுலபனான ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ0சலேஷத்தை யபேக்ஷிக்கும்படியான காமம் பரதாநபுருஷார் தமாயிருக்கும்; அதிலேஸ்வார்த்ததையாகிற அஹங்காரதைதத் தவிர்த்து அவனுடையமுகமலர்த்தியை உத்தேசித்துபண்ணும் பகவத்ஸ0சலேஷமே ப்ரதாநபுருஷார்த்தமென்றபடி.

(கண்ணனுகனே) என்கிற அவதாரணத்தாலே, (தனக்கேயாக வெனைகொள்ளும்) என்றும், (உற்றுமேயாவோமுனக்கே நாமாட்செய்வோம மற்றநங்காமங்கள் மாற்று) எனறபடியே அத்யவஸிகனேவனறு மென்றபடி. ஆக - இந்தஅதிகாரிக்கு பகவத்காமமே ப்ரதாநபுருஷார்த்தமாயிருக்கும் (கோஸ்ரார்த்தரூபாஷ்ரீயோ நித்யமேமஸிஃ) (காமயாமஹேதத்ராமாயாஃ கரிபாதிந்தேமமத்ரி.) என்று பெருமாளை யாசாமனாய்கொண்டு இந்தாஸ்ரயணபாலே விருத்தகாமத்தை காஹித்ர திக்கவேண்டும். (ஸுரேந்த்ரஸ்துஸ்துபாராஸரஸ்ருதே! பவந்தமத்யேப்ரபதேத்ரிலோசநா) (அர்த்தத்தைமளபாதயதீய யகாமமநுவர்த்தநேந - எவமாதகரிதசேஷபரஃ பாரதந்ரயார்த்தாயதர) என்னுமிவைகளிலும் இவ்வர்த்தமுணரத்தகும்.

(அநுரூபாநுகுணாநுகூலாபிலாஷாதயஃ, அநுரூப - விரோதமில்லாமல். (அநுகுணாதயஃ) (அநுகூலாபிலாஷஃ) (ஸ்ரீரணாத்தாஸ்யமுபாகதஃ) (அஹங்காரமமகாரவிஹீநாஃ) (உபாயதயாகதமாட்டிசெய்வோம) என்கிறபடியேயடிமைத்தொழிலிலே மநோரதிக்கையாகிற காமமென்றபடி.(பொருள்) தாஸ்யதத்துக்கு உபயுக்தமாய அழுதுபடி சாத்துப்படி முதலான வற்றுக்கு ஸாதகமாயிருக்கிற ஆத்மா. (மீடு) காமாதத்தங்களை ஸம்பாதிகளைக்குந் தந்தியாய அவற்றினுடைய அபிவர்த்திக் குடலான ப்ராப்யவிரோதம. (இதன்னென்று) காமசப்தவாச்யமான இந்தபகவத்ஸ0சலேஷரூப பரதாநபுருஷார்த்தத்துக்கு ஸஹகாரி யாய சேஷமாயிருக்குமிந்தை யென்று. (இதமண்மிசையே) ஒரு தேசவிசேஷத்திலேயன்றிக்கே, பரிதர்ச்யமாநமாய் எல்லார்க்கும் அநுபூதிக்கும்படியான இந்த மஹாப்ருதிவியிலேதானே. (வாமநன்சிலன்) இதனாலே அர்ச்சாவதார நிரபேக்ஷமாகத் தாமே வந்து உபகரிகைகளுக்கு ஸ்ரீவாமநத்துல்யசீலரான. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். (உரைத்தான) ஒரு தேசவிசேஷத்தே பறவேண்டி யிருக்குமதான இவ்வர்தத்தத்தை இங்கேதானே யருளிச்செய்தார்.

(வாமநன்சிலன்) ஸ்ரீவாமநாவதாரத்திலே அர்ச்சாவதார நிரபேக்ஷமாகத் தானே வவஸிஷ்டசண்டாளாதிவிபாகமற ஸர்வ

ருடையவும் தலைகளிலே, (நல்லடிப்போது) என்னும்படியான ஸ்ரீபாதத்தை வைத்தாப்போலே, (நிதித்யாஸிதவ்யः) (நிதித்யாஸிதவ்ய.) இத்யாதிவேதாந்த சாஸ்த்ரவிஹிதமாய், (மஹநீயவிஷயே ப்ரீதிர்ப்பக்திः) (மஹநீயவிஷயே ப்ரிதிர்ப்பக்திः) என்கிறபடியே பக்திரூபமான இந்த பகவத்காமத்தை ஸ்ரீபாஷ்யமுகேந அருளிச்செய்தாராகையாலும், லோகத்தாரெல்லார்க்கும் பகவத்ஸ்வரூபலக்ஷணம் பிறக்கும்படி அவருடைய அதிகாராநுரூபகாரங்களைப் பாராதே உபதேசித்தாராகையாலும், அவனுடைய ஸ்வபாவமே இவர்க்கும் ஸ்வபாவமாய் அவனைப்போலே ஸ்வதந்த்ரனென்றதாய்த்து. ... ... (சo)

உரை.—அ.—(காம்பத்தோராம்பாட்டு.) இப்பாட்டில்—எம்பெருமானார் உபதேசத்தாலே லோகம் திருந்தினபடியைக் கண்டு, ஸர்வேசவரன் ஆகாவதாரங்கள் பண்ணித தன்னைக்காண்கிலக்காக்கினவளவிலும் காணமாட்டாத லௌகிகரெலாம், எம்பெருமானார்காலத்திலே யதாஜ்ஞாநம் பிறந்துபகவதீயராணார்களென்கிறார்.

மூ.—மண்மிசையோனிகள் தோறும்பிறந்தெங்கள்மாதவனை
கண்ணுறநிற்கிலுங்காணகில்லாவுலகோர்களெல்லா
மண்ணலிராமாநுசன்வந்துதோன்றியவப்பொழுதே
நண்ணருஞாநந்தலைக்கொண்டுநாணற்காயினரே (சக)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
	"எங்கின்றயோனியுகாணகில்	இவன் நமக்குசேஷி	
	மாயப் பிறந்தாய லா	யென்று தர்சிக்க	
	என்கிறபடியே,	மாட்டாத,	
	பூமியிலே,	உலகோர்க	லௌகிக ரெல்லாரு
யோனிகள்	மநுஷ்யதிர்யக்காதி	ளெல்லாம	ம்
தோறும்	யோனிகள் தோறு	அண்ணல்	ஆச்ரிதருடைய இழ
பிறந்து	ம் அவதரித்து,		வுபெறுகள் தம்ம
எங்கள்	நமக்குநாதனை,		தாமபடியானஸ்வா
மாதவனே	ச்ரியஃபதியே,		மித்வப்ராப்த்தி
	"நமாம்ஸசக்ரரதிவீக்ஷணேக்ஷிதம்"		யையுடையரான,
	(நமாoஸசக்ரரதி	இராமாநு	எம்பெருமானார் வந்
	வீக்ஷணேக்ஷிதம்) எ	சன்வந்து	து,
	ன்கிறதன்னை,	தோன்றிய	பாஷ்யகாரணதிகளா
		அப்போ	லேப்ரகாசகரான
கண்ணுற	கண்ணுக்கு விஷய	ழுதே	அக்காலத்திலே,
நிற்கிலும்	மாக்கிக்கொண்டு	நண்ணரும்	ஸ்வயத்நத்தாலே
	நிற்கிலும்,		துஷ்ப்ராபமான,

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ஞாநம்தலை க்கொண்டு	ஜ்ஞாநமான சயித்து,	தோன்றல்-ப்ரகாசித்தல். அதவா, தோன்றிய வடபொழுதே ஸகலசாதாரணமாக ஆவிர்ப்பவித்த வப் ஙகளும்ப்ரகாரமாக தான் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலே,	
நாராணற்கு	நாராயண னென்னு மந்திருநாமத்தை யுடையவனுக்கு,	பொழுதே யென்னவுமாம். அந்தப்பக்ஷத்தில், அப்பொழுதேயென்றது-அவதரித்தருளின அக்காலத்திலே யென்றபடி. அல்லது, தத்க்ஷணத்திலேயென்னவொண்ணாதே. கண்ணுறுநிற்கையாவது - சாக்ஷாத்விஷயமாகநிற்கை. ஞாநம்தலைக்கொள்ளுகையாவது-ஜ்ஞாநமதிசயிக்கை ... ...(சாக)	
வுயிர்கள்	சேதநர்கள்.		

வ்யா.—அ.—நாற்பத்தோராம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமானுர்பண்ணின உபதேசவைபவத்தைச்சொல்லி, இப்பாட்டிலே - பூலோகத்திலே ப்ரகாசித்து பரவசராயிருக்கிற சேதநரை ரக்ஷிக்கைகாகாக ஸாவேசவான் மநுஷ்ய தாயகாத்யநேக தேஹ பரிக்ரஹம்பண்ணி எல்லார்க்கும ஸ-ஒலபரஞ்ஜ்க் கண்ணுக்கிலக்காய்நின்றருளும இவன் ஸாதுபரித்ராணார்த்தமாக அவதரித்தவனென்று அறியமாட்டாத லௌகிகாகளே!, நமக்கு பிதாவான வெம்பெருமானுர் அவதரித்தபின்பு அவாப்ராஸாதத்தாலே ஸம்யக்ஜ்ஞாநநிஷ்டராய் நாராயணனே தங்களுக்கு ஸாவப்ரகாரத்தாலும் வருந்த சேஷியென்றுதெளிந்து அவனுகருத் தங்களை சேஷமாகநி னைத்தார்களென்று அருளிசசெய்கிறார்.

வ்யா.—(மண்டிணைசயோநிகள்தோறும்பிறந்து) *மாநிமாநிப் பலபிறப்புப்பிறந்த விச்சேதநரைப்போலே,(எந்நின்ம யோநியுமாய்ப்பிறந்தாய்) என்கிறபடியே, மநுஷ்யதிர்யாஸ்தாவராருபங்களான பலயோநிகள்தோறும்ராமகர்ஷ்ணவராஹாதிரூபேண வவதரித்து. (எங்கள்மாதவனே) இத்தலை நிஹீநமான யோநிகளிலே புக்கது உங்களுடைய இழவைக்காணமாட்டாத பரமக்ருபையாலேயிறே. உங்களை ரக்ஷிக்கைக்காக வென்றபடி. (மாதவனே) க்ர்பாகுணத்துக்கு உத்தமபதை பெரியபிராட்டியாராகையாலே அவளுடைய சேர்த்தியை ஸ்மரிக்கிறார். (லக்ஷ்ம்யாஸஹாயாய ருஷிகேசோ தேவ்யாகாருண்யரூபயா। ரக்ஷகஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேஷுச கீயதே) (லக்ஷ்ம்யாஸஹாயாய ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யாகாருண்யரூபயா-ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேஷுசகீயதே) என்று - ஈச்வரனுடைய ரக்ஷணமெல்லாம் பெரியபிராட்டியாரோடேகூடி ஆசரிக்கப்படுகிறதாகையாலும், அவளும் இந்த சேதநருடைய ரக்ஷணத்துக்காகவே, "அகலகில்லேன்

இறையும்'' எனறு ஸர்வதா ஆநபாயிநியா யிருகையாலும் அத்தைதபபற்றி, (மாதவன)என்றருளிசசெய்கிறார். அந்தரீயாலே யிட்டுகொள்ளுகையன்றிகே, நேர்கொடுநேரே-தானே.

(கண்ணுறநிற்கிலும்) (எதிர்சூழல்புக் செனைத்தோர்பிறப்பும்) என்கிறபடியே ஸாவகாலதத்திலும் ஸர்வதேசசத்திலும் ஸர்வபரகாரத்தாலும் ஸர்வருடையவும கண்ணுறுகுறு தன்மை விஷயமாக்கிசகொண்டு நிற்கிலும். (அபயம்ஸர்வபூதேப்யோ மதாம்யேதத்வ்ரதம்மம) (அபயம ஸர்வபூதேப்யோ மதாம்யேதத்வ்ரதம) எனறும், (யஸ்யாபாவமபாஸ்ரயேத் மத்ராஜீபாலனமஸ்குரு। மாமைவைஷ்யஸிஸத்யம் தே ப்ரதிஜானே ப்ரியோஸிமே) (மஹாத்வாஸ்ரயாபாவேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுசஃ) (மம்மராபவமதபகேதா மத்யாஜீ மாமமஸ்குரு - மாமைவைஷ்யஸிஸத்யம்தே ப்ரதிஜாநேப்ரியோ யிமே) (அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுசஃ) என்றும, (அஹாஸ்தாமிர்ப்பூ ஸர்வபாபேப்யோமி மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுசஃ) (அஹம்ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுசஃ) பக்தம் கயாமிபுரமாகுகதிம) எனறும இபபடி உபதேசிதது, * படாதனபட்டு தூதியஸாரத்யபாகமோட பன்னினாலும.

(காணகில்லா) (அவஜானந்திமாம்மூடா நாநுஷீம்மானுஷீதனும்। பரம் மாபாவமஜானந்தோ மமபூதமஹேச்வரம்) (அவஜாநந்திமாம்மூடா மாநுஷீம்தனுமாச்ரிதம - பரமபாவமஜாநந்தோ மமபூதமஹேச்வரம) என்கிறபடியே - இவன் நமக்குவகுத்த சரீரமானது அழியமாட்டாதே. (நமாம்ஸசக்ஷுஷாபஷ்யேத்। திவ்யம்தேகுமிதம்) என்னும்படியான அவறுவடையஸ்வரூபம, அவதரித்தவிடதிலும் அப்படியேயாய்தலிகசட்டிறுகசாறுமை (நதுமாம்சக்ஷுஷாசக்ஷ்யமேதத்ரஷ்டுமிஹாவஸ்வசக்ஷுஷா - நாயுர்மேவணதர்தபஸா நதாதேநாநுசக்ஷ்யயா - சகயாவஸ்வம்ஷ்டுதாத்ரமதிதும) என்று அவதாரதிலும அவன்படி யருளிசசெய்தார்கிறு. (கணகள்காண்டற்கரியனைப்) எனறுரிகிறு ஆழ்வாருமை. இப்படி நோகொடுநேரே உபதேசிததாலும திருந்தாதேபோன.

(உலகோர்களெல்லாம) லொகிகரெல்லாரும். (அண்ணல்) (ஸஹஸாவித்யாதஸ்துஜநயதி, தச்சோஷ்டஜந்ம) என்கிறபடியே அசரேஷ்டமாயிருகிற ஜந மப்ரத்வம்ஹிஜந்மதனை க கொடுத்திருந்நிறை. அன்றிக்கே. ஸ்வாதிதருடைய இழவுபேறுகள் தம்மதாம்படியான ஸ்வாமிதவப்ராப்திையையுடையரான. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானுர். (வந்து) லோகதனதையெல்லாம் ரகூஷிக்கைக்காக பரமபதத்தில்நினறும நீகூஷிதாய்வந்து. (தோன்றிய வப்பொழுதே) அவதரித்தவகாலத்திலே. அன்றிக்கே (வந்துதோன்றிய வப்பொழுதே)அவதரிதது

ஸ்ரீபாஷ்யகாரரருளிச்செய்த தத்வஹித புருஷார்த்த பரகாசகமான அக்காலத்திலே யென்றுமாம். தோன்றுதல் - ப்ரகாசித்தல்.

(நண்ணரு ஞானந்தலைகொண்டு) ஜ்ஞாநம்தலைக்கொள்ளுகையாவது - ஜ்ஞாநமதிசயிக்கை. ஸர்வவிலக்ஷணமாய் ஸ்வயத்நத்தாலே ப்ராபிக்கவரிதான ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமதிசயித்தென்றபடி. (நாரணற்காயினரே) (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸுஹ்ருணம்ஸுஹ்ருத்) (மாதாபிதாப்ராதாநிவாஸஸ்ஸுஹ்ருணாஸுஹ்ருத்) என்றும், (சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மகக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே) எனபடி சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவாய (ஸத்ப்ரேஹிதஸ்தத்ஸ்ரவாஸ்ய) (அகதாப்பஹிர்ப்ரதத்ஸர்வ வ்யாப்ய) என்றும், (கரகதம்ருதபரமபுருஷன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அந்தாப்பஹிர்ப்சையாபகலறுப்பு, (யஸ்யாத்மசரீரம்) (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ) (யஸ்யாத்மாசரீரம) (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவ) என்றும், (தாமேருருவேதனிவிற்கொடிய தடமலிலுலகுமுதலாய, வானோர்பலரும் முனிவருமமற்றுமமரறுமமுறையுமாய) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியேயஸகலஹேயப்ரத்யநீகமாகத் தான்ப்ரகாரியாய்க்கொண்டிருக்கிற காரணனுடைய சேஷபூதராஞர்கள திருமந்த்ரதவயநிர்வசநாதிகளாலன்றோதாயதது. ... ... (சக)

உரை.—அ.—நாற்பத்திரண்டாமபாட்டு.பகவதவதாரங்களில் திருந்தாதவடமலையெல்லாரும எம்பெருமாணருடைய அவதாரத்தாலேதிருந்தாதவடமலையென்னலார் - கீழ்; விஷயப்ரவணரையநசித்துப்போகிறபடியென்ன தம்முடைய பரமகாபையாலே வந்து எடுத்தருளினரென்று தம்மை விஷயீகரித்தபடியை அநுஸந்தித்துத் தலைக்கிறார் - இதில்.

மூ.—ஆயிழையாளொருபாகமகிழ்ந்தமர்ந்தபிரான்முற்றழுந்தி
மாயுமென்னுயிரையவன்றெடுத்தானின்றுமாமலராள்
நாயகனெல்லாவுயிர்க்கடலும்நாதனாரங்கனென்னும்
தூயவன்றிருவாமாதுசன்றதோல்லருள்சுரந்தே. (சஉ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூய	ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரண		அநுரூபமாகத்
நகராகங்களாலே			தெரிந்து பூணப்
தேஹதோஷம்பு			படட,
றம்புதோற்றுதப	இணையார்		ஆபரணங்களையுடை
டிமறைத்துசேதந			யராய், அதுவே
ரைமோஹிப்பிக			நிரூபகமாகவிருக்
குமவர்களாசை			கும்ஸ்த்ரீகளு
யாலேதங்கருகுகு			டைய,

பதம்.	உரை.
கொங்கை தங்கும்	ஸ்தநத்துக்கு அவ்வ ருகு ஒன்றில் போகாததாய்,
அஃ	வாக்குக்குநிலமல் லாதபடிகைகழிந் திருகிறது,
காதல் அ ளறு அழுந்தி மாயும் எனனெஞ் சினை	ப்ராவண்யமாகிற அ ளறறிலே, அழுந்தி, நசித்துப்போகிற, } என்னுத்டாளை,
	அளறுபாய்ந்துமுழி யத் தேடுகிறவர்க ளுவிரகறியும்தா ர்மிகர் வந்தெடுக் குமாப்போலே,
மாமலராள் நாயகன் அரங்கன் எல்லாவுயி ர்கட்கும் நாதன் என்னும்	} சரியஃபதியான, பெரியபெருமாளே, ஸகலாத்மாக் களுக் கும், சேஷியென்று உப தேசியாதின்றுள் ள,

பதம்.	உரை.
தாயவன்	ஜ்ஞாநசக்தியை யுடையராய,
	இப்படி உபதேசிக் குமிடத்தில்,
தீதில்	க்யாதி லாபாதி அ பேக்ஷாரூப தோ ஷாவஹிதரான,
இராமாநு சன் தொல்அரு ள் சுரந்து வந்து	} எம்பெருமாளர், கம்முடைய ஸ்வா பாவிககர்ணயை, கிளர்ந்து, அந்த க்ர்பாப்ரே ரிதாய் வந்து,
இன்றுளெடு த்தான்	இனறு எடுத்தருளி னர்.
	இபபடி செய்தருளு வதே! யெனறு க ருத்து.

ஆய்தல் - தெரிதல். இணை-ஆபரணம். அக்காதல்என்று-அதி றுடைய ஹேயதையைச் சொல் லிற்றாகவுமாம். மாயதல் - நசித் தல். ... ... (கஉ)

வ்யா.—அ.—நாம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. கீழில்பாட்டிலே-ராசவரனவதரித்து உபதேசித்தவிடதிலும்திருந்தாத லைகிகா, எம்பெருமாளரவதரித்தபின்பு திருந்தி விலசூணராய் பகவதீய ராளர்களென்கிறா;இப்பாட்டிலே-ஆபாதரமணீயவிலைகளானை தருணீஜநங்களுடைய ஸ்தநங்களிலே பத்தமான ப்ரீதியாலே ஆழ ங்கால்பட்டு நசித்துப்போகிற என்னுத்மாவை சரியஃபதியான திருவரங்கச்செல்வனரோ ஸகலாத்மாக்களுக்கும் வருதத சேஷியெ ன்று உபதேசிக்குமபடியான ஜ்ஞாநவைசதயத்தை யுடையராய நிர்த்துஷ்டரான எம்பெருமாளர், இப்போது அந்தலைகிக லொல் லாரிடத்திலேயும் பண்ணின தம்முடைய ஸ்வாபாவிக க்ர்பையை அடியேனெருவரிடத்திலும் கடாடங்கப்ரவஹித்து விஷயாந்தர ப்ராவண்யத்தில் கர்த்தத்தில் நின்றும உத்தரித்தார் கண்டாயே! யென்று தலைசிய்கிறார்.

வ்யா.—(ஆயிழையார்)(சர்மாஸ்ருக்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாசுக்லாதிஸம்யுதே) (தேஹேசேத் ப்ரீதிமாக்மாம்ஸோ) (சர்மாஸ்ருக்மாம்ஸமேதோஸ்த்தி மஜ்ஜாசுக்லாதிஸம்யுதே) (தேஹேஹசேத்ப்ரீதிமாம்ஸோடா) என்றும், (க்ரிமிஜந்து ஸங்குலம்) (க்ரிமிஜந்துஸங்குலம்)என்றும், (ஸ்வபாவதுர்க்கந்தமசௌசமத்ருவம்களேபரம்மாத்ரபுரீஷபாஜநம்) (ஸ்வபாவதுர்க்கந்தமசௌசமத்ருவம்களேபாம்ஸூத்ரபுரீஷபாஜநம்) என்றும், (முடைத்தலையூன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே. அந்நிஹேயமாயிருக்கிற தேஹத்தினுடைய ஹேயதை தெரியாதபடி, ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணங்காராகாதிகளாலே அலங்கரித்துக்கொண்டு ஆபாதரமணீயைகளான தருணீஜநங்களுடைய. ஆய்தல்-தெரிதல். இழை-ஆபரணம். இழையார்-ஸ்த்ரீகள். அகவாயில் தோஷமொன்றும்தோற்றாதபடிகைப்பாணியிட்டாப்போலே காணும் இவர்கள் தம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பது. (தொகுகைதகும்) (ஸ்தனோமாஸக்ரந்தீ) (ஸ்தனௌமாம்ஸக்ரந்தீ)என்கிறபடியே *மாம்ஸாஸ்ருங்மயமானஸ்தநங்களிலேஸக்தரைப், அவற்றின்தோஷத்தைத் தெரியமாட்டாதே போக்யதாபுத்தியைப்பண்ணி அவற்றுக்கு அவ்வருகுபோக அசக்தரைப், தர்ஷார்த்தரானவன் தண்ணீர்ப்பந்தலிலே விழுந்துகிடக்குமாப்போலே அவற்றிலே தானே நித்யவாஸம்பண்ணும்படியான.

(அக்காதலளற்றழுந்தி) அந்தவிஷயம்போலே அதிஹேயமான வ்யாமோஹமென்கிற அள்ளல்தனிலே மக்நரைப். அன்றிக்கே, (அக்காதல்) வாக்குக்கு நிலமல்லாதபடி கைகழிந்தகாதலென்னவுமாம் (மாயும) நசித்துப்போந்த. (என்னுவினை) கீழிலைகிகொல்லானையு முத்தரித்தபடி யருளிச்செயதோ, இதுஉமக்குத்தெரிந்தபடியென், கர்ணகர்ணியாய்க் கேட்டிருந்தீராகில் இதுநமக்கு விச்வஸநீயமாயிருகுமோ வென்ன; அப்படிகேட்டுச்சொன்னேனல்லேன், இதுக்கு நான் ஸாக்ஷியென்று தம்மைக்காட்டுகிறார் (என்னுவினை) என்றுதம்மாவை. இவ்வளவும் (அஸந்நேவ) (அஸந்தேவ) என்னும்படியாயப் போந்த என்றுதம்மாவை. ஒருகைம்முதலில்லாத என்றுதம்மாவை.

(மாமலராள்நாயகன்) மாமலர் என்று-ஸமஸ்தபுஷ்பஜாதிக்கும் உத்க்ருஷ்டமாய் ச்லாக்யமாயிருந்ததாகையாலே கமலத்தைச்சொல்லுகிறது. அந்தகமலந்தான் தன்னுடைய கரசரணநேத்ராதிகளுக்கு ஒருபடிபோலியாயிருக்கையாலும், பரிமளப்ரசுரமாகையாலே போக்யதமமாகையாலும் அதிலே உத்பந்நையாய் அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணுகையாலே (மாமலராள்) என்கிறார். (மாமலராள்நாயகன்) ப்ரஹ்மசாரி யெம்பெருமானுக்கு பந்தமோசகூடங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாய் கண்டதரணுயிருக்கவேண்டியிருக்கை

யாலே,(వైషమ్యనైర్ఘృణ్యనసాపేక్షత్వాత్కృతప్రయత్నాపేక్షస్తువిహితప్రతిషిద్ధావైయర్థాదిభ్యః) (வைஷம்யநைர்க்ர்ண்யே நஸாபேக்ஷத்வாத க்ர்தப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்துவிஹிதப்ரதிஷித்தாவை யதார்த்திப்யாத்) என்கிறபடியே-ஸகலசேதநர்களுடையவும் யோக்யதாயோக்யதைகளை அடைவே கடாக்ஷித்து ததநுரூபமாக பலத்தைக்கொடுப்பனென்று பயப்படவேண்டாதபடி, (సహధర్మచరీంశౌరే స్వమ్మన్నిర్భరజగద్ధితామ్। అనుగ్రహమయీంవన్దే నిత్యమజ్ఞాననిగ్రహామ్)(ஸஹதர்மசரீம்சௌரே ஸ்வம்நிர்பரஜகத்திதாம்। அநுக்ரஹமயீம்வந்தே நித்யமஜ்ஞாநநிக்ரஹாம்) என்கிறபடியே-தானும் அஜ்ஞாதநிக்ரஹமாயாய் அநுகாஹமயியாய், ஜகத்தினுடைய ஹிதத்தை ஸர்வேச்வரனுக்கு அறிவிப்பாளாய், கண்ணைப்புரட்டுதல், கச்சைநெகிழ்க்குதல் முதலான தன்னுடைய ப்ரூவிலாஸசேஷ்டிதங்களாலே அவனை வசீகரித்துத் தனக்குக் கையாளாகப்பண்ணிகொண்டு, தானும், (ஒன்றையும் - அகலகில்லேன்) என்று அநபாயிநியாயிருந்துள்ள பெரியபிராட்டியார்க்குவல்லபனானவன். இவள்தான் (నకిఞ్చిన్నాపరాధ్యతి)(நகிம்சிந்நாபராத்யதி) என்றவளிறே.

(எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதன்) (సర్వేశ్వర) (பர்வேச்வர) என்கிறபடியே ஸகலாத்மாக்களுக்கும பாலகன். வருத்தசீலியென்றபடி. ஆனால, (వధిశిసనకాఠిన్యమనుభవన్తుమాంకమ్) (வதிசிவஸநகாடின்யமநுபவந்துமாம்கம்) எனகிறபடியே நமக்கு எட்டாத நிலத்திலேயிருந்தானென்னவேண்டா (அரங்கன) நாமிருந்தவிடந்தேடி ஸந்நிஹிதனாய்க்கொண்டு, (అనన్యసాధ్యాపాయోయమితి) (அநந்யஸாத்யோபாயோயமிதி) (அபயஸர்வபூதேபயோததாமி) என்கிறபடியே இருந்தவனன்றே. (என்னும்) இப்படி உபதேசம்பண்ணுகிறபடியான. (நாயவன்) (నహిజ్ఞానేనసదృశంపవిత్రమిహవిద్యతే) (நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருசம்பவித்ரமிஹவித்யதே) என்கிறபடியே தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாந பூர்த்தியாலே என்போலபதிதனையும் பாவநமாம்படிபண்ணுகிறார.

ஆனால் நீர் அநுவர்த்தநம்பண்ணுதே விஷயாந்தரப்ரவணமாயிருந்தீரேயென்ன (நீதில்) அப்படியித்தலையில் அதிகாரத்தைப் பார்க்கையாகிற தோஷாஹிதர். உபதேசிகுமிடத்தில் கயாதிலாப பூஜாத்யபேக்ஷாரூப தோஷாஹிதரென்றுமாம். (இராமாநுஜன்) இப்படிப்பட்ட எம்பெருமானர். (இன்று) அதுவும் காலாந்தரத்திலேயோ. (இன்று-வந்து) ஸகலஜகத்துககும் ப்ரத்யக்ஷமாகவே இப்போதுவந்து. (தொல்லருள்சுரந்து) உமகெகாருவர்க்கும் ஒரு காலவிசேஷத்திலே க்ர்பைபண்ணினர், அவர்க்கெபோதுமுண்டோவென்ன (தொல்) அந்தக்ர்பைப் அவருக்கு ஸ்வாபாவிகம், (அருள்சுரந்து) அப்படிப்பட்ட க்ர்பைகளர்ந்து. மேன்மேலும்

என்னுடைய துர்வாஸனைகளெல்லாம் அடிமாண்டுபோம்படி (ஜ்ஞா
நாரேணுநிவாரணோ:க்ஷ)(த்ரிபாவநாரோகணநிவாரணகம்)என்கிறபடி
யே அவஸரித்து மேகம்வர்ஷித்தாப்போலே பண்ணியருளி. (எடுத்
தான்)ஆற்றுவெள்ளத்திலே பாய்ந்துபோகிறவனை விரகறியும்தார்மி
கர்வந்தெடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலேயும், * கூபத்தில்வீழுங்குழ
வியுடன்குதித்தது அவ்வாபத்தை நீக்கு மதவன்னைபோலவும்
அநுகாபாப்ரேரிதராயக்கொண்டுவந்தெடுத்தருளினார். ... (சுஉ)

உணா.—அ.—நாம்பத்துமூன்றுமபாட்டு. இப்படி தம்மை
விஷயீகரிக்கையால்வந்த ப்ரீதியாலே லௌகிகனைப்பார்த்து எல்
லாரும் எம்பெருமானுடைதிருநாமத்தைச் சொல்லுங்கோள், உங்க
ளுக்கு எல்லாநன்மையும் முண்டாமென்கிறார்.

மூ.—சுரக்குந்திருவுமுணர்வுகொலபுகில்வாயமுதம
பரக்குங்கருணைபடர்ந்தாதிமபடியீர்துள்ளீர!
உரைகின்றமாதுரமதிகாரனுகூடுறுகலினைபத
தரக்கும்பெருமையிராமானுசனென்றுசொல்லுமின்னே. ( )

பதம்.	உணா.	பதம்.	உணா.
படியிருள	எம்பெருமானுடைய திரு		தம்முடைய ஸம்பந்
ளீர	வடிகளிலே தருணை		தமுள்ள விடத்தி
	கையாலே, "படிக		லே நில்லாதபடி,
	ம்புராப்புரத்து" (விச	துரகும	ஓட்டிவிடும்,
	வம்பரா புண்யவ	பெருமை	ப்ரபாவத்தையுடை
	தீ) என்கிறபடி		யான,
	யே பாகயவத்தியா	திராமாநுச	எம்பெருமானு
	யிருக்கிற பூமிக்கு	என்று	டையதிருநாமமா
	ட்பட்டவர்களே,	சொல்லு	ச்சாரணத்தைப்ப
யான்	திர்ச்சிதமாக அறுப	மின்	ண்ணுங்கோள்;
	வத்தாலே கைக	திருவும்	பக்தியாகிற ஸம்பத்
	ண்டையனை,		தும,
உமக்கு	இதில் வாசியறியாம	உணாவும	ஜ்ஞாநமும்,
	ல் இழந்திருக்கிற	சுரக்கும	மேன்மேலும் வர்த்
	உங்களுக்கு,		திக்கும்;
உரைகின்ற	சொல்லுகிறே		"என்றக்கால ண்ணி
முனை	ன;		க்கு மழுதூறும்"
அமுஞ்சீ	தாமமெனவே தொன்		என்னுமளவன்றி
றும்	றுதான் நடையாட		கே,
	ஸ்வீயாதே,	சொலவ	சொல்லத் தொடங்
உறுகலி	தானே ப்ரபலமாய	புகில்	கினபோதே,
னை	உறைந்து நிற்கிற		
	கலியை,		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வாய் அழுத ம்பரக்குமை	வாகதிலை ணாமபரக ரூறுகளினை ரூ, அருடாவ விரசாச்யமால் கசரததின தலபராயஸ்திகதரம செயயாத, மலாபாபாபஙகளை, தாரினாறுசி னைமாக விடசிடா தும.	பதம் ம்	"உமக்கியான" எனகிறபாடதது, "உமக்கியான" எனகிற இடதது ணைமகடாணைமகுக கழுதது உடலெழுதான கசரதனதக சி சிழாசிட ழுன்றுவிகது, ஆர்வொ சுதரபாதகுகளை சுகு ஒகக பதிசின வெழுதுதாகசு என்னகூடவது" எனறு யுயாதனகியாசதயர் "வினாதிவணணம தாமசெ வாளினை குறுகிய விசரரூப குரு சது" எனறு அழுவொ ரூறுறுந்தா கியவுகரூம அளவெனை யாகியும டாடி ப்ரசியாஙகசப வையும அலகியல்லிலசெ" எனபாட்டதிறு. அதைகயாசில மதுரா கிற சுயாயதகாலெ, "உளரசெ வாயிப்பேயாகுகள ஸ்பாடிவரசாக அறிவுமாகியான சுரபாடவதாயி ருசரும. ... (சகூ)

வ்யா.—அ—நாம்படியலுமையாடைசாட்டி. ஸ்பாடிவரசாக, தாரினாறுசி னைமாக விடசிடா தும

சாக்ஷாத்பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணியும்; கருணை

(ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணோபேதாயை நம:) (மஹாபாபாதிதூரிகாயை நம:) (ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயை நம:) (ஸர்வரக்ஷாகர்யை நம:) (ஸர்வரோகப்ரசமன்யை நம:) (ஸர்வமிருத்யுப்ரசமன்யை நம:) (ஸர்வதுஷ்டப்ரஹாரிண்யை நம:) (ஸர்வாங்கஸுந்தர்யை நம:) (ஸர்வஸௌபாக்யதாயின்யை நம:) (ஸர்வார்த்தஸாதிகாயை நம:) (ஸர்வஜ்ஞாயை நம:) (ஸர்வசக்த்யை நம:) (ஸர்வைச்வர்யப்ரதாயை நம:) (ஸர்வஜ்ஞானமய்யை நம:) (ஸர்வவ்யாதிவினாசின்யை நம:) (ஸர்வாதாரஸ்வரூபாயை நம:) (ஸர்வபாபஹராயை நம:) (ஸர்வானந்தமய்யை நம:) (ஸர்வரக்ஷாஸ்வரூபிண்யை நம:) (ஸர்வேப்ஸிதப்ரதாயை நம:) (ஸர்வமங்களாயை நம:) (ஸர்வகர்மப்ரபூரிகாயை நம:) (ஸர்வமங்களகாரிண்யை நம:) (ஸர்வகாமப்ரதாயின்யை நம:) (ஸர்வதுர்கவிநாசின்யை நம:) (ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபிண்யை நம:) (ஸர்வயந்த்ராத்மிகாயை நம:) (ஸர்வதந்த்ரரூபாயை நம:) (மனோன்மன்யை நம:) (மஹேச்வர்யை நம:) (மஹாதேவ்யை நம:) (மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:) (ஸர்வவிச்வாதிகாரிண்யை நம:) (ஸர்வவித்யாயை நம:) (ஸர்வபரமேச்வர்யை நம:) (ஸர்வதர்மஸம்ஸ்தாபனாகர்யை நம:) (ஸர்வாநந்தமய்யை நம:) (ஸர்வபரப்ரஹ்மரூபிண்யை நம:) (ஸர்வதேவதாமய்யை நம:) (ஸர்வலோகமய்யை நம:) என்கிறபடியே வரிசையாகச் சொல்லி

(அம்மை) (கோடிசூரியப்ரகாசரூபிண்யை நம:) (ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாயை நம:) (மஹாபாபாதிதூரிகாயை நம:) (மஹாபாதகநாசின்யை நம:) (ஸர்வாதாரஸ்வரூபாயை நம:) (ஸர்வபாபஹராயை நம:) என்கிறபடியே பகவத்ஸ்வரூபமாய தத்தத்வர்ணாத்மகமான காரிகளாலே நியதமாய அந்தந்தியல்பாபாரம்பர்யாவதமான வர்த்தநிவிசேஷம் (பிரயோகவிதி) இப்படிப்பட்ட தாமத்தையும் தத்தாதாதாரணையையுங் குறித்து, (ஸ்ரீமஹாராஜ்ஞீத்ரிபுரஸுந்தர்யை நம:) (ஸ்வாமித்ரிபுரேச்வர்யை நம:) (ஸர்வமங்களாயை நம:) (ஸர்வேச்வர்யை நம:) என்கிறபடியே அந்தர்யாகபாரம்பர்யத்திலே முறுகியிருக்கிற கலிதாரதைகள். அதாவது, (உபாசனையை) ப்ரபலமாய உறைத்து நிற்கிறதனை யென்றபடி.

(ஸர்வகாமபலப்ரதை) (ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபிண்யை நம:) (ஸர்வதந்த்ரரூபாயை நம:) (ஸர்வயந்த்ராத்மிகாயை நம:) என்கிறபடியே அந்தர்யாகபாரம்பர்யமான அர்த்தாவபோதமும் அவற்றிலே பரிபாகத்திற்படுத்தப்பட்ட அர்த்தாநுபூதியும் ஸித்திக்கும் படி பண்ணுகிற அநுக்ரஹத்தையுடைய (ஸர்வமாயாவிநாசின்யை நம:) இராமாநுசனை எப்போதும் நிரந்தரமனுபவிக்கவேண்டும். ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்களாலே தத்தத்ப்ரகாரத்தாலே (ஸர்வஸம்க்ஷோபிண்யை நம:) (ஸர்வஸௌபாக்யதாயின்யை நம:) (ஸர்வார்த்தஸாதிகாயை நம:) (ஸர்வஜ்ஞாயை நம:) (ஸர்வசக்த்யை நம:) (ஸர்வைச்வர்யப்ரதாயை நம:) (ஸர்வஜ்ஞானமய்யை நம:) (ஸர்வவ்யாதிவினாசின்யை நம:) (ஸர்வாதாரஸ்வரூபாயை நம:) (ஸர்வபாபஹராயை நம:) (ஸர்வானந்தமய்யை நம:) (ஸர்வரக்ஷாஸ்வரூபிண்யை நம:) (ஸர்வேப்ஸிதப்ரதாயை நம:) (ஸர்வமங்களாயை நம:) (ஸர்வகர்மப்ரபூரிகாயை நம:) (ஸர்வமங்களகாரிண்யை நம:) (ஸர்வகாமப்ரதாயின்யை நம:) (ஸர்வதுர்கவிநாசின்யை நம:) (ஸர்வமந்த்ரஸ்வரூபிண்யை நம:) (ஸர்வயந்த்ராத்மிகாயை நம:) (ஸர்வதந்த்ரரூபாயை நம:) (மனோன்மன்யை நம:) (மஹேச்வர்யை நம:) (மஹாதேவ்யை நம:) (மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:) (ஸர்வவிச்வாதிகாரிண்யை நம:) (ஸர்வவித்யாயை நம:) (ஸர்வபரமேச்வர்யை நம:) (ஸர்வதர்மஸம்ஸ்தாபனாகர்யை நம:) (ஸர்வாநந்தமய்யை நம:) (ஸர்வபரப்ரஹ்மரூபிண்யை நம:) (ஸர்வதேவதாமய்யை நம:) (ஸர்வலோகமய்யை நம:) என்கிறபடியே ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்ய ஸம்பதத்தும், அந்யந்த பாரேஷணைகாண

ஸ்வரூபஜ்ஞாநமும்மேன்மேலன வர்த்திக்கும். (அடியாரடியார்தம் மடியாரடியார் தமக்கடியாரடியார் தம்மடியாரடியோங்களே) என் கிறபடியே பக்தியாகிற ஸமபாத்தும், அதில்நின்றும் தீர்யார்யந்தமா யிருக்கிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமும், ஸஹ்யபத்தில்நின்றும் காவேரிபிறந்தாப்போலே சுரக்குமென்றபடி.

(சொலப்புகில்வாயமுதம்பரக்கும்)தேவஜாதியெல்லாம்தாண்டு அநேகஸாமக்ரியைகளைகொண்டு நெடுங்காலம * படாதனபட்டபின பிறே இந்த உப்புச்சாறுபிறந்தது, பிறப்பேபிடித்து போஜநாஸ மறியாதவர்களாகையாலே அத்தைஅம்ர்தமென்று பேரிட்டாராகள அதுபோலஅறிக்கே, (தெனகுருகூர்நம்பி யென்றக்காலண்ணிககு மமுதூறுமென்னுவுக்கே) என்கிறபடியே ஆழ்வாருடைய திருநா மத்தைத் தாமநுஸந்தித்தபின்பிறே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய நாவு க்கு யதார்த்தமான அமர்தம்பிறந்தது அதின்படியையும் மன்றிக் கே, இந்த சதுரையான சதுரகூரிணையை யநுஸந்திக்கவேணுமென றுஉத்யோகிக்கவே அவர்களுடைய திருப்பவளத்துக்குஸ்வரூபோ ஜ்ஜீவநமான அம்ர்தம் ஊற்றுப்போலே சுரவாநிற்கும். (இருவிண பற்றறவோடும்) (ధ్వస్తద్వైతపుణ్యపాపేషధూయ) (தகாவித்வாந் புண்ய பாபேவிதூய) என்கிறபடியே அநுபவத்காலும் ப்ராயஸ்சிதத காதிகளாலும் நிவர்த்திப்பிகக வரிதான மஹாபாபங்களெலலாம வாஸநையோடேகூடப் பிரிகதிர்படாதேவிட்டோடும். வேதாந்த விரோதம்வாராமைக்காக: - (సుహృత్సన్యాస్యకృత్యాం,ద్విషన్తఞ్చపాపకృత్యామ్) (ஸுஹ்ருதஸ்ஸாதுக்ர்த்யா0 தவிஷந்தஞ்சபாபக்ர்த்யாம) என்கிற படியேஅசல்பிளக்தெறிட்டு இந்த அதிகாரிகளை நிர்மலராகப்பண் ணுமென்றதாய்த்து. ... ... (சுகூ)

உரை.—அ.—நாற்ப்த்துநாலாம்பாட்டு. இப்படி உபதேசித்த விடதனிலும் ஒருவருமை இதில் மூளாமையாலே அவர்களுடைய படியை அநுஸந்தித்து இணைறதாகிறார.

மூ.—சொல்லார்தமிழோருமூன்றுஞ்சுருதிகள்நான்குமெல்லை
இல்லாவறநெறியாவுமதிரிந்தவெண்ணருஞ்சீர்
கல்லாரபாவுமிராமாநுசன்திருநாமம்நம்பிக்
கல்லாரகலிடமேதொதுபேறென்றுகாமிப்பரே. (சுச)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
அகலிடத் தோர் பேறுளது என்று காமிப்பர்	விஸ்தீர்ணையானபூமி யிலுள்ளார், புருஷார்த்தம் எது வென்று, இச்சியா நிற்பர்கள்;	சொல்லார் ஒரு	சொல் நிரப்பத்தை யுடைத்தாய், அகவிதீயமாய, இயல்இசை நாடக ஸமபந்தத்தாலே

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மூன்றுத மிழும்	மூன்றுவகைப்பட்டிருந்துள்ள தமிழுமை,	பரவும்	ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே அடைவுகெடவுரக்கும்படியிருக்கிற,
சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அறவுரை யாவுமறிந்தவள்	ரிகாதி சதுர்வேதங்களும், அளவுக்கியலமான தர்மமார்க்கங்களனைத்தும், அலகலகாக ஆராய்ந்திருக்குமவராய், எண்ணப்புக்கால், எண்ணிக்கலக்கடவரிதான, கல்யாண குணங்களையுடையராய், ஸத்துக்களடைய,	சன்திருநாமம் நம்பி கல்லார்	எமபெருமானுடைய திருநாமத்தை, நான்சொன்னவார்த்தையை விச்வஸித்து, கற்கிலர்கள்; ஐயோ-இவர்களை விருந்தபடி யென்னென்று கருத்து.
எண்ணரும் சீர் நல்லார்		எண்ணருஞ்சீர் என்கிறவிது-நல்லார்க்கு விசேஷணமாகவுமாம்; நம்புதல்-விருப்பமுமாம்.	

வ்யா.—அ.— நாற்பத்துநாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே லோகத்தாரெல்லார்க்கும் அவர்களுடைய அதிகாராநதிகார விபாகம் பாராதே அத்யந்தவிலக்ஷணமான உபாயத்தை உபதேசித்தாலும் அதனை அத்யவஸிக்க மாட்டாதே புருஷார்த்த மேதென்று ஸந்தேஹபரிணாமங்கொண்டு, சிக்ஷிதமானசபதராசியாலேநிறையப்பட்டதாய் அத்விதியமாய் இயலும இசையும் ஸந்தர்ப்பமுங் கூடிவிலக்ஷணமான இப்ப்ரபந்தமும், ரிகாதிவேதசதுஷ்டயமும, அபரிமிதமாயதத்துபப்ர்ஹ்மணமானதர்மசாஸ்த்ரமாகிறஇவற்றை அடைவேஆராயந்திருக்குமவராய், ஸத்துக்களாலே அடைவுகெட ஸ்தாபிக்குமபடியாயிருக்கிற எம்பெருமானுடையதிருநாமத்தை அபயஸியாதேபோனர்களென்று இனைந்தாகிறார.

வ்யா.—(அகவிடத்தோர்)(அந்தா)என்றும்(விபுலா)என்றும் பேரையுடைத்தான இந்தமஹாப்ர்திவியிலுள்ளசேதநர்கள். (எது பேரென்றுகாமிப்பர்)நான்இவர்களுடைய இழவைக்கண்டுபொறுக்கமாட்டாதே, (మన్త్రాయత్నేనగోపయేత్)(மந்த்ராயத்நேநகோபயேத்) என்கிற சாஸ்த்ரத்தையும் அதிக்ரமித்து அத்யந்தஸுலபமாய், (గురోర్నామసదాజపేత్) (குரோர்நாமஸதாஜபேத்) என்கிறபடியே-தத்தியசேஷத்தைகரஸஸ்வரூபாநுரூபமாய் பரமபோக்யமான சதுர க்ஷரியை உபதேசித்தாலும் அதிலே நிஷ்டராகமாட்டாதே அறிவு கெட்டு,பின்னையும்நமக்கோர் சரணமேதென்று இங்குமங்கும்நாடி

அந்த இச்சையோடே காலமெல்லாம் இராப்பகல் வ்யாக்யாநமாகப்போக்குகிறார்களை, ஐயோ! இவர்களுடைய ஸௌலப்யம் இங்ஙனேயாய்த்தலைகட்டிற்றென்று இளைக்கிறோம்.

ஆனால் அதயயநம் பணிவிகுமவர்களை மதுமதிகுலநாதனை பின்னையும் ஒருசந்தையைச்சொலலி அவர்களை தரிகுபடவும் கர்ஷிப்பணிவுவர்களிறே, அப்படிநீரும்செயயவேண்டாவோவென்ன; (யச்சேஷ்டோ ஜகஸ்ஸர்வம் த்ருச்யதேத்ரோயதேபிவா, அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராயணஸ்திதஃ) (யசசகிஂசிஜ்ஜகத்ஸர்வஂதர்ச்யதேசருயதேபிவா। அந்தாப்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வஂவ்யாபய நாராயணஸ்திதஃ) என்றும, (எண்பெருக்கந்நலத்தொணபொருளீறில, வண்புகழநாரணன் நிண்கழலேசரோ) என்றும ப்ரபாவ புரஸ்ஸரமாக அமமந்நாதனை உபதேசித்தாப்போலே இவரும தாம முன்பருளிச்செயத சதுராக்ஷரிமந்த்ரத்தை எதிரிட்டு ப்ரபாவவர்ணந பூர்வகமாக அருளிசசெயகிறார (சொல்லார் தமிழோரு மூன்றும்) (சாததொணடையாயிரம) என்றும், (சரகோபவாஜ்மயம்) (சடகோபவாங்மயம) என்றுருத சொலபடியே - கோமளங்களாய் தத்வார்த்த நிஶ்சாயகங்களான சபதங்களாலே நிறையப்பட்ட தமிழன்று-திருவாயமொழி ஒருலக்ஷம், காகாக்ஷிந்யாயேந பூர்வோதத்ர பதங்களிலே அந்வயிக்கும்; லோகத்திலும்வேதத்திலும் அதுகுருஸத்ருசமான ப்ரமாணமில்லையென்றபடி.(மூன்றும்) அதுகுமூன்றுப்ரகாரமாகக்கனிசிக்கத் தக்கதாய அத்விதீயமான மற்ற மூவாயிரப்ரபந்தமும இப்படி ஆழ்வார்பின்மாலும அருளிசசெய்யப்பட்ட ஸமஸ்தாப்ரபந்தங்களும். அன்றிக்கே, ஒருமூன்றுஎன்றது-திருவிருத்தமும, திருவாசிரியமும், பெரிய திருவந்தாதியும பொருளாகவுமாம.

அன்றிக்கே, (சொலலார்தமிழொருமூன்று) சொல் நிரபபதத்தையுடைத்தாய், அதவிதீயமாய, இயல இசை கூடக ஸமபந்தத்தாலே மூன்று வகைப்பட்டிருந்துள்ள தமிழனைவுமாம. (சுருதிகள்தானகும) ப்ரமாணந்தாங்களைப்போலே அநிதயமாயும ஸாபேக்ஷமாயுமிருக்கையன்றிக்கே, (வாசாவிரூபநித்யயா) என்கிறபடியே நித்யமாய் அபௌருஷேயமாய ஸ்வதப்ரமாணமாய புஸ்தகநிரீக்ஷணாதி ஸாதயமன்றிகே, (ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்யஃ) (ஸ்வாத்யாயோத்யேதவ்யஃ) என்கிறபடியே - ஆசார்யோபச்சாரணாச்சாரணத்மகாத்யயநஸாத்யமாய்,(ருசோயஜூஂஷிஸாமானி தத்வைவாதர்வணானிச) (ரிசோயஜுஂஷிஸாமானி தஸைவாதர்வணானிச) என்னும்படியான பேர்களை யுடைத்தாய்க கொண்டு நாலுவகைப்பட்டிருக்கிற வேதங்களும். (எல்லையில்லாவறநெறி) அந்தவேதங்களுடைய அர்த்தப்ரகாசகங்களாய் தொகையிட்டுச சொல்ல

லவாண்ணுதபடி அநந்தமான தாமமார்கங்களோ. (யாவுந்திரிந்த வம்) லோகமாகச பரந்திடாபநாசார்யோ பயிலுதாந்தாசாரய நாணையாலே இணையில்லாவுபநிஷதையும் அலகலகாக ஆராய்ந்திருக் ருமவாராய்.

(எண்ணருபுகிர) இவர பாவதலதாரமாகசயாலே, (ஸ்ருஷ்டு நைபுண்யோக்தேஸ்) (ஸ்ருஷ்டாதுரவசக்யந்தேகுணாந்) எனறுமபடி அநந்தகலயாணகுணாகரமாய (ஸர்வஜ்ஞேஸ்வரநாராயண:) (சுத்தஸ் யேவஹஸ்சருதஸ்யாதாமாலஹக்யாஸ.) என்னும்படியான அவனு டைய ஸ்ரீதத்துவத்தை பரிச்சேதித்தியுமே இவருடைய கீர்தத்தினை பரிச் தித்தவாண்ணுதாராகுமே. அதரிச்சீக, (எண்ணருங்குணர்) என் றது - (நலந்தெரிவார) என்றபடி தத்வவிசேஷணமாகவுமாம். அப் பேபாது, (ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்யகவிதார்கிகஸிம்ஹாய) (வாசாமகோசர மாஹாத்ம்யம்) எனறுபடியே எண்ணரிததலை நுகட்டவரிதான கலயாண குணங்களையுடையனான அழகியான், பின் னும், எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அன்பாகிற (நலந்தாபரவும்) (ஜநி ர்மாநாஸ்ஸுஜநாஸ்ரயே) (ஜயதிஸுசரிதாயவாஹிநீஜகமனசேலா) நிலையாகிறபடியே, (ஸுதாஸுதாதாசதாகாம்) (காதாதாதாசதாகாம்) நிலையாகிறபடியே, (வாதிவைதிராசனா) நிலையாகியாலும் - அந்த ஸ்ரீதத்துவத்துடைய பரிபூர்ணாநுபவத்திலே அடைவுகெட வதும் பழுபடாதவர்.

(நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:) என்பதுமான்றுடையதிருநாமம். நாமாந்தரங்களை. (நமோஸ்துதே) இவருடைய பரமபதத்தைப்பற்றி யிச்சையிப்பது இவருகருத் திருநாம மான சதுரசாரியமகாதேசிகரை அபயமெனறாகிதேபோனார்கள். (பா: ஜ்ஞா னவைராக்யமஹாவிபூதயே நமோஸ்துதே | பிஷக்தமாய புனஸ்ஸாலாக்ய சக்ரேகநாயகாய॥ கிரீட நாத: ஸ்ரீஸ்ரீ ஜனயதுமுதாஸ்தேநபரிஷத்வஸ்யஸுஹாகபிஃ) என் றபடியே குருகாபரமும மஹாராஜர், ப்ரத்யயம பண்ணினபின்பு விச்வாஸிதாரிதோ; இவாகள ஸதஸதவிவேசநம பண்ணுவைகக்கு வேராகயாரை மதுவழியாயிருத்தும நமமை எம்பெருமாணர்விஷயீ காரத்தபடியை தெளிவித்து பரதயயம பணணிக்கொடுததாலும் இவாகள விச்வாஸிகமாட்டாதேபோனார்கள், இவாகள் அபாக்ய த்தின்க்வளாயமேவனணு இன்ணதாகிறா. ... (சச)

உரை.—அ.—நாம்பத்தொருசாம்பாட்டு. இப்படி விழுகாயிரு ந்த தசதசாரியாகளிலே அபயதமாயிருந்த நமமை நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரித்து, தம்முடைய பராபயரும் பராபகழுமென்னு விசவாஸித்திருக்கபண்ணி உபகாரதனை யநுஸந்தித்து, தேவரீர செயதருளினை உபசாரம வாசகமிட்டுச்சொலலவொண்ணு தென்கிறா.

மூ.—பேரொன்றுமற்றில்லைநின்சரணன்றியப்பேறளித்தற்
காரொன்றுமில்லைமற்றச்சரணன்றியென்றிடபொருளைத்
தேறுமவாக்குமெனக்குமுன்னித்தந்தசெம்மைசொல்லால்
கூறும்பரமன்றிராமாநுசாமெய்ம்மைகூறிடிலே. (சநு)

பதம்.	உரை.
)ராமாநுசா	உடையவரே,
)ன்சரண்	தேவரீர்திருவடிகளை
ன்றி	யொழிய,
மற்றுப் பேறு	வேறுப்ராப்யம்,
ஒன்றில்லை	ஒன்றுமில்லை;
அப்பேறு	அந்தப்ராப்யத்தை,
அளித்தற்கு	தருவதற்கு,
அச்சரண	அத்திருவடிகளை
னன்றி	யொழிய,
மற்றுஆறு	வேறுஉபாயம்,
ஒன்றுமில்	ஒன்றுமில்லையென்
லையென்று	று,
இபொருள்	இவ்வர்த்தத்தை
ஓர	தை,
தேறுமவா	யாதாதமயஜ்ஞாநத
சகும	தாலே விச்வஸிதமபடி
திருக்கு	மவர்களுக்கு
கும்,	

பதம்.	உரை.
எனக்கும்	அதில் விச்வாஸமே
	நுனை வெனக்கும்
	ஒருவாசிபாராதே,
	தேவரீரை,
தந்த	உபகரித்தருளின,
செம்மை	சேர்,
மெய்ம்மை கூறிடில	உண்மைசொல்லில்,
சொலலால்	வாசா வ்யவஹாரிக
கூறுமப	கைக்கு சகயமாகி
ரமன்று	றதிலலை.
	அநுபவித்துக குமிழ்நீருண்டு போமித்தனைபேரறுக
	ருதது.

சொல்லாலகூறுமபரமன்று என்றது-வாசகமிட்டுச் சொலலு தல-விச்வஸிதமலை யென்னை.

வ்யா.—அ.—நாம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. கீழிலபாட்டிலே-அஜ்ஞாநாயபபோருகிற மநுஷ்யா படியைச்சொல்லி விஷண்ணராய, இதிலே-அப்படிபபட்ட அஜ்ஞரிலே அந்யதமராயப்போகாதபடி நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்து, தமமுடைய திருவடிகளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விசவஸித்திருக்குமபடி பண்ணின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து, அப்படிப்பட்ட ப்ரபாவத்தைகொண்டாடுகிறேனென்று சொல்ல வொருப்பட்டால் அதுவே நமகு வாசாமகோசரமாயிருந்ததென்கிறார்.

வ்யா.—(பேரொன்றுமற்றில்லை நின்சரணன்றி) (అన్యోబ్రహ్మ) (రస్తోవైసః) (ఆనందోబ్రహ్మ) (రసోవైసః) இதயாதிகளாலே ஸர்வேச்வரனே யென்றுமப்ராப்யமென்று சொல்லுகையாலும், (ఆచార్యదేవోభవ) (గురుదేవఐంబ్రహ్మ) (పాదమూలంగమిష్యామియాసహం

సర్వచారిషమ్) இத்யாதிகளாலே ஸர்வேச்வரனே ஆச்ரயணீயனெனறு நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகையாலும், (சாதினான்யத்ர) (பாதிநாந்யத்ர) என்கையாலே - ஆசாரயத்வம் எம்பெருமானரிடத்திலேதானே வ்யவஸ்தாபிதமாயிருக்கையாலும், அவருடைய திருவடிகளே ப்ராப்யமென்று நிஷ்கர்ஷிதாதருளினார்.

(பேறென்றுமற்றில்லைநின்சரணன்றி)(నగురోరపరస్త్రీతా)(நகுரோரபாஸ்த்ராதா) என்கிறபடியே வகுத்தசேஷியான தேவரீருடைய திருவடிகளே புருஷார்த்தமென்றிருக்கிற நமக்கு அத்திருவடிகளை யொழிய வேறொருபாப்யமில்லை. (బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి) (సనాత్బ్రహ్మగమయతి) (రసంహ్యేవాయంలబ్ధ్వానన్దీభవతి) (ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி) (ஸதாநம்ப்ரஹ்மகமயதி) (ரஸஹ்யேவாயலப்த்வாநந்தீபவதி) இத்யாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரதமபர்வத்துக்கும், (குருதேவபரம்ப்ரஹ்ம) (உபாயோபேயபாவேந தமேவசரணம்வ்ரஜேத்) இத்யாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட சரமபர்வத்துக்குண்டான வாசியறியாதவர்களுக்குகிறே ப்ரதமபர்வம் ப்ராப்யமாகிறது; (அத்ரபரத்ராசாபினித்யயதீயசரணாரவிந்தயுகளம்) (அகாரபரத்ராசாபிநித்யயதீயசரணளஸரணமதியம்) என்றிறே ஆளவந்தார் சங்ஙதையும். ஸர்வத்ர அவதாரணத்தாலே இந்த அதிகாரிக்கு ஆசார்யன் திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றதாய்த்து.

(அப்பேறளித்தற்காரென்றுமில்லைமற்றச்சரணன்றி) (உபாயோபாயபாவேந தமேவசரணம்வ்ரஜேத்) (உபாயோபாயபாவேந தமேவசரணம்வ்ரஜத) என்றும், (ராமானுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே) என்றும் நிஷ்கர்ஷிதபடியே அந்தப்ராப்யத்தைபபெறுகைக்கு அந்தந்திருவடிகளையொழிய வேறொரு உபாயமில்லை. (நகுரோரபரஸ்த்ரீதா) (குரோரன்யம்நபாவயேத்) என்கிறபடியே வேறொருப்ராபகாந்தரமிலலை. எம்பெருமானர் திருவடிகளைக் கண்டுகொண்ட நமகு, (எம்மாவீடு) என்கிறபடியே எத்தனைவிலக்ஷணமாகிலும பரமபதமும் ப்ராப்யமன்று, (భుజనసుఖమేకస్యవిపులమ్) (பஜநஸுகமேகஸ்யவிபுலம்) என்கிறபக்தியோகமும் உபாயமன்று, (సిద్ధిర్భవతివాసేతి సంశయోచ్యుతసేవినామ్) (ஸித்திர்ப்பவதிவாசேதி ஸம்சயோச்யுதஸேவினாம்) என்றும் ஸம்சயிக்கவேண்டும்படியான பகவத்ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று. (வேதமொருநான்கிலுட் பொதிந்த மெய்ப்பொருளும், கோதில் மநுமுதல் கூறுவதும், தீதில், சரணாகதிதந்த தன்னிறைவன்றாளே, அரணாகமன்னுமது) என்னுமிவ்வர்த்தத்தை அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானரும் அருளிச்

செய்தாரிறை. (కాలత్రయేపి) (காலத்ரயேபி) இத்யாதியாலே இதுதன்னை ஜீயரு மநுஸந்தித்தருளினரிறை.

(என்றிப்பொருளைத்தேறுமவர்க்கும்) எம்பெருமானர்திருவடிகளை ப்ராப்பரும் ப்ராபகருமெனகிற இவ்வர்த்தத்தையை, (నస్యాయస్తుతద్భక్తపరిచర్యారతాత్మనామ్) (நஸ்யாயஸ்துதத்பக்தபரிசர்யாரதாத்மநாம்) என்கிறபடியே ஸகலவிபர்யய நிரஸநபூர்வகமாகக்கொண்டு தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தாலே விச்வஸித்திருக்குமவருக்கும். (వాచాయతీన్ద్ర) (வாசாயதீந்த்ர) இதயாதியாலே சொலலப்பட்ட அப்ராதிமப்ரபாவரான ஆழ்வான் பிள்ளான்தொடக்கமானவர்களுக்கு மென்றபடி. தேறுதல் - விச்வஸித்தல். (నைక్కుమ) (வ்ர்த்யாபஸ:) இத்யாதிப்படியே அதிபாபிஷ்டரைய் அதிலேவிசவாஸலேசமில்லாத அடியேனுக்கும். (இராமாநுசா) எம்பெருமானாரே.

(உனைத்தந்தசெம்மை) உன்னைத்தந்தசெம்மை. ஜ்ஞாநாதிகரானவர்களுக்கும் அஜ்ஞனான எனக்குமுண்டான வாசிபாராதே, ஒருவஸ்துவைக்கொடுக்குமிடத்திலே தகியமாயிருபபதொரு வஸ்துவந்தரத்தைக் கொடுக்கையன்றிக்கே தேவரீர் தம்மையே கொடுத்தருளினீர் (బ్రహ్మణేత్వామహం ఓమిత్యాత్మానంయఞ్జే) என்றும, (స్వాత్మనశ్చనివేదయేత్) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நான் ஸ்வரூபஸமர்ப்பணம் பண்ணவேண்டியிருக்க தேவரீர்தம்மை அடியோங்களுக்காக்கின விது அதிரோத்தரமாய்த்து. (లోకనాథంపురాభూత్వాసుగ్రీవంనాథమిచ్ఛతి) (லோகநாதம்புராபூத்வா ஸுக்ரீவ0நாதமிச்சதி) என்னுமாப்போலேயாய்த்து. (ఏషసర్వస్వభూతోమేపరివ్వఙ్గోహనూమతః)(ஏஷஸர்வஸ்வபூதோமே பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத:) என்று பெருமாள், திருவடிக்குஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினாப்போலே நமக்கு இவரும் அப்படியே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுகிறாரிறே. (உனைத்தந்தசெம்மை) இப்படி ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுகைக்குடலான ஆர்ஜவகுணத்தை. (மெய்ம்மை கூறிடிலே) ஸத்யமாகச்சொல்லப்புக்கால். உள்ளபடி பேசப்புக்கால். (சொல்லால்கூறும்பரமன்று) ஒருவாசக சப்தத்தையிட்டு உள்ளபடி சொல்லவரிதாயிருக்கும். வாசாவ்யவஹரிக்கசக்யமாகிறதில்லை, அநுபவித்துக் குமிழ்நீருண்டுபோமித்தனை என்றதாய்த்து. ... ... (சரு)

உரை.—அ.—நாற்பத்தாறும்பாட்டு. எம்பெருமானர் செய்தருளின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து அதுக்குத்தோற்றுத் திருவடிகளிலே வணங்குகிறார்.

மூ.—கூறுஞ்சமயங்களாறுங்குலியக்குவலயத்தே
மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனுமதியிலியேன்
றேறும்படியென்மநம்புகுந்தானத்திசையனைத்து
மேறுங்குணனெயிராமாநுசனைப்பிறைசினமே. . . (சசு)

பதம்.	உளை.	பதம்.	உளை.
கூறும்	(விளமபுமாறு சமயமும) என்கிறபடியே சிலவற்றைச்சொலலாநினறுல் தாங்களுஞ்சிலதர்க்கங்களைச்சொல்லாநிற்குமதனபோகவி ப்ரமாணமுறுகூலதாகமலலாமையாலே கேவலமுகநிஸாரமேயாயிருகிற,	மதியிலி யேன சிதமபடி	ப்ரமாண சுதிகளாலே தர்சித்துவிச்வஸிக்கைககுறுபான, ஜ்ஞாநமில்லாதகான், கீழிற்பாட்டில் சொன்னபடியேப்ராபயப்ராபகங்களினறும் தாமேயென்று விச்வஸித்திருகுமபடி,
சமயங்களாறுமகுலைய	பாஹ்ய ஸமயங்களாறும், சிதிலமாயபபோமபடியாக,	என மநம புகுந்தானை	என்னுடைய, ஹ்ருதயத்திலே, வந்துபுகுந்தருளினவாய்,
குவலயதே	அவ்வவ ஸமயங்கள்தன்னைரசாகடத்தினஇததசசத்திலே,	திசையனைத்துமஏறுமகுணனை	இப்படிகளாலே, ஸர்வதிக்குக்களிலும், பரஹிதமான, கலயாணகுணங்களையுடையரான,
மாறனபணிதத மறை	ஆழ்வாருளிசெயதத, காவிட வேதமான திருவாய்மொழியை,	இராமாநுசனை	எம்பெருமானை, இவ்வுபகாரத்துக்குத்தோற்று,
உணர்ந்தோனை	ஸாக்ஷாத்கரித்தருளினவராய்,	இறைஞ்சினம் வணங்கிநேனம்.	

வ்யா—அ.—நாறபதகாறும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லுகிறபடியே ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகரானவர், தம்மை இவர்க்கு முற்றூட்டாகக கொடுக்கையாலே அந்த உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து விஸ்ரப்தராய்க்கொண்டு துஸ்தர்க்கங்களாய் கேவலம் உக்திமாத்ரஸாரங்களாயிருகிற பாஹ்யஸமயங்களாறும் குத்ருஷ்டிஸமயங்களாறும் அடியோடநசிக்கும்படி பூலோகத்திலேநம்மாழ்வார

ரருளிச்செய்ததமிடவேதத்தைஸார்த்தமாகஅறிந்தவராய், ஸகலதிக்வ்யாபையான ப்ரதையையுடையராய், அறிவுகேடனென நான் விச்வஸிக்கும்படி எனதுடைய மநஸ்ஸிலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகப் புகுந்தருளின எம்பெருமானாரை ஆச்ரயிக்கிறேனென்கிறார்.

வ்யா.—(கூறுஞசமயங்களாறுங்குலைய) தேஹமே ஆத்மாவென்றும், தேஹபரிமாணமே ஆத்மாவென்றும், க்ஷணிகவிஜ்ஞாநமே ஆத்மாவென்றும், ஜ்ஞாநமொன்றுமே உள்ளது என்றும, சூந்யமே தத்வமென்றும், ப்ரஹ்மமநிர்க்குணமென்றும, நிராகாரமென்றும், அத்விதீயமென்றும, அவிபூதிகமென்றும், நிர்ஹேதுகமென்றும், விக்ரஹகுணங்களெல்லாம ஸ்வரூபவிகாரமென்றும், ப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தமெல்லாம் மிதயை யென்றும், ருகாரண ஸர்வேச்வராத்பரனென்றும், இப்படி பரமாணதர்க்காறுக்ர்ஹீதங்களென்றிக்கே ஸ்வஸ்வாஜ்ஞாநவிஜ்ரும்பிதங்களான ப்ரலாபங்களை அநேகப்ரகாரமாகத்திரிகொண்டு போருகிறபாஹ்யகுதர்ஷ்டிஷடஸமயங்களுஞ்சிதிலமாய்நசித்துப்போமபடி.

(குவலயத்தே) (కలౌఖలుభవిష్యన్తినారాయణపరాయణాః। క్వచిత్క్వచిత్మహాభాగాద్రామిడేషుచభూరిశః॥ తామ్రపర్ణీనదీయత్రకృతమాలాపయస్వినీ। కావేరీచమహాభాగాప్రతీచీచమహానదీ) (கலௌகலுபவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணாः। க்வசித்க்வசித்மஹாபாகாத்ராமிடேஷுசபூரிசः॥ தாமரபர்ணீநதியத்ரக்ர்தமாலாபயஸ்விநீ - காவேரீசமஹாபாகாப்ரதீசமஹாநதீ)என்றும், (ஜாயதே) (ஜாயதே) என்றும் கொண்டாடும்படி* மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றஆழ்வார்களுடையதிருவவதாரப்ரதேசமான பூலோகத்திலே கலியுகத்திலேயென்றபடி.

(மாறன்பணித்த) (உயர்வறவுயர்நலமுடையவன், அயரவறுமமரர்களதிபதி) (உளன்சுடர் மிகுசுருதியுள்) (நான்முகன்றனெனெடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான்) (நாடிநீவணங்குந் தெய்வமும் உம்மையு முன்படைததான)(அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கை யுறைமார்பா)(அவாவிலந்தாதிஇப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே) என்று இப்படி நம்மாழ்வாராலே அருளிச செய்யப்பட்ட. (மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும, தகைகெழியும் தடையாகித் தொகுகியலும், ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங்குருகையாகோன், யாழினிசைவேதத்தியல்) என்கிறபடியே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யபட்டதாய்அர்த்தபஞசகத்தையும அடைவேப்ரதிபாதிகிற திருவாய்மொழியென்றபடி. (மறையுணாந்தோனே) இப்படிப்பட்ட திருவாய்மொழியாகிற தமிடவேதத்தை ஸார்த்தமாகதெளிநதுகொண்டிருகையாகிற பரிபூரணஜ்ஞாநத்தையுடையராய்.

(நிசையனேத்து மேறுங்குணனே) (நிக்குற்றகீர்த்தி யிராமா நுசன) இத்யாதிகளிலும, (పాషణ్డద్రుమషణ్డదావదహనః) (பாஷண்ட த்ருமஷண்டதாவதஹநः) இதயாதிகளிலும, (గాథాథాగతానామ్) (காதாதாதாகதாநாம்) இதயாதிகளிலும சொல்லுகிறபடியே நிகர் கரங்களிலே வயாப்தசையான கீர்த்தியை யுடையராய். (மதியி லியன் தேறுமபடி என்மநம புகுந்தானே) ப்ரமாணகதிகளாலே தர்சிதது விச்வஸிக்கைககுடலான ஸ்வரூபயாதாதம்ய ஜ்ஞாந சூந்யமுய சுஷ்சஹ்ராதயமுய அவிவேகியாயப போந்தவடியேன, கழ்ச்சான்ன ப்ரபாவதனைத்த தெளிந்து விச்வஸிக்குமபடி அடி மையுடையமநஸ்ஸிலே ப்ரவேசிதது எனக்குவகுகதசவியான. (இராமாநுசனே) எம்பெருடாமுனை. (இறைஞ்சினமே) அவ்வுப காரகதுக்குதசதாமுறு வணங்கிடுமும. அவருடையகுணக்ர்ஷ்டரா ய்கொணடு காணுமு இவா அவர்திருவடிகளில்லவணங்குவது.

உரை.—அ—(நாற்பததேழாம்பாட்டு) (மதியிலியென் தேறும்படி யெனமநமபுகுந்தான) என்றூர்-கீழ்; லோகத்திலுள்ள வர்களுக்கு தத்வஸ்த்திதியை யருளிச்செய்து பகவத்ஸமாச்ரயண ருசியை ஜநிப்பிக்குமவர், தம்மளவில்பண்ணின விசேஷவிஷயீகா ரத்தை யநுஸந்தித்து, இப்படி விஷயீகரிக்கப்பெற்ற வெனக்கு ஸத்ர்சரில்லையென்கிறூர்-இதில.

மூ.—இறைஞசபபடுமபரனீசனரங்கனென்றிவ்வுலகத்
தறைஞசெபபுமண்ணலிராமாநுசனென்னருவினையின்
திறஞசெறறிரவுமபகலுமவிடாதென்றன்சிந்தையுள்ளே
நிறைநதொப்பறவிருநதானெனக்காரும்நிகரில்லையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இறைஞ்ச	ஸர்வஸமாசரயணீய ரனாக,	இவ்வுலக தது	அதர்மாநு ஸாரியா ன இந்தலோகத திலே,
படும்	வேதாந்த ப்ரஸித்த ரனான,	அறம	ஸாஸ்த்ரார்த்தர்மத்தை
பரன	ஸர்வஸ்மாத்பரன்,	செப்பும	அருளிசசெயயு மவ ராய,
ஈசன	அநந்தசாயித்வாதிக ளாலேலாசவரத்வ நிதாற்றலுடது,	அண்ணல்	ஆச்ரிதரிழவு பேறுக ள தம்மதாம்படி யான ஸம்பந்தத் தையுடையரா யி ருக்கிற,
அரங்கனென் றது	கோயிலிலே கண்வ ளாரந் தருளுகிற பெரிய பெருமா ளென்று,	இராமாநு சன்	எம்பெருமானர்,

பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய,
அரு	அநுபவத்தாலும் ப்ராயஶ்சித்தத்தாலும்போக்கவரிய,
வினையின் நிறம் செறுத்து	கர்மஸமூஹத்தை, நிரஸித்து,
பகலும் இரவும் விடாது	"அல்லுநனபகலும்மிடை வீடின்றி" எனகிறபடியே, திவாராத்ரவிபாகமற, இடைவிடாதே,

பதம்.	உரை.
என்றன்சிந் தையுள்ளே	என்ஹ்ருத்தயத்திலே [டு,
நிறைந்து ஒப்பற	பூர்ணராய்க்கொண்ட இவ்விருப்புக்குஸதர்சமில்லையெனறு [கார்;
இருந்தான் எனக்கு	எழுந்தருளியிருந்த ஈதர்சவிஷயீகாரபாகரணனவெனக்கு,
ஆருமநிகரில்லை	ஒருவரும்ஸத்ருசரில்லை

நிறம - ஸமூஹம். நிகர் - ஒப்பு. ... ...(சுல)

வ்யா.—அ —(நாறபத்தேழாம்பாடடு)கீழ்ப்பாட்டிலே - எம பெருமானர், தமமுடையதிருவுள்ளத்திலே ப்ரகாசித்தது உஜ்வலராக அவரைவணஙகிறேனமெனறு சொல்லி, இதிலே-லோகத்தாரெல்லாரையும் குறித்து ஸர்வஸமாச்ரயணீயனான ஸர்வேச்வரன கோயிலிலே ஸந்நிஹிதனாயிருந்தான், அவனை ஆச்ரயியுங்கோளென்று பரமதாமதத்தை உபதேசித்த உபகாரகரான எம்பெருமானர், எனனுடைய ஆர்தராபராதஙகளை நசிபபித்து திவாராத்ரவிபாகமற என்னுடைய ஹ்ருத்தயதத்திலே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் இவ்விருப்புக்கு ஸதர்சமொன்று மில்லையெனறும்படி யெழுந்தருளியிருந்தார்; இப்படியானபின்பு நமக்கு ஸதர்சமொருவரு மிலலையெனகிறார்.

வ்யா —(இறைஞ்சப்படும்) (సంసారార్ణవమగ్నానాంపురుషయాక్రాన్తచేతనామ్।పిష్ణుపోతంవినానాన్యచ్ఛరణాయణమ్)(సర్వలోకశరణ్యాయ)(శరణ్యేశ్మ రణాసుహృత్) (శరణ్యస్సర్వలోకానాం పితామాతాచమాధవః) எனறும், (எழுவார்விடை கொள்வாரின்றுழாயானை,வழுவாவகைநினைந்து வைகலதொழுவார்) என்றும (முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்) என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஸமாச்ரயணீயனாய்க்கொண்டு ப்ரஸித்தனாய். (பரன்) (పరస్పరాణామ్) (పరస్పరాణాం) என்கிறபடியே ஸர்வஸ்மாத்பரனன. (ஈசன்) ஸர்வேச்வரன். (அரங்கனென்று) அநந்தசாயித்வாதிகளாலே கோயிலிலேகண்வளர்ந்தருளுகிறபெரியபெருமானென்று. அன்றிக்கே, (இறைஞ்சப்படும்)ஸர்வஸமாச்ரயணீயன்.(ஈசன்) ஸர்வஸ்மாத்பரன். (ஈசன்)(స్వాభావికానవధికాతిశయైశ్వర్యం నారాయణత్వయినమృత్యతి) (స్వాభావికానవధికాతిశయైశ్వర్యం

யணத்வயிநமர்ஷ்யதி) என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வாமியானவன். இந்த மஹிமாவாந் ஆரொன்னில் (அரங்கன்) அப்படிப்பட்டவன் எட்டாநிலத்திலேயிராதே இன்று ஸந்நிஹிதனாய் ஸுலபனாய்க் கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற நிருவரங்கச்செல்வனார். (என்று) இப்படிப்பட்டவரென்று. (இவ்வுலகத்து) அதர்மாநுஸாரியான இந்தலோகத்திலே. அதர்மபூதமான * இருள்தருமாஞாலத்திலேயிருந்துள்ளஜநங்களுக்கு. (அறஞ்செப்பும்) ஸாஸ்த்ரார்த்தர்மத்தை அருளிச்செய்யும். அன்றிக்கே, அப்படிப்பட்டவரை ஆச்ரயியுங்கோளென்று ஸுஸாரநிஸ்தாரணோபாயத்தை உபதேசித்தருளும்.

அன்றிக்கே, (இறைஞ்சப்படும்) தேவஜாதிக்கு ஒருஉபத்ரவம்வந்தால் அவர்களெல்லாருந் திரண்டு ப்ரஹ்மாவோடே கூடிப்போய்க் கூப்பிடும்கூப்பீடு கேட்டைகச்சாக வ்யூஹஸ்தாநமான திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்து அவர்களாலே ஸேவிக்கப்படுமவன். இத்தால் - வ்யூஹரூபத்தைச்சொன்னபடி. (பரன்) * அயர்வுமமரர்களதிபதியான பரன். (ஈசன்) (அந்தரப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்) (அந்தரப்ரவிஷ்டஸ்ஸாஸ்தாஜநாநாம்) என்கிறபடியே ஸர்வரையும் நியமிக்கைக்காக ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்குமவன். இத்தால்-அந்தர்யாமித்வத்தைச்சொன்னபடி. (அரங்கன்) (அச்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணு ரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்ததிதிஃ) (அர்ச்யஸ்ஸர்வ ஸஹிஷ்ணு ரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்ததிதிஃ) என்னும்படியான அர்ச்சாவதாரங்களிலேவைத்துக்கொண்டு ப்ரதாநனாயிருக்குமவன். இத்தால் - அர்ச்சாவதாரத்தைச்சொன்னபடி.

(என்றிவ்வுலகத்தறஞ் செப்பும்) (அறம) (ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ) (ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ) (யேசவேதவிதோவிப்ராஃ யேசாத்யாத்மவிதோஜநாஃ। தேவதாநிமஹாத்மாநஂ க்ருஷ்ணஂதர்மஸநாதநம்) (யேசவேதவிதோவிப்ராஃ யேசாத்யாத்மவிதோஜநாஃ। தேவதாநிமஹாத்மாநஂ க்ருஷ்ணஂதர்மஸநாதநம்) என்கிறபடியே அவதாரங்களிலே ப்ரதாநமான விபவம் (என்று) என்கிறத்தை இத்தோடே அந்வயித்தபடி. அஞ்சுவகைப்பட்டிருக்கும் நாராயணனே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அருளிச்செய்யுமென்னவுமாம். (அண்ணல்) (ஸஹிவித்யாதஸ்தஂஜநயதிசைத்ரஂஃ) (ஸஹிவித்யாதஸ்தஂஜநயதிதத்ச்ரோஷ்டஂஜந்ம) என்றும், (குருர்தாகுருபிதா) (குருர்மாதாகுருபிதாஃ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே இவ்வுபதேசமுகேந சேதநருக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமாய் அவர்களுடைய இழவுபேறுகள் தம்மதாம்படியான ஸம்பந்தத்தினுறைப்பையுடையராயிருக்கிற. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார்.

(என்னருவினையின்திறஞ்செற்று) (அஹமஸ்யபராதாநாமாலயஃ) (அஹமஸ்யபராதாநாமாலயஃ) என்றும், (அமர்யாதஸ்தூத்ரஶ்சலமதிஃ)

(அமர்யாதக்ஷாத்ரஸ்சலமதிஃ) என்றும், (పాపానాంప్రథమోస్వ్యహమ్) (பாபாநாம்ப்ரதமோஸ்ம்யஹம்) என்றும், (నిర్దిశంకర్మనస్తిలోకేసహ ప్రశోయన్నమయావ్యదాయి) (நிர்திசங்கர்மநஸ்திலோகே ஸஹஸ்ரா மோ யங்நமயாவ்யதாயி) என்றும், (అహమస్వ్యపరాధచక్రవర్తి) (அஹமஸ்மயபராதசக்ரவர்த்தி) என்றும், (యావచ్చయచ్చదుదితం సకలాస్వ్ నో, తావచ్చతత్తదధికేచ్ఛమమాస్తిసత్యమ్) (யாவச்சயச்சதுரிதம் ஸகலஸ்யஜந் தோஃ தாவச்சதத்தததிகம்சமமாஸ்திஸத்யம்) என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே என்னாலே நீரக்கழியச்செயயப்பட்டதாய் அநுபவத்தா லும் ப்ராயஸ்சித்தத்தாலும் போக்கவரிதான பாபஸமூஹத்தை, (வாணைமறிகடலோ) என்னும்படி நசிப்பித்து. திறம் - ஸமூஹம்.

(இரவும்பகலும்விடாது) (அலலும்பகலுமிடைவீடின்றி) என்கிறபடியே - திவாராத்ரவிபாகமற இடைவிடாதே. (என்றன சிந்தையுள்ளே)பண்டெல்லாம் ஆசாபரணைப்பேர்த்து இப்போது இவ்விஷயீகாரத்தைப்பெற்ற என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலுள்ளே. (நிறைந்து) ஸ்ப்ர்ஷ்டாஸ்ப்ர்ஷ்டிமாத்ரமன்றிக்கே குணங்க ளோடும் விக்ரஹத்தோடும விதிப்போதுங் கூட அதிலே பூர்ண ணைப் புகுந்து. அணுவான ஆதமாவினுள்ளே விபுவான ஈச்வ ரன் ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடே அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து நிற்குமாப்போலேகாணும்-எம்பெருமானரும் அதிஸூக்ஷ்மமான இவருடைய திருவுளளத்திலே அஸங்குசிதமாக வ்யாபிதது நிற் கிறபடி. (ஒப்பறவிருந்தான) இவ்வாதஸலயத்துக்கு ஸத்ர்சமில் லாதபடியிருந்தார். அதிலேதானேஸூபரதிஷ்டிதாயஎழுந்தருளி யிருந்தாரென்றபடி. ஒப்பு - ஸாதர்ச்யம்.

(எனக்கு) இப்படி எம்பெருமானருடைய விஷயீகாரதைதைப் பெற்ற வெனக்கு. (ஆரும்நிகரில்லியே) எத்தனைதரமுடையா ருண்டானாலும் ஸத்சராகமாட்டாகள். (అవిద్యానర్గతాస్సర్వే తేహి సంసారగోచరాఃి) (அவித்யாந்தர்க்கதாஸ்ஸர்வே தேஹிஸாரகோ சராஃி) என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் ஸத்சராவர்களோ. நிகர்- ஒப்பு. (తృణీకృతపరిష్వాది నిరబుధ్యశేషభూతయఃి రామానుజపదామ్భోజ సమాశ్రయ ణశాలినఃి) (தர்ணீக்ர்தவிரிஞ்சாதிநிரங்குசவிபூதயஃ। ராமாநுஜபதாம போஜ ஸமாச்ரயணசாலிநஃி) என்னகடவதிறே. ... (சை)

உரை.—அ—நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு. (எனக்ஈரும் நிக ரில்லை) என்று இவர்சொன்னவாறே எம்பெருமானர் இவரைப்பா ர்த்து, நீர் நம்மைவிட்டு வேறொருவிஷயத்தை அவலம்பித்தல், நாம் உம்மைவிட்டு வேறொருவிஷயத்தை விரும்புதல் செய்யில் இந்தஹர்ஷம் உமக்கு நிலைநிற்கமாட்டாதே யென்ன; என்னு டைய நைச்யத்துக்கு கேவரீர்க்ர்பையும் அத்தக்ர்பைக்கு என்னு

டைய ரைச்யமுமொழியப் புகலில்லையாயிருக்க வ்யர்த்தமே ரம் இனி அகலுகைக்கு காரணமென்னென்கிறார்.

மூ.—நிகரின்றிநின்றவென்னீசனைக்குன்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லையருட்குமஃதேபுகல்புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமைபிராமாநுசாவினிநாம்பழுதே
அகலுமபொருளெனபயனிருவோமுக்குமானபின்னே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிகரின்றி	இந்தவிபூதியில் ஆத	அஃதே	எத்தனையுயர்ந்தண்
நின்ற	மகுண ராஹித்ய		ணியதே,
	த்தாலும அநாத	புகல	அநுத்தமமான பா
	மகுண பாஹுள்ய		தரம்; ஆகையா
	த்தாலும் வந்தத		லே என்னுடை
	ண்ணமையையுடை		யநீசனையொழிய
	யவர்களை தனித்த		படுகலில்லை;
	னியே ஆராயுந்து	புன்மையி	அஸ்ப்ருஷ்ட தோஷ
	பாத்தால் என	லோர	கந்தான வர்கள
	னைப்போலே ஆத	கரும்	பேச்சுக்கு விஷய
	குணலவலேசமி		மான,
	ராய அநாதமகு	பெருமை	ப்ரபாவத்தையுடைய,
	ணபரிபூர்ணராயிரு	இராமாநுச	உடையவரே,
	பபார்ஶ்வருவாருமில		எனக்கு வ்வருப்பலா
	லாமையாலே உப		பமாய் தேவரீருக்
	மாரஹிதமாய்க		குகுணலாபமாய்,
	கொண்டுநின்ற,		இபபடி,
என நீச	என்னுடைய நீச	இருவோ	} நமக்கிருவர்க்கும்,
னைதகு	னைக்கு,	முக்கு	
உன	அநநீசனைத தான	பயனன	ப்ரயோஜநமானபின்
	பசனையாக வங்கீ	பின்	னு,
	கரிக்கும் தேவரீரு	நாம்	இதறிந்திருக்கிறநாம்
	டைய,	இனி	மேலுள்ளகாலம்,
அருளென	காரைபயினி	பழுதே	வ்யாக்தமே அகலு
கணன்றி	லொழிய,	அகலும்	னைக்கு,
புகலொன	ஒதுங்க நிழலொன்	பொருளென்	காரணமென்.
றுமில்லை	றுமில்லை,	[ம்,	அகலுனைக்கு ஹேதுவில்லை
அருட்குமம்	அந்தகர்பை தனகுலொன்று	கருத்து.	... (சு அ)

வ்யா.—அ.—நாம்பத்தெட்டாம்பாட்டு. (இராமாநுசன் இர வும்பகலும்விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பற விருந்

தான் எனக்காரும் நிகரில்லை) என்று இவர் சொன்னவாறே எம் பெருமானர் இவனைப்பார்த்து நீர், நம்மைவிட்டுகாலாந்தரத்திலே வேறொருவிஷயத்தை விரும்புதல், நாம உம்மைவிட்டு வேறொரு விஷயத்தை யாதரித்தல் செய்யில் இந்த ஹர்ஷம் நிலைநிற்கமாட்டாதேயென்ன; என்னுடைய நைச்யத்துக்கு தேவரீருடைய க்ர்பையும் அந்தக்ர்பைக்கு என்னுடைய நைச்யமுமே யொழியப் புகலில்லையாயிருக்க வ்யர்த்தமே நாம் அந்யபராகைக்குக் காரணமென்னென்கிறார்.

வ்யா.—(நிகரின்றிநின்றவென்நீசனைதக்கு) (நீசனென்நிறை வொன்றுமிலென்) (అహమస్యకిఞ్చనాకాఞ్చనాయమాయుః) (అద్యాపిపఞ్చనఃకరః) (అహమస్మ్యపరాధానామాలయః) (అత్యాపివంచకపరః) இத்யாதிப்படியே ஆத்மகுணராஹித்யத்தாலும் அநாத்மகுண பாஹுள்யத்தாலும்வந்ததண்மையையுடையவர்க்கு இந்தவிபூதியில் தனித்தனியேஆராய்ந்துபார்த்தாலும எனனிட்பேபோலே ஆத்மகுண லவலேசராஹித்யமும் அநாதமகுண பரிபூர்ணத்வமிருப்பாரொருவராகிலும் கிடையாமையாலே (కోన్వస్తిసదృశోమయా) (కోన్యోవాన్తి ఏత్కోమలాకాన్తతయే కథంపతిత్వీ) என்னுமாப்போலே இவரும் வயிறுநிரம்புகைக்காக எப்போதும பூர்ணதோஷத்தை தேடித்திரியுமவராகையாலும், ஸர்வேச்வரன் ஆர்த்தாபராதியான காகாஸுரனைசிக்ஷித்ததுவும், (యదివారావణస్స్వయమ్) (యత్తివారావణస్స్వయం) என்றும் சொன்னதுவும் பாபிஷ்டனைரக்ஷித்தால் யசஸ்ஸு அதிசயிதமிருக்குமென்றதைப் பற்றவாகையாலும், சேஷபூதனுடையதோஷங்களெல்லாம் சேஷியினுடைய க்ர்பாகுணத்துக்கு லக்ஷ்யங்களாயிறேயிருப்பது. ஆகதமுடைய நீசனைக்கு எம்பெருமானருடைய க்ர்பாகுணமொழிய வேறொருபுகலிடமில்லையென்று அருளிச்செய்யத்தட்டிலேயேம. (அநுட்குமம்தேபுகல்) தேவரீருடைய க்ர்பாகுணத்துக்கு அடியேனுடைய அநிஷ்டபாவனையே லக்ஷ்யமாயிருக்கும். தோஷாஹிதானவர்கள்

பக்கலிலே க்ர்பாகுணத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே எத்தனையேனும் தண்ணியரே அதுக்கு பாத்ரமாகையாலும் என சகுஸ்தாசாரான பாபிஷ்டர் ஒருவராகிலு மில்லாமையாலே என்னுடையனைச்யமே அதுக்குப் புகலிடமென்றபடி.

(நிமஜ்ஜதோ நந்தபவார்ணவாந்தஶ்சிராய மேகூலமிவாஸிலப்ஸ்யே । த்வயாபிலப்ஸ்யே பகவன்னிதாநீம் அநுத்தமம் பாத்ரமிதம் தயாயாஃ) [த்வயாபி-த்வயாபி] இப்படி நமக்கு க்ணைகப்பட்ட தேவரீருக்கும். [இதாநீம்-இதாநீம்] இத்தனைகாலைக்கு இப்போது. [பகவன்-பகவந்] ஸர்வஜ்ஞரையிருந்தாயே, நான் சொல்லவேணுமோ. [தயாயாஃ-தயாயாஃ] தேவரீருடைய க்ர்பைக்கு. [அநுத்தமம் பாத்ரமிதம்-அநுத்தமம் பாத்ரமிதம்] (மயிஷ்மதிமஷ்கரணாம் ப்ரதாநேமிதமோஷாநிதராஸ்வபி த்வதீத்வம்। அபராதஸஹஸ்ரபாஜநஸ்ய கமலாகாந்த தயைகதம்பதத்ரீ) என்றும், (அபராதசக்ரவர்த்தி) (பாபாநாம்ப்ரதமோஸ்ம்யஹம்) என்கிறபடியே பூர்ணபாத்ரமானநானும். [லப்ஸ்யே-லப்ஸ்யதே] தேவரீருக்குப் பெறுபேறாக லபிக்தேனே.

[அநந்தபவார்ணவாந்தஃ-அநந்தபவார்ணவாந்தஃ] ப்ரவிஸ்தார்ணவத்துக்கு பரிகணநமுண்டு, என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற அர்ணவத்துக்கு அந்தமில்லை. காலமும் அநாதியாய் ஜந்மங்களும் பலவாய் கர்மங்களும் விசித்ரங்களாய் பஹுவாயிருக்கையாலேஇந்த அர்ணவம அந்தமாயிருககும்; இப்படிபட்ட பவார்ணவதத்துடைய அகாதஜலத்திலே. [நிமஜ்ஜதஃ-நிமஜ்ஜதஃ] அழுந்திகிடப்பன். [சிராய-சிராய] (கேவலம்ஸ்வேச்சயைவாஹம் க்ஷேஷ்யே ஜ்ஞாத்வாசந) (கேவலம்ஸ்வேச்சயை வாஹம்ப்ரோக்ஷிஷ்யாமிகிஞ்சந) என்கிறபடியே அநந்தமானகாலத்துககு. [மே-மே] அடியேனுக்கு. [கூலமிவ - கூலமிவ] கரைபோலே. [ப்ராப்ஸி - லப்ஸ்யதாமி] ப்ரஸ்தாரணவதத்திலே விழுந்து அழுந்தினசேதநனை அப்போதே முடிய, முறுக்கின மாத்ரத்திலே அந்தப்பிணத்தைக கொண்டுவந்து கரையிலே தள்ளிவிடுமென்று ஸாவஜ்ஞப்ரஸ்தாவம்; இந்தஸம்ஸாரத்திலேயழுந்தி, (அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ) என்கிறபடியே யிருந்தவென்னை சிரகாலத்துககு ஸத்தையுண்டாக்கி அந்த அணைவத்துககு பாரமாய்க் கைப்பட்டாய். (கண்டு கொண்டென்னைக் காரிமாறபிரான், பண்டை வல்வினைபாற்றியருளினன்) எனற - இருவர்க்குமப் ப்ரயோஜநமா யிருந்தென்று அபியுக்தரும் மருவிசசெய்தாரிறே.(அந்தோவடியேயுனபாதமகலகில்லேனிறையுமே) என்றும், (புகலொன்றில்லாவடியேயுன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனை) என்றுமருளிச் செய்தாரிறே-நம்மாழ்வாரும். (பரமகாருணிகோநபவத்பரஃ பரமஶோச்யதமோநஹிமத்பரஃ) (பரமகாருணிகோநபவத்பரஃ பரமசோச்யதமோஹமத்பரஃ) என்னக் கடவதிறே.

(புன்மை) தோஷங்களுக்கு ஆகாமான ஸம்ஸாரம். அநாத்ய வித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரகர்தி ஸம்பந்தரூபமான ஸ0ஸாரமென்ற படி.(இலோர்)ஸா0ஸாரிகமான பந்தனத்தைப் பூண்கட்டிக்கொண்டு நிற்கையாலே அவர்களை இங்கே சொல்லவொண்ணாதிறே; முகதர், சிறிதுகாலம் ஸ0ஸாரத்தைப பூண்கட்டிக்கொண்டு திரிந்து, பின்னை, '' கனைகண்டோர் '' எனறும்படி அத்தை ஸவாஸநமாகப் பொகட்டு பகவத்குணாநுபவத்திலே ஆழங்கால் பட்டிருந்தார்களேயாகிலும் நிருபபதமாகச் சொல்லுகையாலே அவர்களையும் இங்கேசொல்லக்கூடாதிறே.இனி,(உரிசேஸுத்)(யத்ரபூர்வோபாத்யாஸந்நிதேஸாஃ) (தத்விப்ரகர்ஷோபபந்யோஜாகர்யவாஸஸ்யமிந்தே) என்கிறபடியே அல்பப்ரகர்ஷ ஸ0ஸாரகந்தான நிதயஸூரிகளையாயத்து(இலோர்) எனறருளிச் செய்தது.

(பகரும் பெருமை) ஏகதேசாவஸ்தாநத்தாலும் ஏகவிஷயாநுபவத்தாலும் அடியேபிடிதது இவருடையப்ரபாவத்தை அடைவேயறியுமவர்கள்-நிதயஸூரிகளாகையாலே அவர்களாலேஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பட்டப்ரபாவதனதையுடையரான.(இராமாநுசா)எம பெருமாளே. (பயன்இருவாமுகுமானபின்னை) தேவரீரும் அடியேனுமாகிறஇருவருகும்வருபலாபழும் குணலாபழுமாகிற பரமப்ரயோஜநம்விதத்தின்பு. இப்படி இருவர்க்கும்ப்ரயோஜநமாயிருக்க(இனி நாம்பழுதேயகலும்பொருளென்)இதறிந்திருகிற நாம் மேலுள்ளகாலம் வ்யர்தமே அகலுகைக்குக் காரணமென். நாம் என்றது - தமமையும் எமபெருமாளையும். அனறிசேக, நாம் என்றுபஹுவசநப்ரயோகம் பன்னுகையாலே-எமபெருமாளரும் இவருடைய ஸம்பந்தஸம்பநதிகளுமான எல்லாருமெனறு பொருளாகவுமாம்.

(நாம் பழுதேயகலும்பொருளென்) (பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி யடிமைகொணடாய) (என்னை நீமநநுகந்தாய்) (மருவித்தொழும் மநமேதந்தாய்) (அறியாதன வறிவித்தா நீசெய்தன வடியேனறியேன்) என்கிறபடியே நாம சாதஜ்ஞராய்ப்போமதொழிய நமக்கு அகலுகையென்று ஒருப்ரயோஜநமுண்டோ. (பாவத்தால் யான் பிறப்பேனேலும் இனி எந்தையெதிராசன்தான்பிறக்குமென்னையுயபபதா) எனகிறபடியே ஸ்வவிகுகை அவர்க்கு அவத்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவதாகையாலும், பெரும்பேறுக அடியோங்களை தேவரீர் விஷயீகரித்துக் கொள்ளுகையாலும், * நிழலுமடிதாறும்போலே அடியோங்களை அநந்யார்ஹராம்படி அங்கீகரித்திருக்கையொழிய தேவரீருக்கு அகலுகையென்று ஒருப்ரயோஜநமுண்டோ வென்றநாய்த்து. ( )

உரை.—அ.—நாற்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமானார், விரோதிகளை நிரஸித்துக்கொண்டு தம்திருவுள்ளத்தினுள்ளே நிரந்தரவாஸம் பண்ணியருளுகிற மஹோபகாராநுஸந்தாநத்தால் வந்த ப்ரீதியையும், அந்தப்ரீதியினுடைய அஸ்தைர்ய ஹேதுவிலக்ஷணமையையும் அருளிச்செய்கார் - கீழ் இரண்டுபாட்டாலே; இதில் - அவர் நிருவவதரித்தருளினபின்பு லோகத்துக்குண்டான ஸமர்த்தியை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார்.

ஞா.—ஆனதுசெம்மையறவெறிபொய்ம்மையறுசமயம்
போனதுபொன்றியிறந்ததுவெங்கலிபூங்கமலத்
தேனதிபாய்வயல்தென்னரங்கன்கழலசென்னிவைத்துத்
தானதில்மன்னுமிராமாநுசனித்தலத்துதித்தே. (சகூ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பூ கமலம்	அழகிய, தாமரைபூகளின் ; ண்டாலே,	இராமாநுசன் }	எம்பெருமானார்,
தேன் நதி பாய	தேறுகிறஆறு, விளைந்ராகப் பாயாநி ன்றுள்ள,	இத்தலத்து உதித்து செம்மை	இந்தஸ்தலத்திலே, அவதரித்தருளி, வைதிகமாகையா லேசெவ்விதாயிரு ந்துள்ள,
வயல் அரங்கன்	வயல்களையுடைத்தா நிருச சோலைகளும் தாமரைகளின் கருமை திருமாலினைக கருமானஸழு தாய சோலையா லே	அறவெறி பொய்ம்மை அறுசமயம் பொன்றி ப்போனது	தர்மமார்க்கம், முன்பு அழிந்துகிட ந்ததுமீண்டும் உ ண்டாயிற்று; வேதபாஹ்யமாஹ யாலேஅயதாவான, ஷட்ஸமயமும், முடிந்து போயிற் று,
தென் அரங்கன்	தாசரியமாயிருகிற, சாயிரமிலே கண்வ னார்க தருளுகிற பெரியபெருமாஞ் டைய,		வைதிகதர்மம் தலை சாய்ந்து பாஹ்ய ஸமயம் மேலிடு கைக்குடலான,
கழல் சென்னி வைத்து தானதில்ம ன்னுமி	திருவடிகளை, சிரஸாவஹித்துக் கொண்டு தாம்அதிலே நித்ய ஸஂச்லேஷம் பண் ன்றுள்ள,	வெம்கலி இறந்தது	க்ரூரமான கலியுக மானது, "கலியும்கெடும்" எ ன்கிறபடியே நசி த்தது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இவர் அவதரித்தருளின பிண்பு லோகத்துக்குண்டான ஸம்ர்த்தி இருந்தபடி யென்னென்று கருத்து. பொன்றுதல்-மூடிதல்.		"பொன்மையறுசமயம்" என்று பாடமானபோது-வேதபாஹ்யத்வமொல்லாதாயிருக்கிற ஷட்ஸமயமென்றபடி. ... (கூ)	

வ்யா.—அ.—நாற்பதுதொன்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமானர், தம்முடைய ப்ராப்திப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் போகடித் தம் திருவுள்ளத்திலே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிற மஹாபகாரத்தால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையும், அந்தப்ரீதி எப்போது முண்டாகக் கூடுமோவென்று அதிசங்கைபண்ணினவளைக்குறித்து அதிஸுலபையசாஞ்சல்யஹேதுவிலலாமையையும், கீழிரண்டுபாட்டுக்களாலே அருளிச்செய்து, இதிலே - எம்பெருமானர் திருவவதரித்தருளின பின்பு வேததத்துக்குண்டான ஸம்ர்த்தியையும, துர்மதங்களுக்கும் கலிதோஷத்துக்குமுண்டான விநாசதையும மநுஸந்திக்கிறார் இனியராகிறார்.

வ்யா.—(பூங்கமலத் தேன்றதிபாய்வயல்) அழகியதாமரைப் பூக்களிலுண்டான தேனுகிறஆறுவிலேநீராகபபாயாநின்றுள்ள வயலாலே சூழப்பட்ட. (தென்னரங்கன்) திருமதில்களும் திருகோபுரங்களும் திருச்சோலைகளுமான ஸமுதாயசோபையாலே தாசநீயமான கோயிலே இருப்பிடமாக விருக்கிற பெரியபெருமாளுடைய. (கழல்சென்னிவைத்து) திருவடிகளே தம்முடைய சிரஸ்ஸிலேவைத்துக்கொண்டு. கொக்குவாயும பகுகனைனியும இசைந்தாப்போலே யாய்த்துத் திருவடிகளும் திருமுடியும சேர்ந்தபடி. அன்றிக்கே, ராஜாக்கள் விஷ்ணுஸாந்நித்யத்திலே ஆரோஹிக்கும்போது ஆதிராஜ்யஸூசகமான அபிஷேகதத்தைத் தந்தாமுடையசிரஸ்ஸுகளிலேவைததுகொண்டாப்போலே, (உன்னடிகண்முயர்ந்து புகுந்தேன்) என்னும்படி பரமப்ராப்யமான அவாதிருவடிகளை தம்முடைய உபயவிபூத்யைச்வர்ய ஸூசகமாம்படி திருமுடியிலே வைத்துக்கொண்டாரொனனவுமாம். (தானதில்மனனும) தாமும் அதேநிஷ்டையிலே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய திருவடிகளிலே நிதய ஸஂச்லேஷம் பண்ணுநின்றுள்ள. (இராமாநுசன) எம்பெருமானர். (இத்தலத்துதித்தே) வேதோக்த தர்மங்களுக்கெலலாம ஸாங்கர்யம்வரும்படி வேதவிருத்தங்களான ஷட்ஸமயங்களும் வ்யாபித்து கலியானது ஸாராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டுபோருகிற இந்தமஹாப்ர்திவியிலே திருவவதரிக்கவே.

(ஆனதுசெம்மையறநெறி) அறநெறிசெம்மையானது-முன்பு அழிந்துபோன வேதோக்தமான ஸமீசீந கர்மமார்க்கம்மீண்டுவந்

டானது. (யதிபுரந்தரஸ்யோக்தயஃ)(சிரந்தனஸரஸ்வதீசி கரபந்தநைர்ஹிகஃ)(அவரோ பிதாத்ரதேரபார்த்த ஸனுராமாநுவரஜஸ்ஸஏஷபூயஃ) என்கிறபடியே அல்ப ச்ருதராலே ப்ரதாரணம்பண்ணப்பட்ட வேதமெல்லாம் இவராலே ருஜுவாகத் திருந்தி ததுக்தித்தர்மபரமானது ஸமீசீநமாய் ப்ரதிஷ் டிதமா யிராநின்றது. ஸ்ரீமத்வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநாசார்ய நிமே யிவர். (பொய்ம்மையறுசமயம் போனதுபொன்றி) வேத பாஹ்யமானகையாலே அயதாவான ஷட்ஸமயமும் முடிந்துபோய்த்து. பொன்றுதல் - முடிதல். "பொன்மையறுசமயம்" என்றுபாடமானபோது - (தாமஸாநாம்மோஹநார்த்தம் மோஹஶாஸ்த்ரிணீகாரய) என்கிறபடியே பகவதாக்ஞாஉதிலங்கநம்பண்ணினவர்களை ப்ரமப்ரமாதங்களாலே நசிப்பிக்கக் கடவதான அபவித்தாந்தமென்றபடி. (இறந்ததுவெங்கலி) கிழ்ச்சொன்னபடியே அஜ்ஞாநத்தை விளைபடிகஞ்சுமதானகையாலே அதிக்ரூரமானது நசித்துப்போய்த்து. (கலியுகெடும்கண்டுகொண்மின்) என்றருளிசெய்தாரிறேநம்மாழ்வாரும். (ஆசநோதிஹிசாஸ்த்ரார்த்த ஆசாராஸ்தாபயத்யபி। ஸ்வயமாசரதேயஸ்து ஸஆசார்யஉதாஹ்ருதஃ) (ஆசிநோதிஹிசாஸ்த்ரார்த்தான் ஆசாராந்ஸ்தாபயதய । ஸ்வயமாசரதேயஸ்து ஸஆசார்யஉதாஹ்ருதஃ) என்றிறே ஆசார்யலக்ஷணமிருப்பது; அது இவரிடத்திலேகாணும் நிறம்பெற்றது. (புரோ மோஹவிகாஸாய பாபத்வாந்தக்ஷயாயச। ஶ்ரீமாநாவிரபூதபூமௌ ராமாநுஜதிவாகரஃ) (புண்யாம்போஜவிகாஸாயபாபத்வாந்த க்ஷயாயச। ஸ்ரீமாநாவிரபூதபூமௌ ராமாநுஜதிவாகரஃ) என்னக் கடவதிறே. ... ... (சக)

உரை.—அ.—ஐம்பதாம்பாட்டு. (தென்னரங்கன் கழல் சென்னிவைத்ததானதில் மன்னும்) என்று எம்பெருமானுருக்கு பெரியபெருமானதிருவடிகளிலுண்டான ப்ராவண்யாதிசயத்தை யநுஸந்தித்தார்-கீழ், அந்தப்ரஸங்கத்திலே நமக்குஉத்தேச்யமான எமபெருமானர்திருவடிகளை அநுஸந்தித்து தத்ஸ்வபாவாநுஸந் தாநத்தாலே விததராகிறார்-இதில.

மூ.—உதிப்பனவுத்தமர்சிந்தையுளொன்றலர்நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திடமாறிநடப்பனகொள்ளவள்குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென்புண்கவிபாவினம்பூண்டனபாவுதொல்சீர்
எதிராசலக்ஷ்மணராமாநுசன்றனிணையடியே. (நo)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாவு	"திசையனைத்து மேறுங்குணன்" என்கிறபடியே ஸர்வதிக்கிலும் பரவிப்புகழ்ருப்பதாய்,	தொல்	ஸ்வரூபாநுபந்தியாகையாலே பழையதாயிருந்துள்ள கல்யாணகுணங்களையுடையாய்,

பதம்.	உரை.
எதி	யதிராசருக்கு,
தலை	தலைவராய்,
நகரன்	நாதமுனிகளாயிருக்கும்
இராமாநு சனுறன	எம்பெருமானாரு டைய,
இணை	சேர்த்தியழகை யுடைத்தாயிருந்துள்ள,
அடி உத்தமர்	திருவடிகளானவை, அநந்ய ப்ரயோஜநராய் அநந்யஸாதாரணகுமுக்கும் உத்தமாதிகாரிகளுடைய,
சிந்தை யுள உதிப்பன	திருவுள்ளங்களிலே,
ஒன்றலர்	"எலும்பையில் நிரைநாயிறிரண்டுபோல்" என்கிறபடியே அநந்ய ஸாதாரணமான பரகாசியாநிற்கும் தன்மையையுடையனை; பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளானப்ரதிபக்ஷபூதருடைய,

பதம்.	உரை.
நெஞ்சம்	ஹ்ருதயமானது,
அஞ்சி	பீதமாய்,
கொதித்தி டை மாறி	அந்தபயாகுலியாலே பரிதபிக்கும்படி, பரஸ்பரம்மாறியிட்டு,
நடப்பன	நடவாநிற்கும் தன்மையையுடையன;
கொளகொ வன	ஸமர்த்தமாய, ப்ரபலமாயிருந்துள்ள,
குற்றமெல் லாம்	தோஷங்களெல்லாம,
பதித்த	சேர அழுதத்தினைவைத்தாப்போட,
என	என்னுடைய,
புனகவி பாவிநம் பூணடன	புல்லிய கவிகளாகிற சந்தஸ்ஸுஹாரத்தை அணிந்துகொண்டன

இவற்றினுடைய தாத்பர்யமிருக்குமபடி. யென்னென்று கருத்து.

இனத்தின்வகையான கவித்துறையாகையாலே பாவினமென்கிறாராகவுமாம. ஒன்றலா-சதருகா. பாவுதல-பரம்புதல். (நு0)

வ்யா.—அ.—ஐம்பதாமபாட்டு. ((தெனனரங்கன் கழல் சென்னிவைத்துத்தானதில்மன்னும்) என்று-எம்பெருமானுக்கு பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலுண்டான ப்ராவண்யத்தை யநுஸந்தித்தார்-கீழ்; இதில-அந்தப்ரஸங்கத்திலே நமக்கு உத்தேசயமான எமபெருமானுர்திருவடிகளி யாதுஸ்வரூபித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களோ அடைவேயருளிச்செய்து விகாண்டு விதராகிறார்.

வ்யா.—(பாவுதொல்சீர்) பாவுகை - பரம்புகை (திசையனைத்தும மேறுங்குணன்) என்று இவர்தாமருளிச்செய்தபடியே ஸகல திக்குக்களிலும் வ்யாப்தங்களாய வந்தேறியன்றிக்கே ஸ்வாபா

விகங்களாயிருந்துளள ல்யாண குணங்களையுடையராய்.(எதித்தலை நாதன்) அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானர், எம்பார் தொடக்க மானளழுநூறு ஜீயர்களுககும் வகுத்த சேஷியாய், அவாகளுககு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்தங்களை தத்யாதாத்மயபர்யந்தமாக உப தேசித்தருளி அவ்வழியாலே அவர்களுக்குத் தலைவராய், நாதமுந ராயிருந்துள்ள. (இராமாநுசன) எமபெருமானர். (தன்னிணைய டியே) இஸ்ஸ0ஸாரிசேதனரை அதிலநின்றும் நிவர்த்திப்பிகைகக கும, அநுபாவ்யமாய்க்கொண்டு ரஷிபபிகைகக்கும், இதறகு வடி களாவடாத்திருபபாருண்டோ வென்று ஆராயந்துபார்த்தால், (రసோవైసः, రసంహ్యేవాయంలబ్ధ్వానందీభవతి, కోహ్యేవాన్యాత్కఃప్రాణ్యాత్, యదేష ఆకాశఆనన్దోనస్యాత్) (అభయమనర్భయాతేభ్యో దదావేత్యుక్తద్రవ్యంయము) (అహం త్వాసర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి) என்று வேதபுருஷனும் தன்னு மும சொலலபபட்ட பரபாவதனையுடையனன ஸர்வேச்வரனும, (సిద్ధిర్భవతినవేతి సంశయోచ్యుతసేవినామ్) எனகிறபடியே ப்ராப்யமுண் டோவில்லையோவென றுணசயிககவேணுமபடி பண்ணக்கடவ னகையாலும, ஸ்ரீபராதாழ்வாறுககு இரங்காதே போனபடியாலும, இவ்வுபாயத்துக்கு ஓபபாகமாடடாது.(సంశయస్తుతద్భక్తిపరిచర్యారతాత్మనామ్) (భయరహితాగతిः | భయసంసారిణామ్) (ఉపాయోపేయభావేన తమేవ శరణంప్రపద்யేత్) என்று நிஸ்ஸ0சயபரதிபாதகமாய அங்பயோகவ்யவச் சேதகமாயிருந்துளள ப்ரமாணபலத்தாலே இவ்வுபாயம் அதி ஸுமச்சோஷ்டடமாயிருபபதறகிருப்பது. ஆனகையாலே அந்த அதிசயத் துகக, ஓர் ஆறுகமிகான்பிரு-ஸாசமாயிருகக இரண்டுதிருவடிகளு மென்றபடி.

(உதிப்பன உதகமர்சிந்தையுள்) உதகமராவார - அதம மத் யமரான வேதபோதயருகும், னைதிகராயகொண்டு ஸாமாந்ய தாமதத்திலேதாமின மண்டியிருகுமவாகளுகும, அவர்களுடைய நிஷ்டைகும ப்ரதிபடராயபரமனைதிகரான விசேஷசாஸ்தரைக நிஷ்டடராயமுமுகூகளாயிருகுமவர்கள். உக்காஷ்டடராய் அந நயஸாதநராய அநயப்ரயோஜநராயிருகுமுதமாதிகாரிகளென் றபடி. அனறிகமேக, இதுசாமபாவபரதிபாதகசாஸ்த்ரமாகையாலும, முமுகூகளும ஏகாநதிகளும முமபரமைகாநதிகளும மனைவக்கு கொணடுஉதமபரமைகாநதிகளாகையாலும, இவ்விடத்திலே (உதமர்) எனறது-பரமைகாந்திகளைச் சொனனபடி யென்னவுமா ம்.(சிநதையுள) அவாகளுடைய திருவுள்ளஙகளிலே.(உதிப்பன) (எல்லையிலசீரினாயிறைதுபோல) எனகிறபடியே சக்ரவாளபர் வதததிலேஇரண்டாதித்யர்களசேரவுதித்தாப்போலேஸத்துக்களு டைய திருவுள்ளங்களிலே எமபெருமானருடைய திருவடிகளிரண் டும் எப்போதுமுதித்து பரகாசியாநிற்கும தனமையையுடையன.

கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட அத்யவஸாயாஹிதர்க்கு ஒருக்காலாகிலும் ப்ரகாசிககிறனவல்ல. இபபடிப்பட்ட ப்ராவண்யாதி சயமுடையவர்களுககே ப்ரகாசிக்குமென்றபடி. (యతీన్ద్రనాథ శిష్టాగ్రగణ్యజన సేవ్యభవత్పదాబ్జే) (యతీన్ద్రనాథ। శిష్టాగ్రగణ్యజనసేవ్య பவத் பதாப்ஜே) என்றிறை ஜீயருமருளிச்செய்தது. (అడుశేలాదయంయతీన్ద్రచన్ద్రమే)(அஜடாசயோதயOயதிராஜசந்த்ரம) என்று அபியுகதருமருளிச்செய்தாரிறை.

(ஒன்றலர்கெருசமஞ்சிக்கொதிதிடமாறிநடபபன) ஒன்றலர் என்றது - பாஹ்யகுதார்ஷ்டிகள் தொடகமான பரதிபகூதிகளை. அவர்களுடைய ஹ்ருதயமானது ஸச்ரோதயத்தாலே திவாபீதங்கள் பயப்படுமாப்போலே, (క్షిప్రమత్రిశ్లథీభూతిః) (கூஷிப்தப்ரதயர்த்திதர்ப்திஃ) என்னும்படியான அவர்திருவடிகளதனுதயத்தாலே பீதமாய, ஆதித்யனுடைய தேஜஸ்ஸாலே அனை பரிதபிக்குமாப்போலே ஸ்வதேஜஸ்ஸாலே பரிதபிகும்படி ஆதித்யன இவறுக்குப்ரதிபடனுயக்கொண்டுஉத்காயண தகூதிணுயநங்கள்தோறும் மாறிமாறி ஸஞ்சரிக்குமாப்போலே அதுககு ப்ரதிபடங்களாய்க்கொண்டு ஸர்வதிக்குக்களிலும் பரஸ்பரம் மாறிநடவாநிற்கும் தன்மையையுடையன. இத்தால் - பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளை நிரஸிக்கைக்காக வேங்கடாசலத்துக்கும் யாதவாசலத்துககும் சாரதாபீடம் முதலான ஸ்தலங்களுக்கும் இவர் எழுந்தருளினபடியை அருளிச்செயதாராய்ந்தது.

(கொள்ளெவன்குற்றமெல்லாம்பதித்த)(నగ్నిహారర్తుకః స్తోకేసహాగ్నిః) శోయన్నమయూవ్యథాయి) என்றும, (తేభోన్యేభ్యధికానితాస్య హమపిక్షుద్రకరోమికూణాత్) என்றும், (యావచ్చాముచ్చదురితా సకలస్యాన్తోస్తావచ్చతత్తదధికఞ్చ మమాస్తిసత్యమ్) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வதா ஸர்வப்ரகாரத்தாலும பண்ணப்பட்டனை யாகையாலே ஸம்ர்தங்களாய் ப்ரபலங்களாயிருந்துள்ள தோஷங்களெல்லாம திரட்டி ஒருகுப்பலாகவைக்கப்பட்ட. (என்புன்கவிபாவினம) கவிபாடுகைககுத்தகுதியான ஜ்ஞாநமும் காவ்யலகூணபரிஜ்ஞாநமு மிலலாத வென்னுடையகவியாகையாலே புல்லியதாய் அஸமீசீநமான கவியாகிற சந்தஸ்ஸைமூலஹத்தை;பாடடுக்களை யென்றபடி. அன்றிக்கே, அநேக சந்தஸ்ஸைக்களோடேகூடின கலித்துறையாகையாலே "பாவினம்" என்கிறாராகவுமாம். (பூண்டன) இவனுடைய அஜ்ஞாநத்தாலே சொன்ன சொல்லுக்களன்றே விளவென்று அவற்றில் ஒரு குறைகளும் பாராதே கலம்பகன் மாலையை அலங்கரித்துக் கொள்ளுவாணாப்போலே இவற்றை யலங்கரித்துக்கொண்டன. இவற்றினுடைய தன்மை யிருக்கும்படி யென்னென்று விதாகிறார்காணும்.

நிக-பா-அடியைத்தொடர்ந்துவரியார்க்கும். எ

உரை.—அ.—ஐம்பத்தோராம்பாட்டு. எம்பெருமானர் இந்த லோகத்தில் அவதரித்தருளிற்று என்ன அடிமை கொள்ளுகைக் காக, வேறொரு ஹேதுவு மில்லையென்கிறார்.

மூ.—அடியைத்தொடர்ந்தெழுமைவர்கட்காவன்றுபாரதப்போர் முடியப்பரிதெடுந்தேர்விடுங்கோனுமுழுதுணர்ந்த வடியர்க்கமுதமிராமாநுசனென்னையாளவந்திப் படியிற்பிறந்ததுமற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடிலே. (நிக)

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
அடியைத் தொடர்ந் து	"కృష్ణాగ్రయాణ కృష్ణ లాం కృష్ణనాథాశ్చపాణ వాం" "கர்ஷ்ணைஸ் ரயாஸ் க்ர்ஷ்ணைட லாஸ்சர்ஷ்ணைநாதா ஸ்சபாண்டவா:" என்கிறபடியே தி ருவடிகளைப் பின் சென்று,	கோனை முழுது	ஸர்வேச்வரனை, ஆச்ரித பக்ஷபாதம், ஆச்ரித பாரதந்த் ர்யம், ஆச்ரித வி ரோதிநிரஸநம்மு தலான ஸர்வஸ்வ பாவங்களையும்,
எழும்	கர்ஷீவாத்தாராயிருக கிற,	உணர்ந்த அடியர்க்கு	அறிந்து அவ்வவ ஸ்வபாவங் களுக்குத் தோற் ற எழுதிக்கொடு த்திருக்கு மவர்க ளுக்கு,
ஐவர்கட் கா	பாண்டவாகளுக கா க,	அமுதம்	போகயபூதரா யிருக் கும்,
	துராவாகமண்டையஅ ங்கே நிரண்டு இ வர்கள தனிமைப் பட்டு,	இராமாநு சன் }	எம்பெருமானர்,
அன்று	தனனை யொழிய வே றுதுணை யம்நிருக கிறவன்று,	இப்படியில் வந்துபிற ந்தது }	இந்த பூமியிலே, வந்தவதரித்தது,
பாரதப் போர் }	பாரதஸமரத்திலே,	என்னை ஆ ள	என்ன ஆகைக் காக;
முடிய	அவர்கள்ப்ரதிபக்ஷம் முடியும்படி,	பார்தனிடில் }	ஆராயில்,
	"ஆடிய மாநெடுந் தேர்" என்கிற டியே,	மற்றுக்கார ணமில்லை	வேறொரு காரண மில்லை.
பரி	குதிரைபூண்ட,		எழுச்சி - இளப்பம். அதா
நெடும்	நெடிய,		வது - நாம் "கர்ஷ்ணைச்சாயர்" என்
தேர்விடும்	தேரைநடத்தின,		கிறவுளத்தத்யம். பூமி. (நிக)

வ்யா—அ.—ஐம்பத்தோராம்பாட்டு. பால்யமேபிடித்து மாதுலேயனென்றுநினையாதே ரக்ஷகனென்று அத்யவஸித்திருக்கிற பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு ப்ரதிபக்ஷ மழியுமபடி ஸாரத்தயம் பண்ணின க்ருஷ்ணனுடைய ஆனந்த தொழில்களெல்லாம் தெளிந்த ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஆராவமுதாயிருக்கும் எம்பெருமானார், இந்த பாபப்ரசுரமான பூலோகத்திலே அவதரித்தது ஆராய்ந்து பார்த்தால் எனை யாருணைக்காகவென்றே நிஸ்சிதமாயத் திததனையொழிய வேறொரு தேறதுவில்லையென்கிறார்.

வ்யா.—(அடியைத் தொடாகதழும) பாலயமே பிடித்து வ்யாஸர், குந்தி, மாத்ருகண்டேயன் முதலானவர்களுடைய உகந்து விசேஷங்களாலும், ஆபத்து வந்தபோ தெலாம உதவி ரக்ஷித்த படியாலும கர்ஷ்ணனே மாதுலேயனென்று நினைகை யன்றிகே தங்களை ரக்ஷிக்கும்பரதவமென்று அத்யவஸித்தது,(ఇష్టా యస్యాం కృష్ణనాథశ్చ పాణ్డవాం) (அவஷ்யரக்ஷாகாதனபலா, கர்ஷ்ணநாதாஸ்பாண்டவா.) என்கிறபடியே அவனதிருவடிகளை அடைந்தவர்களை ருத்ரோந்த்ராதிகளை வென்று காலமேய வறியமப ஜ்ஞானந்தாதிகளை ஸம்ஹரித்து லோகத்திலே தங்களுக்கு ஒருவராலும ஸதாசரிலப்பு யென்று கர்வோததராயிருக்கிற ஒரததயம. (ஐலாகட்கா) தர்ம பீமார்ஜுந நகுலஸஹதேவனென்று அருமபேறான பஞ்ச பாண்டவர்களுக்காக. (அனறு) துர்யோதநனிடதிலே பக்ஷபாதத தாலே கர்ணசலயாதி துர்வாகமெலலாமதிரண்டிருந்தபாண்டவாகளுந்தனிமைப்பட்டு தனனையொழிய வேறொருதுணையினறிகேயிருக்கிற ஸமயததிலே.

(பாரதப்போர்முடிய) உபய ஸைனியமுமபாரதவைசத்தாரிலபரிமிதராலுமதுர்வாக்யங்களை இந்த உபயஸைனியமுமஅங்கயித்து யுத்தம்பண்ணினாகளாலேயாலே அந்த யுதததத்துக்கு "பாரதயுதம்" என்றுபேராயிருக்கிறது; அப்படிப்பட்ட உபயஸைனியமும் திரண்டிருகிற பதினெட்ட க்ஷோஹிணி பலத்துக்குமாக பாண்டவர்களிவரும்சேஷித்தது அவாகளுக்கு ப்ரதிபக்ஷபூதரானமற்றப்பேரெல்லாரும் முடியும்படி. (பரிஹரந்தோர்விடுங்கோனை) (ஆடிய மாநடுந்தேர்) எனகிறபடியே - ச்வேதாசவங்களாலே பூணப்பட்டு ஸர்வாலங்க்ருதமாய், தேவதா ப்ரஸாதத்தாலே வந்த தாகையாலேதிவ்யமாய் மஹத்தானதிருத்தேரை தான்ஸாரதியாய் நடத்தி, தன்னுடைய ஸர்வ ஸ்வாமித்வம் ஸாவருக்கும் தெரியும்படியிருக்கிற க்ருஷ்ணனை. (తత్రపాణ్డవానాం కురూణాఞ్చయుద్ధే ప్రాప్తేభగవాన్పురుషోత్తమః । సర్వేశ్వరోఽఖిలజగదుపకృతిమర్త్యః ఆత్మీయవాత్స్యవివశఃపాగ్ఠ0

நக-பா-அடியைத்தொடர்-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கஅக

రథినఆత్మానఞ్చసారథిం సర్వలోకసాక్షికఁచకార) (தத்ர பாண்டவாநாం குரூணாంசயுத்தே ப்ராரப்தே பகவாந் புருஷோத்தமः, ஸர்வேஶ்வரः, ஜகது பகர்திமர்த்ய., ஆச்ரிதவாதஸல்யவிவஶः பார்த்தம ரதிநம ஆநமாநஞ்சஸாரதிం ஸாவலோக ஸாக்ஷிகం சகார) எனறு - கீதாபாஷ்யத்திலே இவ்வர்தத்தை எமபெருமாணர் அருளிச செயதாரிறே. இந்த க்ருஷ்ணன் யதுகுலத்திலே யவதரித் தாறும் ஸ்ரீருக்மிணிப் பிராடடியிறுடைய ஸ்வயంவரதுக்காக குண்டிநபுரதுக்க கேறவெழுந்தருளின போது, இந்த்ரன, தேவ ஜாதிகையிலே ஒரு விంஹாஸநத்தை யனுபபுவிதது க்ர்ஷ்ணனை ராஜாவாம்படி அநத விంஹாஸநத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணு விததுத் திருவபிஷேகமும பணணுறு விததாலெனறு ப்ரகாசித்தமிறே. ஆக, ராஜாவைனக குணறயிலலை; இபபடிப்பட்டவனை.

(முழுதுணர்ந்த வடியார்க்கு) ஸ்வரூபருபகுணவிபூதிகளை யும், (விஷ்ணோ ரூபாணிரூபாணி ப்ரதர்வநிரதஃ ஸதா ஸர்வாத்மகஸ்தஸ்மாத் ஸர்வகபுரேம)(ரூஷதாராயணஸ் ஸ்ரீமாந்க்ஷீரார்ணவநிகேதநः, நாகப ர்யங்கமுதஸ்ராஜ்யபோகாயதாமதுராபுரீம) என்கிறபடியே-ஸர்வ ஸ்மாத்பரனையும் அதிபுறசஸ்வபாவனையுமவதவதரித்து, (ஸுஸம்ஹ ரதாத்மாவமேத ப்ருச்சதி)(உபஸంஹாரஸாவாத்மகரூபமெதச்சதுர் ப்புஜம்) என்று-பிதாவானவன் ப்ரார்தித்தவாறே ப்ராக்காதனைப் போலே யிருந்தபடியையும, யுழுநாநதினைக கால்நடையாகப் பண்ணினதும, ஒரபலைகையிலே கட்டுண்டடியுண்டதும், பூதநா சகட யமளார்ஜுநாரிஷ்ட ப்ரலமப தேநுக காளிய கேசி குவல யாபீட சாணூர கெளஸல கంஸாதிகளாகிற ஆச்ரித விரோதிக ளைக் கொனறதும், அகரூர மாலாகாராதிகளை அநுகரஹித்ததும், கோவாதநதோநாதநபரூதயதிமாநுஷ நிவ்ய சேஷ்டிதங்களைப்பண் ணினதும, பாண்டவாகளுக்கு பரதந்ரனய்க் கழுத்திலே ஓலை கட்டிகொண்டு செனறு தூதயம பணணினதும், காலாலே ஏவிக காரயங் கொளளுமபடியான ஸாரதயத்தைச செயததும், விச்வரூபதனை தர்சிப்பிதததும், அர்ஜுநவ்யாஜேநலோகோபகா ரார்தமாக அதயாத்மசாஸ்தரதனை வெளியிட்டதும் முதலான வற்றையும அறிநதவர்களாய அவ்வவஸ்வபாவங்களுக்குத் தோ றறுத தங்களை எழுதிகொடுதது சேஷத்வ ஸ்வரூபத்திலே நிஷ்ட ரான ஆழ்வான், ஆண்டான் பிள்ளான், எம்பார் முதலானவர்களு க்கு. (அமுதம) ஸ்வரூபோஜ் ஜீவநத்தைப் பண்ணுமவராகையா லே நித்யாபூர்வராய் ரஸிக்குமவரான.

(இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். (என்னை யாளவந்து) பரம பதத்திலே பரிபூரணானுபவம நடவாநிற்க அத்தைக் காற்கடைக்

கொண்டு அதில் நின்றும் அடியேனை அடிமை கொள்ளுனைக் காகவே எழுந்தருளி. (இப்படியில்) (భగవత్స్వరూపతిరోధానకరీం విపరీతజ్ఞానజననీం స్వవిషయాయాశ్చ భోగ్యబుద్ధేర్జననీమ్) (பகவத்ஸ்வரூப திரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞாந ஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஸ்ச போக்ய புத்தேர்ஜநநீம்) என்னும்படியான ப்ராக்ர்த பூமியிலே. (பிறந் தது) (శ్రీమానావిరభూదూర్ధ్వమా) (ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ) என்கிற படியே அவதரித்தருளினது. (என்னை) (అహమస్యపరాభవచక్రవర్తి) (பாபாநாம்ப்ரத மோஸ்ம்யஹம்) (அஹமஸ்ப்யபராத சக்ரவர்த்தி) (பாபா நாம்ப்ரதமோஸ்ம்யஹம்) என்னும்படியான அடியேனை ரக்ஷிக்கவே யாய்த்து. (மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே) பின்னையும் இவ் வவதாரத்துக்கு மூலமேதென்று ஆராய்ந்துபார்த்தால் வேறொரு காரணமில்லையென்று அருளிச்செயதாராயிற்று. ... (ருக)

உரை.—அ.—ஐம்பதிரண்டாம்பாட்டு. (என்னை யாளவந் திப்படியில் பிறந்தது) ஒருவராலும் ஆளவரியனை வென்னை ஆளுகைக்காக வந்து அவதரிதானென்றீர், அவர் தாம் இப்படி அகடிதகடநாஸமர்த்தரோவென்ன ; அவர் செய்த அகடிதகடநங் களை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—பார்த்தானறுசமயங்களபதைப்பவிப்பார்முழுதும்
போர்த்தான்புகழ்கொண்டுபுன்மையினினைடைத்தான்புகுந்
தீர்த்தானிருவினைதீர்த்தரங்கன்செய்யதாளிணையோ
டார்த்தானிவையெம்மிராமாநுசன்செய்யுமாறுபுதமே. (ருஉ)

பதம்.	உரை.
அறுசமயங்கள்	வேதபாஹ்யங்களா
	ன ஷட்ஸமயங்க
	ளும்,
பதைப்பப்	நடுங்குகும்படி யாகக
பாததான	கண்டார்;
இப்பார்முழுதும்	இந்த பூமியெங்கு
	ம்,
புகழ்கொண்டு	தம்முடைய ஜய
	கீர்த்தியாலே,
போர்த்தான்	மூடிவிட்டார்;
புன்மையினினைடை	அநாத்மகுணங்களை
	நிரூபக மாக வு
	டையனையிருக்கிற
	என்பக்கலிலே,
தான்புகுந்து	தாமே வந்து புகுந்
	து,
“యద్బ్రహ్మకల్పనియతాను	
భవ్యనాశ్యమ్” “யத்	
பரமகல்ப	
நாது பலவேப்யநா	
தன்னுடைய	
நித்யாநி	
கூடமாக,	
தானென	
படியே காலதத்த	
வமுள்ளதனையும்	
அநுபவித்தாலும்	
தொலையாது என்	
னும்படியான,	

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இருவினைதீர்த்தான்	மஹா பாபங்களைப் போக்கினர்;	எம்மிராமா நுசன்	எங்களுக்கு நாதரான எமபெருமானர்,
அரங்கன்	இபபடிபாபங்களைப் போககி, பெரிய பெருமாளுடைய,	செய்யும் அற்புதம் இணை	செய்யும் ஆபச்சர்யங்கள் இணை.
செயய	அழகிய,		அற்புதம்-அத்புதம். அதாவது அகடிதகடநாபரயுக்தமான ஆஸ்சர்யம. பணைத்தல-குடித்தல். போர்த்தல்-மூடுதல். இருமை-பெருமை ஆர்த்தல-பந்திக்தல்.
தாளிணை யோடு	திருவடிகளோடே,		
ஆர்த்தான்	ஸமபந்திப்பித்தார்;		

வ்யா.—அ.—ஐம்பதாண்டாம்பாட்டு. (எனனையாளவந்திப் படியில பிறந்தது) என்று ஒருவராலும் ஆளவரியவென்னை ஆளவந்தவதரித்தாரென்று அவனைக்கொண்டாடாநின்றீர், இந்த அவதாரத்திலே உம்மை யொருவரையே ஆளா நின்றாரோவென்ன; முதல்முன்னம்உதேசித்தவதரித்தது என்னை யாருகைக்காகவே; ஆகிலும், இவர் அவதரிதகருளி, அவைதிகஸமயங்களாலேநசித்துப் போன லோகங்களை யெல்லாங்கண்டு ஸஹிகமாடடாதே அந்த அவைதிகஸமயங்களைநசிபபிதது தம்முடைய கீர்த்தியாலேலோகங்களெலலாவற்றிலும வ்யாபிதது, கரூரபாபியானவென்பக்கலிலே ப்ரவேசித்து, என்னுடைய பாபங்களெல்லாம் நசித்துப்போம்படி பண்ணி, பின்பு பெரியபெருமாளுடைய அழகிய திருவடிகளோடே ஸம்பந்திப்பித்தார்; இப்படி ஒருகார்யதனை உத்தேசித்து அதேககாரியங்களைச் செய்தார. இப்படி இந்தஸமபெருமானர்செய்தருளும் ஆஸ்சர்யங்களைக்கண்டீரே! என்று ஸித்தாகிறார்.

வ்யா.—(பார்த்தானறுசமயங்கள்பதைப்ப) (அறுசமயங்கள்) பௌதத சார்வாக சாக்ய உலூகய பாசுபத காணபதயங்க ளென்கிறவேதபாஹ்யஸமயங்களாறென்னுதல்; அன்றிக்கே அநுஷ்டாநதசையிலே அத்யந்ததுஷ்கரூபங்களானவை யென்னுதல். (பதைப்பப்பார்த்தான) இப்படிப்பட்ட வேதபாஹ்ய ஸமயங்களெல்லாம் நிர்மூலமாய்ப்போமபடி அவற்றை கடாக்ஷித்தார். பதைத்தல்-துடித்தல். (దితౌదాఽద్ధజైత్రధ్వ జపటపవనస్ఫాతినిర్ధూతత త్తత్సిద్ధాన్తస్తోమమూలస్తబకవిగమనవ్యక్తసద్వ ర్తనికా) (திக்ஸௌதாபத்தனஜதாத்வஜபடபவநஸ்பாதநிர்த்தூதததத்ஸித்தாந்த ஸ்தோமகூலஸ்தபகவிகமநவ்யக்தனைத்வர்த்தநீகா) என்று அபியுக்தரும் அருளிச்செய்தாரிறே. (இப்பார் முழுதும் போர்த்தான் புகழ்கொண்டு)லோகமெல்லாம் நிஸ்ஸபத்நமாகப்பண்ணவேதமக்குஎல்லாம் கைவசமாய்த்து. இப்படிப்பட்ட

பூமியெங்கும் பண்டிதபாமரஸாதாரணமாகத் தம்மைகொண்டாடுமபடி தம்முடைய கீர்த்தியை ஸர்வதிகிலும வ்யாபிப்பித்தார். போர்த்தல - மூடுதல.

(புண்ணமபினைனிடை) வந்தேதறியான பாபங்களொன்றுமின்றிக்கே, "வெம்புமுற்றகைகப்பு மிகுவதுபோல" என்கிறபடியே நாள்தோறும எனறுலே தீரசுகழியச் செய்யப்படடனவையாய், (పాపానాంవా) (பாபாகாவா) என்றும, (క్షీణపుణ్యాఃక్షీణపాపాఃక్షీ) (தேத்வகபுண்ஜதேபாபா.) எனறும சொலலுகிறபடியே அந்த பாபங்களையே ஒருவழிவாகவுடையனைகயாலே அத்யந்தபாபியானவென்னிடத்திலே (தான்புகுந்து) அடியேன் ஒரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுதே யிருக்கச்செய்தேயும், அர்த்தியாமத யிருகக்செய்தேயும், ததுபயநிரபேக்ஷமாகத தரமே நிர்ஹேதுகமாகவந்து ப்ரவேசித்து.

(இருவினை) இரண்டு வகைப்பட்டவினை; புண்யபாபங்களென்றபடி. அன்றிகே, (இருவினை) இருமை-பெருமையாய், (యద్బ్రహ్మల్పనియతానుభావేప్యనాశ్యంతత్కిల్బిషంసృజతినురిహపుణ్యం) (పాపానాంప్రథమోస్త్యహమ్) (మయితిష్ఠతిమష్కృతాంప్రధానే) (ఇహమస్త్యు ... భక్తవత్సి) (யத் ப்ரஹ்மகல்பநியுதாநுபவேப்யநாச்யம் ததகிலபிஷஜஸ்ஜதிஜந்துரிஹ ஸுக்ருணார்தமே) (பாபாகாப்ரதமோஸ்மயஹம) (மயிதிஷ்டதிதுஷ்க்ர்தாப்ரதாநே) (அஹமஸமயபராதசகரவர்தி) என்கிறபடியே அநுபவப்ராயஸ்சித்தங்களாலும எதஜனையேயறும தரமுடையபலராலும நிவர்த்திபிகவரிதான எனறுமடைய மறறபாபங்களென்றபடி. (தீர்த்தான) இவற்றை அநாயாஸேந மணலிலேயெழுதினவெழுத்தைத துடைபபானைப்போலே துடைதது (வாலேறு மறிகடலோ மாருதமோதியகமோ காலுலவாகறுகண்டிலமால) எனறும, (சுமமெனுமதனைவிட்டோடாத சூறுகள்பாய்ந்தனவே) எனறும சொலலுகிறபடியே வாஸனையோட போகிறனென்றபடி.

(தீர்த்து) அந்தபடி ரக்ஷணம்பணனி தூறிகைவாகி யிருக்கையனறிகே இப்படி பாபங்களெல்லாம போகாகி. (அரங்கன) எட்டாநிலமான பரமபதத்திலேபோய ஆச்ரயி எனறும, யோகமார்கத்தாலே அநதர்யாமியை ஆச்ரயியென்றும, இபபடி அநேகங்களானவற்றை உபதேசிததுப் போருகையனறிகே அதயநத ஸுலபராய்க்கொண்டு நானிருந்தவிடத்திலே யிருக்கிற பெரிய பெருமாளுடைய. (செய்யதாளிணையோடாதத்தான) (அரங்கத தம்மான் திருக்கமலபாதம்) என்கிறபடியே தர்சநீயமாய பாவநத்வ போக்யத்வங்களுக்கு பரம்பராஸதர்சமான திருவடிகளோடே

நாடகபாகம்-அற்புதம்-உணர்ச்சியும் வ்யாக்யானமும். கஅஞ

ஸம்பந்திப்பித்தார். சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தத்தை அறிவிப்பித்தா
ன்றபடி. ஆர்த்தல் - பந்திதல்.

(இவை யெம்மிராமாநுசன்செய்யுமற்புதமே) இவ்வளவும்
சொன்னவையெல்லாம் எங்களுக்காக அவதரித்தருளின எம்பெரு
மானுர் செயதருளும அத்புதகார்யங்கள். அற்புதம் - அத்புதம்.
பித்ராவாக்ய பரிபாலநம் பண்ணவேணுமென்று காட்டுக்குப்போய்
அவ்வளவிலே நிலலாதே ராக்ஷஸனையெல்லாம் ஸம்ஹரித்துத் திரு
வடிகட்டுவித்து மஹாராஜருக்கும்ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுக்கும் ஸ்வ
ஸ்வராஜ்யங்களைக கொடுத்தும போநத சகரவர்த்தித்திருமகனைப்
போலே, ஒன்றுசெயயவென்றுவொருப்படடு அதிகமான அதிமா
நுஷ சேஷ்டிதங்களைபபண்ணியருளினரா காணும இவரும. இப்படி
யிறே மஹாபுருஷர்களபடியிருப்பது. காபுருஷர்களாலை * உபகர
மதிலே அதிகப்ரகல்பங்களைச்சாலலி காயஸமயமவந்தவாறே
வருந்தியும அல்பமாகிலும் செய்யமாட்டாரகளென்றதாயதது ()

உரை.—அ.—ஐம்பத்துமூனறாம்பாடடு. "பார்த்தானறுசம
யங்களபதைப்ப" என்ற பாஹ்யஸமயங்களைக் குலையப்பண்ணி
இவ்விபூதியில இவாஸ்தாபிதவர்தகமெனன; ஸகலசேதநா
சேதநங்களும ஸாவேச்வரனுக்கே சேஷமென்கிற விலகூண
மான அாதத்தை ஸ்தாபித்தருளினர.

ழ.—அற்புதஞ்சம்மையிராமாநுசனென்னுமாளவந்த
சற்பகங்கறறவர்சாறுறுசீலனகருதிய
பற்பலுயிர்களுமபலலுலகியாவுமபானென்னும்
நறுமபொருளதனையிகதானிலததேவகதுகாட்டினனனே. ()

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னை ஆ	எனனை அடிணமெகா	அற்புதம்	ஆஸ்சர்யபூதராய்,
ள	ள்ளுணகக்காக,	செமமை	ஆசரிதருடையகள
வந்த	தான கிடந்தவிடம		டிலயதனைப்பார்
	தேடிவநத,		த்துக கைவிடா
கற்பகம்	பரமோதாரராய்,		தே, நீரோற்றமேடு
கறறவர்	அறிவுடையார்,		களிலேவிரகாலே
காறுறு	ஆசைப்படுமபடியா		நீரேற்றுவாரைப்
	ன,		போலே தம்மை
சீலன்	லௌகில்யத்தை யு		அவர்களுக்கீடாக
	டையராய்,		அமைத்துப் பரி
	அதிமாநுஷ மான		மாறும் ஆர்ஜவ
	செயல்களைச் செ		குண யுக்தரான,
	ய்கையாலே,		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
இராமாநுசன் கருதரிய	} எம்பெருமானர், நினைக்கப் புக்கால்	நாட்டினன் ஸ்தாபித்தருளினர். கல்பகத்திற் காட்டிலு இவர்க்கு விசேஷம் - அடிமை கொள்ளுகையும், இருந்தவிடம்தேடி வருகையும். காழுதுதல - விரும்புதல். பற்பல உயிர்கள்-பலபலவாயுயிர்கள்; அஸங்க்யாதமான உயிர்களென்றபடி. "பல்லுலகில்யாவும்" என்றும பாடம் சொல்லுவர்கள், 'எழுத்தேற்றம் வருகையால் அதுசேராது. ஆனால் "பல்லுலகியாவும்" எனறுல எழுதேற்றம் வாராதோவெனில்; "உளைகதினைறன னுமகதிபான்" எனகிறவிடதிற் போலவே, "பல்லுலகியாவும்" என்கிறவிடத்தில் இகரமும குற்றியலிகரமாய் வணணம பெடாமைக்குக் கழியுண்ணைகபோலே எழுதேற்றமவாராது. நாட்டுதல - ஸ்தாபித்தல். (நகூ)
பற்பல்உயிர்களும் பல்லுலகியாவும்	அஸங்க்யாத மான ஆதமாக்களும், அவர்களுக்குவாஸஸ் தாநமாய அஸங்கயாதமா யிருக்கிற ஸகலலோகங்களும், [குசேஷதம்,		
பரனது என்னும்	ஸர்வஸ்மாத்பர ணுக் என்கிற,		
நல்பொருள்தன்னை	} சீரிய ஆசாதத்தை,		
நாநானிலத்தே	} இந்த		
வந்து	} லே,		
	ஒருவரபேக்ஷியா திருக்கத் தாமேவ ந்து,		

வ்யா.—அ—ஐம்பத்துமூன்றுமபாட்டு. "பாததானலுசம யங்கள்பணதப்ப" என்று - பாற்றயஸமயங்களாக குலையப்பண்ணினு மென்றும், "அரங்கன்செயயதாளிணையேயாடாதத்தான" எனறு - பரமபுருஷார்தத ஸாராஜ்யதனைதக கொடுததாமெனறும் சொன்னீர், அமமாதரமேயோ அவர்செய்ததென்னில்; அவ்வளவேயன்று, ஸகலாபேக்ஷிதங்களையும், அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக கல்பகம் போலே கொடுக்குமவராய ஸௌசீலயத்தையுடையராய் அத்யாஸ்சர்யபூதராய் ஆர்ஜவகுணயுகதரானஎம்பெருமானர், ஸகலலோகங்களிலுமிருந்துள்ள ஸகலாதமாகளுடஸர்வஸ்மாத பரணுகதே சேஷபூதனென்று இந்தலோகதிலே ப்ரதிஷ்டிப்பித தருளினர்.

வ்யா.—(என்னையாள) ஸ்ரீயஃபதியினுடையதிவ்யாஜ்ஞையினாலே ஸகலலோகோஜ்ஜீவந விஷயமாக வவதரிததாரேயாகிலும், (எதிர்சூழல்புக்குஎணைத்தோர்பிறப்புமெனக்கேயருள்கள் செய்ய) என்கிறபடியே லோகத்தாரெல்லாரிலும், (நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்) என்கிறபடியேஅத்யந்தநிஹீநனெனவென்னிடத்திலே க்ருபைபண்ணி யருளி அடியேனை அடிமை கொள்ளுகைக்காக.

(வந்தகறபகம்)தம்மையொருவனாராதிக்கைக்காக அவதரித்தாரொ
ன்றுகாணுமஇவருடையதிருவுள்ளத்திலோடுகிறது. (வந்தகற்ப
கம்) நித்யவிபூதியில்நின்றும் லீலாவிபூதிக்கு எழுந்தருளின கல்ப
கம்.கலபகம்போலே அபீஷ்டார்த்தப்ரதரானவர் ஜடமாய் ஸ்தாவர
மாய் ஜங்கமபுருஷார்த்தமாத்ரப்ரதமாய் ஒருதேசவிசேஷத்திலே
தானேயதமாயிறே அந்தகல்பகமிருப்பது; இந்தகல்பகம் அதில்நி
ன்றும் அதிவிலக்ஷணமாய்அப்ராகர்தமாய்,(அஜஹத்ஸ்வபவர்கவைபவம்)
(அஜஹத்ஸ்வர்கமபவர்கணைபவம) (நலமந்தமிலலதோர்நாடு
புகுவீர்)(நல்லபதத்தால் மீளவாழ்வர்கொண்ட பெண்டிர்மக்கள்)
என்கிறபடியே - ஜங்கமாபுருஷார்த்தங்களையும்
கொடுக்கக்கடவ ஒளதார்யதனைபுடைததாய உபய விபூதியிலும்
வ்யாபித்த நிருபபதாய் நித்யமாய் நிற்பதொன்றிறே. ஆகையாலே,
(வந்தகற்பகம) எனறு - சாகாசந்த்ரார்யாயேநபுதத்யாரோ பதது
க்காகச்சொனனரிதத்தனை. நானநிடகதவிடம தேடிவந்து விஷயீக
ரித்தவிது மவ்ளதாயமிறே ' எனறுவிதத்தராய்கசாணும (வந்த
கற்பகம) என்கிறார.

(கற்றவர் காமுறு சீலன்) ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸி
தத்தாலே ஸ்ரோதாதிகராய, (உன்னையொழிய வொருதெய்வம்
மறறறியா, மனறுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி) என்றுகொண்டாடப்படு
கிற வடுகநமபி, கடாமபியாசசான் முதலான முதவிகள், வ்யாமுக்
த்தராய் ஆசைப்படும்படியான ஸ்வபாவத்தையும் ஸத்வர்த்தியையு
முடையராய. அன்றிகே, பெரியவன் தாழ்ந்தவருடனே புரை
யறகலந்து பரிமாறுணைகயாகிற சீலகுணத்தை புடையவரென்று
மாம். காமுறுதல் - விரும்புதல். எமபெருமானார் கோயிலிலே
வாழுகிறகாலதத்திலே ஒருநாள்மத்யாஹ்னஸமயத்திலேதிருகாவே
ரியிலே நீராடித் திருமபவும எழுந்தருளுகிற வளவிலே வழியிலே
திருகோட்டியூர்நமபி எதிரே எழுந்தருள, எம்பெருமானரும்
அந்தமணலிலே ஸாஷ்டாங்கமாக தண்டனிட்டு நிற்க, நம்பியும்
அவரைகடாக்ஷித்து ":எழுந்திரும்" என்றருளிச் செய்யாதே
வெறுமனே யிருந்தவாறே, அசேர்த்தியைக கிடாம்பியாச் சான்
கடாக்ஷித்தருளி, "நம்பீ! இவரைகொல்ல நினைத்தீரோ" என்று
சீறுபாறுசெய்து, மணலிலே ஸாஷ்டாங்கமாக விழுந்திருக்கிற
எம்பெருமானரை வாரியெடுத்துக் கொண்டார் என்று நம்முதலி
கள கோஷ்டியிலே ப்ரஸித்தமிறே.

(அற்புதம்செம்மை) அதிமாநுஷங்களான சேஷ்டிதங்களைப்
பண்ணுகையாலே அத்புதராய் ஆசரிதருடைய கௌடில்யத்தைப்
பார்த்துக்கைவிடாதேநீசேரும்மேடுகளிலேவிரகாலே நிசேரும்மாப்

போலே தம்மை அவர்களுக்கிடாக அமைத்துப்பரிமாறும் ஆர்ஜவ குணத்தையுடையரான. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். (சுருதரிய) நிணக்கப்புக்கால்நிணத்துத்தலைசகட்டவரிதாம்படி.(பற்பலவுயிர்களும்)பலபடியான. பல்பல்லண்ணகையாலே-ஒருஜாதியே அஸங்க்யாதமாய்அப்படிப்பட்டஜாதிகுலங்களும அஸங்கயாதங்களாய், (எண்பெருக்கந்தலதிதாண்பொருள்)எனகிறபடியே எண்ணிறந்த ஆத்மாகளும. (பல்லுலகியாவும்)அந்த ஆதமாகளுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமாய அஸங்கயாதமாயிருகிறஸகலலோகங்களும். (பரனென்னும்)(పరపరాణామ్)(పరపరాణం)எனகிறபடியேப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும பரனாய் ஸ்ரீயஃபதியானவனுகே சேஷபூதமென்றும், (ஸர்வேஷாபி ஸநாதநாகிலஜகத் வ்யாப்தாவபோதாமலாநந்தாகார யுதிதாப்யநந்தஸுகுணஸ் ஸாவாதமநா0 ஸாஸ்விதா-தேஹீதாரணஸாஸதேஸமஸநமூகை. ஸ்வாதீநநித்யஸ்தகிதி: ஸ்வாமீநித்யமிதாகயமங்களவபுஃஸ்ரீபூமிநீளாதிப:) (సర్వేషాపి సనాతనాఖిలజగ్ద్వ్యాప్తావబోధామలానన్తాకారయుతాప్యనన్తసుగుణస్సర్వాత్మనాంశాసితా। డేహీధారణశాసనేశనమఖైఃస్వాధీనసిత్యస్థితిఃస్వామినిత్యనుయోగ్యవపుర్జగత్పతిః శ్రీభూమినీళాధిపః) என்கிறபடியே - போகயபோகோபகரணபோகஸ்தாந போகத்வங்களெல்லாம் ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுகே சேஷபூதமென்கிறது.

(நம்பொருள்தன்னை) யதாவஸ்துதிதளமிச்சநஞ்ஞாநதனை. அன்றிக்கே, இப்படிப்பட்ட சீரியவாதத்தனை. (இருநானிலத்தேவந்து) இந்தலோகமெலலா முஜ்ஜீவிகணைகளாக தாமெவருவத்நித்தருளி. (நாட்டினனே) ஒருவரும அபேக்ஷியாதிருகயமசெயதேநிர்ஹேதுகமாகவே பரதிஷ்டிபபித்தருளிணா. நாட்டுதல-ஸ்தாபித்தல. சிலர்கு ஒருகாலததிலே உபதேசிததுப்போனமாதரமேயன்றிகேலோகத்தாலலாருமஸாவகாலமுமநுபவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக ஸ்ரீபாஷ்யாதிமுகேந ப்ரதிஷ்டாபநம பணனியருளிணொன்றதாயதது. (యఃణ్ణణ్ణాన్తరగోచరేఇచ్ఛయద్భుక్తాణ్యావరణానియానిచ। గుణాదిప్రధానంస్వయమప్రపంచదప పరాత్పరం బ్రహ్మచతేఽభూతయః) (யதண்டமண்டாந்தரகோசரஅசயத்தஸாதாரணயாவரணாதியாநிச - குணாதிபரதாநஅபுருஷ:பரஅபதஅ பராதபரஅபரஹ்மசதேவிபூதய:) என்று ஆளவந்தாரு மருளிசசெயதாரிறே.

கல்பகத்தைக் காடடில் இவருக்கு விசேஷம் - அடிமை கொள்ளுகையும் இருந்தவிடத்தே வருகையும். "பல்லுலகில்யாவும்" என்றும் பாடம சொல்லுவர்கள். எழுத்து ஏற்றமாகையாலே அது சோாது; ஆனல் "பல்லுலகியாவும்" என்றல் எழுத்தேற்றம் வாராதோ வென்னில்; "உணாக்கின்றனனுமக்கியான"

-த்தில்போலவே, "பல்லுலகியாவும்" என்கிறவிட
தில் இகரம் குற்றியலிகரமாய்வண்ணநகெடாமைக்குக் கழியுண்
கையாலே எழுத்தேற்றமவாராதென்று ஜீயரு மருளிச்செய்தா
ரிறே. ... ... (நஉ)

உரை.—அ.—ஐம்பத்துநாலாம்பாட்டு. இப்படி எம்பெருமா
னார், யதார்த்தஸ்தாபநம்பண்ணியருளின ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு,
பாஹ்யஸமயங்களுக்கும், வேதத்துக்கும் திருவாய்மொழிக்கு
முண்டான ஆகாரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—நாட்டியநீசசமயங்கள்மாணடன; நாரணனைக்
காட்டியவேதங்களிப்புற்றது; தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண்டமிழ்மறைவாழ்ந்தது; மண்ணுலகில்
நாட்டியசீலதிராமாநுசன்றனியல்வுகண்டே. (நச)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாட்டிய	மேன்மேலும் நிரட்டி நகொண்ட,	வேதபாஹ்யங்களா	கையாலேதண்ணி
சீலத்து	சீலகுணதனதையுடை		தான,
இராமாநுச	யானான,	சமயங்கள்	சமயங்கள் நசித்
சன்றன்	எம்பெருமானுடைய,	மாண்டன	தன;
இயலவுக	ஸ்வபாவதனதக	நாரணனை	பூர்வபாகம் ஆராதந
ண்டு	கண்டு,		ஸ்வரூபத்தையும்,
	ஆதிதய நாசநத்தில		உத்தரபாகம்
	அந்தகாரம் நசித		ஆராத்ய ஸ்வரூப
	து *அம்புஜாதநக நாடிய	வேதம்	த்தையும சொல்
	ளஅலருமாப்போ	களிப்புற்ற	லுகையாலே,
	லே,	து	"வேதைச்சஸர்வைரஹமேவவே
நாட்டிய	ஸ்வயுக்தி ஸ்தாபித		த்யஃ" "வேதைஸ்ச
	நகளாய.		ஸாஹவரஹமேவ
			வேத்யஃ" என்கிற
			படியே உபயவிபூ
			தியுக்தனான ஸர்
			வேச்வரன,
			ப்ரகாசிப்பித்த வேத
			மானது,
			நமக்கு இனி யொரு
			குறையில்லை யெ
			ன்று கர்வித்தது;

*"அம்பு ஜாதிகள் அலருமாபபோலே" எனறும் பாடம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தென்	ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷண மான,	வாட்டமி லா	ஒருகுறையின்றிக்கே யிருபபதாய,
சூருகை	திருநகரியைத் தமக குவாஸஸ்தானமாக வுடையராய,		ஜ்ஞாநப்ரப்திமோ க்ஷாநதமான ஸகல பலங் களையும் கொடுக்கும்,
பகவ தநுபவபரிவா ஹரூபமான ஸ்வ வோகதிகளை லோசத்துகருஉபகரித்தருளின,		வண் தமிழ்மறை	ஔதார்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற, த்ராவிடவேதமான திருவாய்மொழி,
வள்ளல்	பரமோதாரரான ஆழ்வாருளிச்செய்தாய்,	வாழ்ந்தது	பராபதைசவாயமாயதது.
பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளால் அவிசாலய மாகையாலே,			

களிப்பு-மகிழ்ச்சி. தலை - கர்வித்தல். வாட்டம்-ஸங்கோசம். வாட்டுதல்-திரட்டுதல். இயல்வு-ஸ்வபாவம்.

(நுச)

வ்யா.—அ.—ஐம்பதாநாலாமபாட்டு. கீழுலலாம - எம்பெருமானார் தர்மதநிராஸநம்பண்ணினாரொனறும, மேலதாத்தாணமபண்ணினாரொன்றும் ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திகளிலேதாமே அவகாஹித்தாரொன்றும சொனனீர, ஆனபிறபு அததால தாமதங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் ஆழ்வாருடைய அருளிச்செயல்களுககு முண்டான ஆகாரதனைதச சொல்லவேண்டாவேவா வென்ன; தர்மதங்களடங்கலும் வேரோடேகூட நசிதது பபோன்தன, வேதமானது பூலோகத்திலே "எனக்காரும திகரில்லை" என்று கர்வித்திருந்தது, அருளிச்செயல்களெலலாம ஆனவரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி நித்யாபிவ்ருத்தங்களாய்க கொண்டிருந்தனவென்கிறார்.

வ்யா.—(நாட்டியநீசச் சமயங்கள் என்று தொடங்கி) (மண்ணுலகில்) அஜ்ஞாநத்துக்கு விளைநிலமான பூலோகதிலே. (நாடடியசிலத்து) உபயவிபூதனைச்வாயதனைதப் பெற்ற தமமுடைய மாஹாத்ம்யத்தையும் லௌகிகருடைய சிறுமையையுமபாராதே திருக்கோட்டியூரிலே பாலவ்ர்த்தவிபாகமற எல்லார்கும், குஹ்யதமமாகத் தாம்பெற்ற சாமசலோகார்த்தத்தை வெளியிடடு, கொங்கில் பிராட்டியையும், இராட்டைத் திருப்பதியிலே மாடுமேய்க்கிற பெண்பிள்ளையையும், மேல் நாட்டுக்கெழுந்தருளுகிறபோது காட்டிலே ஒருஇடையனையும், மற்றும்ஸ்ரீமுதலானவர்களையும,

நிர்ஹேதுகமாக விஷயீகரித்துக் கலந்து பரிமாறி மேல்மேல னத் திரடடிக்கொண்ட ஸௌசீல்யத்தையுடையான. ஈட்டுதல் - திரட்டுனை. (இராமாநுசன்றன்) என்பெருமானுருடைய. (இயல்வு கண்டு)ப்ரதிபக்ஷப்ரதிக்ஷேபகத்வ காமமார்கப்ரதிஷ்டாபகதவாதி ஸ்வபாவங்களாகக்கண்டு. இயலவு - ஸ்வபாவம்.

(நாட்டியநீசச் சமயங்கள் மாண்டன) சோழமண்டலத் திலே யிருகிற திவ்ய தேசங்களில்கோயில்களெல்லாம் ஸைஷ்ய டிமபரான பாஷண்டிகள பிடுங்கிப் பொகட்டுச் சிவாலயங்களைக் கட்டுவிக்குமபோது திருமங்கைமன்னன் திருவயதரித் தருளி அந்த பாஷண்டிகளுடனே ப்ரஸங்கித்து அவர்களைவென்று திவ்ய தேசங்களைக் கடடடுக நிர்வஹித்தார்; ஆளவந்தார், சோழன் ஸபையிலே ருத்ரபசுஷ பாதிகளோடே ப்ரஸங்கித்து அவர்களை வென்று அந்தராஜாவாலே அர்தராஜ்யத்தைப பெற்றார்; இங்கு அப்படியன்றிக்கே இவர் தமமுடைய காலதிலே தானே அவ்ய யபதேச்ய னென்பானொருவன "சிவாத்பரோநாஸ்தி" என்று சாஸநத்தையெழுதி இந்த பூமண்டலத்திலே ஸ்தாபிப்பதாக அ நேக பகவத்பாகவதகுரோஹங்களைப் பண்ணிகொண்டுபோந்து "நீசருமமாணடனை" எனகிறபடியே இவருடையயத்நமின்றிக்கே இவர் தம்முடைய அப்ரதிமப்ரபாவதனைக கணடபோதே கழுத் திலே புண்பட்டு கரிமிகண்டமுய் நசித்தான் எனறும், கால ஹஸ்தியில் நின்றுமை சைவாகள திரண்டுவந்து திருவேங்கடமு டையானை தங்களுடைய கந்தாயனர் என்று வழக்குப்பிடித்து அக்காலதிலே ராஜாவான பாதவராயனுலையும் பரிஹரிகவரி தாம்படி திருமலையை ஆகரமிகக; அப்போது திருவேங்கடமுடை யானுடைய விஷயீகாதகாலே எமபெருமான் மழுந்தருளி அவ ர்களை பராஜிதராகினவாறே அவாக ளெலலாரும தலையறுப்பு ண்டுபோனாகளெனறும், மேல் காட்டிலே பௌத்த ஸமயத்தார் பரபலராய அவ்விடதில் ராஜாவும் அவர்களுடைய சிஷ்யனுய் அததேசதிலே தத்வநிரிக்தர் இருக்கவும் கூட வரிதாய்ப்போந் திருந்தகாலத்திலே இவரும யாத்ர்ச்சிகமாக அத்தேசத்திலே சில காளழுகதருளியிருக்க, அந்தராஜாவும் இவருடைய வைபவத் தை லெவித்து அந்த பௌத்தர்க்கும் எம்பெருமானுர்க்கும் ப்ர ஸங்கம் பண்ணுவித்து அவர்களுடைய குதர்ஷ்டி கல்பதத்தையும், எம்பெருமானுருடைய ஸமீசீந கல்பதத்தையும் கண்டு வித்தனுய் இவர்திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து, பட்டாசார்யன் காலத்திலும் நசியாதே வேர்பாய்ந் திருக்கிற பௌத்தருடைவும் ஜைருடைய வும்தலைகளை யறுப்பித்து அத்தேசதிலே அப்படிப்பட்ட நீசமை யங்கள் நடையாடாதபடி பண்ணினானென்றும் ப்ரஸித்தமிறே.

(நாட்டியவித்யாதி) ஆதித்யதர்சநத்தில்அந்தகாரம் நசிக்குமாப் போலே இவருடைய வைபவங்களைக்கண்டு ப்ரமாணதர்க்கங்களன்றிக்கே ஸ்வயுக்திஸ்தாபிதங்களாய், எத்தனைதாமுடையவாறும் நிவர்த்திப்பிகக அசக்யங்களாய, வேதபாஹ்யங்களாகையாலே அதிநீசங்களாயிருக்கிற அனைதிகஸமயங்களெலாம் நிர்மூலமாய்ப போயின. (நாராணனைகாட்டிய வேதமகளிப்புற்றது) (நாராயணபரம்ப்ரஹ்ம தத்த்வம்நாராயணபரம், நாராயணபரோஜ்யோதிராத்மாநாராயணபரம், யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் த்ருச்யதேச்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஸ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்திதஃ) எனறும, (நாராயண ப்ரஹ்மாஸ்மி) (நாராயணாத் ப்ரஹ்மாஜாயதே) எனறுதொடங்கி, (நாராயணாயவைபலஸ்வம், யதூர்த்வ தாயச்சபவ்யம், நித்யஸ்யதோ்யநிஷத்ப்ரஜோ்ரஸிஜ்ஞானோ்ஸ்வரூபோ்நிராதாரஸ்தஸ்மிந்தோ்கேவலோ நாராயணஃ, நத்வதீயோ்ஸ்திகஸ்சித், யஏவம்வேத,ஸஷ்ணுரேவபவத) எனறும, (ஏஷஸர்வ பூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயணஃ) எனறும, (ஹிரண்யவர்ணாம் ஹரிணீம்) எனறும் நாராயணபரத்வதனைக் காட்டுகிற வேதமானது பூர்வோத்தரபாகங்களிரண்டிலும வைதத்துகொண்டு, பூர்வபாகம ஆராதநகாமஸ்வரூப ப்ராதிபாதசமாமையாலும, உதரபாகம் ஆராத்யப்ரஹ்மஸ்வரூபோபாய புருஷார்தப்ராதிபாதகமாகையாலும, இரண்டுகும் ஏகசாஸ்தரத்வதனைதிவ்விவமபெருமாணர் ஸமர்தித்தது ஆஸைதுஹிமாசல ப்ரதிஷ்டைடைபண்ணுனைகயாலே இனி நமகொருகுறைகளுமிலலையென்று தெளிந்தடமாய கோயில்சாந்து பூசிகொண்டு இந்தலோகத்திலே நாலெலிடடுஸஞ்சரியாநின்றது. களித்தல • கர்விததல்.

(தனகுருணைகவள்ளல் வாட்டமிலாவண்டமிழ மறைவாழ்க்கது) (திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) என்னும படி தென்தேசததுக்கெல்லாம் அலங்கார பூதமாய் தர்சநீயமான திருநகரியைத்தமக்குத்திருவவதாரஸ்தலமாகவுடையராய் பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளை யநுபவிகக அநுபவிக்க உள்ளடங்கா மேததநுபவபரீவாஹரூபங்களாய்,"மொழிபட்டோடும் கவியமுதின்நுகர்ச்சி யுறுமோமுழுதுமே" என்று-தம்மாலே ச்லாகிக்கப்படுமையான ஸ்வஸமக்திகளை லோகத்தாரெல்லார்க்கும் ஸர்வாதிகாரமாம்படி உபகரித்தருளும் பரமோதாரரான நம்மாழவாராலே அருளிச்செய்யப்பட்டதாய் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசாரல்யமாகையாலே ஒருகுறையுமின்றிக்கே யிருப்பதாய், "நல்லபதத்தால் மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே" எனகிறபடியே - ஐஹிகபுருஷார்த்தத்தையும், "கானிறையாயிரத்து

இவைபத்தும்வீடே'' ''இவைபத்தும் பிழிதகார் பிழித்தார் வீற்றி
ருந்தபெரியவானுள்நிலாவுவரோ'' ''அவர்விலங்காதிப்பதறிந்தார்
பிறந்தாருயர்ந்தே'' என்கிறபடியே ஆமுஷ்மிகமான பரமபுருஷா
ர்த்தத்தையும கொடுக்கக்கடவதான ஔதார்யத்தை யுடைதாயி
ருக்கிற த்ராவிடவேதமான திருவாயமொழியானது,''சடகோபன்
தண்டமிழ்நூலவாழ'' என்கிறபடியே - ஸமஸ்தப்ரபந்நஜநங்களும்
மங்களாசாஸநமபண்ணும்படி உஜ்வலமாய்த்து. வாடடம் - ஸங்
கோசம்.... ... ... (நசு)

உரை.—அ.—ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு எம்பெருமானுர்ஸ்வபாவ
த்தைக கண்டு வேதம் கர்வாததாரமாயிற் றென்றார் - கீழ்; இப்
படி ஒருவரா அபேக்ஷியாதிருக்கத் தாமே, ஸகலவேதங்களும பூமி
யிலே நிஷ்கண்டகமாக நடக்குமபடி பண்ணின ஔதார்யத்திலே
யீடுபட்டு அவரை ஆசரயித்திருக்கும குடி எங்கோ ஆளவுரிய
குடியென்கிறார் - இதில்.

மூ.—கண்டவாசிந்தைகவருங்குடிபொழில்தென்னரங்கன்
தொண்டர்குலாவுமிராமாநுசனைதொகையிறந்த
பண்டருவேதங்கள்பார்மேல்நிலவிடப்பார்த்தருளும்
கொண்டலேமேவிதொழுங்குடியாமெங்கள்கோக்குலமே.

பதம்.	உரை.
தொகையிறந்த	(அஸந்க்யேயா:) (அநந்தாஸ்வேவா:) என்கிற படியே ஒரு தொகையிலடங்காதபடி அநந்தமாய,
பண்தருவேதங்கள்	உதாத்தாதியான ஸ்வரங்களுக்குப்ரகாசகங்களாயிருக்கிற வேதங்களானவை,
பார்மேல் நிலவிட பார்த்தருளும்	பூமியிலே வாதங்களில்லாதபடி, பண்ணியருளினவை,
கொண்டல்	பரமோதாரராய்,
கண்டவர் சிந்தை கவரும்	கண்டவர்கள் நெஞ்சை, அபஹரியாநிற்பதாய.

பதம்.	உரை.
குடி	பரிமளத்தை யுடைதாகை,
பொழில்	திருச்சோலைகளையுடைதாய்,
தென்னரங்கன் தொண்டர்	தர்சநீயமான கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறபெரியபெருமாள்திருவடிகளுக்கு சேஷபூதரானவர்கள்,
குலாவும்	அந்தஸ்வபாவத்துக்குதகாற்றுக்கொண்டாடும்படியிருக்கிற,
இராமாநுசனை	எம்பெருமானாரை,
மேவி	தத்ஸ்வபாவத்திலேயீடுபட்டு
தொழும் குடி	விஷயாந்தரவிமுகராயாஸ்ரயித்திருக்கும்குலம்,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எங்கள் கோககு லமாம்	தத்ஸம்பந்திகளே உத்தேச்யரென்றிரு க்குமெங்களை ஆளு வுரியகுலமா யிருக்கும்.	அலப்யத்வத்தையும் சொல்லுகிற தாஞலோவெனனில்; (பண்டை யருவேதம்)என்றுபாடமாயிற்ரு யில் அப்படிபொருள் சொல்லலா ம்; பண்டுஎன்கிறசப்தம-பூர்வகா லத்துக்கு வாசகமாமித்தனை யல் லது பூர்வகாலநிமானதத்துக்குவா சகமாகாமையாலே அப்படி சொல லபோகாது; (பண்டை நாளமை னற)(பணடைகுலம)(பண்டை யாமலலோம்) எனறும, (பண டுறுவா) (பண்டுமிவறும்) (பணடொருநாளாவினிலவளாக த) எனறுமஇதயாதிஸ்தலங்களி ல இந்தவிபாகம கண்டு கொள வது. ... ... (நந)

வ்யா.—அ.—ஐமபத்தஞசாமபாட்டு. கீழப்பாட்டிலே - வேத மானது எமபெருமானுடைய வைபவத்தைதகாண்டுகர்வித்து, தன க்கு ஒருவரும் லக்ஷ்யமாகமாட்டார்க ளெனறு பூலோகத்திலே ஸஞசரியாநின்றதென்ரூ; இதிலே-அப்படி அந்தவேதங்களை ஒரு வர் அபேக்ஷியாதேயிருகக தாமே நிஷ்கணடகமாக ப்ரவாத்தி பித்த ஔதார்யத்தையுடையராய ஸகலஜநமநோஹரமாய, பரி மளத்தையுடைய திவ்யாதயாநுகளாலே சூழப்படடு தாசநீய மான கோயிலுககு ஸ்வாமியான பெரியபெருமாளுடைய அடியா ரான ஆழ்வாசளைகொண்டாடுகிற எம்பெருமானுடைய இந த ஸ்வபாவங்களிலே பீழபட்டு ஆச்ரயிதிருகுமவாகளுடைய குல த்தா, எங்களை ஆளக்கடவ ஸ்வாம்தவதணதையுடைய குலதா னென்கிறார்.

வ்யா.—(தொணகையிறந்த) வேதங்களை எண்ணப்புக்கால், "அந்ந வைவேதாः" "அநந்தாவைவேதாः" எனகையாலே எணணிக தலைக கட்டப்போகாதிறே. தொணகை - ஸங்க்யை. இப்படி ஒருதொணகையி லடங்காதபடி அநந்தமாய். (பண்தருவேதங்கள) பண் என்று - காநமாய், அதுதானும் இங்கு உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரிதப்ரசயாத் மகமாய், அந்தஸ்வரங்களும் சாகாபேதந பஹுவிதங்களாய், அவற்றுக்குப்ரகாசகமானவேதங்களென்னுதல்;எல்லார்க்கும் அவ் வவஸ்வரபரிஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்கவல்ல வேதங்களென்னுதல்.

நு நு-பா-கண்டவர்சிந்தை-உணாயும் வ்யாக்யாநமும். கநு நு

(ஸமஸ்தாஜ்ஞாதவ்யார்ஹாஶ்ச வேதயதீதிவேத:) (ஸமஸ்தாந்ஜ்ஞாதவ்யார்த்தா0 ஶ்சவேதயதீதிவேத:) என்று ஆராதநாராத்யோபயாத்மகமான அர்த்தத்தை அபேக்ஷித்தவர்களுக்கு அடைவே யறிவிப்பிக்கும தாகையாலே வேதமென்று பேராயிருக்கிறது.

(பண்டருவேதங்கள்) எனுமிடத்தில், பண்டென்று-பூர்வ காலீநமாய், அரு என்று-தெரியவராதாயிருக்கும் வேதங்களென்று பொருளாகுமேலாவென்னில்; பண்டு எனறு - காலமாத்ரவாசக மாகையாலே காலீநதனைச்சொலலமாடடாது, பண்டை என்றால் காலீநத்தைசசொல்லலாம்; - (பண்டைநான்மறை) (பண்டைக் குலம்) (பணடையியாமல்லோம்) என்று - இவை காலீநத்துக்கு உதாஹரணங்கள். (பண்டுநூற்றுவர்) (பண்டொருநாள்) என்று இவை பூர்வகாலவாசகதத்துக்கு உதாஹரணங்கள். ஆகையாலே, பண்டு எனறு பதமபணணினாலும் காலபரமாய்ப்போமித்தனை யெழுய காலீநபரமாகமாட்டாது. ஆக பண்தரு என்றுபதச் சேதமபண்ணினால்தான் ஸுஸங்கதமென்று உரையிலேஜீயருமரு ளிசசெய்தாரிறே. இப்படி யிருந்துள்ள ரிக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வண ரூப சதுராவேதங்களும், பராசர பாராஶர்ய ப்ராசேதஸாதி பரம ரிஷிகளாலே அவகாஹிக்கப்பட்ட வேதாந்தங்களும. (பார்மேல்) மஹாப்ரளயமிலே. (நிலவிடபபார்த்தருளும்) ஜலதௌளத்தாதி பாஹ்யரை வேரோடேமுடிவித்து வேதங்களை ஆஸேதுஹிமாச லமவ்யாபிகுமபடி பண்ணி யருளின. நிலவுதல் - வர்த்திதல். இவர்தாம வேதமாகச்சப்ரதிஷ்டடாபநாசாரியரிறே.(கொண்டலை) ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிகுமமேகமென்னலாம்படி வதார்ய ராய.

(கண்டவர சிநதைகவரும)ஸ்ரீகண்டத்வயஸுஸரஸஸ்நிகத்தநீ ரோபகண்டாயமாவிர்மோத ஸ்நிக்தஶுகநாஸாதிதப்ரஹ்மகோஷா ம,மார்கோகமாக்கேகபதிகநிவணஹரூச்யமாகாபவர்கஹா0பாடிஸ்ய ம்தா0புராபிபுரீ0ஸ்ரீமத்தீ0ரங்கநாமக:)(ப்ரஹ்ருஷ்ட்வாயஸஸர்ஸஸ்நிக்தஸர்வாபகண்டா மாஹர்ஷாஸ்ரீயுக்தாகுரு நாதிதப்ரஹ்ம கோஷாம், மார்கோமார்கோபதிகநிவஹோயுக்ஷ்வமானா பவர்கா பஸ்யேயுஸ்தாம்புனரபிபுரீம்ஸ்ரீயுதாம்ஸ்ருஷ்டிம்) என்கிறபடியே தன்னைப் பாரக்கிறவாகளுணர்ச்சியை அபஹரித்துத் தன்வசமாக்கி, பாராதபோது "திருமபவும்காண்கிறதெப்போதோ" என்று ஆகாங் கூதிகுமபடி நிற்பதாய, கவருணை-க்ரஹிக்கை. (கடிபொழிலென் னரங்கன) பரிமள ப்ரசுரங்களான சோலைகளாலே சூழப்பட்டும், விமாந மண்டப கோபுர ப்ராகார உத்யாநங்களாலே நிபிடமா யும, தவஜ பதாகாதிகளாலே அலங்கர்தமாயு மிருக்கையாலே தர்ஶநீயமாயிருகிற கோயிலிலே நித்யவாஸம்பண்ணி அதுவே நிரூபகமாம்படி யிருக்கிற திருவரங்கச் செல்வனருடைய. கடி - பரிமளம.

"கண்டவர் சிந்தைகவரும் கழி" என்று - பரிமளத்துக்கு விசேஷணமாகச் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, (கண்டவர் சிந்தை கவரும் - தென்னரங்கன்) என்று - பெரியபெருமாளுக்கு விசேஷணமாகச் சொல்லவுமாம். (ஸுகந்த:) (ஸர்வகந்த:) எனறு சொல்லப்படுகிற வவரோட்டை ஸ்பர்ஶதத்தாலே காணும் அவ்விடத்தே யிருந்த திருச்சோலைகளுக்கு (கழிபொழில்) என்று திருப்பிக்கும்படி பரிமளமுண்டாவது. (தொண்டர்குலாவும்) (சண்டேடன் திருவரங்கமேயான்திசை) எனறும், (இனியறிந்தேன் தென்னரங்கத் தெந்தை) என்றும், (தேனார்திருவரங்கம) என்றும், (பண்டரங்க மேயதுவும) என்றும, (திடகொடி மதில்சூழ் திருவரங்கத்தாய்) என்றும், (அரங்கத்தரவணையில் பளிஞ்சான்லும் சடலவிளங்கு கருமேனியம்மானுனக்கு கண்ணாரகண்டு) என்றும், (அணியரங்கத்தேகிடந்தாய்) எனறும், (அரங்கத்தம்மா) என்றும், (அண்டர்கோனணியரங்க னெனனெஞ்சினக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே) என்றும், (நினைவடியினையடைந்தே னணிபொழில் திருவரங்கத்தமமானே) எனறும் - அவருடைய போக்யதையிலே யீடுபட்டிருக்கிற பொயகையார் தொடக்கமான ஆழ்வார்கள் பத்துப்பேனையும், (அனைத்தில்லத்திருவிளக்கைத்தனதிருவுள்ளத்தேயிருத்தும்) இதயாதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே கொண்டாடி நிற்கிற. அவாகள் பகலிலே எப்போதும ப்ரதிபத்தி பண்ணிக் கொண்டு போராநிற்கிறவெயறபடி. குலாவுதல - கொண்டாட்டம்.

(இராமாநுசனே) எம்பெருமானை. (மேவித்தொழுங்குடி) அவருடைய ஸ்வபாவங்களிலே அதயபரிவிஷ்டசித்தராய விஷயாந்தரவிமுகராய ஆச்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிசத்தாரடங்கலும். (ஆமெங்கள் கோகுடியே) ததஸ்வபாதிகளை உததேச்யமென்றிருக்கும் எங்களை அடிமைகொள்ள வல்லவருடைய திருவடி சத்தாராவர். தமகது ஒருவருகுமேயன்று, தமமுடைய ஸ்வபந்தி ஸம்பந்திகளுகும் இகுடியொனறுமே வகுதத சேஷியென்றுகாணும் இவருடைய பாதிபத்தி யிருகுமபடி. அனறிகே, எம்பெருமானை திருவடிகளிலே ஆசரயிததவாகள எந்தக குலதிலே அவதரிததாலும அதகக்குலமேயெங்களை யெழுதிகொளளவல்லவாமியாமென்று யோஜிகவுமாம். (ஶ்வபாஸதாஸகணாசரமாத்ர்யஸ்ய ஸ்வபாஸதைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து)(தவததாஸதாஸகணாசரமாவதெளய ஸ்தத்தாஸஸதைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து)என்று இவ்வர்த்தத்தையே யிறைஜீயரும் ப்ரார்த்திதத்தருளினது. (ஸாரஜ்ஞோயதிகஶ்சிதஸ்திபுவநாதஸ்ஸயூதஸ்யவ:) என்று அபியுக்தரும் அருளிச்செய்தாரிறை. (குலந்தாங்குசாதிகள்

நிகு-பா-கோக்குலமன்னனை-உளையும் வ்யாக்யாகமும். ககூள

காலிலுங்கீழிழிந்தெத்தனை, கலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்க
ளாகிலும், வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணர்க்காளெ
ன்றுள், கலந்தார் அடியார் தம்மடியாரெம்மடிகளே) என்றுப்
போலே அருளிச்செய்தாராய்த்து. ... ...(நுந)

உளை.—அ.— ஐம்பத்தாறும்பாட்டு. "கொண்டலேமேவித்
தொழுங்குடியாமெங்கள் கோக்குலம்" என்று இவர் சொன்ன
வாறே, முன்பும் ஒரோவிஷயங்களிலநின்றுல் இப்படியன்றே நீர்
சொலலுவது, இதுவும் அப்படியனறேவென்ன; எம்பெருமானை
ஆச்ரயிதபின்பு எனவாங்மநஸ்ஸுக்கள் இனி வேறொரு
விஷயமறியாதென்கிறார்.

மூ.—கோககுலமனனைமூவெழுகாலொருகூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப்போற்றும்புனிதனபுவநமெங்கு
மாக்கியகீர்திராமாநுசனையடைந்தபினென்
வாகுணையாதெனமநமநினையாதினிமறொன்றையே. ( )

பதம்.	உளை.
கோக்குல மன்னனை	ஐசவர்பததாலே ரா ஜகுலதனைத் ப்ரா பிகனையனறிககே கூந்தரியகுலோதப் பவரானரா ஜாகசுனை,
மூவெழு காலல்	"இருபத்தொரு கா லரசுகளோ கட்ட"
ஒரு கூர மழுவால் போகிய	எனகிறபடியேயிரு பதவொருகால், அதவிதீயமாய், கூரியதாயிருக்கிற, மழுவாலே நிரஸி த்த,
தேவனை	விரோதிநிரஸநப்ரயு கதமான ஔஜ்வ ல்யதனதையுடைய ஸர்வேச்வரனை,
போற்றும்	அந்தகுண ஜிதராய் கொண்டு ஏத்தா நிறபாராய்,
புனிதன்	ஸ்வ ஸம்பந்தத்தா லே அசுத்தனையும் சுத்தராக்கவல் ல பரமபாவநரூத ராய்,

பதம்.	உளை.
	"இப்பார் முழுதும் போர்த்தான புகழ்கொண்டு" என கிறபடியே,
புவநமெங் கும ஆகிய	லோகமெங்கும், வ்யாபிக்கும் படிபண் ணின,
கீர்த்தி இராமாநு சனை அடைந்த பின்	கீர்த்தியையுடைய, எம்பெருமானை, ஆச்ரயிதபின் பு,
இனி	மேலுள்ளகாலமெல் லாம்,
மற்றென் றை	வேறொரு விஷயத் தை,
என்வாக்கு	என்னுடையவாக்கா னது,
உளையாது	கீர்த்தியாது;
என்மநம்	என்னுடைய மநஸ் ஸானது,
நினையாது	ஸ்மரியாது.

பதம. உரை. பதம. உரை.

போற்றுதல்-புகழுதல். புனி தன்-சுத்தன் க்குஎன்மநம்'' யே ச்லாகித்தருளிச்செய்கிறார். ''அடைந்தறபினவாகுணாயா து,என்மநம்நினையாது''எனறும பாடம் சொல்லுவர்கள. பரசுரா மாவதாரம் அஹங்கார யுக்தஜீ வனை அதிஷ்டித்து நிற்கையாலே முழுமூர்க்கருக்கு அநுபாஸ்ய மானரே, ''போக்கிய தேவனைப்துதித்தநிதனையிற. ... (நகூ)

போற்றும் புனிதன்''என்பானை ன்னென்னில; அதுகுக் குறைவ்விஷயத்தில் அநந்யார்ஹராம்பயில்லை; விரோதி நிரஸநம் பண்டிவிஸ்ந்தப்ராவண்யதனைக்கண் டப்ரீத்யதி சயத்தாலே,''என்வா க்கு,என்மநம்'' என்றுதனித்தனி யே ச்லாகித்தருளிச்செய்கிறார். ''அடைந்தறபினவாகுணாயா து,என்மநம்நினையாது''எனறும பாடம் சொல்லுவர்கள. பரசுரா மாவதாரம் அஹங்கார யுக்தஜீ வனை அதிஷ்டித்து நிற்கையாலே முழுமூர்க்கருக்கு அநுபாஸ்ய மானரே, ''போக்கிய தேவனைப்துதித்தநிதனையிற. ... (நகூ)

ஸ்துதிகிற மாதரமொழிய தத் உபாஸந மல்லாமையாலே, ''ம ன்னடங்கமுழுவலநகைக் கொண் ட விராம நமபி'' எனறும, ''வை ன்றிமாமழுவேந்து முன் மண்மி சைமன்னரைமூவிவழுகால்கொ னறதேவா'' எனறும, ஆழவார்க ளருளிச்செய்ததும விம்மாதிரி ஸ்வபாவதுகுதகுதோற்றத

வ்யா.—அ.—ஐம்பத்தாறுமபாட்டு. ''கொண்டலேமவித் தொழுங்குடியாமெங்கள் கோககுடி'' என்றுசொன்னவாறே, நீர் இப்போது எம்பெருமானுடைய சல்யாணகுணங்களை யநுபவித்துவித்தாய்ச்சொனனீர், நீரவிஷயாந்தரங்களைவிரும்பினபோது முற்காலததில் அப்படியேயன்றே சொலலுவது, ஆகையாலே உமக்கு இது ஸ்வபாவமாயவிட்டபினபு இவனையே பற்றியிருக கிறேனென்ற விது நிலைநிற்கக்கடவதோவெனறு சிலர் ஆசங்கி பிக்க; அவர்களைக்குறித்து நான் துர்வாஸனையாலே விஷயாந்தரங் களை விரும்புவதாக யத்நித்தேனுகிலும என்னுடைய வாகும மநஸ்ஸும் அவற்றைவிரும்ப இசையாதேயிருந்தனகாண்.

வ்யா.—(கோககுலமனனனை) தரேதாயுகதிலே காதகவீர் யார்ஜுநனென்பா னொருராஜா மஹாபலபராகரமசாலியாய ஒரு வரும் எதிரின்றிக்கே திரியாநிற்கிறகாலதிலே ஒருநாள ஜமதகநி மஹாரிஷியினுடைய ஆச்ரமத்திலேசென்று ப்ரளயகாத ராஜ்ய கர்வத்தாலே அவனை ஹிம்ஸித்துப்போக; அந்தரிஷிபுத்ரனை ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான் அச்செய்தினையக் கேடடு மிகவும குபித னைய தத்க்ஷணத்திலே தானே அநதராஜாவைக கொனறும் பித்ர்வத ஜந்யமான கோபம் சமியாமையாலே ''ராஜகுலத்தையெ ல்லாம் நிக்ஷத்ரமாகப் பண்ணக்கடவோம'' என்று ஸங்கல்பித்து பூமியிலுள்ள ராஜாக்களையெல்லாம் ஸம்ஹரித்து சிறிதுநாள்தப ஸ்ஸுபண்ணிக்கொண்டுபோந்து பின்னையும் க்ஷத்ரியகுலம் உத் பந்நமாய்க் கொழுந்துவிட்டுப் படர்ந்தவாறே அத்தைக்கண்டு திரியட்டும் முன்புபோலே நிக்ஷத்ரமாகப் பண்ணி, இப்படி

இருபத்தொருதலைமுறை க்ஷத்ரியராஜாக்களையெல்லாம்ஸம்ஹரித்து அவர்களுடைய ரகதத்தாலே திலதாப்பணம் பண்ணிஞ ரென்று ப்ரஸித்தமிறே. அப்படி ரோஷாவிஷ்டனுய் நின்றபோது வேறொரு குலத்திலே பிறந்தார ராஜ்யம் பண்ணிகொண்டிருந்தாலும் அவர்கள்வழிபோகாதே க்ஷத்ரிய குலமாத்ரத்தையே ஸம்ஹரித்தபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

(கோககுலமன்னரை) வேறொருகுலத்தில் பிறந்து ஐச்வர்யத்தாலே ராஜகுலதனை ப்ராபிக்கையன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்க்ஷத்ரிய குலோத்பவரான ராஜாக்களை.(மூவெழுகால)மூவெழுதரம் "இருபத்தொருகாலரசுகளைகட்ட" என்கிறபடியே - இருபத்தொருதலைமுறையென்றபடி. (ஒருகூறைமுவால) ஆவேஸாவதாரமான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானுக்கு நிரூபகமா யிருக்கையாலே அத்விதீயமாய் இருபதத்தொரு பர்யாயம க்ஷத்ரியரை ஸம்ஹரிகத்தகதான கூர்மையையுடையபரசுவாலே.(போக்கியதேவனை) விரோதிநிரஸநப்ரயுக்தமான ஔஜ்வல்யத்தையுடைய ஸாதேவசவரனை யென்றபடி. இப்படிப்பட்ட தொழில்களெலலாம் அந்த அவதாரத்தில் பண்ணின க்ரீடையாகையாலே ஏவம்ப்ரகாரமான க்ரீடாயுக்தனை யென்றுதல். (போறறும்) ஆச்ரயித்திருகிற; மங்களாசாஸநம பண்ணிக்கொண்டிருகிற. போற்றுதல்•புகழ்தல்.(விநாயசமயூ ஈம்) (விநாயசதுஷ்காதாம்) என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநசீலமாகிறகுணதத்திலே தோற்று ஏத்தாநின்றார்கள்காணும். மஹாபாரத பாரதசாத்ராதிகளாலும், நமமுடையபூர்வாசார்யாகளாலும, ப்ரஹ்மருத்ராராஜரிஷ்யாஸகுதஸ்த ஜாமதக்ந்யாதிகள அநுபாஸ்யரென்று பலரும்முகமாகச் சொல்லியிருக்க, எம பெருமானார பரசுராமாழ்வானை ஏதநுகிறவிது சேருமோவென்னில்; அந்த அவதாரம் எமபெருமானுடை அஹங்காரயுகத ஜீவாவேச மாகையாலே அவனுலே செயயும் அபசத்துக்கு எம் பெருமானார ஏறபட்டு ஸ்துதிதாரென்று சொனனே னிதனை யொழிய தநுபாஸநம பண்ணுகிறரென்று சொல்லாமையாலே விரோதமில்லை. (மம்மனடங்கமழுவலகணைக் கொண்டவிராமநமபினனறும், (வெனறிமாமழுவேந்தி முன்மண்மிசை மன்னரை மூவெழுகால கொன்றதேவா) என்றும, *மயர்வறமதிநலமருளப்பெறறவர் அருளிச்செய்ததும் விரோதிநிரஸநஸ்வபாவத்துக்குத் தோற்று. (புனிதன்) பகவந்மங்களாசாஸநத்தாலே பரிசுதஸ்வபாவராய், தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களையும், (ஆத்மஸாம்ய்யாவஹத்வாத்) (ஆத்மஸாம்யாவஹத்வாத்) என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வஸாம்யத்தை யுடையராம்படி பண்ணவல்லபாவநகமர். புனிதன்-சுத்தன். (புவநமெங்குமாக்கியகீர்த்தி) "இப்பார்

மூழுதும் போர்த்தான் புகழ்கொண்டு'' என்கிறபடியே - இந்த லோகமெங்கும்வ்யாபிக்கும்படிபண்ணின கீர்த்தியையுடையான. (இராமாநுசனை) எம்பெருமானுனை. (அடைந்தபின்) ஆசரயித்த பினபு. இங்கே, ''அடைந்ததற்பின'' என்றும பாடம்சொல்லுவர் கள். ஆகிலும்அர்த்தபேதமில்லை. (இனிமற்றொன்றை) மேலுளள காலமெல்லாம் வேறொரு விஷயத்தை. (என்வாக்குனையாது, என் மநம் நினையாது) முறகாலமெலலாம் அஸதயபாஷணத்தையும் அஸத்கீர்த்தநத்தையும பண்ணிகொண்டு போந்தவனுடைய வாக்கானது எம்பெருமானுனை ஆச்ரயித்தபினபு அவருடைய திவ்ய குணங்களையே கீர்த்தியாநிற்கு மிதநினையொழிய வேறொன் றைக் கீர்த்திக்கமாட்டாது முற்காலமெலலாம் பாபசிந்தனையைத் தானே பண்ணிகொண்டு போந்த என்மநஸ்ஸானது அவனை ஆச்ரயித்த பினபு அவருடைய திவ்ய குணங்களில் யீடுபட்டு ஸ்வதா அனைதன்னை மநமபண்ணிக்கொண்டிருககு மிதநினை யொழிய வேறொன்றை ஸ்மரிககமாடடாதெனறு அருளிச்செய்தா ராய்த்து. (తృణీకృతవిరిఞ్చాదినికఞ్చశ్రీవిభూతయః। రామానుజపదామ్భోజసమాశ్రయణశాలినః) (தர்ணீக்ர்தவிரிஞ்சாதி நிரங்குஶ விபூதயः-ராமாநுஜ பதாம்போஜஸமாஶ்ரயண ஶாலிநः) எனனகடவதிறை. (நுசூ)

உரை.—அ.— ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு. ''இனியென்வாககு னையாது, எனமநம் நினையாது'' எனபானென, விபூதி இதுவா னையாலே அஜ்ஞாநம்வரிலோவெனன; எம்பெருமானுனை இந்த லோகத்திலே லபித்தபின்பு, விவேகமினறிமே கண்டதொனனை விரும்பகடவ பேதைத்தநம் ஒன்றுமறியெனனகிறார்.

மூ.—மற்றொருபேறுமதியாதரங்கன்மலரடிககா
ளுற்றவரோதனக்குற்றவராகவெளளுமுதநமனை
நற்றவர்போற்றுமிராமாநுசனையிந்நானிலத்தே
பெற்றனனபெற்றபினமற்றறியேனொருபேதனமையே.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மற்றொரு பேறு	வேறொரு ப்ரயோஜநங்களை,	தனதுற்ற வரா	தமக்கு பந்து பூதரா க,
மதியாது	ஒன்றுக நினையாதே,	கொள்ளும்	அங்கீகரிக்கும்,
அரங்கன்	பெரிய பெருமாளுடைய,	உதநமனை	உதநமாதிகாரிகளாய்,
மலர் அடிக்கு	நிரதிசயபோக்யமான, திருவடிகளுக்கு,		ஸ்ரீமகத்வ அவிளமபபலப்ரதத்வ ஸ்வரூபாநுரூபத வாதிகளாலே ஸர் வதபஸ்ஸுக களிலும வைத்துக் கொண்டு,
ஆள்உற்ற வரோ	அடிமையே புருஷார்த்தமென்று அதிலே உணர்நதியிருக்குமவர்களையே,		

பத	பதம்.	உரை.
நல்தவர்	விலக்ஷண தபஸ்ஸா	பெற்றனன் லபித்தேன்;
	ன ஸாரஸகதி தர்	பெற்றபின் லபித்ததற்குப்பின்பு,
	மத்தி(	மற்று இத்தையொழிய,
	நானவர்கள,	ஒருபேதை ப்ராப்தா ப்ராப்தி
போற்றும்	தம்முடையவைபவ	மை அறி விவேகம் பண்ணு
	தனதேயே சொல்	யென் தே கண்டதென்ன
	லிப் புகழும் படி	றிலே மேல் விழு
	யான,	னைக் குறுப்பான
		அஜ்ஞாநம் கண்
இராமாநு சன	எம்பெருமானை,	டிலேன்.
இந்நானி லத்தே	இந்தலோகத்திலே,	ஆகலால் மேலும் உண்டாகக் கூடாதென்று கருத்து. ... (நெ)

வ்யா.—அ.—ஐம்பத்தேழாம்பாட்டு. "இனியென்வாக்குரையாது, என்மநம் நினையாதுமற்றொன்றையே" என்றீர், * இருந்தருமாநூலத்திலேஇந்நாளிலேஇந்தநியமம் நிலைநிற்குமோ, "சஞ்சலம்ஹிமநஃ" (சஞ்சலம்ஹிமந:) என்று - மநஸ்ஸு ஒருவிஷயத்தில் தானே ஸர்வகாலமும் நிற்கமாட்டாதிறே; ஆகையாலே மற்றொருகாலத்திலே மநஸ்ஸுவ்யபிசரித்து அஜ்ஞாநத்தை விளைத்தாலோ என்று ஆசங்கைபண்ணினவாகளைக்குறித்தது, நீங்கள் சொன்னதேஸத்யம், ஆகிலும் நான் கீழே இழந்துபோன நாள்போலேயன்று இந்நாள், இப்போது தந்தாமுடைய பாரமைகாந்த்யத்தாலே ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய பரம போக்யமான திருவடிகளுக்குஅடிமைப்படுகையே பரமபுருஷார்த்தமென்று அத்யவஸித்திருக்குமவர்களையே தமக்கு பந்துபூதராக அங்கீகரித்துக்கொண்டு, ப்ரபந்நகுலோத்தேச்யராய ஸர்வதபஸ்ஸுக்களிலும் வைத்துக்கொண்டு விலக்ஷணதபஸ்ஸான சரணாகதி தர்மத்திலே நிஷ்டராயினவர்கள் தம்முடையவைபவத்தைச்சொல்லிப் புகழும்படியான எம்பெருமானை இந்தலோகத்திலே லபித்தேன், ஆனபின்பு, ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகமின்றிக்கே கண்டதொன்றை விரும்பக்கடவதான அஜ்ஞாநமானது என்னிடத்திலே சேரக்கண்டிலே. னென்கிறார்.

வ்யா.—(மற்றொருபேறுமதியாது)"நமாம்துஷ்க்ருதிநோமூடாஃ ப்ரபத்யந்தேநராதமாஃ। மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநாஃஅஸுரம்பாவமாஶ்ரிதாஃ॥கலௌஜகத்பதிம்விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ருஷ்டாரமீஶ்வரம்। நார்சயிஷ்யந்திமைத்ரேய பாபஜ்ஞோபஹதாஜநாஃ। காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞாநாஃ ப்ரபத்யந்தேந்யதேவதாஃ" (நமாம்துஷ்க்ருதிநோமூடாஃ ப்ரபத்யந்தேநராதமாஃ- மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞாநாஃ ஆஸுரம் பாவமாஶ்ரிதாஃ-

கலெள்ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ராஷ்டாரமீஸ்வரம், நார்ச்சயிஷ்யந்திமைத்ரேய பாஷண்டோபஹதாஜநாஃ - காமமஸ்ரைதஸ்ரைதர்ஹர்தஜ்ஞாநாஃ ப்ரபத்யந்தேந்யதேவதாஃ) என்று நிஷேதித்த படியேஸத்துக்களுடைய உபதேசாதிகளாலேதெளிந்துகொண்டு, "அ[illegible]" "வ்யவஸாயாத்மிகாபுத்திரேகேஹ" "அநந்யாஶ் சிந்தயந்தோமாம்" "வ்யவஸாயாதமிகாபுத்திரேகேஹகுருநந்தந - மயிசாநந்யயோகேநபக்திரவ்யபிசாரிணீ" என்கிறபடியேதத்தேகநிஷ்டைராய், "ஏகாந்தீநஃசிஷ்யோ தேவதாஶயாநரைஃ। ஶக்ருத்ப்ரபந்நஸ்ஸம்கல்பஸ்ப்ரபத்தேஸாதநம்" "ஏகாந்தித்வநிஷ்டாயாதேவதாவிஷயாகதாஃ. ப்ரத்யுபாயஶமஶக்ர்ஷணப்ராப்தௌளக்ர்ஷணகஸ்ஸாதநஃ" என்னுமபடி தேவதாந்தரமந்த்ராந்தர ப்ரயோஜநாந்தரங்களஸ்மரியாத பாரமைகாந்த்யதாலே. மதிக்கை-விரும்புகை.

(அரங்கன்மலரடிக்கு) ("ஜ்ஞாநஜ்ஞாமிதிப்ரூயாத் மோக்ஷநாநாம்ச தைரபி। மய்யேகாந்தபரஶ்சைஷ்ணுலோகஸ்ஸர்வோபகாரகஃ" "இதம்ஹிஜ்ஞாநமுத்பந்நமாஜ்ஞப்ஸ்" (ரங்க0 ரங்கமிதி ப்ரூயாதயோஜநாகர0 ஸாதரபி-முச்யதேத ஸர்வபாபேப்யோவிஷ்ணுலோகம்ஸகச்சதி - இத0 ஹிரங்க0க்யாஜ்ஞாமிஹாகமம்) எனனுமபடி ப்ரஸித்தமமான ஸ்ரீரங்கநகரத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகவுடையனைய அதுவே நிரூபகமாம்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய. "நர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி" "ஷ்ட்ரிபதே ரமேமர்வுத்ஸ்" "ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி", "விஷ்ணோர்யத்பரமம்பத" பரமமதவ உதஸ:" என்றும, "கதாஸ்ஸஶ்ஜ்ஞ ஏதாஜ்ஞக்ஷ்வாகுஷ்வாரஸ்தாஜுக்ரே வத்ரலாஜ்ஞ்ச। த்ரிவிக்ரமஸ்யச்சரணாம்புஜஸ்யயம்நதீய மூர்தாநமு ஜ்ரிஷ்யத்" "கதாஹ0ப்ரஸாதாம்புஜஸ்யயம்ஶிரஸாஸ்ப்ருஶிஷ்யாமி" "கதாபுநர்ப்ரஸாதாங்கல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம-தரிவிகரமத்வச் சரணம் புஜகவய0 மதீயமூர்தாதாந மலங்கரிஷ்யதி" "கதாஹ0பகவத பாதாம்புஜகவய0ஶிரஸாஸங்க்ரஹிஷ்யாமி" எனறும சொல்லுகிறபடியே மேதாந்தவாகய ஸாவஸ்வமாய், நிதய நிரதிஶயபோகயாய், ஸர்வலகூஷேணபேதமாய, அதயந்த ப்ராப்தநீயமாய, புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய, ஸேவித்தவர்களோ அநந்யாஹாம்படி யுண்ணக்கடவதான திருவடிசரஞ்சு.

(ஆளரற்றவரே) "தாஸோஹாவாஸுதேவஸ்ய" "ஸ்ரீநரஸ்ஸரஹிதஸ்தோர்தாஸ தாஸஸ்யதாஸ:" "தாஸோஹ0வாஸு தேவஸ்ய" "லக்ஷ்மீபர்த்துர் கரஹரிதகோர்த்தாஸதாஸஸ்யதாஸ:" என்றும், "பொன்னுழிக்கை யென்னம்மான் நீக்கமில்லாவடியார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே * வழுவிலாவடிமைகளிலே அந்வயித்து, "முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவன்" என்றும், "ஆகலால்வந்துன்னடி

யிணையடைந்தே ணணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மானே" என்றும் அதுவே பரமபுருஷார்தமென்றதிய வலித்திருகிறபராங்குசா பரகாலாதிகளே (தனக்குற்றவராகவெகாள்ளும்)"ಪಾಸ್ಥಾ. ಪ್ಲುಭಕ್ತಾಶ್ಚ" "பாந்தவாவிஷ்ணுபக்தாஸ்ச" என்றும், "மாதாபிதாயுவதயஸ்தனயாஃபூதிஸ்ஸ்வயம்:" "மாதாபிதாயுவதயஸ்,கநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்" எனறும் சொலலுகிறபடியே மாதாபிதர்ப்ரப்ர்தியான ஸர்வவிதபந்துகளாக அநுஸந்தித்திருக்குமவராய். (உத்தமனை)கீழ்ச்சொன்ன அதிகாரிகளெலலாரிலுமவைதத்துக்கொண்டு உத்தமாதிகாரியாய. ஆசார்யரா யென்றபடி.

(நற்றவாபோற்றும) தவம்-தபஸ்ஸு. நல்தவம்-விலக்ஷணமானதபஸ்ஸு."తస్తాన్నాస్యమేషాంతపసామతిరిక్తమూహలుః""தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிகதமாஹுஃ" என்றும், "సత్కర్మనిరతాశ్శుద్ధాఃసాఙ్ఖ్యయోగవిచక్షణాః। నార్హాస్తిరస్కృస్య కలాంకోటితమేనపి" "ஸத்கர்மநிரதா ஸ்ஸுத்தாஃ ஸாங்கயயோகவிதஸ்ததா - நார்ஹந்திபாரணஸ்தஸ் யகலாம்கோடிதமீமபி" என்றும்ச்ருதிஸ்மர்திகளாலே ப்ரஸித்தமாகப்பட்டதாய் அர்ஜுநனுக்கு மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசிக்குமிடத்தில் முந்துறமுன்னம் கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகப்ரதிபாதகமாய அவதாரரஹஸ்ய புருஷோத்தமவித்யா நாமஸம்கீர்த்தநரூப இதரோபாயங்களை உபதேசித்தவாறே அவற்றைகேட்டு சோகாவிஷ்டனானவனுக்கு குறித்து அவனுடைய சோகாபநோதநார்த்தமாக உபதேசிகசப்பட்டஅர்த்தமாய அதனவஸ்துஸ்வபாவமாய அவிளம்பாயபலப்ரதமாய ஸ்வரூபாநுரூபமாய அத்யந்த விலக்ஷணமானபாணகதி தாமதத்திலே அதயபிநிவிஷ்டரான ஆழ்வான், ஆண்டான, பிள்ளான, எம்பார, கிடாம்பியாசசான் முதலான முதலிகளையும லோகதாரையும் உத்தரிபபிசனைகாக அவதரித்தவருடைய வைபவதனையறிது, "నచేద్రామానుజేత్యేసా చతురాచతుర ీ। కామనష్టాంప్రపద్యన్తే జన్తవోహన్తమూదృశః" "நசேதராமாநுஜேத்யேஷா சதுராசதுராக்ஷரீ, காமவஸ்தாம்ப்ரபத்யந்தே ஜந்தவோஹந்தமூதர்ஶஃ" "ఇతిరామానుజేత్యేషా పాపధ్వాన్తభయాయచ। శ్రీమానావిరభూద్భావకా రామானுஜதிவாகரஃ" "புண்யாமோஜாகாஸாய பாபத்வாந்தபயாயச ராமாநுஜதிவாகரஃ" "పుణ్యామోజాకాసాయ పాపధ్వాన్తభయాయచ। శ్రీమానావిరభూద్భావకా రామానుజదివాకరఃః" "புண்யாம்போஜவிகாஸாய பாபத்வாந்தபயாயச, ஸ்ரீமாநாவிரபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகரஃ" "తృణీకృతవిరిఞ్చాది నిరఙ్కుశశుభాశయఃా రామానుజపదామోజ సమాశ్రయణశాలినఃా" "தர்ணீக்ருத விரிஞ்சாதி நிரங்குஸ விபூதயஃ - ராமாநுஜபதாம்போஜஸ்மாச்ரயணஸாலிநஃ" என்றும், "సత్యంసత్యంపునస్సత్యంయతిరాజోజగద్గురుఃా సమ్పశ్య సర్వలోకానా ముద్ధర్తానాత్రసంశయఃా" "ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்யம்யதிராஜோஜகத்குருஃ - ஸமஸ்தஸர்வலோகாநா முத்தர்த்தாநாத்ரஸம்ஸயஃ" என்றும், "కుదృష్టికుహనామఖేనిపతితఃపరబ్రహ్మణఃకరగ్రహవిచక్షణో పాయఃా" "குத்ருஷ்டிகுஹநாமுகேநிபதிதஃபரப்ரஹ்மணஃகரக்ரஹவிசக்ஷணோ

யயதில ஸ்ரீனோயம்பமுனிः'' ''குத்ர்ஷ்டிகுஹராகூடுகே நிபதிதः பாப்ரஹ்ம மணः காக்ரஹவிசக்ஷுரேணு ஜயதிலக்ஷ்மணேயமுனிः'' என்றும், ''ஹத்யக்ரவேத்யனிஜதிவ்யகுணஸ்வரூபப்ரத்யக்ஷிதாமுபகத ஸ்ரீஹர்ஜ்ஞராஜः। வச்யஸ்ததாபவதி தேயதிராஜஸ்தாச்சக்தஸ்வகீயஜனபாபபமோசனேத்வம்'' ''ச்ருத்யக்ரவேத்ய நிஜ திவ்ய குணஸ்வரூபப்ரத்யக்ஷதாமுபகதஸ்த்வி ஹராங்காராஜः-வச்யஸ் ஸதாபவதிதேயதிராஜ தஸ்மாச்சகதஸ்ஸ்வகீயஜநபாபவிமோச கேத்வம்'' என்றும், ''வாழியெதிராசன்வாழியெதிராசன்'' என்றும்·சொல்லிப் புகழும்படி எழுந்தருளியிருக்கிற.

(இராமாநுசனே)எம்பெருமானை. (இந்நானிலத்தே) இந்த * இருள்தருமாஞாலத்திலே. (பெறறனை) ஆச்ரயிதேன. நிழலும் நீருமில்லாத மருகாந்தாரத்திலே தண்ணீர்ப்பந்தல்பெற்றவன் ஹர்ஷடனுமாப்போலே இந்தலோகஸ்வபாவத்தை யழியமாறி எனனை உஜ்ஜீவிப்பிக்கும விஷயத்தைப் பெற்றேனென்று ஹர்ஷடாகிறார்காணும். (பெற்றபின் மற்றியெறுபேதனை மே) எம்பெருமானை ஆசரயித்தபின்பு, முன்பு அநாதிகாலமே தொடங்கி * ஆவிர்ப்பூதமாயிருக்கிற எனறனடைய தேஹாத்மப்ரமமும், ஸ்வஸ்வாதந்தர்யப்ரமமும், அந்யசேஷதைகபரமமும, அநுபாயத்வப்ரமமும்எங்கேசென்றறறது, கண்டிலன். (மற்றியெறுபேதனை) அஜ்ஞாநமானது மநஸ்ஸுக்குத்தோற்றுகிறதில்லை;ப்ரத்யக்ஷமாகக காணப்படுகிறதில்லை. ப்ராப்தாப்தவிவேகம்பண்ணுதே கண்டதொன்றிலே மேல்விழுந்து மண்டுகைக்குறுப்பான அஜ்ஞாநம்வாஸனையாடேபோய்தனென்றபடி. ''''த்யஜபூடுரதரீணதாஸபாவ'' ''தியஜபூடு தூராதரோணதாநபாபாந்'' என்றுப்போலே அஜ்ஞாநமடங்கலும் தூரதோநிரஸ்தமென்றதாய்த்து. ... ... (நள)

* உரை.—அ.—ஐம்பத்தெட்டாமபாடம். கீழ்-பலவிடங்களிலும், எம்பெருமானை பாஹ்யமத நிரஸநம பண்ணின ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து விதத்தாரானை; குத்ர்ஷ்டி நிரஸநம்பண்ணின படியையநுஸந்தித்து விதத்தாகிறார—இதில.

மூ—பேதையர்வேதப்பொருளிதனறுன்னிப்பிரமநன்றெ
றேதிமற்றெல்லாவுயிருமஃதென்றுயிர்கள்மெய்விட்
டாதிப்பரனேடொன்றுமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றானென்மிராமாநுசன்மெய்ம்மதிக்கடலே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேதையர்	வேதாஉப்ராமாண்ய விரோதிக ளான பாஹ்யரைப்போ லன்றிக்கேவேதத் தைப்ராமாணமாக		அங்கீகரித்து வைத்து தகர்த்த தர்ஶநத்தில் குத்ர்ஷ்டிகளா யிருக்கிற அஜ்ஞர்,

* ''அபிபூதமா யிருக்கிற'' எனறும் பாடம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வேதப்பொ ருளிதென்று	வேதத்தி னுடைய அர்த்தம் இதுவெ ன்று,	அவ்வல்ல லெல்லாம் மெய்ம்மதி கடல	அந்த கோஷத்தை யெல்லாம், தத்வஜ்ஞாந ஸாகர மாய,
உன்னி	நிரூபித்து,	எம்.	நம்முடைய நாதரா
பிரமம்	ப்ரஹ்மம்,		ஏ
நன்றென்று	விலக்ஷணமென்று,	இராமாநு சன வாதில்வெ ன்றோன்	} எம்பெருமானர்,
ஓதி	ப்ரதிபா தத்வயதிரிக்த ஸமஸ்த ஜீவவர்க்கங்களும், அந்த ப்ரஹ்மந்தா னே யென்று, இப்படி தத்வநிர்ண யத்தைப் பண்ணி மோக்ஷ நிர்ணயம் பண்ணுகிறவளவி லும,		லோகரக்ஷ மாகவாதம் பண்ணி ஜயித் தருளினர். இப்படிச் செய்த ருளுவதே! என் று கருத்து.
மற்றெல் லாவுயிரும்			
அஃதென் று			
உயிர்கள்	ஜீவவர்க்கம்,		
மெய்விட்டு	தேஹாத்யுபாதிவிநி ர்முக்தமானவாறே		
ஆதி	காரணபூதனான,		
பரனேறு	ஸர்வஸ்மாத் பரனே டே,		
ஒன்றுமெ ன்றுசொ ல்லும்	ஏகீபவிக்கு மென்று இப்படி சொல்லு கிற,		ஆதிப்பரன் என்றது-ஸ்வப க்ஷத்தாலே; அல்லாதவர்கள் இப் படி சொல்லார்க ளிறே. ப்ரஹ் மாத்மமான ஜீவவர்க்கம் தே ஹாத்யுபாதி விநிர்முக்தமானவா றே ப்ரஹ்மைக்யத்தை ப்ராபிக கு மென்றிறே அவர்கள் சொல் லுவது. அல்லல் - ஆரவாரம். அ காவது-கோஷம். (நஅ)

வ்யா.—அ.—ஐம்பதெட்டாம்பாட்டு. கீழ் - பலவிடங்களி லும் வேதபாஹ்ய ஸமயங்கள் பூலோகத்திலே நடையாடாதபடி எம்பெருமானர் சாஸ்த்ரமுகத்தாலே அவர்களோடே ப்ரஸங்கி த்து அவர்களை ஸவாஸநமாக நிரஸித்த வைபவத்தைக்கொண்டா டினர்; இதில்- * கட்டப்பொருளை மறைப்பொருளென்று சொல்லு கிற குத்ருஷ்டிகளை வேதாந்த வாக்யங்களாலே ப்ரஸங்கம்பண்ணி ஜயித்தவருடையவைபவத்தைக் கொண்டாடுகிறார்.

வ்யா —(பேதையர் என்றுதொடங்கி) (பேதையர்) வேதத் தைப்ரமாணமென்னே இசையாத சார்வாகாதிகளுடைய ஸமயங்கள் தான பாஹ்யனைப்போலன்றிக்கே, வேதத்தை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்துவைத்தும் அந்த அர்த்தநிரூபணம் பண்ணுகிறவேளை யிலே, * அநாதிபாபவாஸநாதூஷிதாடசேஷசேதநஸ்வரூபதிரோதாயக் கொ ண்டு வேதத்துக்குத் தந்தாமுடைய குத்ருஷ்டிகல்பங்களான

ಅಪಾರ್ತಂಗಳೆಚ್ ಚೊಲ್ಲಿ. "అథయావత్ ప్రజానాతిబుద్ధిస్సా పార్థతామసీ" "ಅತಯಾವತ್ಪ್ರಜಾನಾತಿ ಪುತ್ತಿಸ್ಸಾಪಾರ್ತ್ತತಾಮಸಿ" ಎನ್ಗಿಱಪಡಿಯೆ ತಮಿೞ್ಪಾಷುರಾಯ್ಪ್ಪ್ಪೋರುಗಿಱ ಶಾಂಕರಭಾಸ್ಕರಯಾದವಾದಿಗಳೆ, "ಪೆ ತೈಯರ್" ಎನ್ಱುರೆತ್ತ್ತೆಸಿಕ್ಕಿಱ್ಱಾರ್. "ಪೆತೈಯರ್-ಅಜ್ಞರ್. (ವೆದಪ್ಪೊ ರುಳಿತೆನ್ಱುನ್ನಿ)ವೆದಾರ್ತಂಗಳಿನುಡೆಯ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ತ್ತಮ್ ಇದು ವೆಯೆನ್ಱು ನಿರುಪಿತತು. ಉನ್ನುತಲ್-ನಿರುಪಿತ್ತಲ್.

(ಪಿರಮಂ ನನ್ರೆನ್ಱೆಱುತಿ) ಪ್ರಹ್ಮಮೆ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಞ್ಚವಿಲ ಕ್ಷಣಮೆನ್ಱು ಅನ್ತವೆದವಾಕ್ಯಂಗಳಾಲೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ್ತು. "సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ" "సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్" "ఏకమేవాద్వితీయమ్" "యత్రత్వస్యసర్వ మాత్మైవాభూవత్" "సర్వంఖల్విదంబ్రహ్మ" "సదేవసోమ్యేదమగ్రఆసీత్" "ఏకమేవాద్వితీయం" "యత్రత్వస్య సర్వమాత్మైవాభవత్" "ಸರ್ವಂಖಲ್ವಿದಂಬ್ರಹ್ಮ" "ಸದೇವಸೋಮ್ಯೇದಮಗ್ರಆಸೀತ್" "ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್" "ಯತ್ರತ್ವಸ್ಯ ಸರ್ವಮಾತ್ಮೈವಾಭವತ್" ಎನ್ಗಿಱ ವಿಶಿಷ್ಟವೆಯ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾನ ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಂಗಳುಕ್ಕು ಕುತ್ರ್ಷ್ಟಿಗಳ್ಪಗಮಾಕ, "ఆశేషవిశేషప్రత్యనీకచిన్మాత్రంబ్రహ్మానపరమార్థం" "ಆಶೇಷವಿಶೇಷಪ್ರತ್ಯನೀಕಚಿನ್ಮಾತ್ರಂಬ್ರಹ್ಮಾನಪರಮಾರ್ತ್ತಂ" ಎನ್ಱು ಅಪಾರ್ತ್ತನಗಳೆಚಚೆಚೊಲ್ಲಿ ಯೆನ್ಱಪಡಿ. (ಮಱ್ಱೆಲ್ಲಾ ವುಯಿರುಮಂಮೆನ್ಱು)ಪ್ರಹ್ಮಾತಿರಿಕ್ತಮಾನ ಜೀವವರ್ಕ್ಕಂಗಳುಡನಗಲುಂ ಅಂತಪ್ರಹ್ಮತ್ತಿನುಡೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಭೂತಮಾಯಿರುಕ್ಕುಂ, ಸ್ವಾಜ್ಞಾನತ್ತಾಲೆ ಪ್ರತ್ಯಭೂತಮಾಯತ್ ತೋಱಱುಗಿಱ ತಿತ್ತನೆಯೆನ್ಱು, "తతశ్చ నానావిధాజ్ఞానకర్మజన్యతత్తత్కర్తృజ్ఞాన భేదాది సర్వం తస్మింశ్చేవ పరికల్పితం మిథ్యాభూతమ" ಎನ್ಱುಂ, "ನಿರ್ವಿಶೇಷಚಿನ್ಮಾತ್ರಂ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತ್ಯಂ" ಎನ್ಱುಂತತ್ವನಿರ್ಣಯತತೆಪ್ಪಣಿಣಿ ಎನ್ಱಪಡಿ.

(ಉಯಿರ್ಕಳ್ಮೆಯ್ವಿಟ್ಟೋತಿಪ್ ಪರಮೆಯೊನ್ಱುಮೆನ್ಱು ಚೊಲ್ಲುಂ) ಮೋಕ್ಷನಿರ್ಣಯಮ ಪಣ್ಣುಗಿಱವಳವಿಲುಂ ಅಪ್ಪಡಿಪ್ಪಟ್ಟ ಜೀವವರ್ಕ್ಕಂಗಳುಡಂಗಲುಂ ತೆಳಿವಾತ್ಯುಪಾತಿವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಮಾನವಾಱು, "బ్రహ్మవేదబ్రహ్మానభవతి" "ಬ್ರಹ್ಮವೇದಬ್ರಹ್ಮಾನಭವತಿ" "పరంజ్యోతిరుపసమ్పద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే" "ಪರಂಜ್ಯೋತಿರುಪಸಮ್ಪದ್ಯಸ್ವೇನರೂಪೇಣಾಭಿನಿಷ್ಪದ್ಯತೇ" "పరమేవతపరమేవభవతి" "ಪರಮೇವತ ಪರಮೇವಭವತಿ" "పరంజ్యోతిరుపసంపద్యస్వేనరూపేణాభినిష్పద్యతే" ಇತ್ಯಾತಿಶ್ರುತಿಕಳುಡೆಯತಾತಪರ್ಯತ್ತೈಯಱಿಯಮಾಟ್ಟಾತೆ ಅವಱ್ಱುಕ್ಕುಕ್ಕಾರಣಭೂತನಾನ ಸರ್ವಸ್ಮಾತಪರನೇ ವೞಿಪಡಿತ್ತಿರುಕ್ಕುಮೆನ್ಗಿಱ ಅಪಾರ್ತ್ತತ್ತೈಚ್ ಚೊಲ್ಲುಂ.

(ಅವ್ವಲ್ಲಲೆಲ್ಲಾಂ) ಇಪ್ಪಡಿಚೊಲ್ಲುಗಿಱ ಕುತ್ರ್ಷ್ಟಿಗಳುಡೆಯ ಶಾಂಕರತರ್ಕ್ಕಂಗಳುಡೆಯತೋಷಂಗಳೆಯೆಲ್ಲಾಂ. ಅಲ್ಲಲ್-ಆರವಾರಂ. ಅತಾವತಿ-ತೋಷಂ. "ಆತಿಪ್ಪಾವೇನುಂ" ಎನ್ಱು-ಕುತ್ರ್ಷ್ಟಿಗಳುಡೆಯ ಪಕ್ಷತ್ತೈಪ್ ಪಾರ್ತ್ತುಚ್ ಚೊನ್ನವಾರ್ತ್ತೈ ಪನ್ಱು, ಒರುಜಗತ್ತೈಯುಂ ಅತುಕ್ಕು ಅವನುಡೆಯ ಕಾರಣತ್ವತ್ತೈಯುಂ ಸರ್ವವುಂ ಪಾರಾರ್ತ್ತಭೂತಮಾಯ್ ಅವಱ್ಱುಕ್ಕೆಲ್ಲಾಂ ಪಾರ ಯಿರುಪ್ಪಾ

னென்னு மத்தையும் அந்தபகூத்தார் இசையாரிறே. ஆக, ஸ்வவி
த்தாந்தாபி ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்தாரித்தனை (வாதில்வென்
ரூன்) லோக ரக்ஷணார்த்தமாக வாதம்பண்ணி ஜயித்தருளினார்.
"ஸர்வ்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) என்கிற ச்ருதிக்கு-
ப்ரஹ்மஸப்தம்ஸ்மஸ்தகல்யாணகுணத்மகமான வஸ்துவையும்,
இதம்ஸபதமும் ஸர்வஸப்தமும், பரித்ர்ஸ்யமாநமா யிருக்கிற
போக்யபோகோபகரணபோகஸ்தாந போகத்ர்வர்க்கத்வைவித்
யத்தையும்ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருக்கையாலே, "ப்ரஹ்ம மொ
னறுமே ஸத்யம், தத்வ்யதிரிக்தமெல்லாம்மிதயாபூதம்" என்
கிற ஸாதாத்ம்யவாதம் ஹித்தியாதே சரீரபூதமா
யிருக்கிற சேதநாசேதநவர்க்கத்துக்கும் ஸரீரியான ப்ரஹ்மத்
துக்கும் சரீர சரீரிபாவ நிபந்தநமாக ஐக்யம் ஹித்திக்கையாலே
விசிஷ்டைகயமே அர்த்தமென்று சொல்லியும், "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர
ஆஸீத், ஏகமேவாத்வீதீயம்" "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆவீத், ஏகமேவா
த்வித்தீயம்" என்கிற ச்ருதிக்கு, "அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே, அக்ஷரம்தமஸிலீயதே,
தமஸிபரேதேவஏகீபவதி" "அவ்யக்தமக்ஷரேலீயதே, அக்ஷரம்தமஹிலீய
தே, தமஸிபரேதேவஏகீபவதி" எனகிறபடியேகல்பாதியிலேஸூக்ஷ்ம
சிதசிச்சரீரகளைப் ஒருவனே யிருந்தானென்றும், காணதமதத்தி
லே ஒருகார்யதனதைகுறித்து அநேககாரணங்களுண்டாயிருக்கிறு
ப்போலே இந்த ஜகத்ருபகார்யத்துக்குமவிதனை யொழிய வே
றொரு காரணந்தாம் வேண்டாதபடி தானேஸர்வவித காரணங்க
ளுமாயிருக்கையாலே அபிந்நநிமித்தகோபாதாந காரணமாயிருக்
குமென்றும், அக்ஷபாதர்த்தத்தைப்ரதிபாதிததும், "யத்ரத்வஸ்யஸர்வமாத்
மைவாத்" "யத்ரத்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவாத்" என்கிற ச்ருதிகளு-ஜகத்
துக்கு தாரகளையும வ்யாபகளையும் நியந்தாவாயும அந்தர்யாமியா
யும் ஸ்வாமியாயும் சேஷியாயு மிருக்கையாலே எல்லாம் அந்த
பரஹ்மமேயா யிருக்கு மென்று அர்த்தவர்ணநம்பண்ணியும், இன்
னமும் அவர்கள் ஸ்வாபஜ்ஞாநத்தாலே அபார்த்தங்களைச் சொல்
லியும், உதாஹர்தங்களான, "தத்த்வமஸி" "தத்த்வமஸி" இத்யாதி
ச்ருதிகளுக்கெல்லாம் அயதாவஸ்திதபதார்த்தங்களைச சொல்லி
யும், தாம சொன்ன அர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அநுகூலமாயிருந்
துள்ள, "போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா, ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேனாமृதத்வமேதி, புத
த்தானம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா" "த்வாஸுபர்ணாஸயுஜாஸகாயாஸமானம்வृக்ஷம் பரிஷஸ்வ
ஜாதே, தயோரன்யேபிப்பலம்ஸாத்வத்தியனஸ்னன்னன்யோஅபிசாகஸீதி" "நித்யோநித்யானாம்சேதன
ஸ்சேதனானாமேகோபஹூனாம்யோவிததாதிகாமான்" "போக்தாபோக்யம்ப்ரே
ரிதாரஞ்சமத்வா ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேனாம்ர்தத்வமேதி, ப்ர்தகாத்மா
நம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா" "த்வாஸுப்ர்ணாஸயுஜாஸகாயாஸமானம்
வ்ர்க்ஷம்பரிஷஸ்வஜாதே, தயோரன்யஸ்பிப்பலம்ஸாத்வத்தி அநஸ்

கங்கள்யோ அபிசாகஸீதி" "நித்யோநித்யாநாம் சேதநஸ்சேதநா நாம் ஏகோபஹுலிநாம் யோவிததாதிகாமாந்" இத்யாதியான ஜீவ ப்ரஹ்மைக்யத்ந பேதப்ரதிபாதக ஸ்ருதிகளையும், "மதிஸ்ருதி வ்யாபதிஷ்ட" "யஆத்மநிதிஷ்ட" "யஸ்யபிருதிவீசரீரம்" "ஏவ மஸ்ருஷ்டாந்தரா த்மாபஹதபாப்மாதிவ்யோதேவஏகோநாராயணஃ" "யதிப்ர்திவ்யாம்திஷ்டந்" "யஸ் யப்ர்திவீஸரீரம்" "ஏஷஸர்வ பூதாந்தராத்மாஉபஹதபாப்மா திவ்யோதேவஏகோநாராயணஃ" இத்யாதி சடகச்ருதிகளையும் உப ந்யஸித்து, இனி ப்ரபஞ்சமித்யாத்வ ப்ரதிபாதநத்துக்கு பௌத் தார்த்த ஸார்ங்களானகேவல துஸ்தர்க்கங்களை யொழிய ஸமீ சிந ப்ரமாண மொன்றுமில்லை யென்று அத்தை நிரஸித்து "ப்ரஹ்மவேதப்ரஹ்மைவபவதி, ஸர்வந்தரதிஹ்ருகமயதி" "ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே", "ஸஏநாந்ப்ரஹ்மகமயதி" "ஸ்வேநரூபேணாபி நிஷ்பத்யதே" இதயாதிச்ருதிகளுக்குமுக்தி வேளையில் ஜகயத்தை ப்ரதிபாதிக்கை அர்த்தமென்று சொன் னால்; "இமம்லோகாக்ராமாந்நீகாமமூப்யஸஞ்சரத, ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே" "ஸதல்வேவம் வர்த்தயந்யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே, நசபுநராவர்த்ததே நசபுநராவர்த்ததே" "திரஸ்ஜநபரமம்ஸாம்யமுபைதி" "மம ஸாதர்ம்யமாகதாஃ" "போகமாத்ரஸாம்ய லிங்காச்ச" இத்யாத்ய நேகச்ருதிஸ்ம்ர்தி ஸூத்ரவிரோதம்வரக்கடவதாகையாலே, "ப்ரஹ்ம பூதப்ரஸந்நாத்மாநஶோசதிநகாங்க்ஷதி" "ப்ரஹ்மபூதபாஸங்காத்மாநமேவாவ பச்யதி" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஸாம்யாபந்நராய் ப்ரஹ்ம ப்ரகார பூதராய், "ஸர்வகத்வாச்சநித்யஸ்யஸவ்வாஹமஸ்திதஃ" "ஸ்ராவகத்வாத நந்தஸ்யஸைவவாஹ முபஸ்த்திதஃ" என்கிறபோலே யிருக்கிறார் களென்றும், அந்தச்ருதிகளுக்கு அர்த்த நிர்ணயம்பண்ணி பஹு முகமாக ப்ரஸங்கித்தருளி அவர்களை ஜயித்தாரென்றபடி. "கூறுமா குருமதகதொடோங்கிய குமாரிலன் மதமவற்றினமேல், கொடிய தர்க்கசாம்விட்டபின்குறுகி மாயவாதியனா வென்றிட, மீறிவ்வா திவ்வுரு பாற்கான்மதவிலக்கடிக கொடி யெற்றிந்துபோய மிக்க யாதவர்மதத்தைமாய்த்தபெருவீரர் காலுமிக வாழியே" என்று இந்த ஆனைத் தொழில்களிலே ஈடுபட்டு ஜீயரும் மங்களாசாஸநம் பண்ணினபடி.

(எம்மிராமாநுசன்) இப்படிப்பட்ட ஆனைத்தொழில்களைச் செய்தருளினாற்போலும், அத்யந்த ப்ரதிகூலனாய் விழுகனாய் அநாதியான ஸம்ஸாரத்திலே அழுந்திக்கிடக்கிறவென்னை உத்தரிக்

கைக்காக அவதரித்தருளின எம்பெருமானுருடைய. (மெய்ம் மதிக்கடல்) யதார்த்தஜ்ஞானம் கடல்போலே அவிச்சிந்நமா யிருக்குமென்றபடி. அன்றிக்கே, தத்வஜ்ஞான ஸாகரமாய் நம்முடைய நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானர் லோகரக்ஷணார்த்தமாக குதர்ஷ்டிகளோடே ப்ரஸங்கம் பண்ணி அவர்களை ஜயித்தருளின்றென்று இங்ஙனே அந்வயிக்கவுமாம். இவர்தாமே "வாதியர்காலுங்கள் வாழ்வற்றதே" என்றருளிச் செய்தாரிறே. "ஆத்ம்யாதேவதை க்யாத்ரிகஸமதிகதாத்ம்யாத்ரயாணாமஸ்மாத்ரிஶ்வர்ய மித்யாத்ம்யநிபுணஷணீதராத்ரிய த்ரேனஸந்தஃ। த்ரிர்யத்ரைரேகத்ரைஸ்தவனுகுணமனுவ்யாஸமுக்யோக்திபிஶ்ச ஶ்ரீமான்நாராயணோ நஃ பதிரகிலனனும்மத்திதோமுக்திபோக்யஃ" என்று இவ்வர்த்தத்தை அபியுக்தரு மருளிச் செய்தாரிறே. ... ... (நஅ)

உரை.—அ.—ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. இவர் இப்படி விதாராகிற இத்தைக் கண்டவர்கள், இவர் இதுசெய்திலராகிலும் சேதநர் ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு நிரூபித்து, "ஈச்வரன் சேஷி" என்று அறியார்களோ வென்ன; கலியுகப்ராயுக்தமான அஜ்ஞானாந்தகாரத்தை எம்பெருமானர் போகநிற்றிலராகில் ஆத்மாவுக்கு சேஷி யீச்வரனேயென்று நிரூபித்து ஒருவரும்றிவாரில்லை யென்கிறார்.

மூ.—கடலளவாயதிசையெட்டிறுள்ளுங்கலியிருளை
மிடைதருகாலத்திராமாநுசன்மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியாலவ்விருளைத்தரந்திலனேலுயிரை
யுடையவன்நாரணனென்றறிவாரில்லையுற்றுணர்ந்தே. ()

பதம்.	உரை.
கடலள வாய திசையெட்டிறுள்ளும்	சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தமான ஸர்வதிக்குக்களிலும்,
கலிஇருளை	கலிப்ராயுக்தமான அஜ்ஞானரூபதமஸ்ஸை,
மிடைதரு காலத்து	நெருங்கிவர்த்திக்கிற காலத்திலே,
இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
மிக்க	ஸர்வப்ரமாணைக்ர்ஷ்டமான,
நான்மறையின்	சதுர்வேதத்திலுடைய,
சுடரொளியால்	நிரவதிகதேஜஸ்ஸாலே
அவ்விருளை	அத்ததமஸ்ஸை,
தரந்திலனேல்	ஓட்டிற்றிலராகில்,
உயிரை	ஆத்மாவுக்கு சேஷியானவன், தன்னையொழிந்ததட்டங்களும்தனக்குப்போகாமாக தான்ப்ராகாரியாயிருக்கையாலே,
யுடையவன்	
நாரணனென்று	
அறிவாரில்லை	
யுற்றுணர்ந்தே	

ಪದಂ.	ಉರೈ.
ನಾರಣ ನೆನ್ರು	நாராயண ஸப்தவாச்யனெனவ னென்ற கொண்டு,
உற்றுணர்ந்து	உற்று அநு ஸந்தித்து,
அறிவாரில்லை	அறியத்தக்காரில்லை.

மிடைதல் - நெருங்குதல். சுடரென்றும் ஒளியென்றும் பர்யாயமாய் - மீமிசைச்சொல்லாய் மிக்கவொளியென்றபடி. துரத்தல்-ஓட்டுதல். ... (நகூ)

வ்யா.—அ.—ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமானர், வேதோத்தரணம் பண்ணியருளினரென்றும் சதர்த்தோத்தரணம் பண்ணியருளினரென்றும் கீழெல்லாம் பலபடியாகச்சொன்னீர், அவர் இப்படி செய்திலராகிலும் ப்ரமாதாக்களானசேதநரும் நித்யராய்,ப்ரமாணங்களானவேதங்களும்நித்யமாயிருக்கையாலே அவர்கள் அந்தவேதத்தை அடைவே யோதி தத்ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனே ஆத்மாக்களுக்கு சேஷியென்று தெளிந்து உஜ்ஜீவிக்க லாகாதாவென்று சொன்னவர்களைக்குறித்து, கலியிருளானது லோகமெல்லாம் வ்யாபித்து தத்வயாதாம்யஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமா யிருக்கையாலே எம்பெருமானர் திருவவதரித்து ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்து அவற்றினுடைய நிரவதிக தேஜஸ்ஸாலே அந்த கலிப்ரயுக்தமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை ஓட்டிற்றிலராகில் நாராயணன் ஸர்வசேஷியென்று இந்த ஜகத்திலுள்ளா ரொருவரும் அறியக் கடவாரில்லை யென்கிறார்.

வ்யா.—(கடலளவாயதிசை யெட்டினுள்ளும்) சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தமான அஷ்ட திக்குக்களினுடைய ஆந்தரமான ப்ரதேசமெல்லாம். சதுஸ்ஸமுத்ராமுத்ரிதமான பூமிப்பரப்பெல்லாமென்றபடி.(கலியிருளே மிடைதருகாலத்து) "కలేర్దోషనిధేః""கலேர்தோஷநிதேஃ" என்னும்படியான கலிபுருஷன்தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே லோகத்தார்ெல்லார்க்கும் ஜ்ஞாநப்ரபாவத்தைப் பண்ணுவித்தும், ஸந்மார்க்கத்தை மூலையடியே நடப்பித்தும் போருகையாலும் தத்ப்ரயுக்தமான அஜ்ஞாநாந்தகாரமே நெருங்கி எங்கும் மொக்க வ்யாபித்துக்கொண்டு வர்த்திக்கும் காலத்திலே. கலி, ஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற காலத்திலே யென்றபடி. மிடைதல் - நெருங்குதல்.

(இராமாநுசன்) *விண்ணின் தலைநின்றும் மண்ணின் தலத்தளித்த வெம்பெருமானர். (மிக்கஞான்மறையின்) "மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்" என்றும், "சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே- ஸர்வ ப்ரமாணைக்கர்ஷ்டமாய் ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை அடைவே ப்ரகாசிப்

பிக்கக்கடவதாய் அபௌருஷேயமாய் நித்ய நிர்த்தோஷமாய், நிக்யஜ-ஸ்ஸாமாதர்வண ரூபேண நாலுவகைப்பட்டிருக்கிறவேதத் திலுடைய.(சுடரொளியால்) * சுடர்மிகு சுருதியாகையாலே அந்த வேதத்திலுடைய சுடர்வளர்ந்து அவைதிகஸமயங்களெல்லாம் நிர்மூலமாக்கி, பின்னையும் மேல்மேலன ஒளிகொருங்கிவருகையா லே, "சுடரொளி" என்று ப்ரயோகிக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நிரவதிகதேஜஸ்ஸாலே.

(அவ்விருளை)"ஜ்ஞானதிமிராந்தஸ்ய""ஜ்ஞானத்வான்தரோதான்""அஜ்ஞாந திமிராந்தஸ்ய" "அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாத்" என்கிறபடியே• கலிபுருஷன்மேல ப்ரவர்தகதிப்பிக்கப்பட்டபாபங்களாலேயுண்டாயி ருக்கிற அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை. (தரந்திலனெல்) ப்ரமாணமும் அ நாதியாய் நித்யமாய் ப்ரமாதாக்களும் அநாதியாய் நித்யராய் கால மும் அநாதியாய் நித்யமாய்க்கொண்டிருந்தாலும்ஒருத்தராகிலும் வேதார்த்தத்தைஸ்வயமாகவேதெளிந்துஉஜ்ஜீவித்தாரென்று ஒரு சாஸ்த்ரம்சொல்லக் கேட்டதில்லை. ''யஸ்யதேவேபராபக்திர்யதாதேவே தாகுரௌ, தஸ்யைதேகதிதாஹ்யர்த்தாஃப்ரகாஶந்தேமஹாத்மநஃ""ஜ்ஞாநாஞ்ஜநஶலாகயா""சக்ஷுருன்மீ லிதம்யேநதஸ்மைத க்ருவேநமஃ,நாராயணேபிவிக்ரிதம்யாதிகுரோஃப்ரச்யுதஸ்ய துர்ப் புத்தேஃ- கமலம்ஜலாதபேதம்ஶாஷயதிரவிர்நதோஷயதி" என்று ச்ருதிஸ்ம்ர்த்யாதிகளிலே சொல்லப் படுகையாலும், "என்றுமனைத் துயிர்க்கு மீராஞ்செய் நாரணனும், அன்றுந் தன்னரியன் பாலன் பொழியில், நினற, புனல்பிரிந்த பங்கயத்தைப்பொங்குசுடர்வெய் யோன், அனலு மிழ்ந்து தாணுலர்த்தியற்று" என்று அருளாளப் பெருமா ளெம்பெருமானர் அருளிச்செய்கையாலும், "ஸ்வாபிமா நத்தாலே ஈச்வராபிமாநத்தைக் கொலத்துக்கொண்ட விவனு னுக்கு ஆசார்யாபிமாந மொழிய கதியில்லையென்று பிள்ளை பலகா லும் அருளிச்செய்யக கேட்டிருக்கையா யிருக்கும்" என்கையா லும், "சும்மெனுதே கைவிட்டோடித் தூறுகள் பாய்ந்தன" என் கிறபடியே ஓடிப் போம்படி பண்ணுகையன்றிக்கே "அவரவர்விதி வழி யடையநின்றனரோ" என்று தடஸ்தனையிருந்து கொண்டு அந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்குகைக்கு ,க்ர்ஷிபண்ணுதலு மொழிந்தால். தரத்தல்-ஓட்டுதல்.

(உயிரையுடையவன் காரணனென்று) "பஶ்யம்விஶ்வஸ்யேஶ்வரம்" "யச்சகிஞ்சிஜ்ஜகத்யஸ்மிந்தருஶ்யதேஶ்ரூயதேபிவா, அந்தர்பஹிஶ்சதத்ஸர்வம்வ்யாப்யநாராயண

ஸ்திதஃ” “பக்ஷிஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம்” “யச்சகிஂசிஜ்ஜகத்யஸ்மிந் தர்ஸ்யதேஸ்ருயதேபிவா, அந்தர்ப்பஹிஸ்ச தத்ஸர்வஂவ்யாப்ய நாராயணஸ்திதஃ” என்றும், “ஸர்வேச்வரஸ்ஸர்வதிருத் ஸர்வவேத்தா” “நிகரில் புகழா யுலகமூன் றுடையாய்” என்றும், “யதண்டாநுண்டாந்தரகோசரஞ்ச்ரய ஸ்ரோத்தராண்யாவரணானியாநிச, குணாதிப்ரதாநம்புருஷாபரம்பதம்பராத்பரம்ப்ரஹ்ம மசதேவிபூதயஃ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்னை யொழிந்த தடங்கலும் ப்ரகாரமாகத் தான் ப்ரகாரியா யிருக்கையாலே நாராயண சப்த வாச்யனனஸர்வேச்வரன் இந்த த்ரிவிதசேதந வர்க்கத்தையும் தனக்குசேஷமாகவுடையனாயிருப்பானென்று.

(உற்று) அத்யவஸித்து. விஸ்தமாகத் தெளிந்துகொண்டு. (அறிவாறில்லை) அறியத்தக்காரில்லை. “பவிஷ்யத்ப்ரகாஸ்ஸோமாமயம்ப்ர தரிஷ்யதி” “பிபேத்யல்பச்ருதாத்வேதாமாமயம்ப்ரதரிஷ்யதி” என்கையாலே அத்தாலும் ஸ்வரூப நாஸமே வஸிதருக்கு மித்தனையொழிய ஸ்வரூபவஸித்தியில்லை யென்றதாய்த்து “நிராலோகேலோகேநிரவதிசுக ஸ்நேஹபரிதோயதிஷ்ணோர்பவதீபோயதிநகுலஜாஜ்வ்யாதவிஹ। அஹஜ்காரத்வாந்தம்விஜயதுகதம்காமமகமஃ கதஸ்தத்வாளாளகம்குமதிமதபாதாளகுஹரம்” என்று இவ்வர்த்தத்தை அபியுக்தருமருளிச்செய்தாரிறே. ... (நகூ)

உரை.—அ.—அறுபதாம்பாட்டு. இப்படி எம்பெருமானுருடைய ஜ்ஞாநவைபவத்தை இவாருளிச்செய்யக் கேட்டவர்கள் அவர்தம்முடைய பக்திவைபவமிருக்கும்படி யென்னென்ன; பகவத்பாகவத விஷயங்களிலும் ததுபயவைபவ ப்ரதிபாதகமான திருவாய்மொழியிலும் இவர்க்குண்டான ப்ரேமமிருக்கும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞாகியர்யோகந்தொறுந் திருவாய்மொழி
மணந்தருமின்னிசைமன்னுமிடந்தொறுமாமலராள் [யின்
புணர்ந்தபொன்மார்வன்பொருந்தும்பதிதொறும்புக்குநிற்கும்
குணந்திகழ்கொண்டனிராமாநுசனெங்குலக்கொழுந்தே. (சு0)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குணந்திகழ்	ஆத்மகுணைளஜ்வல்		வுபகரித் தருளும்
	யயுக்தராய்		பரமோதாராராய்,
கொண்டல்	அக் குணங்கள் தன்	எம்குலம்	எங்கள்குலத்துக்கு,
	னை ஸர்வவிஷயமாக	கொழுந்து	தலைவரான,

பதம்	உரை.
இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
உணர்ந்த	ஜ்ஞாதவ்யார்த்தங்களிந் திருக்கும்,
மெய்ஞ்ஞா நியர்	யதாஜ்ஞாநயுக்தரானவர்களுடைய,
யோகந்தொ றும்	கூட்டாவு தோறும்,
திருவாய் மொழியின்	திருவாய்மொழியினுடைய,
மணம்த ரும்	பரிமளிதமாய்,
இன்இசை	விலக்ஷணமான இசை,
மன்னும்	நிரந்தரமாக நடக்கும்,
இடந்தொ றும்	ஸ்தலங்டள் தோறும,
மாமலராள்	பெரிய பிராட்டியாரானவள்,
புணர்ந்த	நித்யவாஸம்பண்ணப்பட்ட,
பொன்	அழகிய,
மார்வன்	திருமார்பையுடையவன்,
பொருந் தும்	உகந்தருளி வர்த்திக்கும்,
பதிதொறு ம்	திருப்பதிகள் தோறும்,

பதம்.	உரை.
புக்கு நிற்கும்	அவற்றை அநுபவிக்கையிலுண்டான ஆசையாலே புக்கு, அவற்றிலே ஆழங்காற்பட்டு நிற்பர். இது அவருடைய பக்திவைபவமிருக்கும்படியென்ற கருத்து.

அன்றிக்கே, எம்பெருமானருடைய ஜ்ஞாந வைபவத்தைப் பேசின அநந்தரம் அவருடைய பக்தி வைபவத்தைத் தாமே பறுஸந்தித்து, ஏவம்பூத குணஜ்வலராய், இந்த ப்ரேமத்தை எல்லார்க்கும் உபகரிக்கும் பரமோதாரரான எமபெருமானர் எங்குலக்கொழுந்து என்கிறு ராகவுமாம். யோகம்-கூட்டாவு. இத்தால்-கூட்டத்தைச்சொன்னபடி. கொழுந்து-தலை. அதவா, எங்குலக்கொழுந்துஎன்றது - எங்கள் குலவோராய் தாம் கொழுந்தாய்க்கொண்டு, வேரிலே வெக்கை தட்டினால் கொழுந்து முற்பட வாடுமாப்போலேஇக்குலத்துக்கு ஒரு தீங்குவரில் முற்படத் தம்மு கம் வாடியிருககு மவரொன்னவுமாம். இசை மணந்தருகை யாவது-செவ்விப் பாட்டையுடைத்தா யிருக்கை. ... (சு0)

வ்யா.—அ.—அறுபதாம்பாட்டு. கீழெல்லாம்-எம்பெருமானருடைய வேதமார்க்கப்ரதிஷ்டாபநத்தையும், பாஹ்யமதநிரஸநஸாமர்த்த்யத்தையும், வேதாந்தார்த்த பரிஜ்ஞாநத்தையும், அந்தஜ்ஞாநத்தை லோகத்தார்க்கெல்லாம் உபதேசித்தபடியையும் மருளிச்

செய்து, இதிலே - அந்தஜ்ஞாநபரிபாகரூபமாய்க்கொண்டு பகவத் விஷயத்திலும், அவனுக்கு *நிழலுமடிதாறுமாயிருந்துள்ள பாகவதவிஷயத்திலும், தகுபயலைபவ ப்ரதிபாதகமான திருவாய் மொழியிலும் இவருக்குண்டாயிருக்கிற நிரவதிகப்ரேமத்தையும், இம்மூன்றிலுமுண்டாய லைபவத்தையும் ஸர்வவிஷயமாக உபகரிக்கைக்குடலான இவருடையஔதார்யத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர்யோகந்தொறும்) பக்தியாகிறது - ஜ்ஞாநவிகாஸவிசேஷமாகையாலே ஸ்ரீயஃபதியான வன் ஸர்வசேஷியென்று முந்துறத்தெளிந்து, அது, ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஆநந்தமயனாய், "सर्वगन्धस्सर्वरसः" "ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸஃ" என்கையாலே - ஸர்வவித போக்யனானவனை விஷயீகரிக்கையாலே ஸ்வயம்ப்ரீதிரூபாபந்நமாய்பக்தி என்கிற பேரையுடைத்தானதாயிருக்கிறது. ஆக, உணர்வுஎன்றது - பக்தியென்றபடி. இப்படிப்பட்ட பக்தியாகிற, மெய்ஞ்ஞாநம் - யதாவஸ்தித ஜ்ஞாநம். பகவத்ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளைக் கட்டட்டங்கவநுபவித்த. *மயர்வறமதிநல மென்றபடி. அப்படிப்பட்ட பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுடையரான ஆழ்வார்களுடைய குழாம்எங்கே யெங்கே யிருக்கிறதோ அந்தந்தவிடங்கள்தோறும். யோகம் - கூட்டரவு. பரிஷத்தென்றபடி. பக்தரான ஆழ்வார்களனைவரும் அடியிலே *மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்று பரிபூர்ணஜ்ஞாநராய்,தத்வத்ரயத்தையும்உள்ளபடியநுஸந்தித்து, "அப்பொழுதைக்கப்பொழு தென்னுராவமுதம்" என்னும்படி பரமபோக்யனான ஸர்வேச்வரன்பக்கலிலே யீடுபட்டு, "அயர்ப்பிலன் அலற்றுவன் தழுவுவன்"என்று பாஹ்யஸஞ்சலஷாபேக்ஷை பிறந்து பெண்ணுடையுடுத்தும், தூதுவிட்டும், மடலெடுத்தும், நிரவதிகப்ரேமயுக்தராயிருந்தார்களிறே; ஆகையாலே "உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர்" என்று ஆழ்வார்களைச் சொல்லக் குறையில்லை.

(திருவாய்மொழியின் மணந்தரும இன்னிசைமன்னு மிடந்தொறும்) ஆழ்வார்கள்பதின்மரிலும்வைத்துக்கொண்டு ப்ரதாநரான நம்மாழ்வாருடைய திருப்பவளத்தாலே யருளிச்செய்யப்பட்ட ஸப்தராசியான திவ்யப்ரபந்தத்திலுடைய, "सर्वगन्धः" "ஸர்வகந்தஃ" என்கிறவிஷயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே தாமும் பரிமளிதமாய் அநுஸந்தாதாக்களுக்கு அவ்விஷயத்தைக் கொடுக்கக்கடவதாய், "யாழினிசைவேதத்தியல்" என்றும், "தொண்டர்க்கமுதம்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே போக்யதமமாயிருக்கிற அநுஸந்தாநகாநரூபமான இசையானது, எந்தெந்தஸ்தலத்திலே கடையாடி ஸம்ப்ரதிஷ்டிதமா யிருந்ததோ அவ்வவஸ்தலங்கள் தோறும்.

(மாமலரான் புணர்ந்த பொன்மார்வன்) ஸர்வப்ரகார விலக்ஷணமான பத்மத்தைத் தனக்கிருப்பிடமாகவுடையளான பெரிய பிராட்டியார் ஸம்ச்லேஷிக்கும்படி ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமார்வையுடையனென ஸாவேச்வரன். (பொருந்தும் பதிதொறும்) உகந்தருளி வர்த்திக்கிற திருப்பதிகள்தோறும். பேரருளாளர் வழித்துணையாகவந்து காமே சேர்த்தருளின பெருமாள்கோயிலிலும், பெரியபெருமாள் நியமநத்தாலே நம்பெருமாள் கோயிலிலும், காளஹஸ்தியில் நின்றும் ஸேவர்வந்து க்ஷேத்ரோப்த்ரவம் பண்ணினபோது திருப்பதியிலும், வேதபாஹ்யரை நிரஸிக்கைக்காகத் திருநாராயணபுரத்திலும், மற்றும் திருநகரி, திருமாலிருஞ்சோலை தொடக்கமான திவ்யதேசங்கள்தோறும். (புக்குநிற்கும்) அவற்றை அநுபவிக்கையிலுண்டான ஆசையாலே அவ்வவ திவ்யதேசங்களிலே பலபடியாக ப்ரவேசித்தும், அவற்றை யடைவே நிஷ்கண்டகமாக நிர்வஹித்துபுகர்விச்லேஷ பீருத்வரூபமான பரமபக்தியாலே ஆழங்கால்பட்டும் மங்களாசாஸநம்பண்ணிக்கொண்டு மூழ்ந்தருளியிருக்கிற, "உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர்" என்கிற விலக்ஷணப்ரமாதாக்களிலும் ப்ரதிமிருதியாயிருக்கையாலே, அம்முன்றையும் இறையுமகலகில்லாதே அவற்றிலேதானே ஆழங்கால்பட்டிருப்பொன்றபடி.

(குணந்திகழ்கொண்டல்) இப்படிப்பட்ட பக்தியாகிற மஹாகுணம் தன்னிடத்திலே சென்று நிறம் பெற்றுப்ரகாசிக்கவே, "முகச்சோதிவாழி" என்கிறபடியே தம்முடைய ஜ்ஞாந பக்திவைராக்யங்களையும், அந்த ப்ரமாதாக்களினுடைய ப்ரபாவத்தையும், அந்த ப்ரமாணத்தினுடைய ப்ரபாவத்தையும், "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்ய ஸாஜநகாத்மஜா" "அப்ரமேயம்ஹிதத்தேஜோ யஸ்ய ஸாஜநகாத்மஜா" என்கிற பெரிய பிராட்டியாரையும், *மையலேற்றிமயக்க வல்ல ப்ரேமத்தினுடைய ப்ரபாவத்தையும் ஜலஸ்தலவிபாகமற வர்ஷிக்கும் வர்ஷுகவலாஹகம்போலே ஸர்வாதிகாரமாக ஸர்வ ஜநங்களுக்கும் ஸர்வதாகொடுத்தும் உபதேசித்தும் உபகரித்தருளும் பரமோதாரரான. (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார்.

(எங்குலக்கொழுந்தே) எங்குலம் - ஸ்ரீவைஷ்ணவகுலம். அதுக்கு, கொழுந்து என்றது-வ்ருக்ஷமாய் பலிக்கைக்கும் கொடியாய்ப் படர்ந்து பலிக்கைக்கும் மூலம் கொழுந்தாகையாலே எங்கள்குலத்துக்கெல்லாம் மூலமானவ னென்றபடி. கொழுந்து-தலை. அன்றிக்கே, எங்குலக்கொழுந்தென்றது-எங்கள்குல மடங்கலும் ஒருவோராய் அதுக்கு எம்பெருமானார் தாம் கொழுந்தாய்க்கொண்டு வேருக்குவெக்கை தட்டினால் கொழுந்து மூற்படவாதிமாம்

போலே எங்கள் குலத்துக்கு ஒருதுறை வந்தால் முற்படத் தம் மூடைய முகம் வாடியிருக்கு மவரென்னவுமாம். "குணம் திகழ் கொண்டலாய்-எங்கள் குலக்கொழுந்தான-இராமாநுசன்-பதிதொ றும்புக்கு நிற்கும்" என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். (சுo)

* உரை.—அ.—அறுபத்தோராம்பாட்டு. "குணம் திகழ்கொ ண்டல்" என்று இவருடைய குணத்தைஸ்லாகித்தார், இவர்தம்மு டைய குணவைபவ மிருக்கும்படி யென்னென்ன; அதிருக்கும் படியை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும்வெங்கோள்வினையால்நிர
யதழுந்தியிட்டேனைவந்தாட்கொண்டபின்னுமருமுனிவர் [த்
தொழுந்தவத்தோனெம்மிராமாநுசன்றன்புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்ததத்தால்நல்லதிசயங்கண்டதிருநிலமே. (சுக)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அரு	"ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகஃ" "ஸமஹாத்மாஸுதுர்லபஃ" என்கிறபடியேயளம்பெருமானுக்கும் பெறுதற்கு அரிய வாகளாய்,	புகழ்	கல்யாணகுணங்கள்,
முனிவர்	"வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" என்கிறபடியே அவனேநமக்குஸகலமுமென்று மநநம்பண்ணிக் கொண்டிருக்குமவர்கள்,	கொழுந்துவிட்டு	மேன்மேலும் தலைப்பெற்று,
தொழும்	தம் திருவடிகளிலே வந்து வணங்கும் படியிருப்பாராய,	ஓடி	சீக்ரகதியாய்க்கொண்டு,
தவத்தோன்	ப்ரபத்தி யாகிற மஹாதபஸ்ஸையுடையராய்,	படரும்	விஸ்தர்மமாகாநிற்பதாய்,
எம் இராமாநுசன்	நமக்குஸ்வாமியான, எம்பெருமானுடைய,	வெம் கோள்	க்ரூரமாய், ப்ரபலமாயிருந்துள்ள,
		வினையால்	கர்மங்களாலே "மற்றறகம்" என்னும்படி * வாணயிரின்பத்துக் கெதிர்த்தட்டாய்,
		நிரயத்து	* அநந்தக்லேச பாரமான ஸம்ஸாரத்திலே,
		அழுந்தியிட்டேனை	மக்நனாய் விட்டவென்னை,
		வந்து	கான் கிடக்கிற ஸ்தலத்திலேவந்து,
		ஆட்கொண்டபின்னும்	அடிமையாக்கிக்கொண்டபின்னும்,

பதம்.	உரை.
சுடர்மிக்கு	அவ்வளவில் பர்யவ
	ஸியாதே என்னை
	அங்கீகரிக்கை யா
	ல் வந்த நிரவதிக
	தேஜஸ்ஸோடே,
எழுந்தது	இன்னமும் இப்படி
	நமக்கு விஷயீகரி
	க்கலா வாராரோ
	வென்று மாதர்ச
	ரைத்தேடிகளிர்
	ந்தது;
அத்தால்	அத்தாலே,
இருநிலம்	மஹாப்ரதிவியானது,
நல்லதிசயம்	நல்லதோராஸ்சா
கண்டது	யம்கண்டது.

இதுவெம்பெருமானுருடை யகுணவைபவமிருக்கும்படி யென்றுகருத்து,

பதம்.	உரை.
	அன்றிக்கே, ராமாநுசன்ற
ன்புகழ்சுடர்மிக்கெழுந்தவுளன்	
றதுக்கு- பாபிஷ்டனனவென்	
னை அடிமை கொண்ட பின்பும்	
தேஜஸ்ஸானது குன்றாதிருக்கிறமாத்	
ரமன்றிக்கே, நிரதிஸய தேஜஸ்	
ஸாய்த்தோற்றிற்றென்று பொரு	
ளாகவுமாம். அப்போதைக்கு, எ	
ழுதல் - தோற்றுதல். "ராமா	
நுசன் தொல்புகழ்" என்றுபாட	
மாகில், தொன்மை - பழமையா	
கையாலே, ஸ்வரூபாநுபந்தியாய்	
ப்பழையவாய்ப் போருகிறகுணங்	
கள் இப்படிசெய்ததென்னை. கெழு	
ந்துவிடுகையாவது - வர்த்திக்	
துச் செல்லுகை. வெம்மை-	
கரொளர்யம். கோள் - மிடுக்கு. ()	

வ்யா.—அ.—அறுபத்தோராம்பாட்டு. "குணந்திகழ்கொண்டல்" என்று இவர்தம்முடைய கல்யாணகுணங்களைக் கொண்டாடினீர், அவற்றினுடைய வைபவமிருக்கும்படி யெங்ஙனே யென்று கேட்டவர்களைக்குறித்து, அத்யந்தகரூரபாபியாய் ஸம்ஸாரகர்த்தத்திலே யழுந்திக்கிடக்கிற வென்னை அர்த்தித்வமாத்ரபேக்ஷமாகத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே தாமே நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து என்னைத் தமக்கு சேஷமாம்படி திருத்தி ரக்ஷித்தருளின பின்பும், பராங்குசபரகால நாதயாமுநாதிகளெல்லாம் தம்பக்கலிலே விசேஷப்ரதிபத்தி பண்ணும்படி யிருப்பாராய், பெரியபெருமாள்திருவடிகளிலே ஸகல சேதநோஜ்ஜீவந விஷயமாகச் செய்யப்பட்ட ஶரணாகதியாகிற மஹாதபஸ்ஸையுடையரான எம்பெருமானுருடைய கல்யாண குணங்கள் ஸமஸ்தத்திக்குகளும் வ்யாப்தங்களாய் அத்யந்த ஓஜஸ்வல்ய சாலிகளாய்க் கொண்டு பூமியிலேயெங்குமொக்கக் காணப்படுகிறன வென்கிறார்.

வ்யா—(அருமுனிவர்தொழுந்தவத்தோன்) (அரு)"ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோ ஹ்யஸௌ" "ஸமஸ்தாத்மாஸௌ துர்லபஃ" என்று - கீதாசார்யன்தான் அவதரித்தவிபவாவதாரத்துக்குப் பிற்காலத்திலே கம்மாழ்வாரவதரிக்கையாலே அவருடையகாட்சி தனக்குலபியாதே போந்ததே! யென்று விசாரித்துச் சொன்னனென்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை

இவ்வாக்யத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கையாலே, "அரு" என்றுஅர்லபரான நம்மாழ்வாரைச் சொல்லுகிறது. (முனிவர்) "வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்" "வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்" என்றும், "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ண னெம்பெருமான்" என்றும்-பதிணறுவர்ஷம் மநநம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த அர்த்தத்தையிறை பிற்பாடு அவர் வெளியிடடு ப்ரபந்தீகரித்தது. இதுதன்னையும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்தாரிறை. இப்படி அத்யந்த துர்லபராய் மநந சீலரான நம்மாழ்வாரும் அவருடைய க்ர்பாவிஷயபூதரான நாதமுனிகளும் ஆளவந்தாரும், இவருடைய பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தையும் ஆராதித்துகொண்டு இவருடைய நிருவுவதாரத்தை மநநம் பண்ணிக்கொண்டு அநேகப்ரயதநங்களை பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே அவர்களையும் சேர்பிடித்து, "முனிவர்" என்கிறார்.

(தொழும்) "పూర్వేమూర్ధ్నాన్వయముపగతాదేశికాముక్తిమాప్తాః" "పూర్వేమూర్ధ్నాన్వయ ముపగతాదేశికా ముక్తిమాప్తాః" என்கையாலே அவர்கள் இவ்வோ நமக்கு உத்தாரகமொன்று ப்ரார்த்திபண்ணுமபடி யிருக்குமவராய். (தவத்தோன்) "తస్మాన్న్యస మేనాంతపసామతిరిక్తమాహుః" "தஸ்மான்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்று ஸ்லாகிக்கப்படுகிற பகவச்சரணாகதிநிஷ்டரான. "కాలత్రయేపికరణత్రయనిర్మితాతి పాపక్రియస్యశరణంభగవత్ప్రపత్తిః సాచస్వయైవసమారాధననిర్మితాయత్నేనసాధ్యవిభవర్చ్ఛితానామ్" "காலதரயேபிகரண த்ரயநிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்யசரணம்பகவத்ப்ரபத்திஃ ஸாசஸ்வயைவஸமாராதநநிர்மிதாயத்நேநஸாத்யவிபவர்ச்சிதாநாம்" "காலதரயேபிகரண த்ரயநிர்மிதாதி பாபக்ரியஸ்யசரணம்பகவத்ப்ரபத்திஃ ஸாசத்வயைவ ஸமாராதநநிர்மிதாயத்நேநஸாத்யவிபவர்ச்சிதா நாம்" என்றும் இவ்வர்த்தத்தையருமருளிச்செய்தாரிறை. (எம்மிராமாநுசன்றன்) எங்களுக்கு வகுத்த சேஷியான எம்பெருமானார் தம்முடைய. (புகழ்) கல்யாணகுணங்கள். "இராமாநுசன் தொல் புகழ்" என்று பாடமானபோது - அநாதியாய் ஸ்வாபாவிகங்களான கல்யாணகுணங்களை யென்றபடி. இப்படிப்பட்ட கல்யாணகுணங்கள்.

(கொழுநதுவிட்டோடிப்படரும் வெங்கோள்வினையால் நிரயத் தழுந்தியிட்டேனை) மேன்மேலும் தலைபெற்று சீக்ரகதியாய்க் கொண்டு லோகமெல்லாம் வ்யாபித்து நிற்பதாய், "துராசாரஃ" "துராசாரஃ" என்கிறபடியே அக்ர்த்யகரணக்ர்த்யா கரணரூபமாயிருக்கையாலே, "கரிஷ்யாமி" "கரோமாமி" என்னும்படியான பகவத்விக்ரஹத்துக்குடலாய், "యద్భగవత్కల్పనియతాసుభవేద్యనాశ్యమ్" "யத்பாதம்மகல்பநியுதாநுபவேப்யகாஸ்யம்" என்றபடியே - அநுபல ப்ராயஸ்சித்தங்களாலும் கழிப்பிக்கவொண்ணாதபடி

சுகபோகழ்ந்துவிட்டுஉணாயும்வ்யாக்யாகரும்கூ கூட

ப்ரபலமான துஷ்கர்மத்தாலே, "மற்றாகம்" என்னும்படி *வாணுயரின்பத்துக் கெதிர்த்தட்டாய் அந்தக்லேசபாஜநமான ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகத்திலே நிமக்நராய்க் கணாகாணுதே அழுந்திகிடக்கிற வென்னை, வெம்மைக்ரௌர்யம், கோள்மிடுக்கு.

(வந்தாட்கொண்டபின்னும்) என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று நான் விரகறியாதகாலத்திலே எம்பெருமானுர் தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ர்பையாலே *விண்ணின்தலைநின்றுநானிருந்தமண்ணின் தலத்தே என்னைத் தேடிக்கொண்டுவந்து என்னுடைய அஜ்ஞாநத்தைப்பார்த்துக் கைவிடாதே அடிமைகொண்டபின்பு, சகாமம் அவதாரணர்த்தமாய்-என்னை ஆட்கொண்டபின்புதானேயென்றபடி. (சுடர்மிக்கெழுந்தது) அவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்னை அங்கீகரித்து தரிப்பிக்கையாலே வந்த நிரவதிக தேஜஸ்ஸோடே கூட மேன்மேலும் கிளர்ந்தது. இன்னும் இப்படி விஷயீகரிக்கலாவார் ஆரோனு முண்டோவென்று மாத்ர்சனைத் தேடிக்கொண்டு கிளர்ந்தது. இவனை ஆச்ரயித்தபின்பு அவர் ஆகாராந்தரத்தை பஜித்தாப்போலே காணும் அவையடங்கலும் இவனை விஷயீகரித்தபின்பு ஆகாராந்தரத்தை பஜித்தபடி. (அத்தால் நல்லதிசயங்கண்ட திருநிலமே) அத்யந்த பாபிஷ்டனை வென்னை விஷயீகரித்தபின்பு அவருடைய கல்யாணகுணங்களுக் குண்டான கிளர்த்தியாலே, "வஸந்தராபுண்யவதீ" "வஸுந்தராபுண்யவதி" என்கிறபடியே *மேதினிமகிமையாறுமெனத் துயாவிட்டு விளங்கத் தொடங்கிற்றென்கிறார்.

திருநிலம் - மஹாவிஸ்தாரமையானபூமி. இருமை - பெருமை. அன்றிக்கே, திருநிலம் - மஹாவிஸ்தர்மையானஇந்தப்ர்திவியிலே. (அத்தால் நல்லதிசயங்கண்டது) என்போலேபாபிஷ்டனைரக்ஷித்தபின்புதானே எம்பெருமானுருடைய கல்யாணகுணங்கள் நிரவதிக ஔஜ்வல்ய யுகதங்களாய்கொண்டு கிளம்புகையாலே, அக்கிளர்த்தியால் அவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு ஓர்திசயமானது எல்லாராலும் காணப்பட்டதென்று யோஜிக்கவுமாம்.

"சுடர்மிக்கெழுந்தது-சொழுந்துவிட்டோடிப்படரும்" என்று அந்வயித்து-என்னை யங்கீகரித்துக் கிளர்ந்த அக்கல்யாண குணங்கள், எனைபோல்வாராரோனும் இன்னம் இந்தலோகத்திலே பிறந்தால் அவர்களையுங்கூடஒக்க ரக்ஷிக்கவேணுமென்னும் *கோயாலே என்னையும் மேல்மேலனக் கொழுந்துவிட்டு அழிவர்த்தங்களாய்க் கொண்டு ஸகல திக்குக்களிலும் வ்யாபியாநின்றதென்றும் சொல்

---

* "நோயாளையாலே" என்றும் பாடம்.

யுமாம். இப்படியாயிற்று எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுண
மயமாயிருக்கும்படி யென்றுகருத்து. ... ... (கூக)

உரை.—அ.— அறிவுத்திரண்டாம்பாட்டு. தம்முடைய கர்ம
ஸம்பந்தம் அறப்பெறுகையால்வந்த கார்த்தார்த்தியத்தை யருளிச்
செய்கிறார்.

இருந்தேனிருவினைப்பாசங்கழற்றியின்றியானிறையும்
வருந்தேனினியெம்மிராமாநுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள் [ப
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையிரேர்க்கொன்றுநன்மைசெய்யா
பெருந்தேவன்பாவும்பெரியோர்தங்கழல்பிடித்தே. (கூஉ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எம்	நமக்குநாதரான,	இரு	புண்ய பாபரூபத்தா
இராமாநு	எம் பெருமாணு		லே உபயவிதமா
சன்	டைய,		யிருந்துள்ள,
மன்னு	பரஸ்பரம்பொருந்தி,	விணைப்பாச	கர்மபாசவிநிர்முக்த
மா	பரமபூஜ்யமாய்,	ம்கழற்றி	ணய்,
மலர்	பரமபோக்யமாயிருந்	இருந்தேன்	க்ர்தக்ர்த்யணய்நிர்ப்
	துள்ள,		பாணயிருந்தேன;
தாள்	திருவடிகளில்,	யான்	இப்படியிருந்தநான்,
பொருந்தா	சேராத,	இனி	இனி,
நிலையுடை	ஸ்வபாவதனதையுடை	இறையும்	அத்யல்பமும்,
	யான,	வருந்தேன்	துக்கத்தில் அந்வயி
புன்மையி ரேர்க்கு	துர்மானிகளுக்கு,		யேன்.
ஒன்றும்	ஏகதேசமும்,		கர்மம்கிடக்கிலிறை துக்கம்
நன்மைசெ	அநுகூலவ்ர்த்தி ப		வருவதென்று கருதது.
ய்யா	ண்ணுத,		அதவா, பொருந்தாஇத்யா
பெருந்தே	ஸரிரஸமான ஸ்ரீ		திக்கு - எம்பெருமானுர் திருவடி
வனா	வைஷ்ணவர்களை,		களில்சேரோமென்னும் துர்மாநி
பாவும்	அவர்கள் ஸ்வபாவத்		களுக்கு-ஆயிரம்பண்ணபல்காட்
	தக்குத் தோற்று		டியும் ஒருநன்மையும்செய்யா
	ஸ்தோத்ரம் பண்		மென்றிருக்கும் பரதேவதை யா
	ணுகின்றுள்ள,		ன பெரியபெருமாளை, அந்தஸ்வ
பெரியோர்	மஹாப்ரபாவரான		பாவத்திலேதோற்று ஸ்தோத்ர
தம்	வர்களுடைய,		ங்களைச்செய்த *மொழியைக்கட
கழல்பிடி	திருவடிகளைப்பற்றி,		க்கும்பெரும்புகழானைகூரத்தா
த்த			ழ்வான் திருவடிகளைப்பற்றி, இன்
இன்று	இன்று,		று - இருவினைப் பாசங்கழற்றி -
			இருந்தேன்" என்று இங்ஙனே

பதம்.	உரை.
யோஜிக்கவுமாம். "பெருந்தேவ னே" என்றும்பாடும்சொல்லுவர். "புண்மையிலோர்க்குளென்றும்கன் மை செய்யா" என்று பாடமான போது - ஒருகாலத்திலும் ஆறு கூல்யம் பண்ணுத என்று பொரு ளாகக்கடவது. புண்மையிலோர் என்றது - புண்மையையுடையோ	பதம். உரை. ன்றபடி. புண்மை - பொல்லா ங்கு. "இன்றியான்" என்கிறவிட த்தில்றகாரத்தின்மேலேறின இகா ம்குற்றியலிகரமுதாகையாலே, "உ மக்கியான்" என்கிற விடத்தைப் போலே வண்ணம்கெடாமைக்கு க்கழித்து, பதினென்முத்தாகவே ணக்கடவது. ... (சூஉ).

வ்யா.—அ.—அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே. ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகரான எம்பெருமானர், தம்மைப் பெற வேணுமென்று தேடித்திரியும்படியையும், அவர் நிர்ஹேதுகமாகத் தம்மை யடிமைகொண்டபின்பு அவர்தம்முடைய கல்யாணகுண ங்கள் நிறம் பெற்றபடியையும் அருளிச்செய்து, இதிலே-"எம்பெரு மானர் பர்யந்தமுமல்ல, அவருடையதாஸ்யதனைப் பண்ணிக்கொ ண்டுபோருமவர்களுடையபர்யந்தமுமல்ல தம்முடையதாஸ்யம்" என்று தர்மாதிகளாய்க் கொண்டு வன்னெஞ்சரான ஆத்மாப ஹாரிகளுக்கு வ்யதிரேகமுகேந தாஸ்யத்தைப் பண்ணுமவர்க ளுடைய ஸம்பந்தத்தாலே தமக்குண்டான கார்த்தார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(எம்மிராமானுசன்) "அஸ்த்யுத்தோர்ப்ருகவம்ஸ்ய" "தஸ்மிந்ராமா நுஜார்யே குருவித-வபதம்பாத" "ஸ்ரீமத்குரூணாம்குலமிதமகிலம் தஸ்யநாதஸ்யசேஷம்" "தஸ்மிந்ராமானுஜார்யேகுருரிதிசபதம்பாதி" "ஸ்ரீமத்குரூணம்குல மிதமகிலம்தஸ்யநாதஸ்யசேஷம்?" என்கிறபடியே - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கெல்லாம் சேஷியான எம்பெருமானுடைய.(மன்றுமா மலர்த்தாள்) மன்னுகையாவது-ஸ்வாஸ்ரீதரக்ஷணத்திலே நிச்சலமாயிருக்கை. "நின்கழல்" என்னுமாப்போலே. புஷ்பத் துக்கு மஹத்வமாவது-காந்தி ஸௌகுமார்ய லௌரப்ய பாவநத் வாதிகுணவிசிஷ்டதை. இப்படிப்பட்ட பாவநத்வ போக்யத்வங் களையுடையனவாய் புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமான திருவடிகளை. "சீராருமெதிராசர்திருவடிகள்" என்றும், "அழகாருமெதிராசரடி யிணைகள்" என்றுஞ் ச்லாகிக்கப்பட்ட திருவடிகளென்றபடி.

(பொருந்தாவிலியுடைப்புண்மையிலோர்க்கு) மர்க்கட மூஷ்டி யைப்போலே மூர்க்கித்துநின்று வந்தாச்ரயியாதபடியான அல்ப பாவத்தையுடையதர்மாதிகளுக்கு.(ஒன்றும்நன்மைசெய்யாவல்ப மானாலும் அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு ப்ரயோஜகம்

கல்யியாதே யிருக்கிற. (பெருந்தேவனா)(தேவர்)ப்ரஹ்மருத்ராதி கள். (பெருந்தேவர்) "యத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ" "யத்ரபூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ" என்கிற ரிக்யஸ்லோகள். தத்ஸ்தானத நிவ்யஸ்லோகளென்னவுமாம். (பரவும்பெரியோர்தம்) "மாதாபிதாயுவதயஃ" "மாதாபிதாயுவதயஃ" என்கிறச்லோகத்திலும், "భూతம் సరశ్చ" "பூதஸ்யாஸ்ச" என்கிற சலோகத்திலும் சொல்லுகிற படியே - அவர்களை ஸர்வகாலத்திலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டுபோருமவர்களுடைய.(பெரியோர்) பெருமை ஜ்ஞாநத்தாலே யாகையாலே ஜ்ஞாந ப்ரதாநமாயிறே பெருமையிருப்பது. "மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழாளன கூரத்தாழ்வான் முதலான முதலிகளுடைய. (கழல்பிடித்து) திரு வடிகளை ஆச்ரயித்து. "నారాయణోపిప్రకృతియాగుణాదిప్రచ్యుతస్యదర్బుద్ధేః" என்கையாலே. "இராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள்பொருந்தாதி லையுடைப்புன்மையிலேனர்க்கென்றும் நன்மைசெய்யாப்பெருந்தே வர்" என்று-ஸ்ரீயஃபதியான பெரியபெருமாளையும், "பரவும்பெரி யோர்" என்று - பராங்குசபரகாலாதிகளையும் சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, "பெருந்தேவர்" என்றவித்தனைபெருமாளரிடத்தி லே யொதுக்கி, "பரவும் பெரியோர்தம்கழல்பிடித்து" என்று - * த்வத்காஸதாஸ சரமாவதியான தாஸ்யத்திலே யூன்றியிருக்கிற ஆத்யலஸாயத்தைச் சொலலவுமாம். புன்மையிலேனர்க்கென்றும் நன்மைசெய்யா என்று பாடமானபோது-அவர்களுக்கு ஒருகாலத் திலும் ஆநுகூல்யம்பண்ணாதென்றபொருளாகக்கடவது. புன்மை யிலேனர் என்றது-புன்மையையுடையோரென்றபடி. புன்மை-பொ ல்லாங்கு. "பெருந்தேவனே" எனறும்பாடம்சொல்லுவர்கள். இப் படியானபின்பு (இருந்தேனிருவினைப்பாசங்கழற்றி) புண்யபாப ரூபேண இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கிறகர்மமாகிறப்ராபயப்ரதிபந்தக மான பாசத்தைத் கடந்திருந்தேன். பந்தமேறதுவாகையாலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமென்கிறது. "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి" "ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அவ ஸ்சொன்னதேநமக்கு ப்ராப்தமாயிருந்ததென்றபடி.(இன்றியானிறையும்வருந்தேனினி) இப்போது நான் க்ஷணமாத்ரமாகிலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே க்லேசப்படக்கடவேனல்லேன். "మైత్రీనక్షత్రజ్ఞేసుఖమాస్వ" "அத்னாவ ஸ்ரீரங்கேஸுகமாஸ்வ" என்கிறபடியே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் தட்டாதே ஸர்வதா ஆநந்தாஸாநுபவத்தோடே யிருக்கக்கடவேனென்றதாய்த்து. ... ... (கூஉ)

உரை.—அ.—அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு. அநிஷ்டமானவை களிக்கபடி சொன்னார். கீழ்: இஷ்டமானகைங்கர்யத்துக்கு

அபேக்ஷிதமான தேவரீர்திருவடிகளில் ப்ராவண்யாதிசயத்தை தேவரீர் தாமே தந்தருளவேணுமென்கிறார்.

மூ.—பிடியைத்தொடருங்களிறென்னையாளுன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படிநல்கவேண்டுமறுசமயச் [திப்
செடியைததொடரும்மருள்செறிந்தோர்சிதைந்தோடவந்
படியைத்தொடருமிராமாநுசாமிக்கபண்டிதனே. (சூடி)

பதம்.	உரை.
அறுசமயம்	அறுமண்டிக்கிடக்கிற பாஹ்ய ஷட்ஸமயங்களை,
செடியைத் தொடரும்	அறிவுகேடுகுடிகொண்டவர்கள்,
மருள்செறிந்தோர்	பக்ஷராய்,
சிதைந்து ஓட	விலக்ஷணமாய் ஓடும்படியாக,
வந்து	வந்து,
இப்படியை	“அவர்பின் படருங்குணன்” என்கிறபடியே, இந்தபூமியிலுள்ளாரை விஷயீகரிக்கைக்கு,
தொடரும்	அவகாசம்பார்த்துத் தொடருமவராய், வஸ்துஸ்வபாவங்களறிந்து கார்யம் செய்கைக் குறைப்பாயிருந்துள்ள,
மிக்கபண்டிதன்	நிரவதிகமான ஜ்ஞாநசக்தியுடையவனான
இராமாநுசா	உடையவரே,

பதம்.	உரை.
பிடியை	பிடியினளவில் ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே,
தொடரும்	ஒன்றாலும் நிவர்த்திப்பிக்கவொண்ணாதபடி, அத்தையே பின்பற்றித்திரியாநின்றுள்ள,
களிறென்னயான்	களிறுபோலே, காணும்,
உன்சீர்	தேவரீருடைய, ஸௌந்தர்யஸௌசீல்ய ஸௌகுமார்யாதிகுணங்களெல்லாம், [ள,
பிறங்கிய அடியை தொடரும்	ப்ரகாசித்திருக்கின்ற திருவடிகளை, பின்தொடரும்,
படி நல்கவேண்டும்	ஸ்வபாவத்தை, தந்தருளவேணும்.

களிறென்ன என்றது - களிறென்று சொல்ல லாம்படியென்ன. “களிறன்ன” என்று பாடமாணுலோவென்னில்; அப்போது, பிடியைத் தொடரும் களிற்றையொத்த யானென்று பூதார்த்தவாதியாய், யான் என்கிறதுக்கு விசேஷணம்மாத்தின

பதம்.	உரை.
யல்லது, அடியைத் தொடரும்படி கல்கவேண்டும் என்கிற ப்ரார்த்தனைக்கு ப்ய ப்ராவண்ய ப்ரார்த்தனைக்கு மாட்டாமையாலே அது சோராது. பிறங்குதல்-ப்ரகாசம். பிறங்கிய சீரடியென்றது-மிகவுமழகிதான திருவடிகளென்னவுமாம். அப்போது, பிற	*பதம். உரை. ங்குதல்-மிகுதி. சீரென்று-அழகு. செடி-தூறு. மருள் செறிகையாவது-அறிவுகேடு திரளுகை. அடியையத்தொடரும்படி யென்கிறவிடத்தில், படியென்று - ஸ்வபாவம். நல்குதல்-கொடுத்தல். அடியையத் தொடரும்படியாகச் செய்யவேணுமென்னவுமாம். (கூக).

வ்யா.—அ.—அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-
* எம்மிராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள் பொருந்தாமனிசரைக்
குறித்து ஹிதலேசமும் செய்யாத பெரியோரை அறுவர்த்திக்கும்
மஹாத்மாக்களுடைய திருவடிகளை ஆச்ரயித்து, ப்ராப்திப்ரதிபந்த
கங்களான புண்யபாப ரூபகர்மங்களைக் கழற்றிக்கொண்டு ஸ்வஸ்வ
லக்காயம்தட்டாதபடி யிருந்தேனென்று எம்பெருமானர் திருவ
டிகளுடைய ஸம்பந்திஸம்பந்தி பர்யந்தமாகச்செல்லுகிற ப்ரபா
வத்தைக்கொண்டாடினார்; இதிலே-அப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே
தமக்கு உண்டான ப்ராவண்யாதிசயம் பிறக்கவேணுமிறையென்று
கொண்டு, அவைதிகஸமயத்தோரடங்கலும்பக்கராய் வெருவியோ
டும்படி அவதரித்து, பூலோகத்திலெங்கும்பாஹ்யரைத்தேடி, அவர்
கள் மேல் படையெடுத்து அவர்களைத் தேடித்திரியும்படியான
ஜ்ஞாநபலஷ்கல்யத்தையுடையரானஎம்பெருமானரே!, தேவரீர்
திருவடிகளிலே அநிமாத்ராப்ராவண்யத்தை அடியேனுக்குத்
தந்தருளவேணுமென்றுநேர்கொடுநேரே விண்ணப்பம்செய்கிறார்.

வ்யா.—(அறுசமயச்செடியை) தூறுமண்டிக்கிடக்கிற பாஹ்ய
ஷட்ஸமயங்களை. செடி-தூறு. அன்றிக்கே, அறுவென்று-அநுஷ்டா
நசையிலே யூற்றிருக்கிற ஸமயங்களென்னுதல்; ஸாதநதசையிலே
ஆட்டையறுத்துக்கொடுக்கையும், "தலையையறுத்துக்கொடுக்கை
யும்," கல்லும்முள்ளுமான காட்டிலே பஞ்சாக்நிமத்யத்திலே தப
ஸ்ஸைபண்ணுகையும், பஸ்மதாரண மலலேபநாதி துர்வ்யாபாரங்
களைப் பண்ணுகையும், ப்ராப்திதசையிலும் பாஷாணகல்பமாயிரு
க்கையும் முதலான துர்க்கங்களாலே வ்யாப்தங்களாகையாலே வரு
த்தத்தோடே பிணைத்திருக்கிற ஸமயங்களென்னுதல். (தொட
ரும் மருள்செறிந்தோர்) இப்படிப்பட்ட துர்மதங்களாகிற கஹந
த்திலே தர்ஷ்டிவிஷமான பாஷாணங்கட்கெல்லாம் தலைசாய்த்து
"பஹவோஹ்யஜ்ஞாநதபஸாபூதாமோஹ்யவஸாயிநாம்" "பஹ்வீர்ஹாகாஹ்யபாத
ஸாஸ்த்ரபுத்தயோர் வ்யவஸாயிநாம்" என்கிறபடியேநின்றவர்களில்

லா நெஞ்சினராய்க்கொண்டு துர்மதங்களை அநுவிதாநம் பண்ணு
கைக்குறுப்பான அறிவுகேடு குடிகொண்டவர்கள். மருள் செறி
கையாவது-அறிவு கேடு திரளுகை. (சிதைந்தோட) லிங்ஹத்
தைக்கண்டு ம்ர்கங்கள் ஓடுமாபபோலே இவனைக் கண்டு தஷ்ட
ஸமயத்தார் பக்நஹ்ர்தயராய் வெருவி ஓடும்படியாக. (வந்திப்படி
யைத்தொடரும்)பரமபதத்தில்நின்றும இவ்வளவாகத்தாமேவந்து
இந்தபூமியிலே அந்தப்ரதிபக்ஷங்கள்மேலேபடைதிரட்டித்திரியும்.
படி-பூமி. அன்றிகே "அவர்பினபடருங்குணன்" என்கிறபடியே
இந்தபூமியிலுள்ளாரை விஷயீகரிகைசகாக அவஸரம்பார்த்துத்
தொடர்ந்து திரியுமவனென்னவுமாம் (இராமாநுசா) எம்பெரு
மானரே. (மிக்கபண்டிதனே) தேவரீருடைய ஜ்ஞாநபௌஷ்கல்ய
மிருகிறபடி எங்ஙனே! என்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு ஸம்போதிக்கி
றார் காணும். காளஹஸ்தியிலநினறும் சைவர்கள் திருமலைமேலே
வந்து தங்களுடைய துர்மத ப்ரவாத்தநம்பண்ணத் தொட்டங்க
அவ்விடதது கு இவரொழுந்தருளி அவர்களை ஜயிக்க அவர்கள்
பக்நராய் ஓடிபபோனாகளென்றும், திருநாராயணபுரத்துக்கு
ஸமீபத்திலே ஜைநா இவரோடே ப்ரஸங்கித்து பக்நராய்ப்போ
னார்களென்றும், அதுக்குப் பிற்பாடு திக்விஜயார்த்தமாக ஆலை
துஹிமாசலபர்யந்தம் ப்ரதிவாதிகளை நாடி பூமிப் பரப்பெலலாம்
ஸஞசரித்து தம்முடைய பாண்டிதயத்தாலே ஸரஸ்வதீபீடத்திலே
யிருந்த குத்ருஷ்டிகளை ஜயித்தாரென்றும் ப்ரஸித்தமிறே. இந்த
ஸம்போதநத்தால் - எமபெருமானரே! எனக்கொரு அபேக்ஷை
யிருகிறது அத்தை விண்ணப்பம செயகிறேனென்னுமிடம் இவ
ர்க்கபிப்ராயமாகத் தோற்றுகிறது.

அதென்னென்ன அருளிசசெய்கிறார் (பிடியைத் தொடரும்
களிறென்னையாள்) பிடியினனவில் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே
ஒன்றலும் நிவ்ருத்திப்பிக்க வொண்ணாதபடி அத்தையே பின்
பற்றித் திரியாநிறுனள களிறுபோலே இதனனாலும் விஷயாந்
தரப்ரவணரைத் திருத்தபோட்கனென அடியேன். அன்றிக்கே,
"యూథ్రీతిరః వేకానాంఽషయేష్వనపాయినీ। త్వామనుస్మరతస్నామేనిషయాన్నాపసర్పతు'
"யாப்ரீதிரவிவேகாநாம விஷயேஷ்வநபாயநீ। த்வாமநுஸ்மரத
ஸ்ஸாமே விஷயாந்நாபஸர்ப்பது" என்கிறபடியே - இப்படிப்
பட்ட ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தையுடையேனும்படி அடியேனை க்ருபை
பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார் என்னவுமாம். பிடியைத் தொ
டரும்களிறென்னனென்றது-களிறென்று சொல்லலாம்படியென்னை.
பிடி-பெண்யானை. களிறு ஆண்யானை. படி - ஸ்வபாவம். கல்கவே
ண்டும் - கொடுத்தருளவேணும். இத்தனனாலும் இப்படித்திரியும்
நான் இப்போது (உன்பிறங்கிய சீரடியைத் தொடரும்படி)

உபதேசித்து ஸம்மார்க்கத்திலே நிறுத்துகைக்கும், அநுகூலனை சகஷிக்கைக்கும் மநோரம்பண்ணுகைக்கு முடலான ஜ்ஞாநவிகாஸத் தோடேயிருக்கிற ஆனை. இபபடி அப்ராக்ருதமான ஆனைக்குண்டா னஜ்ஞாநம் அதுககுத்தக்கதாயிருக்குமிறே. கஜமாக உத்பிரே கூஷிக்கிறது விபகூஷிகளைசித்ரவதமபண்ணவும் தாம் பரிக்ரஹித்த வர்களை · பட்டாபிஷேகயோக்யராம்படி பண்ணவும் வல்லவ ராண்கையாலே.

(பண்டருமாறன் பசுந்தமிழ்) * எழுத்து அசை சீர் பந்தம் அடி தொடை தினை நிறை ஓசை தூள இனம் யாப்பு பாதுறை பண் இசைதாளம் முதலான செயசொல்லு மிதுக்குண்டாகையா லே "யாழினிசைவேதத்தியல்" என்று - காநோபலகூஷிதங்களான ஸகலலகூஷணங்களுமே அநுஸந்தாதர்ககளுகுகுத் தெளிந்து அநுப விக்கும்படியாயிருக்கிற. அன்றிகே, "பண்டு அரு" என்றுபதச் சேதமாகில், பண்டுஎன்கிற சப்தம காலபரமேயாகுமும், "ஸ்ரீ யாம்கோஷஃ" "கங்காயாம்கோஷ." எனறுபோலே கங்காபதம் தீரவாசகமாறுப்போலே லகூஷணையாய இப்ரபத்தமகாலீநவஸ்து வாசகமென்று சொல்லலாமிறே; அந்தபகூஷத்திலே, "ஏவமாத்மாத்மநா நாதஃ சரகோபநிப்ரணேஷ்யதி। கலேர தோஷாந்நயோகீசரகோபநிப்ரணேஷ்யதி" "த்ரமிடோபநி ஷத்ஸ்தாத்ரமிடப்ரஹ்மஸம்மிதே। த்வாபராந்தேஸ்ய தாவ்யாஸோ பீடவித்வாந்விஷ்யதி" என்கிற படியே - ப்ரதித்வாபராந்தகதிலும வ்யாஸாவதாரமபண்ணி ஸ்வஸ் க்ர்தவேதங்களை ஸர்வேச்வரன்தானே வ்யவஸ்திகுமாப்போலே, ப்ரதிகலியுகாதியிலும் ஜ்ஞாநயோகியாயவதரித்து த்ரமிட வேதங களை ஸர்வேச்வரனே வெளியிட்டுப் போருகிறானென்று ப்ரஹ்ம பார்க்கவ வ்ர்த்தபாதமாதி புராணங்களிலே ஸ்பஷ்டமாகச சொல்லுகையாலே நிதயமாய அபௌருஷேயமாயிருந்துள்ள திருவாய்மொழி, பாகவதர்களெழுதிய அர்த்தருச்சுவாங்மநஸ்ஸுக்க ளாலே ஸ்பாசிக்கவுங்கூட்வரிதான வென்றபடி. "மாறன" எனறு நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரதமோபாத்தமான திருநாமம்.

(பசுந்தமிழ) · அவராலே கட்டப்பட்டு, அஸங்கலிதமான - சுத்தத்ரமிடபாஷையாயவினங்குகிற திருவாயமொழி. "மாறன் பணித்த தமிழ்மறை" என்றும், "ஈன்றமுதல்தாய் சடகோபன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே நம்மாழவாருடைய ஸமபந்தியான திருவாய்மொழி யென்றபடி. (ஆநந்தம்பாய் மதமாய்) "லக்ஷ்மீநாதா ஖்யஸிந்தா சரதிபுஜலதஃப்ராப்ய்காருண்யநீரம் நாதாத்ராவப்யஷிஞ்சத்தநுரகுபதாம்போஜ சதுஷ்டராப்யாம்। கத்வாதாம்யாமுநா஖்யாம்ஸ ரிதமநுயதீந்த்ரா஖்யபத்மாகரந்த்ரி ஸம்பூர்ய்ப்ராணிஸஸ்யேப்ரவஹதிநிதராம்தேஸிகேந்த்ரிபரிமாஹ்வே" "லக்ஷ்மீநாதாகாக்ய ஖ிக்தௌபாடரிபுஜலதஃ ப்ராப்யகாருண்யதீரம்நாதாத்ராவப்யஷிம

சத்தநுராகுபதாம்போஜ சகூஷ்ணர்ஜ்ஜராப்யாம்-கத்வாதாஒயாமுநாக்
யாஒஸரிதமநுயதீந்த்ராக்யபத்மாகோந்த்ராஒஸஒபூர்யப்ராணிலஸ்யே
ப்ரவஹதிநிதாஒ தேசிகேந்த்ராப்ரமெளனஃ" என்கிறபடியே-
ஸ்ரீயஃபதியாகிற கடலில்நின்றும் ஆழ்வாராகிறமுகில் பெருங்
கருணையாகிற நீரைமுகந்து பெரியமுதலியாராகிற குன்றுதன்னி
லேவர்ஷிக்க, அக்கருணையானது, மணக்கால் நம்பி, உய்யக்
கொண்டாராகிற திருவருவியாயபரமாசார்யரான ஆளவந்தாராகிற
ஆற்றிலே சென்று, எம்பெருமானாராகிற பொய்கையைப் பூரித்து
பூர்வாசார்யர்களாகிற மடையாலே தடையறப்பெருகி, ஸஒஸாரி
சேதநராகிற பயிரைநோக்கி ரக்ஷித்ததென்று சொல்லுகையா
லே, "கவியமுதம்" என்றும், "தொண்டர்க்கமுதுண்ணசொன்
மாலே" என்றும ச்லாகிக்கும்படி ஸர்வர்க்கும அம்ருத மயமான
யாலே ஆநந்தாவஹமான திருவாயமொழியாலே விளைந்த ஆந
ந்தமானது இவ்வளவாகப் பெருகிவாராநின்றுளள அம்ருதமாய்க்
கொண்டு. (விண்டிட.) எல்லாக்காலத்திலும் எல்லாவிடத்திலும்
தடையில்லாதே விஸ்தர்தமாயிருக்க. விள்ளுதல-விரிதலாய்-விஸ்
தர்தியைச் சொல்லுகிறது.

(மெய்ம்மைகொண்ட நலவேதக்கொழுந் தண்டமேந்தி)
மெய்ம்மை-ஸத்யம். அதாவது-"வேதநூலோதுகின்ற துண்மை"
என்னும்படியான யதாபூதவாதித்வம். இப்படிப்பட்டமெய்ப்பா
ட்டை யுடைத்தா யிருக்கையாலே ஸகலபரமாண விலக்ஷணமான
வேதம். நன்மை-ஸலக்ஷண்யம. "ஸத்யஜ்ஞானமநந்தம்ப்ரஹ்ம" (ஸத்யஒ
ஜ்ஞாநமநந்தஒப்ரஹ்ம) எனகிற பரத்வதைப் ப்ரகாசிப்பிக்கு
மதானவேதமென்றபடி. "பராவரத்த்வாநிஷ்தாந்த் வேதயதிதவேதஃ" (பரா
வரதத்வாநியதாவதவேதயதீதிவேதஃ)என்றிறேஇதுக்குவ்யுத்பத்தி
யிருப்பது. "மெய்ம்மைகொண்ட" எனகிற விசேஷணத்துக்கு
தாத்பர்யம;- "ராஜ்ஜாவயஒஸர்ப்பஃ" எனகிற ப்ரமத்துக்கு, "இயஒ
ராஜ்ஜூரேவ,நஸர்ப்பஃ"எனகிற ஜ்ஞாநம்நிவர்த்தகமாமாப்போலே
அநாத்யஜ்ஞாந மூலங்களாய ஸ்வசபோலகல்பிதங்களானபாஹ்ய
குத்ருஷ்டி ஸமயங்களுக்கு யதாபூதார்த்தவாதியான வேதம நிவர்த்
தகமா யிருக்குமென்று. ஆகையாலே ப்ரதிவாதிகளுடைய நி
ஸநத்துக் குறுப்பான வேதமாகிற அழகிய தண்டையுமேந்திக்கொ
ண்டு. கொழுமை - பெருமை. அன்றிக்கே, இங்குசொன்னது
ஸஒஸ்க்ருதவேதமாறலும் கீழருளிச்செய்த த்ரமிடவேதத்தோடே
கூடினவேதமென்றுமாம. அப்படிப்பட்டவேதரூபமாய்மறுத்தாய்
அழகிதான கணையைக்கையிலே யெடுத்துக்கொண்டென்றபடி.
சகாரத்தாலே கையில் தண்டத்தை ஏந்திக்கொண்டு நின்றமாத்
மன்றிக்கே அத்தால் பர்யாப்தி பிறவாமல் காலாலே மிதித்தும்

கொம்பாலே குத்தியும் ப்ரதிவாதிகளை சிக்ஷைதும் பண்ணுகைக்கு வந்தபடியை யருளிச்செய்கிறார். "சங்கொடுசக்கர மேந்துந் தடக்கையன்" என்கிறபடியே ஸர்வேசவரன் எப்போதும் திருவாழியையும் திருச்சங்கையும் ஏந்திக்கொண்டிருக்கிறாப்போலே. இவரும் வேதரூபமான பெருந்தண்டை ஏந்திகொண்டிருந்தாற்போலேயும். (குவலயத்தில மண்டிவந்தென்றது) நிரபாள தர்களாகவே எண்ணி நடத்துகிற ஆலைத்துலிமாசலமாக ஏவுகடாகல யாதவாசல சாரதாபீடாதி திவ்யஸ்தலங்களிலே எதிர்கொண்டு ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ணின வாதிசீகசடாடங்க நிரஸநத்தை கொண்டுவந்து உங்கள்மேலே எதிர்த்தது. மன்றுதல்- தாழ்தல். என்றுதல்-எதிர்த்தல் (வாதியர்காள) பாத்ரமாயிருந்துள்ளீர் யதிஷ்டாபாய்க்கொண்டு வாதியாகளாயிருளீர். (உங்களைப்போலுள்ள றதே) சிஷ்யர்களும் ப்ரசிஷ்யர்களுமாய்ப் பலரை நிரஸித்து உங்களுடைய ஸம்பத்து முடிந்ததே. சிஷ்யப்ரசிஷ்யர் பலரை நிரஸித்து உங்களுடைய தாமதங்களடங்கலும் விருத்தியாயிருக்கை. "சங்கரபாஸ்கரயாதவபாட்ட பாஸ்கரப்ரபாகர, வாதியர்மாயகுவலனைச் சதுமறை வாழ்முனிவர்" இவ்வர்த்தத்தையருளிச்செய்தருளினார். "கணைதபரிபாடிபி." எனகிற ச்லோகமும், "காதாதாதாகதாகாம" எனகிறசுலோகமும் ப்ரமாணமாக அநுஸந்தேயம். (அக)

உரை.—அ.—அறுபதத்தருசாயபாடு. [illegible]
னை எம்பெருமானார், பாவ்யதுதாவ்ருத்தி [illegible]
கரித்தருளின ஜ்ஞாநதசாலை பலித்தங்கீகா [illegible]
கிறார்.

மூ.—வாழ்வற்றது தொலைவாதிபாசமென [illegible]
தாழ்வற்றது தவர்தாமனைபெற்றது [illegible]
கூழற்றது குற்றமெலாமபதித [illegible]
நாழற்றது நம்மிராமாநுசனது [illegible]. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நம	நமதுடைய நாதரா னை,	[illegible]	[illegible]
இராமாநு. சனை	} எம்பெருமானார்,	[illegible]	[illegible]
தந்த	உபகரித்தருளின,	தொல்லை	பழமையான
ஞாநத்தி லே	} ஜ்ஞாநத்தாலே,	வாதியாசு	வாதகாரர்களுடைய
		[illegible]	பாழ்வற்றது

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
வாழ்வுவந்த வாயிலும்	வாழ்வு வந்த வாயிலும்;	காரணி	ஆதி,
கலையிறை	கலையிறை	நிறை	நிறைந்த;
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

நிருக்கச்செய்தே அதினர்த்தத்தையறியாதே குத்ர்ஷ்டி கல்பங்க ளாகச் சிலக்ஷந்தங்களைப் பண்ணி லோகத்தையெல்லாம் மூலை யடியேநடத்திக்கொண்டுபோருகையும், வேதத்திலே சிலதோஷங் களை ஆரோபித்து அது அப்ரமாணமென்று சொலலுகையும், அப்படிப்பட்ட வாழ்வு இவரவதரித்து உபகரித்த ஜ்ஞாநத்தாலே அடியற்றுப்போச்சுது. "என்றும்" எனகிறபதமும காகாகூதிநயாயமாக பூர்வோத்தர பதங்களுக்கு விசேஷணமாயிருகிறது.

(என்றும்-தொல்லைதாழ்வற்றது) அற்றது அற்றது என்றது-"ஆகு விஸ்ருஸிவத்துமர்ஹதே விஸ்ருஜ்யாபக்ருஷ்யதே। காமஸ்ஸுஷ்கி தேலயோ" "ஆரூஹவி ஸ்மாவஹித்தமர்த்திந' விஸ்மர்ஸ்ய பகாதிபரிணயத-காமவிஸ் மாணஸ்ரீலலீலயா" என்றுமாப்போலே. இதால-விரோதிகளான வற்றைப்போக்கடித்த * ஆற்றலைச் சொன்னபடி. சதுர்வேதிக ளானப்ராமாணிகருக்கு, இவருடைய அவதாரத்துக்கு முற்காலத் திலெல்லாம் பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகள் லோகமெங்குமே வ்யாப்தராயிருக்கை யாலே வைதிகமார்க்கமெல்லாம தலைசாயந்திருக்கையான தாழ்வு என்று மற்றது. "தொல்லை" என்று இங்குமே அநுஷங்கிக்கத் தட்டு வது. (தொலலையான தாழ்வு) அநாதிகாலமே தொடங்கி இடை விடாதே வந்த தாழ்வு. "தொலலை" என்றது, வாதிபக்ஷ பரிக்ஷ ணமாய்-பழையதாய்ப் போருகிற வாதங்களையுடைய பாஹ்யகுத ர்ஷ்டிகளென்றுமாம. தாழ்வு-குறைவு.

(தாழ்வு என்று மற்றது) இனி மேலுள்ளவாலைத்தில்லுமும் மறுவலிடாதே வாஸனையோடேபோயிற்றென்கிறபடி. வேத த்திலே பயிறையுடையவன் க்ஷயிபண்ணினாலல அதுக்கு பயிர்செ சட்டடங்கக்களைவ்யாபித்து அத்தைத் தலையெடுக்கவொட்டாதே யிருந்தவாறே அந்தக்களையை விரகாபிநிவேசபோகட்டு அந்த பயிரை அபிவ்ருத்தமாம்படிபண்ணுமாப்போலே, ஸ்வரூபத்துக்கு விஷயபூதரான அநுகூலரிடங்களிலும பாஹ்யகுதர்ஷ்டி களாலே தலை சாய்ந்துபோனபின்பு அவைகளை நிவர்த்தித்து அந்த சேதநனை யெல்லாம் அபிவ்ருத்தராம்படி பண்ணினபடியாயிற்று.

(தவம்தாணிபெற்றது) பூமியானது பாகயாதிசயத்தைப்பெற்றது. தவம்-பாக்யம். "பரித்ராணாய ஸாதூநாம்விநாசாய துஷ்க்ருதாம்" "பரித ராணாயஸாதூநாம் விநாசாயசதுஷ்க்ருதாம்" என்று அந்தந மேயிடமே "தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்தாய" "காமஸ்பஸ்தாபராதாய" என்றது. ப்ரதிவாதிகள் பராஜிதராய்கொண்டு பூமியிலே காணப் படாதபின்பு பாகவதர்கள் தங்களுடைய குறையெலலாம தீர்த்து ப்ராகாசித்தார்களாகையாலே பூமியிலேதர்மமானது லோகமொகை வ்யாபித்தது. "புண்யாமோ ஜவிகாநாமபாபத்வாந்த ஸமோநுத | ப்ரகாநாம்

* "வன்மையை" என் ...

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்த மாகத் தன்னை ப்		பயந்தினர்க் கு	அடைந் தவர்களுக் கு,
ராபித்து அநுப		அத்தாநம்	வானம் என்றுசொ
வித்து அவ்வநுப		கொடுப்பது	ன்ன அந்தஸ்தா
வஜநித ப்ரீதிகாரி			நங்கொடுத் தருளு
தகைங்கர்யம் செ			வது,
ய்வது எப்போ		தன்	தம்முடைய,
தோ என்கிற பரா		தகவென்	கர்பையென்று சொ
ப்யத்வரை யாலே		றும்	ல்லப்படுகிற
* ஒருபகலாயிரமூழி		சரண்	ஸாதநத்தை,
யாய்க்கொண்டு,		கொடுத்து	அவர்களுக்குக்கைகம்
நாடொறும் நாள்தோறும்,	[கு;		முதலாகக் கொடு
நைபவர்க்கு சிதிலாமவர்களுக்			த்து.
வல்வினை	மஹாபாபியான வெ	இதொருமோக்ஷப் ப்	
யென்	ன்றுடைய,	தாக மிருக்கும்ப	
மநத்தில்	மநஸ்ஸில்,	படியே! என்று க	
ஈனம்கடிந்	தோஷத்தைப்போக்	ருத்து.	
க	கியருளின,	ஞாநம்கனிந்த நலம் என்ற	
இராமாநுச	எம்பெருமாணர்தம்	து - ஜ்ஞாநத்திலுடைய பக்வ	
ன்றன்னை	மை,	தசையான ப்ரேம மென்றபடி.	
		நலம்-ஸ்நேஹம்.	(கூகூ)

வ்யா.—அ.— அறுபத்தாறும்பாட்டு. "நம்மிராமாநுசன் தந்த ஞாநத்திலே" என்று எம்பெருமாணர் உபகரித்தருளின ஜ்ஞாநவைபவத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யருளிச்செய்து, இதிலே- ஈச்வரன் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்போது சேதநர்பக்கலிலே சிலவற்மை யபேக்ஷித்தே அதனைகொடுப்பன்; இவர் அப்படி யன்றிக்கே தம்முடைய க்ர்பாபரதந்தராய்க் கொண்டுகாணும் சேதநருக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பது என்று இவர் தம்முடைய மோக்ஷப்ரதாநவைபவத்தையருளிச்செய்கிறார.

வ்யா.—(மாதவன்)(லக்ஷ்ம்யாஸஹாஹ்ருஷீகேஶ் தெவ்யாகாருண்யரூபயாரக்ஷகஸ்ஸர்வஸித்தாந்தேவேதாந்தேஷுசகீயதே((லக்ஷ்ம்யாஸஹஹ்ருஷீகேஶாதெவ்யாகாருண்யரூபயா - ரக்ஷகஸ்ஸர்வவித்தாந்தே வேதாந்தேஷுசகீயதே" என்றும், "அகலகில்லே னிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கை யுறைமார்பா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேச்வரன் சேதநரைக் கைக்கொள்ளும்போது பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருந்தே கைக்கொள்ளுவது என்று ஸகலவேதாந்தவித்தாந்தமாகையாலே அவளுக்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன். (வானம்

சுசு-பா-ஞானங்கனிந்த-உரையும் வ்யாக்யானமும். உசு

கொடுப்பது) "பரமாசாரம்" என்றும், "நலமந்த மில்லதோர் நாடு" என்றும் பெயர்களை டத்தான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஒரு சேதநனுக்குக்கொடுப்பது

(ஞானங் கனிந்த நல் காண், ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தை முதலிலேபெறுது, தை காராவதவிச்சிந்நஸம்ஸ்லிஷ்ட தாரூபமாய, * "ஆப்ரயாண ப்ரஹர்ஹர்யுக்தமானனான" - ஆப்ரயாணத ஹரஹராநுஷ்டேயமாக யானகர்மஸ்தத்யமாய்க்கொண்டுபரிபக்வ மாய் பரிணாமபர்யந்தமான பக்தியை யுடையராய். நலம்-ஸ்நேஹம. அதாவது-பக்தி. (நாடொறும்நைபவர்க்கு) "மத்ஸ்ப்ருத்ராப்தி ப்ருஜனஸுகமேக ந்யஷேவுலக்ஷ்" "விளயேபதந்தப்ராப்திர்ப்பஜநஸுகமேகஸ்ய விபுலம்" என்னும்பாரானுபவ பெரிதாயிருந்தாலும் விளம்ப முண்டாயிருகையாலே வருத்த சேஷத்வத்தை ப்ராபித் தநுபவித்த அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்காயங்களைச்செயவதபோதா! என்கிற பராப்யதவராதிசயதாலே * ஒரு பகலாயிர மூழியாய், பராபதியளவும், (காலாழும நெருசழியும கண்சுழலும்) என்கிற படியே நாளிதாறும் தாமிலையவரான அதிகாரிகளுக்கு. நைகை-ணைதிலையம. இது ஸகல சாஸ்த்ரஸித்தமாயிருக்கை.

(லக்ஷ்மீநாதன் மனததி னினங்கடிந்த விராமாநுசன்) இப்போது அநுபவப்ராயஸ்சித்தங்களாலும் கழியாதேயிருக்கிற ப்ரபலபாபங்கள் ப்பண்ணின எனலுடைய நெஞ்சிலே குடிகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமானான அந்த பாபவாஸனையை நிவர்த்திப்பித்த எமபெருமாரு (தன்னை யெய்தினாகரு) தமமை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு. "த்ருஷ்டே ஹி ரக்ஷணே: ஸர்வ: ஸாதரோ ஜாயதேஜந:! ராமாநுஜபதாம்போஜ ஸமாஸ்ரயணஸாலிந:" என்னுமபடி தன்னை உபகாரவிலக்ஷணராக, ஸுலபர், வேதவிசிழுமை னவர்களுக்கு. (அதற்கானங்கொடுபபது) சிரகால ஸாத்யமாய ஸாதந ஸம்பத்காங்கமான பகதி ரூப ஸாதநத்காலே லாதிகதகதக்கீதான அந்தஸ்தாநதனைசகொடுத்தருளுவது.

(தனதகலென்னுமை சரணகொடுத்தே) தம்முடைய க்ர்மை யாகும் ஸாதநதனைதகமம்முதலாகக கொடுத்து. அத்தையும் ஆச்ரயிகுகும் சேதநர் ஸாதநமாக நினைக்கவொண்ணாதென்று தாமே பொதுவாக கல்பித்து புரம புருஷார்தத லக்ஷணமோக்ஷத்தை வருத்தமறக் கொடுப்பரெனறபடி. (எய்தினர்க்கு) என்று ஸாமாந்ய யோக அருளிச்செய்கையாலே-ஆச்ரிதருடைய ஜாதிகுணவ்ர்த்தாதி களை அபேக்ஷியாதே ஆநுகூல்யத்தையே பற்றுசாகக்கொண்டு வருக்கும் அத்தாநத்தைக் கொடுப்பதென்னுமிடம்தோற்றுகிறது. தச்சப்பத்தத்தாலே - * விதிசிவனாகாதிசைனுக்குங் கூடி

னிலமென்றும் தோற்றுகிறது. இத்தால-இவருடைய மோக்ஷப்ர தாந வைபவத்தை யருளிச்செய்தாராய்த்து "மாமலராள் கோன் மடியில் வைத்துகக்கும் வாழ்வு நமக்கெதிராசனருளும் வாழ்வே!" என்று இத்தை ஜீயரு மநுஸந்தித்தாரிறே. ... ... (கூசூ)

உரை.—அ.—அறுபத்தேழாம்பாட்டு. எம்பெருமாளுடைய ஜ்ஞாந ப்ரதத்வ மோக்ஷப்ரதத்வங்களை யருளிச்செய்துநின் றார்-கீழ்; பகவத்ஸமாச்ரயணத்துக் குறுப்பான கரணங்கொண்டு வ்யபிசரியாதபடி எம்பெருமானார், ஸ்வோபதேசததாலே நியமி த்து ரக்ஷித்திலராகில் இவ்வாத்மாக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகரா ரென்று ஸ்வகதமாகவநு ஸந்தித்து விதத்தராகிறார்-இதில்.

மூ.—சரணமடைந்ததருமனுக்காப்பண்டு நூற்றுவரை
மரணமடைவித்தமாயவன்தன்னைவணங்கவைத்த
கரணமிவையுமக்கன்றென்றிராமாநுசனுயிர்கட
கரணங்கணமத்திலேனலாரோர்மற்றிவ்வாருயிர்க்கே. (கூஎ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சரணமடைந்த தருமனுக்காக	தான்கொடுத்த கரணங்களைகொண்டு "நாமேயம்" என்னுதே திருவடிகளை ஆச்ரயித்த, தர்மபுத்ரனுக்காக,	கரணமிவை உமக்கன்று	} கரணங்களிவை; உங்களுக்கு சேஷமாயுள்ளதென்று,
பண்டு	முற்காலத்திலே,	என்று	என்று இப்படி அநவய வ்யதிரேகங்களிரண்டாலுமுண்டாய கரணங்களிவற்றையுடைய பகவதாபார்ஹத்வதனை ப்ரகாசிப்பித்து,
நூற்றுவரை	துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரையும்,	அங்கு	கரணங்களைக்கொண்டு வ்யபிசரிக்கிறமையத்திலே,
மரணமடைவித்த	மரணத்தைப்ராபிப்பித்த,	இராமாநுசன்	} எம்பெருமானார்,
மாயவன்	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனான ஸர்வேச்வரன்,	உயிர்கட்கு	ஆத்மாக்களுக்கு,
தன்னைவணங்கவைத்த	தன்னை ஆஸ்ரயிக்கைக்கு உபகரணங்களாகவைத்த,	அரண் அமைத்திலனேல்	} ரக்ஷையை, கற்பித்திலராகில்,

பதம்.	உரை.
இவ்வாருயிர்க்கு அரணர்	இவ்வாத்மாவுக்கு, வேறுரகூடாகாவாரார். ஒருவருமில்லையென்றபகருத்து.

பதம்.	உரை.
	அரண்-ரக்ஷை. அழுமத்தம்-சமைத்தல். மாயவன் றன்னோடு ணங்கலைவத்தனென்று-ஸம்ஸ்தபதமாக யோஜிக்கவுமாம். (சூள)

வ்யா.—அ. — அறுபத்தேழாம்பாட்டு. கிழிரண்டுபாட்டிலும்-எம்பெருமானுருடைய ஜ்ஞாநப்ரதாநவைபவத்தையும் மோக்ஷப்ரதாநவைபவத்தையு மருளிச்செய்து, இதிலே-இந்த்ரியகிங்கராய்ப் போருகிற ஸாஸாரிகளைப் பார்த்து, அசிதவிசேஷிதராய் போகமோக்ஷசூந்யராயிருந்தவுங்களுக்கு, புருஷார்த்தயோக்யராய் ஸ்வசரண கமலஸமாச்ரயணம் பண்ணுகைக் குடலாக அடியிலே சொன்னதகாரசரணதிகளைகொண்டு வ்யபிசரியாதே ஸர்வேச்வரனே ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்று எம்பெருமானார் உபதேசித்திலராகில் இந்த சேதநருக்கு வேறு ரக்ஷகரார்என்று சொல்லாநின்றுகொண்டு, அவ்வழியாலே எம்பெருமானார்தம்முடைய மஹாபகாரத்வததைக கொண்டாடி விக்தராகிறார்.

வ்யா.—(சரணமடைந்த தருமனுக்கா) (ரகுவம்ஶபவனீதா) (ராகவத்வபலத்ஸீதா) என்னும்படியான பெரியபிராட்டியார் தாமே, (పవిత్రస్యహిధుర ఙ్ఞస్యరణాగతనత్సలః। తేనమైత్రీభవతు తేయదిజీవితుమిచ్ఛసి) (விதிதஸ்ஸஹிதர்மஜ்ஞஸ்ஶரணாகதவத்ஸலः-தேநமைத்ரீபவதுதே யதிஜீவிதுமிச்சஸி) என்று கோர்கொடுகோரோ உபதேசிக்கிலும் இணையாத ராவணனைப்போலே, (ननमेयम्) (நநமேயம்) என்றிருகணைகயணறிகமே, "द्रौपद्याऽसहितास्सर्वेनमश्चक्रुर्जनार्दनम्" "कृष्णत्र यांहिकृष्णबलाःकृष्णनाथाश्चपाण्डवाः" "தெளபத்யாஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்சகருர்ஜநார்த்தநம்" "க்ருஷ்ணஸ்யாஹக்ருஷ்ணபலாःக்ருஷ்ண நாதாஸ்சபாண்டவாः," என்கிறபடியே சரணகதரான தர்மபுத்ரன் தொடக்கமான பாண்டவர்களுக்காக.

(பண்டுநூற்றுவரை) அழுதனர், தமக்குத்வாபராவஸாநகாலம் புராதநமாகையாலே (பண்டு) என்கிறார். இப்படிப்பட்ட பூர்வகாலத்திலே, மஹாபாரதத்திலே "நூற்றுவர்" என்றுதொடங்கியிட்டுசொலலப்பட்ட துர்யோதநாதிகள் நூற்றுவரையும். (மாணமடைவித்த) (मय्येवैतेविनिहतादिपूर्वमेवनिमित्त मात्रंभवसव्यसाचिन्) (कालोस्मिलोकक्षयकृत्प्रवृद्धः) (மய்யைவைதேநிஹதாதிபூர்வமேவநிமித்தமாத்ரம்பவஸவ்யஸாசிந்) (காலோஸ்மிலோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தः) என்கிறபடியே மாணத்தை ப்ராபிப்பித்த. ஸஹாயர்வென்றபடி

(மாயவன்) பகலை இரவாக்கியும், "ஆயுதமெடுப்பேன் ப்ரதிஜ்ஞைகலையவிட்டு ஆயுதத்தையெடுத்தும்,

ஞன அர்ஜுநனை நிறுத்தி, பஹுமுகமாக உபதேசித்து, (కృష్ణ వచనంతవ) (கரிஷ்யேவசநம்தவ) என்றும்படிபண்ணி, தனதுடைய பெருமை .பாராதே ஆச்ரித பரவசனய் லோகத்துக்செல்லாம் ஸாகூயியாக தூத்ய ஸாரத்யங்களைப் பண்ணின ஆப்சர்ய குண சேஷ்டிதங்களையுடைய க்ர்ஷ்ணன்.

(தன்னைவணங்கவைத்தகாரணமிவை) "నిచిత్రాదేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్। పూర్వమేవకృతాబ్రహ్మ హస్తపాదాదిసంయుతా" "விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஸ்வராயநிவேதிதும்-பூர்வமேவக்ர்தாப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், "జిహ్వాకీర్త్యకేశవంమురరిపుంచేతోభజశ్రీధరం పాణిద్వన్ద్వసమర్చయాచ్యుత కథాఃశ్రోత్రద్వయాన్యాశ్రయ। కృష్ణంలోకయలోచనద్వయహరేర్గాఢ్ఙ్ఘ్రియుగ్మాలయం జిఘ్రశీర్షమవాసుదేవనమతేతుభ్యంనమోధోక్షజమ్" "ஜிஹ்வேகீர்த்தயகேசவம்முரரிபுஞ்சேதோபஜஶ்ரீதரம் பாணித்வந்த்வஸமர்ச்சயாச்யுத கதாஃஶ்ரோத்ரத்வயத்வஂஶ்ருணு-க்ர்ஷ்ணஂலோகயலோசநத்வயஹரேர்கச்சாங்க்ரியுகமாலயம் ஜிக்ரக்ராணமுகுந்த பாததுளஸீஂமூர்த்தாநமாதோக்ஷஜம்" என்றும் ஸ்வசரணகமல பரிசரணைக்கமாக ஸாவதானத்தாலே உண்டாக்கப்பட்ட இந்த்ரியங்கள்.

(உமக்கன்றென்று) இப்படி ஸஂஸாரநிஸ்சரணத்துக்குஸாதகமாகக்கொடுத்த காரணங்களைக்கொண்டு, ந்திணையுங்கடக்கக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு அத்தைக் கடவாதே ப்ரவாஹத்துடனே போவாரைப்போலே * ஆக்கையின் வழியுழலன்று * யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை யேலிட்டுக்கொண்டு தூரியுமவர்களைக் கண்டு, உமக்கன்றென்று-இந்தக்காரணங்களைக் கொண்டு நீங்களஸஂஸரிக்கைக்காகவன்றென்று. (இராமாநுசன்) இந்த எம்பெருமானார். (உயிர்கட்கு) அசேதநங்களுக்கு உபதேசிக்கப்போகாதிறே, இந்தஆத்மாப்ராணவத்துக்க ளானையாலே இவர்களுடைய ஸத்தாவிகாஶங்கண்டு ஸஹியாதே பரமக்ர்பையாலே சேதநரைக குறித்து, காரணங்களை உமக்கு விநியோகித்துக கொள்ளுகைக்காகவன்றென்று.

(அரணங்கமைத்திலனேல்) அங்கு அஜ்ஞராய் தேஹாத்மப்ராந்தரிடத்திலே ரணஂயாக அவ்வவசேதநருடைய ஸ்வபாவத்துக்குத்தகும்படி உபதேசித்தும், பாஷ்யாதிமுகேநக்ரந்தீகரித்தும அவர்களுக்கு அமரும்படி தம்முடைய ஸம்பந்திகளான போகளாலும் அவ்வயவ்யதிரேகங்களாலே போதித்திலராகில். (இவ்வாருயிர்க்கு) "ఏవంసంసృతిచక్రస్థేభ్రామ్యమాణేస్వకర్మభిఃః" "ఏవంస్ంస్ర్తిచక్రస్థే ப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபிஃ" என்கிற ஸஂஸாரஸாகர நிமக்நரான ஆத்மாக்களுக்கு.

சூ அ-பா-ஆனைக்கின்றுஉரையும் வ்யாக்யானமும். உசூ

(அரணர்) வெறுருராக்ஷகாந்தாரமுண்டோ, "க்ஷீரஸ்ஸர்பிர்ஜலம்
க்ஷீரத்வவர்ஜிதானாம்" "கோமஸ்ஸாவேலஹரியதிக்ராபவச்சரிதாகாம்"
என்றும், "தத்தீரஜ்ஞாநிஜமபிபதம்தேஷிகாதேஶகாஜ்ஞே" "தத்தோரங்கீநிஜமபிபதம்
தேஶிகாதேஶகாங்க்ஷீ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தேவரீரே
ராக்ஷகரென்றதாய்த்து. "நசேதாஸ்மாநுஜேத்யேஸாசதுராசதுரக்ஷரீ! காமவஸ்தாம்
ப்ரபத்யேஜந்துர்மோஹாந்தமாத்ருஶஃ" "நசேத்ராமாநுஜேத்யேஷாசதுராசதுர
ராக்ஷஸீ, காமவஸ்தாம் ப்ரபத்யங்தேஜஸ்தவோஹந்த மாத்ர்ஶஃ"
என்னக்கடவதிறே. ... ... (கூஎ)

உரை.—அ—(அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு.) இப்படி பகவத்
ஸமாச்ரயணத்துக்கு * அடைத்துவற்றலாயும், ஆச்ரயித்தார்களா
கில் அவ்வளவிலேசுவறிப் போகக்கடவதான இத்தேசத்திலே என்
ஞத்மாவும் மநஸ்ஸும் எம்பெருமானை ஆச்ரயித்திருக்குமவர்
கள்குணங்களிலே சென்று ப்ரவணமாய்த்து; ஆனபின்பு என
க்கு ஸத்ர்சரில்லையென்கிறார்.

மூ.—ஆனைக்கின்றுநிகர்சொல்லில்மாயனன்னைறவர்தெய்வத்
தேனில்செப்பியகீர்த்தியின்செம்மைப்பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்னவிராமாநுசன்பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்றுபணிந்ததென்ஞவியுஞ்சிந்தையுமே.(சூஅ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாயன்	"பர்த்ருவசந மாத்ரேண ஈக்ஷ்வாகுவம்ஶ ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகஞ்சகார" "பர்த்ருவசநாதிகமாத் மாநஞ்ச ஸாரதிஞ ஸர்வலோகஸாக்ஷிக ஞ சகார" என்கிறபடியே ஸாரத்யவ்ர்த்தாந்தத் தாலே தன்னுடைய ஆசரித பாரதந்த்ர்யத்தை ஜகத்ப்ரஸித்த மாக்கின ஆஶ்சர்யபூதன்,	ஐவர் தெய்வம்	மாநஸ:" என்கிறபடியேயாதியான அர்ஜுநன்கையில் விலையும் பொகட்டு சோகாவிஷ்டனாய், "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்" "க்ருஷ்ணஸ்தேஹம் வாஞ ஸாதிமாஞத்வாம் ப்ரபந்நம்" என்கிற அக்காலத்திலே, பாண்டவர்களுடையதாய், தன்னுடைய திருவடிகளோட்டைடன் பர்ஸாத்காலே நீர்யமாயிருக்கவே,
அன்று	"விஸ்ருஜ்யஸஶரஞ்சாபம் ஶோகஸம்விக்நமாநஸ:" "விஸ்ர்ஜ்யஸஶராஞ்சாப ஞ ஶோகஸம்விஞ		

பதம்.	உரை.
தெரிணில்	திருத்தேர்த் தட்டி லே நின்று,
செப்பிய	அருளிச்செய்த,
கீதையின்	ஸ்ரீகீதையினுடைய,
செம்மைப் பொருள்	ஸ்வாஸமான அர்த்தத்தை,
தெரிய	ஸம்யக்தமாம்படி, தெரிலே அர்ஜுனைக விஷயமாக அவனருளிச் செய்தாப்போலன்றிக்கே,
பாரினில்	பாரிலேஸர்வவிஷய
சொன்	மாக அருளிச்செ
ன	ய்த,
இராமாநு சனை	எம்பெருமானை,
பணியும்	ஆஸ்ரயித்திருக்கும்,

பதம்.	உரை.
நல்லோர்	விலக்ஷணரானவர்க ளுடைய,
சீரினில்	கல்யாண குணங்க ளிலே,
சென்று	இவ்வருகே ஒன்றில்கா ல்தாழாதேசென்று,
என்ஆவியும்	என்னுத்மாவும்,
சிந்தையும்	மநஸ்ஸும்,
பணிந்தது	அதனைதன்னில் மூடி யும் என்னும்படி ப்ரவணமாய விட் டது;
சொல்லில்	சொல்லுமளவில்,
ஆர்	யார்தான்,
எனக்கு இ னமுயிர்	எனக்கு இன்று ஸந் ர்சா

செம்மை-செவ்வை. பணிதல்-தாழ்தல. சிந்தை-ஹ்ருதயம்.

வ்யா.—அ.— அறுபத்தெட்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே. எம்பெருமானுருண்டைய ஜ்ஞாந ப்ரதாநவைபவத்தையும் மோக்ஷ ப்ரதாநவைபவத்தையும் இந்த்ரியபாவசாரான சேதநனைக்குறித்து அவருடைய யதாவஸ்தித ப்ரகாரத்தைத் தெளிவித்து, மஹாபாரதஸமரத்திலே திருத்தேர்த் தட்டிலே உபதேசித்த பகவத்கீதைக்கு யதாவஸ்திதார்த்தத்தை அருளிச்செய்த எம்பெருமானை ஆச்ரயித்த ஸத்துக்களுடைய கல்யாணகுணங்களிலே என்னுடைய ப்ராணனும் மநஸ்ஸும்த்வரித்துப்போய் அங்கே கால்தாழ்ந்தது; ஆனபின்பு இப்போது வ்யபதிஷ்டனைக் கணிசித்துச் செயல்லதெதொடங்கி எனக்கு ஸத்ருசர் லோகத்தில் ஒருவனொன்றுதமக்குண்டான அநிசயத்தைச்சொல்லுகிறார்.

வ்யா.—(மாயன்) "மயாத்யக்ஷேணப்ரக்ருதிஸ்ஸூயதே ஸசராசரம்। அதோஸர்வஸ்யப்ரபவஃ" என்கிறபடியே ஸாவஜ்ஞகத்காரணபூதனுமன்றிக்கே, ஸைசவாவஸ்த்தையிலே யிருந்தும் பூதநாசகடயமளார்ஜுநாதிஸமஸ்தஹாரங்களும், கோவத்ஸ கோபாலஸ்த்ரீயும், கோவர்த்தநோத்தரணமும், யசோதா அக்ரூர தார்த்தராஷ்ட்ரார்ஜுந உதங்காதிகளுக்கு விச்வரூபப்ரதர்சநமும்முதலான ஆஸ்

சர்ய சேஷ்டிதங்களையுடையவனென்றுதல். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீக்ர்ஷ்ணனும்.(அன்று)"தத்ரதாவத் பாண்டவாநாம்ருஜுநாம்சயுத்தே ப்ராரப்த்தேபகவாந் புருஷோத்தமஃ ஸர்வேச்வரஃ ஜகதுபக்ர்திமர்த்யஃ பார்த்தஸாரதிரமாத்மாநம்ச ஸாரதிம் ஸர்வலோக ஸாக்ஷிகம் சகார" என்கிற ஸமயத்திலே.(ஐவர்தெய்வத்தேரினில்) பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு விஜயம் கொடுக்கைக்காக,"தெய்வத்தெர்"என்கிறது. அர்ஜுநனுக்குதேவதாப்ரஸாதத்தாலேவந்ததேஜஸ்ஸென்றுதல்; அன்றிக்கே,தேவதேவனான க்ர்ஷ்ணனுடைய ஸ்ரீபாதஸ்பர்ஶத்தாலேவந்த அதிசயத்தையிட்டுச்சொல்லுதல். இப்படிப்பட்ட திருத்தேர்த்தட்டிலே. (செப்பிய) "கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ ப்ருச்சாமித்வாம் தர்மஸம்மூடசேதாஃ। யச்ச்ரேயஸ்யான்நிஶ்சிதம்ப்ரூஹித்தந்மேஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதிமாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" "கார்ப்பணயதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ ப்ர்ச்சாமித்வா தர்ம ஸம்மூடசேதாஃ - யச்ச்ரேயஸ்யான் நிஶ்சிதம் ப்ரூஹிதந்மே ஶிஷ்யஸ்தேஹம்சாதிமாம்த்வாம்ப்ரபந்நம்" என்று - ப்ரபந்நனான அர்ஜுநனைக்குறித்து, "நத்வேவாஹம்ஜாதுநாஸம்நத்வம் நேமேஜநாதிபாஃ। நசைவ நபவிஷ்யாமஃஸர்வேவயமதஃபரம்" "நத்வேவவாஹம் ஜாதுநாஸம்நத்வம் நேமே ஜநாதிபாஃ - நசைவநபவிஷ்யாமஃ ஸர்வேவயமதஃபரம்" என்று ஜீவேச்வரபேதமும் ஜீவபரஸ்பரபேதமும் உபக்ரமித்து, "அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" "அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அபயப்ரதாநம் பண்ணின ச்லோகமளவும மோக்ஷசாஸ்த்ரமாக உபதேசித்த.

(கீதையின்)பகவத்கீதையிறுடைய.(சமமை)செவ்வை. ஆர்ஜவம். ஆதிமத்யாவஸாநங்களிலே கரதலாமலகம்போலே ஸ்ரீகரஆநந்ததீர்த்தாதிகளபோலே தத்வத்தை உபதேசிக்கவேணுமென்று உபக்ரமித்துநடுவேதம்முடைய குதர்ஷ்டிபக்ஷத்துக்கு அநுரூபமாகச்சில ஆதகங்களைக் கலந்து, பூர்வோத்தர விருத்தமாகச் சொல்லுகையன்றிக்கே யதாவஸ்தஸ்திதார்த்தாவபோதகமாய் உபநிஷத்துக்களோடே ஏகவாக்யதாபந்நமான. (பொருள்) கீதாபாஷ்யத்தை. (தெரியப்பாரினிற்சொன்ன) லோகத்திலே தத்வவிவேகசூந்யரான ஜநங்களுக்குதத்வஹித புருஷார்த்தங்களை விசதமாகத்தெளியும்படி ஸ்ரீபாஷ்யத்தைப்பண்ணின.(ராமாநுசனை) எம்பெருமாநாரை. (பணியும்நல்லோர்) "ராமாநுஜஸ்யசரணௌஶரணம் ப்ரபத்யே" "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்று ஆச்ரயித்தஸத்துக்கள். ஆழ்வான்முதலானவர்களென்றபடி.(சீரினில்)அவருடையகல்யாணகுணங்களில். (சென்று பணிந்தது) "ஒருபகலாயிரமூழி""குணமாத்ரம் கல்பஸமம்மந்யாநாஃ" "குணமாத்ரம்கல்பஸமம் வாநாஃ" என்னும்படி அவருடைய கல்யாணகுணங்களில் அத்யாவஸாயம்

அந்த கல்யாணகுணங்களிலே, "மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புக ழான்வஞ்சமூக்குறும்பாம்குழியைக்கடக்கும்நங்கூரத்தாழ்வான்" என்று ஆழங்கால்பட்டது "वाचायतीन्द्रमनसावपुसाचयुष्मच्छादार विन्दयुगळंभजतांगुरूणाम्। कूराधिनाथकुरुकेशमुखाद्यपुंसाम्" "வாசா யதீந்த்ரமநஸாவபுஷாசயுஷ்மத்பாதார விந்தயுகளம் பஜதாம்குரூ ணம்-கூராதிநாதகுருகேசமுகாத்யபும்ஸாம்" என்றுஜீயருமருளிச் செய்தாரிறே. அதேதென்றால் (என்னுயிரும் சிந்தையுமே) இவ்வளவாக என்னுடைய ஹிதத்தைத்தெரியாதே ஸம்ஸரித் துப்போன என்னுடைய ப்ராணனும்மநஸ்ஸுமே இப்போது இப்படிராஜ்ஞமாயிருந்தது. ... ... (சுஅ)

உரை.—அ.—அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. கீழ் - எம்பெருமா னார் திருவடிகளில்ஸம்பந்தமுடையவர்கள்விஷயத்தில் கமக்கு ண்டான அதிப்ராவண்யத்தை யநுஸந்தித்து த்ர்ப்தராய், ஈச்வர னிலுங் காட்டிலும், இவர், ஸ்வவிஷயத்தில் பண்ணின உபகார ஸ்ம்ர்திவிஷயமாக அத்தையநுஸந்தித்துவித்தாராகிறார்-இதில்.

மூ.—சிந்தையிலேறுகாணங்கள்யாவுஞ்சிதைந்துமுன்ன
ளந்தமுற்றுழ்ந்ததுகண்டனைவையென்றனக்கன்றருளால்
தந்தவாங்கனும்தன்சரண்தந்திலன்தானதுதந்து
எந்தையிராமாநுசன்வந்தெடுத்தனனின்றெனையே. ()

பதம்.	உரை.
முன்நாள்	ஸ்ர்ஷ்டேஃ பூர்வகா லத்திலே,
சிந்தையி லேறு	ப்ரதாநகரணமான மஸ்ஸோடேகூட,
காணங்கள் யாவும்	ஸர்வகாணங்களும்,
சிதைந்து	அழிந்து,
அந்தமுற்று	நாசத்தையடைந்து
ஆழ்ந்ததுக	அசிதவிசேஷ்டிதமா
ண்டு	ம்படி தறைப்பட் டபடி கண்டு,
அனைவ	அந்தக்காரணங்களை,
என்றனக்கு	அசித்கல்பனைக்கிட க்கிற வெனக்கு,
அன்று	அக்காலத்திலே,
"காணகேளபரார்க்	

பதம்.	உரை.
	கடயிதும் தயமாந மஹா;" என்கிறப டியே,
அருளாலந்த	கேவலக்ர்பையாலே
ந்த	உபகரித்தருளின,
அரங்கனும்	பெரியபெருமாளும்,
	காணங்களைத் தந்த
தன்சரண்	வோபாதி, தம்முடைய சரணங்
தந்திலன்	களைத் தந்திலர்;
இராமா நுசன் }	எம்பெருமானார்,
எந்தை	எனக்கு ஜ்ஞாநாய்க்
	கொண்டு
வந்து	வந்து,

பதம்.	உரை.
	தாளிணையோடார்த்தான்" என்னும்படி,
தான்	தாம்,
அதுதந்து	அந்தத் திருவடிகளை
	சதந்தருளி,

பதம்.	உரை.
என்னை	லவோராச்சார்யனுமக்கு
	ஞான வென்னை,
இன்றுனது	இன்று எடுத்தருளி
த்தனன்	னார்.
	இதுவொரு உபகாரமே! என்று கரு
	த்து. (சுகூ)

வ்யா.—அ.—அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-எம்பெருமானார் திருவடிகளை ஆச்ரயித்த மஹாத்மாக்களுடைய கல்யாணகுணங்களிலே தமக்குண்டான ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத்தைச் சொலலி ஹர்ஷடாராய், இதிலே-ஸர்வசேதநர்களும் ஸஹாரதசையில் மநஸ்ஸோடேகூட ஸர்வவிஷயங்களையும் இழந்து அசித்கல்பராய்க் கிடக்கிற தசையைக்கண்டு, அப்படிப்பட்டவனக்கு அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தம்முடைய நிர்ஹேதுகபரமக்ர்பையாலே காண கேளபரப்ரதாநம்பண்ணின பெரியபெருமாளும் ஸ்ர்வஸ்மாத்ரமொழிய, அவ்வோபாதிஸஸாரஸம்பந்தத்தைவிடுத்துதம்முடைய திருவடிகளைத்தந்திலர்; இப்படி அதிதுர்லபமானவற்றை நமக்கு பிதாவான எம்பெருமானர், தம்முடைய திருவடிகளை உபாயோபேயமாக எனக்குத்தந்து இப்போதுஎன்னைஸஸாரத்தில்நின்றும்உத்தரித்தாரொன்கிறார்.

வ்யா.—(சிந்தையிரண்டுகாணங்கள்யாவும் சிதைந்தி)"மநஷ்ஷஷ்டேந்த்ரியாணி" "மநஷ்ஷஷ்டேந்த்ரியாணி" என்கிறபடியே இந்த்ரியங்களிலே மநஸ்ஸுப்ரதாநமாகையாலும், அவைகளுக்கு மநஸ்ஸஹகார மில்லாவிடில் தன்காரியங்களிலே அகிஞ்சித்கரங்களாய்ப் போகையாலும். மநஸ்ஸையெடுத்தது தஸமந்த்ரியங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இப்படி ஏகாதஸேந்த்ரியங்களும் ப்ரளயகாலத்திலே சேர்ந்து, "ப்ருதிவ்யப்ஸுலீயதே" "ப்ர்திவயப்ஸுலீயதே" என்று தொடங்கி, "தமஸ்யபரே தேவ ஏகீபவதி" "தமஸ்யபரேதேவ ஏகீபவதி" என்னுமளவும் சொன்னக்ரமத்திலேலயித்து ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையைப்பெற்று.

(அக்தமுற்றூழ்ந்தது) ஸர்வமும் உபஸம்ஹ்ர்தமாய் அசித்விசேஷிதமாய்க் கிடக்கிற தசையிலே. (முன்னுள்) ஸ்ர்ஷ்டேக்பூர்வகாலத்திலே. (கண்டு) "ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்" "தஸ்மாத பஹ்வஸ்யாஸ்ஜாயேயேதி" என்றும், "ப்ரஜாபதிர்வை [illegible] தயமாநமநா:" "காணகளேபணார்க்கடிதாதயமாநமநா:" [illegible] றும்-அர்த்திதவிசேஷமாக நிர்ஹேதுக [illegible]

కృతాబ్రహ్మహస్తపాదాదిసంయుతా'' ''విచిత్రాదేహణம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும், பூர்வமேவக்ர்தாப்ரஹ்மன் ஹஸ்தபாதாதிஸஂயுதா'' என்றும் - ஸ்வசரணகமலத்திலே பரிசர்யார்த்தமாக.

(அவை) என்றது - மநஸ்ஸையும் தமோந்த்ரியங்களையும் கூட்டி. (அன்று) ஸ்ர்ஷ்டிகாலத்திலே. (என்றனக்கு அருளால்) நிர்ஹேதுகமாகஎனக்குகரணகளேபர ப்ரதாநம்பண்ணியருளின. (அரங்கனும்)அப்படிப்பட்டவன்தாரஸ்த்தனுய்நின்றுல் அடியேன் ஸஂஸாரதுஃகத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதே கூப்பிட்ட க்வநி அவனுடைய செவிப்பட வரிதுஎன்று ஆறியிருக்கலாமோ, கார்யாந்தரஸ்த்தனையிருக்கிறுஎனனறு ஆறியிருக்கலாமோ, அவன் அடியேன் ஜநித்ததேசத்திலே நித்ய ஸந்நிஹிதனையிருந்தான், ஸர்வனையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று உத்ஸாஹயுகதனுய் அபயஹஸ்தத்தைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தான்; தாத்பர்யம்.

(தன்சரண்)''సర్వోవేదాయత్పదమామనన్తి'' ''ఃష్ణోఃపదేపరమేమధ్వుత్సఃః'' ''ధనంమదీయంతవపాదయుగ్మజమ్'' ''కదాపునశ్శఙ్ఖరథాఙ్గకల్పకధ్వజారవిన్దాఙ్కుశవజ్రలాఞ్ఛనమ్। త్రివిక్రమత్వచ్చరణాంబుజద్వయంమదీయమూర్ధానమలఙ్కరిష్యతి'' ''కదాహంభగవత్పాదాంబుజద్వయంశిరసాఽఙ్గీహిష్యామి'' ''ఏతద్దేహావసానేమాంత్వత్పాదంప్రాపయస్వయమ్'' ''ஸர்வேவேதாயத்பதமாமநந்தி'' ''விஷ்ணோர்நுகோ பதேபரமேமத்வ உத்ஸஃ'' ''தநமதீயஂதவபாதபங்கஜம்'' ''கதாபுநஶ்சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குசவஜ்ரலாஞ்சநம், த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜத்வயஂ மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி'' ''கதாஹஂ பகவத்பாதாம்பு ஜத்வயஂஸ்ரிரஸா ஸங்க்ரஹிஷ்யாமி'' ''ఏతద్దేహావసానేమాఽ తవపాదం ప్రాపయస్వయమ'' என்றும் ஸஂஸாரதுஃகநிவ்ர்த்தி பூர்வகமாக பரமபுருஷார்த்தமான தம்முடையஶ்ரீசரணாரவிந்தத்தை.

(தந்திலன்) சேர்த்துக்கொண்ட தில்லை. என்னுடைய அநாதிகர்ம பாஹுள்யத்தைப்பார்த்துப்ரதமஸங்கல்பரூபமாய் ஸஂஸாரப்ரவர்த்தகமான தம்முடைய நிக்ரஹசக்தியை பரவர்த்திப்பித்தானென்றபடி. ''ఏవంసంసృతిచక్రేస్మిన్ భ్రామ్యమాణేస్వకర్మభిఃః'' ''ఏవంసంస్ర్తిచక్రస్తేప్రామ్య మాణేస్వకర్మభిఃః'' என்றும், ''సంసారార్ణవమక్నానాఽ విషయాక్రాన్తచేతసామ్'' ''ஸஂஸாரார்ணவமக்நாநாஂ விஷயாக்ராக்ந்தசேதஸாம்'' என்றும், ''సంసారమరుకాన్తారేదుర్వ్యాధివ్యాఘ్రిభీషణే। విషయక్షుద్రగుల్మాఢ్యేత్రితాపాదపశాలినీ ॥ పుత్రదారగృహక్షేత్ర మృగతృష్ణాంబుపుష్కలే। కృత్యాకృత్యవివేకాన్ధంపరిభ్రాన్తమితస్తతఃః॥ అజస్రంజాతతృష్ణార్తమవసన్నాఙ్గమత్తమమ్। మీనశ్రీబలాలోగ్యం కేవలంక్లేశసంక్రయమ్'' ''అవివేకఘనాన్నదిద్దుఃఖేబహు

திவ்யாக்ரபீஷணை - விஷயகூடாக்ராகுல்மாட்யே த்ரிஷாபாதபயா
லிநீ - புத்ராதாக்ர்ஹரேஷுத்ர ம்ர்கதர்ஷ்ணம்புபுஷ்கலே - க்ர்த்ய
க்ர்த்யவிவேகசாந்த0 பரிப்ராந்தமிதஸ்ததஃ - அஜஸ்ர0ஜாத த்ர்ஷ
ணர்த்தமவஸந் நாங்கமகூடம்-கூநீணஸக்திபலாரோக்ய0 கேவல
க்லேஸஸ0 ச்ரியம்'' ''அவிவேகநாந்தநிங்முகேப ஹரூதாலந்த
துஷ்கவர்ஷிணி - பகவந்பவதுர்த்திரே'' என்றும் சொல்லப்பட்ட
ஸ0ஸாரஸாகரத்திலே நிமக்நரையிருக்க.

(எந்தையிராமாநுசன்) ''ஸஹிவித்யாதஸ்தoஜநயதிதச்சோஷ்டoஜந்ம'' ''அன்று நான்
பிறந்திலேன பிறந்தபின மறந்திலேன்'' ''அஸ்திப்ரஹ்மசேத்வேத,ஸந்தமேந
தஸ்ஸ்ஐம்:'' ''அஸ்திபரம்மேதி சேத்வேத,ஸந்தமேந0தேதாவிது:'
என்கிறபடியே அதுகா னேதென்ன ''நாராயண சரணௌள'
என்றதனைக் கொடுத்தபிதாவான எம்பெருமானர்.(இன்றுவந்து
இந்த தசையிலே ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்து. காஞ்சீநகர
திலே தேவராஜருடைய அநுக்ரஹம் பெற்றிருந்து என்னை உத்த
ரிக்கவேணுமென்று நானிருந்த தேசத்தைத் தேடிவந்து. பரத
ஸ்வீகாரத்தாலே அதிக க்ர்ஷிகளைப் பண்ணி என்னை பரிக்ர
ஹித்து. (தானது நமது) ''யச்ச்ரேயஸ்யான்னிச்சிதoப்ரூஹிதந்நேஷ்ய ஸேஹ
ஸாதிமூம்த்வாம்ப்ரபந்நம்''''யச்ச்ரேயஸ்யாந்நிஸ்சிதoப்ரூஹிதந்மேமதிஷ்
யஸ்தேஹ0 ஸாதிமா0க்வா0 ப்ரபந்நம'' என்று உபஸந்நரைய்
அர்த்தியாதேயிருக்கத் தானே நிர்ஹேதுகமாக, ஸ்ரீரங்கநாதரைக்
கும் கொடுக்க அசகயமான அந்த நாராயண சரணத்வத்வங்களை
உபாயோபேயமாகக் கொடுத்து.

(என்னையெடுத்தனன்) அமுதனர் திருவுள்ளத்திலே
ஓடுகிறது தம்மையே உத்தரித்தாரென்று காணும். (என்னையே)
ப்ரபலபாபிஷ்டரென வெனனையே. ஸர்வஸக்தியுக்தனென ஸர்வேச்
வரனும் எடுக்க அசக்யரென என்னையே உத்தரித்தார். ச்ருதஃ
ஸ்ருதமான அர்த்தமதைக்கொண்டு சொன்னேனே, இதுக்கு உத
ஹரணம் அடியேனே. ஸ0ஸார ஸாகரத்தில் நின்றும் உத்தரித்
தார். ''மாகூஸுத்ரஜேலோக்ரூ ரண்யாச்சிஸ்ரூபாணிந'' ''மக்நாநுத்தரதே
லோகாந்காருண்யாச்சாஸ்த்ர பாணிநா'' என்றவர்த்தத்தை ப்ரத்
யக்ஷமாகக்கண்டேன். ஸ்வாநுபவத்தாலே தெளிந்தேனென்றதா
ய்த்து. ... ... (சுக)

உரை—அ.—எழுபதாம்பாட்டு. எம்பெருமானுர் செய்த
ன உபகாரத்தையநுஸந்தித்து வித்தாரூர்-தோம்; அந்த
ய்த அ0ஸத்திற்காட்டிலும் செய்யவேண்டு மஸ0
க்கிற படியை அநுஸந்தித்து அவருடைய திருவுள்ள

என்னையும்பார்த்தென்னியல்வையும்பார்த்தெண்ணில்பல்குணத்த
உன்னையும்பார்க்கிலருள்செய்வதேநலமன்றியென்பால்
பின்னையும்பார்க்கில்நலமுளதேயுன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பரிராமாநுசாவுன்னைச்சார்ந்தவரே. (எ0)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னையும் பார்த்து	அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே ஸ்ப்தாதி விஷயங்களிலே பழகி, "రామానుజార్య పయీకృతమస్య హేనామం భూయదిప్రధర్వయతివైష యికోஃమோஹஃ" "ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ர்தமப்யஹோ மாம0 பூயஃப்ரதர்ஷயதிவைஷயிகோ விமோஹஃ" என்கிறபடியே தேவரீர் அங்கீகரித்தருளின பின்பும் தர்லாஸநாப்ராபல்யதாலே விபரீதருசி பூயிஷ்டட்டணையிருக்கிற வென்னையும் பார்த்தருளி,	என்னில் பல்குணத்த உன்னையும் பார்க்கில் அருள்செய்வதேநலம் அன்றி பின்னையும் பார்க்கில் நலமுள தே	அஸங்க்யேயமான, அநேக குணங்களையுடைய, தேவரீர் தம்மையும் பார்த்தருளில், இதுக்குமுன்புசெய்தவோபாதிமேலுண்டான அஹம்தாசகும், அருள்செய்ய நிர்ஹேதுகமாகக்ர்பைபண்ணியருளுகையேநலலது; இதுவொழிய, மீளவும ஆராயுமளவில், எனபக்கல், ஒரு நன்மையுண்டோ;
என	அந்தருச்யநு குணமாக விஷயாந்தரங்களிலே மண்டித்திரிகிற என்னுடைய		நன்மையுண்டாயே காரியம் செய்யவேணுமென்னில்,
இயல்வை யும்பார்த்து	துர்வ்ர்த்தத்தையும் பார்த்தருளி, தோஷமே பச்சையாக அங்கீகரிக்கைக் டோயிருக்கின்ன,	உன்னைச்சார்ந்தவர் உன் பெரும்கருணைதன்னை என்பார்ப்பர்	தேவரீர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருப்பார் தேவரீருடைய, நிரவதிக க்ர்பைதன்னை, என்னுகக் காண்பர்கள். குறையக்காணாகளோ வென்றுகருத்து.

குறையக் காண்கையாவது- இதுவும் இத்தனையோ வென்று நினைக்கை. இயல்வு - வ்ர்த்தம். என்பாலென்றது - என்னிடத்திலென்றபடி. ... ...(எ0)

வ்யா.—எழுபதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-எம்பெருமானார் தமக்குப் பண்ணியருளின உபகாரத்தை யநுஸந்தித்தவர்ஷ்டராய், இதிலே-என்னையும் என்னுடைய துர்வ்ருத்தத்தையும், தேவரீருடைய அப்ரதிமப்ரபாவத்தையும் ஆராய்ந்துபார்த்தால் என்னை விஷயீகரித்துக் கைக்கொள்ளுகையே கல்லது, இதுவொழிய தான் தீரக்கழியச் செய்த அபராதங்களைப் பத்தும் பத்தாகக் கணக்கிட்டு, மீளவும் ஆராயுமளவில் என்னிடத்திலே நன்மையென்று பேரிடலாவதொரு தீமையுங்கூடக் கிடையாமையாலே என்னைக் கைவிடவேண்டி வருகையாலே ஸர்வோத்தாரான தேவரீருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையை தேவரீர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்கள் என்சொல்லுவர்களோவென்று நேர்கொடுநேரே விண்ணப்பஞ் செயகிறார.

வ்யா.—(என்னையும்பார்த்து) ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர் இவ்வளவும என்னை நிர்ஹேதுகமாக பரிக்ரஹித்து, பஹுப்ரகாரமாக சிக்ஷித்து உபதேசித்து ஸத்பதத்திலேநடப்பித்து உபகரித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் அகிஞ்சித்கரமாம்படி பண்ணக்கடவதாய் "அநாதிகர்ம ப்ரவ்ருத்தாநந்த அகர்த்யகரணாதி பாபவாஸநா தூஷிதனுகையாலே விபரீதருசிபூயிஷ்டனுயிருக்கிறவென்னையும் பார்த்து. (என்னியல்லையையும் பார்தது) "రామానుజార్యవిషయీకృతమప్యహోమాంభూయఃప్రధర్షయతివైషయికోఽమోహః" "ராமாநுஜார்யவிஷயீக்ருதமப்யஹோமாமபூயஃப்ரதர்ஷயதி வைஷயிகோவிமோஹஃ" எனகிறபடியேதேவரீர் அங்கீகரித்தருளினபின்பும் துர்வாஸநாவசத்தாலே அந்தருசயநுகுணமாக துர்விஷயங்களிலே மண்டிதிரிகிற என்னுடைய வ்ருத்தியையும் பார்த்து. இயல்வு-ப்ரவ்ருத்தி.

(என்னில் பல்குணத்த வுன்னையும் பார்க்கில்) அனங்க்யகல்யாணகுணங்களாய் அநேகங்களாய் கல்யாணதமங்களாய், தோஷங்களேபேபச்சையாக அங்கீகரிகைக்குடலான ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடையராய், "శేషోవాసైన్యనాథోవా శ్రీపతిర్వేత్తిసాక్షికైఃl అకాఽయమహాప్రాజ్ఞం" "ஶேஷோவாஸைந்யநாதோவாஶ்ரீபதிர்வேத்திஸாக்ஷிகைஃ - அகார்க்யாய மஹாப்ராஜ்ஞாய" என்னும்படியான ப்ரபாவத்தையுடைய தேவரீர் தம்மையும் நன்றாகப்பார்த்தால். "మతిఞ్ఞయాన్నివర్తన్తే నగోవిన్దగుణఞ్ఞయాత్" "மதிஜ்ஞயாந்நிவர்தந்தே நகோவிந்தகுணஜ்ஞயாத்" என்கிறபடியே பகவத்குணங்களுக்குத் தொகையுண்டாகிலும் இவருடைய குணங்களுக்குத் தொகையில்லையென்றுகாணும் அழுதனருடைய நிருவுள்ளத்தினோடிதது.

(அருள்செய்வதேகலம்) "పరమకారుణికోనభవత్పరఃపరమకారుణికோநபவத்பரஃ

காருணிகோநபலத்பரஃபரமபோச்யதமோநஹிமத்பரஃ- இதிவிசிந்த்யஹ்ர்தாமயிகிங்கரோயதுசிதம0 ரகுவீரதகாகுரு" என்கிறபடியே தேவரீர்பரமகாருணிகர், அடியேன் அத்யந்தபாபிஷ்டன. "அஹமஸ்ய பராதசக்ரவர்த்திகருணேத்வ ஈச்சகுணேஷுசார்வபௌமி ஃதுஷிஸ்திதமீக்ருசேஷ்வயம்மாம்வ்ருணைஷலெக்ஷ்மணஸ்யாக்ரஜத்வம்" "த்வயாபிலப்த0பகவன்நிதாநீமநுத்தம0 பாத்ரமித0தயாயாஃ" என்கிறபடியே வாத்ஸல்யாதி குணங்களுக்கெல்லாம் உத்தீபகமான தேவரீருடைய க்ர்பாகுணத்துக்குபூர்ண விஷயமான வடிவேயின வாத்ஸல்ய நிதியான தேவரீர் உபேக்ஷிக்கலாமோ, தேவரீருக்கு அலப்யலாபமன்றே அடியேன அங்கீகரிக்கை. என்னைப்போன்றபாபிஷ்டனைரக்ஷிக்கைதேவரீருடையகல்யாணகுணங்களுக்கு ஒருபரபாகம் பெறுகையன்றே. ஆக இதுக்குமுன்பு செய்தவோபாதி மேலுண்டான அ0சத்துக்குகும்நிர்ஹேதுகமாக க்ர்பைபண்ணி யருளுகையே ச்ரேஷ்டட்டம். நாலூரான் விஷயமாக ஆழ்வான் பணித்தவார்த்தை, தேவரீருடைய விஷயீகாரதார்ட்யமனறே வென்று அபிப்ராயமாய் இப்படிசொல்லுகிறார் காணும் இவர்.

(இராமாநுச॥) எம்பெருமானரே. (அன்றி) இதொழிய வேறொன்றை ஆராயுமளவில். (என்பால்) இப்படிப்பட்ட அடியேன்விஷயமாக. (பின்னையும் பார்க்கில்) இதொழியத்திருமபியும் ஆராய்ந்து பார்க்குமளவில். (நலமுளதே) ஒருநன்மையுண்டோ. நன்மைகொண்டு ஒருகார்யம் செய்யவேண்டுவ தெனனெனனில் (உன்னைச்சார்ந்தவரே) தேவரீருடைய திருவடிகளை ஆசரயித்து விச்வஸித்திருக்கும் ஜ்ஞாநாதிகரெல்லாரும் (உன்பெருங்கருணதன்னை என்பார்ப்பர்) மஹாப்ரபாவரான தேவரீருடைய நிரதிசயக்ர்பைதன்னை என்னுகக்கண்டிருப்பர். இதுவேயோ! என்றுகுறையக்காணுர்களோ என்றபடி. "அதிகாரமுண்டேலரங்கரிரங்காரோ, அதிகாரமில்லாதார்க்கன்றே வெதிராசாநீயிரங்கவேண்டுவது, நீயும்அதிகாரிகளுக்கே யிரங்கினனசெய்வோம்யாம்" என்று இவ்வர்த்தத்தை ஜீயரு மருளிச்செய்தாரிறே. ()

உரை.—அ.—எழுபத்தோராம்பாட்டு. இவர் இப்படி விண்ணப்பம்செய்தவாறே எம்பெருமானரும் ஒக்குமிறேயென்று இசைந்து தம்முடைய விசேஷ கடாக்ஷத்தாலே இவருடையஜ்ஞாநத்தை ஸ்வவிஷயத்திலே பூன்றும்படி விசதமாசுகியருள, தாம்லபித்த அ0சங்களை அநுஸந்தித்து க்ர்தார்த்தராகிறார்.

மூ.—சார்ந்ததென் சிந்தையுன் ரூளினைக்கீழ்ன் புதான்மிகவும்
கூர்ந்ததத்தாமரைத்தாள்களுக்குன்தன் குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென் செய்கைமுன் செய்வினைநீசெய்வினையதனல்
பேர்ந்துவண்ணமியிராமாநுசாவெம்பெருந்தகையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்மை	கொள்ளுகிறவன் சி	என்செய்	என்னுடைய வ்ர்த்
	றுமையையும்கொ	கை	தி,
	டுக்கிறத்தின சீர்	உனதன்	தேவரீருடையகுண
	மையையும் பாரா		நுபவஜனித ப்ரீதி
	தே கொடுக்கும்		காரிதையாகையா
	ஔதார்ய குணத		லே,
	தையுடையராய,	குணங்களு	அந்த குணங்களுக்
எம்	அந்தஔதார்யதா	க்கே,	கே,
	லே என்னை எழு	தீர்ந்தது	அற்றுத்தீர்ந்தது;
	திக்கொண்ட,	முன்செய்	பூர்வக்ர்தகர்மம்,
பெருந்தகை	பெருமையையுடை	வினை	
	ய,	நீ	அதுக்கேறநிவர்த்த
	இராமாநுசா உடையவரே,		கரான தேவரீர்,
என்	என்னுடைய,	செய்	செய்த,
சிந்தை	*நின்றவாநில்லாநெ	அதுவினை	அந்தச்செயலாலே,
	ஞ்சானது,	யால	
உன்	வகுத்த சேஷியான	பேர்ந்தது	மலை பெயர்ந் தாப்
	தேவரீருடைய,		போலே விட்டு நீ
இணை	பரஸ்பர ஸத்ருசமா		ங்கிற்று.
	ன,		ஆனபின்பு எனக்
தாள்கீழ்	திருவடிகளின்கீழே,		கொரு குறைகளு
சார்ந்தது	*நிழலு மடிதாறும்		மில்லையென்று க
	போலே பொருந்		ருத்து.
	திவிட்டது;		நீசெய்வினையென்றது-அவர்
அத்தாம	அந்தபரம போக்		செய்தருளின விசேஷகடாக்ஷ
ரைத்தாள்	யமான திருவடிக		த்தை. "நீசெய்வனவதனல்" எ
களுக்கு	ளுக்கு,		ன்றுபாடமானபோது - மத்கர்ம
அன்புதான்	ஸ்நேஹமானதுதா		நிவர்த்யர்த்தமாகதேவரீர்செய்த
	ன்,		க்ர்ஷிகளாலே பெண்கை.கூர்தல்-
மிகவும்	நிரவதிகமாம்படி,		மிகுதி. ... ... (எ
கூர்ந்தது	மிக்கது;		

வ்யா.—அ.—எழுபத்தோராம்பாட்டு. இப்படி இவர் தே
கொடுதேவோவிண்ணப்பம் செய்தலாறே எம்பெருமானரும் "ந
கும் ஒக்கும்" என்று இசைந்து தம்முடைய விசே

தாலே இவருடைய கரணங்களெல்லாம் ஸ்வவிஷயத்திலேதானே வந்றியிருக்கும்படி பண்ணியருள, அவருடைய திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து பரமகுஹ்யமான அர்த்தத்தை பூரிதாநம்பண்ணும்படியான ஔதார்யத்தையுடைய எம்பெருமானரே! என்றுலம்போதித்து, தம்முடைய மநஸ்ஸை அவருடைய திருவடிகளிலே சேர்ந்து அமைந்திருக்கிறபடியையும, அத்திருவடிகளின் போக்யதையிலே யீடுபட்டு ப்ரேமமானது தமக்குமிக்கபடியையும, தாம் அவருடையகுணங்களிலே அத்யபிநிவிஷ்டராய்க்கொண்டுதத்தாஸ்யத்திலே யுற்றிருந்தபடியையும, தமமுடைய பூர்வகர்ம கர்மமெல்லாம் அவருடைய விஷயீகாரத்தாலே தம்மைவிட்டு * சும்மெனே ஓடிப்போனபடியையும ஹ்ராஷ்டராயகொண்டு விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

வ்யா.—(வண்மையிராமாநுசா) வவிஷ்டடசண்டாளவிபாகமற எல்லார்தலையிலும் தன்திருவடிகளைவைத்த ஸ்ரீவாமநனைப போலவும் ஜலஸ்தல விபாகமற வர்ஷிக்கும் வர்ஷுகவலாஹகம் போலவும், அநாலோசித விசேஷராய சேஷிலோக சரண்யராய, கொள்ளுகிறவர்களுடைய சிறுமையையும் கொடுத்தருளுகிற தமமுடையபெருமையையும் பாராதே பரமகுஹ்யமான அர்த்தத்தை பூரிதாநமாகக் கொடுக்கும் ஔதார்ய குணத்தையுடைய எம பெருமானரே. (எம்பெருந்தகையே) அந்த ஔதார்யத்தாலே என்னை யெழுதிக்கொண்ட பரமசேஷியே.

(சார்ந்தனசிந்தை யுன்தாளிணைக்கீழ) தேவரீரோடேகூட அடியேனும் ஏகதேசாவஸ்தாவியாயிருந்துவைத்து ஒருநாளும் தேவரீர்திருவடிகளிலேதலைசாய்வுசெய்யாதே "நமஸ்ஸு" "நமோமயம்" என்றிருக்கிற அடியேனுடைய மநஸ்ஸானது, "கஞ்சலoஹிமநஃ" "சஞ்சலoஹிமநஃ" என்றும் "நின்றவா நில்லாகெஞ்சு" எனறும் சொல்லப்படுகிற நிலை மாண்டுபோய், "த்ருணீக்ருதபரஞ்ஜ்யோதி" "தாவகீநா விரிஞ்சாதி" இத்யாதிப்படியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய ஸமபதனை ஒருபொருளாக நினைபபிடாத மஹாதமாகளாலே ஆச்ரயிக்கத்தக்க தேவரீருடைய திருவடிகளினகீழ. கர்மகாலதிலே ஆநிக்யகிரணங்களாலே தப்தனைவன் நிழலையும் தட்பத்தையு முடைதான செடியின்கீழே புகுமாப்போலே அவற்றினுடைய போக்யதை இரண்டும் கூடியிருக்கையாலே அவற்றின் பௌஷ்கல்யத்திலே ஈடுபட்டு, முன்பு தாம்பட்ட ஸoஸாரதாபமெல்லாம் தீரும்படி * நிழலு மடிதாறுமபோலே அவிநாபூதமாயப் புகுப்பொருந்திவிட்டது.

(அன்புதான் மிகவுங் கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாள்களுக்கு) தாமரைப்பூப்போலே செவ்வி நாற்றம் குளிர்த்தி முதலான

போக்யதையையுடைய அத்திருவடிகள் விஷயமாகஎனக்குப்[illegible]
னது மேன்மேலெனப் பெருகி மிக்கது. கூர்தல் - மிகுதி. (உன்[illegible]
குணங்களுக்கே தீர்ந்ததென்செய்கை) இத்தனை காலும்விஷயாந்த[illegible]
ங்களிலேமண்டி விழுகணையப்போந்த வென்னுடைய க்ர்த்யமெல்
லாம், வகுத்த சேஷியான தேவரீருடைய குணநுபவ ஜநிதப்ரீதி,
வடிம்பிட்டு ப்ரேரிக்கப் பண்ணக்கடவ தாகையாலே ஸர்வதேச
ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும அகுணங்களுக்கே யற்றுத்
தீர்ந்தது. "నిత్యమత్తీన్ద్రియవదస్య" "நித்யமதீந்த்ர தவநிவ்ய"
என்கிற ச்லோகத்திலே இவ்வர்த்ததை ஜீயரும் பரார்த்திக்கு
ளிணரிறே.

(மூனசெயவினை நீசெய் வினையதனால் போர்த்தது) "అనాదికాలప్ర
వృత్తానన్తాకృత్యకరణక్రత్యాకరణభగవదపచారభాగవతాపచారాఽసహ్యాపచారరూ
పనానావిధానన్తాపచారాఽర్జితార్యఽనారబ్ధకార్యఽక్రత్యక్రియమాణాఽ
కరిష్యమాణాంశ్చసర్వాఽ" என்னுடைய என்னுடைய பாபகர்ம
மெல்லாம் அதுக்கு எதிர்த்தட்டாகநிவர்த்தகமாயிருந்துள்ளதேவ
ரீருடைய கர்வநிறைவேறி அதுதன்னாலே மலிபோர்த்தப்போலே
ஸ்வாஸ்யமாகவிட்டு நீங்கிறது. கர்த்ர்வாசகபதஸமபிவ்யாஹ்ர்த
மான, "முன்செயவினையாம்" என்கிற வாக்யத்துக்கு, "ద్విషన్తఃపాప
కృత్యాని" "தவிஷந்தஃபாபக்ர்த்யாம" என்கிறபடியே அசல்பிளந்
தேறின துரிதங்களுமபொருளாகக்கடவது. "సర్వపాపేభ్యోమోక్ష
యిష్యామి" எனறவரும் ஹிதோபதேஷ்டாவான கீதாசார்யனிறே.
"நீசெய்வினை" எனறது - இவர் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே
பண்ணியருளின ப்ரபத்தியை. "కాలత్రయేపి" "காலத்ரயேபி"
என்கிற சுலோகத்திலே இவ்வர்த்தத்தை ஜீயருமருளிச்செய்தா
ரிறே. "நீசெயவெனவதனாலேபோர்த்தது" என்று பாடமானபோது-
என்னுடைய பாபகர்மங்களெல்லாம் தேவரீருடைய ப்ரதமகடா
க்ஷத்தாலே போயிற்றென்று பொருளாகக்கடவது. இப்படியான
பினபு அடியேனுக்கு ஒருகுறைகளு மில்லையென்றதாய்த்து. (எக)

உரை.—அ.—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. எம்பெருமானு
டைய ஔதார்யதாலே தாமபிலபித்தவற்றை யநுஸந்தித்து
க்ர்தார்த்தராநர். கீழ்; இன்னமும் அந்த ஔதார்யத்தாலேதமக்கு
அவர் செய்ததொரு மஹோபகாரத்தை அநுஸந்தித்து விக்தாகி
ரார் - இதில்.

மூ.—கைத்தனன்தீயசமயக்கலகனைக்காசினிக்கே
உய்த்தனன்தூயமறைநெறிதன்னையென்றுன்னியுள்ளம்,
நெய்த்தவன்போழிருந்தேத்தும்நிறைபுகழோருடனே,
வைத்தனனென்னையிராமாநுசன்மிக்கவண்மைசெய்தே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்,	நிறைபுக ழோருட	பரிபூர்ண குணரோ டெஇவணுமொரு
மிக்கவண்	நிரதிசய ஔதார்	னே	வனென்று பரிக
மைசெய்து	யத்தைப் பண்	என்னைவ	ணிக்கும்படி, என்னை வைத்த
னி,		த்தனன்	னர்;
நிய	வேஹயங்களான,		இப்படிச் செய்தரு
சமயம்	ஸமயங்களைப் பற்றி		ளுவதே! என்று
			கருத்து.
கலகனை	கலஹம்செய்கிறவர்	அதவா,	நிறைபுகழோருட
	களை.	னை வைத்தனன்	என்றது-அஸ
னைகத்தனன்	நிரஸித்தருளினர்;	த்துக்கள்	நடுவே வ
தூய	பரிசுத்தமான,	போந்த வெனினை,	''அடியரோடி
மறைநெறி தன்னை	வேதமார்க்கத்தை,	ருந்தமை''	எனகிறபடியே ஸ்ரீ
காசினிக்கு	பூமியிலே,	வைஷ்ணவாகள்	நடுவே வர்த்தி
உய்த்த னன	கடத்தியருளினர்;	கதும்படி	பண்ணினை யென்னவு
என்றுஉ	என்று அநுஸந்தித	மாம். கைத்தல்-கடிதல். உய்த்த	
	தது,	ல். செலுத்துதல். அவ்வன்போடு	
உள்ளம்நெ	ஹ்ர்தயம்ஸ் நிக்த	என்கிற விடத்தில், வகாவொற்	
ய்த்து	மாய்,	றுக்குறைந்து கிடக்கிறது. அன்	
அவ்வன	அந்த ஸ்நேஹத்	றிக்கே, நெய்த்தவன்பு என்று	
போடு	தோடே யிருந்து,	ஒருபதமாக யோஜிக்கவுமாம். அ	
இருந்து		ன்பு நெய்ததிருக்கையாவது-சுஷ்	
எத்து		கஸ்நேஹமாயிருக்கையன்றிகே	
ம்	ன்னவுள்ள,	தயலுண்டிருகைக. உள்ளம்நெய்	
		த்த வன்பென்றது-உள்ளத்தில்	
		நெய்த்தவனபென்றபடி. (எஉ)	

வ்யா.—அ.—எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே-எம்பெருமானர், தம்முடைய ஔதார்யத்தாலே இவருடைய அபிமதத்தைக் கொடுத்தருள, இவர்தாம் அவர்தம்மாலே லபித்த புருஷார்த்தங்களைய நுஸந்தித்து க்ர்தார்த்தராணர்; இதிலே-எம்பெருமானர் தம்முடைய ஔதார்யாதிசயத்தாலே அதிஹேயங்களான வேதபாஹ்யருடைய ஸமயங்களைப் பற்றி நின்று கலஹிக்குமவர்களை நிரஸித்தாரென்றும், அத்யந்த பரிசுத்தமான வேதமார்க்கத்தை பூமியிலே யெங்குமொக்க நடத்தியருளினரென்றும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணாநின்றுள்ள பெரியோர்களோடேகலந்து பரிமாறும்படி அடியேனை வைத்தருளினரென்று அநுஸந்தித்துவித்தாகிறார்.

வ்யா.—(இராமாநுசன்) "ஸ்ரீவதான்யः" "வசிவதாக்ய" என்றுப்போலே இவ்வளவும் ஔதார்யகுணத்தையிட்டு ப்ரஸித்தப்பட்ட எம்பெருமானுர். (மிக்கவண்மைசெய்து) "கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கிக்கொழுந்துவிட்டோங்கிய வுள்வள்ளல் தனத்தினுல்" என்கிறபடியே கொடுக்கக் கொடுக்க ஒருகுறைகளுமின்றிக்கே சாணைபிடித்த மாணிக்கம்போலே மிகவும் ப்ரகாசிக்கிற ஔதார்யகுணத்தாலே லோகத்தையெல்லா முத்தரிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி.

(கைத்தனன்தீயசமயக்கலகரை) வேதபாஹ்யங்களாகையாலே அதிஹேயங்களான பௌத்தஜைநமாயாவாதிகளுடைய குத்ருஷ்டிஸமயங்களிலே நிஷ்ணாதராய்க்கொண்டு ஜகத்துக்ஷணிகமென்றும், தத்வம்ஜ்ஞானமாத்ர மென்றும், ப்ரபஞ்சம் மித்யையென்றும், ப்ரஹ்மம் சின்மாத்ரமென்றும் பேதத்தை நிரஸித்தும், வாங்மாத்ரத்தாலே வேதத்தை அங்கீகரித்துவைத்து அதிலே குத்ருஷ்டிகல்பநங்களைப பண்ணியும், அவஸாநத்திலேவேதத்தை மித்யாகோடியிலேயாக்கியும், இப்படி துஸ்தர்க்கங்களைச்சொல்லி கலஹிக்குமவர்களை நிரஸித்தருளினுர். கைத்தல்-கடிதல். இவர்களுடைய ப்ரஸங்கங்களெல்லாம்கலஹங்களைவிளைவிக்குமித்தனையொழிய விதிவிஸம்மதங்களான ப்ரஸங்கங்களன்றுகாணும். திருநாராயணபுரத்தருகே பௌத்தனையும, திருமலையிலே சைவனையும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே மாயாவாதிகளையும நிரஸித்தபடி ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமிறே. "ஸுதாதூதாகதாநாம்" "காதாதாதாகதாநாம்" எனனக்கடவதிறே.

(காசினிகேயுய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை) (காசினிக்கே) "அவிவேகக்ருஹாந்தபிஜ்ஞுஹேயஹுதா" "அவிவேககநாந்தகிங்முகே பஹுதா" இத்யாதியாலும், "ஸம்ஸாரமருகாந்தாரே" "ஸம்ஸாரமருகாந்தாரே" இத்யாதியாலும் சொல்லப்படுகிற * இருள் தருமாஞாலத்திலே யிருந்து ஸம்ஸரித்துக்கொண்டு நஷ்டப்ராயராய்ப்போந்த சேதநரை உத்தரிக்கைக்காகவே. காசினி-பூமி. பூமியிலுள்ளசேதநரையென்றபடி. இவர்களுடைய அநேகபரம்ராகளைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத பரமகர்பாபூர்வக ஔதார்யத்தாலே.

(தூயமறைநெறிதன்னை) ப்ரமப்ரமாத விப்ரலம்பாதிரஹிதமும், புருஷசேமுஷீதோஷமாலிந்யமும், ஸ்வப்ராமாண்யத்தில் இச்சாபேக்ஷையுமின்றிக்கே யிருந்ததாகையாலே, "சுடர்மிகுசுருதி" என்னும்படி அத்யந்த பரிசுத்தமான வேதத்தினுடைய மார்க்கத்தை, "ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" "ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" என்கிறபடியே-பகவதாஜ்ஞாரூபங்களான பரமவைதிக தர்மங்களை

"மறை" என்ற நிருபபதத்தாலே பூர்வோத்தரங்களும்தர பாகங்களும், தாமிடோப திஷத்தும் ஸூசிக்கப்பிக்கப்படுகிறன.

ஆக ஸ்ருதிஸ்ம்ர்திசோதிதங்களான ஸாமாந்யவிசேஷதர்மங்களையும், "ந்யாஸஇத்யாஹுர்மநீஷிணோ ப்ரஹ்மணம்" "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" "ப்ரஹ்மணேத்வாமஹாஸ ஓமித்யாத்மாநம்யுஞ்ஜீத" என்றும், "ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மநஃ। ப்ராப்த்யுபாயம்ஃலம்ப்ராப்தே ஸ்ருதா ப்ராப்திரிதீயதே॥ நவந்திசகலாவேதாஸ்சேதிஹாஸபுராணகாஃ। முனயஶ்சமஹாத்மாநோவேத வேதாந்தபாரகாஃ" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகல வேதங்களினுடைய ஸாரதமார்த்தமான ஶரணாகதிதர்மதனையும். (உய்த்தனன்) நடப்பித்தார். உய்த்தல்-நடதது தல. நெறி-மார்க்கம்.

(என்றுன்னி) இவ்விரண்டையும்செய்தாலென்று தர்டாத்ய வஸாயபூர்வகமாக அநுஸந்திதது. (உள்ளம்நெய்த்தவன்போது) திருவுள்ளம் ஸ்நிகத்தமாய் அந்தஸ்நேஹத்தோடே. "அவ்வன் போது" என்று சொல்லவேண்டியிருக்க வகரஒற்றுக் குறைந்து "அவன்பு" எனது கிடக்கிறது. அன்றிக்கே, நெய்ததவன்பென் றது - உள்ளத்திலே நெய்த்தவன்பென்றபடி. (இருந்தேத்தும்) இப்படிப்பட்ட ஸ்நேஹத்தோடே இருந்துகொண்டு, அந்த ஸ் நேஹமானது ஸந்துக்ஷணம்பண்ணவே, "பாஷண்ட்ரும்ருஷண்டாவதஹந" "பாஷண்டத்ருமஷண்டதாவதஹந" இத்யாதிப்படியே அவனை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகின்றுள்ள

(நிறைபுகழோருடனே) பரிபூர்ணகுணரோடே. "அடியார் கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதென்று கொலோ" என்று ப்ரார்த் திக்கவேண்டாதபடி இங்கேசதாமென. (வைத்தனவென்னெஞ்சே) என்னை சரீசர்த்தருளினார். "வாசாயதீந்த்ரமநஸாவபுஷாசயுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம்பஜதாம் குருணம் - கூராதிநாத குருகேஶமுகாத்யபுஃஸாம் பாதாநுசிந்தந பரஸ்ஸததம்பவேயம" "தவதாஸதாஸகணநாசரமாவதிளயஸ் தத்தாஸணைக ரஸதா விரதாமமாஸ்து" என்று இத்தையிறை ஜீயரும் ப்ரார்த்தித்தருளினார். ... ...(எஉ)

உரை.—அ.—எழுபத்துமூன்றும்பாட்டு. இவர் இப்படிவித்த ராகிற இத்தைக் கண்டவர்கள், உமக்கு உஜ்ஜீவந ஹேதுவான ஜ்ஞாநப்ரேமங்க ளுண்டாகையாலே தரித்திருக்கலாமேயென்ன; தம்முடைய ஔதார்யாதிகளாலே இந்தலோகத்திலுள்ளார்க்குத் தாமே ஸகாயாய் யதாஜ்ஞாநோபதேசத்தைப்பண்ணின எம்பெருமானுடைய அநுஸந்தித்திருக்கும் பலமொழிய எனக்கு வேறொரு தரீப்பில்லையென்கிறார்.

மூ.—வண்ணமயிணலுந்தன்மாதகவாலும்மதிபுரையும்
தண்ணமயிணலுமித்தாரணியோர்கட்குத்தான்சரணும்
உண்ணமநனஞானமூனைத்தவிராமாநுசனையுன்னுந்
நிண்ணமயல்லாலெனக்கில்லைமற்றோர்நிலைதேர்ந்திடிலே.()

பதம்.	உரை.
தன்	அர்த்த கௌரவம் பாராதேஉபகரிக கைக் குறுப்பான தம்முடைய,
வண்ணமயிணலும்	ஔதார்யத்தாலும்,
மாதகவாலும	பரமக்ர்பையாலும்,
மதிபுரையும	தாபஹரணமாய் ஆஹ்லாத காரணமா னசந்த்ரனைப்போலேயிருகிற,
தண்ணமயிணலும்	தண்ணளியாலும்,
இத்தாரணியோர் கட்கு	* அறிவிணல் குறைவில்லாத இந்த வி பூதியிலுள்ளவர்க ளுக்கு,
தான்சரணய்	தாமே ரக்ஷகராயக் கொண்டு,
உண்ணமநல்	பாரமார்த்திகமாய்,
ஞானமுரைத்த	விலக்ஷணமான, ஜ்ஞாநத்தை உபதேசித்த,
இராமாநுசன	எம்பெருமாணை,
உன்னும்	ரக்ஷகராக அநுஸந்திக்திருக்கும்,
நிண்ணமயல்லால்	பலமொழிய,
தேர்ந்திடில்	ஆராய்ந்துபார்க்கில்,
எனக்கு	எனக்கு,
மற்றோர்நிலையில்லை	வேறொரு தரிப்பில்லை.

தண்ணம-தட்பம். அதாவது குளிர்த்தி. நிண்ணம-நிண்ணிமை. அதாவது-மிடுக்கு. (எங)

வ்யா.—அ.—எழுபதுமூனாமுமபாடடு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமாணர், தமமுடைய ஔதார்யத்தாலே தம்மை தநீயருடைய சேர்த்தியிலே கூட்டியருளிணரென்று அநுஸந்தித்து இவர் வித்தராயிருந்தவாறே, அருகேயிருந்தவர்கள், உமக்கு அவர்கள பக்கலிலே ஜ்ஞாநப்ரேமங்களுண்டாணையாலே அவற்றைக்கொண்டு ஈடேறலாமேயென்ன, வதார்யதையாலும், அதுக்கு ஹேதுவான பரமகர்பையாலும், ஸகல ஜநங்களையும் ரக்ஷிக்கும்போது சீறுபாறு செய்யாணமைக் குடலாய் ஆஹ்லாதகாரணசந்த்ரனைப்போலே யிருகிற தண்ணளியாலும், இந்த பூலோகத்திலுள்ளவர்களுக்கெலலாம் கட்டடங்கத் தாமேரக்ஷகராய்க்கொண்டு, யதாவஸ்த்திதமாய் விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்தை உபதேசித்தருளின எம்பெருமாணரோ ரக்ஷகரென்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கையே நான் ஈடேறுகைக்கு உடலாய்விடுமித்தனையென்ணுடைய ஜ்ஞாநப்ரேமங்கள் அதுக்குடலன்றென்னிலும்

வ்யா.—(வண்மையிரும்) அர்த்தகௌரவத்தையும், அதி காரிமாந்த்யத்தையும் பாராதே ஸர்வரையும்ஸ0ஸாரத்தில்நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமதான ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தையும், திருவடிகளையும் லோகமெல்லாம் பருகும்படியாகவும் ஸேவிக்கும்படியாகவும் ஸாளக்ராமத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கைக்கும் பரமகுஹ்யமானசாம ச்லோகார்த்தத்தை பூரிதாநமாகக் கொடுக்கைக்கும், "தத்ஸ்வாநயச்ச சிதீச்வரதஸ்ஸ்வபாவ போகாபவர்கததுபாய கதீருதார:" "தத்வேவயஸ்சித சிதீச்வரதஸ்ஸ்வபாவ போகாபவர்க்கததுபாய கதீருதார:" என்றுப் போலே ஸ்ரீபாஷ்யகீதாபாஷ்யாதிகளைப் பண்ணியருளி ஸர்வவிஷய மாக உபகரிக்கைக் குடலான தம்முடைய ஔதார்யத்தாலும்.

இப்படிப்பட்ட ஔதார்யத்துக்கு மூலமெதென்றால் (தன மாதகவாலும்) "ஏவம்ஸம்ஸ்ருதிசக்ரஸ்தே ப்ராம்ய்யமாணேஸ்வகர்மபி: | ஜீவேஷுகிருபாகாப்யுபாயதே" "ஏவ0ஸ0ஸ்ருதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்ய்யமா ணேஸ்வகர்மபி: - ஜீவேதுஷ்காருலேவிஷ்ணோ: க்ர்பாகாப்யுபஜா யதே" என்றும், "ஸந்தப்யமானபிர்துஷ்க்ருத்யைர்துர்வ்யவேரவமாதிபி:" "ஸ0தப்த0 விவிதைர்துஷ்கைர்துர்வசைரவமாதிபி," என்றும்சொல்லுகிற படியே ஸ0ஸாரகர்த்தத்திலே விழுந்து அழுந்திக்கிடக்கிற ஸ0ஸா ரிகளுடைய துர்க்கதியைக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத பரமக்ர்பை யாலும். (தன்மாதகவாலும்) வாதேதறியன்றிக்கே ஸ்வாபாவிக மாய் அத்யந்த விலக்ஷணமாய், பரதுஷ்காரஸஹிஷ்ணுத்வம்கர்பை என்னும்படியான தம்முடைய சீரருளாலும்.

(மதிபுரையுந் தண்மையிரும்) ஸர்வஜந்துஹ்லாதகரணன சந்த்ரனைப்போலே ஸர்வஜநஹர்ஷ ஹேதுவாய்க்கொண்டு மஹத் தான தண்ணளியாலும். தண்மை - குளிர்த்தி. புரை-பெருமை. "ஹரிர்துஷ்கானிபக்தேப்யோ ஹிதபுத்ர்யாகதோதிஸ:- ஸ்தாக்ஷாராக்நிகர்மாணி ஸ்வபுத்ராய யதாபிதா" "ஹரிர்த்துஷ்காநிபக்தேப்யோ ஹிதபுத்ர்யாகதோதிஸ:- ஸ்தாக்ஷாராக்நிகர்மாணி ஸ்வபுத்ராய யதாபிதா" என்கிறப டியே-ஹிதத்தைப் பண்ணிக்கொண்டுபோருகையன்றிக்கே பித்த ரோகத்துக்கு மருந்தாகப் பாலைக்குடிப்பாரைப்போலே ஸர்வப்ர காரத்தாலும் ஆஹ்லாதகரமான தண்ணளியை வடிவாகக்கொ ண்டிருப்பதென்றபடி.

*(இத்தாரணிபோர்கட்குத் தான்சரணாய்) இப்புடைகளாலே, "உபரஸ்ம்ர்தா" "உபாஸ்ம்ர்தா" என்றும், "உபாயோபேயபாவேந தமேவஸ்ரணம்வ்ரஜேத்" "உபாயோபேயபாவேந தமேவஸ்ரணம்வ்ரஜேத்" என்றும்-"ஸ்வாபிமாநத்தாலே ஈச்வராபிமாநத்தைக் கொலைத்துக் கொண்ட இவனுக்கு ஆசார்யாபிமாந மொழியகதியில்லை" என்று சொல்லுகிற கட்டளையாலே தாம் மோக்ஷகராய். "ஸபிவஸர்வ்வலோகா நா

---

* இதற்குச் சரியானபாடத்தை கோஸாந்தாயகளில் கண்டுகொள்க.

மத்ஸர்தாத்ரஸம்சயஃ'' ''தஸ்மிந்நாமாநுஜார்யே குருரிதிசபதம்பாத்
ரீமத்குரூணாம்குலமிதமகிலம்தஸ்யநாதஸ்யசேஷஃ) ''ஸகலவிஸர்வலோகாநாமூத்த
ர்த்தாநாத்ரஸம்ஶயஃ'' ''தஸ்மிந்நாமாநுஜார்யே குருரிதிசபதம்பாத்
நாக்யத்ரதஸ்மாத் ஶிஷ்டரீமத்குரூணம் குலமிதமகிலம் தஸ்ய
நாதஸ்யஶேஷம்.'' என்னக்கடவதிறே.

(உண்மைநன்ஞாநமுமைத்த) தத்வஹித புருஷார்த்த
யாதாத்ம்யஹிதரூபமாய் ஸாரதமமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தைஉபதே
சித்த. ''஭ஜேத்ஸாரதமம்ஶாஸ்த்ரம்ரத்நாகரஇவாம்ருதம்
஭்யஇரமட்புதம்'' ''பஜேத்ஸாரதமம்ஶாஸ்த்ரம்ரத்நாகர இவாம்ர்தம்-
ஸர்வதஸ் ஸாரமாதத்யாத்புஷ்பேப்ய இவஷட்பதஃ'' என்னக்கட
வதிறே. (இராமாநுசனெ யுன்றுந் திண்மையல்லால்) எம்பெருமா
ணாரோகூஷகொனறதயவஸித்திருக்கும்பலமொழிய. திண்மை-திண்
ணிமை. அதாவது-மிடுக்கு. (மறைநூற்றிலை தேர்ந்திடில்-எனக்கி
ல்லை) நன்ஞாகக்கொண்டு நிரூபித்துப்பார்த்தால் என்னுடைய
ஜ்ஞாநமும ப்ரேமம் தொடசகமானவெறு சிறிதும் எனக்கில்லை.
அகிஞ்சநனாய் அநந்ய கதியாயிருக்கிற அடியேனுக்கு தாரகமாக
மாட்டாதென்று தம்முடைய பாரமைகாந்த்யத்தை யருளிச்செய்
தாராய்த்து. ... ... (எஉ)

உரை.—அ.—எழுபத்துநாலாம்பாட்டு.கீழிற்பாட்டில்-''உண்
மைநன்ஞாநம்'' எனறு ப்ரஸ்துதமான யதாஜ்ஞாநத்துக்கு
விரோதிகளான பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளை நிரஸித்தருளுகிறவளவில்,
ஸாவேஸ்வரனி லுங்காட்டிலு அநாயாஸேந செயதருளின ப்ரகா
ரத்தை அநுஸந்தித்து விக்தராகிறார்-இதில்.

மூ —தோர்மறையின்திறமென்றுமாயவன்தியவனைக்
கூராழிகொண்டுகுறைப்பதுகொண்டலனையவண்மை
ஏராகுணதெமமிராமாநுசனவ்வெழில்மறையில்
சேராதவனைசிதைப்பதபோதொருசிந்தைசெய்தே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மறையின்	நித்யாபௌருஷேய		ருக்குள்ளவேதத்
	புக்தமாய் ப்ரத்ய	திறமும்	தினுடைய,
	க்ஷாதி ப்ரமாண	தோரொ	ப்ரகாரத்தை,
	விலக்ஷணமாய் ஆ	ன்று	நிரூபிக்கி றிலர்கொ
	ப்தமமமாய் ஸம	மாயவன்	ன்று,
	ஸ்தசேதந ஹிதா		ஆஸ்சர்யஜ்ஞாநஸக்
	ஹித ஜ்ஞாபகமா		நிதனை ஸர்வே
	ய்த் தம்முடைய		ஸ்வரன்,
	ஸாஸந ரூபமாயி		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நியவனை.	ஸ்வாஜ்ஞாதி லங்கஸீலானதுஷ்டனை,	அவ்வெழில் ஸ்மறையில் சோராதவனை	அந்த விலக்ஷணமானவேதத்தில், அப்ராமாண்யபுத்தியாலும் அயதார்த்தப்ரதிபத்தியாலும் பொருந்தாதவிலயுடையவர்களை,
குறைப்பது கூர் ஆழி கொண்டு கொண்டல னைய	சேதித்தருளுவது, கூரிய திருவாழியாலே; ஸர்வவிஷயமாகஉபகரிக்குமபடியாலே மேகத்தோடொக்கச் சொல்லலாம் படியான,	சிதைப்பது அப்போதொருசிநதைசெய்தே	பங்கித்தருளுவது, கதாத்விகைகளானயுக்திகளாலே.
வண்மை	ஔதார்யத்தையுடையராய்,		இதொருவீர்யமிருக்கும்படியே! என்று சருத்து.
ஏரார்	அநுத்தமமான,		
குணத்து	கல்யாணகுணங்களை		
	யுடையராய்,		
எம்	நமக்கு சேவிகளாயிருக்கிற,		
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்,		

குறைக்கை - சேதிக்கை. சிதைக்கை - அழிக்கை. அபபோதொருசிந்தை செய்கையாவது - அப்போதொரு விசாரத்தைப் பண்ணுகை. ... ... (எச)

வ்யா —அ.—எழுபதகுரலாமபாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமானார, தமமுடைய பரமகர்பாகாயமான ஔதார்யத்தாலே சேதநரெலலாரையும் குறித்து யதாவஸ்தாதிதஜ்ஞரோநாப சேசம பண்ணியருளினரென்று அருளிச்செயது, இதிலே-ஸதஸத்விவேகஸூனயராய் ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணிப் போருகிறதுஷ்டரை, ஸாஸ்வச்வான் அநேகாவதாரங்களையும அநேகயத்நங்களையும் பண்ணி சக்ரஹஸ்தனாய்க்கொண்டு வருகததேகாடே நிராகரித்தவோபாதியன்றிக்கே, தாம் உபதேசித்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விரோதிகளாய் ஜ்ஞாநலவ துர்விதக்தராய்க்கொண்டு திரண்டு கிடக்கிறபாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளை தாதாத்விகையான வொருகூறியாலே நிராகரித்தாரென்று அவர்தமமுடைய வைபவதனதைகொண்டாடுகிறார்.

வ்யா.—(மறையின்றிறம்) "वाचाविरूपनित्ययया" "வாசாவிரூபநித்யயா" என்கிறபடியே நித்யமாய், "अशेषदोषनिर्मुक्त कल्याणगुणसागर विरुद्धवेदाख्यकुतर्कशैलेन्द्र" "अशेषदोषनिर्मुक्तकल्याणगुणसागर मानिन्यविरुद्धवेदाख्यकुतर्कशैलेन्द्र" என்கிறபடியே-ப்ரமப்ரமாதாதிதோஷதுஷ்டபுருஷப்ரணீதமன்றிக்கே அபௌரு

ஷையமாய் அதஎவ நித்ய நிரவத்யமாய், "஧ர்ஜ்ஜஸமயநிப்ரமாணவேதாச்ச" "தர்மஜ்ஞஸமயநிப்ரமாணவேதாஸ்ச" என்கிறபடியே ப்ரமாண தமமாய், அதஎவப்ரத்யக்ஷாதி ஸகலப்ரமாண விலக்ஷணமாய், "சாஸ்த்ரியோநித்வாத்" "ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்" என்றும், "ஹர்த்யாதஸுஸ்பதீசவிவேக்துமிஶோமாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோவதாதி" "ஹர்த்தவ தமஸ்ஸதஸதீசவிவேக்துமீஶோ மாநம்ப்ரதீபமிவகாருணி கோ ததாதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன்னுடைய ஶாஸ்த்ரரூப மாய் ஸதஸத்விவேசகமாய், (மாதாபித்ருஸஹஸ்ரேப்யோ வத்ஸலதரம்ஶாஸ்த்ரம்) (மாதாபித்ர்ஸஹஸ்ரேப்யோ வத்ஸலதரம்ஶாஸ்த்ரம்) எனகிற படியே ஹிதகமமாய், "க்ருதஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" "ஸ்ம்ருதிஸ்மாதிர்மமை வாஜ்ஞா" என்கிறபடியே தன்னுடைய ஶாஸ்த்ரரூபமாயிருக்குள்ள வேதத்தினுடைய ப்ரகாரத்தை. த்யாஜ்யோபாதேய விவேசந ரூபமான ஶிக்ஷையை. "ஸத்யம்வத, தர்ம்யம்சர, ஸ்வாத்யாயான்மாப்ரமத:, ஆசார்யாய ப்ரியம்தநமாஹர்த்ய ப்ரஜாதந்தும் மாவ்யவச்சேத்ஸீ:" "ஸதயம்வத,தர்மம்சர, ஸ்வாத்யாயாந்மாப்ரமத:, ஆசார்யாய ப்ரியம்தநமாஹர்த்ய ப்ரஜாதந்தும் மாவ்யவச்சேத்ஸீ:" என்றும் வேதபுருஷனுலே போதிக்கப்பட்ட ப்ரகாரதனை யென்றபடி. (தோரா - என்று) நிரூபிகநிறிலனென்று. (இதமஸ்தீசமபிமேஹரிமந்யதிபுர்ஜ்ஞம், அஸாமயாஹத ஸ்ஸ்ப்ரஹ்மாநிஷேத்ஸ்யாமராஸபி) (இதமஸ்திதமபிமேபவிஷ்யதி புநர்த்தகம் - அஸிஸளமயாஹதஸ்ஸதருர்ஹநிஷ்யேசாபராதபி) எனறராவணதி கஸளப்போலே வேதனதனத தெளிந்துவைத்தே தவிபரீதமாக்க நிஷ்டராயப் போருர்களென்று.

(மாயவன) ஸகலஜகத்காரணபூதனு யிருந்துவைத்து ராக்ஷஸர்க்கு பகூஷணையாகயமான மானிடசாதியில் தான்பிறந்தும், ஒரு திர்யக்குக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுததும், ஒருதிர்யக்கின் காலிலே விழுந்தும, வாநரஸைநா பரிவ்ர்தனைய்க் கொண்டு கடலை யடைத்தும், ஒருக்காலும் ஒருவரும் கண்டும் கேட்டு மறியாத நரஸிம்ஹரூபேண ஆவிர்ப்பவித்தும், இப்படிப்பட்ட அநேகஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களோ யுடையனனஸர்வேஸ்வரன். (நீயவனை) "அஜ்ஞாச்சேதீமமதர்ஶீ" "ஆஜ்ஞாசசேதீமமதர்ஶீ" என்கிறபடியே ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணும் அத்யந்ததுர்ஜ்ஞானிகளான துஷ்டனை.

(கூராழிகொண்டு) "வடிவார்சோதி" என்றும், (ஸுரதநுஹாஸ்ரீ ஶிகாதிதீவ்ரம் ஸுபர்நநம்பாஸ்கரகோடிதுல்யம்) (ஸ்ப்புரத்ஸஹஸ்ராரஹிகாதி தீவ்ரம்ஸுதர்ஶநம்பாஸ்கரகோடி துல்யம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - மிகவும் கூர்மையை யுடைதான திருவாழியாழ்வான. (குறைப்பது) "ஸுரத்விஷாம்ப்ராணவிநாஶிஷ்ணோச்சக்ரம்" "[redacted]

ப்ராணவிநாஶிவிஷ்ணுஸ்சக்ரம்'' என்கிறபடியே ஆச்ரிதவிரோதி களை முற்றாட்டாக நிரஸிக்கக்கடவ திருவாழியை தரித்துக் கொண்டு அத்தாலே பகலிரவாக்கி ஸைந்தவனைக்கொன்றதும், ''சாமாறவனை நீயெண்ணிச் சக்காத்தால் தலைகொண்டாய்'' என் கிறபடியே சிமாலியைக்கொன்றதும். குறைக்கை-சேதிக்கை.

(அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே) (அஜாயமானோபஹுதா விஜா யதே) என்றும், ''परित्राणायसाधूनां विनाशाय-चदुष्कृताम्। धर्मसं स्थापनार्थायसम्भवामियुगेयुगे'' (பரித்ராணாயஸாதூநாம்விநாஶாயச துஷ்க்ருதாம் - தர்ம ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமியுகேயுகே) என்றும், (மாயிமாறிப்பல பிறப்பும பிறந்து) என்றுமசொல்லுகிற படியே இஸ்ஸம்ஸாரிகளைப்போலே தானும் பலபிறப்பும் பிறந்து திருவாழியாழ்வானைத் திருக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு, அவன் தனக்கு நிரூபகமாமபடி யிருப்பது, வேதாந்தோக்த தாமஸம்ஸ்த் தாபநார்த்தமாக ஸ்வாஜ்ஞாநுவர்த்தநம்பண்ணுகிற சேதநரை ரக்ஷிக்கைக்காகவும், தத்விரோதிகளாய் ஸ்வாஜ்ஞாச்சேதிகளான துஷ்டரைச் சேதிக்கைக்காகவுமிறை. (బహిరన్తస్తుచ్ఛేదిజ్యోతిర్వ్యాప్తేసుదర్శనమ్! ఏనావ్యాహతశక్త్యాఢ్యం నస్తులోకధరంవిదుః) (பஹிரந்தஸ்தமச்சேதி ஜ்யோதிர்வ்யாப்தேஸுதர்ஶநம் - ஏநாவ்யாஹதஶக்த்யாட்யம் நஸ்துலோகதரம்விது:) என்னக்கடவதிறை.

இப்படி விரோதிநிரஸநார்த்தமாகஸர்வேச்வரனுக்கு இத்தனை யத்நம் பண்ணவேண்டியிருந்தாலும் எம்பெருமானுக்கு இப்படி யத்நித்திருக்க வேண்டுவதில்லையென்கிறார் மேல் (கொண்ட லனையவண்ணமை) தம்முடைய அநதிகாரம்பாராதே கைக்கொ ண்டு உபகரித்த விதுகுகு விதாராய் பாட்டுதோறும் இவரு டைய ஔதார்யத்தையே கொண்டாடுகிறார்காணும. நலஸ்தல விபாகமற வர்ஷிக்கும் வர்ஷாகலாஹகம்போலே இருந்தவிடம் தேடிவந்து உபகரிக்கும்படியான ஔதார்யத்தையுடையராய். (ஏரார்குணத்து) அநிஷேபாகயங்களான வாத்ஸல்ய ஸௌசில்யாதி குணங்களையுடையராய். (எம்மிராமாநுசன்) அடியோங்களுக்கு இவ்வதிசயங்களெல்லாம் தெரியும்படி உபதேசித்து அத்தாலே வகுத்தஸ்வாமியாயிருக்கிற எம்பெருமானார்.

(அவ்வெழில்மறையில்) பூர்வோக்தமான நிரவதிக தேஜஸ்ஸை யுடையதாய், (వేదశాస్త్రపరంనాస్తి) (வேதஶாஸ்தராத்பரம்நாஸ்தி) என்றும், (నవేదాన్నాచ్ఛాస్త్రమ్) (நவேதாந்நாச்சாஸ்த்ரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிஸ்ஸமாப்யதிகமான வேதத்திலே. வே தோக்தமார்க்கத்திலே யென்றபடி. (சோதவனை) ஆச்ரயியாத வர்களை. அப்ராமாண்ய புத்தியாலும் அயதார்த்தப்ரதிபத்தியா

எடு-பா-செய்த்தலை-உளையும் வ்யாக்யாநமும். ஹ [illegible]

லும் அதிலே பொருந்தாநிலையுடையான பாஹ்யகுதர்க்கனை யென்றபடி. (சிதைப்பது) பக்நராய் பராஜிதராகப்பண்ணுவது. சிதைக்கை-அழிக்கை

(அப்போதொரு சிந்தைசெய்தே) அந்த ப்ரஸங்ககாலத்திலே தானே, (ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்) (ஸர்வம் ப்ரஹ்மமயம்) (ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவபவதி) இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு உட்பொருளறியாதே அபார்த்தங்களைச்சொல்லி அபலாபித்தவர்களைக் குறித்து, (ப்ரணவோஹ்யக்ஷரம்ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே! அப்ரமத்தேஸவேத்தவ்யம் சரவத்தன்மயோபவேத்) (ப்ரணவோதநுஸ்ஸாரோ ஹ்யாத்மாப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே-அப்ரமத்தேநவேத்தவ்யம் சரவத்தன்மயோபவேத்) என்றும் சருதிவாக்யத்துக்கு தாதாத்விகையானவொருயுக்தியாலே அவர்கள்சொன்ன அபார்த்தங்களை கண்டித்தருளி அவர்களை நிர்மூலம்பண்ணினரென்றபடி. (ஸ்வஸித்தாந்த த்வாந்தஸ்திரக்ருதரமர்யாதிபரிஷத் திவாபீத ப்ரேக்ஷாதிநகர ஸமுத்தாநபருஷஃ) என்றுமபடியிறே இவர்விஷயமான ஸ்ரீஸூக்தியிருப்பது ஆக ஸர்வஸாகதியுக்தரனை ஸர்வேச்வரனிலுங்காட்டிலும் இவர் அநாயாஸேந விரோதிகளைநிரஸித்தாரென்று இவர்தம்முடைய ப்ரபாவத்தைக் கொண்டாடினரா ய்த்து. ... ... (எசை)

உரை.—அ.—எழுபத்தஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி இவர், தம்முடைய குணத்திலே வித்தராகிறபடியைக்கண்டு, நீர் இதுசெய்வது பகவத்விஷயத்தைக காணுமளவுமிறே, கண்டவாறே நீரே அதிலே தோள்மாறுகிறோன்று எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாக; எம்பெருமான தன்னழகோடே ப்ரதயக்ஷித்து உன்னைவிடென் எனறிருந்தாலும தேவரீருடைய குணங்களை வந்து என்னை மொய்த்து நின்று ஆலையாநிற்குமென்கிறார்.

மூ.—செயததலைச்சங்கஞ்செழுமுத்தமீனுந்திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியுஞ்சங்கமுமேந்திநங்கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்துனைனவிடேனென்றிருக்கிலுனின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்திராமாநுசவென்னைமுற்றுனின்னே()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செய்த்தலை சங்கம் செழுமுத் தம	வயல்தலைகளிலே, சங்குகளானவை, அழகிய முத்தைக்க	அரங்கர்	கோயிலிலே கிடந்த வாணம் பண்ணு கிற பெரிய மான்,
	ப்ரஸ்தியா நின்றுள்	திருக்கைத் தலத்த	"கையிலுள்ள சக்க

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	நிறைபுகழே வெறு புகழே ம் புறத்திலே ஆல த்தி வழிக்கவே ண்டும் படியான திருக்கையிலே,		கல்யாண குணங்க ளே, வந்து வந்து,
		என்னை	எனனை,
		முற்றும்	எங்குமொக்க,
		றின்று	மொய்த்துக்கொண்டு நின்று
ஆழியும்	* அணியாராழியும்,		
சங்கமும்	சங்கமும்,		
ஏந்தி	ஏந்திகொண்டு,		
நம்கண்முக	என சுண வடட		
ப்பே	லே,		
மொய்த்து	ஸாகூஹாத்கரிதது,	மொய்த்து	அஹமஹமிகயாஸ்வ
அலைத்து	தம்முடைய ளைந்		வை லக்ஷண்ய த்
	தர்யாதிக ளாலே		தைக்காடடி,
	தேவரீர் விஷய	அலைக்கும்	ஆகர்ஷியாநிறகும்.
	மாகளென்றுடைய		ஆகையால்பகவத்
	நிலையைக் குலைத்		விலக்ஷண்யம் க
	கைக்கீடான புத்		ண்டாலும் அதில்
	தி பேதத்தைப்ப		தோள் மாறக் கூ
			டாதென்றுகருத்து.

மொய்த்தல்-நிரம்புதல். அலைத்தல்-நினைவிடதநிலை நிலலாதபடி சலிப்பித்தல். ''மெயத்தலத்து'' என்று பாடமானபோது-மெய்யான தலத்திலே; மெயந்நிலதது லே யென்றபடி. அதாவது-நின் ''னைவிடேன்'' என்றிருககிற விரு ப்பு. ஐந்த்ராஜாலிகமபோலே மெ யப்போலும்பொய்யன்றிகே, ஸத் யமேயாயிருக்கை. ஸத்யமாக உ ன்னைவிடேனென்று கண்முகப் பேயிருககிறுமென்றபடி. (எந)

உன்னைவி	உன்னைநாம் விடோ
டேனென்	மென்று ப்ர
	னை பண்ணிக்
	கொண்டு,
இருக்கிலும்	ஸ்தாவரப்ரதிஷ்ட
	டையாக இருககி
	றும்,
நின்	தேவரீருடைய,

வ்யா —அ.—எழுபத்தஞ்சாம்பாட்டு. இப்படி இவர்தம்மு டையகுணசேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்து விதராய்ச் சொன்ன வார்த்தையை எம்பெருமானர்கேட்டருளி, இப்போது நீர் அத்யவ ஸாயாதிசயத்தாலே இப்படி யெல்லாம் சொனனீர், ஆகிலும் பக வத்விஷயத்திலே சென்று அங்கேற லைலக்ஷண்யங்களைக் கண்டு அவ்விடத்தில் ஸமமறிந்தீராகில் இந்தப்ராவண்யம் நிலைநிற்குமோ வென்று திருவுள்ளமாயருள; ஸர்வேச்வன் சங்கசக்ராதி திவ்யா யுதாலங்கர்தனுய்க்கொண்டு அடியே னிருந்தவிடம் தேடிவந்து தன்லைலக்ஷண்யத்தை அடியேனுக்கு முற்றாட்டாகக் காட்டி

எந்-பா-செய்த்தலை-உனாயும் வ்யாக்யாதமும். உன்னை

உன்னை நான் விடுவதில்லையென்று என்முன்னேநிற்கிலும் அவன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபடாதே தேவரீர்பக்கலிலேதானே ஈடுபடும்படி தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்கள் கட்டடங்கவந்து அடியேனைச்சூழ்ந்துகொண்டு ஆகர்ஷியாநிற்குமென்கிறார்.

வ்யா.—(செய்த்தலைச்சங்கம்) (சூழ்புனலரங்கம்) என்றும், (ஸுகீக்ருஷ்ணவ்யஸரஸஸ்ஸுஸ்தனீரோபகண்டாம்)(சூகிகண்டத்வயஸ ஸரஸஸ்நிக்க நீரோபகண்டாம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - திருக்காவேரியி னுடைய ஜலஸமர்த்தியாலே கோயில் சுற்றுமிருக்கிற வயல்களுக் கும் திருநந்தவநங்களுக்கும் நீர்பாய்ந்தால் அந்தவயல்தலையிலே ஜலத்தோடே வந்த சங்கங்கள் அங்கே நிற்குமிறே; அப்படிப்ப ட்ட சங்கங்களானவை. (செழுமுத்தமீனும்) அழகிய முத்துக்களை ப்ரஸவியாநின்றுள்ள. ஜலஸம்பந்தியையுடைத்தான ப்ரவாஹத் தோடே வந்த சங்கங்களாகையாலே அவற்றுக்கு அழகிய முத்த க்களை ஈனுகையே ஸ்வபாவமாயிருக்குமிறே. இவர் அந்த வைல க்ஷண்யத்தை ஸர்வதா அநுபவித்துக்கொண்டிருந்தவராகையாலே அத்தையிட்டே அந்நகரத்தை வர்ணிக்கிறார்காணும். (திருவரங்கர்) இப்படிப்பட்ட ரங்கஸ்தலத்துக்கு நிர்வாஹகரான பெரிய பெருமாள்.

(கைத்தலத்தாழியுஞ் சங்கமுமேந்தி) (சங்கொடுசக்கரமேந் தும் தடக்கையன்)என்றும, (கூராராழிவெண்சங்கேந்தி)என்றும், (கையினார் சுரிசங்கனலாழியர்) எனறும் சொல்லுகிறபடியே- வெற்றமபுறத்திலே ஆலத்திவழிகவேண்டும்படியான அழகிய திரு க்கைகளிலே திருவாழியாழ்வானையும்ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் தரி த்துக்கொண்டிருந்தால் அந்தச்சோதியழகு வாக்குக்கு நிலமன் றிறே. திருகைகளும் திவ்யாயுதங்களும் தட்டுமாறி ஒன்றுக் கொன்று பரபாகமாயகாணுமிருப்பது. இப்படி அணியாராழியும் சங்கமு மேந்திகொண்டு தாசரீயராய். (என்கண்முகப்பே) என் கண்வட்டத்திலே. ஸாக்ஷாதகரிதது.

(மொயதலைத்து) தம்முடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே தேவரீர்விஷயமான என்னுடைய அத்யவஸாயத்தைக் குலைக் கைகதீடான புத்திபேதத்தைப் பிறப்பித்தும், நின்றவிடத்திலே நில்லாதபடி துடிபபித்தும். "மெய்த்தலத்து" என்று பாடமான போது - மெய்யானதலத்திலே. மெய்ந்நிலத்திலே யென்றபடி. அதாவது - நின்னைவிடேனென்றிருக்கிறவிருப்பு. ஐக்ராஜ்யம் போலே மெய்போலும் பொய்யன்றிக்கே ஸத்யமேயாயிருக்கை. மொய்த்தல் - திரளுதல். அலைத்தல்-நின்றவிடத்தில் நிற்கவொட்டாதே துடிப்பித்தல். (உன்னைவிடேனென்றிருக்கிறேன்) உன்னை நான்

விடக்கடலோ மல்லோமென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொண்டு ஸ்தாவர ப்ரதிஷ்டையாக அடிபோராதேயிருக்கிலும்.

(இராமாநுசா) எம்பெருமானரே. (நின்புகழே) "ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி" என்னும்படியான தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்களே. (வந்து - என்னேமுற்றும் நின்று . மொய்த்தலைக்கும்) அடியேனிருந்த விடம்தேடிவந்து விஜாதியர்க் கிடங்கொடாதபடி அடியேனை எங்குமொக்கபரிவேஷ்டித்துகொண்டுநின்று, பகவத்வைலக்ஷண்யத்தில் கால்தாழாதபடி அஹமஹமிகயா ஸ்வ வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி ஆகர்ஷியாநிற்கிறன. ஆகையாலே பகவத்வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டாலும் அதிலே தோள்மாறக்கூடாதென்றுகருத்து. "గచ్ఛతామాతులకులంభరతేనతదానఘుఃl శత్రుఘ్నోనిత్యశత్రుఘ్నో నీతరశ్రీతిపురస్కృతఃl''"సులభంస్వగుమంత్యక్ష్వాకుర్లభంయఉపాసతేlహస్తస్థమవకంత్యక్ష్వాఘస్థమభివాఞ్ఛతి'' "కశ్చతామాతులకులంపరిత్యతతాగకఃlభరతంరుక్మిణీత్యభరతంరుక్మిణీ నీతరశ్రీతిపురస్కృతఃl'' (ஸ்ரீலபంஸ்வகுருంத்யக்த்வாதுர்லபంயஉபாஸதே - ஹஸ்தஸ்தபுதகం த்யக்த்வாகஸ்தமபிவாஞ்சதி'' என்னக்கடவதிறே.(எட்டவிருந்தகுருவையிறையன்றென்று, விட்டோர் பரனைவிருப்புதல், பொட்டெனத்தன், கண்செம்பளித்திருந்து கைத்துருத்தி கீர்நோவி, அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பானற்று) என்று அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ... ... (எரு)

உரை.—அ.—எழுபத்தாறும்பாட்டு. பகவத்வைலக்ஷண்யம் காணுமையாலே தேவரீரையொழிய அறியேனென்றிருக்கிறேனல்லேன, கண்டகாலத்திலும் நான் தேவரீரையொழிய வறியேனென்னாநின்றீர் - கீழ்; இவர் இப்படி விண்ணப்பம்செய்தவாறே எம்பெருமானார் மிகவும்உகந்தருளி இவர்க்கு எத்தைசசெய்வோமென்னுமிடம்தோற்ற எழுந்தருளியிருக்கிறபடியைக்கண்டு தம்முடைய ப்ராவண்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அபேக்ஷிக்கிறார் - இதில்.

மூ —நின்றவண்கீர்த்தியும்நீள்புனலும்நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்தநாடும்குலவியபாற்கடலும்
உன்றனக்கெத்தனையினபந்தருமுன்னினைமலர்த்தா
ளென்றனக்குமதிராமாநுசாயினைவயீந்தருளே. (எசு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின்ற	காதாசித்க மன்றிக் கேஒருபடிப்பட்டு நின்ற,	நீள்புனலும்	*"வார்புனலந்தணருவி" என்னுமாபபோலே ஒழுகுநீண்டபுனலும்,
வண்கீர்த்தியும்	அழகிய கீர்த்தியும்,	நிறை	நிறைந்திருப்பதாய்,

பதம்.	உரை.
வேங்கடம்	திருவேங்கட மெண்
	ணும் திருநாமத
	தையுடைத்தாய்,
பொன்	ஸ்ப்ரு ஹணீயமா யிரு
குன்ற	ந்துள்ள திருமலை
மும்	யும்,
வைகுந்த	ஸ்ரீவைகுண்ட மாகி
நாடும	ற திருநாடும்,
குலவியபா	ஆர்த்த ரக்ஷணார்த்த
ற்கடலும்	மாகவந்து சண்வை
	ளர்ந்தருளுகிற வி
	டமென்று, விரோ
	ஷஜ்ரு ஸல்லாருங்
	கொண்டாடுமி திரு
	ப்பாற்கடலும்,
உன்றனக்கு	தேவரீருக்கு,
எத்தனை	யாதோரளவு ஆந
ணபமதரும்	ந்தத்தை விளை
	கும்,

பதம்.	உரை.
உன்	தேவரீருடைய,
இணை	சேர்த்தி யழகை யு
	டைத்தாய்,
மலர்	போக்யமா யிருந்து
	ள்ள,
தாள்	திருவடிகள்,
என்றனக்கும்	எனக்கும்,
அது	அவ்வள வாநந்தத்
	தையுண்டாக்கும்;
	ஆனபின்பு,
இராமாநு	உடையவரானதேவு
சா	ரீர்,
இவை	இததிருவடிகளை,
ஈந்தருள்	எனக்குத் தந்தருள
	வேணும்.

குலவுதல் - கொண்டாட்டம். ஈதல்-கொடுத்தல். (எசு)

வ்யா.—அ.—எழுபத்தாறும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில்-* புஷ்பாதிஷ்டிசித்தாபஹாரியாயஸர்வேச்வரன் ஸமஸ்ததிவ்யபூஷணங்களாலும் ஸமஸ்ததிவ்யாயுதங்களாலும் ஒப்பித்துக்கொண்டுவந்துஎன்முன்னேநின்றது, உன்னைநான்விடுகிறிலேன்என்றபலாத்காரம்பண்ணினதுபோலும், "க்ருஹீதாஸ்யஸுபாகத:" "குணாதாஸ்யமுபாகத:" எனறுபோலே தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்களிலே ஈடுபட்ட அடியேனை அக்குணங்கள்தானே தேவரீரகது அகன்யார்ஹமும்படி பண்ணினத்தினைவென்று யிண்ணப்பமசெய்யக் கேட்டருளி இவருடைய பாவபந்தமெங்ஙனே! எனறு மிகவு முகந்து இவருக்குநாம் ஏத்தைச்செய்வோ மென்றுமிடம்தோற்ற அவரைழுந்தருளியிருக்கிறபடியைக கடாக்ஷித்து, தேவரீருக்கு ஆபிமதங்களா யிருந்துள்ள * தண்ணீர்வேங்கடமும், * வைகுந்தமாநகரும், * திருப்பாற்கடலும் யாதொரு ஆநந்தத்தை விளைகுமோ அப்படியே, தேவரீருடைய பரமபோகயமான திருவடிகளும் அடியேனுக்கு அவ்வளவாநந்தத்தை யுண்டாக்கும், ஆகையாலே அவற்றைத் தந்தருள வேணுமென்று அபேக்ஷித்தருளுகிறார் - இப்பாட்டில்.

வ்யா.—(நின்ற வண்கீர்த்தியும்) "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி" என்கிறபடியே காதாசித்கமன்றிக்கே காலக்ரமே வர்த்தியாய் அழகிதாய், "தெழிகுலாலருவித் திருவேங்கடம்"

என்றும், "பரன் சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை" என்றும், (வேங்கடமே வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு:" என்றும், "வில்லார்மனி வேங்கடமாமலை" என்றும் ஆழ்வார்கள் ஈடுபடுகைக்குடலான குணவத்தாப்ரதையையும். (நீள்புனலும்) "வார்புனலந்தண்ணருவி வடதிருவேங்கடம்" என்றும், "குளிர்ருவிவேங்கடம்" என்றும், "செங்கயல்திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே-அகவரதம பாயாநின்றுள்ள நீண்ட திருவருவிகளும். (நிறைவேங்கடப் பொற்குன்றமும்) இவையிரண்டாலும் நிறைந்திருப்பதாய், (தெளியார்வணங்கும் மலை திருவேங்கடம்) என்கிறபடியே திருவேங்கடமென்னும் திருநாமத்தையுடைத்தாய், (எம்பெருமான பொனமலை) என்கிறபடியே-அத்யந்தஸ்ப்ர்ஹணீயமாய, "பரன்சென்றுசேர் திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே-வகுத்த சேஷியான ஸர்வேச்வரன் உகந்தருளின நிலமான திருமலையும்.

(வைகுந்தநாடும்) "யத்ரபூர்வேசாத்யாஸ்சந்திதேவாஃ" "விஷ்ணோர்யத்பரமம் பதம்" "தேவானாம்பூர்வயோத்யா" (யத்ரபூர்வேவஸாதக்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ) (விஷ்ணோர்யத்பரமம்பதம்) (தேவானாம்பூரயோத்யா) என்றும, (அத்யர்க்கநலதீப்தம்தத்தானம்விஷ்ணோர்மஹாத்மனஃ)(வைஷ்ணவேபரமேலோகேக்ரியாசார்த்தஜகத்பதிஃ ஆஸ்தேவிஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ) (அத்யர்க்கானலதீப்தம்தத்தஸ்தானம் விஷ்ணோர்மஹாத்மனஃ) (வைகுண்டேது பரேலோகே க்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிஃ - ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ) என்றுஞ சொலலுகிறபடியே * அந்தமிலபேரின்பதடியாரான நித்யஸூரிகளுக்கு இருப்பிடமாய், ஸர்வேச்வரனுக்கு போகவிபூதியான * நலமந்தமிலலதோர்நாடாய், ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும பேரையுடைத்தான பரமபதமும். (குலவியபாற்கடலும்) "பாற்கடலுள்பையத்துயின்றபரமனடிபாடி" என்கிறபடியே-ஆச்ரிதரானதேவர்களுடையகூப்பீடு கேட்பதாக ஸர்வேச்வரன் வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற விடமென்று விசேஷஜ்ஞரொல்லாரும் கொண்டாடும்படியா யிருந்துள்ள திருப்பாற்கடலும். குலவுதல்-கொண்டாட்டம். இப்படிப்பட்ட உகந்தருளின நிலங்கள்.

(உன்றனகெத்தனை யின்பம்தரும்) (அந்தநிலயே ஸுகதல்பே வேங்கடநாதரே) "ஆகந்தநிலயே ஸுகதல்பே வேங்கடநாதரே" இத்யாதிகளிலும், (ஏவநாராயணஸ்ரீமான் ஸ்ரீரார்ணவநிகேதனஃ। நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்) (ஏஷநாராயணஸ்ரீமாங்க்ஷீரார்ணவநிகேதனஃ - நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ர்ஜ்யஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்) இத்யாதிகளிலும், கௌஷீதகீப்ராஹ்மணத்தில் பர்யங்கவித்யையிலும் சொல்லுகிற படியே திருவேங்கடமுடையானுக்கும் திருப்பாற்

சுடல்நாதனுக்கும் * வாணிளவாசு வைகுந்தக்குட்டனுக்கும் பர்யங்கமாயிருக்கிற தேவரீருக்கு எவ்வளவாநந்தத்தைக் கொடுக்கும். இப்படி அவ்வவஸ்தலங்கள்தோறும் ப்ரியப்பதியினுடையதில் யமங்கள விக்ரஹத்தாலே வந்த ஆநந்தத்தை யறியுமவர் இவரொருவருமேயிறே. (రమమాణావనేత్రయః) (రమమాణవనేత్రాయః) என்று இவர் தமமுண்டைய அவதாரத்துக்கு பூர்வாவதாரமான இளைய பெருமாளுக்கு அந்ததிவ்யதம்பதிகளுக்குண்டான ஆநந்தத்தோடொத்த ஆநந்தமுண்டாய்த்தென்று சொன்ணனிறே ரிஷியும்.

(உன்னிலோமலர்த்தாள்) (అనన్తరథమంరూపమ్) (அநந்தரப்ரதமரூபம்) இதயாதிகளில் படியே * சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்சோதியிலே * வாணிளவாசுவைகுந்தக்குட்டன்விஷயமாக, (నివాసశయ్యాసనపామకాంశుకో పధాననర్షాతపవారణాదిభిః । శరీరభేదైస్తవశేష తాఙ్గతైర్యథోచితంశేషఇతీరితేజనైః) (நிவாஸஶய்யாஸந பாதுகாம்ஶுகோ பதாநவர்ஷாதப வாரணாதிபிஃ. ஶரீரபேதைஸ்தவ ஶேஷதாங்கதை ர்யதோசிதம் ஶேஷ இதீரிதேஜநைஃ) எனகிறபடியே அசேஷ ஶேஷத்வர்த்திகளிலும அந்வயித்து "சேஷன்" என்னும் திருநாமத்தையுடையராய், "బాల్యాదిభృశసుస్నిగ్ధ." (பால்யாதப்ரப்ர்திஸ்நிக்தஃ) என்கிறபடியே அவதாரகாலத்திலும் பால்யம் தொடங்கி பெருமாள்திருத்தொட்டிலோடு இளைத்தொட்டில் விடாதபோது பள்ளிகொண்டருளாதே அவர்பக்கலிலே அதிவ்யாமுக்தராய், "ముహూర్తమపిజీవావోఽలాన్తాస్యావోద్ధృతౌ" (முஹூர்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோதக்ருதௌ) என்று - பிரியில் தரியாமையை விண்ணப்பம் செய்து மஹாரண்யமான தண்டகாரண்யத்திலே சென்று, "అహంసర్వంకరిష్యామి" (அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி) எனறுப்பார்த்தநாபூர்வகமாக வழுவிலாவடிமைகள்செய்து, நம்பிமூத்தபிரானுய் அவதரித்த தனையாயிலும் அவனை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போந்து அங்குத்தைக்கு அந்தரங்கராயிருந்துள்ளதேவரீருடைய பாவநத்வ போக்யத்வங்களுக்கு ஓரதுக்கொன்று பொலியாய்ச் சேர்த்தியழகையுமுடைத்தாய் புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய் பரம போகயமாயிருந்துள்ள திருவடிகள்.

(என்றனக்கும் அது) கீழ்ச்சொன்னபடியே அந்தரங்கராய் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கிற தேவரீருக்கு அவ்வவவிஷயங்களிலே எத்தனை ப்ரீதியுண்டு அப்படியே, இவ்வளவும் விமுகனுய் அஜ்ஞனுய்ப்போந்த அடியேனுக்கு ஸ்வவிஷயமாயிருந்துள்ள அவ்வளவாநந்தத்தை யுண்டாக்கும். எம்பெருமானுருடைய ஆநந்தம்ப்ரதம பர்வமிறே மாகையாலே அனையாறுபட்டு, அமுதனுருடைய ஆநந்தம் சரமபர்வ விஷயமாகையாலே கனாபுரண்டு காணுமிருப்பன.

(இராமாநுசா) எம்பெருமானரே!(இவையிந்தருளே) எனக்குபுரு ஷோர்த்தம்தேவரீருடையதிருவடிகளேயாய்விட்டபின்பு அவற்றை தேவரீர்தாமே பரகதஸ்வீகாரமாகக்கொடுத்தருளவேணும். ஈதல்- கொடுத்தல். "எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம், நின்செம்மாபாத பற்புத்தலைசேர்த்தொல்லைக், கைம்மாதுன்பங் கழிந்தபிரானே, அம்மாவடியேன் வேண்டுவதீதே" என்று பரதமபர்வத்தில் நம்மாழ்வாரும் இப்படியே அபேக்ஷித்தருளினரிறே. ... (எசு)

உரை.—அ.— எழுபத்தேழாம்பாட்டு. தாம் அபேக்ஷித்த படியே திருவடிகளைக கொடுத்தருளப்பெற்று க்ர்தார்த்தராய் அவர் செய்த உபகாரங்களை யநுஸந்தித்து இவையெல்லாமசெய்தபின்பு இனிச் செய்தருளுவதாக நினைத்தருளுவ தேதோவென்கிறார்.

மூ.—ஈந்தனனீயாதவின்னருளென்னில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனனமமறைப்பல்பொருளாவிப்படியனைத்து
மேய்ந்தனன்கீர்த்தியிறலென்விளைகளேவாபறியக்
காந்தனன்வண்ணமயிராமாநுசற்கெனகருத்தினியே (எஎ)

பதம்.	உரை.
ஈயாத	இதுக்குமுன்பு ஒருவர்க்கும் உபகரியாத,
இன்னருள்	விலக்ஷணமான அருளை,
ஈந்தனன்	எனக்குஉபகரித்தார்
எண்ணில்	எண்ணிறந்த,
மறைக்குறும்பை	மறைக்குறும்புண்டுலேதத்தைமூலையடியேநடதுகிறகுதர்க்கிமதங்களானவும்மை,
அம்மறை	அந்தவேதப்ரதிபாத்யமான,
பல்பொருளால்	அநேகார்த்தங்களைக்கொண்டு,
பாய்ந்தனன்	தள்ளிவிட்டார்;
இப்படியனைத்தும்	இந்தபூமியெல்லாம்,
கீர்த்தியினால்	கீர்த்தியாலே,
மேய்ந்தனன்	வ்யாப்தராளர்;
என்விளைகளை	என்னுடைய கர்மங்களை,
வாபறிய	போம்படி,
காய்ந்தனன்	ஓட்டினர்;
வண்ணம	பரமோதாரரான,
இராமாநுசற்கு	எமபெருமானருக்கு,
இனி	இனி,
கருத்து	தம் திருவுள்ளத்திலோடுகிறது,
என்	ஏது. இன்னும் செய்யத்தக்கதுண்டோவென்று கருத்து.

"ஏயந்தவண்கீர்த்தியினர்" என்று பாடமானபோது - பூமியெங்கும் பொருந்தப்பட்டிருந்துள்ள தம்முடைய விலக்ஷணையானகுணவதகாம்ரதையாலே என்கர்மங்களைப் போகடுகை யென்னை. அதாவது-இவரோடு அந்வயமுடையவனன்றே இவன் என்று கர்மம்தானேவிட்டுப்போகை. பாய்தல்-உதைத்தல். அதாவது - தள்ளுதல். ஏய்தல்-பொருந்துதல். காயதல்-கழிதல். ... (எஎ)

வ்யா.—அ.—எழுபத்தேழாம்பாட்டி. கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்ன பெருமானைக் குறித்து, தேவரீருடைய திருவடிக்கீழ் வர்த்திக்கும் அடியேனுடைய பாபங்களெல்லாம் தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே கொண்டிருக்கும்படி எனக்குத் தந்தருள வேணுமென்ன; அவரும் உகந்தருளி தாம் அபேக்ஷித்தபடியே விலக்ஷணையான க்ர்பையைப்பண்ணித் திருவடிகளிலே கொடுக்க க்ர்தார்த்தராய, வேதப்ரதாரகரான குதர்ஷ்டிகளை ப்ரமாணதமமான அந்த வேதார்த்தங்களைகொண்டே நிரஸித்தும், பூமிப்பரப்பெல்லாம் தம்முடைய கீர்த்தியை எங்குமொக்க வ்யாபிப்பித்தும், என்னுடைய பராப்தி ப்ரதிபந்தக கர்மங்களை வாஸனையோடே ஒட்டியும், இப்படி பரமோதாரரான எம்பெருமானர், எனக்கு இன்னமும எத்தை உபகரித்தருளவேணுமென்று நினைத்திருக்கிறோமோவென்கிறார்.

வ்யா—(ஈத்தனன்.ாயாதவின்னருள்)(ஈயாத)"மந்த்ரியஸ்மைநமோ ஸ்துதே" "மந்த்ரயதேநகோபயேத" என்றுப்போலே "ஸஹஜ்ஞாரயுக்தாஜ்ஞாப்மே" "அஹங்காரயுகதாஸ்மைசமே" என்று சொல்லப்படுகிற ஹராவிரிஞ்சாதிகளுக்குங்கூடக் கொடுக்கவொண்ணாதபடிபேணிக் கொண்டிபோந்த. (இன்னருள்) விலக்ஷணையான தம்முடைய க்ர்பையை. நிர்ஹேதுக பரமக்ர்பையை யென்றபடி. (ஈதனன்) கொடுத்தார். கீழ்ப்பாட்டிலே - இவர், தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே கொடுத்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கதபடியே அவர்கொடுக்கையாலே அதுகது மூலம் அவருடைய க்ர்பாகுணமென்று அநுஸந்தித்து, "இனனருள" என்று. அத்தைக்கொண்டாடுகிறார் காணும. ஈத்தனனென்.ானறனன். (இன்னருள்) ஸர்வேச்வரனுடைய அருளையும் இவருடைய அருளையும் சேரப்பிடித்துப் பார்க்குமளவில இவருடைய அருளுகுண்டான தன்னேற்றம் வழிவிலே தொடைகொளளலாம்படி காணும் இதினுடைய போக்யதையிருப்பது. ஆச்ரயத்துக்குத் தகுதியாயிறே அதினுடைய குணங்களுமிருப்பது

(எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல் பொருளால்) எண்ணிறந்த மறைக்குறும்புண்டு - வேதத்தைதழுவியடியே நடதகக்கடவ குதர்ஷ்டி மதங்கள். தொகையிட்டுச்சொல்லவொண்ணாதபடி அஸங்க்யேயராய் வேதப்ரதாரகராய் ப்ரமித ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதர்ஸ்வரூபரா யிருந்துள்ள குதர்ஷ்டிமதநிஷ்டராயென்றபடி. "ஆனந்தாவைவேதா:" "அநந்தாவைவேதா:" என்னையாலே - எண்ணிறந்தமறையென்று யோஜிக்கவுமாம்.

(அம்மறைப்பொருளால்) "ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம" "ஏகமேவாத்வீதீயம" "நேஹநானாஸ்தி?ஞ்சன" "யத்ர்த்வஸ்யஸர்வமாத்மைவாபூத்" "தத்கேனகம்பேயம், விஜ்ஞாத.

కలిజ్ఞానీయాత్" "తత్త్వమసి" "బ్రహ్మవేదబ్రహ్మైవభవతి, సనాత్ బ్రహ్మగమయతి" ఇత్యాదిశ్రుతిగళుక్కు సుత్తాపేతప్రతిపాదకమేమ పొరుళెన్ను కుమ్బుసొల్లుకిఱ అన్తకుత్ర్షుమత్ నిష్టటనై యటఙ్గలుమ్, అకిఞ్చిత్ఞ్ఞనుయ్ కర్మవచ్యణన చేతనణుక్కుమ్, సర్వఞ్ఞనుయ్ అకర్మవచ్యణన ఈశ్వరనుక్కుమ్ స్వరూపైక్య ప్రతిపాదనత్తిలే అవఱ్ఱుక్కు తాత్పర్యమ్ సొల్లవొణ్ణుమైయాలే విశిష్టటైక్యమే అవఱ్ఱిణుటైయ తాత్పర్య విషయీభూతార్త్తమెన్ఱు స్వరూపైక్య ప్రతిపాదనత్తుక్కు అత్యన్తప్రతికూలఙ్గళాయుమ్ విశిష్టటైక్య ప్రతిపాదనత్తుక్కు అతయన్తానుకూలఙ్గళాయుమిరుక్కుళ్ళ, "భోక్తాభోగ్యంప్రేరితారఞ్చమత్వా" "ద్వాసుపర్ణాసయుజాసఖాయాసమానంవృక్షం పరిషస్వజాతే, తయోరన్యదపిప్పలంస్వాద్వత్త్యనశ్నన్నన్యోఅభిచాకశీతి" "ఇమాల్లోకాక్ కామాన్నీకామరూప్యనుసఞ్చరన్, ఏతత్సామగాయన్నాస్తే" "యస్యాత్మాశరీరం యస్యపృథివిశరీరమ్" (పోక్తాపోక్యం ప్రోనితానుశమత్వా) (త్వాసుపర్ణుసయుజాసకాయాసమానంవృక్షం ప్రిషస్వజాతే, తయోరన్యదపిప్పలం స్వాద్వత్తి అనశ్నన్నన్యోఅభిచాకశీతి) (ఇమాల్లోకాన్ కామాన్నీకామరూప్యనుసఞ్చరన్, ఏతత్సామగాయన్నాస్తే) (యస్యాత్మాశరీరం యస్యపృథివీశరీరమ్) ఇత్యాదియాన పేతశ్రుతిగళైయుమ్ కడగశ్రుతిగళైయుమ్ ఉప్బ్యవహితత్తుమ్ పలాముగమాగప్రసఙ్గిత్తుమ్ అన్తశ్రుతిగళిణుటైయ తాతపర్యఙ్గళైక్కొణ్డు తానే. (పాయ్న్తనన్) అన్తస్థలత్తిల నిన్ఱుమ్ పలాయనమ్ పణ్ణువిత్తార్. పాయ్తల్ - ఉణైత్తల్. "తదస్యనుతమర్త్తజ్వలితచేతసాం వాటనాంశిరస్సునిహితంమయాపదమదక్షిణం లక్ష్యతామ్" (తనక్యమతత్రామతఞ్వలితచేతసాం వాటనాంశిరస్సునిహితంమయాపదమదక్షిణం లక్ష్యతామ్) ఎన్కిఱపడియే అచ్చెయల్కళెల్లామ అవరుటైయ ఐమ్బత్తిగళుక్కుఙ్కూట వణ్డాగకకటవనవాగైయాలే అవరుక్కుణ్డాగచ్చొల్లవేణ్డావిఱ.

(ఇప్పడియినత్తు మేయ్న్తనన్ కీర్త్తియిఱల్) ఇన్త పూమిప్పారప్పెల్లామ్ - కట్టటఙ్గత్ తమ్ముటైయ కుణైతత్రాట్రనైయాలే ఆక్రమిత్తార్. ఏయ్తల్-పొరుత్తుతల్. తమ్ముటైయ నియమత్తైచ్ చిరసావహిక్కుమ్పడి వ్యాపిత్తాన్ఱపడి. (ఎనవినైకళై వేర్పఱియక్ కాయ్న్తనన్) అనాతికాలమేతొటఙ్కి ఎమ్పెరుమానుటైయ విషయీకారపాత్రభూతనుమళవుమ్ నాన్ తీరచరియచ్చెయ్త అక్ర్త్యకారణత్తినైళ మూలోకఙ్మూలనమ్పణ్ణి నివర్త్తిప్పిత్తార్. కాయ్తల్ - కడితల్. వేర్కిటన్తాల్ తిరియట్టుమ్ అఙ్కురిక్కుమెన్ఱుమ్ అతిసఙ్కైయాలే అత్తోటుకూట అవఱ్ఱైప్ పిడుఙ్కిప్పోట్టటాన్ఱపడి. ఇవఱ్ఱిలే ఇన్తచ్చెడిసిల కానిరున్తుపోయ్త్తన్ఱు తెరియాతపడి పణ్ణినొన్ఱువిత్త

ராகிறார்காணும். "சும்மெனுதேகைவிட்டோடித் தாமுகள்போய்த்த னேவ" என்றும், "வாணு மறிகடலோ மாருதமோ தியகமோ, காணுவொருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி யே பண்ணியருளினானென்றபடி. "இப்படி யனைத்து மேய்ந்தவண் கீர்த்தியினர்" என்று பாடமானபோது- பூமியிலே எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்பதாய் ஸகல புருஷார்த்த ப்ரதத்வரூப ஔதார்ய த்தையுடைத்தான கீர்த்தியாலே என்னுடைய துஷ்கர்மங்களை வாஸனையோடே யோட்டினானென்று பொருளாகக்கடவது. அதா வது-இவரோடு அந்வயமுடையா னெருவனன்றே இவன்தான் என்று துஷ்கர்மங்களெல்லாம் தன்னடையேவிட்டுப்போகை.

(வண்மையிராமாநுசற்கென்கருத்தினியே) இப்படிப்பட்ட பரமோதாரரான எம்பெருமானுக்கு இன்னம் தந்திருவுள்ளத்தி லோடுகிறதேதோ, அடியேனுக்கு இன்னம் எந்த விசேஷார்த் தத்தைக் கொடுப்பதாக நினைப்பிட்டிருக்கிறாரோ, அவனைப்பார்த் தால் இன்னம் சில எனக்குக் கொடுக்கவேணுமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறப்போலே யிருக்கிறதுகாணும் என்று விக்தா கிறார். "உன் மநத்தாலென் நினைந்திருந்தாய்" என்னும்படி யாய்த்து. ... ... (எ எ)

உனா.—அ.—எழுபத்தெடடாம்பாட்டு. இப்படி செய்தவுப காரங்களை அநுஸந்தித்தவநந்தரம, தம்மைத் திருத்துணைக்காக அவர்பட்ட வருத்தங்களைச்சொல்லி, இப்படி என்னைத் திருத்தி தேவரீர் உத்தேச்யவிஷயத்துககு உறுப்பாக்கினபின்பு வேறொரு அயதார்த்தங்கள் என்னெஞ்சுக்கு இசையாதென்கிறார்.

மூ—கருத்தில்புகுந்துள்ளில்கள்ளங்கழற்றிக்கருதரிய
வருத்தத்திணல்மிகவஞ்சித்துநீயிந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காகியபினென்னெஞ்சில்
பொருத்தப்படாதிராமாநுசாமற்றோர்பொய்ப்பொருளே.

பதம்.	உனா.	பதம்.	உனா.
கருத்தில் புகுந்து	நெடுங்கை நீட்டாக விருக்கில் இவன் நெஞ்சைத் திருத்தப் போகாதென் றுநெஞ்சு தன்னிலே வந்து புகுந்து, குடியிருக்குமவர்கள் செடியறுக்குமாப் போலே,	உள்ளில் கள்ளம் கழற்றி கருதரிய	உள்ளுண்டான, ஆத்மாப ஹாரத்தைப்போக்கி, வேறுசிலர்க்கு நெஞ் சால் நினைக்கவுங் கூட அரிதாயிருக்துள்ள,
		வருத்தத் திணல்	வருத்தத்தாலே,
			ஞானநிஷ்டைசெய்தார் நினைப்பையும் அறி

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	ந்துக் கொள்வ	என்கெஞ்	இப்படி தேவுரீர்திரு
	னென்று எனக்	சில்	த்தத்திருந்தின
	கொன்றும் தெரி		ன்மகஸ்வியிலே,
	யாதபடி,		தேவரீர் அறிவித்த
மிகவுஞ்சி த்து	மிகவும்மறைத்து,		யதாத்த மொழி
			ய,
நீ	தேவரீர்தாம் அறிந்த	மற்றோர்	அதுக்குப்புறம்பாயி
	தாகயத்நித்து,	பொய்ப்	ருப்பதொரு அய
திருத்தி	தரிசுகிடந்த நிலத்	பொருள்	தார்த்தம்,
	தை செய்காலாம்	பொருத்தப்	வலியப் பொருத்தி
	படி திருத்து வா	படாத்து	லும் பொருந்தா
	ராப்போலே திரு		து.
	த்தி,		இந்தமண்ணகத்தே திருத்தி
இந்தமண் ணகததே	இந்தலோகத்திலே,		என்று-*இருள்தருமாஞாலமான
திருமகள்	தேவரீர்க்கு உத்தே		இந்தலோகத்திலே திருதகுணகயி
கேள்வனுக்கு	ச்ய விஷயமான		லுண்டானஅருமையைச் சொல்
	ஸ்ரீயபதிக்கு,		லிற் ருகவுமாம. கருத்தென்று -
ஆக்கியபின்	அந்தரபுர விதியோ		மநோவ்ருத்திவாசியான சப்தத்
	கத்துக்கு ஆளாம		தாலே மநஸ்ஸைச் சொல்லுகிற
	படி பண்ணின பி		து. ''சிந்தை'' என்னுமாப்போ
	ன்பு,		லே. வருததம்-ஆயாஸம. பொரு
			ததுதல்-இணைததல். (எஅ)

வ்யா.—அ.—எழுபதெட்டாம் பாட்டு. கீழ்பபாட்டிலே - லோகத்தையெல்லாம ப்ரமிப்பித்தழித்தகுக்ர்ஷ்டிகளை ப்ரபல ப்ரமாணங்களாலே நிரஸித்துத்தம்முடைய பாபங்களையெல்லாம் போக்கி இன்னும் அத்துக்குமேலே சிறிது கொடுக்கவேணுமென்று நினைத்திருந்தாரென்று எம்பெருமானார் செய்த உபகார பரம்பரையை அடைவே அநுஸந்தித்து, இதிலே-தரிசுகிடந்ததனறையைச் செய்காலாம்படி திருத்தும் விரகனைப்போலே இவ்வளவும் விஷயாந்தர ப்ரவணரையப்போந்த வென்னைத் திருத்துகைக்காக *படாதனபட்டு அரியனசெய்து திருத்தி தேவரீர்க்கு வகுத்த விஷயமான ஸ்ரீயபதிக் காளாம்படி பண்ணியருளின பின்பு வேறே சில அயதார்த்தங்கள் என்னுடைய மநஸ்ஸிலே வலியப்பொருத்தினும் பொருந்தாதே யிருப்பன வென்கிறார்.

வ்யா.—(கருத்தில்புருக்துள்ளில் கள்ளங்கழற்றி) 'தபஸாமீச்வரம் கபாத்ர மஹாஜ்ஞாநமுத்தமம்। நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஜ்ஞாநதீபேநபாஸ்வதா' என்றுசொல்லுகிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனான பகவானுக்கு மஹாஜ்ஞாநஜநகமும், காமயாம்ய

த்மபாவஸ்த்தோ ஜ்ஞாநதீபேநபாஸ்வதா" என்றும், (என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே நெடுங்காலமீட்டாகவிருக்கில் இவன் நெஞ்சைசத்திருத்தப் பணிப்படுமென்று கொண்டு நெஞ்சுதன்னிலே தானெவந்து புகுந்து, குடியிருக்கிறவர்கள் அங்கிருக்கிற செடிகளை யறுக்குமாப்போலே, உள்ளிலுண்டான அஜ்ஞாநாதயதாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநரூபமான தோஷங்களையெல்லாம் வாளினையோடே துடைத்து. "ஶ்ரேஷ்ணநக்ருதம்பாபம்சோரேணாத்மாபஹாரிணா" "கிம்தேநகர்தம்பாபம் சோரோணத்மாபஹாரிணி" என்றும்படியான ஆத்மாபஹாராதி தோஷங்களைக் கட்டடங்கப் போகவி யென்றபடி. கருதது என்று - மநோவ்ர்த்தி வாசியான சப்தததாலே ப்ரகாரணருகுண்யத்துக்காக மநஸ்ஸைச் சொல்லுகிறது. "சிந்தை" என்றுமாப்போலே.

(கருதரிய வருத்தத்திறல) வேறுசிலர்க்கு நெஞ்சில் நினைக்கவுங்கூட அரிதாயிருதுள்ள வருத்தத்தாலே. வருத்தம் - ப்ரயாஸம். (மிகவஞ்சித்து) நான் அறியில் செய்தக்ர்ஷிதன்னையும் அழித்துக்கொள்வனென்று இராமட மூட்டுவாரைப்போலே எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதபடி மிகவும மறைத்து. (நீ இந்த மண்ணகத்தே திருத்தி) தேவரீர தாம் அறிந்ததாக யத்நித்து, இவ்வளவும் நித்யஸம்ஸாரியாய விஷயாநதாரு களிலே மண்டி விழுகையைக்கொண்டு * இருளதருமா ஞாலதிலே ஸ்வைரமாக அபதப்ரவ்ர்த்தராய்ப் போநதேனையாலே கருதரியான என்னை * செயல்நன்றாகத் திருத்தி. "తపాసశ్చయుక్తాయాం భవతాప్రీతిపూర్వకమ్। దదామిబుద్ధియోగంతం యేనమాముపయాంతి"ఏతదశ్రుతయుక్తాదాపజాదాప్రీతిపూர்வகம்-ததாமிபுத்தியோகంతం యేనమா ముపయாந்திதே" என்கிறபடியே ஒரு அதிகாரதைப்பார்த்துத திருத்துகையன்றிக்கே நிர்ஹேதுகமாகதிருதிறலெனறபடி. திருததுகையாவது - இவ்வாதமவஸ்து சேஷியானஶ்ரியஃபதிகு சேஷமென்னும் இவ்வர்த்தத்தை நெஞ்சிலே படும்படி உபதேசிகை.

(திருமகள் கேள்வனுக்காகவியபின்) * நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுதபினபு வாகநடவதான இந்த சேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தை இந்த மண்ணகத்தே எனக்கு உபகரித்து தத்பலமாகக்கொண்டு, "பூமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்கிறபடியே ஶ்ரீதேவியாகிற பெரியபிராட்டியாராக்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரனுக்கு அந்தஃபுர விநியோகத்துக்கு ஆளாமபடி பண்ணினபின்பு. எனக்கு ஜ்ஞாநத்தைப்பிறப்பித்தவனுக்கு என்னுயிரை அறவிலைசெய்துளழுதிக்கொடுத்தபின்பு. "மருவித்தொழும் மநமேதகந்தாய்" என்கிறபடியே. ஜ்ஞாநத்தை எனக்கு உபகரித்தருளி என்னை பகவதநந்யார்ஹசேஷபூதனும்படிகடாக்ஷித்தருளினபின்பென்றபடி. (என்னெஞ்சில்

பொருத்தப்பட்டாது) இப்படிதேவரீர் *படாதனபட்டுத் திருத்தத் திருந்தின வென் மநஸ்ஸிலே இணசயாது.

(எம்மிராமாநுசா) "ஆஸ்தாம்ஸ்" "அஸ்மத்குரோஃ" என்கிற படியே எனக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி உபகரித்தருளின எம்பெருமாளரே!. (மற்றோர்பொய்ப்பொருள்) தேவரீர் அறிவித்த யதார்த்தஜ்ஞாநமொழிய அதுக்குப் புறம்பாயிருப்பதொரு அயதார்த்தமான அர்த்தத்தையும். (பொருத்தப்படாது) வலியப் பொருத்திலும் பொருந்தாது. பொருதுதல்-இணசத்தல. "இந்த மண்ணகத்தே திருத்தி" என்று-*இருள்தருமா ஞாலமான இந்த லோகத்திலே திருத்துணசயிலுண்டான அருணமணையச் சொலவிற் றுகவுமாம். தீபம் வ்யாபித்தவிடத்தில் திமிரவ்யாப்திககு வழியில் லாதாப்போலே ஜ்ஞாநம் புக்க விடதத்தில் அஜ்ஞாநம் புகுரவழி யில்லையென்றதாய்த்து. "ஜ்ஞாநாக்நிஸ்ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந" "ஜ்ஞாநாக்நிஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதேர்ஜுந" எனனக் கடவதிறே. ... ... (எஅ)

உரை.—அ.—எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. எம்பெருமாளர் யதார்த்தஜ்ஞாநத்தைக் கொடுக்ணசயாலே அயதார்தகங்கள் தமக்குப் பொருதாதபடியாயத் தெனறு ஸ்வநிஷ்டணசயை யருளிச் செய்தார்-கீழ்; உஜ்ஜீவநருசியுமுண்டாயிருக்க அருமந்தஜ்ஞாநத்தை யிழந்து இவ்விஷயத்துககு அசலாய்ப்பொருகிற லௌகிகர் படியையநுஸந்தித்து இன்னதாகிறார் - இதில்.

மூ.—பொய்யைச்சுரக்கும்பொருளைத்துரந்திந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்குமிராமாநுசனிம்கவேறுநமமை
உய்யக்கொளளவல்லதெயவமிஙகியாதெனறுலர்ந்தவமே
ஐயப்படாநிற்பர்ணவயதத்துள்ளோநல்லறிவிழந்தே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பொய்யை	ஆத்மாவி னுடைய தேஹபரிமாணத வஸ்துணிகஜ்ஞாந ரூபத்வ ஜடத்வா திகளென்ன, ப்ர ஹ்மத்தி னுடைய மாயா சபளிதத்வ உபாதி மிச்ரத்வ விகாரித் வாதிக ளென்ன சுத்தா ஸத்யமா யிருப்ப தொன்றை,	சுரக்கும் பொருளை துரந்து ந்தப்பூத லத்தே	மேனமேலும உப பாதியா நிற்கும, பாஹ்ய குதர்ஷ்டி மதார்த்ததனை, ஓட்டி, } இந்தபூமியிலே,
		மெய்யை புரக்கும்	யதார்த்ததத்தை, பரிபாலித்தருளும்,
		இராமாநு சன்	} எம்பெருமாளர்,

பதம்.	உரை.
நிற்க	ஆதொருவர் வருவாத்து நிற்கச செய்தே,
	ஸஜாதிய புத்தியாலே இவனாஉபேக்ஷித்து,
வேறு	வேறே,
நமமை	நம்மை,
உய்யக்கொள்ளவல்ல	உஜ்ஜீவிப்பிக்க வல்ல,
தெய்வம்	தேவதை,
இங்கியாதெனறு	இங்கே ஏதென்று தேடி,
உளர்ந்து	மநஸ்ஸாலேயுடமபுலர்ந்து,
நல்லறிவு	இவ்விஷயமே நமக்குத்தேஸ்யம்என்று பறறி உஜ்ஜீவிதது போகைக்குறுப்பானயதாதகஜ்ஞாநதனை,
இழந்து	லபிக்கப்பெறாதே,
உங்களுக்கு உஜ்ஜீவநகரம இவ்விஷயமேயென்றுமம,	
ணையத்துள்ளோர் }	பூமியிலுள்ளார்,

பதம்.	உரை.
அவமே	வ்யர்த்தமே,
ஐயப்படா நிற்பர்	ஸம்ஸயப்படாநின்றார்கள்;
	ஐயோ! இவர்கள் நினையிருந்தபடியென்னென்று கருத்து.

பொய்யைச்சுரக்கும் இத்யாதிக்கு - உத்பத்திவிநாசாதியோகத்தாலே அஸத்யஸம்பத வாச்யமான தேஹத்தை ஜந்மபரம்பராயாலே மேன்மேலுண்டாக்கும தேஹாத்மாபிமாநஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதயர்த்தங்களை ஸ்வோபதேசத்தாலே ஓட்டிவிட்டு இந்த பூதலத்திலே *ஸதனகரூபதயா ஸத்யஸம்பதவாசயமான ஆத்மாவை ரக்ஷித்தருளும்எம்பெருமானா நிற்களென்றுபொருளாகவுமாம். துரத்தல்-ஓடடுதல். புரத்தல்-காத்தல். ஐயம்-ஸம்ஸயம். "தெய்வமங்கியாது" என்ற விடத்தில் இகரமும குற்றியலிகரமாகையாலே, "உமக்கியான்" என்கிறவிடத்திற்சொன்ன ந்யாயத்தாலே கழிதது பூர்வாபரபாதங்களுக்கு ஒக்கப் பதிணறெழுத்தாகஎண்ணக்கடவது ... ... (எசு)

வ்யா.—அ.—எழுபதெனபதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே எம்பெருமானா எனனுடைய மநோதோஷத்தைப் போக்கி அதனை திருதது ஸமயஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிதது ஸ்ரீயஃபதிக்கு சேஷமாக்கினபின்பு என்னுடைய மநஸ்ஸு வேறொருவனைத் தேடிப்போமோவென்று தம்முடைய அத்யவஸாய தார்ட்யத்தை யருளிச்செய்து, இதிலே - அங்கப்படியே ஸம்ஸாரி சேதநருக்கும் அத்யவஸிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதுசெய்யாதே, ஆத்மாவிடைய தேஹபரிமாணத்வம், ஆணிகத்வம் தொடக்கமான வேதாந்த விருத்தார்த்தங்களை வாய்வந்தபடி ப்ரலாபிக்கிற பாஹ்யருத்

ஷ்டிகளுடைய மதப்ரமேயத்தை வாஸுனையோடே ஓட்டிவிட்டு, மூன்பு அந்த மறைக்குறும்பாலே வ்யாப்தமான பூலோகத்திலே ஸத்யமான அர்த்தத்தை, எம்பெருமானு ரிருகசெய்தேயும் ஸஜாதீயபுத்தியாலே அவனாவிட்டகன்று வேறொரு தேவதை நம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவதுண்டோவென்னும் உள்வெதுப்பாலே சுஷ்கித்துப்போய் வ்யாத்தமே ஸமீயாத்மாக்களாய் நசித்துப போகிறவர்கள் படியைக் கண்டு இன்னுதாகிறார்.

வ்யா—(பொய்யைச்சுரக்கும்பொருளைத்துரந்து) பொய்யென்று-அஸத்யம். (சுரக்கும்பொருளை) இத்தையே மேன்மேலும் உபபாதியாநிறகிற பாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளுடைய மதப்ரக்ரியையை. "அஸன்னேவஸபவதி, அஸத்ப்ரஹ்மேதிவேதசேத்" (அஸன்நேவஸபவதி, அஸத ப்ரஹ்மேதிவேதசேத்) என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாநயதாஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாந விஷயங்களை யென்றபடி. அவையாவன-ஆகமாவி னுடைய தேஹபரிமாணத்வ கூடஸ்தத்வ விஜ்ஞாநரூபத்வ ஜடத் வாதிகளும், ப்ரஹ்மத்தினுடையமாயா ஸபளித்தவுபாதிமித்ரத்வ விகாரத்வாதிகளும், ஜகத்தினுடைய மித்யாத்வ அவித்யாகார்யத வாதிகளும், இப்படி அஸத்யங்களாய வேதவிருத்தங்களான அர் த்தங்களையென்றபடி.

அன்றிக்கே, (பொய்யைச்சுரக்கும்பொருளை) (நாஸதோவித்யதேபாவ:) (நாஸதோவிதயதேபாவ:) என்கிறபடியே உத்பத்திவிநா ஸாதியோகத்தாலே அஸச்சப்த வாச்யமான தேஹாதிகளை ஜந்ம பரம்பரையாலே மேன்மேலுண்டாக்கும் தேஹாத்மாபிமாநம ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் தொடக்கமான அர்த்தங்களையுமாம். (பொருளைத்துரந்து) இப்படிப்பட்ட அஸத்யமான அர்த்தங்களை நிருநாராயணபுரத்திலும், ஸரஸ்வதீபண்டாரத்திலும், "கோவாசக்ஷுரிச் ச்சயேதபிபுரஸ்தாட்டோ தர்க்கச்சாஸ்த்ரிச ஸ்த்ரி.மாநஸம்ப்ரதாணாஸ்வாதேஷுவாதேஷு நஃ" "கோவாசக்ஷுரிதஞ்சயேதபிபுரஸ்ஸாடோபதாக்சச்சடா ஸஸ் த்ராஸஸ்த்ரிவிஹாராஸம்ப்ரதாரணஸ்வாதேஷுவாதேஷுநஃ" என் கிறபடியேகணாகட்டாக்காவேரிபோலே தடையறப்பெருகிவருகிற ஸத்தர்க்கங்களாலேபாஹ்யகுதர்ஷ்டிகளுக்குகசண்விழிக்கவொண் ணாதபடி அவர்களோடே பஹுமுகமாக ப்ரஸங்கித்து, ஸரீரமே ஆத்மாவாகில் ம்ருதஸரீரத்திலும் சைதந்யமுண்டாக வேண்டிவ ரும் என்றும், ஆகமாக்ஷுணிகமாகில் பூர்வக்ஷணநாச பூதங்களான ஸுகதுக்கங்களுக்கு உத்தராக்ஷணத்தில ப்ரதிஸந்தாநம வாராமல் போகவேண்டிவரும் என்றும, ஜ்ஞாநமே ஆத்மாவாகில நானறி வென்றிருக்க வேணுமித்தனையொழிய நானறிந்தேனென்று ஜ்ஞா தர்த்வேந ப்ரதிஸந்தாநங்கூடாதென்றும்,

ஆத்மா ஜடமென்றால் "ஏவஸ்யாவேத்திதமிதம்ப்ராஹுஃக்ஷேத்ரஜ்ஞ இதிதத்விதஃ" "ஏதத்யோவேத்திதம்ப்ராஹுஃக்ஷேத்ரஜ்ஞஇதிதத்விதஃ" என்கிற

படியே - பாதேமேலேதாநா, ஸிரஸிமேஸ்வாகம் என்றும், "விஜ்ஞாந
கநஃ" "விஜ்ஞாநகநஃ" என்று ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாகச் சொல்லக்
கூடாதுஎனறும, பாஹமம் மாயாசபள்தமாறலும், "நிகுழநிஷ்க்ரி
யம்ஶாந்தம் நிரவத்யம்நிரஞ்ஜநம்" "நிஷ்களம்நிஷ்க்ரிய0 ஶாந்தம் நிரவத்ய0
நிரஞ்ஜநம்" என்கிறபடியே நிர்மலாநந்தைக ஸ்வரூபமாகையாலே
நான் ஜீவனென்றும் ஈச்வரனென்றும் ப்ரமிக்கக் கூடாதென்றும்,
அப்படிப்ரமித்தால, "ஏகோதேவஸ்ஸர்வபூதேஷுகூடஃ" "ஏகோதேவஸ்ஸர்
வபூதேஷுகூடஃ" என்கிறபடியே - அத்விதீயனனவனுக்கு ப்ரம
நிவர்த்தகநில்லாமையாலே ஸர்வதா ப்ரமித்தே போகவேண்டி
வரும் என்றும, ப்ரஹ்மம் விகாரியென்றால் நிர்விகாரியென்கிற
ச்ருதியோடே விரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும், அவர்களைக்
குறித்து பஹுமுகமாக ப்ரதிகூலதர்க்கங்களைச் சொல்லி அவர்
களை சிகூதிதது பராஜிதராக்கி இந்த மஹாப்ரதிஜியிலே யிருக்கக்
கூடாமல்கடலிலே புகும்படி ஓட்டிவிட்டு. துரத்தல் - ஓட்டுதல்.
(இந்தப்பூதலத்தே மெய்யைப்புரகுரும்) யதாஜ்ஞாநத்தை இந்த
பூதலதிலேபரிபாலித்தருளும். சுஷ்கதர்க்கவாதிகளைஓட்டிவிட்டு.
"ப்ரமாணம்வேதஶ்ச" "பரமாண0வேதாஸ்ச" என்றும், "ஆதேவேதாஃப்ரப
மாணம்" (ஆதெளவேதாஃப்ரமாணம்)என்றும் சொல்லுகிறபடியே
ஸகலப்ரமாணமான வேதத்திலே வைத்துக்கொண்டு, "ஸத்யம்ஜ்ஞாந
மநந்தம்ப்ரஹ்ம" (ஸத்ய0ஜ்ஞாநமநந்த0ப்ரஹ்ம) என்கையாலே - ஸர்
வேச்வரஸ்வரூபவிகாரத்வஜடத்வத்ரிவிதபரிச்சேதாஹிதனென்
றும், "கப்யாஸம்புண்டரீகமேவமுக்ஷிணீ" "கப்யாஸ0 புண்டரீகமேவமுக்ஷிணீ"
"ஷ்ணோரூபதேபரமேமுத்வுத்ஸ" "விஷ்ணோரூபதேபரமேமத்வ உத்ஸஃ"
என்கையாலே-ஸுபாச்ரயதிவ்யரூபனென்றும், "பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூய
தே, ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாச" "பராஸ்யஶக்திர்விவிதைவஶ்ரூயதே,
ஸ்வாபாவிகீஜ்ஞாநபலகரியாச" என்கையாலே-ஸமஸ்தகல்யாண
குணைகமகனெனறும், "பாதோஸ்யவிஶ்வாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி"
"பாதோஸ்யவிசவாபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ர0திவி" என்கை
யாலே-உபயவிபூதிநாதனென்றும், "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ"
சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ) என்கையாலே - நித்யமஹிஷீவல்லப
னென்றும், "யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ" "யத்ரபுமயதப்ரதமஜாயேபுரா
ணாஃ" "ஸதத்யாமகாயந்நாஸ்தே" (யத்ரபூர்வேஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ)
(யத்ரருஷயஃப்ரதமஜாயேபுராணாஃ) (ஸதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே)
என்கையாலே-ஸர்வரிப்ர்ந்த பரிசர்யமாணனென்றும்.

"தத்தைக்ஷதபஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேயேத" "தத்ஸ்ருஷ்ட்வா, ததேவாநுப்ராவிஶத், தத
நுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" (ததைக்ஷதபஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேயேதி)
(தத்ஸ்ருஷ்ட்வா,ததேவாநுப்ராவிஶத், ததநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்

சாபவத்) என்கையாலே - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டனுய்க்கொண்டு ஜகத்காரணபூதனென்றும், "ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாஉபஹதபாப்மாதிவ்யோ தேவஏகோநாராயணஃ" (ஏஷஸர்வபூதாந்தராத்மாபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவஏகோநாராயணஃ) என்கையாலே-ஸர்வாந்தர்யாமியென்றும், "அம்பஸ்ய பாரேபுவநஸ்யமத்யேநாகஸ்யப்ருஷ்டேமஹதோமஹீயான்" (அம்பஸ்ய பாரேபுவநஸ்யமத்யே நாகஸ்யப்ருஷ்டேமஹதோமஹீயாந்) என்கையாலே - வ்யூஹரூபேணவஸ்திதனென்றும், "ப்ரஹ்மண்யோதேவகீபுத்ரோப்ரஹ்மண்யோமதுஸூதனோ" "அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே" (ப்ரஹ்மண்யோதேவகீபுத்ரோப்ரஹ்மண்யோமதுஸூதனோ) (அஜாயமானோபஹுதாவிஜாயதே) என்கையாலே - அநந்தாவதாரகனென்றும,

"ஸயஶ்சாயஂபுருஷே,யஶ்சாஸாவாதித்யே" "ஸஏஷோந்தராதித்யோஹிரண்மயஃபுருஷஃ" (ஸயஶ்சாயஂபுருஷே, யஶ்சாஸாவாதித்யே) (யஎஷோந்தராதித்யேஹிரண்மயஃபுருஷஃ) என்கையாலே - ஸமஸ்ததிவ்யதேஜோநிலயனென்றும, "நாராயணாயவித்மஹேவாஸுதேவாயதீமஹி, தந்நோவிஷ்ணுப்ரசோதயாத்" (நாராயணாயவித்மஹேவாஸுதேவாயதீமஹி, தந்நோவிஷ்ணுப்ரசோதயாத) என்கையாலே - விஷ்ணுநாராயணவாஸுதேவாதிஶப்தவாச்யனென்றும், 'பராத்பரம்புருஷமுபைதிதிவ்யம்' (பராத்பரம்புருஷமுபைதிதிவ்யம்) என்கையாலே-ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும்,"யஷோணஸ்தாச்சேஷ்டாவேதிதவ்யஃ" "ஆத்மாக்ரமாத்ரோஹ்யவரோபிப்ருஷ்டஃ" (எஷோணுராத்மாபுருஷமுபைதிதிவ்யஃ) (ஆராக்ரமாத்ரோஹ்யவரோபித்ருஷ்டஃ) என்கையாலே-ப்ரதயகாத்மாவுணுவாயிருப்பானென்றும், "நித்யோநாஂசேதநாநாம்" "நித்யாநாஂ-சேதநாநாம்) என்கையாலே - நித்யனுயிருப்பானென்றும், "போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா" (போக்தாபோக்யம்ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா) என்கையாலே-போக்தாவென்றும, "ப்ருதகாத்மாநஂப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா" (ப்ருதகாத்மாநஂப்ரேரிதாரஂசமத்வா) என்கையாலே - ஸாவேச்வரனில் வேறுபட்டிருப்பானென்றும்,

"தயோரன்யஃபிப்பலஂஸ்வாத்வத்தி" (தயோரன்யஃபிப்பலஂஸ்வாத்வத்தி) என்கையாலே - கர்மபலபோக்தாவென்றும், "ப்ரஹ்மணேத்வாமஹஸஃமித்யாத்மாநஂயுஞ்ஜீத) என்கையாலே-பகவதாராத்யார்ஹசேஷபூதனென்றும், "தமேவஂவித்வாநம்ருதஇஹபவதி" "தமேவஂவித்வாநம்ருதஇஹபவதி) என்கையாலே - தாத்பர்யஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்தைப்பெறக்கடவனென்றும், "ஸமாநஂவ்ருக்ஷஂபரிஷஸ்வஜாதே) என்கையாலே - அசித்துஈச்வரனுக்குக் க்ரீடாபரிகாரமாயிருக்குமென்றும், "ஆகாஶாத்வாயுஃ, வாயோ

ர்க்நிः, அக்நேராபः, அத்ப்யஷ்பர்திவீ" (ஆகாஶாத்வாயுः, வாயோராக்நிः, அக்நேராபः, அத்ப்யஷ்பர்திவீ) என்கையாலே- சதுர்விo ஶதிதத்வாத்மகமாய் பரிணமிக்குமென்றும், "ம்ருத்திகேத்யேவஸத்யம்" (ம்ர்த்திகேத்யேவஸத்யம்) என்கையாலே - துச்சவ்யாவ்ர்த்தமாயிருக்குமென்றும், இப்படிதத்வத்ரயத்திணுடையவும் ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளை இந்த அஜ்ஞாநவர்த்தகமான பூலோகத்திலே யதாவாக உபதேசித்து உபகரித்தவென்றபடி. புரத்தல்-காத்தல். அன்றிக்கே, இரண்டாம் யோஜனைகு அநுகுணமாக, "பொருளைத் துரந்திந்தப்பூதலத்தே மெய்யைப் புரக்கும்" என்றதுக்கு - ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளை ஸ்வோபதேசத்தாலே ஓடடிவிட்டு இந்த பூலோகத்திலே ஸதைகரூபஜ்ஞாநஸ்வரூபனாய்ஸத்யஶப்தவாச்யனான ஆத்மாவை ரக்ஷித்தருளினானென்று பொருளாகக்கடவது.

(இராமாநுசன்நிற்க) எம்பெருமானார் வேதமார்க்கப்ரதிஷ்டாபநாசார்யோபய வேதாந்தாசார்யராய்த் திருத்துவைக்கு ஆராகிலும் ஆருண்டோ வென்று * எதிர் சூழல் புக்கு வழிபார்த்துக்கொண்டு நிற்கச்செயதே. (வேறு நம்மை யுய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வம்) அநாதி பாபவாஸநாதூஷிதாசேஷ சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாய் அவர்பக்கல் ஸஜாதீய புத்தியைப்பண்ணி அவ ருபதேஶத்துக்கு இசையாதேயெங்களைஉஜ்ஜீவிப்பிக்கைகு ஸமர்த்தமான வேறொருதைவம். (இங்கியாதென றுலர்ந்து) இந்த பூமியிலே ஏதோவென்று தேடிதேடித் தடுமாறி, அப்படிப்பட்ட தைவதத்தை லபியாதே மிகவும் உடம்புலர்ந்து க்லேசித்து. (அவமேஜயப்படாநிற்பர்) இவ்விஷயம் எனகு உத்தேச்யமென்று பற்றி உஜ்ஜீவித்துப்போகைகுறுப்பானயதாஜ்ஞாநத்தைலபிக்கப்பெறுக உங்களுக்கு உஜ்ஜீவநகாமில்லையென்று சொனனாலும் வ்யர்தமே இனி நமக்கு ரக்ஷகராவா ரொருவருமில்லை யென்று ஸoஶயப்படாநின்றார்கள். ஐயம்-ஸoஶயம். (வையதத்துள்ளோர்நல்லறிவிழந்தே) பூலோகத்திலே யிருகிற சேதநர்கள நலல பரிசுத்தஜ்ஞாநத்தையிழந்து போனர்களே, அத்தாலே நம்முடைய உபதேசமும் வெறிதே தலைக் கட்டிற்று. "ஸம்ஶயாத்மாவிநஶ்யதி" (ஸoஶயாத்மா விநஶ்யதி) என்று இவர்கள் நஶித்துப்போனர்களே ஐயோ! என்று ஸர்வபூத ஸ-ஹர்த்தாகையாலே அவர்களுக்காக அழுதனர் அவஸாதப்படுகிறார்காணும். ... ... (எக)

உரை.—அ.—எண்பதாம்பாட்டு. இவ்விஷயத்தை ஆச்ரயிக்க இசையாத ஸoஸாரிகள் நிலையைக்கண்டு இழவுபட்டார்- கீழ்; உம்முடையநிஷ்டைதானிருக்கும்படியென்னென்ன; இவ்விஷயமே உத்தேஶ்யமென்றிருப்பாரை உத்தேஶ்யமென்றிருக்குமவர்களு

க்கே * ஒழிவில்காலத்தில்படியே நான் அடிமை செய்வேனென் கிறார்-இதில்.

மூ.—நல்லார்பரவுமிராமாநுசன்திருநாமமம்ப
வல்லார்திறத்தைமறவாதவாகளயவரவர்க்கே
எலலாவிடத்திலுமென்றுமெப்போதிலுமெத்தொழும்பும்
சொல்லால்மநத்தால்கருமத்திறல்செய்வன்சோர்வின்றியே

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நல்லார்	"நல்லார்நவில் குரு கூர்நகரான்" எ ன்னுமாப்போலே ஸத்துக்க ளடங்க லும்,	மறவாதவ ர்கள்	அநவரதாநு ஸந்தா நம் பண்ணி யிரு க்குமவர்கள்
பரவும்	இருந்த விடங்களி லே ப்ரமபரவச ரா யேத்தும்படி- யான,	யாவர் அவர்க்கே எலலாவி டத்திலும்	யாவா சிலர், அவர்களுக்கே, ஸர்வதேசத்திலும்,
இராமாநு சன்	எம்பெருமா ஞ ருடைய,	என்றும் எப்போதி லும்	ஸர்வாவஸ்தைக ளிலும்,
திருநாமம்	திருநாமத்தை, "சகேத்ராமா நுஜேத்யேஷ சதுரா சதுரக்ஷர்! கா மவஸ்த்தா0 ப்ர பத்யந்தே ஜந்த வோவந்த மாத் ர்ஸ:) என்கிறப டியே,	எத்தொழு மபும சொலலால் மநததால கருமதிற லால } சோர்வின்றி ச்செயலன் }	ஸர்வாவஸ்தைக ளிலும், ஸர்வதேசத்திலும், ஸர்வகாலத்திலும், காயத்தாலும், வாகதாலும், மநஸ்ஸாலும, காயத்தாலும், "தனக்கேயாக" என னெகிறபடியே, ப்ராதக்ரலை மறச் செயலென்.
நம்பவல் லார்திறத் தை	தங்களுக்குத் தஞ்ச மாக விச்வஸிக்க வல்லவர்க ளுடை யப்ராகாரத்தை,		"வல்லார்திறத்தை மதியாத வர்கள்" என்று பாடமானபோ து, மதிதல-அளவிடுதலாய், அ வர்கள்படியை பரிச்சேதியாதவர் களென்று பொருளாகக்கடவது. நம்புதல் - விச்வஸித்தல; விரும் புதலுமாம். திறம்-ப்ரகாரம். தொ ழும்பு - அடிமை. சொல், கரும ணங்களான வாக்காயங்களை யகூறி க்கிறது. சோர்வு - பிரிவு. (அ0)

வ்யா.—அ.—எண்பதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - 'எம்பெரு மானர் தர்மத நிரஸநம்பண்ணியும் ப்ராமாணிகமாக வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டடாபநமபண்ணியுமிருக்கச்செய்தே அஜ்ஞாநப்ரசுரமான இதநூலோகத்திலே யிருந்துள்ள சேதநர் அவரை ஆச்ரயிக்க இசையாதே வேறொரு ரகூஹகாந்தரமுண்டோவென்று தேடித் தநிமாறித்திரிந்து அவஸந்நராய்விட்டார்களென்று அவர்கள்படி யைச்சொல்லி, இதிலே - அவர்களைப்போலன்றிக்கே அவர்களிற் காட்டிலும் அத்யந்தவிலக்ஷணராய் எம்பெருமானர்திருநாமத்தையே விச்வஸித்திருக்கும் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பதத்ஸ்நேஹராய் ஒருகாலமும் அவர்களைவிஸ்மரியாதே யிருக்குமவர்களை யாவர்சிலர் அந்த தியர்க்நேஸர்வதேச ஸாவகால ஸாவாவஸ்த்தைகளிலும் ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும் ஸாவகரணங்களாலும் ஸர்வருமறி யுமபடி பண்ணக்கடவேனென்று தமமுடைய நிஷ்டையைச் சொல்லுகிறார.

வ்யா.—(நல்லாரவு மிராமாநுசன்) "நல்லார் நவில் குரு கூரகரான" என்று-திருநகரியிலே வர்த்திக்கிற ஸத்துக்களாலே விரும்பப்படுகிற தமமாழிவாணரைப்போலே, "கனியுங்கெடுங்கண்டி கொன்றிட" என்று அவர்தம்மாலும், "மேவினனவன் பொன் னடி" என்று அவராகவே அநுஸந்தானஸ்ரீமதுரகவிகளாலும், அவர் தமமுடையப்ரஸாதத்தாலே பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தைப் பெறுதற்காராகமுகஸ்ரீமந்நாதமுநிகளாலும், "ஆழ்வார்கள் வா கிகத்தைக்கண்டு போருவர்களிறே. "அர்வாஞ்சோயத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாச்ரித்ய பூர்வே மர்த்நாயஸ்யாந்வயமுபகதாதேஶிகாமுக்திமாபுः । ஸோயம்ராமாநுஜமுநிரபி) எனகிறபடியே ஸத்துக்களடங்கலும், இருந்தவி டங்களிலே ப்ரேம பாவசாராய்க் கொண்டு ஏத்தும்படியான எம் பெருமானருடைய.

(திருநாமம் கம்பவல்லார்திறதகை) "నచేద్రామానుజోయాచతురా చతురక్షరీ । కామవస్థాప్రపద్యేత జన్తుర్యాహన్తమాదృశః" (நசேத்ராமாநுஜோயாசதுராசதுரக்ஷரீ, காமவஸ்தாப்ரபத்யேத ஜந்துர்வோஹந்தமாத்ருசம்) எனறும, "రామానుజపదామోభ్జి సనూత్రయీశిరాంసిః" (ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாஸ்ரயணராலிந) என்றும, "రామానుజపదాచ్ఛమా" (ராமாநுஜபதச்சாயா) எனறும, "తస్మై నూనజాన్యాయ నమదిపరమంయోగినే" (கஸ்மைநூநமராமாநுஜாயாயநமதிபரமம்யோகினே) எனறும, "రామానుజార్యంనమతేత్యుదీరే" (ராமாநுஜார்யம்நமதேத்யுதீரே) எனறும, "తస్మైరామానుజార్యే" (தஸ்மைராமாநுஜார்யே) எனறும, "రామానుజశ్శరణమస్తు" (ராமாநுஜஸ்சரணமஸ்து) எனறும, "రామానుజయతిపతిప్రణమామిమూర్ధ్నా" (ராமாநுஜயதிபதிம்பிரணமாமிமூர்த்நா) என்று - * சதுரக்ஷரீயான ராமாநுஜம்வென்கிற திருநாமத்தினுடையவும் தடையவ்யதிரேகத்திலகாரமானமையை வறிடுத்தெரிகாணடு அதனைதிய தங்களுக்குத தெளிவாக விசவம்ஸிதது தகர்டாதயலஸாயயுதராயிருக்கும் ஆழ்வானை, ஆணடானை, எமபாமுதலானை முதலிகளுடைய ப்ரகாரதனை. நமடுதல-விச்வம்ஸிததல். நிரம-ப்ரகாரம்.

" యథాతేతత్రవర్తేత, తథాశ్రీవర్తేథాం" " యాన్యేవాంసుచరితాని, తానిత్వయోపాస్యాని" "యస్త్వార్యదేవ్యాశ్రీయమాణఃప్రశాస్తి, సధర్మ, యఃసధర్మాస్తి సోధర్మాం, వేదశాస్త్రేధథాయాథాం జ్ఞాతిర్గురుర్వాదివ్యాం । క్రీతర్మపియద్యాయసధర్మోనేతరస్మృతం" "యాస్వేవాంస్వేవంధాం తావన్తిశాస్త్రాణి" "సమయసియతయాసాధువృత్త్యానేయ" " పరికరాహ్యయమ ఖూవాచార్యాకరుణయవచనమునుష్టానమునుమ" என்று - இபபடி பரமாணஸஹஸ்ரதாலே பரதிபாதிகபபடட ஸிஷ்டருடைய க்ருதாகருஷ்டாநப்ரகாரத்தையென்றபடி.

(மறவாதவர்களையவர்) 'స్వాధ్యాయమాస్థాప్రమదః, ఆచార్యప్రియంధనమాహృత్యోపపాదయేత్సు దారపరిగ్రహేషు, సత్యాన్నప్రమదితవ్యా, ధర్మాన్నప్రమదితవ్యమ్" (ஸ்வாத்யாயாயாகமாபரமத, ஆசாரயாயப்ரியம்தகமாஹர்த்யப்ரஜாதந்துமாவ்யவதேஸைதஸேஸ், ஸதயாந்நபரமதி தவ்யம, தாமாநபரமதி தவ்யம்" என்கிறபடியே ஸ்ரவாஸமாந்தயத்தாலே அதனை மறந்துபோகை யன்றிகே அநுவரதம அநுஸந்தித்துகொண்டிருக்கிறவர்களியாவா சிலர். எமபெருமாளுடையதிருநாமதனை, "நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே" என்கிறபடியே முதலடியிலே தாம் அநுஸந்தித்தும், "இராமாநுசனென்று சொல்லுமினே" என்கிறபடியே லோகத்தாரெல்லார்க்கும உபதேசித்தும், "சயந்தருகீர்த்தி யிராமாநுசமுனி தாளிணைமேல், உயர்ந்தகுணத் தடத்திருவரங்கத்தமுதனோங்குமன்பா, லியம்புங்கலித்துறையந்தாதி

யோத" என்கிறபடியே - ப்ரபந்நர்களுக்கெல்லாம் நித்யாபிஜ்ஞ்யை மாம்படி க்ரந்தீகரித்தும் போருகைக்குறுப்பான இவ்வதிகார முண்டாம்படி கருந்தறையான வென்னைத் திருத்தியருளின ஆழ்வான்போல்வாரெனறபடி. "நம்பவல்லார் திறத்தை மதியாதவர்கள்" என்றுபாடபானபோது - மதித்தல் - விடுதலாய-அவர்கள் படியை பரிச்சேதியாதவர்களென்று பொருளாகக்கடவது.

(அவர்க்கே) அவாகளுகுகு முகமலர்த்தியுண்டென்றும் எனக்கு உஜ்ஜீவநமுண்டென்றும இருவாக்குங்கூடப் பொதுவாகப் பண்ணுனக தவிர்த்து, "தனகேயாகவெனனகொள்ளும்" என்கிறபடியே, அவர்களுடைய முகமலர்த்தியே புருஷார்தகமென்று அத்யவஸித்துநிற்கிறது. "அவாக்கே" என்கிற அவதாரணத்தாலே-இவர்தகம தோறுகிறதில்ல (எலலாவிடத்திலுமென்றுமெப்போதிலும) "సర్వేషుదేశకాలేషు సర్వావస్థాసుచామ్యుత। కింకరోస్మి" (ஸர்வேஷுதேசகாலேஷு ஸாவாவஸ்தகாஸு சாச்யுத-கிஙகரோஸ்மி) என்றும, (ஒழிவிலகாலமெல்லாருடனுமன்னினி) என்றும, "కాలంసకలమపిసర్వత్ర నకలాస్వవస్థాస్వస్మర్తవ్యమ்" (காலஙஸகலமபிஸர்வத்ர நகலாஸ்வவஸ்தகாஸ்வஸ்மர்தவ்யமம) என்றுசொல்லுகிற படியே - பரகமதிஷ்டடாவிஷயததிலே ஈடுபட்டாப்போலே, "తస్మాత్సుప్తక్షుత్తాన్నే పరాసియా" "యుష్మాన్నహంవాసం" (கஸ்மாத் மதபகதபசதகாஸ்சயுஜீதாவிதாதக - மதபகணைகஸ்ஸஹஸஙவாஸ) என்றும, "ఏనం చ తాంశ్చ [illegible]" (ஏனஞ்ச தாஞ்ச [illegible]) என்றும் அவன் முகமலர்த்தியிலே ஸாவகாலஸர்வாவஸ்தைகளிலும் (எலலாவிடதிலுமு) ஸாவசேசங்களிலும். இடம்-தேசமாம். (என்றும) கால-பலகூடிதமாயிருக்துள்ள ஸகலாவஸ்தைகளிலும் (எபபோதிலுமுட) ஸகலகாலஙகளிலும்.

(சாலலால மாரதகால கருமதகதிலை) இமமூன்றிலும். மதிரையாகாயாகாலமூன்றுமாம். "சொல்லாலகருமத்திலை" என்கிற இயற்றுல்- தகதகாரணங்களானவாக்காயங்களிலுசூகிக்கிறது. (எதிலுமுழுமையும்) ஸ்வப்பகாரகாலஸ்யமும். தொழும்பு - அடிமை. எப்போப்பட்ட வொருபடி. (சொல்லினறியே) "வழுவிலாவடிமை செயயவேணடுமெகாமம" என்றுப்பராகத்திக்கபடியே அவிசசிந்நமாக. சொர்வு-பிரிவு. செய்வன-செய்யகடவன. அம்மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொன்றிலுகானே ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணக்கடவனென்கிறார். "వాచాయత్నన్తి మనసావపుషాచయుష్మ త్పాదారవిన్దయుగళంభజతాంగురూణామ்। కూరాధినాథకురుకే శముఖాద్యపుంసాం పాదానుచిన్తనపరస్యతతంభవేయమ்" (வாசாயதீந்தமனஸா வபுஷாசயுஷ்மத்பாதாரவிதயுகளம பஜதாம்குருணாம் - கூராதி

காதகுருகேஸமுகாத்யபுஸாo பாதாநுசிந்தகபரஸ் ஸதத்oபவே யம்) எனறு ஜீயரும் ப்ரார்த்திதகருளிஞரிறை. (நன்றுந்திருவுடை யோம் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கு - மென்றுங் குறையிலலியாதி னேம், குன்ற - மெடுத்தானடிசே ரிராமாநுசன்றுள - பிழுத தார் பிழுததாரைப்பற்றி) என்றுமபடியான ஸ்வாத்யவஸாயத்தை வெளியிட்டருளிஞராயத்து. ... ... (அo)

உரை.—அ.—எண்பத்தோராமபாடது. எமபெருமானா ஸம்பந்திஸமபந்திகளுக்கே ஸாவதிசஷ் வர்த்திகுமும பண்ணக கடவேனென்றார் - கீழ்; இருநிலகுழனபு இணையாத தமகு இத்தருசியுண்டாயிற்றது எம்பெருமானர் ப்ரஸாதத்தாலே யாகை யாலே தமக்கு அவர்செய்த வுபகாரதனை அபோ தமனைபகுறி த்து விண்ணப்பமசெய்து, தேவரீருடைய காலைபகு ஒபபிலலே யென்கிறார்.

லo —சோர்வின்றியுன்றன்றுணையடிகீழ் தொணடுபட்டவர்பா சார்வின்றிரின்றவெனக்கரங்கனெசயயதானிசோகன [லo
சோர்வினறியினறுபெறுகதுமிராமாநுசாவினியுன
சீரொன்றியகருணைகிலலைமாறுதெரிவுறிலல (அக)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சோர்வின் றி	வேறொருவிஷயதத்தில்மநஸ்ஸை பிரிவின்றிக்கே,		கென்னை யாட்படு கதவிடலை'' என்று, ''அடியார்க காட்படுத்தாய'' என்றுஞ் சொலை நிடபடியேதாம உகந்தாரை ஸ்வாமி யாளவிலே சேர்க குப்பைவாரா பாகவதசேஷத்வ நிஷடாகதொழிய தம திருவடிகளி விட்டுப போராத நிலையாம்படியிருக் குமு,
உன்றன்	தேவரீருடைய,		
துணை	சேர்த்தியழகையுடைத தான,		
அடிக்கீழ்	திருவடிகளின்கீழ.		
தொண்டு	* கிழவு மடிதாறுப		
பட்டவர்	போலே சேஷமா		
பால்	யிருக்கு மவர்கள்		
சார்வின்றி	ஒருபொருத்த மின்	அரங்கன்	பெரிய பெருமாளு டைய
நின்ற	றிக்கே நின்ற,	செய்ய	திருமேனி நிறத்துக் கு பரபாகமான சிவப்பையும்,
எனக்கு	எனக்கு,		
	அவர்களுக்கே அநந் யார்ஹ சேஷமெ ன்னும் நிலைவப் பிறப்பிக்கை யா லே "அடியார்க		

அக-பா-சோர்வின்றி-உரையும் வ்யாக்யாநமும். உஅ

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இணை	சேர்த்தியகையு	முளிணைகள் - பேர்வின்றி - உன்ற	
	டைய	ன்துணையடிக்கீழ் தொண்டுபட்ட	
தாள்கள்	திருவடிகளை,	வாபால	
பேர்வின்றி	ஒருகாலமும் விட்டுக்கு - இன்று பெறுத்து மிராமா		
	நீங்காதபடியாக,	துச என்றுவயித்து - பகவச்சே	
இன்று	இன்று,	ஷத்வத்துகிசைசையாலே பெரி	
பெறுத்து	பெறுவித்த	தருளின	யபெருமாள்திருவடிகளை விடாம
மிராமாதுசா	உடையவரே!	லஉறைசகப்பறறு	துர்மாகத்தா
இனி	இப்படியானபின்பு,	லபாகவத சேஷத்வத்துககு இ	
உன	தேவரீருடைய,	சையாமையால்தவரீர்திருவடிக	
சிரான்	கௌரவ யுகைகயா	ளுக்கு சேஷமாயிருப்பார் பக்கல்	
றிய	யிருத்துள,	சாமல தினறு வெனக்கு அத்	
கருணைக்கு	க்காபககு,	னை இன்று லபிப்பித்தருளினதே	
தொரிவுறில	ஆராயுமளவில,	வரீர்கர்பைககு ஒப்பில்லையென	
மாறிலலை	ஒராப்பில்லை.	னுமாம. போதல-நீங்குதல். சீர்-	

அதவா, "சோர்வின்றி" இத்யாதிக்கு அரங்கனசெயய தாதல் - ஆராய்தல. (அக)

கம; அழகாகவுமாம். ஒன்றுதல்- கூடுதல. மாறு- ஒபபு. தொரிவுறு

வ்யா.—அ.—எண்பத்தோராமபாடடு. கீழ்ப்பாடடிலே - ஸர்வோததமமான எமபெருமானுடையஸமபநதிஸமபந்திகளுககே ஸாவதேசஸர்வகாலஸாவாவஸ்ணதகளிலும ஸாவகாணங்களாலும் ஸர்வவிதனகைங்கர்யங்களும செயயுமடியோமென்று அவர்கள் பகலிலே தமகுணடான யாற்றுதனைச்சொல்லி, இநதிலே - எமபெருமானுர்திருமுகமணடலதனகடபபாதது இவ்வளவுமதேவ ரீருக்கு சேஷபூதராயிருகிறவாகள்திறத்திலே அடிமைத்தொ ழில செயய இணையாத வெம்மனை, தாமஉகநதாரைத் தமக்கு அந் தரபுரபரிகரமாகுமவர்கள்விஷயத்திலே அடிமைப்படுத்துகைக்கு உததேசிகளாய, தனனடியாராகதடிமைப்படாதே யிருகிறவர் களுககு அநதரதிருவடிகளை சாடுக இணையாதே யிருக்கிற பெரியபெருமானுடைய திருவடிகளிலே சேர்த்தருளின தேவரீரு டைய பரமகாணபககு ஒபபிலலையென்கிறார்.

வ்யா.—(சோர்வின்றியுன்றன் துணையடிக்கீழ்) "மயிசானன்ய யோகேன பக்திரவ்யபிசாரிணீ" (மயிசாநந்யயோகேநபக்திரவ்யபிசாரிணீ) என்று - கீதாசார்யனருளிச்செய்தபடியே - வேறொருவிஷயத்தி லும்மநஸ்ஸுபிரிந்துபோகையன்றிக்கே, "க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தனும்! ம க்நானுத்தரதேலோகாகாருண்யாச்சாஸ்த்ரிபாணினா" (க்ர்த்வாமர்த்யமயீந்தநும்- மக்நாநுத்தாதேலோகாங்காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணினா) என்று -

ஸர்வோத்தாரகரான தேவரீருடைய சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளின்கீழே (தொண்டுபட்டவர்பால்) * நிழலுமழிதாறும்போலே சேஷமாயிருக்குமவர்பக்கலிலே. "யுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம்பஜதாம் குரூணாம்| కూరాధినాథకులశేఖరముఖ్యభూమ్నాం" (யுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம்பஜதாம் குரூணாம் - கூராதிநாதகுருசேகரபுகாத்ய புஎஸாம) என்று சொல்லப்பட்ட மஹத்துக்கள் விஷயத்திலேயென்றபடி.

(சார்வின்றிநின்று) சேருதலின்றிக்கேயிருக்கிற. (எனக்கு) அநாதிகாலமேமதாடாகி எம்பெருமானை ஆசரயிக்குமளவும், "(తస్మాన్నుభక్తిక్రాన్తే) ప్రాణినోఽనాదినైవతు)" (தஸ்மாத்மதபாதபக்தாப்சஜ்ஞாநீயாவிசேஷத.) என்றவர்த்தத்தையறியாதே "நமேயம்" (நமேயம) என்று பரதிகூலனாயப்போந்த அடியேனுக்கு. (அரங்கன்செய்யதாளிணைகள்) ஜீவநஹேறதுவாயபோகயூமாயிருக்கிற சோற்றிலே ரோகோல்பணதகாலே அருசிபிறந்தவாறுக்கு ஔஷதத்தைக்கொடுத்து அதனைதட போகடிக்கும் விரகுண னவைத்யன்கையிலே காட்டிக்கொடுகுமே மாதாவைப்போலே, "நுஸ மத்பக்துபக்தேஷு ப்రీతిర్భూదధికాభవేత்" (மமமதபகதபக்தேஷுப்ரீதிரப்யதிகாபவேத்) என்றும, (அடியாகளைஇனியாட்படுத்தவிமலன்) என்றும, (உன்னடியார்க்காடபடுதகாய்) எனறும் சொலலுகிறபடியேயன்வாஸ்ரிதாபக்கலிலே அதிவ்யாமுகத்தோய, தாம உகந்தாரைத தமமடியாகசது * எழாளகால அடிமைப்படுத்தும் பரிமாற்ற மறியும் விரகாய, (செழியாரவிணைகள் தீமருகதே) எனறும், (மருந்தே தருகள்போகமகபுச்சிகது) என்றுந சொலலுகிறபடியே - பகவச்சேஷதகவதது சகும பாகவதசேஷத்வதது க்கும இணையாதாழிணையாகிற துஷ்சாமங்களிடை சகும நரிகுமபடி கடாகஷித்தருளுமபெரியபெருமாளுடைய திருமேனி நிறத்துக்கு பரபாகமாய், சிவப்பையும் சேர்த்தியழகையுமுடையதிருவடிகளை. காட்டிக்கொடுத்தவறறை.

(போவினறி) ஒருகாலமும விட்டு நீங்காதபடியாக. பெருகல். நீங்குதல். (இனபெறுதது) விடபோது * நிழலுமடிதாறும்போலே சேஷபூதனயிருகையாகிற இதத மறறாபலத்தைப் பெறுவித்த- பலிப்பித்தருளின. (இராமாநுச) எம்பெருமானே. (இனியுன் சீரொன்றியகருணைக்கு) "ఉపాయేనతుయచ్ఛక్యం నతచ్ఛక్యంనరాక్రమైః" (உபாயேநது யச்சகயமநதச்சக்யமபராக்ரமைஃ) என்னும்படி விரகாலே "త్వద్దాసదాసగణనా చరమావధాయస్తద్దాసతైకరసతాపిరతామమాస్తు" (த்வத்தாஸதாஸகணநாசரமாவதிளய ஸ்தத்தாஸதைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து) என்று - அத்யந்தப்ராப்தநீயமான சரமபர்வநிஷ்டர்க்கு ஹேதுவாயான ப்ராதமபர்வத்திலே நிற்கும்படி திரு

க்தியருளினபின்பு. இப்படிக்ர்வஷிபண்ணியருளின தேவரீருடைய மஹாப்ரபாவத்தியாயிருக்கிற கர்பைக்கு. சீர் - அழகும், மஹத்வமும். ஒன்றுதல் - கூடுதல். தெரிவுறில் - ஆராய்ந்த பார்க்குமளவில். தெரிதல் - ஆராய்தல். (மாறு - இலலை) ஒப்பிலலை. "సిద్ధిర్భవతి వానేతి సంశయోచ్యుతసేవినామ்" (ஸித்திர்பவதிவாநேதிஸம்ஶயோச்யுதஸேவிநாம்) என்கையாலே - * தென்னரங்கர் சீரருளும் இது தனக்கு ஒப்பாகமாட்டாதென்றுகாணும் இவருடைய திருவுள்ளத்திலோடுகிறது. "నంరసుత్తిక్కు పరివర్తారత్తనామ్" (நம்ரஸுத்திக்கு பரிவர்தாரத்தநாம) என்று சொல்லுகையாலே. இவ்வர்த்தம் ஸம்ப்ரதிபந்நமிறே. மாறு - ஒபபு.

அனறிக்கே, அரங்கனசெயயதாளிணைகள் - பேர்வின்றி - சோர்வினறி யுன்றன்துணையடிகளிழ தெண்டுபட்டவர்பால சார்வின்றி நின்ற வெனக்கு - இனறு பெறுகது மிராமாநுசா - உன் சீரான்றியகருணைக்கு - தெரிவுறில - மாறு இலலை என்று அர்வயிசது-பகவச்சேஷத்வத்துக் கிணசையாலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே ஸ்தகளைய அந்தகாலத்தாலேததீபருடையப்ரபாவத்தை அறியப்பெறாதே தேவரீர திருவடிகளுக்கு சேஷமாயிருப்பார் பகதல் சோராதொழிந்த வெனகது அத்தை இனறு லபிப்பித்தருளின தேவரீருடைய அபரிமிதப்ரபாவவத்தியான கர்பைக்கு, ஆராயந்து பாரகில ஒருவரும் ஸதாஸஹிலலையென்று பொருள் சொல்லவுமாம. ... . (அ)

உரை.—அ.—எண்பத்திரண்டாமபாட்டு. "அரங்கன்செய்ய தாளிணைகள பேர்வின்றி யினறு பெறுகதும" என்று கீழ்ச்சொன்னபேற்றுக்குடலாகதமகப்பண்ணின உபதேஸத்தை அநுஸந்தித்துவித்தாய எமபெருமானர் எனனதாமிகோவென்கிறர்.

மூ.—தெரிவுற்றஞாநஞசெறியப்பெறுதுவெந்தீவினையால்
உருவற்றஞாநத்துழல்கினறவென்னையொருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியணைகினறுஎன்னபுண்ணியமே
தெரிவுற்றகீர்த்தியிராமாநுசனென்னுஞ்சீர்முகிலே.(அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தெரிவுற்ற	ஸதஸத் விவேசத்தி லுயறுறுதனை யுடைததாயிருக்கும், ஜ்ஞாநத்தை,	உருவற்ற ஞாநத்து உழல்கின் றவென்னை	ஒருவஸ்து பூதமாய்க்கொண்டு வடிவு படடிராத, ஜ்ஞாநத்தைப்பற்றி, ஒன்றிலும் ஒருநிலையற்றுத் தட்டித்திரிவென்னை,
செறியப் பெறுது வெந்தீவி னையால்	சேரப்பெறுதே, அதிக்ரூரமான கர்மத்தாலே,		சிரகாலம்கூடியன்றிக்கே,

பதம	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருபொழு தில் பொருவற் றகேள்விய ணக்கி நின்ரு ன் தெரிவுற்ற கீர்த்தி சீர்புகிலை ன்ரும் இராமாநு சன் என்னபுண் ணியனே	ஒரு க்ஷணகாலத்தி லே, உபமாந ரஹிதமா ன, ச்ருதத்தையுடை யே ணம்படி பண்ணி, பூமியிலே வந்து அ வதரிததருளினர்; 'திக்குற்ற கீர்த்தி" என்கிறபடியே வி சேஷஜ்ஞ ரு அவி சேஷஜ்ஞர் என ணும் விபாகமற எல்லார்க்கும், பரகாசித் திருந்து ள்ள, குணவதாதா ப்ரணை யை யுடையரா ய, "குணமந்தழு கொ ண்டலே" என்கிற படியே, பரமோதாரரான, எப்பெருமானு, என்ன தார்மிக சோ	"உருவற்ற ஞாலத்து" என் ன்று பாடமானபோது, உருவ னறு - அழகாய், அதாவது - ந ன்மையாய், அது அறுகையா வது - இன்றிகே யொழிகையாய், நமை யென்ப தொன்றில்லாத ஜகத்திலே யென்கை. அப்போது 'தெரிவுற்ற ஞானம்" இத்யாதி கு - ஸகலத்விவேகத்தில் ஊற் றமுடையஜ்ஞானத்தை ப்ராபிக ப்பெற்றே ப்ரபல சர்மத்தாலே ஒரு நமையின்றி கேவலமாயிருந்துள்ளஜகதிலே, "ண்டி பல்யோனிகள் தொறுழல்வோம்" என்கிறபடியே காலாவிதயோனி களிலே ஜநிப்பது மரிப்பதாய்த் தட்டித்திரிகிறவென்னை என்றுபொ ருளாகக்கடவது. தெரிவு-விவே கம். உறுதல் - லாற்றம். அன்றி கே, தெரிவுற்ற ஞானம் என்று- ப்ரகாச யுகதமான ஜ்ஞானமென ற்ய தகவஸ்துதிதியை யதாதர்ச நம்பண்ணுனகாதாசயுகனதயா ன கோதநி சாமுகில் சீரியமுகில்; அழகிய முகிலென்னவுமாம். (

வ்யா— அ.—(ணைபதத்திரண்டாம்பாடு."அரங்கன் செயய தாளிணைகள் போவினறி யினறு பெறுத்துமிராமாநுசா" என்று- கீழ்ப்ரஸ்துதமான பரமபுருஷார்தததுக குறுப்பாக ஸாஸாரிக ப்ரவ்ர்த்திகளிலே மண்டியிருந்து ஸம்யஜ்ஞானத்தைப் பெறமாட டாதே அதிக்ரூரமான துஷ்கர்மததாலே ம்தஹாதமாபிமானிய ய்க்கொண்டு. ஒன்றிலும் ஒருநிலை யின்றிக்கே தட்டிததிரிகிற வெ ன்னை, "ஆண்டுகள் நான்திங்கள்" என்றுப்போலே சிரகாலம் கூடி யன்றிக்கே ஒருக்ஷணமாத்ரத்திலே தானே நிஸ்ஸாயமாக தத் த்வஹித புருஷார்த்தங்களை தத்யாதாத்ம்யத்தளவு முபதேசித்து,

உபமாநரஹிதமான ஸ்ருதத்தையுடையேனும்படிபண்ணி ஸர்வ விஷயமாக வர்ஷிக்கும் வர்ஷுகலலாஹகமென்னலாம்படி பரமோ காரரானஎம்பெருமாஞர்என்னதார்மிகரோவென்று அநுஸந்தி த்துவிக்காகிறார்.

வ்யா.—(தெரிவுற்றஞாநம்செறியப்பெறுது) தெரிவு - விவே கம். அதாவது - ஆத்மாஉநாத்மவிஷயமா யிருந்துள்ள புத்தி விசேஷம். ஆத்மவஸ்து உபாதேயமென்றும், அநாத்மாவான அசித்வஸ்து த்யாஜ்யமென்றும் விவேகிக்கையென்றபடி. (உற்ற ஞாநம்) அதிலே ஊற்றத்தையுடைத்தாயிருக்கும் ஜ்ஞாநம். உறு தல் - ஊற்றம். "அஸ்திப்ரஹ்மேத்யேவ" (அஸ்திப்ரஹ்மேதிசேச்சேவ) என்று ச்ருதியும்சொல்லிற்றிலே. "அமாநித்வமதம்பித்வ மஹிம்ஸாக்ஷாந்திராஜ் ஜவம்। ஆசார்யோபாஸநம்சௌசம் ஸ்தைர்யமாத்மவிநிக்ரஹம்॥ இந்த்ரியார்தேஷுவைராக்ய மந ஹங்காரஏவச। ஜந்ம்ருத்யுஜராவ்யாதி துகதோஷாநுதர்சநம்। அஸக்திரநபிஷ்வங்கஃ புத்ராதாரக்ருஹாதிஷு; நித்யஞ்சஸமசித்தத்வ மிஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு॥ மயிசாநந்ய யோகேநபக்திரவ்யபிசாரிணீ, அத்யாதமஜ்ஞாநநிஷ்டத்வ மேதத்ஜ்ஞாநமிதிப்ரோக்தமஜ்ஞாநயத தோந்யதா) (ஸாவிதயாயாவிமுகதயே)என்கிறபடியே-ஸதஸத்வி வேசநவிஷயக பரிபூரணஜ்ஞாநமென்றபடி. அன்றிக்கே, தெரிவுற்ற ஞானமென்றது-ப்ரகாஶாபயுக்தஜ்ஞாநமென்றதாய் தத்வஸ்த்ர தினைய யதாதர்ஶநம பண்ணுகைகுறுப்பான ஜ்ஞாநமென்னவு மாம். தெரிவு - ப்ரகாஶம. உறுதல் - பொருந்துதல். (செறியப் பெறுது) ப்ராபிக்கப்பெறுகை.

(வெந்தீவினையால்) அநாதிகாலமே பிடித்து இவ்வளவாக நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த நான் தீர்க்கழியச் செய்த அக்ர்ம கரணதிகளாலே. "வெம், தீ" என்கிற மீமிசையாலே - அதினு டைய அதிக்ரௌர்யம் தோற்றுகிறது. (உருவற்றஞாநத்து) உருமாய்ந்துகிடக்கிற ஜ்ஞாநத்தோடே. ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸத் தையெல்லாம் போய்த்தென்றபடி. "அஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்" (அஜ்ஞாந மதோந்யதுக்தம்) என்கையாலே-இவ்விஷயங்களை அவகாஹிக்கிற ஜ்ஞாநமெல்லாம் உருவற்றஜ்ஞாநமித்தனையிறே. உரு-வடிவாகை

யாலும், "அர்த்தைவவிசேஷோஹி நிராகாரதயாதியாம்" (அர்த்தைவ விசேஷோஹி நிராகாரதயாதியாம்) என்கையாலே - அதுக்கு வடிவு விஷயமே யாகையாலும், "ஸந்தம்" என்கையாலே - அவ் விஷயாந்தரமும் ஸ்ரியஃபதியாகையாலே கதகதிரிக்க விஷயங் களை அவகாஹிக்கிற ஜ்ஞாநமெல்லாம், "உருவற்றஞாநம்" என்னக் குறையில்லையிறே. (உழல்கின்றவென்னை) பக்தி ப்ரபத்தி மூத லான ஹிதங்களிலே யன்றியிலேயாகிலும் ஒருநிஷ்டையின்றிகே கொண்டிப் பசுப்போலே ஸ்வை ரசாரியாய்த் தட்டித்திரிகிற அடியேனை. "உருவற்றஞாலத்து" என்று - பாடமானபோது - உருவென்று - அழகாய், அதாவது - நன்மையாய், அறுகையாவது - இன்றிக்கே யொழிகையாய் - நன்மையென்பதொன்றில்லாத ஜகத திலே, "எண்டு பல்யோநிகள்தோறுழல்வோம்" என்கிறபடியே - நாநாவித யோநிகளில் ஜநிப்பது மரிப்பதாயத் தட்டித்திரிகிற வென்னை என்று பொருளாகக்கடவது.

(ஒருபொழுதில்) "ஸமித்பாணிர்ப்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்ட ம்தஸ்ஸவித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக்ப்ரஶாந்தசித்தாயஶமாந்விதாய ஏநாநரம்புருஷம்வேத ஸத்யம் ப்ரோவாசதாம் தத்த்வதோப்ரஹ்மவித்யாம்" (ஸமித்பாணிர்ப் ர்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டம் தஸ்மைஸவித்வாநுபஸந்நாய ஸம்யக்ப்ரஶாந்த சித்தாய ஶமாந் விதாய, ஏநாக்ஷரம் புருஷம் வேதஸத்யம் ப்ரோவாசதாம்தத்வதோ ப்ரஹ்மவித்யாம்) என்றும், "தத்வஜ்ஞாநப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா। உப தேக்ஷ்யந்திதேஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த்வதர்ஶிநஃ॥ஸம்வத்ஸரம்ஸதர்ம்சர்யமாஸத்ரயமதாபிவா। பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயைஸ் கஶயாநிஸ்ப்ருஹோவஸேத்" (தத்வஜ்ஞாநப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா- உபதேக்ஷ்யந்தி தேஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்த வதர்ஶிநஃ- ஸம்வத்ஸரம்ஸதர்ம்சர்யமாஸத்ரயமதாபிவா- பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயைஸ் கஶயாநிஸ்ப்ருஹோவஸேத்) எனலும், "ஸம்யக்ப்ர ஸாதநஸேவீஸமுசிதசரித ஸ்ரத்தாபோதாதிலாஷீ ஶுஶ்ரூஷுஸ்த்யக்தமாநஸ் ப்ரணி பதநபரஸ்ப்ரஹ்மகாலப்ரதீக்ஷஃ- ஹார்தாதார்தோதஸேயஸ்ஹரண மிஹகதஶ்ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸஶாலீஶிஷ்யஸ்ப்ராப்தஸ் ப்ரரீக்ஷாக்ருதபதபிமதஸ்தத்வதஶ்ஶிக்ஷணீயஃ) என்றும் பலவும்பரகாரமாகசிஷ் யனுடையமநஸ்ஸைபரீக்ஷித்தேஉபதேசிக்கவேணுமென்று ஶாஸ் த்ரஞ் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், உபதேசத்துக்காகத் தாம் திருக்கோட்டியூர்நம்பிஸந்நிதிக்கு பதினெட்டுத்தரமெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தேயும் அவற்றையெல்லாம் தம்முடைய ஔதார் யத்தாலே காற்கடைக்கொண்டு என்னைக்கடாக்ஷித்த அந்தக்ஷணத் திலேதானே.

(பொருவற்றகேள்வியனுக்கு) "ஸப்தவிதேஷ்டகாலம்" (ஸப்தவிதமானகாலம்) என்கிறசாஸ்த்ரார்த்தத்தை உட்கொண்டு உபமாநரூபிகமான ஸ்ருதத்தையுடையனெனும்படி பண்ணியருளி. பொருஉபமாநம். "தஸ்மாந்நாந்யஸமேஸாம் தபஸாமதிரிக்தமூஹுஃ" "தஸ்மாத்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்றும், "ஸத்யகர்மநிரதாஷ்டாஸாஷ்ட்யாமோகவிதஸ்ததா। நார்ஸாந்திரணஸ்ய கலாங்கோடிதமீமபி" "ஸத்கர்மநிரதாஸ்ஸாக்ஷாத்தாஃ ஸாங்கயஜ்ஞாகவிதஸ்ததா - நார்ஹந்திஷோடணஸ்தஸ்ய கலாம்கோடிதமீமபி" என்றும், "தேநதேநாப்யதேதத்தத் ந்யாஸைரவமஹாமுநே" (தேநதேநாப்யதேதத்தத் ந்யாஸைரவமஹாமுநே) என்றுசொலலுகிறபடியே ஸர்வோத்தமையான ப்ரபத்தியை உபதேசித்து ப்ரபந்நமபடி பண்ணியருளி யென்றபடி. (பின்னூணை) "அபிஷிச்யஸலங்காயாம் ராஜஸேந்த்ரிஃபீஷணம்। க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ ஹ்ருஷ்டோ ஹ்ருஷ்டமுவாசஹ" (அபிஷிச்யசலங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்யஸ்ததாராமோ விஜ்வரஃப்ரமுமோதஹ) என்றுப்போலே கர்தக்ர்த்யராய் இதநபூமியிலே தனிக்கோல் செலுத்திக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவும், "நாதிஸ்வஸ்தமநாஃ" (நாதிஸ்வஸ்தமநாஃ) என்னுமபடி யிருந்தார்காணும்.

(தெரிவுற்றகீர்த்தி யிராமாநுசனென்னும் சீர்முகிலே) "திக்குற்றகீர்த்தி" எனகிறபடியே விஸோஷஜ்ஞர் அவிசேஷஜ்ஞர் எனனும விபாகமற எலலாககும் ப்ரகாசியா கின்றுள்ள குணவத்தாப்ரதையையுடையராய், "குணம் திகழ்கொண்டல்" என்கிறபடியே என்றுமொக்க பரமோதாரானஎம்பெருமானுர். (தெரிவுற்றகீர்த்தி) ப்ரகாசயுகதையானகீர்த்தி. சீர்முகில்-சீரியமுகில். முகிலுக்குச்சீர்மையாவது-ஜலஸ்தலவிபாகமறவர்ஷிக்கை. (என்னபுண்ணியமேனை)என்னதார்மிகரோ, "யத்ஸ்த்ரியந்தபிஹபுண்யம்" "யத்க்வத்பரியம்தத்பிஹபுண்யம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஸ்வரனுடைய முகமலர்த்திக்காக அவனை இப்படி திருத்தி அங்குத்தைக்காளாம்படி பண்ணியருளினரென்றதாயத்து. (அஉ)

உரை.—அ.— எண்பத்துமூன்றும்பாட்டு. "பொருவற்றகேள்வியனுகி நின்றான்" எனன;உம்முடைய ச்ருதத்துக்கு வ்யாவ்ர்த்தி யேது, எல்லார்க்கு மொவ்வாதொ ரூணுகதியென்ன; ப்ரபதநதி பண்ணி பரமபதம்பெறுவார்கோடியிலன்று,தேவரீர் திருவடிகளாகிற மோக்ஷத்தை தேவரீர் ஔதார்யத்காலே பெறுமவன் நானென்கிறார்.

மூ.—சீர்கொண்டு போறற்செய்துநல்வீடுசெறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேன்மையர்கூட்டனல்லே னுன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்டவீட்டையெளிதினிலெய்தவுன்னுடைய
கார்கொண்டவண்ணமிராமாநுசாவிதுகண்டுகொன்னே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சீர்கொண் டு போற்றஞ் செய்து நல்வீடு செறிதுமெ ன்னும் பார்கொ ண்ட மேன்மை யர்கூட்ட னல்லேன்	சமதமாதிகள், ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்கள்ருசிவிச்வாஸங்களாயுடையராய பரமதர்மமாகிற ப்ரபத்தியைபண்ணி, ஆத்மாநுபவமாதரமானைகவல்யம் போலேயிகே, பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்தை, ப்ராப்பிப்போமென்னும், பூமியெங்கும் வ்யாப்தமான, ப்ரபாவத்தையுடைய பகவத்ப்ரபந்நருடையதிரளுகளுக்குஉட்பட்டவனல்லேன்;	அதுக்குஹேது, ஸர்வவிஷயமாகஸகலத்திலுமுபகரிக்கையாலேமேகத்தைஜயித்திருக்கும், தேவரீருடையஔதார்யம்,	
		உன்னுடையவண்மை இது கண்டுகொள்	இதுதான் சொல்லவேணுமோ, அதுஷ்டாநதசையில்கண்டுகொள்ளமாட்டீரோ.
			“நல்வீடுபெறுதும்” எனுமபாடஞ் சொல்லுவர்கள்; பாடமாண்டமேன்மை - விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடுவாசியறபூமியிலுள்ளாரொல்லாராலுங்கைகொள்ளப்பட்ட உத்கர்ஷமென்னவுமாம. ஏற்கொண்டவீட்டிலென்றுபாடமானபோது தேவரீர்திருவடிகளிரண்டுமாகிறவிலக்ஷணமோக்ஷத்திலே அநாயாஸநசேர்வனெனபடி. ஏற்அழகு;கொள்கை-உடைத்தாகை. திருவடிகளேமோக்ஷமாகச்சொல்லுகிறது - ஆநந்தாவஹத்வத்தாலே. “முக்திர்மோக்ஷோமஹாநந்த:” “முக்திராமோக்ஷாமவராநந்த:” என்னக்கடவதிறே. ... ...(அநு)
ராமாநுசா	உடையவரே!,		
உன்	தேவரீருடைய,		
பதயுகமாம்	திருவடிகளிரண்டுமாகிற,		
ஏற்கொண்ட	ஸர்வவிலக்ஷணமான		
வீட்டை	மோக்ஷத்தை,		
எளிதினில்	அநாயாஸநப்ராப்திப்பன்;		
எய்துவன்			

வ்யா.—அ.—கீழ்ப்பாட்டிலே - இவர் தமமுடைய ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவீடாக, “பொருவற்ற கேள்வியனுக்கு நின்றான்” என்றுசொன்னவாறே அத்தைக்கேட்டருளி உபமாநரஹிதமானச்ருதத்தையுடையேனும்படி பண்ணியருளினானென்று நீர் நம்மைச்லாகித்தீர், உம்மையொருவரையே நாம் அப்படி பண்ணினது,

ஒருநாடாக அப்படிபண்ணி பரமபதத்திலே கொண்டுபோகை க்கு பத்தகங்கணாராயன்றே நாம் அவதரித்தது, ஆகையாலே உம க்கும் உம்மை யொழிந்தார்க்கும் தன்னிலே வ்யாவ்ர்த்தி யேதெ ன்று எம்பெருமாளுர்க்குத் திருவுள்ளமாக; இவர் அவர்திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து, நான் என்னை யொழிந்தாரெல்லாரை யும்போலே பகவச்சரணகதியைப் பண்ணி பரமபதத்தைப்ராபிப் போமென்றிருந்தேனலலேன்காணும், தேவரீர்திருவடிகளாகிற மோக்ஷத்தை தேவரீர் ஔதார்யத்தாலேக்ர்பைபண்ணப்பெறக் கடவேனென்று நேரேவிண்ணப்பம்செய்கிறார்.

வ்யா.—(சீர்கொண்டு) "ஶாஸ்த்ரதஃ" "ஶாஸ்த்ரார்தஃ" இத் யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற சமதமாதிகளென்றும், "கலவாய் துன்பம் கலையாதொழிவாய் கலைகண்மற்றிலேன்" என்றும், "என்நான்செய்கேன யாரேகலைகண் என்னை யென்செய்கின்றாய்" என்றும் சொல்லப்படுகிற ஆகிஞ்சந்யாநந்யகதித்வங்களென்ன, "ப்ரியோஹிஜ்ஞானினோத்யர்த்தமஹம்" "ப்ரியோஹிஜ்ஞானிநோத்யர்த்தமஹம்" என்றும், "ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸஃ" "ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸஃ" என்றும்சொ ல்லப்படுகிறருசிவிச்வாஸங்களென்ன இது தொடக்கமான அதிகாரி விசேஷ ஸ்வபாவங்களை யுடையராய். கொள்கை - உடைத்தாகை. (பேறருசெய்து) "ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" "ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்றும, "ஸர்வகுஹ்யதமம்பூயஃ" "ஸர்வகு ஹ்யதமம்பூயஃ" எனறும் சொல்லுகிறபடியே பரமகுஹ்யமாய்பரம தர்மமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமானப்ரபத்தியைப்பண்ணி. ஆதாகிறது;- "ந்யஸ்யத்வாதபத்தேவரதநிஜபரம்நிர்பரோநிர்பயோஸ்மி" "ந்யஸ்யத்வத்பாதபத் மேவரத நிஜபரம்நிர்ப்பரோ நிர்ப்பயோஸ்மி" என்கிறபடியே- ஆத்மாத்மீயங்களினுடையபரகூணபரத்தைஅவன்பக்கலிலேபொக டுஸ்தநந்தயப்ரஜையோபாதி நிர்ப்பராயிருக்கை. "பலத்தைக்கு ஆத்மஜ்ஞாநமும் அப்ராதிஷேதமும்வேண்டுவது" என்று பிள்ளையு மருளிச்செய்தாரிறே. பேர் - பெருமை. அறம் - தர்மம்.

(நல்வீடுசெறிதுமென்னும்) வீடு - மோக்ஷம். ப்ராப்யஸ்தா நம். அதாவது - "ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதியாகில முக்திருக்தா" "ஸ்வாத் மாநுபூதிரியாகில முக்திருக்தா" என்கிறபடியே கைவல்யமும் மோக்ஷமாகையாலேதத்வ்யாவ்ர்த்யர்த்தமாக "நல்வீடு" என்று அத் தைவிஶேஷிக்கிறார். வீட்டுக்கு நன்மையாவது - ஸ்வாத்மாநுபவ மாத்ரமான கைவல்யம்போலே அல்பமாயும் ஸ்வார்த்தமாயு மிருக்கையன்றிக்கே, "நலமந்தமில்லதோர்நாடு" என்கிறபடியே அபரிமிதாநந்தரூபமாய், "தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளும்" என் கிறபடியே பகவதேகபோகமா யிருக்கை. (செறிதுமென்னும்)

இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை ப்ராபிப்போமென்றும். "நல்வீடுபெறுதும்" என்றும் பாடம் சொல்லுவர்கள்; ஆகிலும் அர்த்தபேதமில்லை. "యోగినామమృతంస్థానమ్" "యద్వైపశ్యన్తిసూరయఃః" "యోగిరామమ్యఠంస్తారం" "యత్ప్రవపచ్యన్తి మునయఃః" என்றும் ஸ்வாத்மாநுபவரூப கைவல்யலக்ஷணமோக்ஷத்தையும், பகவத்ப்ராப்திரூப பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்தையும், ஸ்தாநபரமசப்தங்களாலேவிபஜித்து கீதாசார்யனுமருளிச் செய்தானிறே. (பார்கொண்டமேன்மையர்) பூமியெங்குமொக்க வ்யாப்தமான ப்ரபாவத்தையுடையவனென்றுதல்; விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியற பூமியிலுள்ளாரொல்லாராலும மைகைகொள்ளப்பட்ட வுத்கர்ஷத்தையுடையவனென்றுதல். கொள்ளை - வ்யாபிகையும், ஸ்வீகரிக்கையும். (கூட்டனல்லேன்) இப்படிப்பட்ட பகவத்ப்ரபந்நருடைய கோஷ்டியிலேயுள்பட்டவர்களிலே யொருவனுயிருகிறவனல்லன்.

ஆகில் உம்முடையபடி யெங்ஙனேயென்னச் சொல்லுகிறார் (உன்பதயுகமாமோகொண்ட வீட்டை) தேவரீர்திருவடிகளிரண்டுமாகிற விலக்ஷணமோக்ஷத்தை. "గురుదేవపరాయణమ్" "గురుదేవపరాగతిః" "పాదమూలంగమిష్యామి యానహంకార్యాదిపమ్" "குருதோவபராயணம்" "குருதோவபராகதிஃ" "பாதமூலంగమిష్యామి యాగహం పర్యசாரிஷம்" என்றும், "నిత్యంయదీయచరణౌ శరణంమదీయమ్" "నిత్యం యதీయచரணௌ ஸரணంமதீயம்" என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸர்வப்ரகாரவிலக்ஷணமான மோக்ஷதனை. எ-ம் அழகு. (எளிதினிலெய்துவன்) வருத்தமறப்ராபிபன். "உன்பதயுகமாமேர்கொண்டவீட்டில" என்று பாடமானபோது - தேவரீர்திருவடிகளிரண்டுமாகிற விலக்ஷணமோக்ஷத்திலே யெனறபடி. இவர் இப்பெருப்பேறு பெற்றபினபு பகவல்லாபதனையும் ஒருபொருளாகநினைக்கமாட்டார் காணும். திருவடிகளை மோக்ஷமாகச் சொன்னது - ஆநந்தாவஹத்வத்தாலே.

இப்படிச்சொன்னல் உமக்கு இந்தப்ராப்யலாபம் எத்தாலே? அத்தைச்சொல்லிககாணீரென்ன (உன்னுடையகார்கொண்டவண்ணம)"அதுவுமவனதின்னருளே" என்கிறபடியே தேவரீரௌதார்யமே அதுக்கு ஸாதநமென்கிறார். "கார்கொண்ட" என்கிற விசேஷணத்தாலே - மேகத்தில்நினறும் க்ர்பைக்குண்டான வ்யாவ்ர்த்தி சொல்லுகிறார். மேகமானது நாலுமாஸம் வர்ஷிக்கக்கடவதாய் அப்போதும் அபேக்ஷிதத்தவிடங்களிலே வர்ஷியாதே ஸமுத்ரத்திலும் பர்வதாக்ரத்திலும் அரண்யப்ரதேசத்திலும்வர்ஷிக்கும்; இவருடைய ஔதார்யம் அப்படியன்றிக்கே, * கொள்ளக்குறை

அ ஈ-பா-கண்டுகொண்டே-உனையும் வ்யாக்யானமும். உகூ

வற்றிலங்கிக் கொழுந்துவிட்டோங்கி யிருப்பதாகையாலே ஸர்வ காலத்திலும் ஸர்வர்க்கும் ஸர்வபலங்களையும் கொடுத்துக்கொண்டிருந்து, மஹாவ்ருக்ஷம்போலே யிருக்கிற மஹாமேகத்தை பராஜிதமாக்கி என்னை ஸ்வாதீநமாக எழுதிக்கொண்ட தென்றபடி. இப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய பரமக்ருபாபூர்வகமாக இந்த ஒள கார்யமொன்றுமே அந்தபலத்துக்கு ப்ராபகமென்றபடி. (இராமாநுசா) எம்பெருமானரே. (இதுகண்டுகொள்ளே)இது தான் சொல்லவேணுமோ, *கைபிலங்குநெல்லிக்கனிபோலேயிருக்கிறஇவ்வர்த்தத்தைதேவரீர் கண்டுகொள்ளமாட்டீரோ, அடியேன் சொல்லக் கேட்டருளவேணுமென்னுமொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ. "सुलभꣳस्वप्नरुंत्यक्त्वाकर्मभंयदुपासते|बद्धमुक्त्वाघसंमूढोगुप्तस्वेषतेक्षिता" "ஸுலபꣳஸ்வப்நருந்த்யக்த்வாகர்மபꣳயதுபாஸதே|பத்தமுக்த்வாகஸம்மூடோகுப்தஸ்வேஷதேக்ஷிதா" என்னக்கடவதிறே. (அஉ)

உனை.—அ.—எண்பத்துநாலாம்பாட்டு. மேல்பெறும் அபராத கிடக்கச்செய்தே இதுகருமுன்புநான்பெற்றலைதனக்கு ஒருஅவதியுண்டோவென்கிறார்.

கண்டுகொண்டேனெம்மிராமாநுசன்றன்னைக்கண்டுமே, தொண்டுகொண்டேனவன்றொண்டர்பொற்றாளிலென்றொல்லைவெங்நோய், விண்டுகொண்டேனவன்சீரெவ்வளவாரியைவாய்மடுத்தின், றுண்டுகொண்டேனின்னமுற்றனேவாதிலுலப்பில்லையே. ()

பதம்.	உ. னை.	பதம.	உனை.
எம்இராமா நுசன்ற ன்னை	இவர் நம்மேமாடு ஸ ஜாதியரல்லர் நம் மைஉத்தரிக்கவந் தவரென்று அஸ்ம த்ஸ்வாமியானஎம பெருமானரை,	தொண்டு கொண்டே ன்	அடிமைப்பட்டே ன்;
கண்டுகொ ண்டேன்	உள்ளபடிகண்டுகொ ண்டேன்;	என் தொலைவு	என்னுடைய, அநாதியாய்,
கண்டமு மே	இப்படி தர்சித்தவ ளவில்லை,	வெம் நோய்	அதிக்ரூரமான, கர்மங்களை,
அவன்தொ ண்டர்	அவர்க்கு அநந்யார் ஹரானவர்க ளுடைய	விண்டுகொ ண்டேன்	நீக்கிக் கொண்டே ன்;
பொன்தா ளில்	அழகிய திருவடிகளி லே,	அவன் சீர்வெள்ள வாரியை	அவருடைய, குணபூரமாகிறஸமு த்ரத்தை,
		வாய்மடுத்து	பெருவிடாயர் மடு விலே வாய்மடுத் துப் பருகுமாப் போலே,
		இன்று உண்டுகொண்டேன்	பெரிய அபிநிவேசத் தோடே,

பதம்.	உரை.
இன்றுஉண் டுகொண் டேன்	இன்று புஜித்துக் கொண்டேன்;
)ன்னம்	இன்னமும்,
உற்றன	நான்பெற்றவற்றை,
ஒதில்	சொல்லில்,
உலப்பில்லை	அதுக்கு ஒரு முடிவில்லை.

பதம்.	உரை.
	காண்டலுமென்றது-கண்ட வளவிலே என்றபடி. தொண்டு கொண்டே னென்று தொண்டுப ட்டேன்என்றுஒரு முழுச்சொல் லு; அடிமையைக் கைக்கொண் டே னென்னுதல். விள்ளுதல்- நீங்குதல். வாரி-ஸமுத்ரம். உல ப்பு-முடிவு. ... ...(அசு)

வ்யா.—அ.—எண்பத்துநாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பா:ட்டிலே-ப்ரத மபர்வநிஷ்டர்கோஷ்டியிலே அநவயியாதே யிருக்கிறவென்னைசாம பர்வமான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை பரமப்ராப்யமாக இவன த்யவஸித்திருக்கிறானென்று லோகத்தாரெல்லாரும் மறியும்படி பண் ணியருளினானென்று சொல்லி, இதிலே-எனக்கு வகுத்த சேஷி யான எம்பெருமானைக் கண்ணாரகண்டு அந்தக்காட்சிகொழுந் துவிட்டோடிப் படர்ந்து தத்யபாயந்தமாக வளருகையாலே அவர் கருணையுடைய திருவடிகளிலே அடிமைப்பட்டு அநந்தரமான துஷ் கர்மங்களைக் கட்டடங்கவிடுத்துக்கொண்டு அவருடைய கல்யாண குணம்ர்த்தத்தை வாயாரஅள்ளிகொண்டு பருகின்றநான, இன் னமும் பெற்றவற்றைச் சொலலப்புகால்மேலபெறவேண்டுமவற் றுக்கு ஒரு தொணைகயினறிகே யிருக்கச்செய்தே இனைதன்னை ஒருவாசகமிடடு என்னல சொலலித் தலைக்கட்டப் போகாதென் கிறார்.

வ்யா.—(கண்டுகொண்டேன்) “కాషాయశోభికమనీయశిఖానివేశ-దండప్రదోండ్వలకరదివిమలోపవీతమ్ | ఉద్యద్దివాకరసభమ్ల్లసదూర్ధ్వపుణ్డ్ర-మూపంతవాస్తు యతిరాజదృశోర్మమాగ్రే” “சாஷாயபோடிகமநீயசிகாநிவேசம-கண்டதண்டப்ரதோஜ்வலகரம விமலோபவீதம் - உத்யத்திவாகரசபம்ல்லஸதூர்த்வபுண்ட்ரம-ருபந்தவாஸ்துயதிராஜதாபோர்மமாகரே” என்று ப்ரார்த்தித்துப்பெறவேண்டின வடிவழகை ஆகஸ்மிகமாகக் கண்ணாரக் கண்டுகொண்டேன். “கண்டோம கண்டோம் கண் டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்,” “திருக்கண்டேன் பொன் மேனிகண்டேன் திகழும், மருகனணி நிறமுங்கண்டேன்” இத்யாதிப்படியே * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவர்கள் தநீய ரைக்கண்டாப்போலே ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றபடி. நீர்தாம் கண்ட ப்ரகாரமேதென்னில் (எம்மிராமாநுசன்றன்னை) “కలౌరామానుజస్స్మృతః” “கலௌராமாநுஜஸ்ஸ்ம்ர்தः” என்றும், “శేషోవాసైన్యనాథోవా శ్రీపఞ్చత్వితస్త్వికేః| వితరాకృయమహాప్రాజ్ఞోయతిరాజాయ” “ஶேஷோவாஸைந்யநாதோவா ஸ்ரீபஞ்சத்வேதஸாத்விகैः- விதர்க்யாய மஹாப்ராஜ்ஞ

அசு-பா-கண்டுகொண்டேன்-உரையும் வ்யாக்யானமும். உகள

ளைஞ்யதிராஜாய" என்றும் சொல்லுகையாலே இவர் நம்முடைய கோடியிலேயொருவரல்லர், எங்களை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும்உத்தரிக்கைக்காக பரமபதத்தினின்றும் நாணிருந்தவிடந்தேடி வந்தவர் என்றத்யவஸித்துக்கொண்டு அஸ்மத்ஸ்வாமியான எம்பெருமானுடையபடியை உள்ளபடிகண்டேனென்றபடி.

(காண்டலுமேதொண்டுகொண்டேன் அவன்தொண்டர்பொற்றாளில்) இப்படிதர்சித்தவளவிலே அந்தப்ரீதியானது மேன்மேலும பெருகிவந்து தம்மளவிலே சுவறிப்போகாதே அவருக்குஅந்யார்ஹரான தசியரைத தொடர்ந்து அவர்களுடைய ஸ்ப்ர்ஹணீயமான திருவடிகளிலே எல்லாவடிமைகளும் செய்வதாக அடிமைப்பட்டேன். "காண்டலுமே" என்றது-கண்டவளவிலே யென்றபடி. தொண்டுகொண்டேன் என்றது - தொண்டு பட்டேனென்றுஒருமுழுசசொல்லு. அடிமையைக்கொண்டேனென்றுதல். "த்வத்தாஸதாஸகணநாசரமாவதௌயஸ்த்வத்தாஸதைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து" என்றுஜீயருமபேசுகிறதருளிஞரிறே. (என்தொல்லைவெந்நோய்வினடுகொண்டேன்) இப்படிதாஸ்யதிலே அந்வயிக்கவே அநாதிகாலார்ஜிதங்களாய் ஸர்வேச்வரனுடைய * சுகிபாமி * நசுகுமாமிக்குடலாய அதிகுரூரங்களான கர்மங்களினுடைய பலமான என்னுடைய ஆதயாதமிகாதி துர்கங்களையெல்லாம் கட்டடங்க விடுவித்துக்கொண்டேன். வினடுதல் - நீங்குதல்.

(அவன் சீர்வெள்ளவாரியை) அந்த எம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களாகிற மஹாஸமுத்ரத்தை; ப்ரவஹியாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தையென்றபடி. அவருடைய கலயாணகுணங்கள் அஸங்கயேயங்களாகையாலே அவற்றுக்கு நிஸ்சலமாய்கொண்டு பரிதர்ஸ்யமாநமான ஸமுத்ரதனைப் போலியாகச்சொல்லலாவண்ணம் தொடர்ந்து கரைபுரண்டு ப்ரவஹியாநிற்கிறஸமுத்ரத்தைப் போலியாகசசொல்லுகிறார். விஷயம் அநுபூதமாயிருகிறப்போலே இதுவும் அநுபூதமாய்கதாணுவு மிருப்பது. அன்றிக்கே அவருடைய கல்யாணகுணபூரமாகிற ஸமுதரத்தையென்னுதல். வாரி - ஸமுத்ரம். (வாய்மடுதனினறுண்டுகொண்டேன்) ஆதித்யகிரணங்களாலே தப்தனுய் தர்ஷார்த்தனானவன்மடுவிலே புக்கு வாய்மடித்து அந்நீரைப்பருகுமாப்போலே அமுதனரும் இவருடைய விஷயீகாரத்தைப் பெறுமளவும ஸம்ஸாரிகதுர்தாபதப்தராகையாலே அந்தவிடாயெல்லாந் தீரும்படி இவருடைய விஷயீகாரத்தைப்பெற்று இவர்தம்மருகேசென்று அந்தக்கல்யாணகுணம்ர்தத்தைப் பெரிய அபிநிவேசத்தோடே வாய்மடித்து அநுபவித்துக்களித்தேனென்

கிறார். கூரராதி ரஸ்யபதார்த்தங்கள் நமக்கு ரவித்திருக்கிறப்போ லேகாணும், "பாலேபோல்சீர்" என்னும்படியான அவருடைய கல்யாண குணங்கள் இவருக்கு ரவிக்கிறபடி. வாய்மடுத்துண் கையாவது - வாயைத்திறந்து அவற்றுக்கு வாசகமான ஸப்த ராசியையிட்டு அனைதன்னேபேஸ்துதிக்கை.

(இன்னமுற்றன) இவ்வளவும் சொல்லிப்போந்த இனையன் றிக்கே இன்னமும் அவர்தம்மாலே நான்பெற்றபேற்றை. (ஓதில்) சொல்லப்புக்கால். (உலப்பிலவை) முடிவில்லை. நான் பெற்றவற்று க்கு ஒருதொகையில்லாமையாலே கணக்கிட்டுச் சொல்லமாட்டிற் றிலேனென்கிறார். உலப்பு - முடிவு. ... ...(அசை)

உரை.—அ.—எண்பத்தஞ்சாம்பாட்டு. "இராமாநுசன்றன் னை-கண்டுகொண்டேன், அவன்தொண்டர் பொற்றாளில்-தொண்டு கொண்டேன்" என்றீர், இரண்டில் உமக்கு ஊற்றமெதிலேயென் ன; எம்பெருமானார்க்கு அநந்யார்ஹராயிருப்பார்திருவடிகளை யொழிய என்னுத்மாவுக்கு வேறொருபற்றில்லையென்கிறார்

மூ.—ஓதியவேதத்தினுட்பொருளாயதனுச்சிமிக்க
சோதியையாதனெனவறியாதுழல்கின்றமதாண்டர்
பேதமைதீர்த்தவிராமாநுசனைத்தொழுமபெரியோர்
பாதமல்லாலென்றனுருயிர்க்கியாதொன்றும்பற்றிலவே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ய	தாங்கள் அதிகரித்		பட்டுழன்றுதிரி
ன் மீவதததினுடைய,	பேதமை	அப்ராப்த விஷய ப	
உட்பொரு	ஆந்கர ப்ர மேய		ஜநத்துக்கடியான
ளாய்	மாய,		அஜ்ஞாநத்தை,
"ஸ்ருதிரஸீதீ" "ச்ருதி	தீர்த்த		போக்கியருளின,
ஸிரஸி விதீப்தே'	இராமாநு		
என்கிறபடியே,	சனை		எம்பெருமானை,
அதன்உ	அந்தவேதஸிரஸ்ஸி	தொழும்	தொழுகையே நிரூப
ச்சி	லே,		சுமாமபடியான,
மிக்கசோ	நிரவதிகமாகப்ரகா	பெரியோர்	பெருமையை யுடை
தியை	சித்திருக்கிறவனை		யவர்களுடைய,
நாதன்என	நமக்கு நாதன் என்	பாதமல்	திருவடிகளை யொழி
அறியாது	று அறியாதே,	லால்	ய.
உழல்கின்ற	வ்யதிரிக்த விஷயங்	என்றனுரு	
தொண்டர்	களிலே தொண்டு	யிர்க்கு	என்னுத்மாவுக்கு,

பதம்.	உரை.
யாதொன்	வேறு ஏதேனுமொ
றும்	ரு,
பற்றில்லை	அபாச்ரயமில்லை.

"பேதமைதீர்க்கும்" என்றும் பாடம்சொல்லுவர்கள். "ஆராயிர்க்கியாதொன்றும்" என்ல்கள்ளகரத்தன்மீம

பதம்.	உரை.
லேறின இகரம் குற்றியலிகரமாகையாலே, "பல்லுலகியாவும்" என்றவிடத்திற்போலே வண்ணம்கெடாமைக்குக் கழித்து, பூர்வாபரபாதங்களுக்குஒக்கப் பதினறெழுத்தாகஎண்ணக்கடவது.	(அரு)

வ்யா.—அ.— எண்பதத்தஞ்சாம்பாட்டு. "இராமாநுசன்றன்னை - கண்டுகொண்டேன்" என்றும், "அவன்தொண்டர்பொற்றாளில்-தொண்டுகொண்டேன்" என்றும் தத்விஷயத்திலும் ததீயவிஷயத்திலும் இப்படி ஈடுபடாநின்றீர், ஆனால் இவ்விரண்டிலும் வைத்துக்கொண்டு உமக்கு எந்தவிஷயத்திலே ஊற்றமதிசயித்திருக்குமென்ன; அருகேயிருந்து கேட்கிறவர்களுக்குறித்து தாம் அதிகரித்துப்போந்த வேதத்திலுள்ள பொருளாய்க்கொண்டு அந்தவேதசாரஸ்ஸங்களான வேதாந்தங்களிலே ப்ரதிபாத்யனான நமக்குவகுத்த சேஷியென்று அறியப்பெறுதே அப்ராப்தவிஷயங்களிலே தொண்டுபட்டும் கதாகதங்களாலே இடர்பட்டும் போருகிற ஸம்ஸாரிப்ராயருடைய அறிவுகேட்டை விடுவித்த எம்பெருமானுர்க்கு அநந்யார்ஹரானவர்களுடைய திருவடிகளை யொழிய என்றைக்மாவுககு வேறொருஅபாச்ரயமில்லையென்கிறார்.

வ்யா.—(ஓதியவேதத்தினுட்பொருளாய்) "अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयीत तमध्यापयेत्" "स्वाध्यायोध्येतव्यः" "वेदमनूच्याचार्योन्तेवासिनमनुशास्ति" "स्वाध्यायान्मा प्रमदः" "अष्टवर्षंब्राह्मणमुपनयीत, तमध्यापयेत्" "स्वाध्यायोध्येतव्यः" "वेदमनूच्याचार्योन्तेवासिनमनुशास्ति" "स्वाध्यायान्मा प्रमदः" என்கிறபடியே - அதயயநவிதிபாதந்த்ராய்க்கொண்டு, தாம் அதிகரித்த வேதத்தினுடைய அவாந்தர ப்ரமேயமாய், "भूजेत्सारमंशास्त्रम्" "पञ्जेत्सारतमंशास्त्रम्" என்றும், "सर्वतसारमादद्यात्" "सावतस्सारमाततक्यात्" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸாரதமமாய்.

(அதனுச்சிமிக்கசாதிலையாதனெனவறியாது) "वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्यः" "वेदैश्चसर्वैरहमेवसेव्यः" என்றும், "वेदवेद्येपरेपुंसि" "वेदवेद्येपरेपुंसि" என்றும், "वेदे रामायणेपुण्ये" "वेदेरामायणेपुण्ये" என்றும், "अदोमध्ये तथान्तेचः ष्णस्सर्वत्रगीयते" "आदेलमत्येतदान्तेचविष्णुस्सर्वः वत्रगीयते" என்றும், "उलன்சுடர்மிகுசுருதியுள்" என்றும், "श्रुतिशिरसिविदीप्ते" "श्रुतिशिरोविदीप्ते" என்றும் சொல்லுகிறபடியே

வேதசாஸ்ஸ்ரங்களாலே கட்டடங்கப்ரதிபாத்யனாய், "ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிः" "தேஜஸாராசிமுத்ரிதம்" "ஜ்யோதிஷாமஜ்யோதிः" "தேஜஸாராசிரூர்ஜிதம்" என்கிறபடியே நிரவதிகமாக ப்ரகாசிக்கிறவனாய் வேச்வரனே, "பதிம்விச்வஸ்ய" "பதிம்விஸ்வஸ்ய" என்கிறபடியே நமக்கு ப்ராப்த சேஷியென்று நிர்மமாட்டாதே. (உழல்கின்ற தொண்டீர்) "கலாஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ராஷ்டாரமச்யுதம், நாராயணேதிமனுநா மந்த்ரமூர்த்திதம்" "நமாம்யஹம் பதிம் லக்ஷ்ம்யாः ப்ரபத்யேதேவதாः" என்றும், "நாராயணः புருஷோத்தமோ நாரஸிம்ஹவபுர்மஹாரூணः। நமோவாகேச்வரோவிஷ்ணுர்ஹயக்ரீவஸ்சதுர்புஜः" என்றும், "நாராயணபராவேதா நாராயணபராமகாः। நாராயணபராலோகா நாராயணபராகதிः" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாதிபாபவாஸனையாலே க்ஷுத்ரவிஷயங்களுக்கும் க்ஷுத்ரமநுஷ்யர்க்கும் தங்களுக்குமென்றுமொக்க சேஷபூதராய் அந்தசேஷவ்ருத்திதன்னாலே, "ப்ரதமோர்த்தஸ்ஸ்ருதேः, தஸ்யாத்மகுணப்ரவ்ருத்தாவிஷயப்ரவணः" "அதஸ்தேசார்த்தவஞ்சப்ரஸ்தா, தஸ்யஸாகாத்குணப்ரவ்ருத்தாவிஷயே ப்ரவணா" என்றும், "அதாத்மகாமாஹ்யபூத்" "கதாகதம்காமகாமாலபந்தே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - கர்ப்பஜந்ம யாம்ய தூமாதிமார்க்கங்களிலே ஸஞ்சரித்து, பஞ்சாக்நிவித்யையிலசொல்லுகிறபடியே தேவாதி யோநிகள்தோறும் * மாறிமாறிப்பலபிறப்பும் பிறந்துதிரியாநிற்கிற சபலருடைய.

(பேதைமைதீர்த்த) "தேஸாமேவானுகம்பார்த்த மஹமஜ்ஞாஸஜந்துः। நாசயாமி" "தேஷாமேவாநுகம்பார்தமஹமஜ்ஞானஜம்தமः - நாஸயாமி" என்றகீதாசார்யனைப்போலே, "பாபத்வாந்தக்ஷயாயச - ஸ்ரீமாநாவிராபூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகரः" என்றும் - அஜ்ஞாநத்வாந்தநிவாரகரானகையாலே அப்ராப்தவிஷயபஜநத்துக்கடியான அஜ்ஞாநத்தை வாஸனையோடே போக்கியருளினரென்கிறார். (இராமாநுசனைத்தொழும்பெரியோர்பாதமல்லால்) இப்படிஸர்வோத்தாரகரான எம்பெருமானைத் தாம்தாமுகந்துரக்ஷகராகஅத்யவஸித்திருக்கும் மஹாத்மாக்களுடைய பரமப்ராப்யமான திருவடி

யொழிய. பெரியோர்- ஆழ்வான், ஆண்டான், பிள்ளான்தொடக்க மானோரென்றபடி. (தொழும்பெரியோர்) "அடியைத் தொடர்ந் தெழுமைவர்கள்" என்று சொல்லவேண்டும்படி அவனை ஆச்ரயித்திருந்த பாண்டவர்கள், "சிறியார்" என்கிறபடியே உருவற்ற ஜ்ஞாநராய்ப்போந்தார்கள்; இவரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட குறைகளொன்று மின்றிக்கே அத்தாலேஇப்படிப்பட்ட பெருமையொன்றுமேகாணும் முற்படவுண்டாவது. (என்றவரு ருயிர்க்கு) * "அவன்தொண்டர் பொற்றாளில் தொண்டுகொண் டேன்" என்னும்படியான அத்யவஸாயத்தோடே போந்திருக் கிறவென்னுடைய விலக்ஷணமான ஆத்மாவுக்கு. (யாதொன்றும் பற்றில்லையே) வேறொரு அபாஸ்ரயமில்லை. "वाचायतीन्द्र)" "வாசா யதீந்த்ர" என்கிறச்லோகத்தாலே இவ்வர்த்தத்தையும் ஜீயரு மருளிச்செய்தாரிறே. ... ... (அரு)

உரை.—அ.—என்பத்தாறும்பாட்டு. "இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்பாதமல்லாலென்றனையிர்க்கியாதொன்றும் பற்றில்லை" என்றவநந்தரம, முன்பு அப்ராப்தவிஷயங்களைப் பற்றியிருப்பாரை பந்துக்களாக நினைத்து அவர்களளவிலே தாம்ப்ரவணராய்ப்போந்தபடிகளை யநுஸந்தித்து, இனி அது செய்யேன், எம்பெருமானைச்சிந்திக்கும்மநஸ்ஸுடையார் யாரேனுமாகிலும் அவர்கள் என்னை ஆளவுரியவர்களென்கிறார்.

மூ.—பற்றுமனிசரைப்பற்றியப்பற்றுவிடாதவரோ
யுற்றரெனவுழன்றோடினேயினியொள்ளியநூல்
கற்றார்பரவுமிராமாநுசனைக்கருதுள்ளம்
பெற்றார்யவரவரெம்மைமினாறுலும்பெரியவரே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பற்றுமனிசரை பற்றி அப்பற்றுவிடாதவரோ	ஒன்றுக்கும்பற்றுத, க்ஷுத்ரமநுஷ்யரை, ஆச்ரயித்து, அதஆச்ரயணம்வி டாதேநிற்கிறவர் களையே,	ஓடி	அவர்கள் முகத்தில் விழிக்கப் பெறுவ தெப் போதோ வென்று ஓடி, அவர்களுடைய ஸம் ச்லேஷவிச்லேஷ ங்களிலுண்டான ஹர்ஷசோகங்க ளாலே,
உற்றரென உழன்றோடி	பந்துக்களென்று அநுஸந்தித்து, அவர்பின்னே திரிந் துழன்று,	இனிஎன் யேன்	இனியிவரிலரெனக்கொண்; தத்வஹித புருஷார் த்தங்களை,
நினைய	அவர்கள் விஷயமா ன ப்ராவண்யத் தாலே,		

பதம்.	உரை.
ஒள்ளிய நூல் கற்றூர்	ஸுவ்யக்தமாக ப்ரகாசிப்பிக்கும், சாஸ்த்ரங்களை, அதிகரித்திருக்குமவர்கள், தங்கள் கல்விக்குப்ரயோஜநமிதுவென்று,
பரவும்	ப்ரேமத்தாலே அடைவு கெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுநின்றுள்ள,
இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்,
கருதும்	அநுஸந்திக்கையேயாத்ரையாயிருக்கும்,
உள்ளம்	மநஸ்ஸை,
பெற்றூர்	நிதிபெற்றூப்போலேலபித்திருகுமவர்கள்,

பதம்.	உரை.
யாவர்	யாவர் சிலர்,
	அவர்கள் குலசரண கோத்ரங்கள் ஏதேனுமாகவமையும்,
அவர்	அவர்கள்,
எம்மை	நம்மை,
நின்றுஆளும்	இவ்வாத்மா உள்ளவளவும்ஒருபடிப்பட அடிமைகொள்ளும்,
பெரியவர்	மஹாநுபாவர்.

அதவா, பற்றூமனிசர் இத்யாதிக்கு-க்ஷுத்ரமநுஷ்யனை ஆச்ரயித்து அந்த ஆச்ரயணம்விடாதே அவனாகளையே உத்தாரகராக அநுஸந்தித்து உழன்று ஓடினையேயெனனவுமாம். (அசு)

வ்யா.—அ.—எண்பத்தாறும்பாட்டு. கீழ்ப்பபாட்டிலே "இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோர் பாதமல்லாலெ றறுருயிரக்கியாதொன்றும் பற்றில்லை" என்று-தம்முடைய நிஷ்டையசொன்னர்- இப்பாட்டிலே - முற்காலமெல்லாம் அப்ராபத விஷயங்களைத் தங்களுக்கு அபாச்ரயமாகப் பற்றிக்கொண்டு போந்து அவர்களைபந்துக்களாகநினைத்து அவர்களளவிலே, "தாயேதந்தையெனறும் தாமே கிளைமக்களென்றும்" என்கிறபடியே தாம அதிமாத்ரபரவணராய்ப் போந்தபடிகளை யநுஸந்தித்து பீதபீதராய், அப்படி செய்யக் கடவேனல்லேன், தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை உள்ளபடி யறியக்கடவரான பெரியோர்களாலே ஸ்துதிக்கப்படுகிற எம்பெருமானைச் சிந்திக்கும் மநஸ்ஸை, நிதிபெற்றூப் போலே லபித்தவர்கள் ஆரேனுமாகிலும அவர்களே எனனே ஆளவுரியவர்களென்கிறூர்.

வ்யா.—(பற்றூமனிசரைப்பற்றி) "பெரியேரையினபின் பிறர்க்கே யுழைத்தேனையாமேனன்" என்றும், "ஶாந்தவாஶாஸலோலஃ" "பாந்தவாபாஸலோலஃ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸம்பத்தி ஸர்வஸ்வாபஹாரிகளாய் ஆபத்பரகூகராயுமிருக்கையாலே ஒன்றுக்கும் பற்றூதகூக்ஷுத்ரமநுஷ்யனை ஸ்வரூபநாசகரமான அடிமைத்தொ

ழில்செய்வதாக ஆச்ரயித்து.(அப்பற்றுவிடாதவரே)அந்த ஆச்ரய ணத்தை விடமாட்டாதவரே. (உற்ரெனவுழன்ரோடி) இப்படி ஆபாஸபந்துக்களானவர்களே மாத்ர்பித்ர்பௌத்ராதியான ஸர்வவிதபந்துக்களென்றும் நிர்வாஹக னென்றும் ரக்ஷகனென்றும் ப்ரமித்து அவர்கள் பின்னே திரிந்து அவர்களைப் பார்க்குமளவும் நின்றவிடத்தில் நிற்கவொட்டாத அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே அவர்களிருந்தவிடம் தேடிக்கொண்டு ஓடி. அவர்கள் தன்னிலும் தண்ணியரென்று அறியமாட்டாதே அவர்களாலே என்றனக்கு ஒருபுருஷார்த்தவிதி யுண்டென்று அவர்கள்க்ர்ஹங்களுக்குப் பலபடியாலு மோடி. ஓடி - ஓடிப்போயென்றபடி. (நையினி) எம்பெருமானுடைய விஷயீகாரத்தைப் பெற்றபின்பு இப்படி செய்து பரிதிலனுகேன். அவர்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங் களிலுண்டான ஹர்ஷசோகங்களாலே பரிதிலனுகேனென்றபடி.

அன்றிக்கே, (பற்ரு மனிசர்) இத்யாதிக்கு - கூரத்தாழ்வா னரை யாஸ்ரயித்து அந்த ஆஸ்ரயணம் விடாதே அவர்களையே உற்ரு ராக அநுஸந்தித்து உழன்று ஓடினையேயென்று பொரு ளாகவுமாம். "ஸரீஶ்வரத்வாரபஹிர்விதர்திகா ஸராஸிகாயைரசிதோயமஞ்ஜலிः" "ஸ்ரீமத்வாரபஹிர்விதர்திகா ஸராஸிகாயை ரசிதோயமஞ் சலிः" என்கிரப்போலே அவர்களுக்கு ஒரு நமஸ்காரமென் கிரர்காணும்.

(ஒள்ளிய நூல்கற்ரர் பரவும்) "஋சோயஜுாம்ஷிஸாமானி தத்தைவாதர்வ் வாணிச| ஸர்வமஸ்தாபரா ன்தஸ்தம் யச்சான்யதபிவாஜ்ரயம்" "ஸ்வஜ்ஞானம்ப்ராபகஜ்ஞானம் ப்ராப்யஜ்ஞானம் ப்ராப்யஜ்ஞானமுமக்ஷுபிः|ஜ்ஞானத்ரயமுபாதேயமேததன்யன்னகிஞ்சன" "நிசாயஜ்ஞலி வஸிஸாமாநிதனைதவாதாவணுநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தமயச் சான்யதபிவாங்மயம்" "ஸ்வஜ்ஞானம்ப்ராபகஜ்ஞானம்ப்ராப்யஜ்ஞானம் முமுக்ஷுபிः-ஜ்ஞானத்ரயமுபாதேயமேததன்யன்னகிஞ்சன" என்றும், "சுடர்மிகுசுருதி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ர ஹமாய் தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை உள்ளபடி ப்ரகாஶிப்பிக்கு மதானரஹஸ்யத்ரயத்தை ஸ்வாசார்யரான எம்பெருமானுடைய ப்ரஸாதத்தாலே பெற்று,அதுக்கு ஆந்தரப்ரமேயமாய் தத்யாதாத் ம்யரூபமாய் ஸாரதமமாயிருந்துள்ள அர்த்தம், "ஆசார்யதேவோபவ" "தேவமிவ ஆசார் யமுபாஸீத" "ஆசார்யதேவோபவ" "தேவமிவ ஆசார் யமுபாஸீத" என்றும், "யஸ்யதேவேபராபக்திர் யதாதேவேததாகுரொள" என்றும், "தேவவத்ஸ்யாதுபாஸ்யः" (தேவவத்ஸ்யாதுபாஸ்யः) என்றும், "தஸ்மிந்ராமாநுஜார்யேகுருரிதி சபதம்பாதி நாந்யத்ர" "தஸ்மிந்ராமாநுஜார்யேகுருரிதி சபதம்பாதி நாந்யத்ர" என்கையாலே - எம்பெருமானரோடென்று

தெளிந்து நிலைபெற்றிருக்குமவர்கள் தந்தாமுடைய கல்விக்கு ப்ரயோஜந மிதுவேயென்று ப்ரேமத்தாலே அடைவுகெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணுநின்றுள்ள.

(இராமாநுசனே) எம்பெருமானாரை. (கருதமுள்ளம் பெற் றார் யவர்) "రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే" "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம்ப்ரபத்யே" என்றும், "శరణేనమిరామానుజమ్" "ஸரணமேமி ராமாநுஜம்" என்றும், "ராமாநுசமுனிவன் வாய்ந்தமலர்ப்பா தம் வணங்குகினறேன்" என்றும், "இதத்தாயிராமாநுசன்" என் றும் சொல்லுகிறபடியே அநுஸந்திக்கையே யாத்ரையாயிருக்கும் திருவுள்ளத்தையுடையார், "எக்குற்றவாளரெதுபிறப்பேதுயல் வாக நின்றோர்" என்கிறபடியேஉருவற்றநாகத்தையும் தண்ணிய ஜந்மத்தையும் நிஷித்த வ்யாபாரதையு முடையராகிலும்.

(அவர் எம்மை நின்றுளரும் பெரியவரே) அப்படிப்பட்ட குற் றத்தையும் பிறப்பையும் இயல்வையுமுடையவராகிளநமக்குசேஷி களாய், நம்மை யாவதாத்மபாவியாகஅடிபோராதே ஒருபடிபபட நின்று யதேஷ்டவிநியோகார்ஹராம்படி ஆளாகினறுள்ள மஹா த்மாக்கள். "யவரேலுமவராகண்டீர" "அவரெமமை நின்றுளரும் பெரியவரே" என்று நமமாழ்வாரும அருளிச் செய்தாரிறை. "శ్వపచోపిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః" "சுபாலபாகவத்பக்தாவிப்ராபாகவதாஸ்ஸ்மர்தா" "பக்திரஷ்ட விதாஹ்யேஷா யஸ்மிந்ம்லேச்சேபிவர்ததே, ஸவிப்ரேந்த்ரோமுநிஸ்ரீமாந் ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதः- தஸ்மைதேயம்ததோதேதாக்ராஹ்யம் ஸசபூஜ்யோயதாஹ்யஹம்" "ஸ்வபசோபிஹரேர்நாமயஸ்யவாசி" "ஸக்ர்தப்யவசாத்விநிர்க்கதஸ்சேத குலதவவம்மதஸ்யபாத தூளிः" "அநுவ்ரஜாம்யஹம்நித்யம்பூயயேதயங்க்ரிரேணுபிः-தாஸ் ஸர்வாஸ்ஸ்ரிரஸாதேவः ப்ரதிக்ர்ஹ்ணதிவைஸ்வயம்" என்னக் கடவதிறை. ... ... (அசு)

உரை.—அ.—எண்பத்தேழாம்பாட்டு. சேதநருடைய ஜ்ஞா நவ்யவஸாயங்கள்கலங்கும்படிஆக்ரமியாநின்றுள்ளகலிகாலத்திலே உமக்கு இந்த வ்யவஸாயம் ஒருபடிப்பட நில்லாதிறே யென்ன; அது ஆக்ரமிப்பது எம்பெருமானாரலே உபக்ர்தமான ஜ்ஞாநத் திலே அநந்விதராயுள்ளவர்களை யென்கிறார்.

மூ.—பெரியவர்பேசிலும்பேதையர்பேசிலுந்தங்குணங்கட்
குரியசொல்லென்றுமுடையவனென்றென்றுணர்வின்மிக்
தெரியும்வண்கீர்த்தியிராமாநுசன்மறைதேர்ந்துலகில்[கோர்
புரியும்நன்ஞானம்பொருந்தாதவரைப்பொருங்கலியே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பெரியவர்	பேசுகைக் கிடான உணர்வில் ஜ்ஞாநபக்திகளை யுடையரா யிருக்கும்பேரளவுடையார்,	மிக்கோர் தெரியும்	ஜ்ஞாநாதிகரானவர்கள், பலகாலும் விவேகித்தநுஸந்தியாநின்றுள்ள,
பேசிலும்	சொல்லிலும்,		
பேதையர்	அஜ்ஞாநபக்திகளுக்கு எல்லையாயிருக்கும் அளவிலானவர்கள்,	இராமாநுசன் }	எம்பெருமானார்,
பேசிலும்	சொலலிலும்,	மறை தேர்ந்து	ஆராய்ந்து,
அவர்களுடைய ஜ்ஞாநபக்திகளால் எல்லைகாண ஒண்ணாத படியாய் இவர்களுடைய அஜ்ஞாநாபக்திகளால்நமக்குபூம் யன்றெனறு மீள வேண்டாத படியாய்,	உலகில் புரியும் நல்ஞானம் பொருந்தாதவரை }	சோராதவர்களை,	
தங்குணங் கட்குரிய	இப்படிதங்கள் குணங்களுக் கிடாகட பேசலாம்படி யிருக்கிற,	கலிபொரும்	கலி மேலிட்டு நலியும்.
சொல்	சமமுடைய ஸ்வரூபாதிகளுக்கு வாசகப்பேசும் ஸப்தம்,		அந்தஜ்ஞாநத்தில் சேர்ந்தவர்களை நலியாதென்றுகருத்து.
சமமான ஸப்தம்,			"குணங்கட்குரிய சொலலொன்றுமுடையவன்" என்றுபாடமானபோது - தங்களுடைய ஜ்ஞாநபக்திகளும் அஜ்ஞாநாபக்திகளுமாகிற குணங்களுக் கிடாகடபேசலாம்படி யிருக்கிறபடியும் மிகையென்றுதல், இது பொருதென்றுதல் சோராச் சேர்த்தியாயிராதே, அபரிச்சேத்யமஹிமாவாலும் அளவிறக்க வளஸீல்யத்தாலும் சேரும்படியாயிருக்கும் ஸ்வாமியென்றபொருளாகக்
என்றும	ஸர்வ காலத்திலும்,		
உடையவ ளென்றென்று	உடையாராயிருக்குமவனென்று, }		

பதம். உரை. பதம். உரை.

கடவது. ஒன்றுதல் - கூடுதலாமான சொல்லை யென்று முடை
ய் - சேர்த்திக்கு வாசகமாகிறது. பாராயிருக்குமவரென்று பொரு
"தண்குணங்கட்கு" என்றும் பாளாகக் கடவது. உரியவென்றது-
டம்சொல்லுவர்கள். அப்போது, தக்கவென்றபடி. தெரிதல் - வி
பெரியவர் பேசிலுமாம், பேதை வகித்தல. வண்மை - அழகு.
யர் பேசிலுமாம், அவரவர்களை தேர்தல் - ஆராய்தல். புரிதல் -
ளவுக்கீடாகப் பேசலாம்படி தம்கொடுதல். பொருந்துதல் - சே
முடைய குணங்களுக்கு ப்ராப்தருதல். ... ... (அ௯)

வ்யா.—அ.—எண்பத்தேழாம்பாட்டு. "அவரம்மைநின்ற
ளும்பெரியவரே" என்று-தத்தீயர்விஷயமாக உமக்குண்டான ப்ரா
வண்யத்தைச்சொன்னீர், ஆனல்சேதநருடைய ஜ்ஞாநவ்யவஸாய
ப்ரேமங்கள் கலங்கும்படி அகரமியாதிபதமுள்ளஇந்த கலிகாலத்தி
லேஉமக்குஇப்படிப்பட்டவ்யவஸாயம் என்றுமொக்கஒருபடிப்பட்
டிருக்கக் கூடுமோவென்று அருகேயிருப்பார் சிலர்கேட்க; பரத்வ
ஸௌலப்யாதி குண பரிபூர்ணராகையாலே, அளவுடையராயும்
அறிவிலிகளாயுமிருக்கிற அதிகாரிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்புக்
கால் அவரவர்களுடைய அதிகாரத்துக்குத் தகுதியான பேச்சுக்க
ளாலே பேசுகைக்கீடானஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளையுடையரான
எம்பெருமானுராலே உபகரிக்கப்பட்ட விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தைப்
பெறுதே யிருந்தவர்களை அந்தகலிகாலம் ஆக்ரமித்து ஜ்ஞாநப்ர0
ஸாதத்தைப்பண்ணுமித்தனையொழிய அந்த ஜ்ஞாநத்தைப் பெற்ற
வென்னை ஆக்ரமிக்கமாட்டாது, ஆகையாலே எனக்குஇந்தவ்யவ
ஸாயம் யாவதாத்மபாவியாக நடக்கத்தட்டிலலையென்று திருவுள்
ளமாகஅருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(பெரியவர்பேசிலும்)ஸ்தோத்ரமபண்ணுகைக்கீடான
ஜ்ஞாநஸம்பந்திகளை யுடையராயிருக்கும் பேரளவுடையார் ஸ்தோ
த்ரம் பண்ணிலும். (பேதையாபேசிலும்) ஸ்தோத்ரமபண்ணுதே
கைவாங்கியிருக்கைக்கீடானஅஜ்ஞாநாஸம்பந்திகளுக்கீடாயிருக்கும்
அறிவிலிகள் ஸ்தோத்ரம் பண்ணிலும். ஜ்ஞாநாதிகரானவர்கள்
தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநஸம்பாதிகளாலேஎல்லைகாணவொண்ணாத
வைபவத்தையுடையவரென்று ஸ்தோத்ரத்தில் நின்றும் மீள
வேண்டும்படியும், அஜ்ஞரானவர்கள் தந்தாமுடைய அஜ்ஞாநாஸ
க்திகளையநுஸந்தித்துக்கொண்டுஅவருடையவைபவமெங்கே,அஜ்
ஞரான நாங்களெங்கே?, அவர் வைபவத்தை நாம் ஸ்துதிக்கை
வகிஷ்டனைச் சண்டாளன் ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்போனபடியா

மென்று ஸ்தோத்ரத்தில்நின்றும் மீளவேண்டியிராதபடி. (தன் குணங்கட்குரிய சொல்லென்றுமுடையவன்) அவ்விருவருடையவும் ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளுக்கும் அஜ்ஞாநாஸக்த்யாதிகளுக்கும் தகும்படிதம்மை யமைத்துவைத்து அவற்றுக்குத்தகுதியாக அவ்விருவரும் ஸ்துதிக்கலாம்படியிருக்கிறதம்முடையஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளுக்குத் தனித்தனியேவாசகமானசப்தங்களைஸர்வகாலமுமுடையவர். ஸஹஸ்ரமுகமாக ஸர்வவித்யைகளையும் சிக்ஷித்துக்கொண்டு போந்த மாஹாத்ம்யத்தையுடையவராகையாலே எத்தனையேனும்ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளையுடையாரும் அவருடையவைபவத்துக்குத் தகுதியாகப் பாசுரமிட்டுச்சொல்லமாட்டார்கள். இப்படியானபின்பு அஜ்ஞாநாசக்திகளையுடையவர்க்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. ஆனாலும் அவர்கள் தந்தாமுடைய பக்திபலாத்காரத்தாலேஸ்துதிகைப்புகைகால்அவர்களுடையஸ்துதிகுத் தகுதியாம்படிதம்மையமைத்துவிஷயமாக்கின ஸௌசீல்யகுணநிதியென்றபடி. என்று எனறது-இப்படிசொல்ல வெனறபடி. "தமகுணங்கட்கு" என்று பாடமானபோது - தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநசக்திகளும் அஜ்ஞாநாஸக்திகளுமாகிறகுணங்களுக்கீடாகப்பேசும்சப்தமித்தனைமிகையென்றுதல், இதுபொறுதெனறுதல், சேராசேர்த்தியாயிராதே அபரிச்சேத்யமஹிமாவாகும் அளவிறந்த ஸௌசீல்யத்தாலும் சேரும்படியிருககும் ஸ்வாமியென்று பொருளாகக்கடவது. ஒன்றுதல்-கூடுதலாய-சேர்த்திக்கு வாசகமாகிறது. இதுவேயதார்த்தம், விஸதர்சமாகச சொனனார்களல்லர் என்று அவர்கள் பண்ணும் ஸ்தோத்ரங்களிறுடைய ஸமீசீநயனையஸ்தாபிக்கையென்றபடி. உரியவெனறது - தக்கவென்றபடி. உடையவரென்றது - ஸ்வாமியென்றபடி. "தம்குணங்கட்கு" என்றும் பாடஞ் சொல்லுவர்கள்; அபபோது - பெரியவர் பேசிலுமாம், பேதையர்பேசிலுமாம், அவர்கள் தந்தாமுடையஅளவுகளுக்கீடாகப் பேசலாம்படிதம்முடையகுணங்களுகதுப்ராப்தமானசொல்லையென்று முடையவராயிருககுமவரென்று பொருளாகக்கடவது.

(உணர்வில்மிகுகோர்) ஜ்ஞாநசக்திகளில் வந்தால் "இவர்களை ஸர்வஜ்ஞராகள் இவர்களை ஸர்வாதிதர்கள்" என்னும்படி *மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்றவர்கள். (தெரியும் வண்கீர்த்தி) தெளிந்துகொண்டு, "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின" என்னும்படி பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தைக் கொடுககும்படியாயிருக்கிறஅழகிய கீர்த்தியையுடையரான. தெரிதல்-விவேகித்தல். வண்மை-அழகு (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். (மறைதேர்ந்துலகில்) "గమ్భీరాణామకృతకరిరామ్" "கம்பீராணமகர்தகராம்" என்கிறபடியேதன்னுடைய *உட்பொருளைத் தெரியப்புக்கார்க்கு தான் அதிகரமாயிருக்கையாலே வேதத்துக்கு "மறை" என்று பேராய்த்து. இப்படிப்பட்டவேதத்தை, "இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதம்ஸமுபப்ரம்

ல்ல்'' ''இதிஹாஸபுராணப்யா0வேத0ஸமுபப்ரஹ்மயேத்'' என் கிறபடியே உபப்ரஹ்மணத்தைக்கொண்டு அர்த்தவிரோதாதிக ளொன்றும் வாராதபடிபராமர்சித்து வேதார்த்தஸங்க்ரஹ கீதா பாஷ்யாதிகளைப் பண்ணியருளியென்றபடி. தேர்தல் - ஆராய்தல்.

(உலகில் புரியும்நன்ஞாநம்)இந்தஅஜ்ஞாநப்ரசுரமான லோக த்திலே அவற்றை வ்யாக்யாநம்பண்ணி ஆஸேது ஹிமாசலமாக எல்லார்க்கும் உபகரித்த விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்திலே. புரிதல்- கொடுத்தல். (பொருந்தாதவரை) இப்படிஸர்வருக்கும் உபதேசித் துப் போந்தாலும்,உப்பக்கொண்டாரைப்போலேவிஸ்வாஸமாந்த் யதையாலும் கர்ப்பநிர்ப்பாக்யதையாலும் அந்வயி யாதவர்களை. உபதேசத்துக்கூட்படாதவர்களேயென்றபடி. பொருந்துதல் சேரு தல். (பொருங்கலியே) கலிதோஷம்வந்து ஆக்ரமிக்கும். கலிவந்து மேலிட்டு நலியத்தொடங்குமென்றபடி. ஆகையாலே எம்பெருமா னுடைய விஷயீகாரத்தாலே அந்த விலக்ஷணஜ்ஞாநத்தைப் பெற்றிருக்குமவர்கள் எவர்களேயாகிலும் அவர்களை கலிநலியமா ட்டாதென்றதாய்த்து. ''காவலில் புலனை வைத்துக் கலிதன்னைக் கடக்கப்பாய்ந்து - காவலிட்டுழிதருகின்றோம் நமன்றமர்தலைகள் மீதே'' என்று இவ்வர்த்தத்தைத்தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரும் அருளிச்செய்தாரிறே. ''नखलुभागवतायमुपयुञ्जन्ति'' ''नकलुभागवतायमविषयंकश्चन्ति'' என்றுச்ருதியும், ''परिहारमधुसूदनप्रपन्नाः प्रभुरहमन्यन्नणान्नवैष्णवानाम्'' ''त्यजभटयूरतरेणतानपापान्'' ''பரிஹாரமதுஸூதநபரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ர்ணம்நவைஷ்ணவாநாம்'' என்றும், ''த்யஜபடதூதகோணதாநபாபாந்'' என்றும் *நமனும் தன்தூதுவரைகுறித்துச் சொன்னானிறே. ... (அஎ)

உரை.—அ.— எண்பத்தெட்டாம்பாட்டு. எம்பெருமானார் உபகரித்தஜ்ஞாநத்தில் அந்வயமில்லாதாரைக் கலிதோஷம் நலியு மென்றார் - கீழ்; அந்தஜ்ஞாநத்தை உபகரிக்கைக்காக அவர் வந்து அவதரித்தபடியை யநுஸந்தித்து, எம்பெருமானாராகிற விOஹம் குத்ருஷ்டிகளாகிறபுலிகளைநிரஸிப்பதாகலோகத்திலேவந்தப்ரகார த்தைச்சொல்லிஸ்தோத்ரம்பண்ணக்கடவேனென்கிறார்.—இதில்

மூ.—கலிமிக்கசெந்நெல்கழனிக்குறையல்கலைப்பெருமா
ளெலிமிக்கபாடலையுண்டுதன னுள்ளந்தடிதததனால்
வலிமிக்கசியமிராமாநுசன்மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்றிப்புவநத்தில்வந்தமைபோற்றுவனே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கலிமிக்க	உழுவது நடுவது அறுப்ப தாய்ச் செல்லுகிற ஆ வாரத்தால் மிக்க,	செந்நெல்	செந்நெற்கள் விளை யாநின்றுள்ள,
			வயலகளையுடைய

பதம.	உரை.
குறையல்	திருக்குறைய லூரு க்கு கிர்வாஹக ராய்,
	* இருந்தமிழ் நூற்பு லவராகையாலே,
கலை	சாஸ்த்ர ரூபமான ப்ரபந்தங்களைச் செய்தருளின,
பெருமான்	லைபவத்தை யுடை யரான திருமங் கையாழ்வா ருடைய,
மிக்கஒலி பாடலை	"ஒலிகெழுபாடல்" எனலும்படி மிக கத்வநியையுடை த்தான திருமொ ழியை,
உண்டு	தாகமாகவும் போ ஷகமாகவும போ க்யமாகவும் அநு பவித்து,
தன்	தம்முடைய,
உள்ளம்	திருவுள்ளம பூரித்
கடிந்து	து,
அதனால்	அத்தாலே,
	ப்ரதிபக்ஷ தர்ஶந்த னை க ஸஹியாத படி,
வலிமிக்க சீயம்	அதி ப்ரபலமான, வி0ஹம்போலே யி ருக்கிற,
இராமாநு சன்	எம்பெருமானர்,

பதம்.	உரை.
	பாஹ்யரைப்போ லன்றிக்கே,
மறை	வேதங்களை அங்கீகரி த்துக்கொண்டு நி ன்று,
வாதியராம்	வாதங்களைப்பண்ணி லோகத்தை கபளிப் பிக்கிற,
புலிமிக்க தென்று	குத்ருஷ்டிகளாகிற பு லிகள் மிக்கதென் று,
	ஸாதும்ர்கங்களான யாகின்றுள்ள து ஷ்டம்ர்கமான பு லிமிக்ககாட்டிலே அவை தன்னை நி ராலிக்க வற்றான தொரு வி0ஹம் வந்து தலைப்படு மாபோலே,
இப்புவகத் தில்	ஸ்மததூஷகரான குத்ருஷ்டிகள் வர் தநிக்கிற இந்த பூ மியிலே
வந்தமை	தம்மததூஷகராய்வ ந்தவதரித்தப்ராகா ரத்தை,
போற்று வன்	ஸ்துதிக்கக் கடவே ன்.

கலி - ஆரவாரம்; மிடுக்குமாம். அப்போது பூஸாரத்தைச்சொல் லுகிறது. கழனி-வயல். சீயம்-வி0 ஹம். போற்றுதல்-புகழுதல்.

வ்யா.—அ.—எண்பத்தெட்டாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில் - எம் பெருமானர் உபதேஸித்த ஜ்ஞாநத்தில் அந்வயமில்லாதாரை கலி ப்ரயுக்தமரணதோஷம் ஆக்ரமித்து நலியுமென்று சொல்லி, இதிலே அந்த ஜ்ஞாநத்தை லோகத்தார்க்கெல்லா முபதேஸிக்கைக்காக

அவர் * விண்ணின்தலைநின்றும் * மண்ணின்தலத்துதித்தபடியை யநுஸந்தித்து, செந்நெல்கள் விளையாநின்றுள்ள வயல்களையுடைய திருக்குறையலூர்க்கு ஸ்வாமியான திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யப்ரபந்தமாகிற பெரியதிருமொழியை அநுபவித்துக்களித்து, ப்ரதிபக்ஷிகளுடையகந்தத்தையும் ஸஹிக்கமாட்டாதே ப்ரபல மான வியோஹம்போலேயிருக்கிற எம்பெருமானார், வேதபாஹ்யரைப்போலன்றிக்கே வேதத்தைப்ரமாணமாக இசைந்து அதுக்கு விபரீதார்த்தங்களைச்சொல்லி லோகத்தை நஶிப்பித்த குத்ருஷ்டிகளாகிற புலிகள் தன்னரசு நாடாகக்கொண்டு தடையறநடமாடாநின்ற அவர்களுடைய மதங்களை நிரஸிக்கைக்காக அவர்கள் நடையாடுகிற இந்தபூமியிலே வந்தவதரித்தப்ரகாரத்தை ஸ்துதிக்கக் கடவே னென்கிறார்.

வ்யா,—(கலிமிக்கசெந்நெல்கழனி) உழுவது நடுவது அறுப்பதாய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் செலவுகிற ஆரவாரத்தாலமிக்க செந்நெலையுடைத்தான கழனிகளையுடைய. கலி - ஆரவாரம். அன்றிக்கே, "கலி" என்று - மிடுக்காய் ஸாரவததான பூமியிலே விளைந்தசெந்நெலென்னுதல். தத்தத்காலங்களிலே விளைதது விளைந்த பயிராகையாலே ஸாரமாக விளையாநிற்கிற பயிரென்னுதல். கழனி - வயல். (குறையல்கலிப்பெருமான) இப்படிப்பட்ட செந்நெலகளோடே கூடின வயல்களையுடைததாகையாலே, "மன்னிய சீர்த்தெங்குசூழ்குறையலூர்" என்கிறபடியே - ஸகலஸம்பத்துகளையுமுடைத்தான திருக்குறையலூருக்கு நிர்வாஹகராய, "இருந்தமிழ்நூல்புலவன்" என்கிறபடியே - ஸாஸ்த்ரரூபங்களான திவ்யப்ரபந்தங்களை செய்தருளி உபகரித்த நமோஹராபகாரகரான திருமங்கையாழ்வாருடைய. "குறையல்பிரானடிகளிழ" என்று இப்ரபந்தாதியிலேயும் இவருடைய உபகாரத்தை அநுஸந்திதகாரிதை. செயதவ0ஸததில் க்ர்தஜ்ஞராய்ப் போருகிறவர் இவரும் அவருமே காணும்.

(ஒலிமிக்கபாடலை) இம்மஹராபகாரகராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம் தொடக்கமான திவ்யப்ரபந்தங்களை "இனபபபாடல்" என்கிறபடியே - அநுஸந்திக்கப் புக்கவர்களுகது அர்த்தாஸத்தாலும் போக்யதையாலும் ஆநந்தம் மிகுதியாய்ககரைபுரண்டிருக்கையாலே திமிர்த்து, "கலியனதொலிமாலை" என்கிறபடியே பெருமிடறு செய்து அநுஸந்திக்கவேண்டுகையாலே மிக்கதத்வனியையுடைத்தானப்ரபந்தங்கள். * மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் ஆறங்கங்கூறுவதாகப் பண்ணியருளின திவ்யப்ரபந்தங்க ளென்றபடி. ஒலி - த்வனி. அந்தப்ரபந்தங்களினதாரகமாகவும் போஷகமாகவும்

போக்யமாகவும் நினைத்துக்கொண்டு முற்றூட்டாக வநுபவித்து. (தன்னுள்ளந்தடித்து) அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதியாலே தம்முடைய திருவுள்ளம்பூரித்து. இவ்வநுபவத்தாலே காணும்ப்ராதிபக்ஷிராஸநத்துக்குத் தகுதியான மிடுக்கு அவருக்குண்டானது. தடித்தல்-பூரிக்கை. (அதனால் வலிமிக்கசீயம்) அந்த பரிபூர்ணஜ்ஞாநமாகிற மிக்க பலத்தையுடையராய் வி0ஹம்போலே யிருக்கிற. (இராமாநுசன்) எம்பெருமாளுர். ப்ரதிபக்ஷ தர்ஶநத்தை ஸஹியாதே அவர்களை பக்ஷராகப்பண்ணுமவராகையாலே, "வலிமிக்கசீயம்" என்கிறார். வலி - பலம். சீயம - வி0ஹம். (மறைவாதியராம்) வேதாஉப்ராமாண்யவாதிகளான பௌத்தாதிகளைப்போலன்றிக்கே வேதத்தைப்ரமாணமாக அங்கீகரித்துவைத்து அதுக்கு அபாதகதங்களைச்சொலலி இவற்றைகொண்டு துர்வாதம்பண்ணி லோகத்தாரெல்லாரையும் ப்ரமிப்பித்துமஞ்சிப்பித்துக்கொண்டுபோருகிறகுதர்ஷ்டிகளாகிற. (புலிமிக்கதென்று) புலிகள்மிக்கதென்றுநிவாரகரில்லாமையாலே அவை தனிக்கோல் செலுத்தாநின்றனவென்று. (இபபுவநத்தில் வந்தமை) ஸாதும்ர்கங்களை கலியாநின்றுள்ளதுஷ்ட ம்ர்கமானபுலிமிக்ககாட்டிலே அவைதன்னை நிராஸிக்கவற்றானதொரு வி0ஹம்வந்து தலைப்படுமாப்போலே ஸம்மதாஷகரான குதர்ஷ்டிகள் வர்த்தித்து தனிக்கோல் செலுத்துகிற இந்தபூமியிலே தம்மததூஷகராய்க்கொண்டு * விண்ணின்தலைநின்றும் வந்து அவதரித்தப்ரகாரத்தை. (போற்றுவனே) ஸ்துதிக்கக்கடவேன். போற்றுதல்-புகழ்தல். "గురుంప్రకాశయేద్వీమాన్" "குரும் ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" எனகிறபடியே அவர்தம்முடைய குணசேஷ்டிதங்களைப புகழக்கடவேனென்று ருளிச்செய்தாராய்த்து. ()

உரை.—அ.—எண்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. "போற்றுவன்" என்று புகழுவதாக ஒருப்பட்டவர் அதுநிமித்தமாகத் தமக்குண்டான பயத்தை எம்பெருமாளுர்தமக்கு விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்.

மூ.—போற்றருஞ்சீலத்திராமாநுசனின்புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேலது தாழ்வதுதீரிலுன்சீர்தனக்கோ
ரேற்றமென்றேறிகொண்டிருக்கிலுமென்மனமேத்தியன்றி
யாற்றகில்லாதிதற்கென்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
போற்றரும்	"நாளு மென்புகழ்	சீலத்திரா	சிலகுணத்தையுடை
ம்	கோவு ணசீலம்"	மாநுசா	யவரே,
	என்னுமாப் போ	னின்	தேவரீருடைய,
	லே புகழ்ந்து த	புகழ்	கல்யாணகுணங்களை
	லைக்கட்டவரிதான,	தெரிந்து	விவேகித்து,

பதம்.	உரை.
சாற்றுவ	லோசப்போவித்த மா
னேல்	ம்படி பேசுவே னா
	கில்,
	வலிஷ்டட்ட குணங்க
	ளை சண்டாளன்
	வர்ணித்துப்பேசு
	கை அவற்றுக்கு
	அவத்யமாய்த் த
	லைக் கட்டு மாப்
	போலே,
அது	அது,
காழ்வு	இழிவாகாநிற்கும்;
அதுதிரில்	அப்படி பேசுகிற அ
	த்தைத் தவறில்,
உன்சீர்	தேவரீர் குணங்களு
தனக்கு	க்கு,
ஓரேற்ற மென்று கொண் டேயிரு க்கிலும	ஒரு உத்கர்ஷமா யி ருக்குமென்று கொ ண்டே னோ நிற்கச் செய்தேயும்,

பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய,
மநம்	மநஸ்ஸானது,
ஏத்தியன்றி	தேவரீர் குணங்களை ஸ்தோத்ரம் பண் ணி யொழிய,
ஆற்றகில் லாது	தரிக்கமாட்டுகிற தி ல்லை;
	"மூர்க்குப்பேசுகின் றனிவனென்று முனிவா யேலு மென்னுமிணக்கா ற்றேன்" என்னு மாப்போலேயிரா நின்றது என்னு டைய தசை,
இதற்கு	இதுக்கு,
எனினே	தேவரீரெதிருவுள்
வாயென்	ளமபற்றுகிறதோ
றிட்டு	வென்று,
அருசுவன்	பீதனாகாநின்றேன்.

சாற்றுதல் - பரகாஷமாகச் சொல்லுதல். (அக)

வ்யா.—அ.—எண்பத்தொன்பதாமபாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - வேதப்ரதாரகராய் லோகத்தாரெல்லாரையும விபரீதஜ்ஞாநராகப்ரமிப்பித்து நசிப்பித்துப்போந்த குதர்ஷ்டிகளாகிற புலிகளை பக்ஷாக்குகைக்கு அவதரித்தவலிமிகக சீயமானஎமபெருமானரை ஸ்துதிக்கிறேனென்று ஸ்வாத்யவஸாயதனை ஆவிஷ்காரித்து, இதிலே - தம்முடைய பூர்வவ்ர்த்தத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு புகழ்ந்து தலைக்கட்டவரிதான ஸீலகுணத்தையுடையரான எம்பெருமானருடைய திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து, மஹாப்ரபாவமுடையரானதேவரீரை அத்யந்தாதமனான நான்ஸ்துதிக்கைதேவரீர்க்கு அவத்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவ தாகையாலே ஸ்துதியாதே யொழிகையே தேவரீர்க்குஅதிசயமிறே. ஆனாலும் ஸ்தோத்ரம்பண்ண தொழியில் என் மநஸ்ஸு ஆறியிராது, இப்படி யானபின்பு, "மூர்க்குப்பேசுகின்றனிவன்" என்று தேவரீர் திருவுள்ளத்தில் என்னலோடுகிறதோ என்று நான் அத்தை நினைத்து எப்போதும் பீதனாகா நின்றேனென்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

வ்யா.—(போற்றருஞ்சீலத்தினாமாநுசா) எத்தனை யேனும் தாழுடையார்க்கும் ஸ்துதித்துத்தலைக்கட்டவரிதான சிலகுணத் தையுடைய வெமபெருமானரே. இவருடைய ஸௌசீல்யம்பின்னை யுறங்காவில்லி தாஸர், ஊமைமுதலானரிடத்திலே காணப்பட்ட திறே. (நானுமென்புகழ் கோவுன சீலமே) என்றும், "ஶீலம்ஷ:" "ஶீலவ்ருத்த:" என்றருளிச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வேச்வரனுடைய சீலகுணத்தை புகழ்ந்துதலைக்கட்டிலும் இவர்தமமுடைய சீல குணத்தைப் புகழ்ந்து தலைக்கட்டவரிதா யிருக்குமென்று காணும் இவர்தம்முடைய திருவுள்ளத்தி லோடுகிறது.

(பின்புகழ்தெரிந்து சாற்றுவனேல்) "தத்ஸ்வநயஸ்யஸுஹ்ருத்வர்ணவஶிக தாஸ்ஸ்வகோநமாதுஸுபிரர்ஷிதாமஹாத்ம்ய:" "தத்வேவமபஸ்யம ஹிமாணவ ஶீகாரணஸ்ஸகலயோகமாதுமபிஸர்வபிதாமஹாத்மை:" என்றும், "யஸ்யாஸ்தேஸுஹ்ருதாநமத்ந ஸநத்ஸுவ்ஸ்ல்ல்பூபிர்ப்ருஶம் । நாலமாதுமிவ தத்தயா" "யஸ்யாஸ்தேதம ஹிமாகமாதமக இவ த்வத்வலலபோபிப்ரபு:-நால ம்மாதுமியத்தயா" என்றருளிச் செலலப்படுகிற தம்பதங்களைப்போ லே, "சேஷோ வாஸ்ய்நாதோவா க்ஷிபதிர்வேத்தி நாத்வைகே। இதராக்ஷ்யய" "ஶமஶேஷாவ ஸைஸ்யநாதேவாஸ்ரீபதிர்வேத்திஸாதவிகை:-விதர்க்யாய" என்கிற படியே அநந்தாவதாராகையாலே பெரியமதிப்பை யுடையராய், "நமஸ்ஸ்ரீணமவர்ணாய நவகஞ்ஜாயலோசநாய நவதுர்வாதளஶ்யாமாய த்ரிவிததத்வ்நிதாஹகாய। தயாஞ்சிதாய ஶரணாய தளிதவாதிவாஸ்ரிதவத்ஸலாதிகுணஸாகராய ஶரணமேமிராமா நுஜாய" "நமத்ப்ராணமமண்டாநவகஷாயகண்டாம்பரா0 த்ரிதண்ட பரிமண்டிதா0 தரிவிதததவநிர்வாஹகம- தயாஞ்சிதக்ர்கஞ்சல0 தளிதவாதிவாக்ஸைபவ0 ஶமாதிகுண ஸாகர0 ஶரணமேமிரா மாநுஜம்" எனகிறபடியே ஸாவோதகாரகரான தேவரீருடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணங்களை நன்றாகத் தெளி ந்து அவற்றை எல்லாருமறியும்படி பரகாசமாகஸ்துதிப்பேனாகில். ஶ்தாதல - ஆராய்தல். சாற்றுதல் - ப்ரகாசமாகச் சொல்லுதல்.

(அதுதாழ்வு) வவிஷ்டகுணங்களைச் சண்டாளன் வர்ணிக் துப் பேசினால் அது அவனுக்கு அலத்யமாய்த் தலைக்கட்டுமாப் போலே நான் பண்ண வொருப்பட்ட அந்தஸ்துதி தேவரீர்க்கு அவத்யமாய்த் தலைகாகட்டும. "இமையோர் பலரும் முனிவரும் புனைந்த கண்ணிநீர் சாந்தம்புகையோ டேந்தி வணங்கினால் - உன்பெருமைமாசூணதோ மாயோனே" என்று - ப்ரதம பர்வத் திலே ஆழ்வாரும் இப்படியே யருளிச் செய்தாரிறே. "ஸுந்தத்வதக்ரகமஸ்யயதீந்த்ர கார்ஹம:" "ஹந்ததவதக்ரகமஸ்யயதீந்த்ர கார்ஹம:" என்று ஜீயரும் வ்யதிரேகமுகேந இவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய் தாரிறை. (அதுதீரில்) உமக்கு அவத்யாவஹமான அந்தஸ்துதியை நான் பண்ணுதொழியில். தீருகை - தவிருகை.

(உன்சீர்தனக்கு ஓ ரேற்றமென்றே கொண்டிருக்கிலும்)
"த்ருணீக்ருதபரிஷ்வாதி நிரபேக்ஷபூதயஃ। ராமானுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயணசாலினஃ"
"தர்ணீக்ருத விரிஞ்சாதி நிரபேக்ஷ விபூதயஃ-ராமாநுஜ பதாம்போஜ ஸமாச்ரயண சாலிநஃ" என்கிறபடியே ஸ்வாச்ரிதரான சேதநரை, "தத்விதராணித்ருணாயமேநே" "தத்விதராணி தர்ணாயமேந" எனும்படியான தேவரீர்தம்முடைய ஸாம்யத்தைக் கொடுக்கக் கடவ மஹாப்ரபாவத்தை யுடையதான தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களுக்கு ஓரதிசயமா யிருக்கு மென்று இவ்வர்த்தத் திலே வ்யவஹிதரு யிருந்தேனே யாகிலும். (என்மநமேத்தியன்றி யாற்றகில்லாது) "சஞ்சலம்ஹிமநஃ" "சஞ்சலமஹிமநஃ" என்றும், "நின்றவாநில்லாநெஞ்சு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அதிசஞ் சலமாய் அதிசபலமாய் தேவரீருடைய ப்ரபாவத்தை உள்ளபடி யறியமாட்டாதவென்னுடையமநஸ்ஸானது நாம்இவ்விஷயத்தைப் புகழுகை, * உபசாராபதேஹாநப்பண்ணுகை அபசாரமென்று அறி யமாட்டாதே தேவரீருடையகுணங்களை அடைவுகெட ஸ்தோத் ரம் பண்ணியொழியத் தரிக்கமாட்டுகிறதில்லை.

(இதற் கென்னினைவாயென்றிட்டு) இப்படிப்பட்ட வென்னு டைய ஸாஹஸோத்யோகத்துக்கு தேவரீர்திருவுள்ளத்திலே என் ஞக நினைப்பிடுகிறதோ வென்று சருத்து. (அஞ்சுவனே) தேவரீ ருடைய மேன்மையையும் என்னுடைய தண்மையையும் அடை வேபார்த்து அஞ்சாநின்றேன. "மூர்க்குப்பேசுகின்ற னிவனென் ன்று முனிவாயேலு மென்னுவிலுக்காற்றேன்" என்னுமாப்போ லே யிராநின்றது என்னுடைய தசை. இதுக்கு தேவரீர் ஏது திருவுள்ளம்பற்றுகிறதோவென்று பீதரைகா நின்றே னென்ற தாய்த்து. ... ... (அசு)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றாறும்பாட்டு. இவர், "அஞ்சுவன்" என்றவாறே இவர் பயமெல்லாம் போமபடி குளிரகடாக்ஷிக்க, அத்தாலே நிர்ப்பீதராய் கரணத்ரயத்திலும் ஏகதானமொன்றில் இவ்விஷயத்திலே ஓராநுகூல்யத்தைப்பண்ணிப் பிழைத்துப் போ கலாயிருக்க, சேதநர் ஐம்மக்லேசத்தை அநுபவிப்பதே! என்று, இன்னதாகிறார்.

மூ.—நினையார்பிறவினையீக்கும்பிராணையிந்நீணிலத்தே
எனையாளவந்தவிராமாநுசனையிருங்கவிகள்
புனையார்புனையும்பெரியவர்தாள்களில்பூந்தொடையல்
வனையார்பிறப்பில்வருந்துவர்மாந்தர்மருள்சுரந்தே. (கூ0)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறவியை நீக்கும் பிரானை நினையார் இந்நீணில க்தே எனையாள வந்த ஈரமாறு சனை இருங்கவி கள் புனையார்	தம்மை நினைத்தவர் களுடைய ஜன்மத் தை, போக்கும், உபகார சீலரான இவரை, நினைக்கிறார்களில்லை; * நிகரின்றி நின்ற நீ சதையை யுடைய வென்னை அங்கீக ரித்து தம்முடை ய குணங்களுக்கு தகுதியாக வாச கமிடும்படி பண் ணி இப்படியே ஆ ளுகைக்காக, இப்பூமிப் பரப்பெல் லாம் கிடக்கச் செய்தே, நான் கிடந்த விடம் தேடிவந்த, எம் பெருமானை, தகுந்த ப்ரகாசக மான பெரியகவி களை, தொடுக்கிறார்க ளில்லை; தாங்கள் கவிபுனைய மாட்டுகி றிலர்க ளாகில்,	நினைவார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை புனையும் கவிகளைத் தொடு க்கும், பெரியவர் தாள்க ளில் பூம்தொ டையல் } பூமாலைகளை, வனையார் ஸமர்ப்பிக்கி றார்களி ல்லை; மாந்தர் இத்தனைக்கும் யோ க்யமான ஜன்மத் தைப்பெற்றிருக்கி றவர்கள், மருள்சுர ந்து } அறிவுகேடுமிக்கு, பிறப்பில் வருந்து வர் ஜன்மமக்நாய் கூ ப்படாநின்றார் கள்; ஐயோ! இவ ர்கள் பாக்யஹீந தை யிருந்தபடி யென்னென்று க ருத்து.

"நினைவார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை" என்றும்பாடம் சொல்லுவர்கள். புனைதல் - தொடுத்தல். வனைதல்-செய்தல். இத்தால் - ஸமர்ப்பிக்கையைச்சொன்ன படி. வருந்துதல் - துக்கிக்தல்.()

வ்யா.—அ.—தொண்ணூறும்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமானுடைய மதிப்பையும் அவரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணுமைக்குத் தமக்குண்டான அயோக்யதையையுமநுஸந்தித்து, இவ்விஷயத்திலே நான்ஸ்துதிப்பதாக போஸாஹஸ காரியத்துக்கு உத்யோகித்தேனென்று அநுவாய்த்து இவர் அஞ்சினவாறே எம்பெருமானர் இவருடைய அச்சமெல்லாம் தீரும்படி குளிர

கடாக்ஷிக்க, அத்தாலே நிர்ப்பயராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ண வொருப் பட்டு, இதில்-லௌகிகர்படியைக்கடாக்ஷித்தளம்பெருமானர்யோ க்யா யோக்யவிபாகமற ஸர்வரையும்சடாக்ஷிக்கைக்காக வந்த வ தரித்திருக்கச் செய்தே இந்தலௌகிகர்தம்மை ஒருக்கால்ப்ராசுரிக மாக நினைத்தவர்களுடைய சோஷியாத பவக்கடலே சோஷிப்பிக்கு மவரான இவரை நினைக்கிறர்களில்லை; என்னே ரக்ஷிக்கைக்காக கானிருந்தவிடம் தேடிவந்த விவரை *ஏன்சவிகளாலேஸ்துதிக்கிற ர்களில்லை; அப்படி ஸ்துதிக்கைக்கு அதிகாரமில்லையாகிலும் ஸ்து திக்குமவர்களுடைய திருவடிகளை ஆராதிக்கிறர்களில்லை; ஐயோ ! இவற்றுக்கெல்லா முறுப்பான ஜந்மத்தைப் பெற்றிருந்தும் அறிவு கேட்டாலே ஜந்மபரம்பரைக்கு அதுதன்னை யீடாக்கி க்லேசப்ப ட்டுப் போனர்களேயென்று இன்னதாகிறர்.

வ்யா.—(நினையார்பிறரை நீக்கும்பிரானை) நம்மை ஒருக்கால் நினைக்கையாகிற ஆபிமுக்யத்தைப்பண்ணினர்களாகில், "[illegible] பஹ்ருதம்ப்ரேம்ணாபூர்ப்யஸ்தவேத்" "பக்தைரணுப்யுபஹ்ருதம்ப்ரேமணாபூர் யேவமேபவேத்" என்று சொல்லப்படுகிறவனைப்போலே அதனை ஒன்று நூறாக்கி, "பாத்வாந்யயாயச" "பாபதவாந்தக்ருயாயச" என்கிறபடியே அவர்களுடைய ஜந்மமரணாதி துக்கங்களை அவர்க ளருகே செல்லாதபடி நீக்குமுபகாரகரானவிவரை அறிந்து நினைக் கிறர்களிலரில. "காமாதிதோஷஹரமாத்மபதாச்ரிதானாம்" "காமாதிதோஷ ஹரமாத்மபதாஸ்ரிதானாம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே ஜீயரும்.

(இந்நிலத்தேதயெனையாளவந்த விராமாநுசனை)*நிகரின்றி நின்ற நீசனதையயுடைய வடியேனை அபிமானித்து, தம்முடைய குணங்களுக்கு தேசிகரய்வாசகமிட்டு குரு நூறுகுணமாகஸ்தோத் ரம்பண்ணி அது தனனை ப்ரபந்நிகரிக்கும்படியமைதத்துக்கொண்டு அப்படி என்னை யாரணைகைகே ஸர்வேசரான் வந்தவதரித்தாலும் அவனையுங்கூட மோஹப்பிக்குமதாய் விஸ்தர்தமான * இருள் தருமாரலத்திலே ஏகலக்ஷ்யமாக அடியேனை யொருவனையுமே ரக்ஷிக்கவேணுமென்று க்ர்தக்ஷதராய், இந்தபூமிப்பாரப் பெல் லாங் கிடக்கசெய்தே அடியேனிருந்தவிடம் தேடிவந்து கோயி லிலே அடியேனையகப்படுத்திகொண்டளம்பெருமானரை. (இரும் கவிகள் புனையார்) இவருடைய விஷயீகாரத்தைப் பெற்றபின்பு ஸ்தோத்ரநிர்மாணத்திலே தங்களுக்கதிகாரமுண்டாயிருக்கச்செய் தேயும், "செஞ்சொல்கவிகாள்" என்கிறபடியே அதிபேக்யங்களா ய்தத்குணங்களைச் சுருக்கமொழியப்ரதிபாதிக்குமவையான கவிக ளைத்தொடுக்கிறர்களில்லை. அவர்களுடைய கல்யாண குணங்களை

கூ0 பா-நினையார்பிறவி-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூகள

விஸ்தரித்துஸ்தோத்ரம் பண்ணுவையாகிற வாசாகைங்கர்யத்தை யும் பண்ணமாட்டிற்றில ொன்றபடி. புனைதல் - ொடுத்தல்.

(புனையும் பெரியவர் கால்களில் பூங்ொடையல்வனையார்) தாங்கள் கவிபுனைய மாட்டிற்றிலர்களாகிலும், "வாசாயத்ன)மனஸா வபுஷாசயஸ்ய தாதார,ன்ன்தயுகளம்ப ஜதாம்గురూణామ్। కూరాధినాథకురుకేశమఖా ద్యపుంసాం పాదానుచిన్తనపరః" "வாசாயதீந்த்ரமநஸாவபுஷாசயுஷ்மத் பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம் குருணும் - கூராதிநாதகுருகேசமுகா க்யபுஸாம் பாதாநுசிந்தநபர:" என்கிறபடியே காணத்ராயத்தா லும் அவர்பக்கலிலே அதிப்ரவணராய்க்ொண்டு, "நசேத்ராமாநுஜே த்யேஷா" "நசேத்ராமாநுஜேத்யேஷா" என்றும், "புண்யாம்போஜவிகாஸா ய" "புண்யாம் போஜவிகாஸாய" என்றும், "நமப்ரணவமண்டபம்" "நமப்ரணவமண்டபம்" என்றும், "யதிராஜோஜகத்குரு:" "யதி ராஜோஜகத்குரு:" என்றும் இத்யாதியான கவிகளைத் தொடுக்கும் மஹாப்ரபாவத்தையுடையவர்களான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், ஆச்சான் முதலானவர்களுடைய திருவடிகளிலே பரிமள ப்ரசுரமான புஷ்பங்களைகொண்டுவந்து மாலிகையாகத் தொடுத் து ஸமர்ப்பிக்கிறார்களில்லை. புனைதல் - செய்தல். இத்தால் - ஸமர் ப்பிக்கையைச்சொன்னபடி. "கூராதிநாதகுருகேசமுகாத்யபுంసాం పాదాను చిన్తనపరస్యతతంభవేయమ్"."యతీశ్వరసరస్వతీసురభితాశయానాంసతామవహామిచరణా మ్బుజాప్రణతశాలినామలినా" "கூராதிநாதகுருகேசமுகாத்ய புంసాం பாதாநுசிந்தநபரஸ்ஸததம்பவேயம்" "யதீஸ்வரஸரஸ்வதீஸுர பிதாசயாநாంస తாంవஹாமிசரணம்புజం ப்ரணதசாலிநா மௌ லிநா" என்னக்கடவதிறே.

(பிறப்பில் வருந்துவர்மாந்தர்மருள்சுரந்தே) அஜ்ஞாநத்தா லே ஆவ்ர்தராய்கொண்டு த்யாஜ்யாபாதேயவிவேக மில்லாதே ஜந்மாதிகளிலே அநாதியாகக்லேசப்படா நின்றார்கள். வருந் தல் - துஃகித்தல. "அஜ்ஞாநாவ்ருதாஜ்ஞாந తేనముహ్యన్తిజన్తవः" "அஜ்ஞா நாவ்ர்தஜ்ஞாநஸ்தேதாமுஹ்யந்திஜந்தவः" என்னக்கடவதிறே. ஐயோ! இத்தனையும் பண்ணுகைக்கு யோக்யமான ஜந்மத்தைப் பெற்றிருந்தும் இதெல்லாம் தெளியமாட்டாதே அறிவுகேடுமிக்கு ஜந்மமக்நராய துஃகப்படாநின்றார்கள், இவர்களுடைய கர்ப்பதீர்ப் பாக்யதை யிருந்தபடி யெங்ஙனே! என்று இன்னதாகிறார்காணும்.

"మర్త్యభోమానుషోదేహో దేహినాంతణభఙ్గురः। తత్రాపిదుర్లభంమన్యేవైకుణ్ఠ ప్రియ దర్శనమ్" "నృదேహமாద்యంப்ரதிலభ்யదుర்லభం ప்లవంసுకల்பంగுருకర்ணధారమ்। மயாను கూలేననభస్వதేరితः புమాన்భవాబ்ధింనతరేత్ஸ ஆத்மஹா" "கார்லடோமாநுஷோ தேஹோதேஹிநாంக்ஷணபங்குராः - தத்ராபிதுர்லபంமன்யே வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்" "ர்தேஹமாத்யం ப்ரதிலப்யதுர்லபமப்லவం

ஸுசல்ய0 குருகர்ணதாரம் - மயாநுகூலேந நபஸ்வதேரிதஃபுமாந் பலாப்தி0 நதரேத்ஸ்யுத்மஹ” என்னக்கடவதிறே. “மாயவன் தன்னைவணங்கவைத்த காணமிலை”என்றுஇவர் தாமே அருளிச் செய்தாரிறே ... ... (கூ0)

உரை.—அ,—தொண்ணூற்றேராம்பாட்டு. இவர்கள் இப்படியிருக்கச்செய்தே இவர்களுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாக எம்பெருமானார் செய்தருளினகர்ஷிணை யநுஸந்தித்து அவரைக்கொண்டாடுகிறார்.

மூ.—மருள்சுரந்தாகமவாதியர்கூறுமவப்பொருளா
மிருள்சுரந்தெய்த்தவுலகிருணீங்கத்தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்தெல்லாவுயிர்கட்குநாதனரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தானெம்மிராமாநுசன்மிக்கபுண்ணியனே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மருள் சுரந்து	அஜ்ஞாநமெல்லாம், ஒருமுகமாத் திரண்டு,	இருள் நீங்க தன் ணீண்டியசீர்	அந்தகாரமானது, போம்படியாக, தம்முடைய, ஆச்ரித ரக்ஷணங்களாகிற திரண்டவலகூண் யத்தையுடைய,
ஆகமவாதியர்	ருத்ர ப்ரோக்தமான ஆகமதத்தை ப்ரமாணமாக அவலம்பித்துக் கொண்டு நின்றுவாதம்பண்ணுகின்று ள்ள பாசுபதாதிகள்,	அருள்சுரந்து	க்ர்பை ஒருமடை கொண்டு,
கூறும்	ருத்ரபரத்வஸ்தாபநார்த்தமாக அநேக உபபத்திகளைக் கல்பித்துக்கொண்டு சொல்லாநின்றுள்ள,	எல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன்	ஸகலாத்மாக்களுக்கும் சேஷி,
அவம்பொருளாம்	நிஹீநதரமான அர்த்தங்களாகிற,	அரங்கனென்னும் பொருள்	பெரியபெருமாளென்னுமர்த்தத்தை,
இருள்சுரந்து	தமஸ்ஸுமிக்கு,	சுரந்தான்	உபகரித்தார்;
எய்த்த	அத்தாலே அவஸந்நமாய்ப்போன,	எம்	இவ்வர்த்தத்தை நமக்கு வெளியிட்டருளின,
உலகு	லோகத்தினுடைய,	இராமாநுசன்	எம்பெருமானார்,
		மிக்கபுண்ணியன்	பரமதார்மிகர்கிடீர்.

பதம். உரை. பதம். உரை.

அன்றிக்கே, மிக்க புண்ணி யணை - எம்பிராமாநுசன்-பொ ருள்சுரந்தான் என்று க்ரியை யா கவுமாம். அவப்பொருள்-பொ ல்லாதபொருள். "ஆகமவாதியர் கூறும் மறப்பொருள்" என்று பாடமானபோது - ஆகமவாதிக ள் சொல்லுகிற காதுகமான அர் த்தமென்னை.காதுகமென்கிறது- ஆத்மநாசக மாகையாலே. அன் றிக்கே, "ஆகமவாதியர் கூறும் மறைப்பொருள்" என்று பாட மானபோது - "தைஸ்சப்ரவித்றது தஷிபவஸ்யஸமூலதாயை ஹ்யாத்ரத்யீ," என்கிறபடியேஅ கமமுகேந தாங்கள் சொல்கிற வர்த்தத்துக்கு முல ப்ரமாணமா க "த்னாயாமபிசஸாமாந்யா வா

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றேராம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே. நித்யஸூஸாரிகளா யிருகிறவர்களையும் அல்பாது கூல்யமுடை யாரையும்ஒக்கஉத்தரித்தஸர்வோத்தமரானஎம்பெருமானை அநு வர்த்தியாதே காப்பநிர்ப்பாக்யராய்ப் போந்தார்களென்று அவர் கள்படியை அடைவேசொல்லி, இதிலே-தமோகுணமுஷித சேமு ஷீகராய் ருத்ரப்ரோக்தயான ஆகமத்தைஉத்தம்பகமாகக்கொண்டு பௌத்தாதயாத்தஸாரங்களாய் ருத்ரபக்ஷபாதிகளான பாசுபதர் சொல்லுகிற துஸ்தர்க்கங்களாகிற அந்தகாரத்தை பூலோகத்தில் நின்றும் அகன்றுபோம்படி பண்ணியருளின எம்பெருமானர் தம் முடைய நிர்ஹேதுக பரமக்ர்பையை, ஒருபாட்டம் மழை பொழி ந்தாற்போலே லோகத்திலே எங்குமொக்க ப்ரவஹிப்பித்து, ஸக லாத்மாக்களுக்கும் ஸுலபனாய்க் கண்ணுக்கிலக்காயிருக்கிற பெரிய பெருமாளே வகுத்தசேஷியென்னு மர்த்தத்தை நமக்கெல்லாம் பூரிதாநம் பண்ணினார், இவர் எத்தனை கார்மிகரோவென்று அவ ருபகரித்த உபகாரத்தை யநுஸந்தித்து அவர்தம்மைக் கொண் டாடுகிறார்.

வ்யா.—(மருள்சுரந்தாகமவாதியர்கூறும்) காயண க்ர்ஷ்ண வாஸுதேவகேசவஹ்ர்ஷீகேச அச்யுத அநந்தாதிவ்யநாமங்களை

க்குவாச்யனுகையாலே த்ரிவித சேதநாசேதந வர்க்கத்துக்கும்தாரகத்வ்யாபகத்வ நியந்த்ர்த்வத்ரிவிதபரிச்சேதராஹித்வ அவ்யயத்வாதி தர்மங்களோடேகூடியிருந்தவனேஸர்வஸ்மாத்பரனென்றறிய மாட்டாதே பூர்வபாபஸங்காத மெல்லாம்படிந்து கடலிலே ஒருகாளகூடமுண்டானாற்போலே அஜ்ஞாநமெல்லாம் ஒருமுகமாகத்திரண்டு அத்தாலே வ்யாப்தராய், ஸர்வலோகஸாகூஷிகமான ப்ரஹ்லாத கஜேந்த்ராதிரகூஷண கதைகளையும், "யதைவைதச்சராசரம்" "யதஸ்ஸைதச்சராசரம்" என்கிறமைத்ரேயருடையஸாமாந்யப்ரஸ்நத்துக்கு, "ஷட்ஸ்ஸகாசாதுத்பூதம்" "விஷ்ணோர்ஜகாஸாதுத்பூதம்" இதயாதிபான பராசர பகவானுடைய விசேஷோத்தரம் முதலான அர்த்தங்களையும அநாதரித்து, "தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம்மோஹனம்ஸர்வதேஹினாம்। ப்ரமாதாலஸ்யகாத்ரோத்தம் தந்நிபத்நாதிபாரத" "தமஸ்தவஜ்ஞாநஜம்மோஹ ஸர்வதேஹிநாம் ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதிபாரத" என்கிறபடியே பந்தஹேதுவான அஜ்ஞாநத்தையெல்லாம் தன்னிடத்திலே கண்ணவித்தமாத்ரத்திலே கொடுகக்கடவசிவ்யாகஸாரம் முதலானதுராகமங்களிலே நிஷ்டட்டராய், அத்தை ப்ரமாணமாக அவலம்பித்துக்கொண்டு நின்று துர்வாதங்களைப் பண்ணுன்னுள்ள பாசுபதாதிகளைச் சொல்லுகிறது.

(அவப்பொருளாமிருள்சுரந்து) ஜடாகலாப பஸ்மருத்ராக்ஷலிங்கதாரணந் தொடக்கமான நிஷித்தகாத்தங்களாகிற அந்தகாரமானது வ்யாபித்து. அவப்பொருள - பொல்லாதபொருள். "ஆகமவாதியர்கூறும் மறைப்பொருள்" என்று பாடமாம்போது-ருத்ரஹரத்ர்யம்பக ஸ்த்தாணு விரூபாக்ஷாதிஸப்தங்களாலே நிஷித்த தர்மப்ரவர்த்தகனான ருத்ரனுடைய வ்யாப்யத்வத்தைத்தெரிய மாட்டாதே வேதத்திலே, "ஸப்ரஹ்மாஸ்ருஜத்" "ஸப்ரஹ்மாஸ்ருஜத்" இத்யாதியாலே ஸாமாநாதிகரண்யேந உக்தவாக்யங்களினுடைய தாத்பர்யத்தையும், உபக்ரமோபஸம்ஹாரத்தையும் பராமர்சியாதே,ப்ரகரணஸாபரங்களாயும் அப்ரஸித்தார்த்தங்களாயுமிருந்துள்ள ஸ்ம்ருதஸம்ஹிதாதிகளுக்கு அநுகூலமாக, அதுக்குச் சொன்ன அவப்பொருளாகிற அந்தகாரத்தை யென்னவுமாம். அன்றிக்கே, கூறும் அறைப்பொருளென்று பதச்சேதமாய்-அவர்கள் சொல்லுகிற காதுகமான அர்த்தவத்தையென்னைக.காதுகமென்கிறது-ஆத்மநாசக மாகையாலே. அங்ஙனுமன்றிக்கே, அறையென்று - த்வனியாய் * கடலோசையோபாதியான பொருளென்னவுமாம்.

(எய்த்த வுலகிருள் நீங்க) "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்மோஹ" "தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம்மோஹ" என்னும்படியான அந்த அஜ்ஞாநமாகிற அந்தகாரத்

நிலே ஸதஸத் விவேகமற்று அவிவேகராய்ப்போந்த சேதநரு டைய அந்தகாரமான துநீங்கிடபோம்படியாக, எய்த்தல் - நினைத்தல். (தண்ணீண்டியசீர் அருள்சுரந்து) அந்தகாரத்தைப்போக்கும் ஆதித்யன அநேகமாயிரமகிரணங்களை ஒருக்காலே லோகத்திலெல்லாம்ப்ரஸரிப்பிகுமாப்போலே, தம்முடைய ஆச்ரித பாரதந்த்யாதிகளால திரண்ட வைலக்ஷண்யத்தையுமுடைய கர்ணாயை லோகமெல்லாம வ்யாபிப்பித்து. ஈண்டுதல் - திரளுதல. சீர் - அழகு. "தத்ரத்வாஸர்ஜாத்வாத் ப்ரகாசகனுனாமயம்। ஸகு ஸ்ரேஷ்டோஜ்ஞாஸ்ரேஷ்டே சாஸ்து" "சதாஸத்வவிர்மலத்வாத்ப்ரகாஶகமநாமயம்-லாகனங்கேகபத்காதிஜ்ஞாநஸங்கேகசாந" என்கிறபடியே இவர்தமதுடைய விஷயீகாரகதாவுண்டான ஸத்வாத்ரேகத்தாலும், "ஜ்ஞானஶக்தேர்ஜ்ஞ ஜ்ஞாஜ்ஞஶோலாகயா। சக்துகநீலிதம்யேன தஸ்ரேஸத்குர நேஸநம்" "அஜ்ஞாநதிமிராந்தஸ்ய ஜ்ஞாநாஞ்ஜநஶலாகயா-சக்ஷுருந் மீலிதம்யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம" என்கிறபடியே இவர்தம்முடைய உபதேசதத்தாலும் அநாதிகாலமேபிடித்துக் தொடர்ந்த அஜ்ஞாநாந்தகாரமெல்லாம் வாஸநையோடேமுடிந்துபோமிறை.

(எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனாரங்கனென்னும் பொருள் சுரந்தான்) "ஶ்ரீரங்கேஶ்வர்ய" "பதிரஸ்மத்பதிஸ்வஸ்ய" "ஶ்ரீமதாமுத்தமஸ்யேஶாநஃ" "ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்யேயஸாந" என்றும், "லோகநாதஸ்புராபூத்வா" "லோகநாதஸ்புராபூத்வா" என்றும், "முழுவேழுலகுக்கும்நாதன்" எனறும சொலலுகிறபடியே ஸகலாத்மாக்களுக்கும் வகுதத சேஷி, நமக்கு எட்டாதநிலத்திலன்றிகே நாமிருந்த கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற பெரியபெருமாள் என்கிற விசேஷார்த்தத்தை லோகமெலலாம உஜ்ஜீவிகுமபடி உபதேசித்தார். (எம்மிராமாநுசன) அஸ்மத்ஸ்வாமியான எம்பெருமானார். (மிக்கபுண்ணியனே) பரமதார்மிகாகிஷர். "ராமாநுசனென்னும் புண்ணியன்" என்றும பாடம் சொல்லுவர்கள். இப்படிஉபகரிக்கையாலே ஆசந்தராக்யமாக தார்மிகர்கிஷரென்றபடி (மிக்கபுண்ணியனெனஎம்மிராமாநுசன - பொருள் சுரந்தான) எனறு அநுகு அந்வயிக்கவுமாம்.

உரை.—அ —தொண்ணூற்றிரண்டாம்பாட்டு. சேதநர் இவ்விஷயதிலை அலபாநுகூல்யதாலேஉஜ்ஜீவிகலாயிருக்க ஜந்மாதிகளை யநுபவிகிறபடியையும் இவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநார்த்தமாக எம்பெருமானார் செயத காஷ்டையையும் அநுஸந்தித்தார் - கீழிரண்டுபாட்டாலே; இபபாட்டிலே-தாமறிய ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருகக தம்மை அங்கிகரித்தருளுகைக்கும் அங்கீகரித்தருளி பாஹ்யாப் யந்தரீகரண விஷயமாய் எழுந்தருளியிருக்கிறபடியை யநுஸந்தித்து விக்தாராய் இதுக்குக் காரண மின்னதென்று அருளிசெய்யவேணுமென்கிறார்.

மூ.—புண்ணியனோன்புபுரிந்துமிலேனடிபோற்றிசெய்யும் [க்
நுண்ணருங்கேள்விநுவன்றுமிலேன்செமைமைநூறபுலவர்
கெண்ணருங்கீர்த்தியிராமாநுசாவின்றுநீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளுநெஞ்சுள்ளுநின்றவிக்காரணங்கட்டுரையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புண்ணிய னோன்பு	இப்பேற்றுக் குறுப்பாக வொரு புண்ணியவ்ரதத்தை,	கீர்த்தி இராமாநுசா நீ	கீர்த்தியையுடையவரே,
புரிந்தும்இலேன்	அநுஷ்டிப்பதுமசெய்திலேன்;		இப்படி நிர்ஹேதுகப்ரபாவரான தேவரீர்,
அடி போற்றி செய்யும்	திருவடிகளை, ஆசரயிகைக்குறுப்பான,		அநாதிகாலமசெய்யாமல்,
நுண் அருங் கேள்வி	ஸூக்ஷ்மமாய், துர்லபமான, ச்ரவணத்தை,	இன்று உகந்து என்னை	இன்று, உகந்து, என்னுடைய,
நுவன்றுமிலேன்	ச்ரவியாதவளவன்றிக்கே. சரவிசக வேணுமன்று பரஸங்கிபதுமசெய்திலேன்;	கண்ணுள் ளும் நெஞ்சுள் ளும் நின்ற கட்டுரை	* கட்கண்ணுறுகுமம், * உட்கணன்றுகுமம், விஷயமாய்நின்ற, இங்ஙனே ஹேதுவாய், தேவரீர் தாமேஅருளிச்செயயவேணுமம்.
செமைமை நூல் புலவர்க்கு எண்ணரும்	ஆநந்யப்ரயோஜநராய், சாஸ்தரரூபமான கவிகளை, சொலல வலலவர்களுக்கு, பரிச்சேதிக்கவரிதான,		சட்டுரையென்றது, சொல்லவேணுமென்றபடி. சட்டுரையன்று - ஒருமுழுச்சொல்லு. புரிதல - செயதல. நுவலுதல் - சொலலுதல செமைமை - செவ்வை. இத்தால - ஆநந்ய ப்ரயோஜநதையைச் சொனனபடி. (கூ2)

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றிரண்டாம்பாட்டு. எம்பெருமானை ஆச்ரயியாத கர்ப்பநிர்ப்பாக்யரை நிருபித்தும் ஸமயஜ்ஞராய் நிஷித்தமார்க்கநிஷ்டரானவர்களுடைய குருபதேசத்தாலே அவஸந்நராய்ப் போந்த சேதநருடைய அஜ்ஞாநத்தை மாற்றி ஸர்வருக்கும் சரியஃபதியே சேஷியென்று உபதேசித்த

பரமதார்மிகர் எமபெருமானர் எனறு சொல்லிப் போந்தார்-கீழின ண்டுபாட்டாலே; இதிலே-எமபெருமானருடைய திருமுகமண்டல தனைதப்பார்த்து, அடியேன இவ்வளவும நானறிந்ததாக ஒரு ஸத்கர்மத்தைப் பணணினேனல்லேன; அப்படியே உததாரகமாயிருப்பதொரு ஸூக்ஷுமமான விசேஷார்தத்தைக் கேட்பதாக ப்ரஸங்கிப்பதும செயதிலேன, இது என்றியாயிருக்க, ஸச்சாஸதர பரவர்தகரானவாகளுககும தொகையிட்டுசசொல்ல வரிதான குணவத்தாப்ரதனையுடையீரான தேவரீர இவ்வளவும வெறுமனே யிருந்து இனறு என்னுடைய ஸமீபத்திலே ப்ரவேசிதது * உட்கண்புறுகும் கடகண்ணுறுகும் விஷயமாய் நின்றீர், இதறகு மேறபடி தேவரீரை செயலலவேணுமென்று விண்ணப்பம செயகிறோம.

வ்யா.—(புண்ணியநோனபு புரிதறபொலின) புண்யமாவது-ஸூஸ்ருஷாதிகளுக்கு ஹேதுவாயசாஸ்தரீயமான வர்ணாச்ரமநியதமானகர்மவிசேஷம. இப்படிப்பட்டவர்தத்தைப்பண்ணினேனல்லேன. புரிதல-செயதல. “நோமறநோனபிலென்” “நதர்ஷ்டோஸ்மி” “தசாமநிஷ்டாடோஸ்மி” என்னகடவதிறே. அன்றிக்கே, “புண்ய நாமப்புண்யேந” “புண்டரீகாமபிபுண்யோஸி” என்னையாலே-புணயசபதம பகவதவாசகமாய் அந்த பகவானை உத்தேசித்து ததாராதந ரூபமாகப் பண்ணப்படும ஸத்கர்மதனை யென்னுதல்; “யததவத்ப்ரியமதிஹபுண்யம்” “யததவத்ப்ரியமதிஹபுண்யம்” என்கிறபடியே ஸர்வேசவரனுககு ப்ரியதமமாய, “மமமத்பக்தேஷு ப்ரீதிர்மே பூயாதேவ ந்யதோ ந ஹி । தஸ்மாத்மத்பக்த பக்தானாம் ப்ரியமேவாசரேததவ” “மமமத்பக்த பகதேஷுப்ரீதியதிகாபவேத் - தஸ்மாத மதபக்த பக்தாஸ்ச பூஜநீயா விசேஷத:” என்றபடி அவன நினனலே நியமிக்கப்பட்ட நித்யவிஷயமான நிருசிதகாரதனை யென்னுதல். அடியேனிடத்திலே இப்படிப்பட்ட ஸாதனாநுஷ்டாநமிலையே யென்றபடி.

(அடிபோற்றிசெயயுமநுண்ணருங்கேள்வி நுவன்றுமிலேன) தேவரீருடைய திருவடிகளை ஆச்ரயிகைக்குறுபபாய், ஸூக்ஷ்ம மென்றும, “நர்வ-குஹ்யாதகுஹ்யதரம்த்வம்ப்ரவக்ஷ்யாமி” “ஸர்வகுஹ்யதமம் பூயஏவப்ரவக்ஷ்யாமி” என்றும் “நசாஸூயவேசாச்யம்” “நசாஸூயாஸூயவேசாச்யம்” எனறும சொலலுகிறபடியே ஸாஸூக்ஷ்மமாய் பரமரஹஸ்யமாய் அநதிகாரிகளுக்கு உபதேசிக்க வரிதான மந்த்ரதனை ச்ரவிகையன்றிகே ச்ரவிக்கவேணுமென்று ப்ரஸங்கிப்பதும செய்திலே னென்னுதல்; தேவரீர் பதினெட்டுக்ஷரம் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பக்கலிலேசென்று ஸாதரமாக சரம ச்லோகார்த்ததனை யாசித்தாப்போலே அடியேன் யாசித்தேனல்லே

னென்னுதல் நுவலுதல் - அபேகூஷித்தல். "நுண்ணறிவிலேன்" "நசாத்மவேதி" "கசாத்மவேதி" என்னக்கடவதிறே.

(செம்மைநூல்புலவர்க் கெண்ணருங்கீர்த்தி) ப்ரதம பாவமென்றால், சிலர் ஸகுணனென்றும் சிலர் நிர்ககுணனென்றும், சிலர் ஹரியென்றும், சிலர் வாரனென்றும் இப்படி அவரவர்கள் புத்திக்கநுரூபமாகச் சொலலுகைக குறைப்பாயிருககும; இது சரம பர்வமாகையாலே அந்த தோஷங்க ளொனறு மினறிகமே யிருந்தென்று அநந்ய ப்ரயோஜநராய்கொண்டு அநேகப்ரகாரமாக சாஸ்த்ரநு ரூபமான கவிகளோச் சொலலவலல விதவாங்களுககு, இவ்வளவு எவ0விதமென்று பரிசசேதிதது சொலலித தகுமகட்டவரிதான கீர்த்தியையுடையரான. (இராமாநுசா) எமபெருமானரே. செம்மை - செவமை. இத்தால் - அநந்ய ப்ரயோஜநதையசசொனனபடி. நூல்-சாஸ்தரம. புலவர் - வித்வாங்கள. (இன்னுமீபுகுந்து) இதத்தினாலுமை காலுறை கணனிடடிருந்து இப்போதாக தேவரீர் அடியேனுடையஸமீபததிலே ப்ரவேசிதது.

(என்கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நினறவிக்காணமடடுரையே) "நாராயணாதகலபீ கிருதமானஸஸ்யதராபிரக்திரானமேன" "நிதராப்ரமாதகலுஷீக்ருதமாநஸஸ்யதத்வாபிஸாதிரிஹமேந" என்கிறபடியே இவ்வளவும் தேவரீர்கண்வட்டதிலே யிருநதுமை அநுகூல்யமில்லாத தோஷத்தாலே வணங்காமுடியாயப் போந்த வடியேனுடைய பாவ்ய காணங்களுக்குமை அந்தகாணதது சுமை இவைக்காய் இந்தவீட்டில் இருப்புக்கு ஒருதோதுணை தேவரீரேவிசாரித்தருளிச் செய்யவேணுமை கண்ணுளளுமென்றது - வாகாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம. கண்ணுள்ளுமை நெஞசுள்ளுமை நிற்கையாவது - கண்ணுக்கும் நெஞசுக்கும் விஷயமாகை. கட்டுரையென்றது - சொல்லவேணுமென்றபடி. கட்டுரைஎன்று-ஒரு முழுச்சொல்லு.

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றுமூன்றும்பாட்டு. அவர் இதுக்கு ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமையாலே நிர்ஹேதுகமாகாதே! என்றுதெளிந்து என்ப்ரபலகர்மங்களைத தமமுடையகாணையாலே அறுத்தருளின வெம்பெருமானர், ஒருவர் அபேகூஷியாதிருக்கத் தாமேவந்து குத்ர்ஷ்டிமதங்களை நிராகரிததவரனேறு, அவாசெய்யுமது வெல்லாம் நிர்ஹேதுகமாகவன்றே இருப்பதெனகிறார்.

மூ.—கட்டப்பொருளாமறைப்பொருளென்றுகயவர்சொல்லும்
பெட்டைக்கெடுக்கும்பிரானல்லனேயென்பெருவினையைக்
கிட்டிக்கிழங்கொதென்னருளென்னுமொள்வாளருவி
வெட்டிக்களைந்தவிராமாநுசனென்னும்மெய்த்தவனே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	இண்டைத்தூறுபோ	ராமாநு	எம்பெருமானார்,
	லே அண்டவெவா	சன	
	ண்ணதபடியிருக்		"பரமப்ரஹ்மை வா
	கிறஎன்னுடைய,		ஜ்ஞமப்ரம பரிக
பெருவினை	மஹாபாபங்களைக் க		தம ஸ்வரூபாதி"
யை	ண்டு,		இத்யாதிபடியே
கிடந்து	பிற்காலியாதே வந்	கட்டம்	நிஹீநதரமான,
	துகிட்டி மீளவும்	பொருளை	அதத்தங்களை,
	கிளருணைக் குறுப்	மறைப்	வேதார்த்தங்க ளை
	பாயிருக்கிற,	பொரு	னறு,
கிழங்கெடு	வாஸனையாகிற கிழ	ளனென்று	
த்து	ங்கோடு கூட,	கயவர்	கலான சூதர்வ்ருத்தி
தன்	தமமுடைய,		கள்,
அருளென்	சரணமாகிற,		சொல்லும் சொல்லுகிற,
னும			பெட்டை ப்ராமகவாகயங்களை,
ஒன்	தெளியக் கண்டுந்த		கெடுக்கும் போக்கின,
வான்	வாஹன,	பிரானலல	உபகாரகரன்றே.
	அங்கீகார வஸ்துவை	னை	
	வருத்தினையும் பு		அவர் செய்தருளுவ தெல்
	மபு தோற்றுதப		லாம நிர்ஹேதுகமாகவன்றே இ
	டமறைத்துக்கொ		ருப்பதென்றுகருத்து.
	ண்டு இருக்கிற த		கட்டம் - கஷ்டம். பெட்டு-
	ம்முடைய ஸங்க		ப்ராமகவாகயம். மெய்த்தவன -
	ல்பமாகிற வுறை		ஸ்வரூபரூபமாகையாலே ய
	யை,		தாவாயிருந்துள்ள சரணாகதி ரூப
உருவி	கழற்றி,		தபஸ்ஸை யுடையவ னென்கை,
வெட்டிக்	சேதித்துப் பொகட்		"தஸ்தாந்யஸமேபாம் தபஸாமதிரிக்த
களைந்த	ட,		மாஹுஃ" "தஸ்மாந்யாஸமேவாத
மெய்த்த	ப்ரபந்நஜந கூடஸ்த		தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்
வன்என்	தானை,		றது தபஸ்ஸுக்களில் மிக்க தபஸ்
னும்			ஸாகச் சொல்லிற்றிறே சரணா
			கதியை. ... ... (கூஊ)

வயா.—அ.—தொண்ணூற்றுமூன்றாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டி லே - எம்பெருமானார்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து, இத்தனை காலும் என்னை அங்கீகரிக்கையிலேகால்கண்டிட்டுக்கொண்டிருந்த தேவரீர், இப்போது அடியேன்பக்கல் ஒருகைம்முதலின்றிக்கே யிருக்க இப்படி அங்கீகரிக்கைக்கு ஹேதுவேது, அந்தைச்

சொல்லிக்காணீசொன்று இவர் மடியைப்பிடித்தாலும் அவர் அதுக்கு ஒரு மறுவுத்தரஞ் சொல்லாதே கவிழ்ந்து தலையிட்டிருந்தவாறே இப்படி நிர்ஹேதுகமாகக்கண்டிடுமோ என்று நினைத்து, இதிலே - எனதுடைய ப்ரபலபாதகங்களை வாஸனையோடேகூட தம்முடைய க்ர்பையாகிற கட்கத்தை ஸங்கல்பமாகிற வுறையிலின்றும் உருவி அத்தாலே சேதித்துப் பொகட்டு, ப்ரபந்நகுலத்துக்கெல்லாம ஒக்க உத்தாரகரான வெம்பெருமானார், ஸ்வாஜ்ஞாநவிஜ்ர்ம்பிதமான அபார்த்தங்களையெலலாம் வேதார்த்தங்களென்று பரமமூடரான குத்ர்ஷ்டிகள் சொல்லுகிற பாமகவாக்யங்களை நிவர்த்திப்பித்த பரமோபகாரக ராணையாலே அவர்செய்யுமதெல்லாமநிர்ஹேதுகமாயன்றே யிருப்பதென்று தெளிந்ததமமிலே தாமே ஸமாஹிதராயச் சொலலுகிறார.

வ்யா.—(என்பெபவினையகிட்டி) நிலவளவும விழுசுறப்போந்த என்றல் உண்டாகக்பட்டதாய அநுபவப்ராயஸ்சித்தங்களாலும நிவர்த்திப்பிக்க வரிதாய சாதிகாபசாகமாயப் பலனதுப் போருகிற துஷ்காமரூப விஷவ்ருக்ஷத்தை, இண்டைதாறுபோலே ஒருவருக்கும் அண்டமொணாதபடி யிருக்கையாகிலும், கொளரவஸேனையை, “కాలాస్త్రలోకక్షయకర్తప్రవ్ర్த్తం” எனது சொலலுகின்றகர்ஷ்ணன் சென்று கிட்டினாற்போலே தாமதசகாயராகிடி. “అదాయుక్త” (அவித்யாதரு) என்னக்கடவதிறே. விஜனையகிட்டியென்றது - விஜனேயஜனக்கிட்டி யென்றபடியாய, அஜ்ஞாநிட்டுக் காரியங்கொள்ளுகை யன்றிக்கே ஜ்ஞாநகாரியமே தாமவந்து கிட்டினார்காணுமென்கிறார. (நிழலுமாதி) மின்னும் கினருகைக் குறுபபாயிருகிற துர்வாஸனையாகிற நிழலுமேகாடேகூட. (தன்னருளென்னும) “దిష్ట్యాపత్యవాసేతి సంశ్లోచ్యనాగ్నామ్” “யிதற்கிர்ப்பவத்வாகேந ஸம்ஸ்ரயாசயுத ஸைஷிகாம” என்றவனருளாற்றிக்கே, “సనందయాస్యభక్తి పరిచర్యారతాత్మనామ்” “நஸம்ஸ்ரயஸ்து தத்பக்த பரிசர்யாரதாத்மநாம்” என்று சொலலப்படுகிற தமமுடைய அருளாகிற.

(ஒள்வாளருருவி) அழகிதான வாளாயுதத்தைத் தம்முடைய ஸங்கல்பமாகிற உறையில்நின்றும் பிடுங்கி. ஒள் - அழகு. ஒள்வாள் - ஒளியையுடைத்தானவாளென்னுதல். கூரியவாளென்னுதல். (வெட்டிக்களைந்த) எடுத்துப் பொகட்ட. செடியைவெட்டிவேரைக் களைந்துவிட்டால், இந்நிலத்திலே இச்செடி முற்காலத்திலே யிருந்ததோவென்றுதோற்றுமாப்போலே இவனிடத்திலே இப்பாபங்கள் இருந்ததோவென்று தோற்றுமபடியாகக் காணும்

இவர் வேளைக் களைந்துவிட்டபடி. (மெய்த்தவன்) ஸத்யமான தபஸ்ஸையுடையவர். ஆத்மயாதாத்ம்யஜ்ஞானரூபமாய் ஸாரஸ்ய கனரூபமான தபஸ்ஸையுடையவர். "తస్మాన్నాస్మమేషాంతపసామతిరిక్తమాహుః" "தஸ்மாத்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுः" என்கிறபடியே ஸர்வேஷாம்தபஸாம் உத்க்ருஷ்டையான ப்ரபத்தியிலே நிஷ்டனென்றபடி. இந்நிஷ்டையாலேகாணும்இவர்ப்ரபந்நகுலோத்தேச்யரானதும் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தரானதும். (இராமாநுசன்) இப்படிப்பட்ட வெம்பெருமானார்.

(கட்டப்பொருளைமறைப்பொருளென்று) "పరంబ్రహ్మైవాజ్ఞంభ్రమపరిగత-సంస్కృతత్వోపాధ్యాలీఢమ్" "பரம்ப்ரஹ்மையவாஜ்ஞம்ப்ரமபரிகத ஸம்ஸ்காரதத்வோபாத்யாலீடம்" இத்யாதிப்படியே உபப்ரஹ்மண விருத்தங்களாயும், ஸ்த்ரீவிருத்தங்களாயும், ப்ரத்யக்ஷவிருத்தங்களாயும் மிருகையாலே நிஹீநதர்மமான அர்த்தங்களினவதார்த்தங்களென்று. கட்டமம் - கடடு. (கயவர்சொல்லும்) "మాయామాపమనచ్ఛాస్త్రం ప్రచ్ఛన్నబౌద్ధముచ్యతే| మయామోహనార్థందేవి కలౌబ్రాహ్మణరూపిణా" "மாயாவாதமஸச்சாஸ்த்ரம் ப்ரச்சந்நம் பௌத்தமுச்யதே - மயாசகார்தம்தேவி கலௌப்ராஹ்மணரூபிணா" என்கிறபடியே ஜகதபகாரகாய்கொண்டு சுபாச்ரயமான விக்ரஹமிலையென்றும், ஸ்வாபாவிகமான கல்யாணகுணங்களிலையென்றும், "పాపోస్యాశ్వమాతాసి,త్రిపాదస్యామృతందివి" "பாபோஸ்யவிச்வபூதாநி, த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம்திவி" எனகிற விபூதி இலையென்றும், "హ్రీశ్చతేలక్ష్మీశ్చపత్న్యౌ" "ஹ்ரீஶ்சதேலக்ஷ்மீஶ்சபத்ந்யௌ" என்கிற ஸ்ரியபேக்ஷிதமிலையென்றும், இப்படிப்பட்ட விருத்தார்த்தங்களெல்லாம வேதாந்த வாக்யங்களுக்கும் வேதாந்த ஸ்த்ரங்களுக்கும் தாதபர்யார்த்தமாகச் சொல்லுகிற சங்கராதிகுதர்ஷ்டிகளைப் பரிக்ரஹிசலாகாதென்றபடி.

(பெட்டைக்கெடுக்கும்பிரானல்லனே) ப்ராமகவாக்யங்களினிவாதத்திபடிதஉபகாரகரன்றே. பெட்டு - ப்ராமகவாக்யம். பெட்டைக்கெடுகையாவது - "ఋగ్భిస్తుతగాయత్రేణ శఙ్కరోక్తార్థభల్యతా" (பங்காந்தரிதகுத்ஜேந ஸங்கரோக்தார்த்தபல்யதா) என்னும்படி அநிகரீஹீதங்களாய் துஸ்தாகஜடிலங்களாய்க்கொண்டு அவர்கள் ப்ரபந்தீகரித்ததுஷ்ப்ரபந்தங்களை. "యతీన్ద్రమతసూక్త్యర్థస్వచ్ఛన్దగతిరత్నవత్" (யதீந்த்ரமதஸூக்த்யர்த்தஸ்வச்சந்தகதிரத்நவத) என்று கொண்டாடப்படுமவையாய், "చిరన్తనసరస్వతీచికురబన్ధసైరన్ధ్రికా" (சிரந்தநஸரஸ்வதீசிகுரபந்தஸைரந்த்ரிகா) என்று வேதாந்தங்களினுடைய சிடுக்கை அவிழ்க்கக்கடவனவாயிருக்கிறஸத்தர்க்கஜடிலங்களானஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸத்ப்ரபந்தங்களாலே நிரஸித்தாரென்றபடி.

இது ஒருவர் அர்த்திக்கச் செய்ததல்லாமையாலே இவர் செய்ததெல்லாம்நிர்ஹேதுகமாக விருப்பமென்றபடியே வென்று ஸமாஹிதாஞராய்த்து .... (கூகூ)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றுநாலாம்பாட்டு. தம்மை நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரித்து கர்மங்களைப் போக்கினபடியை யநுஸந்தித்தார் - கீழ்; இப்பாட்டில் - எம்பெருமானர், தமமை ஆச்ரயித்தார்க்கு ப்ரபதநநிஷ்டையைத் தொடங்கி பரமபதபர்யந்தம் கொடுத்தருளுவதேயாகிலும் நான் அவர்குணங்களையொழிய வேறொன்றையும் விரும்பி புஜியேனென்கிறார்.

மூ.—தவந்தருஞ்செல்வந்தகவுந்தருஞ்சலியாப்பிறவிப்
பவந்தருந்தீவினைபாறறித்தரும்பரந்தாமமென்னுந்
திவந்தருந்தீதிலிராமாநுசனைறனைச்சார்ந்தவர்தாட்
குவந்தருந்தேனவனீரனறியாவெனக்கூழுமுண்மகிழ்ந்தே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திதில்	ஆஸ்ரயித்தவர்களை	செலவம்	பக்தியாகிற ஸம்பத்தை,
	அநிஷ்டநிவர்த்தி		
	இஷ்டப்ராப்தி	தகவு	ப்ராப்யாநுரூபமாகவும்,
	திகளில் ஒன்றி		
	னுடையவும் அலாதரும்		கொடுத்தருளுவர்;
	பத்தாலே துச்சப்		பின்பு "சாதகவிரு
	படவிட்டிருக்கும் குற்றமில்லாத,		வல வினைகளும் சரித்து" எனகிற படியே,
இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,	சரியா	ஒரு ஸர்வசக்தி சரிகமிலொழிய சரியாதாய,
தன்னை	தம்மை,	பிறவி	ஜந்ம ப்ரயுக்தமான,
சார்ந்தவர்	ஆச்ரயித்தவர் களுக்கு,	பவம்	ஸம்ஸாரத்தை,
கட்கு	முதல் பூர்வவாக்யத்	கரும்	மேன்மேலும் உண்டாக்கா நிற்கும்,
	தில் சொல்லுகிற,		
தவம்	சரணாகதி நிஷ்டை	தீவினை	கரராகர்மங்களை,
	யை,		"பண்டைவல்வினை
தரும்	கொடுத்தருளுவர்;		பாற்றி யருளினை
	அநந்தரம், உத்தர		ன்" என்கிற படி
	வாக்யத்தில் சொ		யே,
	ல்லுகிற கைங்கர்		
	யத்துக்கு ருசிவே	பாற்றி	க்ஷுத்ர தாளி யாம்
	ண்டுகையாலே,		படி,

பதம்.	உரை.
தரும்	பண்ணிக்கொடுப்பர்
	“ పర బ్రహ్మ మాత్ర పర మవ్యోమ-దిశ్చిత్తే ” “ பரந்தாமாகூர பரமவ்யோ மாதி ஸப்திதே” என்கி றபடியே,
பரந்தாமம் என்னும்	பரந்தாம மென்று சொல்லப் படுகிற,
திவம்	பரமாகாசமான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை
தரும்	கொடுப்பர்;
	இப்படி அவர் எல் லாவற்றையும் த ந்தாலும,
யான	நான்,
அவன்	அவருடைய,
சிலசில்	குணங்களையொழிய,

பதம்.	உரை.
ஒன்றும்	வேறொன்றையும்,
உள்மகிழ்ந்து	மகிழ்ச்சியோடே,
உவந்து	விரும்பி,
அருந்தேன்	புஜியேன்.

தருமென்றது - கொடுக்குமென்றபடி. “சலியாப் பிறவிப்பவம் தரும் தீவினை” என்று பாட்மானபோது, சலிக்கையாவது - நிலை பேருகையாய், நிலைபேர்க்கவரிதாய் ஸ0ஸாரஹேதுவான தஷ்கர்மமென்றபடி. பவம்-பவம்; ஸ0ஸாரம். பாறு - பொடி - பாற்றுகை-பொடியாக்குகை. மகிழ்ந்தென்று-ப்ரீதிவாசக சப்தமுண்டாகையாலே, உவந்துளென்கிறவிது-விருப்பமாய், ஆதரவாசியாகிறது. ... ... (கூசு)

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றுநாலாம் பாட்டு. தம்மை நிர்ஹேதுகமாக அங்கீகரித்து அநாதியான பாபங்கள் மறுவலிடாதபடி தமமுடைய க்ஷயமாகிற கட்டத்திலே சேதித்து அத்தாலே பரபதஜ்ஞாகூடஸ்தரான எம்பெருமானர் லோகத்திலே அபஹிதாநதங்களை ஹேதாநதங்களாக ப்ரமிப்பிக்கும் குதர்ஷ்டிகளை நிரஸித்த உபகாரகனென்று கொண்டாடினர் - கீழ்ப்பாட்டில்; இப்பாட்டில - அந்த எம்பெருமானர், தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களுக்குஸாதேவாதாரக ஹேதுவான ப்ரபத்த்யுபாயத்தையும், தத்தத்தர காலகர்தயமான நைங்கர்யரூப ஸம்பதனையும, சரீராதரூப ஸமபந்தத்தை யறுத்துபபொகடடு பரமபுருஷார்த்த லக்ஷணமோக்ஷத்தையும் அடைவே கொடுத்தருளுவரே யாகிலும் அடியேன் அவருடைய கலயாணகுணங்களையொழிய வேறொன்றை ஆதரிக்கு புஜியேனென்று ஸ்வாதயவஸாயத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(தத்திலாமானுசன்) ஆச்ரயணம்முகாய்வந்த சேதநனாக கடாக்ஷித்து, “ப்ரஶாந்தசித்தாயஶமாந்விதாய” (ப்ரஶாந்தசித்தாயஶமாந்விதாய) இத்யாதி சாஸ்த்ர மர்யாதையை யுட்கொண்டு இவாகளுக்கு ஆச்ரயணவிரோதிகளான பாபங்கள் நசித்துப்போக்கதுமில்லை, தத்துபயோகிகளான காரணங்கள் உதித்ததுமில்லை

என்று தோஷகுணஹாநிகளைக் கணிசித்து அங்கீகரியாதே யிருந்தாசென்கிற குற்றமில்லாத எமபெருமானர். "పరిక్ష్యవిధ్వోపాయే:" (பரீக்ஷ்யவிவிதோபாயை:) என்னும் விசேஷவாக்யமிருக்க இது குற்றமாய்த் தலைகட்டுமோவென்னில்; "இரண்டும் குலையவேணு மென்றிருக்கில் இரண்டுக்கும் இரண்டுமுணடாய்த்தகாம" என்று ஸ்ரீவசநபூஷணத்திலே சொலலுகையாலே தோஷகுணஹாநி களைக் கணிசிக்கிறது ப்ரபத்தவ்யனுக்குக் குற்றமாய்த தலைகட்டு மிறே. "త్యజ్యతేయదిదోషేణ గుణేనపరిగృహ్యతే। ఏతత్సాధారణందృష్టం అశ్రితస్య కృతఫలమ్" (த்யஜ்யதேயதிதோஷேணகுணேநபரிக்ருஹ்யதே। ஏதத சாதாரணம்த்ருஷ்டம் ஆச்ரிதஸ்யகுதபலம்) எனனகடவதிறே. இதாவது - தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களை, அநிஷ்டநிவர்த்தி இஷ்ட ப்ராப்திக ளிரண்டி னுடையவும அலாபத்தாலே துக்கப்பட விட் டிருக்கையாகிற குறறம்; அதில்லாதவனை யென்றபடி.

(தன்னைச் சார்ந்தவாகடகு) இப்படிபபட்ட வைபவத்தை யுடையரான தம்மை, *உபாயோபெயபாவேந அத்யவஸிதது ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு. மூந்துறமுன்னம (தவந்தரும) "న్యాసమేవా தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" "ந்யாஸமேவதோ தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" என்கிறபடியே ஸர்வோபாய விலக்ஷணமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமாய் த்வயத்திலே பூர்வவாக்ய ப்ரதிபாதிதமான கைங்கர்யதுக்கு, போஜநத்துக்கு கூடாதுப்போலே பூர்வபாவியா யிருந்துள ளருசி ரூபபக்தியாகிறஸமபத்தை ப்ராபயாநுரூபமாககொடுதது தருளுவா. தகவு - தகுதி. அன்றிக்கே, (செல்வம-தரும) "సతునాగవరశ్రీమాన" "ஸதுநாகவரஸ்ரீமாந) (லக்ஷ்மணலக்ஷ்மி ஸம்பந்ந:) என்னுமபடியான கைங்கர்ய ஸமபதனதையும் கொடுத தருளுவர்.

(தகவும்தரும்) அந்தகைங்கர்யத்தைப் பெறுவதறப்போதா வென்கிற ப்ராப்யத்வனையையும கொடுத்தருளுவர். அநுநுமன் றிக்கே (செல்வமதகவுமதரும) உததரவாக்யததில சொலலுகிற கைங்கர்யம் சரமபர்வபெர்யந்தமாயிருபபதானகையாலும், அதுபரம தர்மமானகையாலும, பரம தாமமான சரமபாவபர்யந்தமா யிருந் துள்ள கைங்கர்ய லக்ஷ்மினையக கொடுதததருளுவனென்றுமாம். இந்த யோஜனையிலே, தகவாவது - தர்மம.

(சரியாப்பிறவிப்பவந்தரும் தீவினைபாற்றித்தரும்) அநந்தரம், (சார்ந்த விருவல்வினைகளும் சரித்து) என்கிறபடியே ஒரு ஸர்வ சக்திகழிக்கி லொழிய அநுபவத்தாலும் ப்ராயஸ்சித்ததாலும் சரியாததாய் பலயோநிகள்தோறும் பலபடியாலும் பிறக்கையாகிற ஸம்ஸாரதனதைமென்மேலும் கொழுந்துவிடும்படி பண்ணக்கடவன

வானக்ருதகர்மங்களை. (பண்டைவல்வினை பாற்றியருளினன்) என்கிறபடியேகூடாதாளி யாகும்படி பண்ணிக்கொடுப்பர். காற்றடித்த வாறே தூள்பறக்குமாப்போலே பறந்துபோகும்படி பண்ணிக்கொடுப்பரென்றபடி. பவம்-பவம்.ஸம்ஸாரமென்றபடி. பாறுபொடி. பாற்றுகை - பொடியாக்குகை. "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" (ஸர்வபாபேபயோமோக்ஷயிஷ்யாமி) என்றுனிறே கீதாசார்யனும்.

(பரந்தாமமென்றுந் திவந்தரும்) அநந்தரம்(பரந்தாமாக்ஷர பரப்ரஹ்மவ்யோமாதி ஸப்திதே) எனறு கத்யத்ரயத்தில் அருளிச் செய்தபடியே-பரந்தாமமென்று சொல்லப்படுகிற, திவம்-பரமாகாசம். ஸ்ரீவைகுண்டமென்றபடி. அதனைகொடுத்தருளுவர். இப்படி ப்ரபந்நநிஷ்டைதொடங்கி பரமபதத்தளவும் கொடுத்தருளுவ தாயாகிலும், (அவரறியான்) என்று கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸர்வப்ரகாரத்தாலும உத்தாரகரான எம்பெருமானருடைய கல்யாணகுணங்களையாழிய நான் மற்றொருவிஷயத்தை; (உள்மகிழ்ந்து - உவந்தருள்தல்) மநஸ்ஸந்தோஷித்துடனே ஆதரித்தநுபவிக்கைக்குடலாவனலலென்ன. அருந்துதல்- உண்டல். (சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதிவெள்ளம்) என்னும்படியான பரமபதத்தையும கூட, ஐச்வர்யகைவல்யங்களைப்போலே காற்கடைக்கொள்ளவேணுமென்படி அழுதணர்க்கு இருந்தகாணும். எம்பெருமானருடைய "பாலேபோல்சீர்" என்னுமபடியான கல்யாணகுணங்களினுடைய போக்யதை. இத்தால் - ப்ரீதமநஸ்காராய் அவருடைய கல்யாணகுணங்களையே விரும்பி புஜிப்பேனென்கிறார். மகிழ்ந்து என்று - ப்ரீதிவாசக சப்தமுண்டானையாலே, உவந்து என்கிறவிது - விருப்பமாய், ஆதரவாசியாகிறது. "சலியாப்பிறவி" என்று பாடமானபோது, சலிசகையாவது-நிலைபெயர்கையாய் நிலைபேர்க்கவரிதாய் ஸம்ஸாரஹேதுவான துஷ்காமங்களென்றபடி. "நித்யம் யத்ந்ய" (நிதயம்யதீந்த்ர) இத்யாதிஸ்லோகத்திலே ஜீயரும் அத்தை ப்ரார்த்தித்தருளினரிறே. .... (கூடு)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றஞ்சாம்பாட்டு. எம்பெருமானர், தம்மை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநத்துக்கு வேண்டுவதெல்லாம் தாமே உணடாக்கி உஜ்ஜீவிப்பித்துவிடுவனொன்றூர்-கீழ்; இப்படியிருக்கிற இவருடைய ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளை அநுஸந்தித்தவாறே இந்த லோகத்திலுள்ளார் படியன்றிக்கே வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கையாலே அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸார கந்தரிலே ஒருவர், பரார்த்தமாக ஸம்ஸாரத்திலே அவதரித்தாராகவே நினைத்து அருளிச்செய்கிறார்-இதில்.

மூ.—உண்ணின்றுயிர்களுக்குற்றனவேசெய்தவர்க்கும பின்னும்பாணும்பரிவிலணமபடிபல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின்றலைநின்றுவீடளிப்பானெம்மிராமாநுசனிம்
மண்ணின்றலத்துதிக்குமறைநாலும்வளர்த்தனனே. ( )

பதம்.	உரை.
உள் நின்று	"யஆத்மானமந்தரோயமயதி" "யஆத்மாநமந்தரோயமயதி" என்கிற படியேயஸத்தாநிர்வாஹகரார்த்தமாகஉள்ளேநின்று,
உயிர்களுக்குற்றனவேசெய்து	இவ்வாத்மாக்கள் யாதொருவழியாலே உஜ்ஜீவிக்குமவதுக்கிடானவிகலோபேயபண்ணி,
அவர்க்கு உயவே பண்ணும்	அவர்களுக்கு, உஜ்ஜீவநத்தையே, பண்ணாநின்றுள்ள,
பரணும் பரிவிலணும் படி	ஸ்வாதீநத்ரிவிதசேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திபேதகரணனாய், ஸர்வஸ்மாத்பரணுமாய், ஆத்மாக்களளவில் இவரோபாதி, ஸ்நேஹமுடையனல்லனென்னுமபடியாக,
பல்லுயிர்க்கும்	ஸகலஆத்மாக்களுக்கும், "ஸ்ரீஷ்ணுலோகமணிமண்டபமார்க்கதாயீ" என்கிறபடியே,

பதம்.	உரை.
வீடு	பரமபுருஷார்த்தலக்ஷணமோக்ஷத்தை,
அளிப்பான்	கொடுத்தருளுவதாக,
எம	நம்முடைய நாதரான,
இராமாநுசன	} எம்பெருமானார்,
	"நாத்ய்ஷ்" "நாகஸ்யபராஷ்டடே" எனகிறபடியே,
விண்ணின்றலையின்று	விண்ணின்ன தலையான ஸ்ரீவைகுண்டநிலயம,
மண்ணின்றலத்து	} பூதலத்திலே,
உதித்து	தத்ததேதாஷஸ்பரிமற அவதரித்து,
	ஸர்வாஜ்ஜீவநாஸ்த்ரமான,
மறைநாலும்	ரிகாதிசதுர்வேதத்தையும,
வளர்த்தனன்	அஸங்குசிதமாக நடத்தியருளினார். இப்படி செயதருளுவதே! என்று கருத்து.

உற்றனவேசெய்து என்றது - தகாதனவே செய்தென்றபடி. பரிவு- ஸ்நேஹமும். பக்ஷபாதமாகவுமாம். "பல்லுயிர்க்கு" என்ற பாடமானாலும் பொருள் ஒக்கும். ... ... (கூரு)

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றஞ்சாம்பாட்டில். எம்பெருமானார், தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு உத்தாரணஹேதுவான உபாய விசேஷத்தையும், அத்தாலே உண்டாகச்சடவ பகவத்ப்ரீதிரூபஸம்பத்தையும், ப்ராப்திப்ரதிபந்தகமான பாபவிமோசநத்தையும், தத நந்தரபாவியான பரமபத ப்ராப்தியையும பண்ணிக்கொடுப்பதே யாகிலும், நான் அவருடைய கல்யாண குணங்களையொழிய வேறொன்றை விரும்பி அநுபவியேனென் றருளிச்செய்தார் - கீழ்ப் பாட்டிலே; இப்பாட்டிலே-ஸகல ஆத்மாக்களுக்கும அந்தர்யாமியாய் அவர்களுடைய ஸகலப்ரவர்த்திநிவர்த்திகளையும் பண்ணிக் கொடுக்கிறஸர்வேச்வரனும் இவரைப்போலே ஆச்ரிதவ்யாமுக்தனல்லனென்னும்படியாடும், ஜ்ஞாநவைராக்யாதிகளாலேஸ்வஸ்வரூபக்காட்டிலே அத்யந்த வ்யாவ்ருத்தனென்னும்படியாயும் இவர் தானிருக்கையாலே பரமபதத்தில்நின்றும் அந்தபரமப்ராப்யத் தைதனல்லார்களுங் கொடுப்பதாக அஸ்பர்ஷடஸ்வரூபத்திலே ஒரு வர் பாரார்த்தமாக இந்தலோகத்திலே எம்பெருமானாராய் அவதரி தது ஸர்வகாலமும் வேதார்த்தத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்தானென்று அருளிச்செயகிறார்.

வ்யா.— (உள்நின்று) (அந்தஷ்ப்ரஷ்டாஸ்தேநாநாம்ஸர்வாத்) (அந்தஷ்ப்ரவிஷ்டஶ் ஶாஸ்தாஜநாநாமஸாவாத்மா) (அந்தர்ப்ரஷ்டம் கர்ராகமேத்ம) (அந்ரஹிர்ச்சத்தஸ்ர்வம் வ்யாப்ய்நாராயணஸ்ஸ்தித) (அந்தர்ப்ரவிஷ்டோ கர்த்தாரமேதம) (அந்தர்ப்பஹிஶ்சததஸர்வம்வ்யாப்யநாராயணஸ்ஸ்தித) (யஆத்மநிதிஷ்ட - யஆத்மாநமந்தரோயமயதி) (யஆத்மநிதிஷ்டன் யஆத்மாநமந்தரோயமயதி) என்றும், (ஸர்வஸ்யசாஹம்ஹ்ருதிஸந்நிவிஷ்ட) (ஸாஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) என்றும், (உடல் மிசை யுயிரெனகரந்தெங்கும் பரந்துளன்) என்றும், (பரந்த கண்பாலைவயுள நீர்தொறும பரந்துளன்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே அந்தர்யாமியாய் ஸத்தாநிர்வாஹகனாய்க் கொண்டிருந்து, (அநாதிமாயயாஸுப்தோயதா) (அநாதிமாயயாஸுப்தோயதா) என்கிறபடியே அநாதயசிதஸம்பந்த நிபந்தநமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்திலே தத்வஹித புருஷார்த்தஜ்ஞாநஶூந்யரான சேதநர்க்கு அதனை அறிவிக்கைக்காக அருகேவந்து கண்காண நிற்கில், ஜ்ஞாநகாரத்தாலே உன்னோடு நானும் துல்யனென்று ஓடிணயிட்டுத்தள்ளிவிடுவர்களென்று, அதிசங்கைபண்ணி, இராமடலூட்டுவாரைப்போலே அவர்களுக்குத் தெரியாதபடி ஸத்தையை நோக்குவதாக உள்ளேபுகுந்துநின்றென்றபடி.

(உயிர்கட்குற்றனவேசெய்து) ஸ்வேதரஸமஸ்தப்ராணிகளுக்கும் "அவரவர்விதிவழியடைய நின்றனர்" என்கிறபடியே-தத்தத்

பூர்வகர்மாநுகுணமாக ப்ரவ்ர்த்தி நிவ்ர்த்திகளைப்பண்ணிக் கொடுத்து. அன்றிக்கே, ஸ்வரூபமானவற்றை சாமக்ராமேண விரகாலே ஏறிட்டு தத்தத்ரூபமாயிருந்துள்ள ப்ரவ்ர்த்திகளிலே மூட்டுவித்தென்னுதல்; இவ்வாத்மாக்கள் யாதொருவழியாலே உஜ்ஜீவிப்பர்களோ அதற்கு ஈடான க்ர்ஷிகளைப்பண்ணி என்னுதல். உற்றனவே செய்தென்றது - தக்கனவே செய்தென்றபடி (భవన్తిభావాభూతానాం మత్తఏవప్రథగ్విధాః) (பவந்திபாவாபூதாநாம் மத்தஏவப்ர்தக்விதாஃ) என்றருளினபடி.

(அவர்க்கு உயிர்வகுத்தும்பானும) (త్రిపాద్యూర్ధ్వఉదైత్పురుషః) (த்ரிபாதூர்த்வ உதைத்புருஷஃ) எனறும், (తమఏవైకంజానథ) (தமஏவைகம்ஜாநத) என்றும் சொலலுகிறபடியே ஸர்வாதகமமான பரமபுருஷார்த்தத்தைப்ராபிக்கையாகிற உச்சராயத்தைப்பண்ணி நின்றுள்ளஸர்வேச்வரனும். "పతింవిశ్వస్య" "పతిర్విశ్వస్యాత్మేశ్వరః" "పతిర్విశ్వస్యభూతస్య" "అధయతతఃపరః" எனகிறபடியே ஸ்வாதீநத்ரிவித சேதநாசேதநஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ர்த்திபேதகனுமாயஸாவஸ்மாத்பரனான ஸர்வேச்வரனும். (பரிவிலனும்படி) சேதநஸாமாந்யம் பண்ணுமளவில் இவ்வெம்பெருமானுடைபாதிஸ்நேஹத்தையுடையவனலலனென்னும்படியாக. பரிவு-ஸ்நேஹம். பக்ஷபாதம் என்னுதல். இலன்-இல்லாதவன். (துர்லபமயஉபாஸதே) எனறும, (சுத்திபாமி) (ரக்ஷமாமி) என்றும, "సిద్ధ్యభవతివాసేతి సంశయోచ్యుతనేనామ" "ஸித்த்யபவதிவாநேதி ஸம்சயோச்யுதநேநாம" "ஸிதிலாபபவதிவாநேதிஸம்சயாச்யுதஸேவிநாம" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வேஸ்வரன துர்லபனுய் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள இரணடுகுமபொதுவானவனுய் பலமஸிதிக்குமோ ஸித்தியாதொழியுமோவென்று ஸந்தேஹிக்கவேணடுமபடியிருகையாலும, இவர "సుఖప్రసుప్తస్యగురుమ்" "ஸுகப்ரஸுப்தஸ்யகுருமம்" "ஸுலபம்ஸ்வகுருமம" என்றும "నస్మరేయస్తుతద్భక్తిప్రచార్యరతాత్మనాం" "நஸ்மரேயஸ்துதத்பக்தி பரிசாயாரதாதமநாம" என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸுலபராய் அநுகரஹசீலராய நிஸ்ஸம்ஸயைசபலப்ரதராயிருக்கையாலும், இருவனையும பார்க்குமளவில் இவரோ அவனைக்காட்டில் சேதநர்பக்கல அதிஸ்நேஹி என்னுமிடம்தோற்றுகிறதிறே.

(விண்ணின்தலைநின்றும்) "నాకస్యపృష్ఠే" "நாகஸ்யப்ர்ஷ்டே" என்கிறபடியே ஸ்வர்க்காதிலோகங்களுக்கெல்லாம்மேலாய் பரமாகாசசப்தவாச்யமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும். (பல்லுயிர்க்கும் - வீடளிப்பான்) "శ్రీవిష్ణులోకమణిమణ్టపమార్గదాయీరామానుజోవిజయతేయతిరాజరాజఃః" "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டப மார்க்கதாயீராமாநுஜோவிஜயதே யதிராஜராஜஃ" என்கிறபடியே ஸகலஆகமாக்க

ளுக்கும் * அந்தமில் பேரின்ப மாகையாலே பரமபுருஷார்த்தலக்ஷ
ணமான மோக்ஷத்தைக்கொடுத்தருளுவதாக. "புல்லுயிர்க்கு" என்
றபாடமானபோது, புல்லுயிரென்றது - க்ஷுத்ரமென்றபடி. (எம்
மிராமாநுசன்) எங்களுக்கு ஸ்வாமியான எமபெருமானர். (மண்
ணின தலத்துநித்து) "ப்ரக்ருதிம்ஸ்வாமதிஷ்டாயஸம்பவாமி" "ப்ரக்ருதி
ஸ்வாமதிஷ்டட்டாய ஸம்பவாமி" என்ருப்போலே அவதரிப்பத
பூமியிலேயாகிலும தத்கததோஷ ரஸஸ்ப்ர்ஷ்டராய் அஜஹத்
ஸ்வபாவராயகொண்டு அவதரித்தார்காணும்.

(மண்ணின் தலத்துநித்து) * இருள்தருமா ஞாலமான இந்த
பூமியிலே இதிலுடைய தோஷமொன்றும் தட்டாதபடி திரு
வவதரித்து. (மறைநாலும வளர்தனனே) "ருசோயஜூம்ஷி
ஸாமாநி சாதர்வணாசிச" (ரிசோயஜுஷ்ஸாமாநி தசைவாதர்வண
சிச) எனகிறபடியே-ரிகாதிபேதநாலுவகைப்பட்டிருக்கிற வே
தசதையுமலோகமெலலாம்வ்யாபிப்பித்து அஸங்குசிதமாகநடத்தி
யருளினர். "சதுர்முகஸரஸ்வதிவிகஸந்துஷோஷ்டிகா" - (சதுர்தஸாஸ்வதீசி
குரபத்துஸைரந்தரிகா)-எனனும்படியான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே நிர்
மித்தருளின ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்த வ்யாக்யாநம் பண்ணிக்கொ
ண்டே இந்த வேதசதுஷ்டயதனதையும் தடையற நடப்பித்தருளி
னனென்றபடி. இத்தால் - ஸ்ரீமத்வேதமார்கக ப்ரதிஷ்டாபநா
சார்யரபயவேதாந்தாசார்ய னென்றதாய்த்து. ... (கூடு)

உரை.—அ.— தொண்ணூற்றுறும்பாட்டு. (மறைநாலும்
வளர்தனன) எனறீர், அவர் தாம சேதநர்க்கு உஜ்ஜீவநோபாய
மாக வேதாந்த ப்ரகரியையாலே அருளிச்செய்தது பகதி ப்ரபத்தி
ரூப உபாய த்வயமிறே; அதில் ஸுகோபாயமான ப்ரபதநியி
லேயோ உமகு நிஷ்டையென்ன; அதுவுமன்று, தாம, அபிமாந
நிஷ்டரென்னுமதனை யருளிச்செய்கிறார்.

மூ.—வளரும்பிணிகொண்டவல்வினையால்மிக்கசல்வினையின்
கிளருந்துணிவுகிடைத்தறியாதுமுடைத்தலையூன்
தளருமளவுந்தரித்தும்விழுந்துந்தனிநிரிவேற்
குளமாமிறைவரிராமாநுசன்றனனையுற்றவரே. (கூசு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
வளரும்பிணிகொண்ட வல்வினையால்	நிரவதிகதுக்காவஹமாய், அநுபவவிரோச்யமாதல் ப்ராயஸ்சித்தவிரோச்யமாதல்	மிக்கசல்வினையின் கிளருந்துணிவு	செய்யாத ப்ரபல கர்மத்தாலே, பரமதர்மமான ஸாதநதியில், மஹாவிஸ்வாஸம் என்பதொன்று,

பதம்.	உரை.
கிடைத்தறியாது	நோதகக் கிடையாத தே,
முடைதக்க	துர்க்ககந்தாச்ரய பூதமாய்,
லை	
ஊனை	மாம்ஸாஸ்காதி ரூபமான சரீரம்,
	"களராவுடலம்" என்கிறபடியே, ப்ராணவியோக தசாபந்நமாய்,
களரும்	கட்டுக்குலையு
அளவும்	மளவும்,
	"வன்சேற் றள்ளல் பொயங்கிலம்" என்றும், "பொதும்பினில் வீழ்ந்து வழுக்கி" என்றும, "கூடி யழுங்கிக குழியில் வீழ்ந்த வழுகுகாதே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அள்ளலும் வழுக்கலுமான ஸம்ஸாரவிபூதியிலே தார்மிக ரூபகரிதக த்யாஜ்யோபாதேயமாகிற ஊற்றங்கோல் கொண்டு,
தரித்தும	தரித்தும்,
	துர்வாஸநாமூலமான அநவதாநத்தாலே,
விழுத்தும்	*கொடுவனகுழியான சப்தாதி களிலே விழுத்தும்,

பதம்	உரை.
தனிதிரி	ஒருதுணை யின்றிக்
வேற்கு	கே திரியாநிற்கு மெனக்கு, என் தனிமைதீர என
	குதுதுணையாய் ஒரு குழியிலே வீழாதபடி தாங்கு ளைபிடித்து கடத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கைசெய்து,
எம்	நமக்கு,
இறைவன்	சேஷியான,
இராமாநு சன்தன	எம்பெருமானார்,
	(தேவுமற் றறியே ன்) என்று,
உற்றவா உளா	பற்றி யிருப்பா உள்
	அவர்க ளடி மாந மெனக்கு உத காகமென்று யாசிப்பது. பிணி - துக்கம். நலவிண்ண - ஸுக்கமம். கிளரும துணிவு - மிகத துணிவு. கிளாத்தி - பிருதி. மூடை - துர்கந்தம. (மிக நல்விணையிண கிளரும் துணிவு) என்றும்பாடம் சொல்லுவர்கள். அப்போது பரம தர்மமான சரணகதிக்கு அபேக்ஷிதமான மஹாவிச்வாஸ மென்னை. ... ... (கூசு)

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றுரும்பாட்டு.கீழ்ப்பாட்டிலே-நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களிரண்டுக்கும் பொதுவாய் தண்டதரனை ஸர்வஸ்மாத்பரனிலும் அத்ருஷ்டாநிக்ரஹராய் பரமபதத்திலின்றும் ஸகல ஜனகதிக்ஷுதராய்வந்து அவதரித்த எம்பெருமானர், நிர்ஹேதுகக்ருபையையுடையவராகையாலே சேதநஸ்வரூபஜ்ஞர்த்தமாக வேத வேதாந்தப்ரவர்த்தநம்பண்ணியருளினரொன்று இவர் அருளிச்செய்யக்கேட்டு அருகேயிருப்பார், அந்தவேதாந்தங்களிலே, "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே" (முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம்ப்ரபத்யே) என்று - மோக்ஷாதிகாரிகளுக்குச் சொன்ன சரணாகதியிலே நிஷ்டனாயிருந்தீரோ வென்ன; ஶரணாகதியைப் பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ப்ரபலகர்மங்களாலே அதுதன்னிலும் மஹாவிச்வாஸம் கிடையாதே, துர்க்கந்தப்ரசுரமாய் மாம்ஸாஸ்ருக்நிமயமான சரீரம் கட்டுக் குலைந்துபோமளவும் ஸுகதுஃகாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு ஸஹாயமின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு, அந்த சரமோபாயமான எம்பெருமானரிலும் ஸ்ரேஷ்டதமராய்சேஷிகளாய், எனக்கு வ்யாமிஶ்ரமான வவர்தமனமேய, (தர்ணைகஸ்காய் தாரம்) ஹித்யாதிபபடியே ஸர்வவிதபந்துவாக அதயவஸித்து, (தேவுமற்றறியேன) என்றிருக்கும மஹாதமாக்களை வழித்துணையாய்ஸகல காயிருப்பார் என்று அதயவஸிதனென், ஆகையாலே நான் கதியாமாகநிஷ்டனென்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா.—(வளரும்பிணிகொண்ட வல்விணையால்) "அதத்துஃஷேண ஹ்யேத்ரி பரிதரஃஷேணகோதிபாபம் । பாபாபவர்ஜ்யைனரகம்வ்ரஜந்தி புநர்ஜநித்ரிபுந ரோவபாபி) என்றும், "த்யாயதோவிஷயாந்பும்ஸ ஸங்கஸ்தேஷூபஜாயதே । ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதேகாமஃகாமாத் க்ரோதோபிஜாயதே - க்ரோதாத்பவதிஸம்மோஹஃ ஸம்மோஹாத்ஸ்மர்திவிப்ரமஃ - ஸ்ம்ர்திப்ரம்ஶாத்புத்திநாஶஃ புத்திநாஶாத் ப்ரணஶ்யதி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, மேன்மேலும் பெருகி வருகிற, பிணிஉண்டு -வ்யாதி, தன்மூலதுஃகமென்றபடி.(கொண்ட வல்விணையால்) அந்த துஃகத்தையே ஸர்வகாலத்திலும் விளைக்கக் கடவதாய், அநுபவப்ராயஶ்சித்தங்களாலே நசியாதபடி அதிப்ரபலமான துஷ்கர்மத்தாலே,

(மிக்கநல்விணையில்கிளரும்துணிவுகிடைத்தறியாது)"தஸ்ஸ்ந்ந்யாஸமே வாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" (தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம்தபஸாமதிரிக்தமா

ஹாஃ) என்றும், "సత్కర్మనిరతాళ్ళుద్ధాస్సాక్ష్యయోగవిదస్తథా! నార్హాన్తిశరణస్థ్య కలాంకోటికమీమపి" (ஸத்கர்மநிரதா ப்ஸாத்தாஸ்ஸாம்க்ய யோகவிதஸ்ததா-நார்ஹந்திஸாணஸ்த்தஸ்யகலாம்கோடிதமீமபி) என்றும்சொல்லுகிறபடியே - ஸர்வோபாயோத்க்ர்ஷ்டமாய் உபாயாந்தரங்களைப் போலே ஸ்வரூப விருத்தமாயிருப்பதுமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுரூபமா யிருக்கையாகிற நன்மையையுடைத்தான அநுசலிருப க்ரியையயிலே, "మహావిశ్వాసపూర్వకం" "తదేకోపాయతాయాచ్ఞా" "మஹாவிஸ்வாஸபூர்வகம்" (தகேகோபாயதா யாச்ஞா) என்றும், "విశ్వాసంప్రార్థనాపూర్వం ఆత్మరక్షాభరం" (விஸ்வாஸஃ ப்ரார்த்தநாபூர்வம் ஆத்மரக்ஷாபரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி பர்யந்தமாகப் பெருகிவருகிற ப்ராப்யத்வனைக் குறுப்பான மஹாவிஸ்வாஸமென்பதொன்றும் நேராக லபியாதபடி ஜ்ஞாநவிதுரனையிருந்துவைத்து. கல்வினை-ஸுக்ருதம்; அதாவது-பரபக்தி.கிளரும துணிவு-மிக்கதுணிவு;கிளர்த்தி-மிகுதி.(மிகுகல்விஇனையினகிளரும் துணிவு) என்று பாடமானபோது - பரமதர்மமான சரணாகதிக்கு அபேக்ஷிதமான மஹாவிச்வாஸமென்னை.

(மூடைத்தலையூன்தளருமளவும) "ఉమేధ్యపూర్ణం కృమిసన్నికాశం స్వభావదుర్గన్ధమశౌచమధ్రువమ్। కళేబరంమూత్రపురీషభాజనమ்" (அமேத்யபூர்ணம் க்ருமிஜந்துஸம்குலம் ஸ்வபாவதுர்கந்தமஸௌசமத்ருவம, களேபரம்மூத்ரபுரீஷபாஜநம்) எனகிறபடியே - ஸ்வபாவதுர்கந்தஸ்தாநமாய்,*"మాంసాస్థికృమివిణ్మూత్రస్నాయుమజ్జాస్థిసంహత" (மாம்ஸாஸ்க்ருயவிண்மூத்ர ஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதரூபமான சரீரம் தளர்ந்துபோகுமளவும். மூடை-துர்க்கந்தம்; மூடையென்றும், கூன் என்றும்-மாம்ஸமாய், தத்ப்ரசுரமான சரீரத்தைச் சொன்னபடி. (ஊனவுடல் சிறை) என்னக்கடவதிறே.(தரிததும்விழுந்தும்)இப்படியானதனையிலே "సంసారవిషవృక్షస్య ద్వేఫలేహ్యమృతోపమే। కదాచిత్కేశవే భక్తిస్తద్భక్తైర్వాసమాగమం" (ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்யதவேபலேஹ்யம்ருதோபமே - கதாசித்கேசவேபக்திஸ்தத்பக்தைர்வாஸமாகமம்) என்றும், (கூடியழுங்கிக் குழியில்வீழ்ந்து வழுக்காதே) என்றும், (மாயவன்சேற்றள்ளல்பொய்ந்நிலம்) என்றுசொல்லுகிறபடியே அள்ளலும்வழுக்கலுமான ஸம்ஸாரவிபூதியிலே யாத்ர்ச்சிகமாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுபோருகிற சிலதார்மிகர் ஸம்ஸாரகர்தத்திலே அழுந்திக்கிடந்த நான உத்தரிகும்படி உபகரித்தும், த்யாஜ்யோபாதேய விவேகமாகிற ஊன்றுகோலை உத்தம்பகமாகப் பிடித்துக்கொண்டு அத்தாலே அல்பதுர்க்கசாந்தி பிறந்து ஆச்வஸித்தும், பின்னையும் துர்வாஸநாமூலமான அநவதாநத்தாலே * கொடுவன் குழியான ஸப்தாதிவிஷயங்களிலே வீழ்ந்தும்.

(தனிதிரிவேற்கு) "ஜீர்ணாதரிஸ்ரிததீவகபீராரா பாலாவயம் ஸகலமித்தமகர்ஷ்ஹேதும்" (ஜீர்ணதரிஸ்ஸரிததீவகபீராரா பாலாவயம் ஸகலமித்தமகர்த்தஹேதும்) என்றும், (நோற்றநோன்பிலென்றுண்ணறிவிலேன்) என்றும், "நதர்ஷ்டோஸி" (நதர்மஷ்டோஸ்மி) என்றும், "பவதுர்த்திநபதஸ்கலிதம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநரூபமாயாதல் அசேதநரூபமாயாதல் ஒருலஹாயாந்தரமின்றிக்கே யிருக்கிறநமக்கு. (இராமாநுசன்றன்னையுற்றவர்) "ராமாநுஜஸ்யசரணாசரணாப்ரபத்யே" "ராமானுஜார்யவசகஸ்பரிவர்தியே" "நவேத்ராமானுஜேத்யேஷா" "ராமாநுஜஸ்யசரணௌசரணம் ப்ரபத்யே" "ராமாநுஜார்யவசகஸ்பரிவர்தியே" "நசேத்ராமாநுஜேத்யேஷா" இத்யாதிப்படியே எம்பெருமானரை அத்யவஸித்திருப்பார்.

(எம்மிறைவர் - உளர்) நம்முடைய தனிமைதீர நமக்குத் துணையாய் ஸௌஸாரமாகிற படுகுழியிலே விழாதபடி, தாங்களேயிடித்துநடத்தி உத்தரிக்கும் அஸ்மத்ஸ்வாமிகளாவர்கள். எம்மிறைவர் என்றது - கூரத்தாழ்வானை. (வஞ்சமுக்குறும்பாம் குழியைக்கடத்தும் நம் கூரத்தாழ்வான்) என்றுகீழேயும் அருளிச்செய்தாரிறே. அன்றிக்கே, (எம்மிறைவர்-இராமாநுசன்)என்று-எம்பெருமானுர்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். (எம்மிறையவன் - இராமாநுசன் தன்னையுற்றவரே) என்று பாடமானபோது, எம்பெருமானையல்லது அறியோமென்று அற்றிருப்பார் நமக்குசேஷிகள்என்றுயோஜிபபது. కర్తేకేచిదపరేమమేతిమిథ్యాస్యే భక్తిం పరేప్రపదనంప్రవదన్త్యుపాయమ్। అమ్నాయసారరసికాస్త్వమితానుభావాస్త్వామేవయాన్తిశరణంశరజిన్నుసీన్వ)" (கர்மேதிகேசிதபரேமதிமித்யதாந்யேபக்திம்பரேப்ரபதநம்ப்ரவதந்த்யுபாயம், ஆம்நாயஸாரரஸிகாஸ்த்வமிதாநுபாவாஸ்த்வாமேவயாந்திஶரணம் ஶரஜிந்நுஸீன்வ)என்றும் சாமபர்வத்தைப்பற்றினவர்களே பெரியோர்கள் என்று அபியுக்தரும் அருளிச்செய்தாரிறே. "த்வத்தாஸதாஸகணநாசரமாவதேள்யஸ்த்வத்தாஸைகரஸதாஉவிரதாமஸ்து" "த்வத்தாஸதாஸகணநாசரமாவதேள்யஸ்த்வத்தாஸைகரஸதாஉ விரதாமமாஸ்து" என்று நதீயசேஷத்வத்தைஜீயரும் ப்ரார்த்தித்தருளினரிறே ... ... (கூசு)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. இப்படி எம்பெருமானர் தம்மளவன்றிக்கே அங்குத்தைக்கு அநந்யார்ஹராயிருப்பார் உத்தேச்யரென்றிருக்கைக்கு இந்தருசி உமக்கு வந்தவழிதானென்னென்ன; அதுவும் எம்பெருமானர்தம்முடைய கேவலக்ர்பையாலே வந்ததென்கிறார்.

மூ.—தன்னையுற்றுட்செய்யுந்தன்மையிலிளர்மன்னுதாமனைத்தாள்
தன்னையுற்றுட்செய்யவென்னையுற்றுனின்றுதன்றகவால்
தன்னையுற்றான்றித்தன்மையுற்றுரில்லையென்றறிந்து
தன்னையுற்றுனையிராமாநுசன்குணஞ்சாற்றிடுமே. (கூஎ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தன்னை உற்றான் றி	தம்மை, பற்றியிருப்பா ருண்டித்தனை யொழியய,	காள்தன்னை உற்று ஆட்செய்ய	திருவடிகளை யொழிய, சதஸ்யதிரிக்தங்களொன்றுமறியாதபடி பண்ணி, ஆவர்களுக்கு ஆணை செய்யும்படியாக,
தன்னை உற்றுனை குணம்சாற்றிடும் தன்மை உற்றார் இல்லை என்று அறிந்து தன்னையுற் றுனின்று தன்றகவால் தன்னையுற்றான் றித் தன்மையுற்றுரில்லை யென்றறிந்து தன்னையுற்றுனை யாட்செய்யும் தன்மையிளர் மன்னுதாமனைத் தாள்தன்னை யுற்றுட்செய்ய, இராமாநுசன் - தன்றகவால் - இன்று - என்னை யுற்றுன் என்றன்வயம். (கூஎ)	தம்மை, பற்றியிருப்பா ருண்டித்தனை யொழிய, தம்மை, பற்றியிருக்கு மவர்களை, குண கீர்த்தனம் பண்ணுகையாகிற, ஸ்வபாவத்தில், உற்றிருப்பார், ஒருவருமில்லை யென்று, திருவுள்ளம்பற்றி, தமமையொழிய விஷயாந்தரமறியாதபடி பற்றி, தமக்கடிமை செய்கையே ஸ்வபாவமாக வுடையராயிருக்கு மவர்களுடைய, பரஸ்பரம் பொருந்தி, பரம போக்யமாயிருக்கிற,	இராமாநுசன் }	எம்பெருமானர்,

தன்னை - ஸ்வபாவம். மன்னுதல் - பொருந்துதல். தன்னையுற்றுனறி - தன்னையுற்றுனை - குணம சாற்றிடும் - தன்னையுற்றுரில்லை என்றறிந்து - தன்னையுற்றுட்செய்யும் தன்னையிளர் மன்னுதாமனைத் தாள்தன்னையுற்றுட்செய்ய, இராமாநுசன் - தன்றகவால் - இன்று - என்னையுற்றுன் என்றன்வயம். (கூஎ)

வ்யா.—அ—தொண்ணூற்றேழாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே (எம்மிறைவர் - இராமாநுசனறன்னை உற்றவரே) என்று-"सर्व्वस्यदेवनियमेनमदन्वयानाम்" "ஸர்வஸ்யதேவநியமேநமதன்வயாநாம்" என்றுப்போலே, எம்பெருமானரை (தேவுமற்றறியேன்) என்றுபற்றியிருப்பாரோ *தமக்குறுதுணைன்று இவர்சொன்னவாறே, உமக்கு அவர்கம் மளவிலன்றிக்கே அங்குத்தைக்கு *கிழவும் அடிகாறும்

போலே அநந்யார்ஹராயிருப்பாருங்கூட உத்தேச்யமொன்றிருக்கை க்கிடானன இந்தருசிவந்த வழிதான் ஏதென்ன; "திக்குற்றகீர்த்தி" என்னும்படியான தம்மூடையவைபவத்தைக் கண்களாற்கண்டும் செவிகளாற் கேட்டும் தம்பக்கலிலே அடிமைப்படுவாருமித்தனை யொழியத் தமக்கு அநந்யார்ஹராயிருப்பார், பிறர்க்கடிமைப் படுவார் கிடக்கத்தக்காரென்று திருவுள்ளமாய், முந்துறமுன்னம் தம் மூடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகள்பக்கலிலே என்னை அடிமைப்படுத் திணராணகையாலே இந்தருசி அடியேனுக்கு அவர்தம்மூடையக்ர்பை யாலேவந்த தென்கிறார்.

வ்யா.—(தன்னை உற்றாரன்றி) "ந லோகஸ்ஸ்வமேவ்யதி" "கலௌகஸ் சித்பவிஷ்யதி" என்று நாரதபகவான சொல்லுகையாலும், பாக வதபுத்ரனை ஊமை இவர்தம்மூடைய ப்ரபாவத்தைக் கட்டட நகவெளியிட்டு அங்ஙனே திரோஹிதனகையாலும், யாதவப்ரகா சன்இவரைவஞ்சிப்பதாக மணிகர்ணிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டு போகிறபோது கோவிந்தப்பெருமாள் அச்செய்தியைக்கேட்டு விந்த்யாடவியிலே அறிவித்தவாறே, அங்கே இவர் தனிமைப் பட்டிருக்க அவ்வளவிலே பெருமாள்தாமே இவருக்கு வழித்துணை யாய்வந்து ஒருராத்திரியிலேதானே இவர்தம்மை * ஓளிமாடங் கள் சூழ்ந்தழகாய நச்சித்திருப்பதியிலே சேர்த்தாரென்று சொ ல்லுகையாலும், இவருக்குத் திருக்கச்சிநம்பிமுகமாக ஸ்மஸ்தத வார்த்தங்களையும் பேரருளாளர் வெளியிட்டாரொன்னகையாலும், திக்விஜயார்த்தமாக தத்தேசங்களிலேசென்று சைவ மாயாவாத ஜைநபௌத்தாதிகளோடே ஸஹஸ்ரமுகமாகப்ரஸங்கித்து அவர்க ளைபக்நராக்கிறார் என்னகையாலும், வேங்கடாசலயாதவாசலங்களை நிர்வஹித்தார் என்னகையாலும், இச்செய்திகளை அடைவேகண்டும் கேட்டும் லோகத்தாரொல்லாம் விதராய், "அவஜாநந்ப்ரதிபேதிரே" (அவ ஜாநந்ப்ரதிபேதிரே)என்றப்போலே தம்மை ப்ராப்யமாகவும் ப்ரா பகமாகவும் அத்யவஸித்து ஆஸ்ரயித்திருப்பாருண்டு இத்தனை யொழிய.

(தன்னை உற்றார்குணஞ்சாற்றிடுந் தன்மையுற்றாரில்லை யென் றறிந்து)(தன்னைஉற்றார்)தம்மூடையஸ்வரூபாநுரூப குணவிபவங் களை உள்ளபடி தெளிந்திருக்குமவர்கள். அன்றிக்கே, ஸம்பந்தி ஸம் பந்திகளளவிலே க்ர்பை அதிசயித்திருக்கையாகிற தம்மூடைய ஸ்வபாவத்தை உள்ளபடி தெளியப்பெற்றவர்கள் என்னுதல். அநந்தரர் தம்மூடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகள்விஷயத்தில் க்ர்பை பண்ணவிரும்புவதும் அந்தஸ்வபாவத்தை உள்ளபடி அறிகைக்கு உத்தேச்யமொன்றிறே. எம்பெருமானருடையஸ்வபாவம், தம்மை

ஆச்ரயித்திருக்குமவர்களில்காட்டில்ஸ்வஸம்பந்திஸம்பந்திகள்விஷயத்தில் கர்பை அதிசயித்துச்செல்லவேண்டும்படியா யிருக்கும். ஆகையாலேயிறே "த்வத்தாஸதாஸகணநாசரமாவதௌயஸ்த்வத்தாஸைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து"(த்வத்தாஸ தாஸகணநாசரமாவதௌயஸ்த்வத்தாஸைகரஸதாவிரதாமமாஸ்து)என்றுஜீயரும்ப்ரார்த்திக்கருளினரிறே. இப்படிப்பட்டஸ்வபாவத்தை அறிந்து ஆச்ரயித்தாருடைய.

(குணம் சாற்றிடுந் தன்மை யுற்றார்) (எம்மைமின்றூலும் பரமரே) (நம்மை அளிக்கும் பிராக்களே) (தம்மடியா ரடி யார் தமக்கடியா ரடியார் தம்மடியா ரடியோங்களே) (சிறுமா மனிசரா யென்னையாண்டாரிங்கே திரியவே) (தொண்டர் சேவ டிச் செழுஞ்சேறென் சென்னிக்கணிவனே) (கடலமல்லைத் தல சயநம் ஆர்எண்ணுறு நெஞ்சுடையார் அவர் எமமை ஆள்வாரோ) (தண்சேறை யெமபெருமான் தாள் தொழுவார் காணுமென் தலை மேலாரோ) என்று ப்ரதமபர்வ நிஷ்டரான ஆழ்வார்கள் தஞ்சிய விஷயத்திலே அருளிச்செய்த குணதிக்யத்தை யிட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகையாகிற ஸ்வபாவத்தை யுடையராயிருபபார். தன்மை - ஸ்வபாவம். சாற்றுதல் - ப்ரகாசமாகச் சொல்லுதல்.

(இல்லையென் றறிந்து) "తత్రాపిన ర్హణమన్యై వైకుణ్ఠప్రియదర్శనమ్" (தத்ராபி துர்லபமந்யேவைகுண்ட ப்ரியதர்ஶநம்) என்னுமாப் போலே இதுதான் துர்லபம், "விஷயப்ரவணனுக்கு அத்தைவிட்டு, பகவத்விஷயதிலே வருகைக குள்ள அருமைபோலன்றிறே, ப்ரதமபர்வத்தைவிட்டு சரமபர்வத்திலேவருகைக்குள்ள வருமை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே- மேட்டுமடையான இவ்வத்யவஸாயத்தை யுடையவர் ஒருவருமில்லையென் றறிந்து. இல்லையென்று திருவுள்ளம்பற்றி என்றபடி. இந்த ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தைத் தெளிந்திருக்குமவர் இவர் ஒருவருமேயென் றிருகிறார்காணும் அழுதனர். (இராமாநுசன்) எம்பெருமானார். தம்முடைய பூர்வாவதாரத்திலேவெளியிடமாட்டாத வர்த்தகனைக்காணும் இப்போ துவெளியிடத்தொடங்கினர்.

(தன் தகவால்) "సవిత్రీముక్తానా ం సకలజగతేసం ప్రశమనీ గరీయోభి స్తీర్థై పవితర పాయామునమ ఖైః । నిరున్ధేధానిమ్నే తరమపిసమూన్లావయతిమాం యదృశ్చానిక్షే పాద్యతిపతిపయాదివ్యతటినీ" (ஸவித்ரீமுக்தாநாம் ஸகல ஜகதேகஃ ப்ரஶமநீகரீயோபிஸ்தீர்த்தை ருபரித ரஸாயாமுநமுகை:- திருஸ்தேசதாநிம்நேதாமபி ஸமாப்லாவயதிமாம் யத்ச்சாவிக்ஷேபாத் யதிபதி தயாதிவ்யதடிநீ)என்கிறபடியேகணாகட்டாக்காவேரிபோலே பெருகிவருகிற தம்முடையப்ரமக்ர்பையாலே.இக்ர்பை பூர்வாவதாரத்

கூ எ-பா-தன்னையுற்று-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூசாகூ

கிலே ராமஸௌந்தர்யத்காலே அமுக்குண்டுநிற்கையாலே, இவ் வர்த்தத்தைவெளியிடமாட்டாதே யிருந்தார் என்றபடி.

(தன்னையுற்று ஆள்செய்யும் தன்மையினர்) "नाचायत्तीन्द्रि मनसावपुषाचयमृत्वा पादारविन्दयुगळंभजतांगुरूणा" (வாசாயதீந்த்ர மநஸாவபுஷாசயுஷ்மத் பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம் குருணும்) என்றும், "नित्यंयतीन्द्रितवदिव्यवपुस्स्मतोमे सक्तंमनोभवतुवाग्गुणकीर्तनेसा। कृत्यञ्चदास्यकरणंतुकरद्वयस्य वृत्यन्तरेस्तुवमुखकरणत्रयञ्च" (நித்யமயதீந்த்ரதவதிவ்யவபுஸ்ஸ்மதோமே ஸக்தம்மநோபவது வாக்குண கீர்த்தநேஸௌ - கர்த்யஞ்சதாஸ்ய கரணந்து கரத்வயஸ்ய வ்ருத்யந்தரேஸ்து வமுகம்கரணத்ரயஞ்ச) என்றும் "नित्ययतीन्द्रितवदिव्यवपुस्सदाप्जसेवा" (நித்யம் யதீந்த்ரதவதிவ்யபதாப்ஜஸேவா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம்மை யொழிய வேறு ஒருவிஷயாந்தரம் அறி யாதபடி ஆஸ்ரயித்துகரணத்ரயத்தாலுமதமக்குஸகலவித கைங்கர் யங்களும் பண்ணவேணுமென்னும் ஸ்வபாவத்தை யுடையரா யிருக்குமவர்கள். தன்மையினர் - ஸ்வபாவமுடையார்.

(மன்னுதாமமரைத்தாள்தன்னையுற்றுள்செய்ய என்னை உற்று என்னினது) "तृणीकृतपरिष्वादि निरङ्कुशविभूतयः। रामानुजपदाम्भोज समाश्रयणशालिनः"(தரணீக்ருதவிரிஞ்சாதிநிரங்குசவிபூதயः-ராமாநுஜ பதாம்போஜஸமாஸ்ரயணஶாலிநः) என்றும், "रामानुजार्यचरण द्वन्द्वैकाग्र्यव्रतं॥ सर्वावस्थासुसर्वासु धारकाः पोषकाश्चमे"(ராமாநுஜார்யசரண த்வந்த்வ கைகாக்ர்யவ்ரதம் - ஸர்வாவஸ்தாஸு ஸர்வாஸு தாரகாः போஷகாஶ்சமே)என்றும் சொல்லுகிறபடியே இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ச்லாகநீயரா யிருக்குமவர்களை, (உண்ணுஞ்சோறு, பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன் எம்பெருமான்) என்று ஆழ்வார் அத்யவஸித்தாப்போ லே, தமக்கு தாரகாதிகளாக அத்யவஸித்து,*கம்பீராம்பஸ்ஸமுத் பூதமாய் செவ்விபெற்றிருக்கிறசெந்தாமரைமலர்போலேயதிஸுகு மாரங்களாய ஒன்றுக்கொன்று போலியாய்பொலிந்துஎன்றும்அத் யந்த போக்யங்களாயிருக்கிற அவர்களுடைய திருவடிகளை, "श्वेता सलैकरसतावरतामभास्तु"(தத்தாஸைகரஸதாவரதாமமாஸ்து)என் கிறபடியே* வழுவிலாவடிமை செய்யவேணுமென்னும் மநோரதத் தையும்,"ममममभक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिकाभवेत्। तस्मान्ममभक्तभक्ताश्च पूजनीयाविशेषतः" (மமமத்பகதபக்தேஷுப்ரீதிரப்யதிகாபவேத்-தஸ்மாத் மத்பக்த பக்தாஶ்ச பூஜநீயாவிஶேஷதः) என்று அவனுடைய ஊற்றத்தைப்போன்ற ஊற்றத்தையு முடையராராய்க்கொண்டு, * மற்றொருபேறும் மதியாதபடி பற்றினர், மநோரதித்தபடியே அவர்களுக்கு வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும்படியாக அடி

யேனை இன்று திருத்தி அங்கீகரித்தருளினர். மன்றுதல் - பொருந்துதல். இவ்வங்கீகாரம் முன்பு உண்டாயிருந்த தொன்றல்ல (இன்று - உற்றான்) "அத்யமேஸபலஞ்ஜன்ம ஸுப்ரபாதாசமேநிசா) என்கிறபடியே * விடியாவெந்நாசம் அற்றுப்போய் இன்று நல்வீடு உண்டாகத் தொடங்கிற்று என்கிறார். ... ...(கூஎ)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. இபபடி எம்பெருமானார் செய்த வுபகாரத்தைப் பேசினவாறே இவர்திருவுள்ளமானது, திருபாதிகபந்துவான ஆச்வான், அநாதிகாலம் ஸ்வர்கநரக கர்ப்பங்களிலே தட்டித் திரியவிட்டிருந்தது கர்மதனை கடாக்ஷித்தன்றோ, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் கிடக்கையாலே துர்வாஸனை மேலிட்டு விபரீதங்களிலே போகவும் யோகயனையுண்டே, இன்னம் ப்ராப்தி பர்யந்தமானவிறே யென்று தளர, எம்பெருமானார்தயைச் சரணமென்றருளி அபபடி ஒடவிலும விட்டுகொடாடார், ஆகையால் ப்ராப்திநிச்சயமாக நீ கலசிடாதே யென்னடா வென்கிறார்.

மூ.—இடுமேயினியசுவர்கத்திலின்னம்நரகிலிடுச்
சுடுமேயவற்றைதனைடாதருளினாலேயுசுழலுமுபயில்
கடுமேயினிகம்மிராமாநுசனென்னுமன்பனைச்சித்தே
விடுமேசரணென்றருண்மாமலரடிதந்தே. (கூஅ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
நம்	நம்மை உத்தரிப்பிக்கைகாக வந்தவ தரித்த,	)னனம்	தம திருவடிகளை பற்றினபினபும,
)ராமா நுசன் சரணமென்றருல்	} எம்பெருமானார், தேவரீரே சரணமென்று ஒருக்திமாத்ரம் பண்ணினாலே, பரக்ருதி வச்யருக்கு சப்தாதி போகவி ஷயங்களாலே,	நரகில் இடு சுடுமே	நரகத்திலே, இட்டுவைத்து, தபிப்பிப்பதோ; அந்த ஸ்வாகக நரகாநுபவதுக்க டானகர்மம ஜந மத்துக்கு உறுப் பாகையாலே,
இனிய	இனிதாகத்தோற்றி யிருக்கும,	அவநாளை தொடர் தரு	அவநாளை, அநுஸந்திக்கக் கொண்டிருப்ப தாய்,
சுவாக்கத திலி இடுமே	} ஸ்வர்க்கத்திலே, இட்டுவைப்பதோ;	தொல்லை	அநாதியாய்,

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
சுழல்	வளையவளைய	வாராமேவுதற்கு	ப்ராப்திநிமித்தமாக
	நின்றுள்ள,	மநமே	நெஞ்சே!
பிறப்பில்	ஜந்மத்திலே,	நயல்	சிதிலமாகாதேகொ
நடமே	நிறுத்துவோர;		ள.
	மேலுள்ளகாலம்,	மேவுதல் - பொருந்துதல். அதாவது - ப்ராபித்தல். சோற்றுக்குக் கனாயாதேகொள் என்றால்-சோறுநிமித்தமாகக்கனாயாதே கொள்ளெனுமாப்போலே, மேவுதற்கு நயலென்றது-மேவுதல் நிமித்தமாக என்றபடி. நடுதல்-ஸ்தாபித்தல். (கூ அ)	
நமமை	நமமை,		
நமவசத்	நமதுடைய ருச்யது		
தே	குணமாக,		
விடுமே	விடுவோர;		
	ஆனபினபு,		

வ்ய.—அ.—தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. இப்படிஎம்பெருமானார், நமமை ஸர்வாதிகாரமான அதிகாரத்திலே மூட்டின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து ஹர்ஷடரானவாறே இவருடைய திருவுள்ளமானது, நீர இபபடி சொன்னீரேயாகிலும் ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேச்வரன், அநாதிகாலந் தொடங்கி தத்தத்கர்மாநுகுணமாக பலதானதாக கொடுபபதாக ஸங்கல்பித்துக்கொண்டிருக்கிறவொருவனையாலே இவ்வளவும் ஸ்வர்க்கநரக கர்ப்பங்களிலே இடையிடாதே அடைவேவதட்டித் திரியவிட்டிருந்தது நம்முடைய கர்மதானதாக கடாக்ஷித்தன்றே, அக்கர்மங்களை உண்டாக்கதகடவதான பரம்திஸமபந்தம நமக்கு இன்னும்கிடக்கையாலே, துர்வாஸனைமேலிட்டு திரும்பவும நிக்ரஹத்துக்கு உடலான துஷ்கர்மங்களிலே அந்வயிகதவும் யோகயதை யுண்டே, ப்ராப்திபாயத்தமாருளிறே நீர் இப்படி நிர்ப்பராய்ச் சொலலதகூடுவது எனறு தளராநிற்க; எம்பெருமானார்தம்மை சரணமெனறால அப்படி ஸ்வர்க்கநரகாதிகள் ஒன்றிலும் விட்டுக்கொடுக்கும் ஸ்வபாவமல்லராணையாலே இனி ப்ராப்தி நிமித்தமாக நீ கலேசிகதவேண்டாவென்கிறார்.

வ்யா.—(மனமே) இப்படி அதிசங்கைபண்ணநிற்கிறநெஞ்சே!. (எம்பிராமாநுசன்) "நாஷ்ட்ராராயணோதேவஃ க்ருத்வாமர்த்யமயீந்தநும்। மக்நாநுத்தரணாயாஸ்மாத் ஸ்வகாருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" (ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவஃ மக்நாநுத்தரணாயாஸ்மாத் ஸ்வகாருண்யாச் சாஸ்த்ரபாணிநா) என்றும், "பாபத்வாந்தக்ஷயாயச। ஸ்ரீமாநாவிரபூந்நாதோ மௌநாமாநுஜதிவாகரஃ" (பாபத்வாந்தக்ஷயாயச-ஸ்ரீமாநாவிரபூந்நாதோ மௌநாமாநுஜதிவாகரஃ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எங்களுடைய* மூன்னூவினைபின்னூவினையாரத்தமென்று மூன்று வகைப்

பட்டிருக்கிற வினைத்தொகை யனைத்தும் நசிப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில்நின்றும் உத்தரிப்பிக்கவேணுமென்று தீக்ஷித்துகொண்டு * இக்கொடு உலகத்திலே திருவவதரித்த எம்பெருமானார்.

(சரணம் என்றால்) "రామానుజస్యచరణౌశరణంప్రపద్యే" (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஸரணம்ப்ரபதயே) என்றும், "శరణమేమిరామానుజమ్" (ஸரணமேமிராமாநுஜம்) என்றும், (இராமாநுசன்சரணேகதி) என்றும், "మాలేనివేశ్యమహాంసినిగమప్రమాణాం మన్లక్షపతారకభయఁధ్వంసైకదణ్డ; | రజ్జోశభక్తజనమానసరాజహంసో రామానుజశ్శరణమస్తుమదన్వయస్య" (மூலேநிவேஸ்யமஹதாம் நிகமத்ருமாணம் முஷ்ணந்ப்ரதாரக பயம் தர்கனைகதண்டம் - ரங்கேசபாதக்ருஜநமாநஸராஜஹம்ஸோ ராமாநுஜஸ்ஸரணமஸ்து முநிஸ்ஸ்வயங்ர) என்றும், "రామానుజాయమునయేనమఉక్తిమాత్రాం కామాఖరోపిమనసాకలయన్నధీక్ష్మం | యోమామకస్తియమినాంభగవజ్జనానాం తామేవనన్దతిచతస్రగలోకనాథ" (ராமாநுஜாயமுநயேநமஉக்திமாத்ராம் காமாதுரோபிமநஸாகலயந்நபீக்ஷ்ணம் - யோமாமகஸ்தியமிநாம் பகவஜ்ஜநாநாம் தாமேவநந்தசதுரஸ்ரகலோகநாத) என்கிறபடியே - "దేవరీర ఘరణమ" என்கிற ஒரு உக்திமாத்ரத்தைப பண்ணினால்.

(இனியசுவர்க்கத்தில்) ப்ரக்ருஷ்டமாயிருப்பாக்கு சப்தாதி போகவிஷயங்களாலே அத்யந்தம் போகயமாயத் தோற்றுகிறஸ்வர்க்கத்திலே. இனிமை-போக்யதை. ஸ்வாகதமாவது - "తైఁ ఉక్థ్యమాసోమపాఃపూతపాపాః యజ్ఞైరిష్ట్వాస్వర్గతిం ప్రార్థయన్తే | తేపుణ్యమాసాద్యసురేన్ద్ర) లోకం అశ్నన్తిదివ్యాన్దివిదేవభోగాన్ || తేతంభుక్త్వాస్వర్గలోకంవిశాలం - క్షీణేపుణ్యేమర్త్యలోకంవిశన్తి" (த்ரைவித்யாமாம்ஸோமபா பூதபாபா யஜ்ஞைரிஷ்ட்வாஸ்வர்கதிம்ப்ரார்த்தயந்தே - தேபுண்யமாஸாத்யஸுரேந்த்ரலோகம் அஸ்நந்திதிவ்யாந் திவிதேவ போகாந் - தேதம புக்த்வாஸ்வர்க்கலோகம்விஸாலம் க்ஷீணேபுண்யேமர்த்யலோகம விஸந்தி) என்கிறபடியே, ருச்வரமாய ஸோபாதிகமா யிருபபதொரு ஸுகவிசேஷமிறை; இப்படிப்பட்ட ஸுவர்க்கத்திலே.

(இடுமே) இட்டுவைப்போம். "తన్నుదఫేశమిష్ణమ్" (தந்நுதஃ கேஸம்பிந்தம்) இத்யாதிப்படியே அதுக்கு இதாபிலாஷணமா யிருந்தேயாகிலும், முமுக்ஷுவுக்கு ரகுகலபமாயும் ப்ரதிகூலதமமாயுமிறையிருப்பது. "దేవేన్ద్రత్వాదికంపదమ" "ఎతేవైనిరయాస్తాంస్తాన్యోనయోయాతనాస్తనం" "క్షేత్రాణిమిత్రాణిధనానినాథ పుత్రాశ్చదారాఃపశవోగృహాణి | త్యక్త్వాపద్మప్రవణాత్మవృత్తేర్భవన్తిసర్వేప్రతికూలరూపాం" (தேவேந்த்ரத்வாதிகம்பதம ஏதேனைவநிரயாஸ்தாதஸ்தாநஸ்யபரமாதமநம்-க்ஷேத்ராணிமித்ராணிதநானிநாதபுத்ராஸ்சதாராஃபஸவோகாஹாணி - தவத்பாத

பத்மப்ரவணத்மவ்ர்த்தோப்பவந்தி ஸர்வேப்ரதிகூலரூபா:) என்னக்கடவதிறே.(பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோஇன்னம்கெடுப்பாயோ) (போரவைத்தாய்புறமே) (நெறிகாட்டி நீக்குதியோ) (அம்பசாரங்கள் அவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன்) (கூவிக்கொள்ளும்காலம இன்னம் குறுகாதோ) எனறும் ப்ராக்ர்தஸுகத்தைக் கட்டடங்க ப்ரதிகூலமாகவும் ஸ்வரூபநாசகமாகவும் நம்மாழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாறிறே.

(இனறும் நாகில் இட்டுச்சுடுமே) ''ஏஷோஹ்யேவ ஸாதுகர்ம காரயதி தம் யமேப்யோலோகேப்ய உன்னினீஷதே - ஏஷ ஏவாஸாதுகர்ம காரயதி தம் யமதோநிநீஷதே'' (உபாயோபேயபாவேன தத்வதஸ் ஸர்வசேதநரிகை - ஸாதிஸ்சிதாங்க்ரிபத்மாய) என்கிறபடியே தன் திருவடிகளையே உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் அத்யவஸித்து அநயாராதநராய்ப் போனபின்பு கேட்டபோதே அஞ்சவேண்டும்படி அதிதுஸ்ஸஹங்களான பௌராணிகநாகங்களிலே விழுவிட்டு தஹிப்பிபபரோ. (க்ரச்சரேண தஹாந்நிஷ்க்ராந்தி0 யாம்யகிங்கர்மரம் - யாதநாதேஹ ஸமபந்தம் யாம்யபாஸஸ்பர்சகர்ஷணம், உக்ரமார்க்க கதிக்லேஸ0 யமஸ்யபுரதஸ்திதம் - தந்நியோகேக தாயாத யாதநாஸ்சஸஹஸ்ரஸ: - ஸ்ருத்வாஸ்மாத்வாசதூயேஹ0 தத்ப்ரதிவிதாபயாகுல.) ''க்ருச்ரேணதேஹாந்நிஷ்க்ராந்தி0 யாம்யகிங்கரதர்சநம்। யாதநாதேஹஸம்பந்தம் யாம்யபாஸவிகர்ஷணம்॥ உக்ரமார்க்ககதிக்லேசம் யமஸ்யபுரதஸ்திதம்। தந்நியோகாகதாயாதயாதநாஶ்சஸஹஸ்ரஶ:॥ ஶ்ருத்வாஸ்மாத்வாசதூயேஹம் தத்ப்ரதிவிதாபயாகுல:'' என்றும், (கடுஞ்சொலாற்கடியார்காலனார் தமரால் படுவதோர் கொடுமிறைக்கருதி) என்றும், (எண்ணிறந்த துயரமதருநியமபல) எனறுமசொல்லப்பட்ட நரகங்களிலே சென்று, துன்னப்படுமபடி உதாவிநராயிருப்பரோ என்றபடி.

(அவற்றைத் தொடர்தரு தொல்லைச் சுழல்பிறப்பில் நடுமே) ''ந்ருப்ராஹ்மண்யமாதத்பவ0விதது'' (கர்மப்ரஹ்மோபாதத்பவ0விதது) எனகிறபடியே அந்த ஸ்வாக்க நரகாதிகளுக்க கீடான புண்யபாபரூப கர்மார்ஜிதத்துக்கு ப்ரஹ்மஸம்பந்தவாச்யமானசரீரம் ஹேதுவாயிருக்கையாலே அத்தை அநுஸரிதது கொண்டிருப்பதாய,(தொன்மாமாயப்பல்பிறவி) எனகிறபடியே அநாதியாய, ''ஏவ0ஸ0ஸ்ருதிசக்ராஸ்தே ப்ராம்யமாணே ஸ்வகர்மபி:) என்றும்,(மாறிமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்து) என்றும் சொல்லுகிறபடியே சக்ரம்போலே சுழன்று வாராநின்றுள்ள ஜந்மபரம்பரைகளிலே நிறுத்துவரோ. அவற்றிலே அந்வயிக்கும்படி ப்ரவர்த்திப்பிப்பரோ என்றபடி. நடுதல்-ஸ்தாபித்தல்.

(இனி நம்மை நம்வசக்தேவிடுமே) எம்பெருமானர் திருவடிகளுக்கு * நிழலும் அடிதாறும்போலே அத்யந்த பாரதந்த்ர

ராய்ப்போந்த நம்மை மேலுள்ளகாலமெல்லாம் ஸ்வதந்த்ராக்கி நம்முடையருச்யநுகுணமாக ஸ்வைரஸஞ்சாரிகளாய்ப் போகும்படி விட்டுவிடுவரோ. எம்பெருமானர்திருவடிகளை ஆச்ரயித்து, (தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளும்) என்னும்படியான கிஞ்காஷத்தைப் பெற்ற அடியோங்களை, அப்ராப்தமானவை ஒன்றும் கடடாதபடி பண்ணியருளுவரென்று கருதது. "ஶ்ருணீகృతவிஜ்ஞாப நிரஜ்குஶோபூతయः। ராமானுజపదామ்போజ ஸமாஶ்ரయணశாலినం" "மదనకదనైకதீక్షితాయతీన்த்ர ஸంశ்రయాः" (க்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதி நிராகுருவிபூதய - ராமாநுஜ பதாம்போஜ ஸமாஶ்ரயணஶாலிந) (முதாகரகனைகர்நக்லிஷ்யந்தே யதீஶ்வர ஸஞ்ஶ்ரயா) என்னக்கடவதிறே. (மேவுதற்கு) (அடியார்கள் குழாங்களை - உடன்கூடுவதுஎன்றுகொலோ) என்றும், "ராமானுஜஸ்யவశగः ஸ்ரివర்திஷ்ணுய" (ராமாநுஜஸ்யவஶக: பரிவர்த்திஷ்ணு) என்றும் சொல்லுகிறபடியே-நம்மால் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிற ப்ராப்திநிமித்தமாக. (நையல்) சிதிலமாகாதே கொள். மேவுதல் - பொருந்துதல். அதாவது-ப்ராபித்தல். சோற்றுகுக் கையாதே கொள் என்றால் - சோறுநிமித்தமாகக் கையாதே கொள் என்னுமாப்போலே, மேவுதற்குநையல் என்றது- மேவுதல் நிமித்தமாக நையவேண்டா என்றபடி. "நாభுక్తமీయతே ர்த்ரకర్ణோటిక ைலోகிகி। பவ்ய மనுభోక్తవ్యం కృతంకర్మశுభాశுభమ்" (நாபுக்தமீயதேகர்ம கலபகோடி ஸஹைரபி, அவஶ்யமநுபோகதவ்யமகர்தமகர்ம ஶுபாஶுபம்) என்கிற சாஸ்த்ரத்தை உட்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன ஸஞ்ஸாரத்திலே மூட்டும் ஸ்வபாவனுய்விட்டாப்போலே, எம்பெருமானரும், தம் சாஸ்த்ரமர்யாதையை யுட்கொண்டு உதாஸீநராயிருப்பரோ என்று அதிசங்கைபண்ணின நெஞ்சைக்குறித்து, எம்பெருமானரை ஆஶ்ரயித்தபின்பும் ப்ரபந்நராய் சரமபர்வநிஷ்டராயிருக்கும் நம்மை உபாஸகனைப்போலே ப்ராப்யாவஸாநபர்யந்தம் ஸஞ்ஸாரவெக்காடம்தட்டுமபடி காட்டிகொடார் எனறதாயத்து.

(மநமேநையல்மேவுதற்கே) என்று-சேதநஸமாதியாலே அருளிச்செய்கிறார். அசித்தைக்கூட திருத்தும்படிகாணும் இவருடைய உபதேசமிருபபது. "ந஖லுభాగవதాయమ: షయంగచ్ఛన్తి" "పరిహారమథஸூదన ప్రపన్నై ప్రభురహమస్యసృణాంనవైష్ణవానామ్" "త్యజభోటదూరతరేణతాన పాపాన్" (நகலுபாகவதாயமவிஷயகச்சந்தி) (பரிஹாரமதஸூ தநப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமஸ்யந்ருணோ நவைஷ்ணவாநாம்)(த்யஜபட தூரதரேணதாநபாபான்) என்னக்கடவதிறே. (எத்திறலிடர்க் கடல்கிடத்தியேழைநெஞ்சமே) என்று இவ்வர்த்தத்தை ப்ரதம பர்வத்திலே திருமழிசைப்பிரானும் அருளிச்செய்தாரிறே. (கூஅ)

உரை.—அ.—தொண்ணூற்றொன்பதாம்பாட்டு. "நம்மைமநம் வசத்தேவிடுமே - மநமேமையல்" என்றவாறே, ஆணையும் ஜ்ஞாந வ்யவஸாயங்களை புஜிக்கும் பாஹ்யதர்க்கி பூயிஷ்டமான தேசமன்றெவென்ன; எம்பெருமாளர் அவதரித்தபின்பு அவர்க ளெல்லாரும் நஷ்டராளர்களென்கிறார்.

மூ.—தற்சமணருஞ்சாக்கியப்பேய்களுந்தாழ்சடையோன்
சொற்கற்றசோம்பருஞ்சூனியவாதருநான்மறையும்
நிற்கக்குறும்புசெய்நீசருமாண்டனாநீணிலத்தே
பொற்கற்பகமெம்மிராமாநுசமுனிபோந்தபின்னே. (கூகூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
	" தருக்கிலை சமண்செய்து" என்கிறபடியே,	தாழ்சடையோன்	தீர்க்கஜடாதரனைய் கபாலமாலையைத் தரித்துமஹாதேவனைப் ப்ரவர்த்திப்பித்த ருத்ராணியுடைய,
தர்க்கம்	தர்க்கஸாமர்த்யத்தாலே ஸ்வமதபரிபாலநம்பண்ணுகிற,	சொல்	வசநமான ஆகமத்தை,
சமணரும்	ஆர்ஹதரும், " சமணரும் சாகியரும் " என்று அவர்களை எண்ணிலுல் இரண்டாம்விரலுக்கு விஷயமாம்படி அவர்களோடு தோள்தின்டியாய,	கற்ற சோமபருமம்	அதிகரித்திருக்கிற, காமஸானவைசேஷிகரும், ப்ரமாண ப்ரமேய ப்ரமாதாக்களான இவை மூன்றுமில்லை என்று,
பேய	பேய்போலே விடுதல் பற்றுதல் அறியாதே பிடித்தகையே பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிற,	சூனியவாதருமம்	ஸர்வசூந்ய வாதம் பண்ணுகிற மாத்யமிகரும்,
சாக்கியர் களும்	பௌத்தரும்,	நால் மறையும்	இவர்களைப்போலன்றிக்கே, நிகாதிபேதத்தாலே, நாலுவகைப்பட்டிருக்குள்ள, வேதத்தைப்ரமாணமாகவங்கீகரித்து
	தன்னேசுவரனென்றுலோகம்ஆராதிக்கவேணுமென்று அதுக்கீடாக,		

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
	வைத்து (திஷ்டக்ஸு வேதே ஷு) என்கிறபடியே,	இராமாநுச சமுனி நீள்நிலத் தே போந்த பின மாண்டனர்	எம்பெருமானர், மஹாப்ர்த்தி விலே, எழுந்தருளின பின்பு, முடிந்து போனர்கள.
நிற்க	அது நிற்கச்செய்தே,		
	அத்தோடு ஒருஸம்பந்தமில்லாத அபார்த்தங்களைச் சொல்லி,		
குறும்பு செய	மூலையடியே நடத்துகிற,		
நீசரும்	ப்ரஹ்மணரான குத்ர்ஷ்டிகளும்,		
பொன் கற்பகம்	ஸ்ப்ர்ஹணீயமான, கல்பகம்போலே ப்ரமோதாரமாய்,		
எம்	அதைதன்னை நமக்கு ப்ரகாசிபித்தருளினன.		

வ்யா.—அ.—தொண்ணூற்றொருபதாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டிலே - எம்பெருமானரை ஆச்ரயித்தபின்பு, (நமக்கு மேலொரு கதியுண்டோ) என்று - இவர் மஹாவிச்வாஸத்தோடே சொன்னவாறே, அதுஸத்யம, ஆனாலும் ஸமயாந்தரங்களும் தத்தாநுபமான அநுஷ்டாநமும் இவ்விரண்டையும் அடைமின அறிவிபிக்கக் கடவதான வேதம் நடையாடாதபடி அதனை மூலையடியே கடபிடித்துக்கொண்டு உபத்ரவகாரிகளான பாஹ்யகுத்ர்ஷ்டிகள் தன்னிக கோல்செலுத்தும் தேசமன்பது என்ன; ஸமஸ்தபுருஷார்த்தபரதத்வத்தாலே "கற்பகம்" என்று சொல்லபடுகிற எம்பெருமானர இந்த மஹாப்ர்த்திவியிலே அவதரித்தபின்பு அபபடிபபட்ட நீச ஸமயநிஷ்டரெல்லாரும் ஸமூலகமாக நஷ்டமாய்ப் போனரகளென்கிறர்.

வ்யா.—(தற்கச்சமணரும்) (தருகஇல் சமண்செய்து)என்கிறபடியே, ப்ரமாணநுகுணங்களாயிருந்துளள தர்க்கங்களாலன்றிக்கே, ஸ்வாபிநிவேசாநுகுணங்களான தர்க்கங்களாலே ஒருமதத்தைக் கற்பித்து அத்தைப் பரிபாலித்துக்கொண்டு போருகிற ஆர்ஹதரும். அன்றிக்கே (தற்கச்சமணரும்) பரமாணுகாரணவாதிகளாய், "పాషాణకల్పాముక్తిః" (பாஷாணகல்பாமுக்திः) என்றும் சொல்லுகிறனையாயிகளைவஸைஷிகர்களரும் வேதனைவதிகப்ரத்

கூகூ-பா-தற்கச்சமணர்-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூகூ

வேஷிகளான ஜைநரும் என்னவுமாம். சமணரும் என்றது-கூப
ணைகர்என்றபடி. நையாயிகரும் வைஶேஷிகரும் தர்க்கப்ரதாநவா
திகளாகையாலே, தற்கர்என்று - அவர்களை நிர்த்தேசிக்கத்
தட்டில்லை.

(சாக்கியப்பேய்சரும்) வேதபாஹ்யரை எண்ணும்போது இர
ண்டாம்விரலுக்கு விஷயமாகும்படி ஆர்ஹதரோடு தோள்தீண்டி
களாய் தயாஜ்ஞியாபாதேய விவேகக்லேச மின்றிக்கே க்ரஹீத
க்ராஹிகளான பௌதத்தரும். சாக்கியர்என்றது - சாக்யர் என்ற
படி. ஜைநராகிறார்கள் -; "ஶ்ரீக்ருத்யகுஸப்தபஜ்ஜே குஸ்ருதிம்ந்யூதஸ்தினாஸ்ரீதி
காம் ஶ்ரேம்த்வஸ்ரீபுனம்பகஜ்ஜினமதே நேகாந்தமூசதுஸே" (அங்கீக்ர்த்பது ஸப்த
பங்கிகுஸ்ராதிம்ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தயாதிகாம்விஶ்வம்த்வத்விபவம்ஜகஜ்
ஜிநமதேநகாந்தமாசக்ஷீத) என்கிறபடியேகார்யகாரணரூபேண
ஜகதபித்ராபிந்நமாயும், நித்யாநித்யமாயும், ஸத்யாஸத்யமாயு
மிருக்கும என்றும், "ஸ்வேமாமாநாஹ்யாத்மாநோ மோஹத்தேஹாபிமாநிநஃ।
த்ரைகிடாவிபர்யந்த வேஷாஜ்ஜீவர்ஷிம்" (ஸ்வதேஹமாநாஹ்யாத் மாதேஹா
மோஹாததேஹாபிமாநிந - க்ரியங்கிடாதிபர்யந்தம் தேஹபஞ்
ஜரவாததிர) என்கிறபடியே, ஆத்மாக்கள் ஸ்வஸ்வகர்மாநு
குணமான சரீரங்களுடைய பரிணமத்தையே தங்களுக்கு பரி
ணாமமாககொண்டிருபபர்கள என்றும், "பாணிஜாதமஹிம்ஸந்தம்மநோவா
க்காயகர்மபிஃ। விநம்பராஶ்சைத்ய யோகிநோப்ரஹ்மசாரிணஃ। மயூரபிஞ்ச
ஹஸ்தாஸ்தே ப்ருதவீராஸநாதிகாஃ। பாணிபாத்ரேஷுபுஞ்ஜாநாஃ லூநகேஶாஶ்ச மௌநிநஃ - ஸதா
சூடணகாசாய காதமந்த்ராதுராஸதாஃ- குரூபதிஷ்டமார்க்கேண
ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயாத் - மோக்ஷோபந்தவிரகதஸ்ய ஜாயதேபுவி
கஸ்யசித) என்கிறபடியே மலதாரணஉஹிம்ஸாதிகளாலும் ஆத்
மஜ்ஞாநத்தினாலும ப்ரக்ர்திவிநிர்முக்தாராய்ஊர்த்வகதியைப்ராபி
யாநிற்கை மோக்ஷமென்றும் வேதாந்த விருத்தார்த்தங்—களை
வாய்வந்தபடி பரகக்சொல்லுமவர்கள்.

சமணர்என்றது - சார்வாகரையும்கூட்டி. ஈட்டிலே இவ்வை
யும் சேரப்பிடித்தறே எடுத்தது. அவர்கள் ஆகிறார்கள் - (ப்ருதிவ்ய
ப்தேஜோவாயுரிதிதத்வாநி) (ப்ரதிவ்யாபஸ்தேஜோவர்யுரிதி தத்வாநி)
என்கிறபடியே - ப்ரதிவ்யாதிபூதசதுஷ்டயமே தத்வம், ஆகாசாதி
பூதாம்தரமில்லைஎன்றும், "தேப்யஶ்சைதந்யம்கிண்வாதிபோ்யமதஶக்திவத்" (தேப்ய

ஸ்ரைசதந்யகிண்வாதிப்ரியாமதஸாக்ஷிவத்) என்றும், "க்ரமுகபல தாம்பூல தளாவயவாதிஷுப்ரத்யேகமவித்யமானஸ்யாபிராகஸ்யைவாவயவநிஸம்யோக விசே ஷாத்தேஹாரம்பக பரமாணுஸம்ஸ்லேஷவிசேஷாதேவதேஹ ஸைதந்யா விர்ப்பாலோ நாநுபபந்நஃ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸுராபூரித சர்மபஸ் த்ரிகையை ஆதபத்திலே வைத்தால் சலநாதிவிகாரங்கள் தன்னை டையே தோற்றுமாடபோலவும், வெற்றிலையையும் பாகுகையும சுண்ணும்பையும் சேரப்பிடித்துமெல்லுமளவில ஒருவிசேஷம்பிறக் குமாப்போலவும், அந்தப்ரித்வ்யாதி பூதங்களுடையகூட்டாவிலே ஸைதந்யம்என்று ஒருதர்மம பிறகுமென்றும, "ப்ரத்யேகமவ்யவேஸ்தி நாஸ்த்யத்ருஷ்டமத்ருஷ்டம்। அத்ருஷ்டவாதிபிஸ்சாபிநாத்ருஷ்டமத்ருஷ்டமுச்யதே। க்வாபித்ருஷ்டமத்ருஷ்டருசே தத்ருஷ்டம்ப்ரவேதகதம் - நிதயாத்ருஷ்டம கதமஸத்ஸ்யாத் ஸஸஸ்ருங்காதி ஸந்நிபம்-நகல்பயௌஸுகதுஃகாபயாஸ்தாமா தர்மௌபரைரி ஹ-ஸ்வபாவேநஸுகதுஃகே பவேந்நாங்யத்நிகாரணம்- ஸ்ருஷ்டஸ்ரக ரயேத் கோவாகோகிலாங்க; ப்ரகூஜயேத்-ஸ்வபாவவ்யதிரேகேண வித்யதேநாஸ்யகாரணம - இஹலோகாத்பரோநாஸ்ய ஸ்ஸ்வர் கோஸ்திநரகோநவா) என்கிறபடியே, ப்ரத்யக்ஷாத்ருஷ்டமான அர்த் தமேஉள்ளது, வேறொன்றில்லை, அந்த ஸைதந்யத்துக குண்டான ஸுகதுஃகங்களே, ஸ்வர்க்கநரகங்கள், வேறு சிலபுணையபாபங களும் அவற்றுக்குண்டான 'தர்மா தர்மங்களுமில்லைஎன்றும, "மோக்ஷஸ்துமரணம்ப்ராண ஸஞ்ஜ்ஞாவாயுநிரோதம்। அத ஸ்வர்நாமாஸங்கர்ஷுர்ஹஸதி பண்டிதஃ" (மோக்ஷஸ்துமரணமப்ராண ஸஞ்ஜ்ஞவாயு நிவர்த்தகம், அதஸ்ததர்த்தந்நாயாஸஃகர்த்துர்மஹதிபண்டிதஃ) என்கிறபடியே அதிலுடைய புரிவாகிறமரணமே மோக்ஷம், அவ்வருகென்று மில்லைஎன்று ஸ்ருதிவிருத்த ப்ராக்ரியையை, ஆக்ரமித்துச்சொல்லு மவர்கள்.

நையாயிகளைவசேஷிகராகிறார்; - "ப்ரத்யக்ஷாநுமாநோபமாநசப்தாஃ ப்ரமாணாநி" (ப்ரத்யக்ஷாநுமாநோபமாநஸப்தாஃ ப்ரமாணாநி) என் றும், "த்ரிதாதிப்ரமாணாதிப்ரத்யக்ஷ மநுமாநாகமாவிதி। த்ரிபிரேதைஃப்ரமாணைஸ்து

கூகூ-பா-தம்கச்சமணர்-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூகூ

ர்ஸ்க்ருதாவகம்யதே। தஸ்மாத்ப்ரத்யக்ஷமபி ப்ரமாணமேவ। ப்ரத்யக்ஷாதீநி ச ப்ரமாணாநி ப்ரவர்தந்தே। தஸ்மாத்ப்ரத்யக்ஷாதீநி ப்ரமாணாநி கர்தவ்யாநி। தைஸ்தத்த்வாவகமே க்ருதே ஸதி ஸுகேந மோக்ஷப்ராப்திர்பவதி। தஸ்மாத்ப்ரத்யக்ஷாதீநி ப்ரமாணாநி மோக்ஷஸ்ய ஹேதவ இதி। தத்ப்ரணீதம் ஸாஸ்த்ரமபி ப்ரமாணம்। தச்ச ஸாஸ்த்ரம் த்ரிவிதம்। தத்யதா। ஆப்தாகமோ யுக்திஸ்ச। தத்ர ஆப்தாகமோ நாம ஸர்வஜ்ஞேந ராகாதிதோஷக்ஷயாத்ஸர்வஜ்ஞத்வமாஸாத்ய தேவேந்த்ரவந்த்யேந தர்மதீர்த்தங்கரேண ஸ்வயமநுத்தரஜ்ஞாநாதிகுணஸம்பந்நேந ஸ்வயமநுத்தரவாக்யோகேந ஸகலஜகத்ஹிதாய ப்ரணீதம் ஸாஸ்த்ரம்। தத்ர ஸர்வஜ்ஞோ நாம ஸகலபதார்தஸாக்ஷாத்கரணஸமர்தேந ஜ்ஞாநாதிசதுஷ்டயேந ஸம்பந்நோ ஜ்ஞாநாவரணக்ஷயாத்। தத்ர ஜ்ஞாநாவரண

யயஜர்ப்வதிமாநவஃ ' (முத்ரிகாஷட்கதத்வஜ்ஞஃபராமுத்ராவிஜ்ஞாநஃ-பகாஸஸ்தத்மாத்மாநம் த்யாத்வாநிர்வாணம்ர்ச்சதி- கண்டிகாருசி கஞ்ஜாவகுண்டலஞ்சசிகாமணிஃ - பஸ்மயஜ்ஞோபவீதஞ்ச முத்ராஷட்கம் ப்ரசக்ஷதே - ஆபிர்முதரிததேஹஸ்து நபூயாஜ்ஜாயதே - ருத்ராக்ஷகங்கணம்ஹஸ்தே ஜடாசைகாசமஸ்தகே, காபாலம்பஸ்மநாஸ்நாகம் தயாநம்ப்ரணவபூர்வகம், தீக்ஷாபரிவேஷமாத்ரோணப்ராவ்ரமிஜ்யபவந்திதக்ஷிணத், காபாலமவ்ரதமாஸ்தாயயதிர்ப்பவதிமாநவஃ) என்றும் ஸர்வஜ்ஞருத்ர ப்ரோக்தாக்ஷராஜபியான ஆகமத்திலே சொல்லுகிறபடியே, முத்ரிகாஷட்சதாரணபகாஸஸ்தாகமத்யாக ஸ்வாகும்பஸ்தாபஸ்த தேவதார்சசாமூடாசார ஸ்மஸாநபஸ்மஸ்நாக ப்ரணவபூர்வகதயாநாதி கர்மாநுஷ்டாநத்தாலே பசுபதிஸாரூப்யதனைபபெறுகை மோக்ஷமாகிறது என்றும, ச்ருத்யத்யந்த விருதார்தங்களை அத்யாகமஜ்ஞரித்துச் சொல்லுமவர்கள்.

(சூனியவாதரும்) சூந்யமேதத்வம்என்று சொல்லுகிற மாத்யமிகரும் சாக்யவர்க்கத்திலேயாயிருக்க பிரிதது எடுத்தது தம்மதக்ளெளர்யத்தைப்பற்ற. பௌத்தமத ப்ராவாதகர் ஸவபாவிகன் என்றும், ஸௌத்ராந்திகனளன்றும, யோகாசாரன்என்றும், மாத்யமிகன்என்றும் நாலுவகைப்பட்டிருப்பரிதே; இவர்களில் மூதற்சொன்ன மூவர்க்கும், ஸ்வாப்யுபகதமாய விஜ்ஞாநரூபமாயிருக்கிற வஸ்துவிலுடைய க்ஷணிகத்வம் ஸமாநமாயிருகும; பூதபௌதிகங்களும் சித்தசைதந்யங்களுமொழிய, வேறுசில ஆகமாந்திகளை ஸ்வரூபேண அவர்கள் அங்கீகரித்ததிலலே;

இவர்களிலே ஸவபாவிகரவான;-பராமாணுஸங்காதாதமகமாய் ப்ரதயக்ஷஸித்தமாய்க்கொண்டிருகும் ஜகதது என்றும, கத்விஷயஜ்ஞாநம் க்ஷணிகம என்றும, ஜ்ஞாநவிஷயமான பாஹ்யார்த்தங்களெல்லாம் உத்பத்திவிநாசங்களோடகூடியிருக்குமஎன்றும, க்ஷணிகவிஜ்ஞாந ஸந்தாநமே ஆத்மா எனறும, இதில ஸ்த்ரித்வபுத்திமோக்ஷம்என்றும் சொல்லுமவன். ஸௌத்ராந்திகனகிறான் - ஜ்ஞாநதிலே ஸ்வாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து நஷ்டமாயப்போந்த வர்த்தங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநகதமான நீலாத்யாகாரத்தாலே அநுமேயங்களாயிருக்குமென்றும், அர்த்தவைசித்ரயகர்தம் ஜ்ஞாநவைசித்ர்யம் என்றும் அநுமாநஸித்தம் ஜகத், கத்விஷயகஜ்ஞாநம்க்ஷணிகம், அந்தக்ஷணிகவிஜ்ஞாநம்தாநுமேஆத்மா, இதில் ஸ்த்ரித்வபுத்தி ஸோஸாம், அஸ்த்ரித்வபுத்திமோக்ஷம் என்றும் செல்லுமவன்.

யோகாசாரனகிறான் - அர்த்தங்களைப்போலே ஸாகாரங்களா

யாலே, அர்த்தவைசித்ர்யத்தாலே ஜ்ஞாந வைசித்ர்யம்சொல்ல
வொண்ணுது என்றும், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது பாஹ்யார்த்தங்க
ளொன்றுமில்லை என்றும், அந்தஜ்ஞாநம் க்ஷணிகமென்றறிவ
மோக்ஷமென்றும் சொல்லுமவன். "ஸோகாசாரோஜகதபலபத்ர்யத்ரஸௌத்ரா
கஸ்து யோவைசித்ர்யாதனுமதபதம்வக்திஸௌத்ராந்திகஸ்து॥ ப்ரத்யக்ஷேதத்க்ஷணிகமிதிதேநஜ்ஞாந
த்ரயாபிஜ்ஞாநாத்ஸ்த்ர்யக்ஷணபிதுரதேசக்ஷிதாகதத்ஸ்திபாமஃ" (ஸௌகாசாரோஜகத
பலபத்ர்யந்த்ரஸௌத்ராந்திகஸ்து, ஈவைசித்ர்யாதநுமதி பதப்
வக்திஸௌத்ராந்திகஸ்து ப்ரத்யக்ஷேதத்க்ஷணிக மிதிதேரங்க நாத
த்ரயாபஜ்ஞாநாத்மகத்வக்ஷணபுமுகதே சக்ஷிதாந்தக்ஷிபாமஃ,
என்று-ஸௌகாரேஹண இம்மூவருடைய மதங்களையும் உபந்யஸித்
தருளிஞரிறே பட்டருமம்.

மாதயமிகணகிறான் - ப்ரமாணமும் ப்ரமேயமும் பாமாதாவு
மினை யுண்டென்றறிவது ப்ரமம், சூந்யவாத மொன்றுமே ஸௌ
கதருக்கு பராகாஷ்டையென்றும், கீழ்ச்சொன்ன மூவரும் சித்த
சைதந்யங்கள் உண்டுஎன்றும் க்ஷணிகவிஜ்ஞாநம் உண்டுஎன்றும்,
சிஷ்யருடைய பரிபதநி ஸௌகர்யார்த்தமாகச் சொன்ஞர்க
ளிதகதனைஎன்றுமம "நஸந்நாஸந்நஸதஸந்நசாப்யநுபயாத்மகம்।
சதுஷ்கோடிவிநிர்முக்தம் தத்வமாத்யமிகோவிதுஃ"
மகம - சதுஷ்கோடி விநிர்முக்தம் தத்வமாத்யமிகோவிதுஃ)
என்கிறபடியே - ஸத்துமன்றிக்கே அஸத்துமன்றிக்கே ஸதஸத்து
மன்றிக்கே ஸதஸத்விலக்ஷணமுமன்றிக்கே, இந்நாலுகோடியிலும்
உத்தீர்ணமாயிருப்பதானதே தத்வமென்றும், சூந்யத்திலே சூந்
யமெனறறிகையே மோக்ஷமென்றும் உத்ப்ரேக்ஷிகருமலன்.

(நான்மறையுமநிற்கக் குறும்புசெய்நீசரும்) அந்தபௌத்
தாதிகளைப்போலனறிகே, நிகாதிபேதேந நாலுவகைப்பட்டிருந்
துள்ள வேதங்களை ப்ரமாணமாக அங்கீகரித்துவைத்தும், அவற்
றுக்கு உபப்ரஹ்மண உபப்ர்ஹ்மிதங்களான தாத்பர்யவிஷய
பூதார்த்தங்களைச் சொல்லாதே, "ஸர்வார்த்தவிபரீதாம்ஸ்சபுத்திஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ"(ஸர்வார்த்தாந்விபரீதாந்ஸ்சபுத்திஸ்ஸாபார்த்ததாமஸீ)
எனகிற தாமஸபுத்தியாலே விபரீதார்த்தங்களைகற்பித்து அவ
ற்றைமூலையடியேநடப்பித்து லோகத்தானை தந்தாமுடையதுஸ்
தர்க்கத்தாலேமோஹிப்பித்து; "பிஷேத்யல்பஸ்ருதாத்வேதோமாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி"
ப்ரஹரிஷ்யதி" (பிபேத்யல்பஸ்ருதாதவேதோமாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி)
என்கிறபடியே - வேதப்ரதாரக ராகையாலே யதிப்ரஹரணரான
மாயாவாதிகளும். குறும்புசெய் நீசர்என்றது - சங்கர பாஸ்கர
யாதவர்கள் மூவனையும் சேரப்பிடித்து. அம்மூவர்க்கும் ப்ரமாண
ப்ரமேயம் ஒன்று யிருக்குமிறே.

சங்கரணுகிறான் - " సదేవసోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్, ఏకమేవాద్వితీయమ్ " (ஸதேவஸோமயேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாதவிதீயம) என்கையாலே - நிர்விசேஷசின்மாத்ரமே ப்ரஹ்மமஎன்றும், "ஏவம்ஜாகாதப்ரபஞ்சோ மயிமாயாவிஜ்ரம்பித,) என்கையாலே - இந்த பரிதர்ச்யமாநமாயிருந்துள்ளஜகத்து மாயாகல்பிதமாய மித்யாபூதமா யிருக்குமஎன்றும், "இந்ரோமாயாபிஃபுருரூபஈயதே) என்கையாலே - அந்தப்ரஹ்மந்தானே மாயாசபளித்மாய்கொண்டு ப்ரமிக்கை ஸ்வரூபமஎன்றும இதனைகாட்டிலுமெள்ளவும் சொல்லுகையாலே தத்வபரதசதி வள்ளுவரும் ஐக்ய பாவனையாலே அந்தப்ரமம் சிபாகைசமாகும எனறும சொலலுமவன்.

பாஸ்கரணுகிறான - "ஆத்மைவேதமக்ர ஆஸீத்" (ஆத்மைவேதமக்ர ஆஸீத) என்கையாலே அந்தப்ரஹ்மந்தானே புத்திருதரியாதிரூபமாய ஸத்யமா யிருந்துள்ள உபாதியோட்டை ஸ்வரூபந்தானே ஜீவபாவதனைபண்ணித்து ப்ரமித்துகொண்டுபோருகை ஸ்வரூபம் இதந்ஞானமய எனறும், ஸத்யமானபந்தத்துகது ஜ்ஞானமாதரிவர்த்யதயம கூடுமையாலே, "பரஸ்யாச்சக்திர்விவிதைவ ஸ்ரூயதே ஸ்வாபிகீ ஜ்ஞானபலக்ரியாச உவித்யயாவ்ருதமஸ்வரூபே" (விதயாருசாவித்யயாவ்ருதயாஸ்வதமிவ்ரதயாமம ஸஹ - வித்யயாம்ருதயும தீரதவாஉவித்யயாமாதமஸ்ருதி), எனகையாலேஸ்வவாஸ்தவசரமதர்சமாபேதமாய வைதமாய "தத்வமஸி" (தத்வமஸி) இதயாதிவாகயஜன்யத்ருடாபரோக்ஷமாயிருந்துள்ள உபாஸநாதமசத்ருடாகதாலே அந்த உபாதிநிவ்ருத்தவாதமும, "ஷட் தவ்ம்ஸோ ஷுபூகாஷ் ஸ்ரிஜ்ஞ்ஸ்ஸ்ரபூஸ்தாய தா" (சடதவம்ஸோஜஸ்டாகாம்ஸ்ரா ருபிங்ஸோருபஸாயதா) என்று-கடாதயுபாதிநாஸாநந்தரம நதவசசிந்மான ஆகாசத்துக்கு மஹாகாசத்தோடை ஏகீபாவம உனடாகிறப்போலேஉபஹிதாமசமான ஆதமாவுகது அநுபஹிதாம்சமான ப்ரஹ்மத்தோடை ஏகீபாவம மோக்ஷம ஆகிறது எனறும சொல்லுமவன.

யாதவணுகிறான-அந்தப்ரஹ்மந்தானே ஸதயமாய பாரமார்த்திகமாய் ஸ்வஸ்மாதபிந்நமான சிதசிதவிசவாதமகபரபஞ்சமா னது, ஸ்வஸ்மாத்பிந்நம்என்று ப்ரமிகை ஸ்வரூபம, " வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச" "வித்யாஞ்சாவித்யாஞ்ச" என்றும,"உபாப்யாமேவபக்ஷாப்யாம் யதாகேபக்ஷிணாம்கதிம் தத்தேவஜ்ஞானகர்மப்யாம் ப்ராப்யதேப்ரஹ்மஸாஸ்வதம்) என்றும சொலலுகையாலே ஜ்ஞானகர்மஸமுச்சயதாலே அந்தபேதஜ்ஞானம நஸ்தித்துப்

கூகூ-பா-தம்தசசமணர்-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூஇன

போகை மோகூம் என்றும் சொல்லுமவன். இந்தமதங்களெல்
லாம், ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணிப் போருகிற அஸ்-ர ராக்ஷ
ஸர்களை மோஹிபிக்கைகாக, தாணுயும் ருத்ரனைக்கொண்டும் ஸர்
வேஸ்வரன ப்ரவாத்திப்பித்தவையிறை.

இவ்வர்த்தம;- ''புத்தோநாமமுனிர்பூத்வா மோஹயிஷ்யாமினூனாக்।ததஸ்
பஸ்சாத்பவிஷ்யந்தி நஷ்டாஸ்தாமஸாயனாஸஸ்॥ தேபாஷண்டாஸ்தகோ்தர்ம: இஹலோகேபரத்ரச।
தேஸாமத்தர்சனாத்ஸ்பர்சாத்ஸம்பாஷாத்தர்மநாஸநாத்। விப்ராஸ்ஸர்வேஷ்வதாஸ்யந்தி மயிபுத்த
ஷுகதே। ஸ்ருத்வோயாஸ்யந்தி மேஷுகா: ப்ரபஸந்யாவஸந்தர। அல்பக்ஷீராஸ்ததாகோவ:
பவிஷ்யந்திப்ரஜாஸ்தகா:। நிர்வ்ருத்தயஜ்ஞஸ்வாத்யாய பிண்டோதகவிவர்ஜிதா:।
அநத்யாயேஷ்வதீபந்தே ப்ராஹ்மணஸ்மிஸளசவாஜிதா:। அக்நி
ஹோத்ராஸ்சஸ்யாந்தி குருபூஜா ப்ரணஸ்யதி - ப்ராஹ்மணஸ்
ஸாவயஜ்ஞேருஷு ப்ரசரந்திஸதக்ஷிணா:। தத்ப்ராஜாக்ஷயமாயாந்தி
சோபயந்தி। ஸ்ரோத்ரியநிபெயுதேப த்ராம ஸஸ்ஸ்யாஸ்ஸஹோபதி:। ஸப்ரஜாக்யானகளத்ராணிபவிஷ்யந்தி
ஸ்ருகோத்தமே'' (புத்தரேகாகாமமுதிர்ப்பூத்தவா மோஹயிஷ்யாமிமாக
வாக-தத பஸ்சாத்பவிஷ்யந்திமுண்டாகாஷாயவாளஸ:- - தேஷா
மலபதரோதாட இஹலோகபரசர-தேஷாம்தத்தஞ்சபுக்தஞ்ச
டஸ்மீபவந்திநாஷ்டவத-விப்ராஸ்ஸ்ராததேஷ்வதாஸ்யந்திமயிபுத்
தத்வமாகத - - அல்பதோயாஸ்ததோமேகா: அலபஸஸ்யா
வஸுந்தரா - அல்பக்ஷீராஸ்ததோகாவ: அல்பவித்யாஸ்சப்ரா
ஹ்மண - நிவாத்தயஜ்ஞஸ்வாத்யாய பிண்டோதகவிவர்ஜிதா:-
அநத்யாயேஷ்வதீபந்தே ப்ராஹ்மணஸ்மிஸளசவாஜிதா:- அக்நி
ஹோத்ராஸ்சஸ்யாந்தி குருபூஜா ப்ரணஸ்யதி - ப்ராஹ்மணஸ்
ஸாவயஜ்ஞேருஷு ப்ரசரந்திஸதக்ஷிணா:। - தத்ப்ராஜாக்ஷயமாயாந்தி
சாலகதாமணஸோபதி - நஸ்ருணவந்திபிதரபுத்ரா: நஸ்ருஷா
கஸமீஹாதரா - நபோதயாகளதாணிபவிஷ்யத்யதரோத்தரம்)
என்று மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷதர்மத்திலும் ஸர்வேஸ்வரன்
தானே சொன்னானிறை.

ருத்ரன ஏகாதஸிமாஹாத்ம்யத்தைப்பரக்கச் சொல்லிக்கொ
ண்டுபோந்து, அதநிலஸததில பாஷண்டாதிகளுடனே ஸல்
லாபஸஹவாஸாதிகள் பண்ணவொண்ணுதென்று ப்ரஸங்காத்
சொல்லக்கேட்ட பாவதியானவள், ஆகில் நீர் அவர்களுடைய
இந்தநிஷித்தசிஹ்நங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பானென் என்று
கேட்க; ''நமுச்யாத்யஸுரைர்யஸ்மாத் புராஸ்வாயம்புவேந்தரே'' (நமுசாத்யா
மஹாதைத்யா: புராஸ்வாயம்புவேந்தரே) என்று தொடங்கி,
அந்தராக்ஷஸர்கள் விஷ்ணுபக்தராயிருந்துவைத்தே தத்பக்தரான
இந்த்ராதிகளை பாதித்தது அவர்களுடைய ஸ்தாநங்களை ஆக்ர
மித்தவாறே, அவர்கள் ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீமந்நாராயணன்
பக்கலிலேசென்று சரணம்புகுந்து தங்களுக்குவந்த ஆபத்தை

விண்ணப்பம்செய்யக்கேட்டு, "அந்தராகூஸர்கள், ஸ்வபக்தராய் ஸ்வாஜ்ஞாதிலங்கநம் பண்ணினராகையாலே அவர்களுக்குத் தன் னளவிலே விப்ரதிபத்தியைப் பிறப்பித்து பின்பு அவர்களை ஸம் ஹரிக்கக்கடவோம்" என்று நினைப்பிட்டு,

"இத்யாகர்ண்யஹரேர்வாக்யம் தேவானாமபயார்தினாம்। தாஶ்சவ்ருத்தாஶ்சவிதாத்வாத மாமாஹபுருஷோத்தமம்" ஶ்ரீபகவானுவாச, "த்வஞ்சருத்ரமஹாபாஸுர மோஹனார்தம் ஸுரத்விஷாம்। பாஷண்டாசரணம்தர்மம் குருஷ்வஸுராஸத்தம। தாமஸானிபுராணானி ரசயஸ்வ சதாக்ஷ்ரதி। மோஹனானிசஶாஸ்த்ராணி த்வம்குருஷ்வமஹாமதே" (இத்யாகர்ண்ய ஹரோர்வாக்யம் தேவாநாமபயார்தினாம- தாந்ஶ்சவ்ர்த்தாஶ்விதாத்வாதமாமாஹபுருஷோத்தமம்) ஶ்ரீபகவாநுவாச ;- (தவஞ்ச ருத்ரமஹாபாஶ மோஹநார்த்தம் ஸுரத்விஷாம- பாஷண்டா சரணம்தர்மம் குருஷ்வஸுராஸத்தம-தாமஸானிபுராணானிரசயஸ்வச தாந் ப்ரதி, மோஹநானிச ஶாஸ்தராணி த்வம்குருஷ்வமஹாமதே) என்றும் சொல்லிகொண்டு போந்து,

"வம்ஶதாஶ்சமஹாமுனிः। தவஶக்ர்யாஸமாவிஶ்ய குருஷ்வாகதோஹிதம்। கதயத்ர நேவதேஷாம் தாமஸானிஜகத்ரயே। புராணானிசஶாஸ்த்ராணி த்வாஷ்ரணோம்ப்யாஹிதாः॥ ததாபாஶுபதம்ஶாஸ்த்ரம் த்வமேவகுருஸுவ்ரத। கபாலம்சைவ பாஷண்ட மஹாஶைவாதிபேததः॥ அவலம்ப்யமதம்ஸம்ய க்வேதபாஹ்யாத்விஜோத்தமாः। ஶாஸ்த்ராஸாதாரணாஸ்ஸர்வே பஹூவஸ்தேநஸம்ஶயः॥ த்வாம்பக்த்வேனஶம்ஸந்தி சர்வாஶ்சைஷுதாமஸாः। பஹுமாயவதாரேஷு த்வாஞ்சருத்ரமஹாபல। தாமஸானாம்மோஹனார்தம் புராயாமியுகேயுகே॥ மதமேதவஷ்ட ஶ்யோ ரதம்சைவனஸம்ஶயः" (வம்ஶதாம்ஶ்சமஹாமுநி- தவஶக்த்யா ஸமாவிஶ்யகுருஷ்வஜகதோஹிதம்- -கதயிஷ்யஸிவைதேஷாம்ப்ரா தாம ஸாநிஜகத்ரயே- புராணநிசஶாஸ்தராணித்வதபோஜ்ரூப ஸம்பவம் ஹிதः- - ததாபாஶுபதம்ஶாஸ்த்ரம்த்வமேவகுருஸுவ்ரத- பங்கா ளஞ்சைவபாஷண்ட மஹாஶைவாதிபேதத - - அவலம்ப்யமதம்ச ஸம்யக்வேதபாஹ்யாத்விஜோத்தமா- பஸ்மாதிதாரணஸ்ஸர்வே பஹூவஸ்தேநஸம்ஶயः- - த்வாம்பரத்வேநஶம்ஸந்தி ஸர்வஶாஸ்த ரோஷுதாமஸாः- அஹமபயவதாரேஷுத்வாஞ்சருத்ரமஹாபல- - தாமஸாநாம்மோஹனார்த்தம் பூஜயாமியுகேயுகே- - மதமேதவஷ் டப்யாதந்த்யேவநஸம்ஶயः) எனறு இப்படி நியமித்து அவாகள் விச்வஸிக்கைக்காக நீ அந்த சிந்ஹங்களை தரித்துகொண்டிருக்க வேணும் என்று சொன்னவாறே நான் தரித்துக்கொண்டு இப்படி யே யிராநின்றேனென்று அவருக்கு ப்ரத்யுத்காம்சொலலி,

"ப்ரதமம்ஹிமயைவோக்தம் ஶைவம்பாஶுபதாதிகம்। மச்சக்த்யாவேஶிதைர்விப்ரைः ஸம்ப்ரோக்தானிதத்தடிபரம்॥ மாயாவாதமஸச்சாஸ்த்ரம்ப்ரச்சன்னம்பௌத்தமுச்யதே। மயைவகதிதம்தேவி கலௌப்ராஹ்மணரூபிணா॥ அபார்தம்ஶ்ருதிவாக்யானாம் தர்ஶிதம்லோககர்ஹிதம்। கர்மஸ்வ ரூபநாஶாயஜ்ஞாயஜ்ஞவிதாபாதிதம்॥ ஸர்வகர்மபரிப்ரஷ்டம் விகர்மஸ்தமுச்யதே। பரேஶ

கூகூ-பா-தற்சமணர்-உரையும் வ்யாக்யாநமும். கூகூ

ஜீவயோரைக்யம் மயாத்ரப்ரதிபாத்யதே॥ ப்ரஹ்மணோப்யபரம்ரூபம் நைர்குண்யம் வக்ஷ்யதே மயா। ஸர்வஸ்யஜகதோப்யத்ர மோஹனார்தம்கலாயுகே॥ வேதார்தவந்மஹாஸாஸ்த்ரம் மாயாவாதமவைதிகம்। மயைவவக்ஷ்யதேதேவி ஹஸ்தாகஸ்வீகாரணாத்” (ப்ரதம ஹிமவைபவாக்தம்ணஸவம்பாஸாபதாதிகம், மத்ச்ஸாக்த்யாவேஸி னைர்விப்ராந் ஸம்ப்ரோக்தாநிததஸ்பரம்-- மாயாவாதமஸஸ்சாஸ் த்ரம் ப்ரச்சந்நமபௌதமுச்யதே - மயைவகதிதம் தேவிகலௌ ப்ராம்ஹணரூபிணா- அபார்தம்ஸ்ருதிவாக்யாநாம் தர்ஸிதம்லோக கர்ஹிதம் - கர்மஸ்வரூபதயாஜ்யம்யத் அத்னைவப்ரதிபாத்யதே- ஸர்வகர்ம பரிப்ரஷ்டம் விகர்மஸ்தம்தது ச்யதே. பரோஸ ஜீவயோ னைக்யம் மயாத்ரப்ரதிபாத்யதே - ப்ராம்ஹணரூப்யப்ராம்ரூபம் னைர்குண்யம்வக்ஷ்யதேமயா- ஸாவஸ்யஜகதோப்யத்ர மோஹ நார்தமகலௌயுகே-- வேதார்தவம்மஹாஸாஸ்த்ரம்மாயாவாத மவைதிகம, மயைவவக்ஷ்யதேதேவி அஸ்தாம்நாஸகாரணத்) என் றுபின்பு ருத்ரன்தானே சொன்ஞன் என்று பாத்மோத்தரகண் டததிலே உமாமஹேசவரஸம்வாதத்திலும் பரக்கச் சொல்லப் பட்டதிறை இப்படி பாஹ்யஸமயங்களையும் குத்ர்ஷ்டிஸமயங் களையும் எடுதததது - ஸாங்கயர், யோகிகள், பாட்டர், ப்ராபாகரர், ஏகாயகர், எனகிற ஐவருககும் உபலக்ஷணம். ஈட்டுக்காரர் இவ் வைத்துமதங்களையும் எடுத்தாரிறை - அவற்றைடொக்க. ஸாம்க்ய யோகிகளாகிறார் - “ஸதேவஸோம்யேதமக்ரஆஸீத்” (ஸதேவஸோம்யேத மக்ர ஆஸீத்) என்றும், “ஸத்வம்ரஜஸ்தமஇதிகுணாஹி ப்ரக்ருதிஸம்பவாஃ” (ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதிகுணாஃ பரகர்திஸமபவாஃ) என்றும் சொல்லுகை யாலே,ஸத்வரஜஸ்தமோமயமாய்ஸச்சப்தவாச்யமான ப்ரதாநமே ஜகத்காரணம் என்கிறது என்றும், “அஹங்காரவிமூடாத்மாகர்த்தாஹமிதிமன்யதே) என் னையாலே ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வம் ப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்காயத்த மித்தனையொழிய ஸ்வாபாவிகமன்று என்றும், “ப்ரக்ருதேஸ்க்ரியமா ணாநி”, (ப்ரகர்தேஸ்க்ரியமாணனி) என்னையாலே அந்தப்ரக்ருதிக்கே கர்த்ருத்வமுள்ளது என்றும், ப்ரக்ருதிபுருஷவிலக்ஷணனுய்க் கொ ண்டு வேறொரு ஈச்வரனிலலையென்றும், அந்தப்ரக்ருதியோடு ஆத் மாவுக குண்டான அநாதிஸம்பந்தம் ஸம்ஸாரம்என்றும், ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகமே மோக்ஷம் என்றும் சொல்லுமவர்கள்.

பாட்ட பாபாகராகிறார்கள் - “ஆத்மாநோபஹவஸ்தப்ரோக்தாஃ நித்ய ஸர்வகதாஸ்ததா। அஸ்யைர்மதிமதாம்ச்ரேஷ்ட தத்வாலோகனதத்பரைஃ” (ஆத்மாகோ பஹவஸ்தப்ரோக்தாஃ நித்யாஸ்ஸர்வகதாஸ்ததா- அஸ்யைர்மதிமதாம் ஸ்ரேஷ்ட தத்வாலோகநதத்பராஃ) என்றும், “புத்தீந்த்ரியாணிகேஸோப்ஸ் பின்னஆத்மாபபுதுவஃ। நாநாபூதப்ரதிக்ஷேத்ர மர்தஜ்ஞாநேஷுபாஸதே” (புத்தீந்த்ரிய

ஶரீரோப்யோபிந்ந ஆத்மாவிபுர்க்ருவ:-நாநாபூத ப்ரதிசேஷேத்ர மர்த்த தஜ்ஞோநஷோபாஸதே) என்றும் சொல்லுகையாலே ஆத்மாக்கள நித்யராய் அநேகராய் ஸாவகதராய் சரீராதி விலக்ஷணராயிருப ப்பர் என்றும், "பத்யதேஸஹிலோகஸ்து யதிகாம்யப்ரதிஷித்தயோ:। காம்யகர்மாஶிகுர்வா நைதிகாம்யகர்மாஸுரூபதஃ॥ஜநி தைவ்வோஹபோக்தவ்யபுஸாம்காம்யபலாநரை:। த்ரிவிக்ரீஹாதிகு வேண ஜநித்வாதுநிஷித்தயோ:॥ நிஷித்தபலபோகிஸ்யாத்தேநாயோநரகமவ்ரஜேத்" என்கையாலே காமய நிஷித்தரூபமான அநாதிகர்மத்தை அநுஷ்டித்து ஸம்ஸரிகிறார்கள என்றும், "யதாத்யஜதிதோஷ்டி ஸ்நாகாலாந்தரேஸ்வபி। ப்ரவாஹாபேக்ஷயாநித்ய கடஸ்தத்வத்பவேத்ததா" (யதாதயஜதிதாபுத்தி தாதாகாலாந்தரோஷ்வபி • ப்ரவாஹேஹ்யாநித்ய ஏவைவஷ தாதாதேதிதிசேகசந) என்கையாலே ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம் என்றும, "நேமேதாசத்ருஷ்டி நுஷியோ ஹ்யஸ்ருதேபர:" (நதேவதாசதுர்த்தயந்த விதியாத்ருதேத பர) என்கையாலே சதுராதயந்தவிதியாகாதிரிதமாயகொ ண்டு வேறொருதேவதாவிசேஷ மிலலை என்றும, "பேஸோஹிதர்ம மோக்ஷரோநாம்நந்த:" (வேணதகவி ஹிதமோகர்மதமாசஷதோராபரந்தத) என்கையாலே வெறைதசவிஹிதமாய பலாபிளாதநிவிதுராயதளராயக கொண்டு அநுஷ்டிக்கப்பட்ட யஜ்ஞாதிகளாலே ஆதமாவினிடத் திலே ஒரு அபூர்வம் பிறகது அதாலே உளைடான காபபந்த நிவர்த்தி பூர்வகமேகவலாத்ம பராபநிதிய மோக்ஷமாவது என்றபட சொல்லுமவர்கள்.

ஏகாயநராகிறார் - "த்ஸ்ட்ரிய லோகநாஷே" (தவதப்ரியபடியாக நாதம) என்கிறபடியே ப்ரதாகதிசஷதவதனை அநக்கரியாதிக நிஸ்ரீகப்ரஹ்மபோஷத்வத்தை அநுசரித்துகொண்டு, "நித்ஸ்ய தாஸநித்யம் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயாதிபிரபா:। த்வாத்ரிம்ஶத்பேதாபாஸ்ரஸ்ருஷ்டே ஸ்ருஷ்டிர்வ்யதா। வ்ருதா த்ஸ்வாகுணாதிஶ்ச திவ்யாதிஸ்திதிஶக்தி:। ஸதஸப்ஸ்வாகுணாதிஶ்ச யுக்தாஸ்ரீ ஸ்ருதிஶக்தி:। நாயி காஸர்வஶக்தீநாம் ஸர்வஶக்திமதேஶ்வரீ। ஏக ஏவபர ப்ரஹ்ம பாட்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயமா:। பாவாபாவமயாதஸ்யஶக்திரேஷாநபாயிநி। ஸத்பர்யஷ்டிரிஶேஷாணாம் ஜ்ஞாநஸ்ரேஷ்டிதிதே:। நைவஶக்த்யாஷ்ரயாகஶ்சி தஜ்ஞாநாஸ்ரகாரணம்" (ஶகதிபிஸ்ரேஷிதாதிதயம ஸர்ஷ்டிஸ்திக்யாதிபிரபா:- த்வாத்ரிம்ஶத் ஶதஸாஹஸ்ரஸர்ஷ்டி ஶக்திபிராவர்தாம் வர்தாதத்விகுணைபிஸ்சதிவ்யாபிஸ்திதிஶக்திபி:- நதஸ்தத்விகுணைபிஸ்சயுக்தாஸஸம ஹ்ருதஶக்திபி: - நாயிகா ஸர்வ ஶக்தீநாம் ஸர்வஶக்திமதேஶ்வரீ - ஏகம் தநபரமம் ப்ரஹ்மஷாட் குண்யஸ்திமிதம மஹ:-பாவாபாவமதிதஸ்ய ஶகதிரோஷாநபாயிந்தத்

காமதர்மதிதிவ்யாஜ்யோத்ஸ்நவஹிமதிதிதேஃ- நைவஸக்த்யாவி நாகஸ்ரித்பக்தி மாநஸ்திகாரணம்) என்றும் லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே சொல்லுகையாலே சக்திவிலக்ஷணமா யிருக்கிற லக்ஷ்மிஇல்லையென் றும், ஸ்ர்ஷ்டிஸ்தித்யாதிபரிமித சக்தி பரிவேஷ்டிதையான, ஸ்ரீ. என்கிற ப்ரதாந சகதியோடேயும் மற்றும்அபூர்ணங்களான சக்தி யோடேயும் அந்தப்ரஹ்மம் விசிஷ்டமாயிருக்கும் என்றும் சொ லுமவை.

(நீணிலத்தே) இப்படிபலவகைப்பட்டிருந்துள்ளது வேதபா ஹ்யருகரும் குதர்ஷ்டிகளுக்கும் நடை யாடுகைக்கும் ஏடான பரப்பை யுடைததான மஹாப்ர்திவியிலே. நீட்சி, - பரப்பு. (பொறுகற்பகம), ஸ்ப்ரஹணீயமான கற்பகம்போலே பரமோ தாரமாய, பொறுகற்பகம எனறு விசேஷிக்கையாலே - ப்ராக்ர்த மாய ஜடமாய அர்ததகாமபரருகுமாத்ரமே ஸ்பர்ஹணீயமா யிருகிற கலபகம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ர்தமாய் ஸ்வப்ரகாச மாய ஸாவர்க்குரும் ஸ்பர்ஹணீயமாய் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உஜ் ஜீவநார்தங்களை ஸ்ரீபாஷ்யாதிமுகேந ஆசந்த்ரார்க்கமாகக் கொடு தது உபகரிகையாகிற மஹாதார்யத்தையுடைத்தான விலக்ஷ ணகலபகமென்றபடி. இக்கல்பகம கொடுகிற பலபரம்பரைவிலக்ஷ ணமாயிருகிறுப்போலகாணும் இதுவும் விலக்ஷணமா யிருக்கிற படி. (எம் இராமாநுசமுனி) லோகமெல்லாம் ஒருதலையாயும் அதிபாதகூலனான நான் ஒருதலையாயு மிருக்கச்செய்தே என்னை ஒருவனையே உஜ்ஜீவிபிகைகாக மநமபண்ணிக்கொண்டிருக் கும எமபெருமானார். (சோந்தபி மான) எழுந்தருளினபின்பு.

(மாண்டனார்) துாமதநிஷ்டடொலலாரும் முடிந்துபோனர் கள. ஸ்ரீபாஷ்யமுகேந தததம்மதங்களைபங்கிதது அஸத்கல்பமா கியவாலே அவர்கள் நஷ்டராணர்களென்றபடி. (சாருவாகமத த்ரு ஸ்பஷ்டசமணச்சடிகளனல்கொளுதத்தியே, சாக்கியக்கடலிலவற் றுவித்துப்பக சாஙகியசிரிமுறிதிட, மாறுசெய்திருகணைதவாதி யாகளவாதம கர்த்தறமிருத்துமேல், வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும் வகைவாதுசெயதவிதிராசனர், கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலபடமதமவற்றினமேலொடியதற்கசரம்விட்டபின் குறுகு மாயவாதியரை வெனறிட, மீறி வாதில்வரும் பாற்கரன் மத விலக்கடிக கொடியெறிநதுபோய் மிக்கயாதவர்மதத்தைமாய்த்த பெருவீரர்காளுமம மிகவாழியே) என்று, இந்த பரபக்ஷப்ரதிக்ஷே பண ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து அத்தால்வந்தவீராஸ்ரீக்கு மங்களா சாஸநம்பண்ணி யருளினரிறே - நம்முடைய ஜீயரும். "गौतमस्तथागतानामगधेगमनिका कापिलीक्वापीलीनाक्षिणाक्षणदवाणीद्रुहिणसूरनिरस्तसूरभुव नाभवन्हे। क्षपाकरमौलौ क्षितिरजगतिगुरुषतंगौरवाद्दूरवान्तंकाशेकाशेजरा

ద్వైవ్యజయతిశ తాభ్రవేదీంత్రవేదీమ్" (காதாதாதாகதாநாoகளதிகமங்காகா
பிலீக்வாபி லீநாக்ஷீணுகாணுத வாணீத்ருஹிண ஹராகிரஸ் ம்ஸளர
பங்நாரபங்தே - க்ஷாமாகௌளமாரிலோக்திர்ஜகதிகுருமதம கௌர
வாத்தூரவாந்தம் காஸுங் காஸுங் காரீதர்ப்பஜதியதிபதௌள பத்
ரவேதிம்த்ரிவேதீம்) என்று இவ்வர்த்தத்தை அபியுகதரும் அநு
ஸந்தித்தருளினரிறே. ... ... (கூகூ)

உரை.—அ.—நாறுமபாட்டு. இப்படிதாம் உபதேசிகசககே
ட்டு க்ர்தார்த்தராய் தம்முடைய திருவுள்ளம எம்பெருமானர்
திருவடிகளின்போக்யதாநுபவத்தை யாசைப்பட்டு மேலவிழு
கிறபடியைக்கண்டு அதின் ஸ்வபாவதனை, அவர்கருவிண்ணப்பம
செய்து இனி வேறொனறைக்காட்டி தேவரீர மயக்காதொழிய
வேணுமென்கிறர்.

போந்தென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்டினதடிப்போதிலொ
ரீராந்தெளிதேதனுண்டமர்ந்திடவேண்டினின்பாலதுவே [ண்
ணாந்திடவேண்டுமிராமாநுசாவிதுவன்றியொனறுமு
மாந்தகில்லாதினிமறொன்றுகாடமியகிடலே. (கoo)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய,		அது இசசிதனதனை
நெஞ்சு எனனும	மநஸ்ஸாகிற,		யொழிய மறொன்ரு
பொன்	அழகிய,		னனைறுக கொடா
வண்டு	வண்டு,		தே,
உனது	தேவரீருடைய,	அதுவே	அத்தையே,
அடி	திருவடிகளாகிற,	ாநதிடவே	தேவரீா கொடுத்த
போதில்	பூவிலே,	ண்டுமு	ருளவேணுமு;
ஒண்சீராம்	சைத்யமார்த்தவ	இராமாநுசா	உடையவரே!,
	லௌரப்யாதி		மறொனறைககொ
	கல்யாணகுணங்க		நதனதருளிற்றுகி
	ளாகிற,		லுமு அமாதாசி
தெளி	நிர்மலமான,		க்குப் புலலியிட்
தேன்	மதுரவ,		டால்மிடறறுககு
உண்டு	பாநம்பண்ணி,		க் கீழிழியாதாப
அமர்ந்தி	அங்கேநித்யவாஸம		போலே,
டவேண்டி	பண்ண வேண்டு	இதுவன்றி	ஈது ஒழிய,
	மென்று,	ஒன்றும்	வேறொன்றையும்,
நின்பால்	தேவரீர்பக்கலிலே,	மாந்தகில் லாது	புஜிக்கமாட்டாது;
போந்தது	வந்தது;		

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேவரீர் நினைத்தால்	அதுவும் செய்வி	ண்டும்"என்றும்பாடம் சொல்லு	
	கலாம,	வர். அப்போது - என்னுடைய	
இனி	இனி,	ஹ்ருதயம் தேவரீருடைய திரு	
மறவென்று	வேறென்று நைக்	வடிகளில்போக்யதாநுபலாத்த	
காட்டி	காட்டி,	மாக அங்கேபோத்தது; ஸ்நேஹ	
மயக்கிடல்	மயங்கப்பண்ணு	பூர்வகமாக அத்தையே கொடுத்	
	தொழியவேணும	தருளவேணுமென்றபடி - போ	
"அன்பால்	அதுவேவாந்திடவே	கு-புஷ்பம். மாந்தல் - உண்ணல்.	
		மயக்கம் - மோஹம். ... (500)	

வ்யா.—அ.—நூறுமபாட்டு. கீழ்ப்பாட்டில்-ப்ராப்திநிமித்த மாகத் தளராநின்ற தம்முடைய நெஞ்சினைக்குறித்து நாம் சரமபாவமானவவனை ஒருகால் தொழுதோமாகில் நம்மை நம்வசதநேகாட்டிகொடார் என்று உபதேசித்துத் தேற்றி, பூலோகத்திலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகள் வ்யாபித்து லோகத்தாரையெல்லாம் அழிக்கப் புகவவாறே, வேதமார்க்க ப்ரதிஷ்டாபநமுகேந அவர் சிலரையெல்லாரையும் ஜயித்து நமக்குகல்பகஸ்தாநீயராயிருந்தபடியைச் சொன்னவாறே ஸ்ரீருக்மிணிப்பிராட்டியார்க்ருஷ்ணனுடையவைபவத்தைக்கேட்டு அவனை வரிக்கவேணும் என்று துடித்தபோலே இவருடைய திருவுள்ளமானது எம்பெருமானுடைய திருவடிதாமரைகளிலேயிருக்கிற மகரந்தத்தை வாய்மடுத்துப்பருகுவதாகப்ரார்த்தாயமாநமாயிருக்கிறபடியைகடாக்ஷித்தெம்பெருமாநாரே அதிறுமாப்புடைய தசையை விண்ணப்பம்செய்து இனி வேறொரு விஷயதாந்தரத்தைக்காடடி எனை தேவரீர் மயக்காதொழிய வேணுமென்கிறார்.

வ்யா.—(போந்தென்நெஞ்சு என்றுதொடங்கி) (இராமாநுசா) எம்பெருமாநாரே. (எனைநெஞ்சு என்னும் பொன்வண்டு) தேவரீரைச்சிந்தருளின மதுவ்ராபகாரங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுடைய மநஸ்ஸாகிற ஷட்பதம். பொன்வண்டு எனறது-தாம, மந்த்ராதிராஜத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்குமவராணையாலே. "సకలంకాలంస్మరేన్నిత్యం" (ஸகலம்காலம்த்வயேந ஹ்ருதிபந்) என்றும் "మన్త్రరత్నానుసన్ధాన సన్తతస్ఫురితాధరమ్" (மந்த்ராத்நாநுஸந்தாநஸந்ததஸ்ப்புரிதாதரம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாகையாலே, "లక్ష్మీచక్షురనుధ్యాన తత్పరాభ్యాముపేయుషి ! నమోస్తు மீநவபுஷே" (லக்ஷ்மீசக்ஷுரநுத்யாந தத்பராப்யாமுபேயுஷி-நமோஸ்து மீநவபுஷே) என்று அபியுக்தரும் அருளிச்செய்தபடியே

தக்கராகுங்யாயத்தாலே ஷட்பதமான மந்த்ரரத்நத்தை அநவரதம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருகிற தம்முடைய மநஸ்ஸுக்கும் ஷட்பதத்வம் உண்டாகப்ராப்தமாகையாலே ஸர்வஸிலக்ஷணமானவண்டுஎன்றபடி. இவர்எப்போதுமஷட்பதத்தையேகாணுமகொண்டாடுவது

(உனதடிப்போதிலொண்சீராம் தெளிதேனுண்டு அமர்ந்திட வேண்டி நின்பால்) "பாரட்ர்யஸ்வீகரணம் ப்ரபத்தேமைக: ஸாசத்வாயைவகமலாரமணேர்தநி தாயதேக்ஷணமஸ்ஸ ஏவஹியந்தரபவச்சரிதாநாம்) எனகிறபடியே ஸமஸ்தசேதநரையும உத்தரிப்பிக்கைக்காகத திருவாரநச்செலவுருடைய *திருடபொலிந்த திருவடிகளிலே ஸ்ரீரங்கநாயகியார்முகனிலையாக சரணாகதியைப் பணணியருளின தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைபபூவிலே ஸைத்ய மாததவ ஸௌகந்த்யாதிகளாகிற நிர்மலமான மகரந்தத்தைப் பாநமபணணி, (உனதடிகமிழ அமர்ந்து புகுந்தேனே) எனறுமாப்போலே *நிழறுமடிதாறும போலேயிருக்கக்கோலி, தேவரீர்ஸகாசத்திலே. (போருகது) ப்ராபித்தது. "குருபாதாம்புஜத்வந்த்வம்" "குருபதாம்புஜயுகம" எனகிறபடியே தேவரீர்திருவடிகளைதயாநமபணணி நினறது என்றபடி. ஒண்சீர் - அழகியசீர். நினபால எனறது - தேவரீர் திருவடிகளில் எனறபடி. பால் - இடம்.

(அதுவேவந்திடவேண்டும) சருசலமான எனறுணடையமநஸ்ஸை இச்சித்து நின்றவம்மறையோர்ய, மறவொனைக்காட்டாதே அத்தையே கொடுத்தருளவேணுமே. தேவரீருடைய சரணாரவிந்தமகரந்தாநுபவத்தையே பரஸாதித்தருள வேணுமென்று அபேக்ஷித்துகாணும இப்படி விணணபபம் செய்கிறார. "ந்ருஹரே தவபாதபங்கஜயோ" "ரஸஸம்ஹ்ருதயே ஜகத்பிதர்" "நிஜபக்தஸபர்யயாமி" "விஷ்ணோரநுபூதபோகமதவஉதஸ," "ஸமஸ்தாயவாயஸுலப்தவாநந்தீபவதி" "ஸாவசந்தஸ்ஸாவரஸ" என்றும, (உனதேனமலரும திருப்பாதம) என்றும், "தவாம்ருதஸ்யந்திநிபாதபங்கஜே" "தவாம்ருதஸ்யந்திபதாரவிந்தயோ" எனறும சொலலுகிறபடியே இது ஒழிய பரமபோக்யமாயிருப்பதாருமதுவேமேயுண்டு, அதனைக கொடுக்கிறேம் என்னில் (இது அறியொன்றும்மாந்தகிலலாது) (எதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்) எனகிறபடியேயங்கருகுராவிப்பது தேவரீருடைய திருவடிகளில் மகரந்தமே யாகையாலே அதனையொழியவேறொன்றைக் கொடுத்தருளிற்றிலில் அம்தாசிக்குப் புல்லேயிட்டால் மிடற்றுக்குக்கீழ்இழியாதாப்போலே * என்நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு அத்தைபுஜிக்கமாட்டாது; ஆகையாலே,

(அதுவேசாந்திடவேண்டும்) என்கிறார். "அன்பாலதுவே சாந்திட வேண்டும" எனறு பாடமானபோது - ஸ்நேஹ பூர்வகமாக அத் தையே கொடுத்தருள வேணுமென்றபடி. அன்பு - ஸ்நேஹம். மாந் தல் - உண்டலை.

(இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே) இப்படியானபின்பு வேறொரு விஷயதனைக் காட்டி மோஹிப்பிக்க வேண்டா. மய கமம - மோஹம். பகவத்விஷயத்தை என்றுசொல்ல அருவருத்து (மற்றொன்றுகாடடி) என்று சொல்லுகிறார்காணும். (மாந்தகில் லாது) தேவரீர் நிர்ணத்தால அதுவும செய்விக்கலாமிறே; ஆகிலும் என்மனஸ்ஸு அந்தப்ரஸங்கத்துக்கு இசையாது. ஆபிமுக்யத்தைக் கொண்டிறே, தேவரீர் கார்யம்செயய ஒருப்படுவது. "ஸ்தித்வாத்வீயகர ன்யஸ்தசக்ரமுத்ரோ நிர்ஜரகபிஹிவிஜ்யதே" "ஸ்திரமாஹிக்தேமகாந்தநிர்ப்பரோ மதுவ்ரதேதேநகூடாரசோஹ்ரிவீகூடே" என்று இவ்வர்த்தத்தை தேவ ரீர்திருவுள்ளம்பற்றிறறிலலேயா. "கவாமுத ஸ்யந்திபாதபங்கஜே நிவேஶிதாத்மா ஸதமன்யதிச்ச" "சவாமர்தஸ்யந்திபாதபங்கஜே நிவேஶிதாத்மா கதமந்யதிச்சதி" என்று இவ்வர்த்தத்தை ப்ரதமபர்வத்திலே பர மாசாயரும அநுஸந்திததாரிறே. (இனிமற்றொன்றுகாட்டிமயக்கி கிடலே) மறறொருவிஷயதனை ப்ரஸங்கிப்பதும் செய்யவேண்டா வெனகிறார். (பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ இன்னம்கெடுப்பாயோ) (நெறிகாட்டிநீக்குதியோ) என்று நம்மாழ்வாரும் இவ்வர்த்தத் தை ப்ரதமபாவதத்திலே அநுஸந்தித்தருளினாரிறே. ... (கoo)

உரை —அ.—நூற்றோராம்பாட்டு. இப்படி எம்பெருமா ருடைய போக்யதையிலே நெஞ்சுவைததவாறே, முன்பு இவ்வி ஷயதில் காமபண்ணின பாவதத்வாநுஸந்தாநம் அவத்யமாய்த் தோறுகையாலே, நான் தேவரீருடைய பாவதத்வத்தைப் பேசின தானவிது தேவரீபோக்யதையை அநுஸந்தித் திருக்குமவர்களு கது அவத்யமெனறு ஸத்துகள் சொல்லுவர்களென்கிறார்.

மூ.—மயகதுமிருவிணைவல்லியில்பூண்டுமதிமயங்கித்
துயகதுமபிறவியிற்றோன்றியவெண்ணெத்துயரகற்றி
உயகெகாண்டுநல்குமிராமாநுசவென்றதுன்னையுன்னி
நயக்குமவர்கதிதுழுகென்பர்நல்லவொன்றுணைநந்தே. ()

பதம்.

மயகதும் இரு

உரை.

அறிவு கேட்டை விளைக்குமதாய், புண்யபாப ரூபத்தா லே இருவகைப்ப ட்டிருந்துள்ள,

பதம்.

விணை வில்லியில் பூண்டு மதிமயங்கி துயக்கும்

உரை.

கர்மமாகிற, பாசத்தாலே, கட்டுண்டு, அறிவுகலங்கி, மநந்நிலை விளைப் பதான,

பதம்.	உரை.
பிறவியில்	ஜன்மத்திலே,
தோன்றிய	வந்து ஜநித்த,
என்னை	என்னை
துயர்	கர்மபலமான துக்க
	ங்களை,
அகற்றி	போகடி,
உய	உஜ்ஜீவ்ககும்படி,
கொண்டு	கைக்கொண்டு,
நல்கும் இ	என்னளவில் ஸ்நே
ராமாநுசா	ஹத்தைப் பண்
வென்றது	ணி யருளினவரோ
	என்று,
	தேவரீருடைய பா
	வந்த் வத்தைப்
	பேசினதானவிது,
	தேவரீரை,
உன்னி	அநுஸந்தித்து,
நைந்து	சிதிலராய்,
என்றும்	ஸர்வகாலமும்,
நயக்கு	விருப்பத்தைப் பண்
மவர்களுக்கு	ணுமவர்களுக்கு,
இழுக்கெ	தண்மை யென்று
ன்பர்	சொலலுவர்கள்,

பதம்.	உரை.
நல்லவர்	ஸத்துக்க ளானவர்
	கள்.

நல்லவரென்று - தேவரீர்க்கு ஸ்நேஹிகளானவர்க ளெனனவுமாம். "இருவினைவல்லியைப்பூண்" என்றுபாடமாயிற்றாகில் - இருவகைப்பட்ட கர்மமாகிற பாசத்தை, கழுதைப்புகவாயோடு போலே கழற்ற வொண்ணாதபடி ஸ்வார்ஜநகாலே ஏறிடிகொண்ட என்று பொருளாகவுமாம். மயக்குகை - மதிமயக்கப்பண்ணுகை. துயகருணையாவது - மனமிரிவைப்பண்ணுகை. துயகு - மனந்திரிவு. நயக்குகை - விரும்புகை. மயகு மிருவினை யென்று சொடருகி, உயகொண்டு நல்குமிராமாநுசா வென்றது - உன்னை அநுஸந்தித்தது விரும்புமஸ்வபாவராயிருப்பாருக்குத் தணைமையென்று சொல்லாநிற்பர்கள் ஸத்துக்களாயிருக்கிறவர்கள், ஸ்நேஹத்தையா லே ஸர்வகாலமும் சிதிலராயகொண்டு என்றவுமாம். (கூஅ)

வ்யா.—அ.—நூற்றோராமபாட்டு. கீழ்பபாடலிலே - எம்பெருமானுடைய போகயதையிலே, "அருவினையேயனவன்கொலோ" என்னுமபடியான தம்முடைய திருவுள்ளமான்து ஈடுபடடபடியைச் சொல்லி, இபபாடடுக்குக்கீழ் பல இடங்களிலும "திகிலிராமாநுசன்" என்றும, "தூயவன்" என்றும, "எங்களிராமாநுசன்" என்றும் தாம் அநுஸந்தித்த பாவநாதவத்தை ஸ்மரித்து, இந்த போகயதைக்கும் அந்தபாவநாதவத்துக்கும் நெடுவாசியுண்டாகையாலும் இப்படியிருந்துள்ள இவ்விஷயத்துக்கு அது அவத்யமாய்த் தலைக்கட்டுவதாகையாலும் அபேபாது அத்தைத்தப்பச் சொன்னோம், அத்தாலே அவர்க்கு என்பக்கல் ப்ரீதிமட்டாய்ப் போகிறதோவென்று திருவுள்ளம் புண்பட்டு, இதிலே - "ப்ராய்ய விஷயாஸ்தே" (பக்தாயவிஷயாஸங்கி) என்றுமபடியான மநஸ்ஸையுடையனுய் நீக்கழியச்செய்த துஷ்காமத்தாலே ஜந்மபரம்பரை

களிலே கட்டிக்கிரியாநிற்கிற என்னை, அந்த, துஷ்கர்மபலமான ஜந்மபரம்பரையாகிற துர்க்கத்தைப்போக்கி உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக் கொண்டு க்ர்பைபண்ணியருளின எம்பெருமானரே! என்று, தேவரீருடைய பாவநத்வத்தை கீழ்ப்பலவிடங்களிலும் நான்சொ னன இது, தேவரீரை அநுஸந்தித்து நீர்ப்பண்டம்போலே சிதில ராய்ப்போமவர்களுக்கு அவத்யமா யிருக்குமென்று ஜ்ஞாநாதி கரானவர்கள் ஸர்வகாலமும் சொல்லுவர்கள் என்று எம்பெரு மானரை பார்த்து விண்ணப்பம்செய்கிறார்.

வ்யா.— (மயகுமிருவினைவல்லியில்பூண்டு) தத்வஹித புருஷார்த்த தயாதாதம்யஜ்ஞாந விரோதிகளாய், வைஷயிக வ்யாமோஹதனை யுண்டாக்ககடவதாய், பொன்விலங்குபோல வும இருமபு விலங்குபோலவும் ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகங்களாய்க் கொண்டு புண்யபாப ரூபதனாலே இருவகைப்பட் டிருக்கிற கர்ம மாகிறபாசத்தாலேகட்டுண்டு. கழுத்தில்புக்கவாயாடுபோலே கழிக்கவொண்ணாதபடிகாணுமா ஆத்மாவை இகர்மமானது ஆவரி தத்துக்கொண்டிருக்குமபடி. மயக்குகையாவது - மதிமயங்கப்பண் ணுகை. (இருவினைவலலியையப பூண்டு) என்று பாடமானபோது - இருவகைபபட்ட கர்மமாகிற பாசத்தை ஸ்வார்ஜநத்தாலே வறிட் டுக்கொணடு என்று பொருளாகககடவது. (மதிமயங்கித் துயக் கும பிறவியிலதானறிய எனை) "अज्ञानेनावृतज्ञानं तेनमुह्यन्ति जन्तवः" (அஜ்ஞாநேநாவ்ருதஜ்ஞாநம் தேநமுஹ்யந்திஜந்தவ:) எனகிறபடியே-அத்தாலே, * மதி யெல்லாம் உள்கலங்கி மனந்திரி வாகிற ஸம்ஸாரதனதைப் பிறப்பிக்குமதான ஜந்மபரம்பரையிலே தேளமாறிபபிறநது ஸாவலோக ஸாக்ஷிகமாக ஸம்ஸரித்துப்போ நதவெனை. துயக்கு - மனந்திரிவு. அதாவது - ஸம்சயம். மயங் குகை - கலங்குகை.

(துயர சற்றி, உய்யகொண்டு நல்கும்) "गर्भजन्माद्यवस्थासु यदहमत्यन्तदुःसहम्" (கர்ப்பஜந்மாத்யவஸ்தாஸு துர்கமத்யந்த துஸ்ஸஹம்) என்கிறபடியே கேட்டபோதே நடுங்கும்படியான கர்பபஜந்மாதி துர்கதனை வாஸனையோடே யோட்டி, ஆத்மா நாத்ம விவேகத்தையும, த்யாஜ்யோபாதேய விவேகத்தையும் ஸ்வபாஸமபந்த விவேகத்தையும் அடைவேயுண்டாக்கி உஜ்ஜீவிக் கும்படி கைக்கொண்டு என்னளவிலே அநிதராஸாதாரணமான ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யருளின. (இராமாநுசா என்றது) எம் பெருமானரே என்று பாமபாவநமாக நான்சொன்ன இது. (உன் னையுன்னிநயக்குமவர்க்கு), "गुरुरेवपरंब्रह्म, गुरुरेवपरंधनम्। गुरुरेवपरंकामः गुरुरेवपरायणं॥ ध्यायेज्जपेन्नमेच्चक्त्या शेषत्वेनार्चयेत्

ன்னுதா'' ''உபாயோபேயபாவேன தமேவசரணம்வ்ரஜேத்'' ''யஸ்யதேவேபராபக்தி ர்யதாதேவேததாகுரௌ'' (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபரந்தாம், குருரேவபரிகாமஃகுருரேவபராயணம்- த்யாயேஜ்ஜபேந்நமேத்பக்த்யாபஜேதப்யர்ச்சயேத்குதா) (உபாயோபேயபாவேந தமேவஸரணம்வ்ரஜேத்) (யஸ்யதேவபராபக்திர்யதாதேவேததாகுரௌ) என்கிறபடியே, காணக்ரயதசாலும் தேவரீர்பகசவிலே சர்டாசக்யவஸாயத்தைப் பெற்று தேவரீரை அநுஸந்தித்து அதிப்ரீதராயிருக்குமவர்களுக்கு. நயசகுணை - விரும்புகை.

(இதிழுகசு) (சாற்றேளமுதே) (ஆரவமுதே) என்னுமாப்போலே, (இராமாநுசன் எனகது ஆரமுதே) (அடியேறுகின்றுதித்திக்கும்) என்னும்படியானதிரவதிக அதிசயரஸதையாவதாத்மபாவியாக அநுபவிதது ப்ரீதரயிருக்கவேணடி யிருக்க அப்படிசெய்யாதே ஸஸார நிவாதசசத்வ மாதோபகாரத்தைச் சொன்ன இது அவத்யம்என்று. (நலலவர் எனறும மைநதத) "வாசாயதீந்த்ரமனசாநபுபாசயந்த்வாதாந்த்வயுக்ப்ரதிபதம்பரிபூர்ணகாமாஃ | கூராதிநாதகுருகேசமுகாத்யபும்சாம்" (வாசாயதீநதரமநஸாவபுஷாசயுஷ்மதபாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம குரூணம-கூராதிநாத குருகேசமுகாதயபுஸாம்) எனகிறபடியே தேவரீருடைய போகயதைதையஸ்வகாலமும் அநுபவிதது கொண்டுபோது நீபபனைடயபோலே சிதிலராயிருந்த ஆழ்வான, பிளளான முதலான முதலிகள, (என்பர்) சொல்லுவாகள்.

அன்றிகதே; (உனனை யுன்னிணைந்துளனறும் நயசகுமவர்குஇதிழுகெனபர் நல்லவா) எனறு அருளியிகவுமாய. அபபோது - தேவரீரை அநுஸநதித்து சிதிலராய ஸ்வகாலமும் எற்றுபதனதப் பணணுமவர்களுகுகுத தணமைஎனறு சொலலுவர்களாஸத்துக்களானவர்கள் எனறபடி. நலலவா எனறது - தேவரிக்குஸ்நேஹியானவர் எனறுமாம. தேவரிருடைய போகயனதையை அநுஸந்தித்து, "மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்ஸர்வ யமேவமமதேவயமேதவயாநாம்" (மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ்ஸாவயமேதவயமேதவயமேதமமதவயாநாம்) எனறும, "அதபரத்ரசாபிநித்யாயகீயசரணௌசரணம்மதீயம்" "அதாபரத்ரசாபிநிதயம் யதீயசரணௌ ஸரணம மதீயம்) என்றும், "ராமானுஜஸ்யசரணௌசரணம்ப்ரபத்யே" "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம்ப்ரபத்யே) என்றும் சொலலுகிறபடியே தேவரீரையே ஸ்வவிதபந்துவுமாக அத்யவஸித்திருககுமவர்களுகது. கநிஷ்டன் ஜ்யேஷ்டனோதுவர்த்தநம்பண்ணுதொழிந்தால அவனநுக்கு அதுகுற்றமாய்த் தலைக்கட்டுமாப்போலே அவர்களைப்பின் சென்றுகொண்டு இப்படி சொன்னேனுகையாலே அவதயமாய்க் கூடிக்கட்டும் என்றதாய்த்து. ... ... (கூஎ)

உைர.—அ.—நூற்றிரண்டாம்பாட்டு. இப்படி பாலகத்வாதி ஸந்தாகமும் அைஹ்யமாம்படி பரமபோக்யபூதரான எம்பெருமாளர்விஷயத்தில் தம்முடைய அந்தரங்கரான தோழிமாரணங்களோடு வாசியற அதிமாத்ரப்ரவணமாய்ப் செல்லுகிறபடியைச் சொல்லி, இந்தபூமிப்பரப்பெல்லாம் கிடக்கச்செய்தே தேவரீர்ஔதார்யம் என்பக்கலிலே வர்த்திக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்கிறார்.

மூ.—ைகயும்மகமுன்குணங்களியுன்னியென்காவிருந்தெம்
மையனிராமாநுசனென்றைழக்குமருவினேயென்
கையுங்கதாழுங்கண்கருதிடுங்காணக்கடல்புடைசூழ்
வையமிதனிலுன்வண்ணமையென்பாலென்வளர்ந்ததுவே.

பதம்.	உைர.	பதம்.	உைர.
மனம்	மநஸ்ஸானது,	தொழும்	எப்போதும் தேவரீர்விஷயமாக அஞ்சலி பந்தத்தைப்பண்ணுகின்றது;
உன்	தேவரீருடைய,		
குணங்களை	குணங்களை,		
உன்னி	அநுஸந்தித்து,		
ைகயும்	தன்னிலே கிடந்து ைகயாகின்றது;-	கண்	கண்ணானது,
		காண	ஸர்வ காலத்திலும் தேவரீரைக்காண் ைகயிலே,
என்	என்னுடைய,		
கா	காவானது,		
இருந்து	ஒருபடிப்பட விருந்து,	கருதிடும்	மநோரதியாகின்றது;
		கடல்	கடலாலே,
எம்மையன் இராமாநுசனென்று	தேவரீருடைய திருபாதாரவிந்தத்தையும் திருநாமத்தையும் சொல்லி,	புடைசூழ்	சுற்றும் சூழப்பட்டிருந்துள்ள,
		இது வையத்தில்	இந்த, பூமியிலே, இப்பிறப்பிலுள்ளவர்களெல்லாம்கிட
அைழக்கும்	கூப்பிடாகின்றது; இப்படியிருக்க வுரியகரணங்களோ அநாதிகாலம் அப்ராப்தவிஷயங்களுக்குச்சஷமாகாமல்,		
அருவிண மேயன்	மஹாபாபியானவென்னுடைய,	உன் வண்ணம என்பால் வளர்ந்தது	தேவரீருடைய, ஔதார்யம், என்பக்கலிலே, வளர்ந்தது
ைகயும்	ைகயும்,	என்	என்கொண்டு.

அைழத்தல் - கூப்பிடுதல்.
கண் கருதிடுமென்று - சேதநமாதியாலே சொல்லுகிறது. ()

வ்யா.—அ.—நூற்றிரண்டாம்பாட்டு. கிழ்ப்பாடடிலே - எம் பெருமானுருடையபோக்யதையிலே ஈடுபட வேணடியிருக்க அப படியிராதே அவருடைய பாவநத்வத்தைச்கொண்டாடினது அவ ரையநுஸந்தித்து சிதிலராயிருக்குமவாகுருகு அஸஹ்யமாயிருக குமென்றுசொல்லி, இதிலே - அவர்ச்ல விஷயததால குற்றமதிரும படி அந்தர்காணத்தோடு, பாஹ்யசாணங்களோடு வாசியற எல் லாம் எம்பெருமானுர்பக்கலிலே அதிமாத்ர ப்ராவணயதாலே ஸக்தங்களாய் ஆழுங்காலபட்டனவென்று சொலலாகினறுகொண் டு, இந்த பூலோகத்திலேயிருக்கிற எல்லாசேதநருய் ருகசமசயத்த தேவரீருடைய திவ்யௌதாரயம் எவ்வெரூபமான பகதியும் கிளர்ந்து வருகைக்கு ஹேதுவெனனென்று அவா தமமைய்ய கேட்கிறார்.

வ்யா.— (நமுமமனமுன குணங்களை யுன்னி) "[illegible] ஸார்த்ம்" (எபிஸ்ச ஸசிணவஸ்ஸாதரம) எனகிறபடியே யதிக ரதித்துக்கொணடு வந்த ஸ்ரீ பரதாழுவானுடைய மதிகாரதம விபலமாய்ப போகைக்கு உறுப்பானையாதும, "அநந்யாராகவெறஹம்) எனற பிராட்டியுடைய பாணைக்கு உறுப்பானையாதும, "[illegible]" (தவ்வா க்தாஸ்யமுபாகதம்) என்ற ஔளயபெருமானை தயரதனைக்கு ஹேதுவானையாதும, "ஸர்வெச்வரனுடைய கலயாண குணங கட்டடங்க ஆஸ்ரிதர்களுக்கு அவிஸ்மயபஜநங்களாயிருக்கும. கூ படியன்றிகே, ப்ராதிகூலயத்திலே முடிதி லொவிபதுபோலே கிட கிற சேதநரையெலலாம் உத்தரிப்பிக்கவேறுமையாறு நிசசயித்து கொணடு அவதரிதத்ருளினதேவரீருடைய ஸௌலப்யஸௌலப வாத்ஸல்யாதி கலயாணகுணங்களை யுள்ளபடி யநுஸந்தித்து அத்ய ந்தாபி நிவிஷ்டமாயத [illegible] மாகாநின்றது. "[illegible]" (ஆஹ்லாதஸ்தேநதாம்பு [illegible] விஷ்டம்) என்று சேதநரையிருகுமவனை படுமபாடையைப் படு நின்றுசொன்கிறார். அசேதநமான பதார்த்தங்களுக்கூட உருகுமபடி காணும் இவர்கல்யாண குணங்களையுடைய போக்யதையிருப்பது

(என்ஹ இருந்து எம்மையன் இராமாநுசன் என்றுமழுங குமருவினையென) என்றதனை காகாக்ஷியாயததாலே பூர்வா த்தராபதங்களோடே அந்வயிதது கமெகாளவது. (என்ஹ) என்ற டையநிஹ்னையானது. அநாதிகாலமே பிடித்து இவ்வளவாக விஷயாந்தரங்களிலேஸகதையாயக்கொண்டுபோந்து, (*[illegible] காந்யுபரிவர்தநபாஸுலா)* அஸத்கீர்த்தகாநதாரபரிவாதத்தாலபாஸ்தலே

யானனென்னுடைய ஜிவ்ஹ்வையானது. (இருந்து) தேவரீருடையகல் யாண குணங்களை அநுபவித்து அவற்றிலே அத்யபிநிவிஷ்டையாய் ஒருபடிப்பட இருந்தது. இவ்வாகாரத்தைப்பிறப்பித்ததேவரீர்க்கும் கூட அசைகபோகாதபடி நீர்வஞ்சிபோலே ஏகாகாரமாய்க்கொ ண்டிருந்தென்னுதல். (எம்மையன்) "அஸந்நேவஸ பவதி" (அஸந்நேவ ஸபவதி) என்கிறபடியே அஸத கல்பனையக்கிடந்த அடியேனை, "சந்தமேனம்ததோவிது:" (ஸந்தமேமந0 கதோவிது:) என்கிறபடியே ஒரு வஸ்துவாம்படி கடாக்ஷித்த உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து, "ஸஹிவித்யாஸ்த தநய:" (ஸஹிவித்யாதஸ்தo0ஜநய:) என்றும், "குரு ர்ஹாகுருஸ்பிதா" (குருர்மதாகுருஸ்பிதா) என்றும், (அன்று நான் பிறந்திலேன் பிறந்தபின மறந்திலேன்) என்றும், "மாதாபிதாயுவதயஸ்தநயாவிபூதிஸ் ஸர்வம்) என்றும், (தந்தைதாய் தாரம) என்றும் ப்ரமாண ஸ்ரோத்ரங்களிலே சொலலபபட்டபந்தவிசேஷத்தை உட்கொண்டு கமகரு நிருபாதிகபந்துவுதாரானவர் என்று, தேவரிருடைய பாந்தவத்தையும.

(இராமாநுசன்) சக்ரவர்த்திதிருமகனுக்கு அநுஜராய் அவ தரித்தபோது, "நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபிராகவ! முஹூர்தமபிஜீவா வ் ஸாந்தாஸ்ரிவோத்ஸஹே" (நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ- முஹூர்தமபிஜீவாமோவாஸாந்தஸ்யாவிமோவாத்தர்தெள) என்றும், பரமபதத்திலே, அநந்யாஹாராயிருக்கையும், பாகவதப்ரத் யேஷியான சேஷதாதன்ன நிரவிக்கையும் முதலான கல்யாண குணங்களிலே ஈடுபட்டு அவற்றுக்கு ப்ரகாசகமான இத்திருநாமத் தையுடை. (என்று அழைக்கும்) மடுவின்கரையிலே ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் வாடை பெருமடையை செயது ஓலமிட்டாப்போலே, சொல்லிக் கூபயிடாதின்மாறது. அழைத்தல் - கூப்பிடுதல். "தஸ்யுபி ர்ஹ்ருஷிதைர் யுக்தோ ஹ்ருஷிகேச" (தஸ்யுபிர்முஷிதைரயுக்தமா ஹரந்திதுoபாபமம) என்று பாவத்விஷயதிலே அத்திருநாமம் மாந்தபோதாய்,துக்கூபயிடவடுப்பது. இங்கு அப்படியன்றிக்கே அநுஸந்திதது தனகாணடிருந்தகாணும் கூப்பிடவேண்டுகிறது. (ணராதிபாறமராமழுவமெயத ஒருவில்வலவாவோ, புணரோய் திப்பாறமாமிரண்டுன்றுவேபோலமுதல்வாவோ) என்று - அதிக காலங்களிலே பணணின அபதாரங்களை அநுஸந்தித்துப் பெரு மிடறு செய்து கூப்பிட்டாரிறே - ஆழ்வாரும். தேவரீருடைய குணாநுபவஜநிதையான ப்ரீதிதலைமண்டையிட்டு அடவுகெட நிற் தத்தகம் பண்ணுகின்றதென்றபடி.

(அருவினையேன்கையுந்தொழும்) (நானே நாநாவித பாபம் புகுமபாவம செய்தேன்) (பாவமெசெய்து பாவியானேன்) என்

றும், "நரஸ்ரிதசங்கர்ஷதவஸ்திலோகே சஹஸ்ரஶோயன்னமயாவ்யதாயா" (கலிக்தி தஂகர்மததண்ஸ்திலோகே ஸஹஸ்ரதிஹாயஂகமயாவ்யதாயி)என்றும், "யாவச்சயச்சதுரிதஂஸகலஸ்யஜந்தோஸ்தாவச்சதத்ததநிகலுசமமாஸ்தி ஸத்யம்)என்றும்சொல்லுகிறபடியே அநாதிகாலமே பிடித்து தேவரீர்க்குரித்தான இக்காணங்களைகொண்டு அபராப்த விஷயங்களுக்கு உரித்தாக்கி அத்தாலே அத்யந்த க்ரூரபாபங்களைபபண்ணின என்னுடைய கையுமஇப்போது தேவரீருடைய கல்யாணகுணங்களிலே ஸக்தமாய் தேவரீரைகுறித்து அஞ்சலிபந்ததைபபண்ணுகின்றது. "஬த்தாஞ்ஜலிபுடாஸ்ஸர்வே நமஂஸ்யேவவாதிரஃ" (பத்தாஞ்சலிபுடாஹ்ர்ஷ்டாஃ நமஇதியேவவாதிரஃ) என்னும்படியான ச்வேதத்வீபவாஸிகளோடே தோள்தீண்டியராகாணுமஇவரும.

(கண்கருதிடங்காண) இவ்வளவும விஷயாந்தரத்தைக் காணக்கருதின எனதுடைய கண்ணுனது, (உனறன்மெய்யிலடிறங்கிய சீர்) என்கிறபடியே அநுபாவ்யங்களான கல்யாணகுணஙகளாலே ப்ரகாசியாநிற்கிற தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப் பார்க்கவேணும் என்று மநோரதியாநின்றது. "ஸாக்ஷாந்மஹாராஜ ஜகதஂக்ஷேரநாசநம்" (சதாதக்ஷியாமஹேஹராஜந் ஜகத: கலிஹாநாஶநம்) என்றும், (காணுமாறருளாய) என்றும், (காணவாராய்) என்றும், "கதாநுஸாக்ஷாத்க்ரவாஞ்சிசக்ஷுஷா" (கதாநுஸாக்ஷாத்கரவாணிசக்ஷுஷா) என்றும், "கதாஹமபகவந்தநாராயணமமநாத ஸாக்ஷாத்க்ரோமிசக்ஷுஷா) எனறும, "நேத்ரஸாத்குருகரீஶஸதா) எனறும் - பகவதவிஷயதத்திலே, ஸ்ரீபாதாழ்வாணும் ஆழ்வாரும் ஆசார்யாகளுமஅருளிச்செயதாபபோலே இவரும் அருளிச்செய்கிறார். "கூபஂதஸாஸ்துயதிராஜத்ர்ஶோர்மமாக்ரே" (ரூபஂதவாஸ்துயதிராஜத்ர்ஶோர்மமாக்ரே) என்னகடவதிறே. அசேதநமான கண்ணை "கருதிடும்" என்னக்கூடுமோவென்னில்;- "காமாரூஹிப்ரக்ருதிக்ருபணாசேதநாசேதநேஷு" (காமார்த்தாஹி ப்ரகிக்ர்பணாசேதநாசேதநேஷு) என்று சொன்னப்போலே ப்ரேமபாரவஸ்யத்தாலே சேதநஸமாதியாகச் சொல்லதட்டிலில்லையிறே.

(கடல்புடைசூழ்வையமிதனில்) கடல்களுடைய புடைகளாலே சூழப்பட்ட இந்தபூமிப்பரப்பெல்லாம் வ்யாபித்திருக்கிற ஸமஸ்தசேதநருமுண்டாயிருக்க (உள்வண்மை) ஸமஸ்த சேதநரையும் உத்தரிப்பிக்கைக்காக நிகூடிதராய் வந்து அவதரித்த தேவரீருடைய ஔதார்யம். என்னை மாத்ரம் இப்படி ஈடும்படி பண்ணுகையன்றிக்கே என்னுடையகரணங்களும் தனித்தனியே ஈடுபடும்

படிபண்ணின தேவரீருடையஔதார்யமென்றபடி.(என்பாலென் வளர்ந்ததுவே) அடியேன் ஒருவனிடத்திலும் மேன்மேலெனக் கிளர்ந்து அபிவ்ர்த்தமாய்ச் செல்லாநின்றது, இதற்கு வேறு என்ன, நான் அஜ்ஞனைகயாலே அறியமாட்டேன், அறிகைக்கு ஏதேனும் நான் ஆர்ஜித்தகைம்முதல் உண்டோ,அது இல்லாமை அறிந்தன்றே அடியேன் தேவரீரைக்கேட்பது, தேவரீர் ஸர்வஜ்ஞர், தேவரீரறிந்தது ஏதேனுமுண்டாகில் அத்தை அருளிச்செயயவேணுமென்ன; இதற்கு, எம்பெருமானர் ஒரு மறுமாற்றம் சொல்லக்காணுமையாலே நிர்ஹேதுகமாக இப்படி ஔதார்யத்தைப்பண்ணினர் என்று விதாகிறார். இந்தத்திருவாய்மொழி தன்னைப் பாட்டுத்தோறும் எம்பெருமானுடைய வண்மையைக் கொண்டாடுகிறது, போஜநாஸமறிந்த ஸுகுமாரன் பிடிதோறும் நெய்யை அபேக்ஷிக்கிறாப்போலேகாணும். ... ...(கo஬)

உரை.—அ.—நூற்றுமூன்றும்பாட்டு. இப்படி ஸர்வகாணங் களும் தம்பக்கலிலே ப்ரவணமாகைக் குறுபபாக, எம்பெருமானார் தம்முடைய ஔதார்யத்தாலே உமககு உபகரித்தவ்ருத்தாந்தத்தை சொல்லீர் என்ன; என்னுடைய கர்மத்தைக்கழித்து அழகிய ஜ்ஞாநத்தை விசதமாகத் தந்தருளினரொன்கிறார்.

மூ.—வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றுயன்றுவாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னகங்கிழித்தவன்கீர்த்திப்பயிரொழுந்து
விளைந்திடுஞ்சிந்தையிராமாநுசனென்றன்மெய்வினைநோய்
களைந்துமெய்ஞ்ஞாநமளித்தனன்கையில்கனியன்னவே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வளர்ந்த	"முனைத்தசிற்றம்வி		"வயிறழலவாளுருவி
	ண்சுடப்போய்"		வந்தான்" என்கி
	என்கிறபடியே அ		றபடியே,
	றுகூலரான தே	வாள்	ாயுதனுய்க்கொண்
	வர்களுமுட்பட		டு எதிர்ந்த,
	வெருவின்றுபரி	அவுணன்	ஹிரண்யாஸுரனு
	தபிக்கும்படி,		டைய,
	அத்யந்தாஉபி ஷ்ர்	கிளர்ந்த	மிடியறவளர்ந்த,
	த்தமாய்,	பொன்	ஸ்வர்ணவர்ணமான,
வெம்	அதிகரூரமான,	ஆகம்	சரீரத்தை,
கோபம்	சிற்றத்தையுடைய,		"அஞ்சவெயி றினை
ஒன்று	அக்ஷிதியமான,		வாய் மடுத்த தெ
மடங்கலாய்	நாவிம்ஹமாய்,		ன்" என்கிற படி
அன்று	சிறுக்கன்மேலே அ		யே மோரூந்த மூ
	வன்முடுகினவன்று,		கத்தையும்நாமடி

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
	க்கொண்ட வுதட்	இராமாநுசன்	எம்பெருமானர்,
	டையும் குத்த மு	என்றன்	என்னுடைய,
	றுக்கின கையை	மெய்வினை	சரீராநுபந்தி கர்ம
	யும்கண்டு விரைந்		பலமான,
	தபயாக்கி யா லே	நோய்	தீர்க்கங்களை,
	பரிதப்தமாய் பத	கலைந்து	போக்கி,
	ம்செய்த வா றே று	லகயிலனி	காதலாமலகம்போ
	வாடினகோணா கி	அனன	லெ ஸ லபமு
	ழித்தாப்போலே,		மாய் ஸுலபமாக
கிழிததவன்	அநாயாஸேந கிழித		மாயிருக்குமபடி,
	துப் பொகட்டவ நல்		லிலகூணமான,
கீர்த்தி	திவ்யகீர்த்தியாகிற,	நாநம்	ஆனித்தனன தந்தருளினார்.
பயிர்	பயிர்,		இந்நிறை கிழ்ச்சொன்ன ப்ராவண்
	உள் நிலத்தில் பயிர்		யததுகடியாக எமபெருமானர்
	ஓங்கி வளருமாப்		எனகுப் பணனின உபசாரம
	போலே,		என்று கருத்து.
எழுந்து	எழுந்து,		மடங்கல்-சிம்ஹம். கிளர்ந்
விரிந்திடும்	ஸபலமாம்படியான		தபொன்ற நமனறது - மாம்றை
சிந்தை	திருவுள்ளத்தை தயு		பொன்ற சரீர
	டையராயிருகிற,		மென்னவுமாம. ... (40)

வ்யா.— அ.— நூற்றுமூன்றும்பாட்டு. கீழ்பபாட்டிலே தம்முடைய ஸர்வகரணங்களையும் எமபெருமானர தமவிஷயத்திலே அநிப்ரவணமாகும்படி பண்ணி அநிதரஸாதாரணமாகத் தம்முடைய ஔதார்யத்தைத் தம்மளவிலே வாத்திப்பித்தருளினர தன்று சொல்லிவித்தானவாதே று ஆகில இப்படி ஸர்வகரணங்களும் தம்விஷயதத்திலே யதிபரவணமாகுமபடி பண்ணிக்குட லாக அவருடைய ஔதார்யத்தாலே இன்னமும உமகது உபகரித்தமை யேதாகி லுமுண்டோவென்ன; இந்நிலை - அதயகதகோபாவிஷ்டமாய் அத்விதீயமான நரஸிம்ஹாவதாரத்தைக் கொண்டாடி, ஸ்வாஸ்ரிதரான தேவதைகளுடைய ஸ்தோத்ரங்களை ஆதரமித்து லோகத்தாரையெல்லாம் பாதிக்கைக்காக கட்கஹஸ்தராய்த் தனிக்கோல்செலுத்திக்கொண்டு திரிகிற ஹிரண்யாஸுரனுடைய ஸுரூபமான சரீரத்தைத் துரும்பைக்கிழிக்குமாப்போலே அநாயாஸேநக்கிழித்துப் பொகட்ட ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்ய கீர்த்தியை தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே யிருத்திக்கொண்ட எம்

பெருமாளுருடைய ஆதயாத்மிகாதிதுர்கங்களை வாஸனையோடே ஒட்டிவிட்டு, காதலாயலகமாக தத்வஹிதபுருஷார்த்ததத்யாதாத்மயஜ்ஞாநத்தைக கொடுத்தருளினர் என்கிறார்.

வ்யா.—(வளர்ந்தவெம்கோபம் மடங்கலென்றாய்) "அஸ்திக்ஷ
ணேயஹோர்ப்ப ஸ்தமேத்யஸ்ம்ப்ரமாயதேப்யாகம்। ஸம்வர்த்தாகநிகஷ்டாத ரவத்ஸ்புடிதாந்தரம்॥
தேந நாதேநமஹதா தைத்யக்ரோத்விஷூர்ச்சநா। ஸர்வேநிபதிதாபூமௌ சிந்நமூலாஇவ
த்ருமாஃ॥ பிப்யத்திஸகலாதேவாஃ மேநிரேவைஜகத்க்ஷயம, தாo
பதூரணும ஸுததாபிதலாவிநிஷ்க்ராந்தோமஹாஹரி; - சசாரஸ
மஹாஹாதம லயாஸநிபயஸ்வநம் - தேநநாதேநமஹதா தாரகாரி
பதிதாபுவி, ர்ஹிமஹவபுராஸ்தாய தத்வாவாவிரபூததரி;- அநேக
கோடிஸூர்யாக்நி தேஜஸாமஹதாவ்ருதம் - மூகேபஞ்சாநப்ரக்ய;
ஸாதீமாநுஷாகருதி, தoஷ்டராகராளவதந; ஸ்தர்யபக்ஷஸ்தரி
ஸ்டோதாகாத;) என்றும (அங்கண்ணூலம அருச அங்கோராள்
அரியாய) (பூணதத்தறம விண்ணுடப்போய் மூவுலகும் பிறவு
யுணதது) மருசவாளரியாய (எரிந்தபைங்கணிலங்குபேழ்
வாய்) என்றும சொலலுகிறபடியே, மநுஷ்யாகளோடு தேவர்க
ளோடு வாசியற அவனவரும் வெருவிபரிதபிக்கும்படி அத்யந்தாபி
ப்ரதமாய், அத்யதபயங்கரமாய், அத்யந்தகரூரமாய், அத்யந்
தாஸஹ்யமாயிருந்துள்ள சீற்றத்தை யுடையதாய் அத்விதீயமான
அனல உமிழாநிற்கிற மூன்று கணங்களையும் மோரூர்ந்தமுகத்
தையும நாலுதிக்குமேறிட்ட வுதட்டையும் மேல் ஒரு வழிவையு
மீழாரு வழிவையு முடைத்தான நாவிம்ஹமாய். மடங்கல் -
விம்ஹம.

(அதற்கு) "தேவதிர்யக்மநுஷ்யேஷு ஸ்தாவரேஷ்வபிஜந்துஷு। வ்யாப்யஸ்திஷ்ததிஸர்வத்ர
பூதேஷ்வபிமஹாத்மநி। இதிப்ரஹ்லாதவசநம் ச்ருத்வாதைத்யபதிஸ்ததா॥ உவாசரோஷதாம்ரா
க்ஷ: பர்த்ருர்யஸ்யாஸ்துதம்முகம்। அஸௌஸர்வகதோவிஷ்ணு ரபிசேத் பரமாபுமாந்॥ ப்ரத்ய
க்ஷதஸ்தம்பஸ்யாஸ்ய பஹுபிகிம்ப்ரலாபிதைஃ। இத்யுக்த்வாஸஸாஸாதைத்யஃ ப்ராஸாதாத் ஸ்தம்ப
மாத்மநஃ॥ தாடயாமாஸஹஸ்தேந ப்ரஹ்லாதஇதமப்ரவீத்। அஸ்திசேதர்ஸ்யமேஃஷ்டம் யதிஸ
ர்வகதோஹரி॥ அந்யதாத்வாம்வதிஷ்யாமி மித்யாவாக்யப்ரலாபிநம்" (விஷ்ணுபுராணம்

மநுஷ்யேஷ்வஸ்தாவசோஷ்வபிஜந்துஷ்வ- வ்யாப்யதிஷ்ட்டதி ஸர்வ
த்ரபூதேஷ்வபி மஹத்ஸ்வ - இதிபராஹ்லாதவர0 ஸ்ருத்வாதைத
யபதிஸ்ததா,உவாசரோஷதாம்ராக்ஷ:பர்த்ஸயன்ஸ்வஸ்த0முஹு:
அஸௌஸர்வகதாவிஷ்ணு ரபிசேத்பரம:புமான், ப்ரத்யக்ஷ0 தர்
ஸயஸ்வாத்ய பஹு:பி: கி0ப்ரலாபிதை:- இத்யுக்த்வாஸஹஸாதை
த்ய: ப்ராஸாதாத்ஸ்தம்பமாதமந:- தாடயாமாஸஹஸ்தேந ப்ரஹ்
லாத இதமப்ரவீத், அஸ்மின்தர்ஸயமேவிஷ்ணு0 யதிஸர்வகதாப
வேத- அந்யதாதவர0வதிஷ்யாமி மித்யாவாகய ப்ரலாபிநம்) என்
றும், (எங்குமுளன் கண்ணனென்ற மகனைக்காய்ந்து இங்கில்லை
யாலென் றிரணியன் தூண்புடைப்ப) என்றும் சொல்லுகிறபடி
யே - தன்படிகளையடைய வெளியிட்ட சிறுக்கனமேலே அவன்
முறுகி தூணைத் தன்காலாலே உதைத்தவன்று.

(வாளவுணனகளர்ந்தபொன்னகம் கிறித்தவன்) "இத்யுக்த்வாஸ
ஸஹஸ்ர மாதாயுதநிர்ஜேத்ருந:" (இத்யுக்த்வாஸஹஸாட்க மாதாயதிதி
ர்ஜேச்வர:) எனறும், (வயிறழலவாளரவிலவர்தான) எனறும்
சொல்லுகிறபடியே கட்கஹஸ்தரய்க்கொணடு எதிரந்த வுரண்
யாஸுரனுடைய,*இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர்குழாதனதையெல்லாம்
பாதித்து அவர்களுடைய ஸ்தகாரங்களை யடங்கலும் அபஹரித்து
அவர்களுடைய ஹவிர்ப்பாகங்களை பலாதகாரேண பறித்துகொ
ண்டுபக்ஷிக்கையாலே மிடியறவளர்ந்துநிறம்பெறாத ஸ்வர்ணமேரு
லேயிருக்கிறசரீரத்தை,(எவ்வும்வெவ வேலபென்பெயரோவென்ன
னின்னுயிரை வவ்வி யுகம் வளருகிறால் வகிர்ந்தவமமான
திடம்) என்றும், (அவுணன் உடல்) எனறும, (இடந்திட
டிரணியன் நெஞ்சையிருபிளவாக முன்கீண்டாய) என்றபடியே
லுகிறபடியே கூரியநகங்களாலே, அநாயாஸேந அட்டின குடலை
கிழித்தாபபோலே இருபிளவாகக்கிழித்துப் பொகடடவபயிறை.
கிளர்ந்தபொன்னகம் என்றது - மாற்றெழும்பின பொனபோறா
சரீரம் என்னவுமாம்.

(கோத்தி) திவ்யகீர்த்தியாகிற. "நமஸ்ரீர்ஷாபுருஷ:, நாராயணாய
ஸபாத், ஸபூமிம்விச்வதோவ்ருத்வா, அத்யதிஷ்டத்தசாங்குலம், புருஷ ஏவேதம்ஸர்வம், யத்பூத0யச்ச
பவ்யம்,உதாம்ருதத்வஸ்யேசாந:,யதன்னேனாதிரோஹதி, ஏதாவா
னஸ்யமஹிமா" "யச்சக்ஷுஷ்மாஜ்ஜகத்யஸ்மிந்தர்ஸ்யமேதபிவா, அந்தர்பஹிஸ்சதத்ஸர்வம் வ்யாப்யநாராய
ணஸ்திதா:" "வேதாஹமேதம்புருஷம்மஹாந்தம், ஆதித்யவர்ணந்தமஸஸ்பரஸ்தாத், தமேவ ப
த்வானமருதஇஹபவதி, நான்யஸ்பந்தாவித்யதேயநாய" (ஸஹஸ்ரசீர்ஷாபுரு
ஷ:,ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ரபாத், ஸபூமிம்விஸ்வதோவ்ருத்வா, அத்
யதிஷ்டத்தசாங்குலம், புருஷ ஏவேதம்ஸர்வம், யத்பூத0யச்ச
பவ்யம்,உதாம்ருதத்வஸ்யேசாந:,யதன்னேனாதிரோஹதி,ஏதாவா
னஸ்யமஹிமா)(யச்சக்ஷுஷ்மாஜ்ஜகத்யஸ்மிந்தர்ஸ்யமேதபிவா,

அந்தர்ப்பஹிஸ்சதத்ஸர்வo. வ்யாப்யநாராயணஸ்திதஃ) (வே
தாஹமேதமபுருஷoமஹாந்தம், ஆதித்யவர்ணoதமஸஸ்தாது
மேவoவித்வாநமர்த இஹபவதி, நான்யஃபந்தா அயநாயவித்யதே)
என்றும-வேதபுருஷனால பரதிபாதிக்கப்பட்ட அப்ரதிமப்ரபாவ
மென்றபடி. (பயிலொழுக்கு விளைந்திடும் சிக்ஷை) ஸுஷேத்ரத்
திலே விளாவினைத்தால ஓங்கிவளர்ந்து ஸம்ர்த்தியாய் பலபர்யந்த
மாக விளையுமாப்போலே அழகியசிங்கருடைய கீர்த்தியாகிற பயிர்
திதயாபிவ்ர்த்தமாய் லோகமெல்லாம் வ்யாபித்து பலபர்யந்தமா
ரும்படிக்கீடான வீரத்தையுடைத்தான திருவுள்ளத்தையுடைய.
(நிராமாநுசன) எம்பெருமானார். இவர்க்கு அழகியசிங்கர் திருவா
ராதநமாகையாலே இப்படியருளிச்செய்கிறார்.

(என்றன மெய்வினைதீர்ப கனைத்து) "கர்மப்ரஹ்மோபரdவித்தி" (கர்ம
ப்ரஹ்மபரமவித்தி) என்றும், "ப்ரக்ருதேஃக்ரியமாணானிகுணைஃகர்மாணிஸர்வஶஃ"
(ப்ரகர்திதக்ரியமாணைர்குணைஃ கர்மாணிஸர்வஶஃ) என்றும் சொல்
லுகிறபடியே - அநாத்யவித்யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ர்தி ஸம்பந்த
தாலே பத்துமபத்தாகப்பண்ணப்பட்டதுஷ்கர்மபலமான துர்க
ந்தாதிவ்ர்த்திபபிதது. (கையிலகனியன்னவே - நல்ஞாநமளித்த
னான) 'ஸ்வகர்மாத்யபிஸூயம்ப்ரணமேபரமம்வசஃ। ஒஷ்டோஸிமேஸ்ருஷஇதிததோவக்ஷ்யாமி
தேஹிதம்" (ஸர்வகுஹ்யதமoபூயஃ ஸ்ருணுமே பரமம்வசஃ - இஷ்
டோஸிமேதாடதிதி ததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்) என்கிறபடியே-
ப்ரபந்நனான ஒருவனுக்கு குடலான தத்வஹிதபுருஷார்த்த
தனாநாதாத்ம்யஜ்ஞாநதைதக கையில் கனிபோலே ஸுலபமாய்
ஸுவ்யகதமாயிருகுமபடி உபதேசித்தருளினானென்றதாய்த்து.()

உனா.—அ —நூற்றுநாலாமபாட்டு. உபதேசஜ்ஞாநலாபமா
றபடி யிருகிறபடிகண்டால பகவதவிஷயத்தை ஸாக்ஷாதகரித்
தாலில உபகாரகு எப்படி யிருகிறதோவென்று எம்பெருமானார
தருகருததாகதகொணடு, பகவதவிஷயத்தை விசதமாகுக்காட்டித்
தரியுமது, தேவரீர் திருமேனியில ப்ரகாசிகிறது. குணங்களொழிய
நாமவேண்டோனு; இதுக்கீடான ப்ரஸாதத்தைச் செய்தருளில்
வேண்டுமிதுவுமது காலபாவ்வனல்லது தரியேயென்கிறார்.

மூ.—ன்கையில்கனியனானகண்ணஞ்சுக்காட்டித்தரிலுமுன்றன்
மெய்யில்பிறங்கியசீரனறிவேண்டிலன்யான்தீயத்
தொயயில்கிடக்கிடலுஞ்சோதிவிண்சேரிலுமிவ்வருள்நீ
செய்யில்தரிப்பனிராமாநுசாவெஞ்செழுங்கொண்டலே.()

பதம்.	உனா.	பதம்.	உனா.
செழும் கொண்டல்	விலக்ஷணமான, மேகம்போலே பரமோதாராய்,	எம்இராமாநுசா	அதுதன்னை எனக்கு ப்ரகாசிப்பித்தருளினவரே,

பதம்	உரை.	பதம்	உரை
கண்ணனை	ஆச்ரித ஸுலபனான ஸாதிவசவரனை,	இவ்வருள்	இதுச்ருதபானப்ர ஸாதனை,
ணைகழில்கனி	உளனங்ணை கிநல்லிக	நீசையில்	தேவரீரசெயதருளி
அனை	ணிபோலே,	தரிப்பன	ல, ஏதேறுமோரி
காட்டிதத	ஸாக்ஷாதகரிப்பிதது		டதநிலும, கால
நிலும	தரிலும,		பாவிதியான - அ
உன்றன்	தேவரீருடைட்ய,		லைதபோது சரி
மெயயில்	திவ்யவிகரஹதில,		சமாடிட ன
பிறகுகிய	பரசாசிகிற,		னபு கருதத.
சிறன்றி	ஸௌரதாயாதி குண	பிடங்குகல-பிரகாசம கிய	
	ங்கஎளாழிய,	ம- "விழியாலிவரகாம" என்கி	
யான்	நான,	ஸௌராம.தொயயில-சுத்த வெள	
வெணழலென வெண்மிடன;		யிலை எனகிறவிடதில எழாம	
நிரயமதொ	ஸௌரா காதகமத	வொறாணை தொடாதுநிடசகிறது.	
யயில்	தில,	"நிரயத தொயயிலை கிடசத்லென,	
கிடசகிலும்	அழுங்கிக் கிடகவு	சோதிவிணசெரிலன" என்றுபர	
	மாய;	மாகில - ஸௌராதிலை கிட	
	சுத்தஸதவ குணமா	கிலென, பரமபதத்திலை போக	
	ணையாதில,	லென றிவை றிணடையசாண	
சோதி	நிரவதிகதேஜோமய	எனசதுக காரியமலல; ஸௌரா	
மான,		ாதிறைடைய. தோஷதணையும	
வினை	பரமபதத்தை,	ாமபதத்திலுணைடையாணைலகூண்ய	
சேரியும	பராபசகவுமாய;	தணையும அநுஸந்திதது இதணை	
	தேவரீருடைய நி	விடடு அதணைபலபறவிருகிறே	
	ருமேனிகுணத	னலலேலென, இவவநுபவதணைத தே	
	தையே அநுபவி	வரீரதில ஸௌராதிலும தரி	
	ததிருகணையாகிற,	பபன, இநநிலையேயாக பரமபத	
		தலும தரியேயெனனை. (30)	

வ்யா.—அ—நூற்றுநாலாமபாட்டு. கீழபபாட்டிலே - தகவ
ஹிதபுருஷோதத தத்யாதாதமயஜனரூபதணை ஸுலயகதயாமபடி
உபதேசிததாரா என்று இவர இனியராயிருநதவாறே, அதணைத
கண்டு உபதேசமாதரதுகே இபபடி இனியராயகொணடரவி
த்திருந்தீர், பகவதவிஷயதணை ஸாக்ஷாதகரிகக்குமபடி பணணிக
கொடுததோமாகில எபபடியிதது இனியராயிருகககூடவீரா
எனறு எம்பெருமானுககுக்ருத்தாக நினைதது, தேவரீர் ஸகல
ஜகமநோஹராரி திவ்யசேஷ்டிதஙகளைப் பண்ணிகொண்டுபோ
ந்து கோகுலமலகமாகக் காட்டிதத்தாலும, தேவரீருடைய

கஅச-பா-னைகயில்கனியன்ன-உனையும் வ்யாக்யாநமும். உனை

திவ்யமங்கள விகரஹத்திலே ப்ரகாசியா கின்றுள்ள கல்யாண குணங்களை யொழிய, அடியேன் வேறொரு விஷயத்தை வேண்டேன் என்ன; இவன் இப்படி *மூர்க்குப்பேசலாமோவென்று சீறுபாறுசெய்து அடியேனை ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே விழப்பண்ணினாலும் நம்மையேப்பற்றியிருக்கிறானிறே என்று, க்ர்பையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமான பரமபதத்திலேகொண்டுபோய்ச் சேர்த்திடிலும், வர்ஷாகலாஹகம்போலேபரமோதாரரானஎம்பெருமானீர், தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அநுபவிக்கைக்குடலான நிரேஹதுக பரமக்ர்பையாலே தேவரீர் செய்தருளினவிதுதிதவயதுதிலுமனைவத்துக்கொண்டு, ஏதேனு மோரிடத்திலே கால்பாவி நின்றுதரிப்பன; இல்லையாகில் தரிக்கமாட்டேனென்று ஸ்வபராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார்.

வ்யா.—(எம்செழுங்கொண்டல்) ஒருபாட்டம்மழை குறைச்சலாயிருந்தால் முகம் வாடிக்கிடக்கும் பயிர்போலே, "ஸ்ரோதுமிச்சாமி" (விஷ்ணோர்நாமசஹஸ்ரபுணம்) என்கிறபடியே - செருப்புக்குத்தக்கநடவைபோலேயான சாஸ்த்ராந்தரங்களையே அப்யஸித்துக்கொண்டிருந்தது, "ஸாவித்ர்யாஸாவிமுக்தயே) என்கிற தத்வஜ்ஞாநத்தைப்ராபிக்கப்பெறுதே, "வாடினனெவாடி" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவநசிஹ்நமுகம்வாடிக்கிடக்கிற எங்களுக்கு ஒருபாட்டம் மழைபொழிந்தாப்போலே விலக்ஷணமான தம திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தை உண்டாக்கிஜ்ஞாநபக்திபரமபணைவரி ஜீவநத்தைக்கொடுத்து ஸத்தையை உண்டாக்கினவாறாலேயாலே "செழுங்கொண்டல்" என்கிறார். *தாமஜ்ஞோதிர்ஸ்வரூபியாய் ஸந்நிதாநத்தாலே யுண்டானதாய் ப்ராக்தமாய அபேக்ஷிதங்களவர்களுக்கு வர்ஷியாதே, அபேக்ஷியாதஸமுத்ராதிகளிலே வர்ஷித்துக்கொண்டுபோருகிற மேகம்போலன்றிக்கே, தத்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநங்களிலே தலைவராய் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகவே லோகத்தாரையெல்லாம்உஜ்ஜீவிப்பிக்கக்கடவோம் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு அவதரித்த கல்யாணகுணைவலக்ஷணயாதனை யுடைய ராகையாலே (செழுமழைகொண்டல்) என்கிறார். (இராமாநுசா) இப்படிப்பட்ட எமபெருமானே.

(கையில்கனி யன்ன கண்ணனைக் காட்டித்தரிலும்) (பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்) என்கிறபடியே ஆச்ரிதபரதந்த்ரனைக்கொண்டு, தூத்யஸாரத்யங்களைப்பண்ணுகையும், (கண்ணிக்குறும்கயிறாலேகட்டுண்டான் காணேடி) என்கிறபடியே, ஒரு அறுதல்கயிற்றாலேகட்டுண்டும் அடியுண்டுமிருக்கையும், (கொற்றக்குடையாகவந்திகின்ற சோவர்த்தநத் தென்னையுய்த்திடுமின்) என்கிறபடியே-சோவர்த்தநோத்தாரணம் பண்ணுகையும், (கண்ணன் விடுமுதல்

முழுதுமாய்) என்கிறபடியே - ஸர்வஸ்மாத்பரனுமாகிற ஆஸ்ரய குணசேஷ்டிதங்களையுடையனாகிற கிருஷ்ணனை உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலே ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்துக்தரிஷ்யாமி.(உனைறன்மெய்யில்பிறங்கியசீரன்றிவேண்டிலன்யான்) "ஹ்ருஷீகேஶ்" (பதி0விஶ்வஸ்ய) என்றும், "தேவானாம்தாநவானாஞ்ச ஸாமான்யமதிதைவதம்" (தேவாநாம்தாநவானாஞ்ச ஸாமான்யமதிதைவதம்) என்றும், (உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய்தந்தை) என்றும் சொலலுகிறபடியே ஸ்ரீலக்ஷ்மீபூமிவிஷயத்திலே ஸத்ருஶனென்று; அந்யார்ஹ கிஷ்டர்க்கே ஸ்வாமியான தேவரீர்பக்கலிலேயன்றே நான ஸத்ருஶனது, எப்போதும் ப்ரதிஷ்டையமான வஸ்துவிலேயன்றே ருசிபிறப்பது, ஆகையாலே எனதுடைய பரிதிவிஷயமான தேவரீராதிவ்யாயுதங்களை விக்ரஹத்திலேப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி குணகாஷ்டையொழிய வேறொன்றை நான் அபேக்ஷியேன; அதனைப்ரஸாதிப்பதும் செய்யேன். பிறங்குதல் - ப்ரகாசித்தல் அது வெளிப் ஸௌமாச்ரயணீயனான ஸர்வேச்வரன் ப்ராப்யன் என்றுமதேசதாரான நீர் ப்ராப்தா என்றும் "ப்ராப்யப்ராபகாதிபேதாத்" (ப்ராப்யஸ்யப்ராபகஸ்யச ரூபம்) இத்யாதிசாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லுகிறபடியே, நீர் இங்ஙனே சொலலுகூடுமோ எனில்; ப்ராப்யனானவனே தேச வாசீ நியமனம்பண்ணி அந்தராத்மாவாயிருக்கச்செய்தே அநாதிகாலமே பிடித்து இவ்வளவும் நான ஸம்ஸாரத்திலேயிடைபட்டு கணைகண்டு கொண்டேனல்லேனே, நான் இன்னமும்தேவரீரை ப்ராப்தபின்பு கணைமார்பிலேசரப்பெற்றேனை; ஆகையாலே தேவர்ப்ரஸாதகனாகிற ப்ராப்யம் என்றுசொல்லுகிறது.

அன்றிகேசி, க்ருஷ்ணன் தூதனாளாய்தேசாந்தரப்பிரஸ்தானத்தனைசெய்தில், தன்னுடைய விச்வரூபதர்சனத்தாலே அர்ஜுனப்ரதிக்ஞையை மறதர்சிப்பித்தவளவிலும் திருக்கோதாதடிதேயிருந்து தேர்வலிதபுருஷகார்த்தங்களோ உபதேசித்தவளவிலும் ஒருவாசகாத்துமபுருஷனைக்ஷமஜனித்ததில்லே, தேவரிரை ஸேவித்தபடாதாதாலே ஜ்ஞானமருளுபிறந்தவாறேமு, தேவரீருடையவிபவாவதாரவைலக்ஷண்யதர்சனத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்தருளி அவன்றனைகுறிட்டை அப்ரதிபாதிதமாத்தருளிற்று என்னும் இச்செய்தியை ஆழ்வானைக்கட்டருளி, இனி நமக்குப்பேறுகிடையாதாகாதேனன்று தடண்மவெறுத்துக்கொண்டார் என்றும் ப்ரஸித்தமிறே. இப்புடைகளாலே பகவத்விஷயத்துக்கும் தேவரீராகுமதுவாசியுண்டாகையாலே இப்படி அத்யவஸித்தேன என்கிறார் என்னவுமாம். அங்ஙனுமன்றிக்கே, ஸுலபனான ஸர்வேச்வரனைக காட்டிக்தரிலும் அவனதண்டதாரணைகையாலே, என்தண்மையைபபாராத்து விபரீதரூபியிருபபன, வகையாலே தேவரீர் அபிமாநமே உதவாகவென்னுமதுவத்யவஸித்

திருகதேதன்: "நாராயணோபிப்ரக்ருதிம்யாதிகுகோதிப்ரச்யுதஸ்யதுர்புத்தேஃ। கமலஜலாபதேம ஸோஷயதிரவிர்நபோஷயதி) என்னக்கடவதிறை. அன்றிக்கே, ப்ராப்யன் அவனேயாகிலும் அவனையநுபவிக்கும்போது, "ப்ரகவத்வந்தரம்ஸ்வாத்யம்குருவந்தபூர்வகம। க்ஷிரம்நீரமிவாயுக்தஸ்வதேஹாவிவிமோஷதஃ" (பகவத்வந்தரம்ஸ்வாத்யம் குருவந்தபூர்வகம। க்ஷிரம்நீர்க்கரயாயுக்தம்ஸ்வதேஹாவிவிமோஷதஃ) என்கையாலே ரஸிகரான நமக்கு ஆசார்யவிக்ரஹத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டிறை யிருகவடிப்பது. அபபடியே அடியேனும் தேவரீருடைய விஷயிகாரத்தாலே இந்தவாசியறிந்தேன்; ஆகையாலே தேவரீர நுவ்யவிக்ரஹததோடே கூடி அநுபவிக்குமதொழிய தனித்து அவனை அநுபவிகக் இணைந்தேனல்லேன் என்கிறார் எனவுமாம.

இவன்இப்படி ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஸ்வாதந்தர்யத்தைவறிட்டுகொணடானென்னறு தேவரீரிறியருளி என்னை (நிரயத்தொய்யில கிடகிறும) * விழியாவெநகர்கான ஸம்ஸாரகர்த்தமத்திலே அழுநதிகிடகுமடியிணணவுமாம. சாயயில்-சேறு. நிரயமென்றுதுக்கதவத்தாலே ஸம்ஸாரதனைச்சொலலுகிறது. அன்றிக்கே, நமமுடையவனென்றே எனறு தேவரீர காபைசெய்தருளி என்னை (சாதுவினணசரியுமே) சுதநதரஸவபாவமயமானகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமான பரமபதத்திலே கொணடுபோயச் சேர்க்கக்கவுமாடமானபோது - ஸம்ஸாரத்திலே யிருக்கிலென, சாதிவிணசரிலென்) என்றுபோய்ச்சேரிலென. அவை யிரண்டையுமகொணடு எனக்குக் கார்யமிலலை யென்று பொருளாகக கடவது. (நிரயதொய்யில்) இதயாதிகுரூரதரா ஸம்ஸாரகர்த்தமதத்திலே மூழ்கிக்கிடக்கவுமாம், நதஸவபாவமயமானகையாலே நிரவதிகதேஜோரூபமான பரமபதத்தைப்ராபிகக்வுமாமென்றும பொருளாகவுமாம.

(இவ்வுருள் நிசையில தரிப்பன) தேவரீருடைய திவ்யவிக்ரஹதுணங்களான ஸௌந்தாயாதிகளை முற்றூட்டாக அநுபவித்துகொணடிறுகணகுடலானநிரேஹதுகக்ர்மபையப்பொட்டெனச் செயதனில் தரிப்பன். இவ்வநுபவத்தை தேவரீர்தரில் ஸம்ஸாரத்திலும் தரிப்பன், இலலையாகில் பரமபதத்திலும் தரியேன் என்கிறார்காணுமம. (தரியே னினியுன் சரணந்தந்தென் சன்மங்களையே) (களைவாய் துன்படன்பங் களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன்) என்றும், "நதேஹநப்ராணதன சதுஸுமனேபாபிலஷிதம நதாரதானாநாநாஸ்ரயபெரனசேஷத்வபபாத்। பஹிர்பூதன்நாதத்ருணமபிசஹேயாதுசததாவிநாசம தத்ஸ்யாமதுமதரஜாபனவிதவ" (நதேஹநப்ராணதன சதுஸுமனேபாபிலஷிதம நதாரதானாநாநாஸ்ரயபெரனசேஷத்வபபாத்। பஹிர்பூதன்நாதத்ருணமபிசஹேயாதுசததாவிநாசம தத்ஸ்யாமதுமதரஜாபனவிதவ

லஷிதம் நசாத்மாநம் நாங்யத்கிமபிதவ ரஸஷத்வவிபவாத் - பலிர்
ப்பூதந்நாதஸ்ஷணமபிஸஹேயாதுரததா விநாஸந்தத் ஸத்யம்
மதுமதந விஜ்ஞாபநமிதம) என்றும, (நரகும் சுவர்க்கமும் நாண்
மலரால் கோணைப், பிரிவும்பிரியாமையும்) என்று - ப்ரதமபர்வத்தி
லே ஆழ்வாரும் ஆளவந்தாரும் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமா
ரும் அநுஸந்தித்தாப்போலே அழுதனருமை சரமபர்வத்திலே
அநுஸந்தித்தாராய்த்து. ... ... (சஅச)

உரை.—அ—நுற்றஞ்சாபபாட்டு. எலலாரும், ஸ்ரஸ்ரமிக்
த்யாஜ்யம, பரமபதம உபாதேயமென்றறுதியிட்டு, வஸ்தவ்யதசை
மதுவேயென்று அங்கேபோகவாசைப்படாநிற்க, நீபரமபதத்தை
யும் ஸஸாரத்தையும் ஸமமாபடியாநின்றீர, உமக்குவஸ்தவ்யதச
மாக நீர்தாம் அறுதியிட்டிருபபது ஏதெனன அருளிசசெயகிறார.

பூ.—செழுந்திணைப்பாறகடல்கண்துயில்மாயன்திருவழிதகும்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சிலேமேவுதனருளாலிலலேதிய ரகள்
தொழுந்திருப்பாதனிராமாநுசன்றனதொழுபபெரிதேயா
எழுந்திரைத்தாடுமிடமழியேயுறைகிருபபிடமே. (அந)

பதம்.	உரை.
செழும்	அழகிய,
திணை	திணைகளையுடைத்தா னை,
பாற்கடல்	திருப்பாற்கடலிலே, "கடலோதமகாலலே ப்பக்கண்வளரும்" என்கிறபடியே, துடைகுத்த உறங குவாணைப்போலே அததிணைக ளானவை திருவழிகளை அநாகூலமாக அ ணைசக,
கண்துயில்	கண்வளராநிற்பா ய்,
மாயன்	*உறங்குவான்போ ல்யோகுசெய்கிற, ஆஸ்சர்யத்தையுடை யனனஸர்வேச்வ ரனுடைய குணத்

பதம.	உரை.
	திலீடுபட்டு "இத நத்த" எனறு,
திருவழி சேர்-	திருவழிகளிலே சேர
விழுந்திருப	விழுந்திருக்க
பார்	பாலரான
நெஞ்சிலே	நெஞ்சிலே
மேவும்	மேவப்பட்ட,
நல்	விலக்ஷணமான,
ஞானி	ஜ்ஞாநத்தையுடைய
	ராய்,
நல்வேதியர்	பரமவைதிகரானவர்
கள்	கள்,

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
			தவிடத்தில் இரா தே,
தொழும்	ப்ரணமாத்யநு வர்த் தநங்களைப் பண் ணுகின்றுள்ள,	எழுந்து	கிளர்ந்து,
திருப்பாத னை	திருவடிகளை யுடைய ரான,	இணைத்து	கடலினைத்தாப் போ லே இணைத்துக் கொண்டு,
இராமாநு சனை	எம்பெருமாணை ''நிகயாந்சனி புடா ஹர்ஷ்டா;'' என் கிறபடியே,	ஆநிமிடம்	ஸஸம்ப்ரமவ்யா பாரங்களைப்பண் ணுமிடம்,
தொழும்	ஸதாநுபவம்பண் ணுகின்றுளள,	அடியேனு க்கு	அவர்களடியனான எனக்கு,
பெரியோர்	னைபவத்தை யுடை யவர்கள்,	இருப்பிடம்	வஸ்தவ்யதேசம்.
	அவ்வநுபவஜநித ர்ஷ ப்ரகர்ஷத	செழுமை-அழகு; பெருமை யுமாம. ''பாற்கடல் பள்ளிகொள் மாயன்'' என்றும் பாடம்சொல்	
	லே உடம்பு இருந்	துவர்கள் ... ... (கரு)	

ப்பா.—அ—நூற்றுருசாம்பாட்டு. கீழே-எம்பெருமாணர் நமக்குப்பண் ணியருளின உபகாரத்தை அநுஸந்தித்து மஹா சாரரான எம்பெருமாணரே! என்று அவரை ஸம்போதித்து, தேவரீர, ஸ-லபரண கர்ம்ஞாண கதகலாமலகமாகப்பண்ணிக் கொடுத்தாலும், அவன் நித்யவாஸம பண்ணுகிற பரமபதத்தைக் கொடுத்தாலும, அவனுக்கு க்ரீடாகந்துகஸ்தாநீயமான இந்த லீலா விபூதியைகொடுத்தாலும், தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹாநுபவமொழிய அவற்றில் ஒன்றும் எனக்கு வேண்டுவதில்லை, ஆகையாலே இவ்வநுபவம எனக்கு எப்போதும் நடக்கும்படி க்ருபைபண்ணில தரிப்பன், இல்லையாகில், ஜலாதுத்தர்த மத்ஸ்யம் போலே தரிக்கமாட்டேன் என்ன; அத்தைக்கேட்டவர்கள், ''ஜநி ம்ருதிஸரிதஸ்தாமே ஜகதிஜிஹாஸாஸ்மிந்நிதாஶவதா। ப்வதுசநபஸிபரஸ்ஸ நிரவதிகா ஸந்த்ருச்சலிதா'' (ஜநிம்ருதி தரிதநிதளமேஜகதி ஜிஹாஸாஸ்தாஜ்ர்ம் நிதாபவதாபவதுசநபஸிபரஸ்மிந்நிரவதிகாநந்தநிர்ப்பரோலிப்ஸா) எனகிறபடியே லோகத்தார் எல்லாரும் ஸம்ஸாரம்த்யாஜ்யம் என்றும், பரமபதம் உபாதேயம் என்றும் அறுதியிட்டு அங்கேபோக ஆசைபட்டாலிற்க நீர் இவ்விரண்டையும் ஸஹாபடித்துச்சொன்னீர, இனி உமக்கு வஸ்தவ்யதேசமாக அறிதியிட்டிருப்பது என்னென்றுகேட்க; திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடையகுணங்களிலே ஈடுபட்டு, * கலக்கமில்லா நல்தவ

மூனிவராலே விரும்பப்பட்ட விலக்ஷணஞ்ஞாநத்தையுடையரான பரமவைதிகராலே (தொழுது முப்போதும்) என்கிறபடியே அநவரதம்ஸேவிக்கப் படாநின்றுள்ள திருவடிகளையுண்டைய எம்பெருமாணுடை (தேவுமற்றறியேன) என்றுஸ்தாபநபண்ணிக கொண்டிருக்குமவர்கள் எழுந்தருளி யிருக்குமிடம அவர்களடியே ணுனவென்கு வஸ்தவ்யதேசமென்று கீழ்தாமசொன்ன ப்ரா ப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார்.

வ்யா.—(செழும்திணைப்பாற்கடல் கண்துயில்மாயன்) செழு மென்றது - திணைக்கு விசேஷணமாகவுமாம், கடலுக்கு விசேஷ ணமாகவுமாம்; திணைக்குவிசேஷணமானபோது, செழுமை - அழகாய், பால்கிளருமாப்போலே ஒன்றுமேல ஒன்றுதிரண்டி வருகிற இவற்றினுடைய ஸமுதாயசோபையைச்சொன்னபடி. கடலுக்கு விசேஷணமானபோது, செழுமை - பெருமையாய, (நளிநீர்க்கடலில் பணைத்துத் தளதளாமும் தேளாநும் முழுகுமும் சுமணிலாத்தலபரப்பி) என்கிறபடியே ஸாவகாசவாநுக்கு இடங் கை வலங்கைகளிலுண்டு கணவளநுகர்கிற பரப்பையுடைய சடல் என்றபடி: அனுபவத்தை, செழுமை மாயவுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட திருப்பாற்கடலிலே, (கடலோசும காள் அலைப்பகசண்வளரும) என்கிறபடியே குடைகுத்த உறங்கு வானரப்போலே, தாமரைகளானவை தம்முடைசோ அநுகூலமாக ஆலக்கழ்ந்சலிலே கண்வளருமவர்களைப்போலே கணவளராநிற்கப ணைய், * உறங்குவானைபோல் யோகுசெயுமெ ஆஸ்சர்யதனையு டையனுனை ஸாவேஸ்வரன் “ஸ்ரீமாந்க்ஷீராணவஸ்தித:” (ஏஷநாராயண:ஸ்ரீமாந்க்ஷீராணவஸ்தித:) எனறும், (வெள் ளத்தரவிலதுயிலமர்ந்தவித்தினை) என்றபடியே ஸர்வஸ்மாத்பரனாய்க்கொண்டு, திருப்பாற்கடலிலே கண்வள ர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஸ்வரன் என்றபடி. “செழுந்திணைப்பாற் கடல் பள்ளிகொள்மாயன” எனறும்பாடம் சொல்லுவர்கள்.

(திருவடிக்கீழ் விழுந்திருபபார) (பாற்கடலான்பாதம் வழு வாவகைநினைந்து) என்கிறபடியே அப்படிபபட்ட ஸர்வேஸ்வர ணுடைய கல்யாணகுணங்களை அநுபவித்து அவற்றிலே ஈடுப்பட்டு, (உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்துபுகுந்தேன) என்கிறபடியே - அவனு டைய திருவடிகளின்கீழே * நிழலுமடிதாறும்போலே பிரியாதே விழுந்திருக்குமவர்களான * கலக்கமில்லாதஞானவரூனிவராலே. (நெஞ்சில்மேவும் நல்ஞான) இது ஒருஜ்ஞாநமைபவமே! என்று இத்தையே பலகாலும் அவர்கள் ச்லாகித்துக்கொண்டு போருகை யாலே, அவர்கள் நெஞ்சிலே வைக்கப்பட்ட ஜ்ஞாந வைலக்ஷண் யத்தையுடையராய். மேவுதல் - விரும்புதல்.

(நன்மேவுதியர்கள்) பரமவைதிகரானவர்கள். (தொழுந்திருப் பாதன்) "ஏக்ஷ்ணாயமுனயேத்யை நமஸ்குர்மோ" (லக்ஷ்மணாய முநயேதன் மைநமஸ்குர்மஹே) என்றும், (தன்மைபராமாநுஜார்யாயநமஃ பரமோயாகிஹே) என்றும், "ப்ரணாநுல்லக்ஷ்ணாநுநிஃ ப்ரதிக்ருஹ்ணாதுமாமகம்" (ப்ரமாணம லக்ஷ்மண முநிஃ ப்ரதிகர்ஹ்ணாதுமாமகம்) என்றும், "ராமாநுஜயதிபதிo ப்ரணமாமி மூர்த்தநா) என்றும சொலலுகிறபடியே ப்ராணமாத்யநுவர்த்தந ஸாபண்ணுகினறுள்ள திருவடிகளையுடையனன. (ராமாநுசனை) எமபெருமானை. (தொழும்பெரியோர்) "க்ருதாஞ்ஜலிபுடாஹ்வர்ஷடாஃ" (நிதயாஞ்ஜலிபுடாஹ்வர்ஷடாஃ) என்றும், (புனர்த்தகையமாய்) (கைகள்கூப்பிச்சொல்லி) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாவகாலமும் ஸேவித்துக்கொண்டிரா நின்றுள்ள பெருமையையுடையவர்கள்.

(எழுந்தினைத்தாடுமிடம்) அவ்வநுபவஜநிதமான ஹர்ஷம்உந்மஸ்தகமாய் அததாலே உடம்பு இருந்தவிடத்திலிராதே கிளர்ந்து சுடலை இனைத்தாப்போலே இனைத்துக்கொண்டு ஸஸம்ப்ரமவ்யாபாரங்களைப்பணணுமிடம். (அடியேனுக்கு இருப்பிடமே) (தன்னை உற்றுட்செய்யுந் தன்மையினேர், மன்னுதாமனைத்தாள் தன்னை உற்றுட்செயய எனனை உற்றுன்) என்கிறபடியே - அவர்களுக்கு சாமாவதிகாரஸ்தனான அடியேனுக்கு வஸ்தவ்யதேசம் * சிரீகாளமெதலபுகழபாடி, கும்பிடு நட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலுகிற ப்ரதமபர்வநிஷ்டட்டனைப்போலே இசசாமபர்வத்திலும் எழுதது இனைத்து ஆடுமவர்கள் இருக்குமிடம் அடியேனுக்கு இருபபிடம எனகிறார். "யாவைகுண்டகதாஸுதாரஸநிஷேவைகரஸிகாஃ" "ஸ்தாஸாத்ரிஹ்ருதிநாதாஃவைகுண்டாஃ" (யாவைகுண்டகதாஸுதாரஸ ஸுதாரோசகதேரோசகதேஸ) (வாஸஸ்தாநo கதிஹக்திராபாதி வைகுண்டகலபம) "வஸ்தவ்யம் ஆசார்யஸந்நிதியும்" என்னக் கடவதிறை. ... ... (கoரு)

உரை.—அ.—நாற்றூறும்பாட்டு. இப்படி இவர்தமக்குத் தமபகவுண்டான அதிமாதாப்ராவண்யத்தைக்கண்டு எம்பெருமானார் இவர்திருவுள்ளதை மிகவும் விரும்பியருள, அத்தைக் கண்டு உகந்து அருளிச்செய்கிறார்.

மூ. இருப்பிடம்வைகுந்தம்வேங்கடம்மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம்மாயனுக்கென்பர்நல்லோரவைதன்னெறும்வந்
திருப்பிடம்மாயனிராமாநுசன்மநத்தின்றவன்வந்
திருப்பிடமென்றணிபத்துள்ளேதனகின்புறவே. (கoசு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாயனுக்கு	ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளால் ஆஸ்சர்யபூதனான ஸர்வேச்வரனுக்கு,	மாயன்	இப்படியிருக்கிற ஸர்வேசவரன்,
இருப்பிடம்	வஸ்தவ்யதேசம்,		"அழகிய பாறைகடலோடும்" என்கிறபடியே,
வைகுந்தம்	ஸ்ரீவைகுண்டமும்,	அனைதன் னெடும	அந்தஸ்தலங்களின்னேடுகூட,
வேங்கடம்	திருமலையும்,	வந்து	வந்து,
மாலிருஞ் சோலை என்னும்	திருமாலிருஞ்சோலை யென்றுப்ரஸித்தமான,	இருப்பிடம்	எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்தலம்,
பொருப்பு இடம் என்பர்	திருமலையாகிற, ஸ்தலமுமாக, "வைகுந்தம் கோயில்கொண்ட" "வேங்கடம் கோயில் கொண்ட" "அழகர்தம்கோயில்", என்று சொலலாநிற்பார்கள்,	இராமாநுச னமனது	எமபெருமானர்திரு வுள்ளதிலே;
		இன்று	இப்போது,
		அவனை	அவர்தாம,
		வருது	வந்து,
		தனக்கு	தமகு,
		இன்புஉற	நிரதிசயளுகமாக,
		இருப்பிடம்	எழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்தலம்,
		என்றன்	என்னுடைய,
நல்லோர்	பகவதீ தத் வத்தை ஸாக்ஷாத் கரித்திருக்கிறவிலகூணானவர்கள்;	இதயத்து ள்ளே	ஹ்ருதயத்துகதுள் ளே ... (சுஅசு)

வ்யா.—அ.—நூற்றுறும்பாடடு.எமபெருமானுர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தமஹாத்மாகளை, அவர்தம்முடைய குணநுபவஜனித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலேகளித்து ஸஸம்ப்ரமர்தமாபண்ணுமிடம தமக்குவாஸஸ்தாநம்என்று கீழ்ப்பாட்டிலேயருளிசெய்து,இப பாட்டிலே-வேததத்துபப்ர்ஹ்மஜ்ஞாநிகளாலே பரிசீலநத்தைப் பண்ணியிருக்குமவர்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கு உகந்தருளின நிலங்களாகச் சொல்லுகிற ஸ்ரீவைகுண்டம், வடதிருமலை, தென்திருமலைதொடக்கமான திவ்யஸ்தலங்களோடேகூட எம்பெருமானுடைய திருவுள்ளத்திலே அவன் மிகவும் விரும்பி வர்த்திக்குமாப்போலே இப்போது அத்திவ்யதேசங்களோடும அந்தத்திவ்யதேசங்களுக்கு நிர்வாஹகனான ஸர்வேச்வரனேம்கூடவந்து எம்பெருமானுர்தாமும் நிரதிசயஸுகமாக எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்தலம், தம்முடைய திருவுள்ளம் என்று அநுஸந்திக்கப்பிரதாகிறுர்.

. வ்யா.—(வைகுந்தம்) "அவ்யாஹதஸ்கல்பம் வஸ்துலக்ஷ்மீதாம்விதுः" (அவ்யாஹதஸ்கல்பம் வஸ்துலக்ஷ்மீதாம்விதுः) என்கிறபடியே ஸமஸ்தஸங்கல்பங்களும் மாறுதலசெல்லுகைக்குட்டான தேசமாய், (நலமந்தமில்லதோர்நாடு) என்று ச்லாகிக்கப்படுமதான ஸ்ரீவைகுண்டமும். அன்றிகே, கர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு திரோதாநமில்லாத தேசமென்னுதல். (வேங்கடம்) (கண்ணுவானென்றும் மணமேனிர் விண்ணேர்க்குத் தண்ணீர் வேங்கட விண்ணேர் வெற்பு) என்றும், (பரனென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இரண்டு ப்ரஜைபெற்ற மாதாவானவள் இருவர்க்கும் முலைகொடுக்கப்பாங்காக நடுவே கிடக்குமாப்போலே நித்யஸூரிகளுக்கும் நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஒக்கமுகம் கொடுக்கைக்காக அவன் நின்றருளின திருமலையும். (மாலிருஞ்சோலையென்னும்பொருப்பிடம்)(புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறை கோயில்) என்றும், (வலம்செய்யும் வானேர்மாலிருஞ்சோலை) என்றும, (கொளுவொளிசேர்கிழுனைத்தபேறு கிடைக்க, வளவொளி மாலசோலைமலை) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - திருமாலிருஞ்சோலையென்னும பெயரையுடைத்தாய்ஆழ்வார் ப்ரார்த்திக்கருளின படியே உகந்துவர்த்திக்கைக்கு ஏகாந்தஸ்த்தலம் என்று அவன் விருப்பத்தோடே வர்த்திக்கிற தென்திருமலையாகிற ஸ்த்தலமும். பொருபபு - பர்வதம். இருப்பிடம் - ஆவாஸஸ்த்தாநம்.

(மாயனுக்கு), "యతோవాచోనివర్తన్తే అప్రాప్యమనసాసహ" (யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ) என்றும், "నమోవిష్ణుస్సురాధీశాణా;""ప్రభవేనమహర్షయः"(நமோவிஷ்ணுஸ்ஸுராதீசாணாः) (ப்ரபவந்தமஹர்ஷயः)என்றும்,(யவர்க்கும் சிந்தைக்கும் கோசரமல்லன்)என்றும சொல்லுகிறபடியே-அசிந்த்யஸ்வபாவனாய், "తదైక్షతబహుస్యాం ప్రజాయేయేతి" (தடைக்ஷதபஹுஸ்யாம்ப்ரஜாயேயேதி)என்றும்,(தானேயிருவருமேவதனிவித்தாய்)என்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரணபூதனாய ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளால் ஆஸ்சர்யபூதனான ஸர்வேஸ்வராற்கு (நல்லோர்) "మహాత్మానస్తుమాంపార్థ దైవీ ప్రకృతిమాశ్రితాः। భజన్త్యనన్యమనసో జ్ఞాత్వాభూతాదిమవ్యయమ్" (மஹாத்மாநஸ்துமாம்பார்த்த தைவீம்ப்ரக்ருதிமாஸ்ரிதாः - பஜந்த்யநந்யமநஸோஜ்ஞாத்வாபூதாதிமவ்யயம்) என்கிறபடியே பராவரதத்வயாதாத்ம்யவிதக்ஷணரான மஹர்ஷிகள். (எனபர்) சொல்லுவர்கள் "వైకుణ్ఠేతుపరేలోకే శ్రీయాసార్ధంజగత్పతిः। ఆస్తేఽప్యుపచిన్వాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ" வைகுண்டே பரேலோகே ஸ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதிः - ஆஸ்தேவிஷ்ணுராசிந்த்யாத்மாபகணைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ) இத்யாதியாலே ப்ரதிபாதிப்பர் என்றபடி. அன்றிகே (நல்லோர்) * மயர்வறுமதிநலமருளப்பெற்ற

ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்வர்களென்றுமாம். (அயர்வறுமமரர்களதிபதி)என்றும், (திருமால்வைகுந்தம்) என்றும, (தெண்ணலருவி மணி பொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தான்) எனறும், (வளர்ஒளிமாயோன் மருவியகோயில், வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை) என்றும், (விண்டோய்சிகரத் திருவேங்கடம்) என்றும், (சோருமாலிருஞ்சோலை) என்றும,(வேங்கடத்துமாயோன்) என்றும், (விரைதிணைநீர்வேங்கடம்) எனறும், (மங்குல்தோயசென்னிவடவேங்கடதான)என்றும,(வெற்பெனநீருஞ்சோலைசூழ்வேங்கடம்) என்றும இத்யாதிகளிலே அருளிச்செயவர்கள் என்றபடி.

(அவைதன்னெறும) அந்தவைகுண்டம், வேங்கடம, மாலிருஞ்சோலை தொடகமான திவ்யதேசங்களோடுகூட. (வந்து) (அழகியபாற்கடலோறும) எனகிறபடியே அந்த திவ்யதேசங்களில் அவனைப்பிரியாதகும் ஜகத்ரக்ஷணமபண்ணுகைக்கு முறுப்பாகையாலே அந்தகரத்துருதையாலும தனக்கு பராப்பரான இவர்தம் முடைய ப்ரீதிவிஷயங்களானையாலுய அவற்றைபிரியமாட்டாதே, அத்திவ்யதேசங்களோடே கூடத்தானே வந்து. (மாயன்),ஸவயன் என்றுமபடி நிரதிசயபோகயரூபஸ்வபாவனுக்கு, "ஜுஸீத்வாஜ்ரமேமத்மீ" (ஜ்ரூரீதவாதமவபேமதம) எனறு அவன்றானே சொல்லுப்படி தாரகராயிருக்குமவை. அவற்றை, (எந்நின்ற யோனியுமாயபிறதாய) எனகிறபடியே ஸர்வஸ்வரானதானே வந்து உபகரித்து *படாதனபட்டு உபதேசித்தாலும் திருந்தாத ப்ராக்ருதஜநங்களையெலலாம அநாயாஸேனதிருத்தப்பணிகொண்ட ஆஸ்சாய பூதாளன்றல. (இராமாநுசன) இப்படிப்பட்ட எமபெருமானுடைய. (மனதது) திருவுளமாகதிலே வாஸஸ்தாநமாக.எபூருதருளியிருந்தா எனறபடி. (இனது) அடியேனை அந்தரங்கனாக கைகொண்ட இப்போது.

(என்றனிதயத்துளளே) தம்முடைய திருவுளளமபோலே பக்திரஸஸ்துக்ஷிதமாய் நிஸ்சலமாய *விஷய விரகதமாயிருக்கையன்றிக்கே, சுஷ்கமாய சஞ்சலமாய விஷயளாகியான எனறுடைய ஹ்ருதயதிலே. (தனகு இனபுறவே) அந்தமபெருமானர் தமக்கு - "యమేవైషవృణుతే తేనలభ్యః" (யமமைவஷவ்ருறு ண்தேதேநலப்ய:) என்றுமபடியான நிரவதிக பரீதியோடே எழுந்தருளி யிருகுமிடம. காமின் உடமபிலழுகைக காமுகன உகக்குமாப்போலே, என்பக்கல் வ்யாமோஹத்தாலே என்ஹ்ருதயத்தைவிட்டு மற்றொன்றை விரும்பார் எனறபடி. (உச்சியுளானை நிற்கும்) என்றும்படி ஸர்வேசவரன். ஆழ்வார்திருமுடிக்கவருகு போக்கிலலையென்று அங்கேதானே நின்றுப்போலே

எம்பெருமானரும் இவர்திருவுள்ளத்துக் கவ்வருகே போக்கொண்
றிலலை என்றுதிருவுள்ளமாய், அங்கேதானே ஸ்தாலா ப்ராதிஷ்ட்
டையாக வெழுந்தருளியிருந்தார்காணும். ... ... (கoசு)

உனா.—அ.—நூற்றேழாம்பாட்டு. இப்படி தம்பக்கலிலே
வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணுகிற எம்பெருமானருடைய திரு
முகத்தைப்பார்த்து, தேவரீர்க்கு விண்ணப்பம்செய்யவேண்டுவ
தொன்றுண்டு என்று தம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை விண்ணப்பம்
செயகிறார்.

இன்புற்றசிலத்திராமாநுசவென்றுமெவ்விடத்து
மெனபுற்றநோயுடல்தோறும்பிறந்திறந்தெண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினுஞ்சொல்லுவதொன்றுண்டுன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படியெனனையாக்கியங்காள்படுத்தே. (கoஎ)

பதம்.	உனா.
	எத்தனையேனும்தண்
	ணியனனென்று
	டைய ஹ்ருதயத்
	திலேவந்துபுகுந்
	துஅதுதன்னைப்
	பெறுப்பேறுக தி
	னைத்து,
இனபுற்ற	ஆநந்தநிர்ப்பராய்ள
	ழுந்தருளியிருக்கிற,
சிலதது	ளௌசில்யத்தை யு
இராமாநுசா	டையவரே,
	இப்படி யிருகிற
	தேவரீர்க்கு,
சொல்லுவ	விண்ணப்பம் செயய
வது	வேண்டுவது,
ஒனறு	ஒருகார்யம,
உணடு;	உண்டு;
	அதேதென்னில்,
	“ஐயார்கண்டமனை
	கதிலும்நின்கழு
	லெய்யாதேத்த”
	என்னுமாப்போ
	லேதோற்புனா
	யேபோமதன்றியி
	லே,

பதம்.	உனா.
என்புஉற்ற	அஸ்திகதமாய்நின்
	று நலியக்கடவ,
நோய்	வ்யாதிகளுக்கு பாஜ
	நமான,
உடல்தோ றும்	சரீரங்கள்தோறும்,
பிறந்து இறந்து	ஜனிப்பதுமரிப்பதாய்,
எண்ணரிய	அஸங்க்யேயமாய்,
துன்பு	துக்கங்களை,
உற்று	அநுபவித்து,
வீயினும்	முடியிலும்,
என்றும்	ஸர்வகாலத்திலும்,
எவ்விடத் தும்	ஸர்வதேசத்திலும்,
உன்	தேவரீர்க்கு,
தொண்ட	அநந்யார்ஹராயிருக்
ர்கட்கே	குமவர்களுக்கே,
அன்பு	மநபாதிருவின ஸ்
	நேஹத்தை,
உற்றிருக் கும்படி ஆக்கி	உடையேலையிருக்கு ம்படியாகச்செய்து,
என்னை	என்னை,

பதம்.	உரை.
அங்கு	அவர்கள்திருவடிகளி
	லே,
ஆள்படுத்	அடிமை யாகும்படி
து	பண்ணி யருளவே
	ணும். இதுவேஅ

பதம்.	உரை.
	ஆர்த்த மென்று
	கருத்து.
இன்பு-ஸுகம். சிலமாவது-	
பெரியவன் தண்ணியனேடே பு-	
ணையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவம். எ	
டியனுக்கு புருன்பு-எலும்பு. துன்பு-துக்கம்.	

வ்யா.—அ.—நூற்றெழாமபாட்டு: கீழ்ப்பாட்டிலே - எமபெ
ருமானார் தம்முடைய திருவுளளத்திலே புகுந்து நிரதிசய ப்ரீதி
யோடேகூட நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றார் என்று தம்மளவிலே
அவர் பண்ணின விஷயீகாரத்தை அநுஸந்தித்து, இதிலே - அப
படிப்பட்ட வ்யாமோஹத்தையும் நிரவதிகஸௌசீல்யத்தையும்
உடையவரோ என்று அவரை ஸம்போதித்தது, அஸ்திதமாய்நின்று
நலியக்கடவவ்யாதிகளுக்கு பாஜநமான சரீரங்கள்தோறும் ஜந்
ப்பது மரிப்பதாய்க்கொண்டு அஸங்கயேயமான துக்கங்களை அநு
பவித்து உருமாய்ந்து முடியிலும், ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வா
வஸ்தைகளிலும் தேவரீர்க்கு அந்யார்ஹராயிருக்குமவர்கள் பக்ஷபா
லே அதிவ்யாமுக்தரஞ்ய், அவர்களுக்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹரஞ்யகொ
ண்டு அடிமைப்படும்படியாக அடியேனப்பண்ணி யருளவேணு
மென்று தமமுடைய அபேக்ஷிதத்தை விண்ணபபமசெயகிறார.

•வ்யா.—(இன்புற்றசீலத்திராமாநுசா) திருவேங்கடமுடை
யானுக்கும், திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கும் திருவிலச்சினையையும
ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ப்ரஸாதித்தஆசார்யராயும், செல்வப்பிள்ளைக்கு
பிதாவாயுமிருக்கிற தேவரீருடைய மதிப்பையும அத்யந்த பரபா
வஜ்ஞனென்னுடையதண்மையையும பராதே, எனனதேவ
ரீர்க்கு அவ்வருகாகவெண்ணி எனனுடைய ஹ்ருதயதநதிலவந்து
புகுந்து அதுதன்னையே பெருபபெருகநினைதது ஆநந்தநிரப்பா
யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸௌசீல்யத்தையுடையரான எமபெ
ருமானரே. இன்பு - ஸுகம். சிலமாவது - பெரியவன் தண்
ணியரோடே புணையறப்பரிமாறும் ஸ்வபாவம். இபபோதாகதகா
ணும்- இவருடையசீலம் அமுதனுர்க்குவெளியாகததொடகுகிறது.
(சொல்லுவது ஒன்றுண்டு) ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர்க்கு விண்ணப்
பம்செய்யவேண்டுவது ஒன்றுண்டு.“நஸ்வாஹம்”(நதவேவாஹம)
என்றுதொடங்கி, கர்மஜ்ஞாநபக்திகளைப்பரக்க உபதேசித்துக்
கொண்டு போந்து, “सर्वगुह्यतमंभूयः शृणुमेपरमंवचः” (ஸர்வ
குஹ்யதமம்பூயः ஶ்ருணுமேபரமம்வசः) என்று உபதேசிகும்
போது கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தாப்போலே, இவரும் (இரா

மாநுசா இது என்விண்ணப்பம்) என்கிறபடியே - இவ்வளவும் கமமுடைய அபிநிவேசமெல்லாம் விண்ணப்பம்செய்து, இப் பாட்டிலே - கம்முடைய அபேகூஷிதத்தை நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார். அங்கு - சேஷியுடைய உக்தி; இங்கு - சேஷபூதனுடைய அபேகூஷிதம்.

ஓருப்பாயோஜநமுண்டு என்றீர், அது என்னென்ன; (என் புறற நோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து எண்ணரிய துன்புற்று) நோய் - வ்யாதி. அதாகிறது - ஆத்யாத்மிகாதி துர்க்கங்கள். அந்த நோயானது, அந்தர்ப்பஹிரிந்த்ரிய வ்யாபார ரூபஸ்வகர்மபல மாகையாலே தோற்புணையே போமதன்றிக்கே அஸ்திகதமாய்க் கொண்டு நிருக்கையாலும், ஆத்மநாஸகமாகையாலும், (என்புற்ற) எனறு விசேஷிக்கிறார். என்பு-எலும்பு. உறுகை - அத்தைப்பற்றி நிற்கை. (உடல்தோறும்) அப்படி அஸ்திகத்தங்களாய்க்கொண்டு நலியக்கடவ வ்யாதிகளுக்குபாஜநமான சரீரந்தோறும். "ஸர்வாரம்பரி தஸ்ரமதிஷ்டானாந்நஸீத்ஸ்தேவபுஃ" (துர்வாரதுரிதமூலம் துஸ்தர நரகபந்தநிரந்தரம்வபுஃ) என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, (நோயெலாம் பெய்ததோராகைகை) என்கிறபடியே, அந்தவ்யாதி தானே உருவுகொண்டிருக்கிற தேவ திர்யங் மநுஷ்ய ஸ்தாவரரூப மான சரீரங்களென்னுதல்; ஜந்மபரம்பரைகள்தோறும் என்றபடி. பிறந்து இறந்து என்ற இது-மற்ற அவஸ்தாந்தரங்களுக்கும் உப லக்ஷணம். இறப்பு - நாஸம். (பிறந்து, இறந்து எண்ணரிய துன் புற்றுவியிறும)-அவ்வவ சரீரங்களிலே ஜநிப்பது, மரிப்பது தொ டக்கமான அவஸ்தாஸப்தகத்திலும் விரலிமடக்கிஒன்று இரண்டு மூன்று என்று எண்ணப்புக்கால் அது காலதத்வம் உள்ளதனை யுமெண்ணிமுடியும் எண்ணித் தலைக்கட்ட வரிதான துக்கங்களை, நோயும் பிறிகதிராபடாதபடி அநுபவித்து முடியிலும். (போற்ற ரூபநிலதிராமாநுசா) எனகிறபடியே தேவரீருடைய சீலகு ணதத்தை அளவிட்டுச்சொல்லிலும் இஸ்ஸரீராநுபந்தியான துக்கத் தை அளவிடநிச் சொல்லவொண்ணுதென்கிறார்காணும். துன்பு : துக்கம். (எனறும) எல்லாக்காலத்திலும். (எவ்விடத்தும்) எல்லா விடதத்திலும். (உன்தொண்டர்கட்கே) பந்தமோக்ஷங்களிரண்டு கதும் பொதுவாயிராதே மோக்ஷப்ரதாநதிக்ஷிதாயன்றே இவ் வளவாகத்திருத்தி என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து நித்யவா ஸமபண்ணுநிற்கிற தேவரீர்க்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாயிருக்கும வர்களுக்கே. அவதாரணத்தாலே - அந்யயோக வ்யவச்சேதம் பண்ணுகிறார். (உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்)(தனக்கேயாகவனே க்கொள்ளுமீதே) (ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணகத்தன்தொழிற் தாய்) என்றும், "தமேவசாத்யம்புருஷம்ப்ரபத்யே". (தமேவசரத்

யம் புருஷம்ப்ரபத்யே) என்றும் - ப்ரதமபர்வத்திலே சொல்லு கிறபடியே, "குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம," "உபாயோபேயபாவேந தமேவசரணம்ப்ரபத்" (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம) (உபாயோபேயபாவேந தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத்) என்றும், (கேவமற்றறியேன்) என்றும், (திதில், சரணாகதந்த தன்னிறைவண்ருளே, அரணாமன்னுமதே) என்றும சரம பர்வத்திலேயும் சொல்லுகிறபடியே சொல்லுவித்தாரிறே. (அனபுற்றிருக்குமபடி) நிரவதிக பரேமயுகதனையிருக்கும்படி. அன்பு - ஸ்நேஹம். (எனனை ஆக்கி) தேவரீர்கரு கர்பாவிஷயபூதனும்படி என்னைப்பண்ணி. (அங்கு ஆள்படுதலே) பவதியர்திரவடிகள் விஷ யமான எல்லா அடிமைகளிலும் அந்வயிதது க்ருதார்தனாகும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். (ஓராகண்டமடைதலும் நின்கழலெய்யாதெத்தவருள்செயயெனகதே) என்று ஆழ்வாரும் இப்படியே அருளிச்செய்தாரிறே. .. .. (கூ0ஏ)

உரை.—அ—நூற்றெட்டாம்பாட்டு. கிரமதகில் - இப்பர தாரம்பத்திலே, "இராமாநுசன சரணாரவிந்தம நாமமன்னிவாழ" என்று ப்ராப்யம் தமக்கு யாவதாதமபாவியாயபடி வைப்புகருளை யும், அந்தப்ராப்யருசிருபபதநிபெளஷ்கல்யமும தமக்கு அதி கூஷிதமாகையாலே ததுபய விரதிதயாதாதமாக ஶ்ரீராமனகயாலே, "தேனமருமபூமேலதிரு - நமகமலமுறு சாது" என்கிறபடியே ஸர்வாதமாகருகுகும என்றுமெமகச சாவயவ ஸபதபரனை யான பெரியபிராட்டியாரை ஆசரயிப்போமெனகிறார.

மூ.—அநகயல்பாய்வயல்தென்னரங்கனனியாகமன்னும்
பங்கயமாமலாபபாணவணைப்போற்றுமபதத்தியலலாம
தங்கியதென்னத்தணைத்துபொஙகியகீர்த்தியிராமாநுசனடிப்பூமனனவே. (கூ0அ)

பதம்.	உரை	பதம.	உரை.
நெஞ்சே	நெஞ்சே,	இராமாநு	ஸமபெருமானு ரு
பத்தி	பக்திதத்வமானது,	சன்	டைய
எல்லாம்	நிரவசேஷமாக,	அடி	திருவடிகளாகிற, .
தங்கியதெ	ரம்மளவிலே. குடி		செல்விபபூ,
ன்ன	கொண்ட தென		மயிரகழுவிப் பூச்சூ
	னும்படி,		ட விரும்பாரைப்
தணைத்து	ஸம்ர்த்தமாய்,		போலே எப்போ
பொங்கிய	விஸ்த்ர்தையான,		தோவென்று ஆ
கீர்த்தி	கீர்த்தியை யுடைய		சைப்பட் டிருக்
	ரான,		கிற.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கமதலைமி.	நந்தலைமேலே,	அடியில் - பூமன்னுமாதென்	
ன்ப்ர்	நித்யவாஸம்பண்ணு	ன்றார், இங்கே-பங்கயமாமலர்ப்	
	ம்படியாக,	பாவையென்கிறார்; அங்கே-பொ	
	"செம்கயல பாய்நீ	ருந்தியனென்றார், இங்கு - அணி	
	ர்த் திருவரங்கம்'	யாகமன்னுமென்கிறார்; அங்கு -	
	என்கிறபடியே ஜ	இராமாநுசன்சரணாரவிந்தம் நா	
	லஸமர்த்தியாலே,	ம்மன்னிவாழ என்றார், இங்கு -	
அழ	அழகிய,	கலமிணையே இராமாநுசன்டிப்	
கயல்	கயல்கள்,	பூமன்ன என்கிறார்; அங்கு-நெ	
பாய	உகளா நின்றுள்ள,	;சேயென்று திருவுள்ளத்தைக்	
யல்	யல்சூழ்யுடைத்தா	கூட்டிக்கொண்டு உபக்ரமி	
	ய்,	த்தார்; இங்கு - நெஞ்சே எ	
தர்ச	தர்சநியமான,	ன்று திருவுள்ளத்தோடே	
யரங்கன்	கோயிலேயே தமகு	கூட அநுஸந்தித்துத் தலைக்	
	றிரூபகமாகவுடை	கட்டினார். இத்தால்-ப்ராப்யருசி	
	யான பெரியபெ	வ்ருத்தியும் ப்ராப்யவிரோதியுமா	
	ருமாளுடைய,	கிற ஸ்வரூபாநுரூப ஸம்பத்விஸ்	
அணி	அழகிய,	திக்கடி, ஸகல ஆத்மாக்களுக்கும	
திருமட	திருமார்பிலே,	தத்தததிகாராநு குணமாக அபே	
" இறையுமகல கில்	க்ஷிதத்தஸம்பத் விசேஷங்களைஸ்வ		
லென்" என்று,	டாகாகூவிசேஷங்களாலே உண்		
மணமும	நித்யவாஸம் பண்	டாக்கியருளும்பெரிய பிராட்டி	
	ணுநிற்பாளாய்,	யார் என்றும், ப்ராப்யந்தான்,	
ட	சலாகயமான,	"ஆசார்ய சரணாரவிந்தம்" என்	
பங்கயமலர்	தாமரைப்பூவைப் பி	றும் "அத்ரபரத்ரசாபிநித்யம்"	
	றப்பிடமாகவு	'அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம்"	
	டையளாய்,	என்கிறபடியேயாவதாத்ம்யம்விச்	
பாவையை	நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வ	லேஷம் அற்றிருக்கை யென்றும்,	
	தனையுடைய ரா	இதுக்கு அதிகாரிகளும் இந்த	
	யாளை,	ப்ராப்யத்தில் ஸ்ஹர்தயமானப்ரா	
போற்றும்	போற்றுதல் - வணங்குதல்	வண்யமுடையவர்க ளென்றும்	
	ஆச்ரயிப்போம்.	சொல்லிற்றாய்த்து. (கo அ)	

பெரியஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

பெரியஜீயரருளிச்செய்த உரை முற்றிற்று.

[redacted]திருக்காறி

[redacted]லகத்திலுபத்திலே யாவரும் பரிபாக மடங்களாசாரமும் பண்ணிக்கொண்டுபோருகைக்கேற்ற, "உகந்தருளின நிலங்களில் நீராறியையும் மங்களாசாஸனமும் ஸதாசார்ய ப்ரஸாதத்தாலே வர்த்திக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு போக்கடவன்" என்று ஸ்ரீவ சநபூஷணத்திலே பிள்ளையும் அருளிச்செய்தாரிறே.

ஆக இத்தாலே - எம்பெருமானர் தம்முடைய நிர்ஹே. பர்மக்ர்பையாலே பரகதஸ்வீகாரபாத்ரனபின்பு அதற்கு பல மாக இப்படி மங்களாசாஸநபாராயிருந்தோமென்று தாம்பெற்ற பேற்றை, தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிசசெய்து இப்ரபந் நத்தைத்தலைக்கட்டியருளினராய்த்து.

எம்பெருமானர்திருவடிகளேசரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனர் திருவடிகளேசரணம.

பிள்ளைலோகம்ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகாசார்யஜீயரருளிச்செய்தவ்யாக்யாநம,

ஸம்பூர்ணம்.

85556

சக்கரவர்த்தி, வெ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

தேதி.....

49, பெரிய தெரு,

கும்பகோணம்.